

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנְחַל
חֵלֶק צַח

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר
חֲכָמָה יְסֻדְתָּם, עֲנִינִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה
וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

בְּנוֵי וּמֵיֻסָּד עַל־פִּי דְבָרֵי
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֵּפוֹן
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנֵנוּ וְרַבְּנֵנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנֵנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלְאָ, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
מִגְּמָרָא וּמִדְרָשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיָּה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

@

כל הזכויות שמורות
להוצאת ספרים
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

הפצה ראשית בארה"ק
ניצני הקודש 054-2287882
בארה"ב 347-563-4044

פְּתַח דְבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵיוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִוְקָחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְף מְעַרְבִים מִכְתָּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מִכְתָּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפַּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּפִים בְּיֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלֶף מִכְתָּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְתָּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲר־כֵּן מִכְתָּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מֵרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׂמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֵתָה אֶת כָּרֶךְ צַח,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְוָה, שְׂכַל מִי שְׂיִקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּאִפְן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׂכָּל עֲלִיוֹן לְשִׂכָּל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלָא לְעֻלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַּרֵךְ, אִיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִּיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפָרְטֵי פָרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אִיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׂעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בְּהֵם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בָּלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בִּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׂעֵלְיוֹ נֶאֱמַר עִין לֵא רֵאֲתָה
אֲלֻקִּים זִוְלַתִּיךְ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׂלִמָּה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל בשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה כשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחמר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנהנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נִצְחִים?! וְהֲלֹא בְּמָה תַּחְבּוּלוֹת עוֹשִׂים וְכַמָּה סִפְרִים לְאַלְפִים וְלִרְבּוֹת מִחִבְרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קֵל וְחֹמֶר בֵּן בְּנוֹ שֶׁל קֵל וְחֹמֶר בְּמָה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרֹב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ', סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעִצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הָרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכָבֵר גִּלְגָּלוֹת רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבִהְבִּילוֹ וּבִטְעוּיָתוֹ וְכוּ', וְכַמָּה סִפְרִים וְתַחְבּוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחְבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וְלְהַחֲיוֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נִצְחִיִּים, לְקַרְבָּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תִּמְיָמָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נִמְצָא, שְׁכָל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים שֶׁכָּבֵר נִמְצָאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעִצְמָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן בְּמָה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן לְבּוֹא לְחִדְרֵיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבְרוּ עַד הַנְּהָ, עַדִּין אֵינָם חֵלֵק אֶחָד מֵאַלְף מַעְמָק רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁיִּתְגַּלוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרוֹזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סִפְרֵי הַהוֹלָךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ בְּמָה וְכַמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקוּמוֹת אֵלוֹ מִתְפַּשְׁטִים אֵלוֹ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עִצְמָן בָּהֶם, וּבְמִקוּמוֹת אַחֲרֵים מְחִיִּין אֶת עִצְמָן בְּסִפְרֵים אַחֲרֵים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כִּאֲשֶׁר יֵרָאֶה הַרְוָאָה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כִּמְהָ סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כִּף וְכֶף, וכן עשב אחר, שמשקלו כִּף וְכֶף, וכן שוקלים מִכְּמָה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כֶּחַ אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כֶּחַ לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כֶּחַ אחר חדש, על-ידי הכֶּחַ שֶׁקְּבֵלָה מִכָּל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכֶּחַ הַחֲדָשׁ שֶׁל הַהֶרְפָּבָה דוֹקָא מִרְפְּאִין כָּל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחביב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כְּשׁוֹכֵינִי לְהַכְנִיֵס אֶת הַדַּעַת הָאֱמֶת בְּחִבְרִי, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, ורחבא חברי אית ליה, ורחבא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-פן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשף, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-פן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן פן יהי רצון!

ספר אשר בנחל פרך צח

כב רנח.

בעזרת השם ותפלה, יום שני לסדר תזריע-מצרע, א' דראש-חדש איר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, עשית צעד נכון בענין הבר-מצנה, שלקחת את מישהו
שיוזיד את הלחץ מאשתך, ובאמת אתם לא צריכים להכין משהו
מיוחד, אתם יכולים לעשות ב"היכל-הקדש" בר-מצנה מאד מאד
יפה, וזה גם לא יעלה הוצאות מרבות, לא צריכים להשקיע מי יודע
מה.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה
כותב תפלין ומזוזות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה סופר גרא
שמים, ותקבל על עצמך חק קבוע, שאף פעם לא תכתב פרשיות
של תפלין ומזוזות בלי טבילת מקנה, כי סופר צריך להזהר מאד
מאד ללכת קדם הכתיבה למקנה, כי זה היסוד.

רְאֵה לְחֹזֵר תְּמִיד בְּהִלְכוֹת סֵת"ם, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה בְּקֵי בְּזָה, וְחִסְרוֹת וִיתְרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּבְצוּרַת הָאוֹתִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְתִדְעַ שֶׁהִיא עֲבוּדָה קְדוֹשָׁה, קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְתִמִּיד תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְפָנֵי הַכְּתִיבָה וְאַחַר הַכְּתִיבָה, שְׁמִי שְׂיִלְךָ עִם הַתְּפִלִּין הָאֵלֹהִים, שְׁלֵא יִהְיֶה לּוֹ אֶף פֶּעַם הַרְהוּר רַע, חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְיִהְיֶה צְדִיק וְיִרָא שְׁמַיִם, וְתִדְעַ, כִּי טְבִילַת הַסּוּפֵר מוֹעֵלַת מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ לְהַכְנִיס אֶת בְּנֹכְחֵי לְעַל הַמְּצוּוֹת, רַק תֹּאמְרוּ לְבִנְךָ שֶׁיִּלְמַד הַיֵּטִב אֲצֶל ר' ... עַד גֵּיל הַבְּרִמְזוּנָה, וְאִז אֶקַּח גַּם אוֹתוֹ, אֲבָל הוּא צָרִיךְ לְלַמַּד טוֹב מְאֹד, וְאֲנִי עוֹד אֶכְתֵּב לוֹ מִכְּתָב.

רְאֵה לְתַפְסֵ אֶת ... וְאֶת ... שֶׁיִּדְוּחוּ מֵה קָרָה אֶתְמוֹל אֲצֶל ... הָאֵם הַשְּׁפַע מִהַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֹאמַר לְצָרוֹתַי דֵּי, וְאֶזְכְּרָה כְּבָר לְנַחַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר תְּזַרְעֵ-מְצוּרַע, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֵיר, ט"ו לְמִסְפָּר כְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַחֲזוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמִחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֹזֵק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיוֹתֵר, וּבְכַרְט עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהַקִּיץ מִתְחִיל, עֲלִינוּ לְקַיִם אֶת דְּבוּרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת

ובפשיטות (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן יא): כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל בְּשִׁדְהָ, אָזי כָּל הָעֲשָׂבִים כָּלָם בָּאִים לְתוֹךְ הַתְּפִלָּה, וּמְסִיעִים לוֹ וְנוֹתְנִים לוֹ כַּח בְּתִפְלָתוֹ, שָׁזָה סוּד שִׁיחַ הַשִּׁדְהָ (בְּרֵאשִׁית ב, ה); הֵינּוּ שָׁכַל שִׁיחַ הַשִּׁדְהָ נוֹתְנִים כַּח וְסִיוֹעַ בְּתִפְלָתוֹ, וְזֶה מֵה שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית כד, סג): "וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשִׁדְהָ", שֶׁתְּפִלָּתוֹ הִיָּתְהָ עִם שִׁיחַ וְכַח הַשִּׁדְהָ, שָׁכַל עֲשָׂבֵי הַשִּׁדְהָ נִתְּנוּ כַּח וְסִיוֹעַ בְּתִפְלָתוֹ. וַיְדוּעָה אִמְרַת רַבְּנּוּ וַיֵּלְ שָׁאֵמֵר אִז בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "עַס אִיז זַיִיעֵר גּוּט פֿרוּם צו וַיִּין צו וַוִישְׁעֵן זַיִי" [מֵאֵד מֵאֵד טוֹב לְהִיּוֹת יֵרָא וְחֵרֵד בִּינִיָּהֶם], הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא לְחוּץ בְּשִׁדְהָ בֵּין הָעֲשָׂבִים, וּמִתְבוֹרֵד עֲצָמוֹ עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אָזי כָּל עֲשָׂבֵי הַשִּׁדְהָ נִכְלָלִים בְּתִפְלָתוֹ; וּבִאֲמַת מִי שְׁזוֹכָה לְצֵאת אֶל הַשִּׁדְהָ וְאֶל הַהָר לְהִתְבוֹרֵד עֲצָמוֹ עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמִבְטָל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי אֶל אֵין סוּף בְּרוּף הוּא, אָז הוּא רוֹאָה אֵיף שָׁכַל הַבְּרִיאָה כְּלָה מְבַטֵּל אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל־כֵּן רָאוּ לֹא לְהִיּוֹת בְּטֻלָּנִים, אֶלָּא 'תַּגְּנֹבוּ' בְּכָל יוֹם עַל־כָּל־פְּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וְלִכְרַח בֵּין הַהָרִים, וְלְהִתְבוֹרֵד עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מְזָה, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וּבִפְרָט אִם תִּזְכּוּ לְקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת אֶת דְּבָרֵי רַבְּנּוּ וַיֵּל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן נב), שֶׁפֶרֶשׁ אֶת הַמְשָׁנָה (אֲבוֹת פָּרָק ג, ד): 'הַנְּעוֹר בְּלִילָה', כְּשֶׁאָדָם הוּא עַר בְּלִילָה, 'וְהַמְהִלָּךְ בְּדֶרֶךְ יְחִידִי', שִׁיוֹצֵא יְחִידִי בֵּין הַהָרִים וְהַגְּבְּעוֹת וּבְשִׁדְהָ וּבִיַּעַר, וּמִתְבוֹרֵד עֲצָמוֹ עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמִפְּנֵה לְבוֹ לְבַטֵּלָה, שֶׁמִּפְּנֵה אֶת לְבוֹ עִם כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת וְהַבְּלִים שֶׁל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה, הָרִי זֶה מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ, וְזוֹכָה לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּמַחְיָב הַמְּצִיאוֹת, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד טוֹב וְנֹעַם מְזָה. אֲשֶׁרִי מִי שִׁיקִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵל תְּהִיּוּ בְּטֻלָּנִים, רַק תַּחֲזִקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיקַח לְעֲצָמוֹ אִיזוֹ חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד עִמּוֹ בְּיַחַד אִיזוֹ מִסְכָּתָא כְּאֲשֶׁר דְּבַרְנּוּ, כִּי אֵין עוֹד טוֹב בְּעוֹלָם כְּמִי שְׁזוֹכָה לְסִים מִסְכָּתָא.

וְעַל כָּלָם — אֵל תְּפִלוּ בְּדַעְתְּכֶם כָּלֵל מִמֶּה שֶׁהַסְּמ"ךְ־מ"ם שׁוֹבֵר אֶתְכֶם, כִּי כְּבָר אָמַר ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן וַיֵּל: כְּשֶׁמְסִית וּמִפְתָּה הַיַּצֵּר הָרַע אֶת הָאָדָם לְעַבְרָה, אֵין פּוֹנְתוֹ לְעַצְמוֹ הָעַבְרָה

בְּלִבְד, אֶלֶּא הֶעֱקָר שְׁרוּצָה לְהַפִּילוֹ, כִּי אֶצֶל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִיא קָרֵן
נִפְלְאָה כְּשֶׁהוּא רוֹאֵה אֵיךְ שְׁאָדָם נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ. וְרַבְּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ,
שְׁאָסוּר לִפְל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, אֶפְלוּ שְׁעֵשָׂה אֶת הָעֲבָרָה הַכִּי גְדוּלָה וְהַכִּי
קָשָׁה וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָסוּר לִפְל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, אֶלֶּא לְהַחְזִיק
מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים! וְרֵאוּ
לְחִזָּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְאֶפְלוּ שְׁעוּבָר עֲלֵיכֶם מֵה שְׁעוּבָר — אֵל
תִּשְׁבְּרוּ כָּלֵל, רַק רֵאוּ לְחִזָּק אֶת עֲצָמְכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּזוּרֵיעַ-מִצְרַע, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֵיר, ט"ו
לְמַסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת בְּנֵךְ וְכוּ' וְכוּ', תֵּאֱמִין לִי, שְׁצַעְרֵי גְדוֹל מִצְעָרְךָ, אֲבָל עִם
כָּל זֹאת אֶתָּה צָרִיךְ לְהַצִּיל אֶת הַבֵּן שְׁלֶךָ, וְרַק בְּצוּרָה כּוֹז תּוּכַל
לְהַצִּיל אוֹתוֹ — בָּאֵם יִלְמַד בְּבֵית-סֵפֶר מִיַּחַד, וּבְתוֹךְ כַּמָּה שָׁנִים
הוּא יִהְיֶה יֶלֶד אַחַר לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן אֵל תִּזְנִיחַ אֶת
זֶה, כִּי אֵין זֶה חֻקְמָה וְכוּ' וְכוּ', וּבֵין כֶּף וּבֵין כֶּף אֶתָּה יוֹצֵא כַּמָּה
שְׁעוֹת לְהַפְצָה, וּמֵה גַם שְׁאֶתָּה מוֹצִיא אֶת ... שְׁזֵה מִמֶּשׁ מֵת מִצְוָה,
מֵה שְׁאֶתָּה עוֹשֶׂה אֶתוֹ אֶתָּה מִצִּילוֹ. וְלִכֵּן רֵאֵה לְחִזָּק אוֹתוֹ, וְלִדְבַר

אָשׁוּר   כב רסא   בְּנַחֵל   טו

על לבו, ותשמר מאד מאד לא לגע בְּרַגְשׁוֹת שְׁלוֹ, כי עוֹבֵר עָלָיו
מה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת.

ראה להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת
ובְרוּחַנִּיּוֹת, כי אין עוד דָּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיְהִיָּה חֲזַק
בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרֵי-מִצְוֵה, ב' דְּרֵאשִׁי-חֵדֶשׁ אֵיר, ט"ז
לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ. לְדַעֲתִי, רָאָה לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצֻמְךָ מִפֶּן
יִהְרָסוּ וְכוּ', קִדְּם רָאָה לְהַדְפִּיס אֶת ה"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" בְּצוּרָה
שְׁדַבְּרָנוּ, וְנִרְאָה אֵיךְ שִׁיֵּצֵא לְאוֹר עוֹלָם וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן אֶתָּה יְכוֹל
לְחַשֵּׁב מִלְּהַדְפִּיס קְטָנִים וְכוּ', כִּי לֹא פְדָאִי לְקַפֵּץ לְהַרְבֵּה דְּבָרִים
בְּפַעַם אַחַת, וְאֶפְלוּ שֶׁהַבְּטִיחוּ לָךְ כָּכָר לְשֵׁלֵם אֶת הַהוֹצָאוֹת —
תִּגִּיד בְּסֵדֶר, וְאֶתָּה הוֹלֵךְ לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, אֲכַל, לְדַעֲתִי, חֲכָה עוֹד
עַד שֶׁתִּהְיֶה בִּיֵצֵה שְׁנוּלָדָה... וּלְדַעֲתִי, תִּכְף-וּמִיד אַחַר הַדְּפִיסָה
ה"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" תִּתְחִיל עִם הַסֵּפֶר "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְכֵן יִהְיֶה
לָנוּ לְכָל הַפְּחוֹת אֶת סְפָרֵינוּ הַבְּסִיסִיִּים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא פְדָאִי לְקַפֵּץ
בְּפַעַם אַחַת לְמַעֲלָה מִהַכּוֹחַ, יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּרְאֶה לְהַשְׁקִיעַ בְּלִנְקֹד
אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא "שְׁמִירַת הַזְּמַן", וְכֵן אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא "פְּרָנְסָה
טוֹבָה", כִּי חֲבָל לְקַחַת עַל עֲצֻמְךָ עַל יוֹתֵר מִהַכּוֹחַ שֶׁלָּךְ, וְיִכּוֹלִים
עוֹד לְהַדְפִּיס כְּרֵךְ אַחַר כְּרֵךְ שֶׁל "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תָמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזִיזֵי-מִצְרָע, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אִיר, ט"ז
לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְזִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצְּלֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם,
אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר בְּאַמוּנַת
חֲכָמִים, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְהִזְיֹז אֶתְכֶם מִזֶּה, כִּי בְּפִרוּשׁ
גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שֶׁעַל-יְדֵי אַמוּנַת
חֲכָמִים יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת מִשְׁפָּטֵנוּ לְאוֹר, וְיִכּוּלִים לְלַכֵּת בְּדַרְכְּךָ
הַמְּמַצֵּעַ, וְנִכְלָלִים בְּאַבְן שְׂתִיָּה, שֶׁהִיא נִקְדַּת הָאֲהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּין
נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלְהַפּוֹךְ כְּשִׁפּוּגִים בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, עַל-יְדֵי-זֶה מֵחוּ
מְטִנָּה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמְעוֹרָר מְרִיבוֹת וּמְדִינִים בֵּין אֲנָשִׁים,
וְהַסְפָּרִים נְעֻשִׁים קָלִים בְּעֵינָיו, עַד שֵׁשׁ שְׁמוֹזְלָלִים בְּהַסְפָּרִים,
וְקוֹרְעִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֶת הַסְפָּרִים, וְכֹל זֶה עַל-יְדֵי פָגַם אַמוּנַת
חֲכָמִים, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מַחֵם מְלֵא צוּאָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן וְכוּ' וְכוּ',
עֵין שָׁם; וְעַל-כֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ עַל אַמוּנַת חֲכָמִים, כִּי
תִּכְרַף-וּמִיד כְּשֶׁאֲדָם זוֹכָה לְאַמוּנַת חֲכָמִים, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ בְּצוּרָה
אַחֲרַת לְגַמְרֵי, וְרַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ בְּפִרוּשׁ (לְקוּטִי-מֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן
קפו), שֶׁאֲנָשִׁים שֶׁהִיוּ גָרִים בְּמְדִינַת עֶסְטְרֵיין, הִיָּתָה לָהֶם אַמוּנַת
חֲכָמִים יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל, וְכֹל מָה שֶׁאֲמָרוּ הַחֲכָמִים הָאֵמִינוּ בָּזֶה,

על־ידי־זה ראו אותות ומופְתִים, רק על־ידי אַמוּנָה לְבַד, שְׁהִיְתָה לְהֵם אַמוּנַת חַכְמִים, וְלִכֵּן רָאוּ גַם־כֵּן לְהִתְחַזֵּק בִּיּוֹתֵר בְּאַמוּנַת חַכְמִים, וְאִז תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

זכרו היטב, שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִיטֵי פְּרִטִית, וּבְאַתֶּם לְגוֹר פֹּה בִּיבְנָאֵל עַל מְנַת לְבָנוֹת "עִיר בְּרֶסֶלַב", וְאַף שְׁלַעַת עֲתָה קֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם אֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד מְכַל הַצְּדָדִים, עִם כָּל זֹאת רוֹאִים אֶת גְּדֹל הַנְּסִים וְהַחֲסָדִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ, שִׁישׁ לָנוּ מִקְוֵה טְהוֹרָה מְשֻׁלָּנוּ, וְגַנִּים מְשֻׁלָּנוּ, וְתִלְמוּד־תּוֹרָה מְשֻׁלָּנוּ, וְכוּלָּל מְשֻׁלָּנוּ, וּבֵית־הַמְּדֻרָשׁ שָׁבוּ מִתְּפִלָּלִים עָרֵב וּבִקְרָ וְצִהָרִים. תִּאֲמִינוּ לִי, שֶׁעוֹד יִגִּיעַ הַיּוֹם, שִׁיכְנֶסוּ פֹה מֵאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת, עַד שֶׁתִּתְרַחֵב יִבְנָאֵל לְאַרְכָּה וּלְרַחְבָּה, וְתִהְיֶה נַעֲשִׂית עִיר עַל אַפֶּס וְחִמְתֶּם שֶׁל כָּל מִתְנַגְּדֵינוּ, וְלֹא יוֹעִיל לְהֵם שׁוֹם דְּבָר, רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חַכְמִים, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁבְקִיץ הַזֶּה יִכְנֶסוּ לְגוֹר הַרְבֵּה מְשֻׁפְּחוֹת, הַעֲקֹר מֵה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים — לְהִתְחַזֵּק בִּיחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזוּק, כִּי זֶה הַיְסוּד וְהַעֲקֹר בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — לְהִתְחַזֵּק אֶת עִצְמוֹנוּ בִּיחַד, וְרָאוּ מְאֹד מְאֹד שִׁיְהִי שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת בְּבֵית־הַמְּדֻרָשׁ, וְתִקְבְּעוּ לְעִצְמוֹכֶם עֵתִים לְתוֹרָה, וְעַל־ידי־זה תִּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

נָא וְנָא לְבַקֵּשׁ עָלֵי, שְׁאַזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל חוּבוֹתַי וְצָרוֹתַי, וּכְבָר אֲזַכֶּה לְבוֹא וּלְגוֹר אִתְכֶם בִּיחַד.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר תּוֹרִיע־מִצְוֵע, ב' דְּרֵאשׁ־חֹדֶשׁ אֲיָר, ט"ז לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַבְרָכֵי הַכּוֹלָל "אוֹר הַמֵּאִיר", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ, וְיִצְלִיחַ דְרַכְכֶם בְּכָל

אֲשֶׁר יִפְנוּ, וַיִּזְכְּרוּ לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם אוֹר זֵיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא
יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה עֹכְשׁוֹ מִתְחִיל זְמַן חֹדֶשׁ בְּהַכּוֹלֵל, וְהוּא זְמַן הַקִּיץ הַבָּא
עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וּמֵאֵד מְאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַבְרָכֵי הַכּוֹלֵל, שִׁשְׁתִּדְּלוּ
לְשֹׁמֵר עַל הַזְּמַן, וְשִׁיְהִי סֵדֵר מְסֻדָּר, כִּי אֵין עוֹד הַצְּלָחָה לְאָדָם
כְּשִׁישׁ לוֹ סֵדֵר, כִּי הַסֵּדֵר הוּא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּחַיֵּי הָאָדָם — בֵּין
בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, כִּי הָאָדָם כְּשֶׁהוּא מְסֻדָּר, הוּא מְצַלִּיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמֵיּוֹת, לֹא-כֵן אִם הָאָדָם אֵינוֹ מְסֻדָּר, זֶה עֹקֵר הַכְּשָׁלוֹן שְׁלוֹ
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמֵיּוֹת, וְעַל-כֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֵד מְאֵד עַל סֵדֵר הַזְּמַנִּים וְכֵן
עַל סֵדֵר הַלְמוּדִים, וְשִׁלֵּא יִהְיֶה, חֶסֶם וְשִׁלּוּם, הַפְּקָר, אֲלֵא תִשְׁמְעוּ אֶת
הַשְּׁעוּרִים שֶׁל הָרֵב ... גְּרוֹ יֵאִיר, וְשֶׁל הָרֵב ... גְּרוֹ יֵאִיר, וְכֵן תִּחְזְרוּ
בֵּינֵיכֶם אֶת הַשְּׁעוּרִים, הַעֲקָר שִׁיְהִי תָּמִיד קוֹל תּוֹרָה יוֹצֵא מֵהֵיכַל
הַכּוֹלֵל, וּמֵאֵד מְאֵד אֲנִי מְקַפִּיד מִי שְׁאֵינוֹ שִׁיךְ לְכּוֹלֵל שִׁלֵּא יָבוֹא,
וְלֹא יִכְנָס לְבַלְבֵּל אֶת תְּלִמְדֵי הַכּוֹלֵל, הַכּוֹלֵל צָרִיךְ לִהְיוֹת כּוֹלֵל
רְצִינִי, שְׁבוּ לומְדִים תּוֹרָה, כִּי חֲבֵל עַל כָּל רָגַע, וְתָמִיד תִּזְכְּרוּ כִּי
יָבוֹא הַיּוֹם וְהַשְּׁעָה וְהַרְגַע, שְׁנֹצְטָרֵךְ לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וְלֹא יִשְׁאָר
מֵאֲתָנוּ רַק זֶה שְׁאֵנְחָנוּ זוֹכִים לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא,
מִדְּרָשׁ, וְסִפְרֵי הַפּוֹסְקִים, וְסִפְרֵי הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים, וְסִפְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל
וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כְּלָל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּתְחִילוּ אֶת הַזְּמַן בְּהַצְּלָחָה מְרַבָּה,
וְתִתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבּוֹת בַּתּוֹרָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תּוֹרֵיעַ-מְצַרַע, ב' דְּרָא-שִׁחַדֵּשׁ אֵיר, ט"ז
לְמַסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

אָשֶׁר   כב רסה   בַּנְחַל   יט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גְרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, רָאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתַחֲדִיר בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת הַרְצִינּוֹת שֶׁל רַבְּנוּ
ו"ל, הִינּוּ שֶׁתְּהִיָּה אֲצִלָּנוּ תְּמִיד אֲוִירָה שֶׁל תּוֹרָה וְשֶׁל יְרֵאת שְׁמַיִם,
וְצָרִיכִים לְדַבֵּר מִזֶּה תְּמִיד בְּרִישׁ גְּלִי, וְלֹא לְפָחוּד, וְכֵן לְהַרְבוֹת בְּלִמּוּד
הַלְכוּת, וְאֶפְלוּ כְּשֶׁכָּבַר יוֹדְעִים אֶת הַהֲלָכָה, כְּדָאֵי לְחֹזֵר עַל זֶה
פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ מָאד מָאד עַל לִמּוּד
פּוֹסְקִים, וְזֶה צָרִיכִים תְּמִיד לְחֹזֵר בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה
נִזְכָּה שֶׁקָּהֲלָתָנוּ תְּהִיָּה קְהֵלָה נְאֻמָּה וְיָפָה עַד מָאד.

אֹדוֹת ... בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן אָסוּר לְבַטֵּל אֶת הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה
בַּיּוֹם הַזֶּה, כִּי אָסוּר לְבַטֵּל תְּלִמוּד-תּוֹרָה אֶפְלוּ לְבַנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ,
וּמִכָּל שֶׁפֶן בְּשִׁבִיל דְּמִיּוֹנוֹת וּשְׁטִיּוֹת כְּאֵלוֹ, בְּוֹדָאֵי אָסוּר לְהַפְסִיק
מִלְלָמַד, וְאֵין לָנוּ מָה לְהַתְּבַיֵּשׁ כָּלֵל, וְאֵין לָנוּ לְשִׁים לֵב לְמָה
שְׂיֵאמְרוּ, כִּי הֵם מְמִילָא לֹא עוֹזְרִים לָנוּ בְּשׁוֹם דְּבָר, וְלִכֵּן אֵין לָנוּ
אֶתֶם שׁוֹם עֵסֶק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְקָרוֹב נִזְכָּה לְבָנוֹת בְּעֲצָמֵנוּ בְּנֵינֵים
לְתִלְמוּד תּוֹרָה וְלְבֵית-הַסֵּפֶר, וְנִהְיֶה עֲצָמָאֵיִם לְגַמְרִי, וְלֹא נִצְטָרֵךְ
אוֹתָם, וְעוֹד מְעַט יִכְנָסוּ לְגוּר פֶּה עוֹד עֲשָׂרוֹת מְשֻׁפָּחוֹת, וְיִתְרַבֶּה
הַקְּבוּץ שֶׁלָּנוּ כְּהִנֵּה וְכִהְנֵה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רסה.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזוּרֵיעַ-מְצַרְעַ, ב' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲיָר, ט"ז
לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ כָּבֵר פְּעָמִים, וְאֵין אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר
וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁיִישׁ לִי מִכָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב שְׂאֶתָּה כּוֹתֵב
לִי, וּבִפְרָט שְׂאֲרֻגְנָתְךָ קְבוּץ מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שְׁיִסְעוּ בְּעָרֵב
רֹאשׁ-חֹדֶשׁ עַל קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים, וְהַתְּפַלְלָתָם עָלַי, תְּשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל
זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְעֲרִיף אוֹתְךָ עַל כֵּן.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לְךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִידְךָ, וְתִשָּׂא
חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ.

דִּבְרַתִּי כָּבֵר עִם הַמְּנַהֲלֵת אוֹדוֹת מֵה שְׂפַתְכֶת לִי, וְאֲנִי
מִשְׂתַּדְּלִים לְסִדֵּר אֶת הָעֲנִיָּן, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה
סִדֵּר מְסֻדָּר בְּבֵית-סֵפֶר עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב, וְהַפֶּל לְטוֹבַת הַבְּנוֹת,
שְׂתַלְמְדָנָה וְתַגְדְּלָנָה בְּנוֹת חֵיל, וְתַצְלַחְנָה בְּחַיֵּיהֶן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִהְיֶה לְכֶם פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְעַ, וְתִצְאוּ
מִכָּל חוֹבוֹתֵיכֶם, וְיִתְרַחֵב לְכֶם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵנוּ, וְתִהְיֶה לְכֶם
דִּירָה מְשֻׁלְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת אֲצֵל אַחֵרִים, וְכֵן שְׁלֹא
יְהִיוּ לְכֶם שׁוּם חוֹבוֹת — וְכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִידְכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר תְּזִרְיעַ-מְצַרַע, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֵיר, ט"ז
לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל מִכְתָּב כָּלְלִי לְתִלּוֹתוֹ עַל לוֹחַ הַמּוֹדְעוֹת, וְכֵן מִכְתָּב
כָּלְלִי לְכוּלֵל לְתִלּוֹתוֹ אֲצֵלָם, וְכֵן כְּמָה מִכְתָּבִים לְמִסֵּר לְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
הַיְקָרִים.

נא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְעִמּוּד עַל ... שְׁיִהְיֶה בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ גָּקִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה אֲצִלָּנוּ מִשָּׁפֶן הַשְּׂכִינָה, וְאִין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֶלֶּא בְּמָקוֹם גָּקִי, בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִי.

גַּם אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתֹּאמַר לִי ... שְׁיִשְׁתַּדְּלוּ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים, שֶׁלֹּא יִתְחִילוּ עִם מִשְׁפַּחַת ... כִּי לֹא כְּדָאֵי שְׁיִתְחִילוּ עוֹד פַּעַם צָרוֹת וְקִלְלוֹת וּבְזִיונוֹת עַל הַרְחוּבוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תְּמִיד, וְתִבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ-מְצוּרַע, ב' אִיר, י"ז לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר בְּמִדַּת אֲהָבָה, אֲחֻזָּה וְרַעוּת, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִּימֵי סְפִירַת הָעֶמֶר, עֲלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל גְּדֵת אֲהָבָה, כְּדֵי לְתַקֵּן מַה שְׁשָׁקְלָקְלוּ תַלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, שֶׁלֹּא נִהְיָנוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֶה (בְּמֹת סב:), וְלָכֵן בְּיָמֵים אֵלּוּ צְרִיכִים בְּיֹתֵר לְהִתְחַזֵּק בְּאֲהַבַת יִשְׂרָאֵל וּבְאֲהַבַת חֲבֵרִים, וְאֵנִי מְבַטֵּחַ לְכֶם בְּהִבְטָחָה חֲזָקָה, שֶׁעוֹד יַעֲשֶׂה לְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְּסִים נְגִלִים, וְיַכְנִסוּ לְגוּר פֶּה מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וּבִפְרָט בְּקִיץ הַזֶּה יִתְחִילוּ לְהַכְנִס

מִשְׁפָּחָה אַחַר מִשְׁפָּחָה. בְּוֹדָאֵי גַם אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה, כִּי עֲלִינוּ לֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָנִים, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם לְפַעַל לְבָנוֹת "עִיר בְּרִסְלָב" — עַל אַפֶּס וַחֲמַתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, אֲשֶׁר לֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, אֲדַרְבֵּה שְׂיִבְנוּ בְּתִים חֲדָשִׁים בְּשִׁבִיל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְתִרְאוּ אִיךָ שֶׁהַמְּקוֹם יִפְרַח בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. הֶעָקֵר מַה שְּׂאִתֶּם צְרִיכִים לְהִחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, כִּי בְּשַׁעַה שְׂמִחְזִיקִים אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, עַל-יְדֵי-זֶה אַף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לָכֶם, כִּי הָאֲהָבָה וְהָאֲחֻדוּת בֵּין הַחֲבֵרִים, הִיא כְּמוֹ חוֹמָה בְּצוּרָה, שְׂאִין הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת יְכוּלִים לְגַשֵּׁת אֶל זֶה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוֹר נִקְדָּה זוֹ, שְׂיִהְיֶה רַק אֲהָבָה וְאַחֻה וְרַעוּת, וְזֶה יִהְיֶה כְּלִי שֶׁתִּמְשָׁךְ עֲלֵיכֶם הַשְּׁפָעָה מְרַבָּה בְּפִרְנִסָּה, כִּי בּוֹ בְּרַגַע שְׂמִתְקַבְּצוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד בְּאֲהָבָה גְּדוֹלָה, בְּאֲהָבָה רַבָּה, בְּדַבְּרוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה לָהֶם כְּלִי שֶׁיִּשְׁפַּע לָהֶם שְׁפַע בְּפִרְנִסָּה, וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַעֲשׂוּ לְמַעַן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְאוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחֻה וְרַעוּת, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְהַפְרִיד בֵּינֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת זוּלְתְּכֶם, וְכֵן תִּקְדִּימוּ בְּשָׁלוֹם כָּל הַתּוֹשָׁבִים, וְאֵל תְּשִׁימוּ לֵב עַל הַסְּתַת הַסֵּמ"ך-מ"ם, כִּי לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבַר, כִּי יִפֹּל נְפִילָה אַחֲרֵי נְפִילָה בְּקִרְוֹב מִמֶּשׁ.

נָא וְנָא רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וְתַחֲיוּ אֶת עֲצָמְכֶם עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שֶׁיֵּשׁ בָּכֶם, וְאֵל תִּסְתַּפְּלוּ עַל הָרַע וְכוּ', אֲלֵא עַל הַטּוֹב, וְאִף שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בֵּין כָּף מַה שְּׁעוֹבֵר בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחַנִי, תְּמִיד תִּזְכְּרוּ מַה שְּׂמוּכָא בְּמִדְרָשׁ תַּלְפִּיּוֹת, שְׁשִׁלְמָה הַמְּלִיךְ הִיָּתָה לוֹ טַבְעַת, וְהָיוּ חֲקוּקוֹת בֵּה ג' אוֹתִיּוֹת: ג'ז"י, וּבְכָל פַּעַם כְּשֶׁעֲבָרָה עָלָיו אִיזוֹ צָרָה וּמִשְׁבָּר, הִסְתַּפֵּל עַל הַטַּבְעַת, וְלֹא יָדְעוּ מַה פְּרוּשָׁה, עַד שֶׁהִסְבִּיר פַּעַם, אֲשֶׁר הָאוֹתִיּוֹת הֵן רִאשֵׁי תְּבוּת: ג'ם ז'ה י'עֵבֵר, וַיֵּשׁ לֹאמֹר, שֶׁהַסּוּפִי תְּבוּת זֶה אוֹתִיּוֹת מ'ר'ה', הֵינּוּ בְּכָל הַמְּצָבִים שָׂרָק מֵרֵאשִׁיט, עָלָיו לְזַכֵּר תְּמִיד: ג'ם ז'ה י'עֵבֵר, וּבְנֵנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ דִּרְךָ, אֲשֶׁר אָסוּר לְהִסְתַּפֵּל אַחֲרֵינוּת כָּלֵל, רַק תְּמִיד קְדִימָה צָעֵד וְכוּ', לֹא לְהִסְתַּפֵּל אַחֲרֵינוּת כָּלֵל, רַק לְהִתְחַיֵּל

אָשׁוּר   כב רסח   בַּנְחַל   כג

בְּכָל פֶּעַם הַתְחַלָּה חֲדָשָׁה, וְאִם הוּלְכִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, אָז אֵף פֶּעַם לֹא נִשְׁבְּרִים, וְאֵף פֶּעַם לֹא נוֹפְלִים בְּדַעְתָּם, וּבְכָל פֶּעַם פֶּשְׁבָּאִים לְהַתְבוּדָד עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, רְאוּי לִוְמַר לוֹ יִתְבַּרֵךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת עִכְשָׁו הַתְחַלָּה חֲדָשָׁה, וְאִנִּי רוֹצֶה לַחְזוֹר עִכְשָׁו בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה", וְאִזּוֹ פֶּשְׁאָדָם עוֹשֶׂה בְּכָל פֶּעַם הַתְחַלָּה חֲדָשָׁה, אִזִּי אֵף פֶּעַם לֹא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ, כִּי אֵין לִי עֶבֶר כָּלֵל, רַק מֵעִכְשָׁו אֶהְיֶה אִישׁ כָּשֵׁר.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּהֲיֶה בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ אֲוִירָה רְצִינִית, וְקוֹל תּוֹרָה יִשְׁמַע בּוֹ תָּמִיד, וְרְאוּי וְנִכּוֹן לָכֶם לְקַבֵּעַ לַעֲצָמְכֶם שְׁעוּרִים עִם חֻבְרוֹתוֹת, בְּאֲשֶׁר דְּבַרְנוּ, שְׁפָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקַּח עִמּוֹ חֻבֵּר, וְיִתְפַּס אִיזוֹ מִסְכָּתָא, וְיִלְמְדוּ בִּיחָד, כִּי אֵין לְמַעְלָה מִסִּיּוּם מִסְכָּתָא, וְתָמִיד תִּזְכְּרוּ, כִּי יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ הֶבֶל, וְהִנֵּה עוֹד מְעַט נִצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לְלַכֵּת שְׁבוּר וְכוּ' וּמָה וְלָמָּה לְשַׁנֵּא אֶת מִישֶׁהוּ וְכוּ', עֲלִינוּ לְהִתְאַחַד בְּאַחֲדוּת אַחַת לְאַהֲבָה אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִזְכּוֹר תָּמִיד אִיךָ שְׁפָל עֲבוּדַת הַסֶּמֶךְ-יָד מ"ם הִיא רַק לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְעֲלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, וְרְאוּי לָנוּ לְהִתְחַיֵּל בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ שְׁלָנוּ, וּדְיָקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְנוּ מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרַכְכֶם, וְיִתְרַחֵב גְּבוּלֵנוּ עִם מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, וְתִרְאוּ אֶת הַנְּסִים שְׁעִכְשָׁו יִתְחַיֵּל לַעֲשׂוֹת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּנוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר תְּזִרְעֵ-מִצְרַע, ב' אִיר, י"ז לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מאד מאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁלִקְחָתָּ עַל עֲצֻמָּךָ אֶת עֲבוֹדַת הַנִּקְיוֹן
 בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, אָשׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, מְלִבְד שְׁכַרְךָ הַגִּשְׁמִי, יְהִיָּה
 לְךָ שְׁכָר רִוּחַנִי גַם-כֵּן. וְהַעוֹלָם מְסֻפָּרִים, שְׁאָבִיו שֶׁל רַש"י הַקְּדוֹשׁ
 זָכָה לְבֵן כְּזֶה, כִּי הָיָה תָּמִיד מְנַקֵּה אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל
 שְׂיִהְיֶה תָּמִיד בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ נָקִי וּמְסֻדָּר, וְאִם אַתָּה צָרִיךְ שֶׁהַבְּחוּרִים
 יַעֲזְרוּ לְךָ — תִּגְיִס אוֹתָם, כִּי צָרִיכִים לְרֵאוֹת מְאֹד מְאֹד שְׁבֵית-
 הַמִּדְרָשׁ יְהִיָּה תָּמִיד נָקִי, כִּי אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמִקְוֹם נָקִי,
 וּבִפְרָט אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְרֵאוֹת מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יֵצֵא, חֵס וְשְׁלוֹם,
 עֲלֵינוּ שׁוֹם שֵׁם רַע, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְנִקּוֹת אֶת כָּל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְכֵן אֶת
 הַקּוֹמָה הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁתִּהְיֶה תָּמִיד נְקִיָּה.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךָ בְּיוֹתֵר, וְתִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה,
 וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדָּר תַּזְרִיעַ-מִצְרַע, ב' אֵיר, י"ז לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כְּפִי הַנִּרְאָה מֵה שְׂאַתָּה יְכוּל לְהֵרְאוֹת, זֶה אֵף אֶחָד אֵינּוּ יְכוּל
 לְהֵרְאוֹת, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְרֵאוּי לְךָ לְשִׂמְחָה עַל הַמַּתְנָה שְׁנַתֵּן
 לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אַקְוֶה שְׁתִּהְיֶה מוֹכְנִים הַלֵּילָה לְשַׁעוֹר בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, בְּאַתִּי
 עוֹד פֶּעַם לְעוֹרֵר אוֹתָךְ כְּשֶׁתְּדַבֵּר עִם ... נָא וְנָא לְעוֹרְרוּ וּלְחַזְּקוּ, שְׁלֹא
 יִרְפֶּה מִדּוֹדוֹ ... כִּי הַשְּׂקֵעֵתִי כְּבָר בְּחֻלְקַת אֲדָמָה הַזֹּאת קָרוֹב לְשִׁשִּׁים
 אֶלֶף דּוֹלָר בְּעֵבוֹר תְּכִנְיֹת וְאֲשׁוּרִים, וְגַם הָיָה כְּבָר בְּצוּעַ עֲבוֹדָה וְכוּ'
 וְכוּ', הַכֹּל מוֹכֵן לוֹלֵא הַרְשָׁע שְׁמִסֵּר בְּכָל מִינֵי תַּגְּלִילִים וְכוּ', וְאֵנִי

אֲשֶׁר   כב ער   בַּנְחָל   כה

יודע שאם יבוא טלפון ממשרד הפנים אל הוועדה המחוזית, זה יזוז תכף-ומיד, את הפרטים בדיוק יודע ... נא להתקשר אל ... ולשאל איך עברה האספת זכרון, אם לא היתה להם תקלה מהסמ"ף-מ"ם, ימח שמו וזכרו.

אודות להעביר את "אור יבנאל" זה חבל, פי הם באמת רוצים להפיץ, וזה כלי מאוד מאוד מצין נגד כל שונאינו ומתנגדינו שחושבים וכו' וכו', אבל "נא תה מרום לעולם ה'" (תהלים צב, ט), לעולם ידך על העליונה (צין ברש"י שם).

תגש אל חמי בערך בשעה 7.00, ותקבל את ההגהות.

המחכה לתשובה מהירה...

כב ער.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תזריע-מצרע, ב' איר, י"ז למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאוד ... גרו יאיר.

זה זמן רב שרציתי לכתב לך, אבל לא עלתה בידי. קדם אני מברך אותך בברכת "מזל טוב" על הולדת הנכד, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתננה אתה ואשתך הרבה נחת מכל יוצאי חלציה.

רציתי מאוד לדעת כמה אני חייב לך על חלקת הבשר, כי בתחלת השבוע הבא נוסע שליח, ואני רוצה לשלח לך כסף, ראה להמשיך עם חלקת הבשר לכל אנשי שלומנו היקרים, והעולה על הכל — תעשה בחכמתך, להשתדל שלא יהיו מריבות בין אנשי שלומנו, חס ושלום, כי כך זה בקהלה, כשם שפרצופיהם שונים — כך דעותיהם שונות וכו' (במדבר רבה, פרשה כא, סימן ב'), ואי אפשר לישר את כל המחות וכו', ועל-כן צריכים לשחק עם מח של כל אחד וכו'.

הִנֵּה הַרְבֵּה מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּלוּנָנוּ עַל ... שֶׁהוּא מְאַרִיךְ
 בַּתְּפִלָּה מְאֹד מְאֹד, וְגַם מִתְּפִלָּל עִם תְּנוּעוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ', וְכַתְּבֵתִי לוֹ
 מִכְּתָב, כִּי מוֹבָא בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ, אֲרַח חַיִּים, סִימָן נג, סְעִיף יא: כָּל
 הַמְּאַרִיךְ בַּתְּפִלָּתוֹ — לֹא טוֹב עוֹשֶׂה מִפְּנֵי טְרַח הַצְּבוּר. וְכֵן בְּסִימָן
 קכח, סְעִיף לג: כִּבְּן שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ לַחֲתוֹךְ הָאוֹתִיּוֹת וְכוּ', לֹא יֵשֵׁא אֶת
 כַּפָּיו, אֶף שֶׁזֶּוּ מְצֻוֹת עֲשֵׂה, עֵינֵי שָׁם; וְעַל-כֵּן אִם תּוּכַל לַעֲשׂוֹת כְּפִי
 חֲכַמְתָּךְ לְשֵׁים אַחַר לִפְנֵי הַתְּבָה, אַחַד שְׁאִינוֹ מְאַרִיךְ וְאִינוֹ מְקַצֵּר,
 כְּגוֹן: ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְכַדוּמָה, וְאַתָּה יְכוֹל לֹאמַר לוֹ כֵּן בְּשָׂמִי.

רק חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
 אוֹתָךְ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִנֵּה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ, יִקְבַּל אֶת
 הַמְּכָה שְׁלוֹ, וְאִז הַכַּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רעא.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּזִירֵעַ-מְצֻעַ, ב' אִיר, י"ז לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

וְהִנֵּה תִקְבַּל פֶּה מִכְּתָב בְּשִׁבִיל ... וְכֵן מִכְּתָב בְּשִׁבִיל ... וְכֵן
 מִכְּתָב בְּשִׁבִיל ... וְכֵן מִכְּתָב כְּלָלִי לְתַלּוֹת עַל לִוַח הַמּוֹדְעוֹת, אָנִי
 מְקַנְהָ שֶׁהַכַּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב, צָרִיכִים רַק חֲכָמָה
 וְסִבְלָנוּת.

רְאֵה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל עִם מְסִירַת הַסְּפָרִים לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
 כִּי אֵין עוֹד דְּבָר גְּדוֹל מְזֵה, וּבְפָרֵט עֲכָשׁוּ, שְׁעוֹבֵר עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 מֵה שְׁעוֹבֵר, צָרִיכִים לְמַלֵּא אֶת כָּל אֲרָצָנוּ הַקְּדוּשָׁה עִם הַקּוֹנְטְרָסִים,

אֲשֶׁר   כב רעב   בַּנְחַל   כז
וְהַקְדוּשָׁה-בְרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְבָנוֹת "עֵיר בְּרִסְלָב" בְּשָׁלְמוֹת — עַל
אִפְסֵי וְחֻמְתָּם שֶׁל מַתְנַגְדֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ-מַצְנֵעַ, ב' אִיר, י"ז לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוּךְ, וְתֹאמִין לִי, כִּדִּי לְהַשִּׁיב לָךְ,
צְרִיכִים לְהַעֲתִיק לָךְ אֶת כָּל חֻלְקֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְלִכֵּן רְאֵה לְקַבֵּעַ
לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בָּהֶם, וּבִפְרָטִיּוֹת בַּהוֹצָאָה הַחֲדָשָׁה שֶׁנִּדְפְּסָה
עִם נִקְדוּת כָּל-כַּף יָפָה, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרֻגָּע
לְנַפְשְׁךָ, כִּי יֵשׁ בָּהֶם דְּבוּרִים עֲרֻבִים וּמְתוּקִים עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט
בְּחַיִּים, אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִתְמִיד בָּהֶם.

רְצִיתִי לֹאמַר לָךְ כִּמְהָ פְרָטִים בְּעֵנִין אֲמִירַת קוֹדֵישׁ אַחַר אָבִיךָ
וְ"ל, זֶה דְּבַר נִפְלֵא עַד מְאֹד וְתִקּוֹן גָּדוֹל, אֲבָל אֵין אַתָּה צְרִיךְ
לְהַתְפַּלֵּל לְפָנַי הָעֲמוּד כָּלֵל, כִּי כִּמְהָ אֲנָשִׁים מַתְלוֹנְנִים שְׂאִתָּה
מַתְפַּלֵּל לְאֵט מְאֹד, וּבִאֲמַת אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ל.א.) עַל
הַתְנָא רַבִּי עֲקִיבָא: כִּשְׁהַתְפַּלֵּל בְּבֵיתוֹ הָאָרִיךְ מְאֹד וְכוּ', אֲבָל
כִּשְׁהַתְפַּלֵּל בְּצַבּוּר קָצֵר וְעָלָה. וְכֵן מוּבָא בְּשִׁלְחַן עָרוּף, אֲרַח חַיִּים,
סִימָן נג, סְעִיף יא, עַל שְׂמֵאָרִיךְ בְּתַפְלָתוֹ — לֹא טוֹב עוֹשֶׂה, מִפְּנֵי
טְרַח הַצַּבּוּר, עֵינֵי שָׁם; וְהֵאֲמַת אֲגִיד לָךְ, שְׁגַם אֲנִי לֹא הַתְפַּלְלָתִי לְפָנַי
הַתְּבָה בְּעַת אָבְלִי אַחַר אֲמִי, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, אֲלֵא אֲמַרְתִּי אֶת
הַקְדִּישִׁים, עַל-פִּי-רַב הַתְפַּלְלָתִי רַק עֲרֻבִית לְפָנַי הַתְּבָה, אֲבָל לֹא
שְׁחָרִית וְלֹא מְנַחָה, וְעַל-כֵּן יַעַן שֶׁדִּרְכָּךְ לְהָאָרִיךְ בְּתַפְלָה, לֹא כְּדֹאֵי
לְעַבֵר לְפָנַי הַתְּבָה מִפְּנֵי טְרַח הַצַּבּוּר, אֲקַנְיָה שְׂתַקִּים אֶת דְּבָרֵי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמוּד מִשְׁנִיּוֹת, וְתִמִּיד תִּזְכִּיר שְׂאִתָּה

לומד לשם אביך ז"ל, כי למוד משניות מועיל מאד מאד לנשמת
המת, מ'ש'נ'ה' אותיות נ'ש'מ'ה' וכן טוב לנשמת האדם בעצמו, כי
מה הוא צריך לחפות עד שילמדו אחריו משניות, יותר טוב שהוא
ילמד בעבור עצמו. ועל כלם — ראה שתהיה תמיד שמח וטוב
לב, ואל תהיה שבור, ואף שזה מאד מאד קשה, בפרט אבל, לא
עלינו, עם כל זאת האדם צריך להתעורר מזה בעצמו, שרואים איך
ימי שנותינו הבל, הנה אנחנו פאן ועוד מעט נצא מכאן, ומה ישאר
מאתנו? רק התורה והתפלה שנוזקה לחטף בכל יום ויום, ובפרטיות
השיחה בינו לבין קונו, זה עולה על הכל, כי כל דבור ודבור הוא
פלי להמשכת השכינה למטה, אשרי מי שיאחז בזה!

הכפל הדבר, לא כדאי לך להתפלל לפני העמוד, כי גם אני
לא התפללתי, רק תזהר לומר כל הקדישים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב רעג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תזריע-מצורע, ב' איר, י"ז למספר בני ישראל
ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

פה תקבל רצוף קונטרס "קדשת ל"ג בעמר", אקנה שתבין
הכל, אני מקנה שהגליון יצא היום לאור, וזה יהיה פלי לקרב
נשמות ישראל אליו יתברך. ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד
מעט פבר יהיה סופו של הסמ"ך-מ"ם לגמרי, כי אין אתה יכול
לתאר ולשער את גדל העגמת נפש והשפיכות דמים שגורם לי
הרשע הזה עם המסירות שלו, ובפרטיות בענין בית-המדרש, שם
השקעתי ממש את חלבי ודמי, ולבסוף וכו' וכו', ועל-כן בכל פעם
שתדבר עם ... נא לחזקו ולעוררו, שיעורר את ... כי שמעתי שהוא
מכניס עכשו את אחד בשם ... והוא ידיד טוב שלנו, ועל-כן מה

אֲשֶׁר   כב רעד   בַּנְחָל   כט

שָׂרָק יְכוּלִים, כְּדֵי לְקַבֵּל אֶת הַרְשִׁיוֹנוֹת. וּבְדִיוֹק מֵה צְרִיכִים, יוֹתֵר טוֹב לְדַבֵּר עִם ... כִּי הוּא יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַפְּרָטִים.

אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁה"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן" מִתְקַדֵּם, הַלִּילָה יִהְיֶה לְךָ אֶצֶל חָמֵי עוֹד כְּשֵׁשִׁים עֲמוּדִים הַגָּהָה, וְכֵן מִכְתָּבִים לְמַסֵּר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאֶשְׁדוֹד וּבִיבְנָאֵל, וְהַשָּׂאֵר לְשִׁלַּח בִּיהָאָר.

... בְּקֶשׁ אִם אֶפְשָׁר לְהַדְפִּיס לוֹ כַּמָּאָה הַזְּמַנּוֹת לְבֵר-מִצְוָה, עַל דֶּף פָּשוּט, וְזֶה מִמֶּשׁ חֹסֵד בְּשִׁבְלֵו, וְלֹא צְרִיף רַק עֲמוּד אֶחָד.

הַמְחַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כב רעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּזוּרֵעַ-מִצְרַע, ד' אִיר, י"ט לְמַסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוֹ יֵאמֶר חֲזוֹק, וְאַחַד יְדוֹן אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, כִּי עַקֵּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל כְּשִׁזּוּכָה לְדוֹן אֶת זוּלְתוֹ לְכַף זְכוּת, וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא בּוֹ רַק אֶת הַטוֹב, וְאִין זֶה חֲכָמָה לְמַצֵּא אֶת הָרַע בְּזוּלְתוֹ, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה א'), שֶׁכָּל אֶחָד נוֹלָד עִם חֲסָרוֹן, וְעָלָיו לְתַקֵּן אֶת חֲסָרוֹנוֹ וְכוּ', וְעַל-כֵּן אִין זֶה חֲכָמָה לְמַצֵּא אֶת הַחֲסָרוֹן אֶצֶל זוּלְתוֹ, כִּי כָּל אֶחָד וְאַחַד יֵשׁ בּוֹ חֲסָרוֹן, הַמַּעֲלָה הִיא לְמַצֵּא רַק אֶת הַטוֹב, וְתִתְקַן-וּמְיָד כְּשִׁמּוֹצְאִים בְּזוּלְתוֹ אֶת הַטוֹב, הָרַע נוֹפֵל לְגַמְרֵי. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְדוֹן אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ רַק לְכַף זְכוּת, וּלְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה תָּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה

בבית-המדרש, שהוא משפן השכינה, ואם, חס ושלום, יש אילו מריבות ומחלוקת בבית-המדרש, אזי מגרשים משם את השכינה, חס ושלום.

מאד מאד אבקש את כלכם, שתשתדלו שכל אחד ואחד יקח לעצמו חבירותא ללמד עמו איזה למוד במקום שלבו חפץ, העקר שבית-המדרש יהיה מקום תורה, ואוירה תהיה אוירה רצינית של תורה ויראת שמים, ודיקא על-ידי-זה יהיה אצלנו כח המושף להמשיך אלינו עוד הרבה משפחות, כי ברגע שיתודעו אנשי שלומנו בכל מקומות מושבותיהם, שהאוירה אצלנו היא אוירה רצינית, ויש אהבה, אהבה ורעות בין אחד לשני, תראו איך שהמקום יהיה כח המושף, שימשך עוד משפחות.

חסדי השם יתברך, שבכלליות אין לנו להתביש משום קהלה אחרת בעולם, ותהלה לאל, מדת הטוב והחסד שהחזרתי בכם עושה פרות ורשם טוב, ויש לזה שם טוב, ועל-כן אבקש אתכם מאד מאד, המשיכו במדת החסד והטוב, ותדונו איש את רעהו לכף זכות, ועל-ידי-זה תצליחו דרככם תמיד — בין בגשמי ובין ברוחני, העקר תשמרו מאד מאד לא להתערב בעסקי זולתו וכו', ומפל שפן לא לדקר אותו וכו', אפלו בצחות וכו', כי כל אחד יש לו את רגשותיו, ואסור לנגע ברגשי זולתו, כי לפעמים האדם הוא רוצח ממש כשנוגע ברגשי זולתו, כי ההוא חוזר הביטה ובוכה וכו' ובלב נשבר, מה ולמה מגיע לי דבר כזה שישברו אותי, הרי באתי לבית-המדרש שיחזקו אותי, ולבסוף אני יוצא משם שבור וכו', וזו עברה גדולה מאד מאד, ועל-כן אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתתחשבו עם רגשי זולתכם, ועל-ידי-זה תצליחו בין בגשמי ובין ברוחני.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שיאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

כב ערה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תזריע-מצורע, ד' איר, י"ט
למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
נרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תשים לב
לכל אלו המצערים ומבזים ומחרפים אותך, כמובא בשם הגר"א
זי"ע. ואם היה האדם יודע את מעלת הבזיונות ועגמת נפש שעובר
עליו וכו', ובמה מתנקה על-ידי-זה וכו', היה שש ושמח על כל
מה שעובר עליו, כי למעלה בשמים מאד מתחשבים עם סובלי
יסורים וחוטפי בזיונות בחנם וכו' וכו', ועל-פן אל תשים לב לכל
מה שעובר עליך, אלא הדבק את עצמך בו יתברך, ותראה שעל-ידי
שתיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך, תעבר על הכל, ובפרט
שזכית להיות על ציון רבנו ז"ל בראש השנה, עליך לדעת, כי
בודאי לא יעזב אותך רבנו ז"ל, כי הבטחתו שהבטיח, שמי שיבוא
אצלו אל ציונו הקדוש, ויאמר שם עשרה מזמורי תהלים, אפלו אם
עצמו וגבהו פשעיו, יעשה לו טובה גדולה בשמים. ומכל שפן וכל
שפן מי שיבוא אצלו על ראש השנה, ימתיק ממנו את כל הדינים.
ומאחר שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, אין לך מה
לדאג כלל, רק תתחזק באמונה פשוטה ובבטחון חזק, ואז תראה
נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, וכל שונאיך יפלו תחת
רגליך, וזה אצלי ברור בשמש.

מאד מאד קשה לטרטור אותך, אבל כבר אמר החכם: "עם
שההכרח לא ישבח, לא יגנה". מאד מאד צר לי, שהשקעת כל-כף
הרבה כספים בשטח אדמה שעל יד ביתי לבנות בית-המדרש, והכל
ירד לטמיון כבר פעמים, ועכשו כבר היה פרסום וכו', ועבר ועדה
מקומית וועדה מחוזית וכו' וכו', ובשביל כמה דברים פעוטים

לב   אָשֶׁר   כב רעו   בַּנְחָל

וּקְטַנִּים מִתְעַכֵּב כָּל הָעֲנָן, אֵינִי מִבְקֵשׁ מִמֶּךָ לֹא כֶסֶף וְכוּ' וְכוּ', רַק דָּבָר זֶה — שְׁתִּהְיֶה בְקִשְׁרִי, כִּי אֹמְרִים שָׂאֵם יִקְבְּלוּ הַוֹרְאָה מִלְמַעְלָה וְכוּ', הֵינּוּ מ... תִּכְף־וּמִיד זֶה יַעֲבֹר, וְתֹאמִין לִי, שְׂאֵנִי לֹא צְרִיךְ אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ לְעֲצָמִי, פִּשְׁוֹט אֵין לָנוּ מְקוֹם, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בְקִיץ הַזֶּה נִכְנָסוֹת עוֹד עֲשָׂרוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲרָדִיּוֹת לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל, וְעוֹד עוֹמְדוֹת לְהַכְנִס שָׁם מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וּלְדַעֲתִי, בְּמִשְׁךָ הַחֲדָשִׁים וְהַשְּׂנֵתִים הַקְּרוֹבִים זֶה יִהְיֶה בְּסִיס חֲזָק, וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אִישִׁית, אִם אַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לָנוּ טוֹבָה גְּדוֹלָה, וְהִיא זְכוּת הַרְבִּים, שְׁנוֹכַל לְבַנּוֹת אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, שְׂיִהְיֶה מְקוֹם תּוֹרָה וְתִפְלָה עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, וְאֵנִי שׁוֹב פֶּעַם מִדְּגִישׁ, שְׂאֵינִי צְרִיךְ שׁוֹם כֶּסֶף וְכוּ' וְכוּ', אֶלֶּא שְׁתִּשְׁלַח אִיזָה שְׁלִיחַ, שְׂיִדְבֹר עִם הַמְּמַנֶּה עַל הַמְּחוּז וְכוּ', שְׂשִׁיף לְעֲנִינִים אֵלוֹ.

אֵנִי מְאֹד מְאֹד מִתְנַצֵּל, שְׂאֵנִי תְּמִיד כּוֹתֵב לְךָ וּמִבְקֵשׁ אוֹתְךָ עַל דָּבָר זֶה, אֵף מָה לַעֲשׂוֹת?! כְּבָר הִשְׁקַעְתִּי שָׁם כָּל־כֶּף הַרְבֵּה כֶּסֶפִּים, וְהַכֵּל יֵרֵד לְטִמְיוֹן. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ אֶת הַחֲסֵד הַזֶּה, וּבְזְכוּת זֶה יִפְתָּחוּ לְךָ שְׁעָרֵי הַחֲסֵד וְרוּחַמִּים, וְהַקְּדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ כְּמוֹ שְׂתַעֲזֹר לִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

כב רעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תְּזוּרֵי־מִצְרָע, ד' אִיר, י"ט לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִּקְבֹּל מִכְתָּב אֶל ... שְׂתִּשְׁתַּדֵּל לְהַעֲבִירוֹ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׂיִמְסֹר לוֹ, אֵף שְׂדָבָר זֶה בָּא לִי בְּקִשְׁי רַב כָּל־כֶּף — לְבַקֵּשׁ וְלְהַתְחַנֵּן עַל נַפְשִׁי וְכוּ', אֵף מָה אֶעֱשֶׂה? כְּבָר הִשְׁקַעְתִּי שָׁם כְּמַעֲט שְׂשִׁים אֶלְף דוּלָר, וּבִשְׁבִיל מְסִירוֹת הַסֵּמ"ף־מ"ם, יִמַּח שְׂמוֹ וְזָכְרוּ, עוֹמֵד הַכֵּל לִילָף לְאַבוֹד, וְכֵלָם אֹמְרִים: אִם יֵשׁ הַוֹרְאָה מ... הֵם לֹא

אֲשֶׁר   כב רעו   בַּנְחַל   לג

יכולים לעשות שום דבר וכו', ועל-כן מאחר שסבב הקדוש-ברוך-הוא, ששני הבחורים ... גרם יאיר התקרבו, זה חסד מן השמים, ומי יודע אם לא נשלחו בהשגחה עליונה, כדי להיות לעזר לי, כי אני שבור מאד מאד על זה, שהסמ"ך-מ"ם אורב עלי מאד מאד בכל מיני מסירות וכו', ולבסוף עוד מאמינים לו, שעושה עצמו כמו כבשה נרדפת... כי הוא שועל ברמאות, ימח שמו וזכרו, וכבר עבר עלי בחיי הרבה הרבה צרות ויסורים מכל מיני חולקים ושונאי חנם, אף מרירות כזו שעוברת עלי מהרשע הזה, עדין לא עבר עלי, וכבר אמר רבנו ז"ל: כפי מעלת הנחשק, כמו-כן מתרבות המניעות וכו' (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סו); וכפי הנראה ענין יבנאל עולה על הכל, ועל-כן יש פל-כף הרבה צרות ויסורים ומניעות מהרשע הזה, שזו קלפה עצומה, אבל אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא שאוכל לו, ולא יעזר לו שום דבר, אבל בין כף דמי נשפך אצלי כמים וכו'.

ולכן ראה להיות עוד היום בקשר עם ... ותמסר לו את הפקס, שהוא ימסר לדודו, וגם ידבר עמו, וכן תאמר לו, כי שלחתי היום מכתב — הן לו והן לאחיו על-ידי הדאר.

בענין ה"ספורי-מעשיות" חבל שתתן לו אלה דולר, אתה יכול להדפיס את זה כמו שהוא, כי הן אותיות גדולות, וחבל על האלה דולר, כי עם הפסף הזה אתה יכול להדפיס כמעט אלה ספרים (בלי פריכה), רק כבד תחכה עד שייגמר ה"לקוטי-מוהר"ן", שהוא ממש פאר ויפי, שלא יצא עדין דגמתו, ועל-כן אל תשלם אלה דולר, חבל על הפסף.

רק חזק ואמץ מאד מאד, אני יודע שעובר עליך מה שעובר, אף ראוי לך להחיות עצמך עם הזכות הגדולה הזו, שאתה זוכה ומזכה את הרבים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח דרכך תמיד, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום...

כב רעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹרֵיע־מְצוּרָע, ד' אִיר, י"ט לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּלֶא שְׁלֹא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ כָּל הַזְּמַן אִיךָ עָבַר עֲלֵיכֶם בְּיַבְנָאֵל, הָאֵם לֹא הָיוּ לָךְ אֵילוֹ בְּעִיּוֹת?! הִנֵּה אֲמַרְתִּי רַק לְדַבֵּר אֶתְךָ בְּכַמְהָ עֲנִינִים חֲשׁוּבִים וּדְחוּפִים עַד מְאֹד מְאֹד, כְּדִי שְׁתַּדַּע מְזֵה.

אֶתְמוּל שְׁלַחְתִּי מִכְּתָב מְלֵא כָּאֵב לֵב אֶל ... כִּי פּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד לְמַה כָּבֹד פְּעַמִּים תּוֹפֵל תְּכַנִּית בְּנִית בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ, וְכָל־כֶּפֶף הַרְבֵּה מְמוֹן וְדָמִים יִלְכוּ לְאִבּוּד וְכוּ', וְכַנְרָאָה שְׁהַמְּכָתֵב עָשָׂה רָשָׁם אֶצְלוֹ, הַיּוֹם הֵבִיא אֶת הַמְּכָתֵב אֵלָיו ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהָיָה שָׁם ... וְאָמַר שְׁהַסְמ"ך־מ"ם רוֹצֵה לְפָגֵשׁ אוֹתוֹ וְכֵן ... וְהוּא אֵינּוּ מְעַנֵּן לְהַפְגִּישׁ עִמָּהֶם (מִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת רְשָׁעוֹת הַסְמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, לֹא כְמוֹ שֶׁ... אֹמֵר שֶׁהוּא כָּבֹד נִמְרָ קְרוּעַ... הוּא עֲדִין רָשָׁע מְרָשָׁע, שְׁלֹא נִחְיָה בְּאֲשֻׁלְיוֹת, הוּא גִלְחָם עִם כָּל מִינֵי תַכְסִּיסִים, פֶּה הוּא צוֹחֵק, וּפֶה הוּא בּוֹכָה, וּפֶה הוּא חוֹנֵף וְכוּ') עַל־כָּל־פָּנִים אִיךָ שֶׁהוּא ... לְקַח אֶת הַמְּכָתֵב בְּרָצִינּוֹת, וְאָמַר לְ... שְׁצִירִכִים לְדַבֵּר עִם ... וּלְסֵדֶר אֶת הָעֲנִינִן, וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּדַּע מֵהָ עֲנִינִים, וְתִהְיֶה מוֹדַע לְכָל הַדְּבָרִים וְתִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם ...

גַּם רְאֵה לְסֵדֶר אֶת הַכְּרִטִּיסִים לְבַחְוָרִים וְכוּ'.

הַמְּאֵחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב רעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹרֵיע־מְצוּרָע, ד' אִיר, י"ט לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

אֲשֶׁר   כב רעט   בַּנְחַל   לה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּל־לֵוִיִּם אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אחי ורעי היקרים! חסדי השם יתברך, רואים את הנסים
שהקדוש-ברוך-הוא עושה עִמָּנוּ כָּאֵן, וּבְקִיץ הַיָּזָה יִכְנָסוּ לְגִוּר עוֹד
הַרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּנָן נָא וְנָא לְכַבֵּד אֶת הַשָּׁנִי,
וְלִהְיֶתְדֵל שְׂיַעֲזֵרוּ אֶחָד לְהַשָּׁנִי, שְׁתַּהַיֶּה הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ קֶהֱלַת חֶסֶד,
שְׁעוֹשִׂים חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְכֵן תִּקְדִּימוּ שְׁלוֹם לְכָל הַתּוֹשָׁבִים בְּלִי
יּוֹצֵא מִן הַכָּלָל, כִּי כָּל־אֲנָשִׁים אֲהוּבִים וְנַחֲמָדִים, וְעֲלִינוּ רַק לְחַיָּךְ
לְהֵם וְלִהְקָדִים שְׁלוֹם, כִּי הֵם אֲנָשִׁים תְּמִימִים, וְרוֹצִים אֶת הָאֱמֶת,
וְלֹא הַסְּמִ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְלִכְּנָן עֲלִינוּ לִיצֵר מַצֵּב כְּזֶה
לְהוֹרִיד אֶת הַרוּחַ סְעָרָה וְהַמְּתַח שְׁגָרָם הַסְּמִ"ךְ-מ"ם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
רַק לְהַרְבוֹת בְּדַבּוּרֵי שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וּבְזֶה נִצְלִיחַ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

כב רעט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּזַרִיעַ-מִצְוֵה, ד' אֵיָר, י"ט
לְמַסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַרְבֵּ הַחֶסֶד
הַמְּפָאָר, אִישׁ חֵי רַב פְּעֻלִים, שְׁמוֹ הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְפָנָיו, הַרְבֵּ ...
שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ אֲתָמוּל, וְאֲמַרְתִּי לְרוּחַ שׁוּרוֹתִים אֵלּוּ
לְפָנֶיךָ כְּפִי מֵיטֵב יְדִיעַתִּי.

בְּדַבָּר שְׂרָאשׁ הַעִירִיָּה, מֵר ... גֵּרוּ יֵאִיר, שׁוֹאֵל יְחוּסוּ, שְׁהוּא
מִצְאָצְאֵי רַבָּנוּ ו'ל, וּמְמִילָא גַם נִכְד הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע,
כְּפִי שְׁעִינְתִּי הֵיטֵב בְּכַתֵּב יְחוּס שְׁלוּ, יְכוּל מְאֹד לְהִיּוֹת שְׁהוּא צוֹדֵק,

אָךְ יֵשׁ שְׁם טְעוֹת אַחַת, בְּמָקוֹם ר' נַחְמָן טוֹלְטְשׁינְעֵר ו"ל, צָרִיף לְהִיּוֹת ר' נַחְמָן חִיֵּה ל'ס, וְזֶה בְּרוּר, רַק צָרִיף לְבָרֵר מִי הָיָה בְּעֵלָה שֶׁל שְׁטַרְנָא סְאָסְיָא, כְּמִדְמָה לִי שֶׁהָיָה ר' שְׁמַחָה דָּוִד, שֶׁהוּא הָיָה בְּנוֹ שֶׁל ר' אֶפְרַיִם וַיִּנְבְּעֵרְג, בְּנוֹ שֶׁל ר' נַפְתָּלִי תַלְמִיד רַבְּנֵי ו"ל.

לְרַבְּנֵי ו"ל הָיוּ אַרְבַּע בְּנוֹת, וּבְתוֹ הִצְעִירָה הָיְתָה חִיָּה, שֶׁהִתְחַתְּנָה אַחֵר הִסְתַּלְקוֹת רַבְּנֵי ו"ל עִם ר' זַלְמָן בֶּן ר' יַעֲקֹב יוֹסֵף ו"ל (ר' יַעֲקֹב יוֹסֵף הָיָה תַלְמִיד רַבְּנֵי ו"ל), לְר' זַלְמָן וְחִיָּה נוֹלַד בֶּן, וְקָרְאוּ אוֹתוֹ נַחְמָן, וְר' זַלְמָן לֹא הֶאָרִיף יָמִים, וְנִפְטָר בְּצַעֲרוֹתוֹ, וְחִיָּה בַת רַבְּנֵי ו"ל הִתְחַתְּנָה בְּזוּיָג שְׁנֵי עִם ר' אֶהְרֹן, שֶׁהָיָה בְּנֵה שֶׁל הִצְדַּקְת הַמְּפָרְסָמַת פְּרִיִּדְקָא, בְּתוֹ שֶׁל הַבַּעַל הַתְּנַיָּא זי"ע, וְאוֹתוֹ קָרְאוּ בְּשֵׁם חַבָּה: ר' אֶהְרֹן, וְאַחֲרֵי כֵן נוֹלְדוּ לָהֶם כְּמָה בְּנִים. וְהָיְתָה דַרְכָם לְבֹא לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהָיָה לָהֶם שְׁלֹחַן מִיָּחָד שֶׁיִּשְׁבּוּ שָׁם, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ כְּבָדוּ אוֹתָם מְאֹד, כִּי הָיוּ נְכֹדֵי רַבְּנֵי ו"ל וְנְכֹדֵי הַבַּעַל הַתְּנַיָּא גַם יָחַד. וּמֵאַחֵר שֶׁר' נַחְמָן בְּנֵה שֶׁל בַּת רַבְּנֵי ו"ל, חִיָּה, הָיָה בַּעַל מְדֻרְגָה וּבַעַל הַשָּׂגָה, קָרְאוּ אוֹתוֹ עַל שֵׁם אָמוֹ ר' נַחְמָן חִיֵּה ל'ס, וְלוֹ הָיָה בֶּן ר' זַלְמָן, שֶׁהָיָה אִישׁ מוֹרָם מֵעַם, וְחִבְר פְּרוּשׁ עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן בְּדֶרֶךְ נַפְלְאָה, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עוֹד רָאוּ אֶת זֶה בְּאוּמָן, אָךְ נֶאֱבַד הַכְּתָב-יָד.

וּמִסְתַּבֵּר מְאֹד שֶׁהֵבֵת שְׁטַרְנָא סְאָסְיָא (שְׁמַצִּיָּן בְּכַתֵּב הַיְחוּס שְׁלוֹ) הָיְתָה בְּתוֹ שֶׁל ר' נַחְמָן חִיֵּה ל'ס (וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ יְחוּסוֹ שֶׁל מֵר ... גֵּרוֹ יְאִיר), וּכְפִי הַשְּׂמוֹת זֶה מְאֹד מִסְתַּבֵּר, כִּי שְׁטַרְנָא הָיְתָה הֶרְבֵּנִית שֶׁל הַבַּעַל הַתְּנַיָּא זי"ע, וְסְאָסְיָא הָיְתָה הֶרְבֵּנִית שֶׁל רַבְּנֵי ו"ל, וְכִנְרָאָה שֶׁהִסְבֵּתָא חִיָּה בַת רַבְּנֵי ו"ל, כְּבֻדָּה אֶת בְּעֵלָה הַשְּׁנֵי ר' אֶהְרֹן עַל בְּנֵינֵת הַשֵּׁם שְׁטַרְנָא, אַחֵר הִסְבֵּתָא שְׁלוֹ, וְשֵׁם סְאָסְיָא הָיָה עַל שֵׁם אָמָה.

כָּל זֶה כְּפִי בְּרוּרִי, וְיָכוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת שֶׁהוּא צוֹדֵק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁיַּחֲזֹר אֶל הַשְּׂרָשִׁים שְׁלוֹ, צְדִיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם,

אֲשֶׁר   כב רפ   בַּנְחַל   לז
זכותם תגן עלינו, שהעמידו תלמידים וחסידים ואנשי מעשה
לרכבות עד דורותינו אלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

... אתה יכול להראות לו את המכתב הזה.

כב רפ.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תזריע-מצרע, ד' איר, י"ט
למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך.

אודות הצער והעגמת נפש שיש לך, איך יכול להיות שעבדת
כמה שנים עם אחד וכו', ועכשו הוא מאכזב אותך וכו', עליך לדעת
שבְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כָּךְ דָּרְכוּ שֶׁל עוֹלָם, וְאֲנָשִׁים מוֹרִים הִתַּר
לְעַצְמָם לְהִזְיֵק לְזוּלָתָם, וְעַל-כֵּן אֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוֹם דָּבָר, רַק חֲזוּק
וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד.

כל מה שאתה יכול להוציא ממנו על-פי דין — תשתדל
להוציא. עם כל זאת ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו
ותברך, לידע ולהודיע ולהודע, שאין בלעדיו ותברך כלל, והכל
לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו,
אלא בהשגחת המאציל העליון, וכל צער ועגמת נפש ויסורים שיש
לאדם, הכל ממנו ותברך, כדי לכפר עוונותיו, ואם היה האדם יודע
מה ואיך יסורים ממרקים עוונותיו, היה שש ושמח מאד.

נא ונא ראה לקבע עתים לתורה, כי התורה מעשרת ברוחניות
ובגשמיות, והתורה תמשיך עליך חן, שתשא חן בעיני כל רואיה.

לח אשר כב רפא בנחל

העקר ראה להיות חזק, ואל תפחד כלל וכו', כי כף דרכם של עסקי
עולם הזה וכו', ולא צריכים להתפחד כלל, כי מי שהוא תקיף
בדעתו ועקשן וסבלן יותר, הוא מצליח ביותר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב רפא.

בעזרת השם ותפריך, יום ששי — ערב-שבת-קדש לסדר תזריע-מצרע, ד' איר, י"ט
למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מך, ואיך אתה מתקדם בהדפסת ה"לקוטי-מוהר"ן", יעזר הקדוש-
ברוך-הוא, שתזכה לסימו, ויהיה ספר פאר ויפי שעדין לא יצא
בעולם.

ואודות שרוצה למכור לך את ה"ספורי-מעשיות" ו"שיחות-
הר"ן" ו"חיי-מוהר"ן" באותו מחיר, זה כבר מסתבר מאד, וזה
כדאי.

ידעתי וגם ידעתי, שסוף כל סוף נזכה פעם להדפיס גם את
ספרי רבנו ו"ל ומוהר"ן" ו"ל באותה מתכנת כמו ספרינו, אך לא
תאיתי שיקח כל-כף מהר, ברוך הוא וברוך שמו, ראו לחזק את
עצמכם אתה ואשתך, להמשיך להדפיס ספר אחר ספר, אשר
יוצאים כל-כף יפים, אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ומה טוב
ומה נעים, אם תתקדמו הן בספר "אשר בנחל" חלק י', והן בספר
"שפת הנחל", וכן אני מכין בשבילך קונטרסים חדשים הנצרכים
עכשו מאד בארצנו הקדושה, למען יפוצו בין נשמות ישראל.

אָשֶׁר   כב רפב   בַּנְחַל   לט

רק חזק וְאַמֵץ, וְאֵל תּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִאֲמִין לִי, שְׂאֵתָה בְּאַמֶּת הָעֲשִׂיר הַכִּי גְדוּל, שְׂאֵתָה זֹכָה לְהוֹצִיא לְאוֹר עוֹלָם אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת כְּאֵלוֹ, אָשֶׁר יָבוֹא פְּעַם הַיּוֹם, שְׂיִתְפַּעְלוּ עַל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוֹ הַמְּעוֹרְרִים וּמְחַזְּקִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּזְכָּה גַם לִנְקֹד אֶת סֵפֶר הַנִּפְלָא "שְׁמִירַת-הַזְּמַן", כִּי בְּסוֹף הַסֵּפֶר הַהוֹדְעוֹת נְחוּצוֹת, כְּכֹר מְנַקֵּד כְּמוֹ שְׂהִיָּה בְּסֵפֶר "מְקוֹר-הַשְּׂמִיחָה", וְעַל-כֵּן לְדַעְתִּי אֵין זֶה עֲבוּדָה גְדוּלָּה, וְכֵן לְצַרְף לְזֶה כְּמָה קוֹנְטְרָסִים הַמְּדַבְּרִים מְשְׁמִירַת הַזְּמַן, כְּגוֹן: "שְׂרַפְת-הַזְּמַן", "חֲבַל עַל הַזְּמַן", "בְּטוֹל זְמַן", "מְהַרְגֵע זֶה", "רַק הַיּוֹם" וְכוּ' וְכוּ'.

עָלֶיךָ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד יַחַד עִם אֲשֶׁתְּךָ עַל נְעַם חֻלְקֶךָ עַל אָשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חֻלְקֶךָ וְגוֹרְלֶךָ, וְזִכִּיתָ לְדַבְּרִים כָּל-כֶּף יְפִים, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חָנָם שְׁעָשָׂה עִמָּךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כב רפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּזוּרֵי-מִצְרָע, ו' אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

אֲנִי חוֹזֵר בְּלִיל ג' פְּרִשְׁת בְּהַר-בְּחֻקְתִּי.

רְאֵה לְהִיוֹת הַיּוֹם אִם אֶפְשֶׁר אֶצֶל ... כִּי צְרִיכִים לְתַפֵּס אֶת עַנְיָן הַתֵּר בְּנִיָּה כְּשֶׁהוּא עֹדֵין חַם, וְאִם ... אָמַר, שְׂצָרִיכִין לִילֶךָ מְגֻבּוּה, צְרִיכִים לְנַצֵּל אֶת זֶה.

גַּם אִם אֶפְשֶׁר לְעֵבֵר דְּרֶךְ אֲשֶׁדוּד, וְתִלְךָ עִם ... אֵל .... וְכָךְ תִּפְעַל יוֹתֵר בְּקָלוֹת.

רְאֵה לְדוֹחַ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וּלְהִתְחַזֵּק הַרְבֵּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה

הַקְדוּשָׁה, וּתְפִלָּה בְּכוּנָה, וְאִף לְחִזּוּק אֶת אַחֲרִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר אַחֲרֵי־קְדוּשִׁים, ו' אֵיִר, כ"א לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה מְחַר נוֹסֵעַ מִכָּאן ... וְאֲנִי שׁוֹלַח עִמּוֹ קוֹנְטְרָס: "פְּרֻנְסָה קְלָה" בְּאַנְגְלִית בְּצֵרוּף אֶלְף דוֹלָר (לְעֵת עֵתָה), וְרִצִּיתִי מְאֹד לְהִדְפִּיס חֲמִשָּׁת אֲלָפִים קוֹנְטְרָסִים, וּכְשֶׁאֲבֹא חֲזָרָה אֶקַח אֶת זֶה עִמִּי, כִּי בְּאִים עִמִּי כַּמָּה בַּחוּרִים, וְנוֹכַל כָּל אֶחָד לְקַחֵת קְפָסָה אוֹ שְׁתֵּי קְפָסָאוֹת, רַק תִּכְתֹּב לִי אִם זֶה מְצִיאוֹתִי, אִם אֲנִי מַגִּיעַ כְּכֹר בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא, לֹא כְּדַאי לְשַׁלַּח דְּרָךְ הַדָּאָר יוֹתֵר הַגְּהוּת, וְאֲנִי מְבִיא עִמִּי אֶת כָּל הַהַגְּהוּת, זֶה מִמֶּשׁ פָּאָר וְיִפִּי.

רְאֵה לְבָרֵךְ אֶצֶל ... הָאֵם נֹסֵעַ הַיּוֹם אֵל .... וְכֵן אֶצֶל ... כִּי מְאֹד הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים לְקַבֵּל אֶת הַתֵּר בְּנִיָּה, כִּי יֵשׁ עֲכָשׁוֹ כַּמָּה קְבָלָנִים טוֹבִים, שְׂאִין לָהֶם עֲבוּדָה, וְהֵם מוֹכְנִים לְהַתְחִיל לְעֵבֵד תַּכְף־וּמְדִד אֶפְלוֹ בְּלִי כֶסֶף, וְזֶה מִמֶּשׁ חֶסֶד, אֲנִי צָרִיךְ הַתֵּר בְּנִיָּה, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שָׁמוֹ, אֶחָד מִמְשֻׁרֵד הַפְּנִים, שְׂיִמְלִיץ וְיִדְחֶךָ אֶת הַדְּבָר, כִּי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם הֵבִיא שְׁנֵי עוֹרְכֵי דִינִים שְׁעַכְבּוֹ וְכוּ', וְצָרִיכִים יְשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם, שְׂיִזְיִזוּ אֶת הָעֲנֻנִים עַל אִפּוֹ וְעַל חֲמָתוֹ שֶׁל הַרְשָׁע מְרָשָׁע, אֲנִי צָרִיךְ יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה מְאֹד מִן הַשָּׁמַיִם, וְכוֹאֵב לִי מְאֹד מֵהַרְשָׁע עוֹשָׂה לִי.

הַמְּחַפָּה לְתִשׁוּבָה מֵהִיָּרָה...

כב רפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ו' אֵיִר, כ"א לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֶלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזָּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְאַחֲדוּת, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְצָרִיכִים עַל זֶה הַתְּחִזָּקוֹת עֲצוּמָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִחֲדָשׁ, כִּי אֵין לֹאמֵר, שֶׁכָּבֹד יֵשׁ לִי הַתְּחִזָּקוֹת מֵאֲתֵמוּל וּמִשְׁלֹשׁוֹם וְכוּ' וְכוּ', כִּי יִצְרוּ שָׁל הָאָדָם מֵתַגְבֵּר עָלָיו וּמִתְחַדָּשׁ עָלָיו בְּכָל יוֹם וַיּוֹם (קְדוּשִׁין ל.); וְעַקֵּר הַהַתְּחִזָּקוֹת מִקְּבָלִים מֵהַצְּדִיק, וְעַקֵּר הַהַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הוּא עַל-יְדֵי לְמוֹד סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ, וּבְזֶה שְׂמֵת־מִיָּדִים בְּסִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמָם אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת מִמֶּנּוּ, כִּי פָּנְיוֹ, שֶׁכָּלוּ וְחִקְמָתוֹ גְּנוּזִים בְּתוֹךְ הַסִּפֵּר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב).

בְּלִיל שְׁבַת זוֹ דִּבְרָנוּ הַרְבֵּה עַל-פִּי הַתּוֹרָה בְּלְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ג', מֵעֲנִין הַשְּׁתֵּי צַפְרִים חַיּוֹת טְהוֹרוֹת, שֶׁצָּרִיף לְהַבִּיא הַמְּצַרֵּעַ, כִּי הֵנָּה הַמְּצַרֵּעַ לְקָה מַחֲמַת שְׁדִבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע, וְעַל-יְדֵי-זֶה עִקֵּר אֶת עֲצָמוֹ מִשְׁרָשׁוֹ, וְאֵף שֶׁאֵנוּ רוֹאִים בְּנֵי אָדָם שֶׁמִּדְּבָרִים לְשׁוֹן-הָרַע וְהֵם לֹא מְצַרְעִים, עִם כָּל זֹאת כָּבֹד גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כא) בְּשֵׁם הַזֵּהָר (פְּזוּרִיעַ מ.ט.), אֲשֶׁר מְצַרֵּעַ דָּא סִגִּירוֹ דְּנִהוּרָא עֲלָאָה; הֵינּוּ שְׁאֵינּוּ זוֹכֵה לְהַשִּׁיג אֹרוֹת מֵאוֹר הַפְּנִים, הֵינּוּ שְׁאֵין לוֹ שׁוּם הַשְּׂגָה בְּרוּחָנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, הֵן אֲמַת שֶׁהוּא לֹא מְצַרֵּעַ בְּעוֹרוֹ, אֲבָל נֶעְלַם מִמֶּנּוּ הָאוֹר הַפְּנִים הָעֲלִיוֹנִים, הֵינּוּ שְׁאֵינּוּ מִשִּׁיג אֶת הַפְּנִימִיּוֹת מִכָּל חֶלְקֵי הַבְּרִיאָה, כִּי בְּאֲמַת דְּבָר זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת תְּכֵלִית כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּגִּיעַ אֶל מִדְּרָגָה כְּזוֹ, שֶׁיִּזְכֶּה לְרִאוֹת

את הפנימיות שיש בכל פרט ופרט מהבריאה, אבל מי שמדבר לשון-הרע ורכילות וליצנות, על-ידי-זה נעשה מצרע, שנעלם ונסתר ממנו האור אין סוף ברוך הוא, ועל-ידי-זה חשך בעדו ולא אור, כי נפרד אצלו הפה מהמח, שהן שתי הצפריים: בינה ומלכות, כי מאחר שקלקל בפיו, אינו יכול להתבונן ברוחניות חיות אלקותו יתברך, והצדיק נקרא חזן (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שהוא שליח צבור, שנשלח מכל הצבור, שמוצא את הטוב אצל כל אחד ואחד, ועל-פני חזן הוא מלשון גבואה, כמו שכתוב (ישעיה א, א): "חזון ישעיהו", כי החזן מקבל את הנגינה בשתי צפריים חיות טהורות, וזה שמביא רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יב), שהצדיק מעלה את נשמות ישראל שנפלו לעמקא דתהומא רבא בבחינת ח'בוק לבחינת ג'שוק לבחינת ז'ווג, הינו שייכול לקחת את נפש, רוח ונשמה של כל בר ישראל, ולאחדה באחדות אחת עמו יתברך, שהיה ראשי תבות: ח'זין' (ח'בוק, ג'שוק, ז'ווג), שזו עבודת הצדיקים, שייכולים להעלות את נשמות ישראל מעמקא דתהומא רבא עד המדרגה העליונה, אשרי מי שמקרב אל צדיק כזה, שהוא דבוק בו יתברך, ויכול להעלות גם את נשמות הפגומים ביותר (והארכנו הרבה בדרךנו בשיחות וספורים).

בבקר בעת ספורי-מעשיות דברנו הרבה במעשה י"ב מהבעל תפלה, שהיה למלך חכם, והחכם היה גם-כן בעצמו חכם, אך המלך הראה לו דרך איך יעלה ויקבל חכמה, ועל-ידי-זה היה חכם נפלא מאד, כי באמת הקדוש-ברוך-הוא יתיב חכמתא לחכימא, אדם צריך להיות קדם חכם בעצמו, ואחר-כך יקבל עוד חכמה, אבל כשאין לאדם חכמה, מאין יקבל חכמה, ועקר החכמה היא בחינת כחמה, שאדם ידע שפחו כאין נגדו יתברך, והוא צריך להיות בטל ומבטל לגמרי לגבי אין סוף ברוך הוא, ואז ילך לו הכל כסדרן, שהיה עקר החכמה שמקבלים מהמלך, שידע האדם שאין לו חכמה, ועל-ידי-זה תהיה לו חכמה, וזה בחינת "אשה פי תזריע וילדה זכר" (ויקרא יב, ב), כשאדם נעשה בחינת נקבה — מקבל, אזי נמשכת עליו אחר-כך השפעה בחינת זכר, שעולה במדרגה

יוֹתֵר עֲלִיוֹנָה וְכֵן לְעוֹלָם, כִּי זֶה עֵקֶר הַחֻמָּה, שְׂיֵדַע שְׂאִין לוֹ חֻמָּה,
 כִּי תַכְלִית הַיְדִיעָה שְׁלֵא גִדַע, וְכִכֵּל שְׁעוֹלָה מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, כֵּן
 נִמְשָׁכוֹת עָלָיו חֻמּוֹת וַיְדִיעוֹת רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת. וְכֵן הַגְּבוּר הָיָה
 גְּבוּר מֵעֲצָמוֹ, וְהַמְלִיךְ הָרָאָה לוֹ דְרָף אִיף יַעֲלֶה וַיִּקְבֵּל גְּבוּרָה,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה הָיָה גְבוּר נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי יֵשׁ חֶרֶב שֶׁהִיא תּוֹלָה
 בְּאוֹרֵי הָעוֹלָם, וַיֵּשׁ לְחֶרֶב הַזֶּה שְׁלֵשָׁה כַחוֹת, כְּשִׁמְגֻבִיּוֹת אֶת הַחֶרֶב,
 אֲזַי בּוֹרְחִים וְנֹסִים כָּל שְׂרֵי הַחִילוֹת, וּמִמֶּלֶא יֵשׁ לָהֶם מִפְּלָה, כִּי
 כְּשִׁנְסִים הַשָּׂרִים, אִין מִי שְׂיִנְהִיג הַמְּלַחְמָה, וְאֲזַי אִין תְּקוּמָה
 בַּמְּלַחְמָה, אִף אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֶפְשָׁר שְׂיִתְקַרְבוּ הַנְּשֹׂאֲרִים לַמְּלַחְמָה,
 וַיֵּשׁ לְחֶרֶב שְׁתֵּי פִיּוֹת, וַיֵּשׁ לָהֶם שְׁנֵי כַחוֹת, שְׁעַל-יְדֵי חוּד אֶחָד
 נוֹפְלִים כָּלָם, וְעַל-יְדֵי חוּד הַשְּׁנַי מַגִּיעַ לָהֶם הַחֲלִי (שְׁקוֹרָאִים דְּאֵר),
 דְּהִינּוּ שְׁבַשְׂרָם נִכְחָשׁ וְנִמַּס כְּפִדּוּעַ חֲלִי זֶה, רַחֲמֵנָא לְצִלָן וְכוּ' וְכוּ',
 וְדַבְּרֵנוּ שֶׁהַחֶרֶב הַזֶּה הִיא חֶרֶב הַתְּפִלָּה, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
 (לְקוּטִי-מִוֵּהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), שֶׁהַחֶרֶב תְּלוּיָהּ בְּאוֹרֵי הָעוֹלָם, הֵינּוּ
 שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יְכוֹל לְקַחַת אֶת חֶרֶב הַתְּפִלָּה, כִּי כָל בַּר יִשְׂרָאֵל
 יְכוֹל לְהִיּוֹת גְּבוּר וְעַקְשָׁן גָּדוֹל לְקַחַת אֶת חֶרֶב הַתְּפִלָּה בְּיָדוֹ, וְשׁוּם
 דְּבַר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְבַטֵּל אוֹתוֹ מִתְּפִלָּה, וּבְרַגַע שְׂאֵדָם חִזָּק
 בַּתְּפִלָּה, כְּמוֹ-כֵן בּוֹרְחִים כָּל הַזְּקֵנִים, וּמִמֶּלֶא יֵשׁ מִפְּלָה לְשׁוֹנְאָיו,
 כִּי בְרַגַע שֶׁהוּא חִזָּק וְאִמִּיץ בְּעַבּוּדַת הַתְּפִלָּה, עַל-יְדֵי-זֶה כָּל שׁוֹנְאָיו
 נוֹפְלִים לְפָנָיו. וְאֵל זֶה הַחֶרֶב כָּל אֶחָד יְכוֹל לְהַגִּיעַ, כִּי הַחֶרֶב הַזֶּה
 תְּלוּיָהּ בְּאוֹרֵי הָעוֹלָם, מִי שְׂרוּצָה לְחַגֵּר מִתְּנִיו וְלְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו
 יִתְבַּרֵךְ, הוּא יְכוֹל לְזַכּוֹת לָזֶה. וְתַכְף-וּמִיד כְּשִׁמְשַׁתְּמֵשׁ עִם חֶרֶב
 הַתְּפִלָּה, עַל-יְדֵי-זֶה נוֹפְלִים מִמֶּנּוּ כָּל הַזְּקֵנִים, וְנִפְסַק עֵקֶר הַמְּלַחְמָה,
 אִף אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֶפְשָׁר שְׂיִתְקַרְבוּ הַנְּשֹׂאֲרִים לַמְּלַחְמָה. וַיֵּשׁ לְחֶרֶב
 שְׁתֵּי פִיּוֹת, הֵינּוּ כִּי חֶרֶב הַתְּפִלָּה יֵשׁ לָהּ שְׁתֵּי פִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
 (תְּהִלִּים קמ"ט, ו): "וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם", הֵינּוּ שְׁתֵּי פִיּוֹת, כִּי מִצַּד אֶחָד
 הַאֲדָם צָרִיף לְתַן תְּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִמְצֵא
 אֶת הַחֻסְדִּים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׂיֵשׁ בוֹ, וְעַל-יְדֵי שְׂיִהְיֶה חִזָּק בְּזֶה
 בְּצַד שֶׁל הַחֶרֶב, הֵינּוּ תְּמִיד יִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 עַל-יְדֵי-זֶה יִפְלוּ כָּל הַשׁוֹנְאִים שְׁלוֹ, כִּי הֵם רוּצִים לְרֹאוֹת בְּמַפְלָתוֹ,
 אֲבָל תַּכְף-וּמִיד כְּשֶׁהוּא נוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

על-ידי-זה נופלים כל השונאים שלו, כי לא יכולים לו, מאחר שהוא חזק ואמיץ בעבודת התפלה, ובכח השני של החרב — כשמתחנן ומבקש ממנו יתברך, על-ידי-זה נופלים יתר שונאיו במחלה שבשרם נכחש ונמס, רחמנא לישזבן, על-כל-פנים רואים מזה גדל מעלת חרב התפלה, שמשם לקח הגבור את כחו, ולכן גם אנחנו צריכים לקחת את כח התפלה שלנו משם (ועוד הארכנו הרבה בדרךנו).

ובסעודה שלישית דברנו הרבה על-פי התורה בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א, מענין אמונת חכמים, שעל-ידי אמונת חכמים יכולים להוציא משפטנו לאור, ללכת בדרך הממצע, כי זה עקר אמונת חכמים — לקיים (דברים יז, יא): "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל", כי עקר השלמות שאדם צריך ללכת בזה העולם הוא רק בדרך הישר, הינו שלא יתלהב חוץ מהמדה לעשות עבודות יותר גדולות מכחותיו, שלא יעשה משא פראות וכו', ולא יתלבש פרוע וכו', ושמאל יחשב שהוא כבר עף בעולמות וכו', שכל זה הוא בחינת ימין, שאדם חושב שהוא כבר מי יודע מה וכו' וכו', ולהפוך — שמאל, אסור לפל בשאול תחתית ומתחתיו ולהתיאש עצמו, שכל זה הוא בחינת שמאל, אלא אדם צריך ללכת בדרך הממצע, לחבר רוחניות וגשמיות גם יחד, כי כך ברא הקדוש-ברוך-הוא את האדם, שיהיה גופו הגשמי והחמרי העב והגס, ובתוכו תשרה נשמה רוחנית, הגוף מושך לתאוותיו, והנשמה מושכת אל רוחניות. ועקר השלמות הוא ללכת בדרך הממצע, שיהיה אצלו מקשר רוחניות לגשמיות וגשמיות לרוחניות, שהגוף יתבטל אל הנשמה והנשמה תתבטל אל הגוף, וכך הולכים אל דרך המלך. ואותו דבר בזה העולם החמרי והגשמי, צריכים להכניס בו גם את הקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה רואים לפנינו עולם אחר לגמרי, שכל זה זוכים דיקא על-ידי אמונת חכמים, אבל בו ברגע שאדם מזלזל בחכמים ובספריהם, על-ידי-זה הוא נדון בצואה ובמותרות, שעולה לו במוחו ונדעתו, רחמנא לישזבן, ויוצא לו משפט מעקל, שזה נעשה על-ידי רבנים ודיינים שאינם הגונים (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן

ה), שֶׁהֵם גּוֹרְמִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, לְכֹל הַצְּרוֹת הַבָּאוֹת עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עֵינֵי שָׁם. וְזֶה פָּגַם שֶׁל הַמְּצַרְע, שֶׁהוּא מוֹצִיא רַע אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי עָקַר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא לְמַצָּא אֶת הַטּוֹב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁזֶה קָשׁוּר וְחַבּוּר רוּחַנִיּוֹת וְגַשְׁמִיּוֹת, אֲבָל בּוֹ בְּרַגַע כְּשֶׁמוֹצֵא אֶת הַרַע אֲצֵל כָּל אֶחָד, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְפָרִיד רוּחַנִיּוֹת וְגַשְׁמִיּוֹת, כְּאִלוֹ הָאָדָם הַזֶּה יֵשׁ לוֹ קִיּוֹם בְּלִי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁזֶה פָּגַם הַמְּצַרְע, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְזֶה הָיָה פָּגַמָם שֶׁל תְּלַמִּידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, שְׁלֹא כִּפְדּוּ זֶה אֶת זֶה, אֶלָּא אֶחָד דִּבֶּר עַל הַשְּׁנִי, וְעַל־יְדֵי־זֶה הִרְגוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל־יְדֵי־זֶה אָנוּ מִתְאַבְּלִים בְּיָמִים אֵלּוּ, וְזֶה לְעַמַּת זֶה עָלֵינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׁזִכְיֵנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הַהֶאֱמַת, שֶׁהוּא בְּחִינַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, שְׁאָמַר (וְזֶה חֵלֶק ג' קַחַת) 'אֲנִי בְּחִיבוּתָא תְּלִיא', כִּי עָקַר עֲבוּרַת הַצַּדִּיק לְאֶחָד אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל־כֵּן עָלֵינוּ לְצִיַּת אוֹתוֹ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִצְלִיחַ דְּרַבְנּוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ (וְעוֹד הֵיחָד אַרְיֵכוֹת גְּדוּלָה כְּדְרַבְנּוּ).

אחי ורעי הנקרים! אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתוציאוי רמזים לעצמכם מדבורינו אלו, ותאמינו לי, שכוואב לי מאד מאד, שאיני יכול להיות אתכם עםכם במחיצתכם, ולדבר עםכם כל זאת בכל שבת ושבת, ועל זה דנה לבי, שאני צריך לגור כאן בחוץ לארץ, בשעה שיכולים לגור בארצנו הקדושה, ולכן אבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו — שתפלו בעדי, כי אני צריך לישועות גדולות, כי אני מסבב בחובות ובתלאות ובצרות משנות. ועל כלם — תכוננו הרבה בברכת "ולמלשינים אל תהי תקנה", שזה סובב על הרשע, שאינו מפסיק מלהלשין ולמסר וללכת אל בגצי"ם. ולכן אבקש את כל אחד ואחד, שתתפלו בעדי, שפכר אנצל פעם ולתמיד מהצרה המרה הזאת, שהוא אינו עוזב, והיכן שהוא רק יכול למצא, הוא כבר רץ למסר וכו', ואצל הרע-בנים' ודנינים הוא הולך לבכות בדמעות תנין, כאלו אנחנו הרודפים שלו. ולכן מאד מאד אבקש אתכם, שתתפלו בעדי, שפכר אנצל מכל הצרות האלו, וכבר אזכה לבוא ולגור עםכם ביחד.

ועל כלם — ראו להיות חזקים מאד מאד באהבה, אחנה

ורעות, ותזכרו היטב את דברי רבנו ז"ל, שאמר בפעם שיצא מעיר ברסלב לעיר אומן להסתלק לעילא ולעילא וכו', עמד אצל המזוזה, וכך אמר (סיי-מוהר"ן, סימן קפז): "אם תחזיקו את עצמכם ביחד, תוכלו להמשיך אותי אליכם", ועל-פן עלינו עכשו לעבד מאד מאד על נקדה זו — להחזיק את עצמנו ביחד באהבה, אחוה ורעות, ועל-ידי-זה לא יוכל לנו שום מוסר ומלשין כלל.

והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ודרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב רפה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחר-קדושים, ו' איר, כ"א למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הבשורה משמחת, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יעבר בקלות, ואין לך מה לדאג כלל, אדרבה תמיד צריכים לדעת, שהקדוש-ברוך-הוא נותן מתנות לאדם, והם הילדים, וכל הולדה זו מתנה מיחדת מהקדוש-ברוך-הוא, וצריכים לשמח מאד מאד עם מתנה כזו. ולכן ראו לשמח מאד מאד, ואל תהיי שבורה, ואדרבה בא תינוק וכפר בידו, וזה יביא לכם רק את האשר הרוחני, ואין לכם מה לדאג כלל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי לעבור את כל חדשי ההריון בקלות, ותרגישי תמיד במצב רוח טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב רפו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי-קדושים, ו' איר, כ"א למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי היום את המכתב הארוך שלך וכו', וכו', מה אמר לך! את צודקת במאה אחוז, ואת צריכה ללכת ביד חזקה כפי שאת מבינה, כי לא יכולים לנהל בית-ספר ותלמוד-תורה בהפקרות וכו' וכו', ואיש פל הישר בעיניו יעשה וכו' וכו', ועל-כן את צריכה להגיד חד משמעית — ככה אני רוצה וכך זה צריך ללכת, כי לא יכולים להחליף עשרת מונים כמה פעמים, כי אחרת אוי ואבוי יהיה לנהול של הבית-ספר.

הן אמת עם המורות צריכים ללכת בכפפות של משי וכו', ובודאי כדאי לשמע הצעה ותכנית מכלם, כי כל פוננתנו היא רק לבנות את הבית-ספר והתלמוד-תורה וכו' וכו', באפן שילדינו יקבלו את החנוך הכי טוב, וילמדו על-פי דעת רבנו ז"ל, ואנחנו לא צריכים לחקות את אף אחד, אדרבה הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנקבל שם טוב כזה באפן שכלם יבואו וילמדו אצלנו וכו', ולא שנצטרך ללכת ללמד עם אחרים וכו'.

בענין יום העצמאות וכו', את צריכה להבין שאסור לבטל תורה אפילו לבנין בית-המקדש, ומכל שכן ליום הכול כזה, יום שבו הכריזו שמד על נשמות ישראל, בודאי לא צריכים להתחשב עם הגורמים וכו' וכו', וחסדי השם יתברך, שעבר הכל בשלום, שלא מסר אותנו הרשע מרשע, כי זה פלא על גבי פלא, אצל הציונים הוא ציוני מבקק... ואצל האנטי ציונים, הוא אנטי ציוני מבקק... והוא רוקד על שתי חתנות, ופוסח על שני הסעפים וכו' וכו'. מה לעשות? רבנו ז"ל כבר אמר על רבנים ודנינים כאלו, שהם המשחיתים הגורמים כל מיני צרות ורעות לעם ישראל (לקוטי-מורה"ן,

חלק ב', סימן ה'); חסדי השם יתברך, שלא מסר אותנו, וצריכים בכל יום בברכת "ולמלשינים אל תהי תקנה", לכוון עליו, כי הוא מוסר ומלשין על ימין ועל שמאל, רחמנא לישזבן. ואני מקנה להקדוש־ברוך־הוא, שיפל בקרוב מאד בבור שהוא חופר לעצמו.

נא ונא ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותשתדלי שיהיה בבית־ספר אוירה של שמחה ושל קרוב לזכות והבנה הדדית, ועל־ידי־זה נצליח לחנך את בנותינו על טהרת הקדש.

אודות התמונות שאת כותבת וכו', כדאי לך לאסוף את כל התמונות, ולהכין כפר על ספר השנה "בסיומה של שנה", שפבר טוב שכל המורות והתלמידות בפתות הגדולות, שתכתבנה משהו וכן ההורים, כי השנה אני רוצה להוציא ספר השנה מיחד במינו עם המון תמונות, שיהיה ספר עבה.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי במשימתך, ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב רפז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחר־קדושים, ו' איר, כ"א למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים, הרב ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, וממש אתה מחיה אותי עם כל מכתב ומכתב שאתה כותב לי, וראה להמשיך לכתב ולשלח דוחו"ת.

אֲשֶׁר   כב רפח   בְּנַחֵל   מט

בְּיָדַי אֹדוֹת מְכוֹנֶת פְּתִיבָה וּמְכוֹנֶת צְלוּם אֶתָּה צוֹדֵק, אֲבָל אֲנִי
מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד מְעַט יִהְיֶה לְתַלְמוּד תּוֹרָה מֵה שְׁיִישׁ
לְבֵית-סֵפֶר, כִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ בְּאֵיזָה מַצָּב אֲנַחְנוּ מְנַחִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
הַרְשָׁע מוֹסֵר וּמְלָשִׁין אוֹתָנוּ, וְכָל דְּבַר קִטָּן שְׁאַנְחָנוּ צְרִיכִים, כָּא לָנוּ
קִשָּׁה, מֵר מִמֶּנֶת, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב נִפְטָר
מֵהַצָּרָה הַמְרָה הַזֹּאת, וַיִּרְחֵב לָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

אֹדוֹת הַנְּהוּל שֶׁל הַכֶּסֶפִּים וְכו' וְכו', תֵּאֱמִין לִי, שֶׁהַגְּבֻרָת ...
תְּחִיָּה רְצָה וְרוֹדְפֵת אָנָּה וְאָנָּה וְכו' וְכו' לְהַשִּׁיג כָּל מִינֵי תַקְצִיבִים
שְׂיִהְיֶה לַמּוֹרֹת וְלַמְלַמְדִים, וּמֵה נַעֲשֶׂה, שְׁעֵדִין נִגְזְרָה עֲלֵינוּ גִזְרָה
מְרָה כְּזוֹ, שֶׁהַמוֹסֵר וְהַמְלָשִׁין, יִמַּח שְׁמוֹ, יִלְשִׁין וַיִּמְסֹר אוֹתָנוּ מֵדֵי
יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְאֲנַחְנוּ מְנַחִים תַּחַת לְחֻצִים כְּבָדִים מְאֹד, וְלִכֵּן עֲלֶיךָ לְדוֹן
אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְסוּף כָּל סוּף נִרְאָה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם,
שֶׁנִּפְטָר מִכָּל הַצָּרוֹת, וַיִּתְרַחֵב לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

בְּקָרוּב נִתְרַאָּה וְנִדְבָר בְּאַרְיִכוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ו' אֵיר, כ"א לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מֵאֵד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲזֹב אֶת מְשַׁפַּחַת ... כִּי הֵם מְשַׁפְּחָה
מִסְכָּנָת, מִמִּילָא אַחַר חַג הַשְּׁבוּעוֹת תְּבוּא לְלִמּוּד כָּאן, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל
מֵאֵד מְאֹד לֹא לְפַגַּע בָּהֶם, וְכֵן תִּשְׁמֹר שְׂאֵף יִלְד לֹא יִזִּיק, חַס וְשְׁלוֹם,
כִּי זֶה גּוֹרֵם שֵׁם רַע וְחִלּוּל שֵׁם רַבָּנוּ ו'ל.

רֵאָה לְקַחַת עֲצָמָךְ בְּיַדֶּיךָ, וְתִגְרַס הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת ו'סִפְר-
הַמִּדּוֹת", וְכֵן תִּתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסִּדּוּר בְּרִצְיָנוֹת, וְתִלְךָ בְּכָל יוֹם לְמַקְוֶה,

ותעשה לעצמך חק ללכת בכל יום קדם התפלה למקוה, ואז תהיה
 רוא שמים אמתי.

אקוה שתציית אותי בכל זה, ובפרט בענין משפחת ...

המחכה לשמע ממך...

כב רפט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי-קדושים, ו' איר, כ"א למספר בני
 ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אני שולח לך היום עם ... 1500 דולר ועוד סך 500 ש"ח, כדי
 לכסות את הטשעקים שהוצאת בסך 5000 ש"ח, ואקוה שבזה נגמר
 החוב, וכן אני שולח עמו 3100 דולר, זה הכסף של ... וזה יהיה
 ביום שלישי בערב אצל ...

ראה להתאזר בעזות ובעקשנות דקדשה, ולהכנס אל ... ולברר
 מה עם התבר"ר של שבעים אלה ש"ח, גם אם אפשר להיות בקשר
 עם ... פי ברגע שנקבל אשור לבניה, נחפור ונתחיל לצוק יסודות
 ורצפה וכו', להכעיס את כל שונאינו ומתנגדינו.

בענין הטיסה ברתמי, יכול מאוד להיות שנוכל לארגן מכאן עם
 אל-על, אבל אתה צריך לבטל את ההזמנה שם שבקשתם על טיסת
 אל-על, כך שנוכל מכאן לסדר. (אגב מטאוואר אל תבטל עדין, כי
 לא יכולים לדעת עד שבוע הבא, ועל-כן את הזמנת מקומות
 לטאוואר אל תבטל), ואם לא תהיה בררה, אזי יבואו ביחד, רק
 צריכים להזמין להם בשדה תעופה דילת מלנה, והיא עוזרת להם
 על הדרך, כך היה אצל ... ו... ראה לדווח לפנות ערב מה פעלת.

המאחל לך הצלחה מרבה...

כב רצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ו' אִיר, כ"א לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ גִצְח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהַזְמָנָה שֶׁל הַבְּר־מִצְוָה, וְכֵן אֶת מִכְתָּבְכֶם, לְדַעֲתִי, אֵין שׁוֹם בְּעֵינָה לַעֲשׂוֹת אֶת סֵעֵדַת הַבְּר־מִצְוָה בַּחוּץ, וְשִׁמְעַתִּי שֶׁהַבְּר־מִצְוָה שֶׁל ... הִיְתָה מְאֹד מְאֹד יָפָה בַּחוּץ, וְעַל-כֵּן מֵה לְכֶם לְדַאֵג, וּכְדַאי שֶׁתְּדַבְּרוּ עִם ... אִיךָ הִיָּה אֶצְלוֹ, אֲנִי מְקַנְהָ שֶׁתְּהִיָּה, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, בַּר מִצְוָה מְאֹד יָפָה. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — תָּרוּוּ מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה גַחַת דְּקַדְשָׁה.

רַק תִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְתִהְיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנָה הַדְּדִית, וְאֵל תִּכְנָסוּ לְשׁוֹם לְחֻצִים וְכו', וְכֵן לֹא לְהַכְנִס בַּחוּבוֹת לְמַעַלָּה מִכְתָּבְכֶם.

הַמֵּאֲחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי לְתֵלוֹת בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וְכֵן מִכְתָּב דְּחוּף ... לְמִסֵּר עוֹד עֲכָשׁוּ, וְכֵן יִתֵּר הַמִּכְתָּבִים, וּבַכְּרִיט הַמִּכְתָּב לְ... תִּמְסֹר לוֹ, כִּי גַחוּץ מְאֹד מְאֹד.

כב רצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיר, כ"ב לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה גִיעֵוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חִסִּידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר, שתהיה אהבה ואחווה ואחדות ביניכם, כי אז תצליחו בכל דרככם ברוחניות ובגשמיות, לא-כן אם, חס ושלום, יהיו אילו מריבות ואי הבנות, אזי אנחנו כלנו, חס ושלום, בסכנה, חס ושלום, פדגמת האיש שיושב בתוך האניה, והוא חותר תחת הכסא שלו... וכשהלה מעיר לו מה אפה עושה? הוא משיב: מה אכפת לך? הלא אני חותר תחת הכסא שלי... אותו דבר בקהלה, אנחנו צריכים להיות משפחה מאחדת, אל תשכחו שהסמ"ך-מ"ם הרשע וגנדא דליה, אינו עוזב פרגע, אלא משתדל להפריע לנו בכל מיני טכסיסים וכו' וכו', ועקר הכשלוך שלו הוא רק על אחדות שיש בינינו, ועל-כן תשתדלו בכל מיני אפנים שבעולם, שתהיה ביניכם אהבה, אחווה ורעות, ועל-ידי זה אף אחד לא יוכל לנו.

ולכן אני מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו בכל לשון של בקשה, תשתדלו שתהיה ביניכם אהבה, אחווה ורעות והבנה הדדית, ואיש יעזר לחברו בכל התחומים ובכל המובנים, כי סוף כל סוף לא נשאר פאן, ומי יודע מתי יקראו אותנו למעלה, ותדעו שאנחנו פאן בזה העולם פדגים בתוך הים, שאף פעם לא יודעים מתי יבוא הדג, ויוציא דג אחד... וכשחיים בצורה כזו, אז החיים הולכים לגמרי אחרת, כי אז מרגילים את עצמם לדבר עמו יתברך, ובמקום לחפש בקרת אחד על השני וכו' וכו', מתחילים להודות ולהלל ולשבח ולפאר את הבורא יתברך שמו על כל החסדים והרחמים גמורים שעשה עמו, ואף שעל כל אחד ואחד עוברים צרות ויסורים, קטנות וחלישות הדעת, עם כל זאת עליו להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסדים והרחמים גמורים שעשה עמו, כי אם יחפש — יראה את הנסים נגלים שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמו ועם אשתו וילדיו בכל יום ויום, כי בעוונותינו הרבים, יש סובלי חלאים רעים, רחמנא לישזכן, מה שסובלים כל מיני צרות ויסורים ומכאובים קשים ומרים וכו' וכו', ובזה ראוי לנו להתחזק ביותר, ולתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, וברגע שאדם מרגיל את עצמו בעבודה הקדושה הזו של תודה והודאה,

אָשֶׁר   כב רצב   בַּנְחַל   נג

על-ידי-זה יוכל לבקש על להבא. ועל-פן ראו לנצל את הזמן
בשיחה בינו לבין קונו, שכל אחד ואחד מכם 'יגנב' איזו עת אפלו
חמש דקות לדבר עמו יתברך, ועל-ידי-זה תצליחו דרככם, פי מה
שתפלה פועלת, שום דבר שבעולם לא יוכל לפעל.

נא ונא בעת תפלתכם תבקשו גם עלי, פי אני צריך רחמים
רבים, רחמים מרבים לצאת מכל הצרות והחובות והיסורים
והמסירות וכו' וכו', והקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר
לצרותי די, ושאזכה כבר לבוא ולגור עמכם ביחד, פי זה כל חשקי
ותקותי.

נא ונא ראו לרקד בכל יום אחר התפלה, ולהיות תמיד
בשמחה, ולשמח את אחרים, פי המצנה הזו עולה על כל המצוות,
פי תכלית המצוות היא להפיל באין סוף ברוך הוא, ואצלו יתברך
כתיב (דברי-הימים טז, כז): "עז וחדנה במקומו", ועל-פן בזה שאדם
שש ושמח בחלקו יתברך, על-ידי-זה נכלל בו, אשרי מי שתמיד
שמח, ואשרי ואשרי מי שמשמח את חברו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלת
שאיני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב רצב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אחר-י-קדושים, ז' איר, כ"ב למספר בני ישראל
ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הקר לי
מאד, ר' ... גרו יאיר.

היום שלחתי לך עם ידידנו ... שש מאות דולר בעבור חוב
הבשר שאתה מחלק לאנשי שלומנו, וזה יהיה מחר ביום ג' אחר
הצהרים אצל ... גרו יאיר.

מאד מאד אַבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּשְׁתַּדֵּל שְׂיִשְׁרָה שְׁלוֹם בֵּין אֲנִשִּׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וּבִפְרָט בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה וּבְבֵית-סֵפֶר, וּצְרִיכִים תְּמִיד
 לְצַדֵּד בְּאִפְן דִּיפְלוֹמָטִי וְכוּ' וְכוּ', בְּאִפְן שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִפְגַּע, כִּי סוּף
 כָּל סוּף הַסֵּמ"ף-מ"ם הָרָשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, מוֹסֵר וּמְלִשִּׁין אוֹתָנוּ
 בְּכָל פַּעַם, וְאוֹי וְאַבּוֹי יִהְיֶה לָנוּ, אִם יִצְלִיחַ, חַס וְשְׁלוֹם. וּכְבָר נִסָּה
 כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה וְכַמָּה תַּרְגִּילִים לְסַגֵּר אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר
 וְהַתְּלַמּוּד-תּוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִפִּיר אֶת מְזִימָתוֹ
 הָרָעָה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיגְנוּ, וּבִפְרָט בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ, לְהַשְׁתַּדֵּל
 שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין הַמְּנַהֵל לְהַמְּלַמְּדִים, וּבֵין הַמְּנַהֵל לְהַמּוֹרֹת וְכוּ'
 וְכוּ', וּצְרִיכִים חֲכָמַת שְׁלֵמָה לְדַעַת אֵיךְ לְחַיֵּךְ לְכָל אֶחָד, וְלוֹמַר לְכָל
 אֶחָד שְׂאִתָּה צוֹדֵק... וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂהָ. כִּי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהֵר
 וּלְהַשְׁמֵר מִפְּרוּדִים וּמִמְחַלְקָת, כִּי עַקֵּר הַצְּלַחְתָּנוּ כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר
 יִכְנָסוּ בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, לְגוֹר עוֹד מְאוֹת מְשֻׁפָּחוֹת מֵאֲנִשִּׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ, הַכֹּל יִהְיֶה בְּזָכוֹת הָאֵהָבָה וְהָאֲחֻדוּת, שְׁתִּהְיֶה בֵּין אֲנִשִּׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעִדְךָ תְּמִיד, שְׁתִּהְיֶה לְךָ פְּרִינְסָה בְּשִׁפְעָה, וְשִׁלָּא
 יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רצג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אֵיָר, כ"ב לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד ... נֵרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
 מִמְּךָ, שְׂזָכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר!
 אֵין דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַבְּטִיחָנוּ הַבְּטָחָה כָּל-כָּף חֲזָקָה עַל

אֲשֶׁר   כב רצד   בַּנְחַל   נה

כָּל מִי שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְכֵן רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל כָּל פְּעַם וּפְעַם שְׁאֲנוּ זוֹכִים לְבֹא לְזֶה הָעוֹלָם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחֵנוּ הַבְּטָחָה כָּל-כָּף חֲזָקָה, שְׁמִי שְׂיָבוֹא אֵלָיו, וַיֹּאמֶר עֲשֶׂהָ מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים, שְׁאֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ וְנִגְבְּהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו, יִגִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְאָרְכוֹ וּלְרַחְבּוֹ לְעֶזֶר לוֹ. וְלָכֵן רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יְתִבְרַךְ, וְתָמִיד תִּחְשַׁב רַק מִמְּנוּ יְתִבְרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּפְגַּס בְּךָ שְׂמֵחָה אֲמִתִּית, וּכְשֶׁאֲתָה תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, תִּמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂמֵחָה לְאִשְׁתְּךָ, וְאֲתָה צָרִיךְ לְחִזְק אוֹתָהּ מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל הַבְּעִיּוֹת שֵׁשׁ לָהּ הֵן רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמֵחָה, כִּי הִדְאָגָה שֶׁל הָאָדָם מְכַנִּיסָה בּוֹ מִתְחִים וְכוּ' וְכוּ', וּפְחָדִים וְכוּ', עַד שֶׁהוּא מְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא חוֹלָה, חַס וְשְׁלוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֲתָה צָרִיךְ לְהַכְנִים בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלֶךְ שְׂמֵחַת-הַחַיִּים.

אֵין אֲתָה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שְׁעֲשִׂיתָ עִמָּנוּ, בְּזֶה שֶׁנִּדְבַּתְּ שֵׁשֶׁת אֲלָפִים שְׁקָלִים בַּעֲבוּרֵי, שְׂאֲזָכָה לְשַׁלֵּם אֶת חוֹבוֹתַי, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכָּה לְהוֹצִיא אֶת עֲצָמְךָ מִחוֹבוֹתֶיךָ הַרוּחָנִיִּים כְּמוֹ שְׂאֲתָה עוֹזֵר לִי לְצִאת מִחוֹבוֹתַי הַגְּשָׁמִיִּים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אֵיר, כ"ב לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵלַי ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ.

ראה לחזק את עצמך ביותר להיות בשמחה, ואף שאני יודע שמצות השמחה באה מאד קשה לאדם, כי טבע של האדם נמשך תמיד אל העצבות והעצלות וכו' וכו', ועל-כן הזהירנו רבנו ז"ל ביותר למסר את נפשו על מדת השמחה, ואסור לפל בעצבות ובדכאון כרגע.

מה אמר לך, ידידי היקר! אני סבלתי כבר בחיי מלצים ומבעלי מחלקת ומבעלי בקרת וכו' וכו', המון המון שצערתי אותי ודברתי עלי כל דבר אסור, והתלווצתי ממני, עם כל זאת עדין אני מחזיק מעמד, ועם כל זאת עדין איני נופל בדעתי, אלא תמיד משתוקק לחזור אחריו ותברך. ועל-כן ראה גם אתה להחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לבלבל אותך, תמיד תרגיל את עצמך להסתפל קדימה צעד וכו' וכו', אין לך עבר כלל, רק מעכשו, מה יהיה מעכשו, זו צריכה להיות כל מגמתך, וזה צריך להיות כל רצונך וכל חפצך.

נא ונא ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו ותברך, כי על-ידי כל דבור ודבור שמדברים עמו ותברך, ממשיכים על עצמו אור זיו השכינה הקדושה, עד שנכללים לגמרי באין סוף ברוך הוא. ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת הדבור שמדברים עמו ותברך, מה נעשה מזה בעולמות העליונים, היו עוסקים בזה כל היום. וזה מה שאמר אליהו הנביא (תנא דבי אליהו רבה, פרק טו): לפי, שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלנים אותו עד שמגיע לבית עולמו; כי עובר בזה העולם על כל אחד ואחד צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, וכשאדם זוכה להרגיל את עצמו תמיד רק לדבר עמו ותברך, בתפלה ובשיחה בינו לבין קונו, והוא רק בשמחה, אז הוא אינו צריך את אף אחד, היכן שהוא רק הולך מדבר אליו ותברך, וכן מתנהג יום ביומו, עד שמגיע יום האחרון והשעה האחרונה והרגע האחרון שיוצא מזה העולם, ואז גם הוא מתבודד עצמו עמו ותברך, ואינו מפחד מהקבר וכו' וכו', ולא מחבוט הקבר וכו' וכו', אלא הוא מדביק את עצמו בו ותברך, כי כפי שאדם היה דבוק

בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ, בֵּן הוּא אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ'. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּן, יְדִידֵי הַיָּקָר! עֹזב כָּבֹד אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְתִתְחִיל לְחַשֵּׁב מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתִשְׁפַּח מִכָּל הָעֶבֶר שְׁלָךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּוּכַל לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שֶׁתִּזְכֶּה לְהַפְיִן אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אֵיר, כ"ב לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הָעֵקֶר תִּתְחַזֵּק בְּכַטְחוֹן חֲזָק, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְמִצַּא שְׂדוּכִים טוֹבִים לִילְדִיךָ, הָעֵקֶר מֵהַ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֶה מִמֶּךָ עֲכָשׁוּ הוּא תִּפְלָה, וְתִדַּע, שֶׁכָּל תִּפְלָה וְתִפְלָה, כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שֶׁתִּדְבַר וְתִשׁוּחַ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלָת לְמַעְלָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזָק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי מֵהַ שֶׁתִּפְלָה פּוֹעֵלָת — שׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם אֵינוֹ יְכוּל לְפַעַל. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּן! רַק תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמֶּךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תִּמְשִׁיף אֶת עֲצָמְךָ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן אֵל מְרִיבוֹת אוֹ אֵל וְכוּחִים, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי. וְצָרִיכִים לְרִאוֹת, שֶׁבְּבִית תִּהְיֶה תְּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה.

נח אָשֶׁר כב רצו — כב רצו בנחל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיר, כ"ב לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם ל... גְּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל רְצוֹנְךָ \$600 עַל חֶשְׁבוֹן הַחֹב שְׂאֵנִי חֵיב לְךָ עַל
הַבָּשָׁר בְּשִׁבִיל חֲלֻקַת הַבָּשָׁר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל כָּל שִׁבְתְּךָ, נָא לְאֲשֶׁר
קִבַּלְתָּם.

הַעֲקֵר רָאָה לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְעוֹלָם, לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיר, כ"ב לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

הַיּוֹם אֲנִי שׁוֹלַח לְךָ עִם ... קוֹנְטֵרס בְּאֲנִגְלִית: "פְּרִנְסָה קְלָה",
אִם אֲפָשֶׁר לְהַדְפִּיס לִי חֲמִשָּׁת אֲלָפִים קוֹנְטֵרסִים, וְאֲנִי מְצַרֶּךָ אֶלְךָ
דוֹלָר, וּכְשֶׁאֲבוֹא, אֲתֵּן לְךָ עוֹד בְּעֵזְרְתּוֹ יְתַבְּרֶךָ, עַל חֶשְׁבוֹן הַדְּפָסָה,
וְרָאָה שְׁעֵד שְׁבוּעִים יִגְמֹר, וְלִהְיֵנִי אֶת זֶה בְּקַפְסָאוֹת, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל
לְקַחַת עִמִּי חֲזָרָה, וְכֵן הַבְּחוּרִים שֶׁבָּאִים, יְבִיא עִמּוֹ כָּל אֶחָד קַפְסָא.

מְאֹד רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ טוֹבָה, אִם אַתָּה יְכוּל לְבַדֵּק כַּמָּה יֵשׁ
לִי בְּחֶשְׁבוֹן בִּנְךָ הַפּוֹעֲלִים, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת אֶת זֶה מֵה שְׁיֹדְתֵר

אֲשֶׁר   כב רחצ   בַּנְחָל   נט

מקדם, והקדוש-ברוך-הוא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי — יֵאמֶר לְצָרוֹתַי דֵּי,
כִּי הוֹלְכִים כְּסָפִים לְאֲבוֹד, בְּעֵבוֹר הַמְּסִירוֹת שֶׁל הַרְשָׁע הַסְּמ"ך-מ"ם,
יִפַּח שְׁמוֹ.

וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְחוּס עָלֵינוּ, וַיְצִילֵנוּ מִהַקְלָפָה וְהַטְמָאָה הַזֹּאת.

נָא לְהוֹדִיעֵנוּ אִם ... אוּ ... דְּבָרוּ עִם ... מָה הַמַּצָּב עִם הַ"שְׁפַת
הַנְּחָל", אָנִי מְבִיא עִמִּי תוֹרָה י"ב.

הַמְּחַכָּה לְתַשׁוּבָה מֵהִירָה...

כב רחצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיר, כ"ב לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַ"תְּשַׁנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ קְבֵלְתִּי אֶת הַפֶּקֶס, אוֹדוֹת הַויִזוֹת לְהַבְּחוּרִים, ... אָמַר לִי,
שֶׁהֵם צְרִיכִים לוֹמַר בְּקוֹנְסוּלְיָה הָאֲמֵרִיקָאִית נִמְוִק עַל מָה הֵם בָּאִים,
שְׂיֵאמְרוּ, שֶׁהֵם בָּאִים לְבַקּוֹר לְשִׁלְשָׁה שָׁבוּעוֹת (גַּם בָּאִים לְבַקֵּר אֶת
הַרְבֵּי שְׁלֵהֵם), וּבְאֲמַת אֵין מָה לְדַאֵג, וַיְכוּלִים לְתַת אֶת הַכְּתָבֶת שְׁלִי
שְׂיִתְאַכְסְנוּ.

שְׁלַחְתִּי לָךְ הַיּוֹם אֵלֶּךָ וּמֵאֲתִים דוֹלָר וְעוֹד אֵלֶּךָ אַרְבַּע מֵאוֹת
ש"ח, וּבְיַחַד זֶה חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים ש"ח, כְּדֵי לְסַלֵּק אֶת כָּל הַחֻבוֹת,
זֶה יִהְיֶה מִחוּר אַחַר הַצְּהָרִים אֲצֵל ... וְכֵן הַפֶּסֶף שֶׁל .... אֵלֶּךָ
שֶׁל-שֵׁ מֵאוֹת דוֹלָר.

אוֹדוֹת הַמְּחַלְקֶת בֵּין הַמְּנַהֲלֶת וְכוּ', תֵּאֲמִין לִי, שֶׁהַצֶּדֶק עִמָּךְ
בְּמִלְיוֹן אַחוּז, כִּי זֶה רַק דְּקִדּוּקֵי עֲנִיּוֹת, עוֹד חֲמֵשֶׁה יְלָדִים אוּ עֲשָׂרָה
יְלָדִים הַסָּעָה וְכוּ', וְהַכֹּל אֲשַׁמֵּת הַסְּמ"ך-מ"ם, יִפַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ,
שְׁחוֹתֶר תַּחְתָּנוּ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי אַחֲרַת הָיוּ לָנוּ מְבָנִים
מְרוּחִים וְכוּ' וְכוּ', וְתִקְצִיב לְכֻלָּם — לְמְנַהֲלִים וְלְמַלְמָדִים, לְמִוֹרוֹת

וְלִשְׂרֵת וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁו עָלֵינוּ לְלַמֵּד בְּצַפִּיפוֹת וְכוּ', וְהִרְשָׁע הַזֶּה
עוֹד צוֹדֵק...

רְאֵה לְצִלְצָל ל... אֱלוֹמְנִיּוֹם, הוּא הַבְּטִיחַ לִי, שֶׁתִּכְףּ-וּמִיד אַחַר
חַג הַפֶּסַח יָבוֹא וַיַּעֲשֶׂה אֶת הַגְּנוּן. תִּגִּיד לוֹ, שְׂאֵם הוּא לֹא בָּא, אֲזִי
אֶקַּח לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ מִיִּשְׁהוּ אַחֵר, הוּא סוֹחֵב כְּבָר שָׁנָה.

אם יִהְיֶה חֲדָשׁוֹת בְּעֵינֵי הַהֵתֵר בְּנֵיהָ — נָא לְהוֹדִיעַ.

הַמְּחַפָּה לְתִשׁוּבָה...

כב רצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אִיר, כ"ב לְמַסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם ל... גֵּרוֹ יְאִיר.

טוֹב מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּסַּע עִם ... וְעַם ... עוֹד פֶּעַם אֶל ... כִּי כָפִי
הַנְּרָאָה זֶה מִתְחִיל לְהִיּוֹת סַחְבָת וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ אֵיפֹה הַסֵּמ"ך-מ"ם,
יִמַּח שְׁמוֹ, אִם לֹא שֵׁם אֵיזָה רִגְלֵ וְכוּ', וְכֵן כְּדֹאֵי מְאֹד לְדַבֵּר עִם
הַעוֹרֵף-דִּין, שִׁיתְעַנֵּין בְּעֵינֵי הַבַּג"צ שְׁלֵהֶם, אִם צָרִיכִים לְהַגִּיב
וְלִשְׁלַח תִּשׁוּבָה וְכוּ', כִּי חֲבָל, נִתְּנָו לוֹ כָּל-כָּף הַרְבֵּה כְּסָף.

אֲנִי מִקְנָה, שְׁנֹנְזָה לְהַגִּיעַ לְיוֹם וְלִשְׁעָה וְלָרַגַע שִׁיתְבַּטֵּל
הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וְאִז תִּרְאֶה אֵיזָה יִבְנָאֵל יִהְיֶה כָּאֵן — הֵן
בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת.

הַמְּחַפָּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ...

אִתָּה מִמִּילָא צָרִיךְ לְנִסֵּעַ לְבִנְי-בְּרַק לְקַחַת אֶת הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא
אֶצֶּל ...

כב ש.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחר-קדושים, ח' איר, כ"ג למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... נרו יאיר.

מאד רציתי לדעת, אם קבלת את הקונטרס באנגלית, היום קבלתי בדאר את יתר ההגהות, ואני מקווה לגמור עם זה בקרוב, וכך יהיה לכם עוד ספר וכו'.

תתקשר אל ... ותאמר לה, שהפקס שלה לא עבר אצלי רק חצי, וזה מאד נחוץ לדעת מה היא כותבת שם וכו'. ואודות ה... תאמר לה, שחשבתי הרבה הרבה, ובאתי לידי הסכמה — מה ולמה צריכים את זה וכו', הלא הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, יכול לעשות בדיוק אז בלילה הפגנה עם הבריונים שלו ... ולמה צריכים את זה — כך תסביר לה.

תתקשר אל מספר זה ... שמו ... הוא זה שהרכיב אצלי החלונות והדלתות, הוא הבטיח לי כבר יותר משנה לבוא ולעשות תריס על המרפסת, כי נכנס בחרף מים וכו', ולפני פסח הבטיח שאחר פסח בודאי יבוא, והנה זה כבר שנה שהוא סוחב, ועל-כן תאמר לו בשמי, כי אני מאד מאד בהקפדה עליו — מה ולמה סוחב אותי, הלא שלמנו לו עד הפרוטה האחרונה, ושל לא ישכח, שאני עומד לפני בנית בית-המדרש ענקי, ומי יודע אם אקח אותו, כי אינו עומד בדבורו (כך תאמר לו, וכן שאני בא כבר בשבוע הבא).

תברר לי איפה ... נמצא.

המחכה לתשובה מהירה...

כב שא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחר-קדושים, ט' איר, כ"ד למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום רב אל .. תחיה.

לנכון קבלתי את המכתב שלך, אבל יצא רק חצי מפני תקלת הפקס, ועל-כן רציתי לקרא עוד פעם את מכתבך.

אודות המתנ"ס, חשבת הרבה, ובאתי לידי החלטה לאור המצב החדש שנוצר, שיש עכשו הזדמנות שיקחו מהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, את המועצה דתית, וכבר לא יוכל לגנוב וכו', ובשביל זה הוא עכשו מאד מאד ברתיחה וכו', ומשתגע וכו', ועל-כן מי יודע אל מה הוא מסגל וכו', ועל-כן לא פדאי לעשות שום פגס עכשו שם, כי התושבים ממילא לא יבואו, ולאנשי שלומנו מספיק האולם למעלה ב"היכל-הקדש", ועל-כן אם את יכולה להתחמק מהמתנ"ס באיזה תרוץ, שדחינו את זה על זמן אחר וכו', זה יהיה הכי טוב, אקוו שתביני את כל הענין איך שהוא רגיש.

רק תחזקי את עצמך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך בשום פנים ואופן. מה אמר לך! אין מלים בפי להודות להקדוש-ברוך-הוא על החסד שעשה עמנו, ששלח אותך, אחרת לא היו לנו מוסדות וכו', וצריכים רק להבליג ולסבל, וזה מה שאני כבר עושה יותר משלשים שנה — רק להבליג ולסבל וכו' וכו'.

המחכה לשמע הטוב ממך...

כב שב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחר-קדושים, ט' איר, כ"ד למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְגִיסֵי שְׂיִנְקוֹ אֶת בֵּיתִי, כִּי אֲנִי בָּא עִם אִשְׁתִּי בְּתַחֲלַת
הַשְּׁבוּעַ, וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם ... או ... שְׂיִנְקוֹ הֵיטֵב.

תְּמַסֵּר אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְ... כִּי נִתְעוֹרְרָה עוֹד פַּעַם מִחֲלַקַת
וְכוּ'.

מָה אִמַּר לְךָ! אֵין לִי כְּבֹר כַּח לְמַחֲלַקַת בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
מִסְפִּיק שֵׁשׁ לָנוּ צְרוּת מֵהַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, מִבְּחוּץ, אֲכַל בְּזֵה
שְׂיִתְחִיל גַּם מִבְּפָנַי — זֶה צָרָה צְרוּרָה וְכוּ'.

הָעֵקֶר לְחִזּוֹק עֲצָמוֹ בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא מְנַהֵג
אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם אֶת זֶה נֶגֶד עֵינָיו, וְאִז
הוּא מִתְחַזֵּק בְּתוֹךְ צְרוּתוֹ וְיִסוּרָיו וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁרִי לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה הַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲנִי מְקַוֶּה שְׁתִּקְּוֶה רְצוֹנִי.

כב שג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי־קְדוּשִׁים, י' אִיר, כ"ה לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה,
וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת
הַשְּׂמִחָה, וְתַהֲלֵה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה, שְׂאֲנוּ זוֹכִין לִידַע מְרַבֵּי
אַמֶּת בְּזֵה, רַבֵּי הַמְּחִיָּה וּמְחִזּוֹק אוֹתָנוּ כָּל־כַּף, וּמָה הֵינֵנו עוֹשִׂים
בְּלַעֲדֵי רַבְנוּ ז"ל. וְזֶה צְרִיכִין תְּמִיד לְזָכֹר, כִּי בְּרַגַע שְׁמִסִּיחִין דַּעַת

מהשְׁמִיחָה הַזֹּאת, אִז כָּבֵד נִכְנָסִים סְפָקוֹת עַל עֲצָם הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', מִה אֶהְיֶה לָן רַבֵּנּוּ? וּמִזֶּה בָּא, שְׁכַל-כֶּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאַחֲרֵי-כֵן נִתְרַחֲקוּ אוֹ נִתְקַרְרוּ מִהִתְקַרְבוֹת וְכוּ', הַכֹּל בָּא מִחֶמֶת שֶׁלֹּא הִחִיּוּ עֲצָמָם בְּעֲצָם הַהִתְקַרְבוֹת. וּבְאֵמֶת מִי לָנוּ גְדוֹל מִמּוֹתֵהֶן ז"ל, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ הֵעִיד עָלָיו, שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מִמֶּנּוּ יוֹתֵר מִכֻּלָּם, וְרוֹאִים בְּסִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, אִיךָ שֶׁהִיָּתָה לוֹ הַשְׁגָּה בְּרַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', וְהוּא הָיָה הַיְחִיד מִתַּלְמִידֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהִפִּיץ כָּל יְמֵי חַיָּיו אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָהּ, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אָנוּ מוֹצֵאִים בְּמִכְתָּבֵים שֶׁלוֹ שֶׁכָּתַב לְבָנוּ ר' יִצְחָק ז"ל וְלִשְׂאֵר תַּלְמִידָיו, אִיךָ שֶׁכִּמְעַט בְּכָל מִכְתָּב הוּא מְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה שֶׁהוּא מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵינוֹ חוֹלֵק עָלָיו, וְאֵינוֹ קוֹרֵעַ, חֵס וְשְׁלוֹם, סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים וְכוּ' וְכוּ', אִיךָ שֶׁלְּפִי עֲצָם גְּדֻלָּתוֹ וְצִדְקָתוֹ, הָיָה לוֹ הַרְבֵּה בְּמֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, עִם כָּל זֹאת זֶה הָיָה עֹקֵר חַיֵּיתוֹ שֶׁמְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה בְּאֵין עֵרֶךְ כָּלָל, עָלֵינוּ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָנוּ בְּזֵה שֶׁזְּכִינוּ לְהִיּוֹת בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ הַנִּחְשׁוֹנִים לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל: "יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב", שֶׁתְּהִיָּה בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ עִיר לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרָתָהּ. וְאַף שֶׁנִּדְמָה כְּחֵלוֹם, עִם כָּל זֹאת תִּסְתַּכְּלוּ בַּהִסְטוֹרִיָּה, שֶׁגַּם "פֶּתַח-תְּקוּהָ" הִיָּתָה מוֹשְׁבָה, וְהַיּוֹם הִיא עִיר וְאִם בְּיִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ-כֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, שֶׁכֶּף יָקִים כָּאֵן: "יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב". הָעֵקֶר תְּלוּי כְּפִי הָאֲהָבָה וְהָאֲחֻדוּת שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם, כִּי זֶה לִי בְּנִפְשִׁי, שֶׁתְּהִיָּה אֲהָבָה גְּדוֹלָה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזוּק. וְצְרִיכִין לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מִדַּת הָאֲהָבָה, וְלֹא לְדַקֵּר אֶת אִף אֶחָד עִם אֶרֶס לְשׁוֹנוֹ, שֶׁזֶה הַכִּי גְרוֹעַ שֶׁיְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי חָרַב הַלְשׁוֹן יוֹתֵר דוֹקֵרֵת מִחָרַב מְחַדְדֵת, וּכְמוֹ שֶׁהִתְאַוְּגַן דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים נז, ה): "בְּנִי-אָדָם שְׁנִיָּהֶם חֲנִית וְחֻצִּים, וְלִשׁוֹנָם חָרַב חֲדָה", כִּי הוּא סָבֵל מִרְשָׁעִים אֲרוּרִים, שֶׁמָּרְרוּ לוֹ אֶת חַיָּיו. וְהִסּוֹף יְדוּעַ — מִה קָרָה לְכָל שׁוֹנְאָיו. וְעַל-כֵּן עָלֵינוּ לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד בְּכַבּוֹד חֲבֵרֵינוּ, לְהַחֲיוֹת אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּלְדַבֵּר עִמּוֹ בְּלִשׁוֹן גִּיחַת וּבְלִשׁוֹן רַכָּה, וְקָדָם שֶׁנִּדְבַּר, נִחְשָׁב אִם לֹא נִדְקַר, חֵס וְשְׁלוֹם, אֶת חֲבֵרֵינוּ עִם לְשׁוֹנָנוּ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל, אֲשֶׁר מִי שֶׁלְשׁוֹנוֹ מְדַבֵּרֵת רַע,

אָשֶׁר   כב שד   בְּנַחֵל   סה

יִתְגַּלְגַּל בְּכִלְב, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, שְׁלֹשׁוֹנוֹ תְּמִיד בַּחוּץ... וְחֻשְׁבְּתֵי שְׂאוּלֵי
זוֹ כְּנֹנֶת מֵאַמְרָם ז"ל (שְׁבַת סג.) בְּלִשׁוֹן יְוֹנִית קוֹרִין לְכִלְב לַמָּס, הֵינּוּ
כִּי יָדוּעַ שְׁהֵינְנִים צָעְרוֹ מְאֹד אֶת עִם יִשְׂרָאֵל וְכִפְרוּ בְּעֵקֶר,
וְהִסְמִ"ף-מ"ם הִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם לְצַעַר אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁגָּזְרוּ
וְאָמְרוּ: כְּתָבוּ לָכֶם עַל קֶרֶן הַשּׁוֹר, שְׂאִין לָכֶם חֶלֶק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל,
וְזֶה לַמָּס אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ שֶׁל הַס"מ רַק חִסְרָה הָאֶל"ף — אֶלּוּפוֹ שֶׁל
עוֹלָם, כִּי הֵינְנִים כְּפָרוּ בְּכָל, וְכִמּוֹ-כֵן מִי שֶׁדוֹקֵר אֶת זוּלְתוֹ עִם
לִשׁוֹנוֹ, הוּא כְּמוֹ יוֹנִי כּוֹפֵר בְּעֵקֶר, וְעַל-כֵּן יִתְגַּלְגַּל בְּכִלְב וְכוּ', יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְנֶה כָּבֵר לְהַפְטֵר מֵהִסְמִ"ף-מ"ם, אֲשֶׁר לִשׁוֹנוֹ
הִיא לִשׁוֹן יְוֹנִית בְּמִסִּירוֹת, וְרִץ בְּכִלְב מִמְשַׁרְד לְמְשַׁרְד לְמִסֵּר אוֹתָנוּ,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְנֶה כָּבֵר לְרֵאוֹת בְּמַפְלָתוֹ, וְנִפְטֵר פַּעַם
וּלְתִמִּיד מִהַצָּרָה הַמְּרָה הַזֹּאת, וְנִשְׁתַּדֵּל מְאֹד, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה,
אַחֲרָה וְרַעוּת בֵּינֵינוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, י' אִיר, כ"ה לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר.

בְּאִתִּי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, וְכִנְרָאָה בְּזֶה
שֶׁדְּבַרְתָּ עִם הַגּוֹרְמִים הַשִּׂיכִים לְעִנְיָנוּ וְכוּ', הַתְּחִילוּ לְזוֹז עִנְיָנִים
וְכוּ', אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ, שֶׁכָּל זְמַן שֶׁלֹּא יֵצֵא מִן הַכַּח אֶל הַפַּעַל וְכוּ',
צָרִיכִין הַרְבֵּה רַחֲמִים וְכוּ' וְכוּ', שֶׁלֹּא יִתְקַרֵּר הָעִנְיָן, עַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ
אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, אִם אַתָּה יְכוֹל לְעֲמֹד עֲלֵיהֶם וּלְזַרְזֵם, וְאַף שְׂאֵנִי
יֹדֵעַ שֶׁאַתָּה עֲסוּק בְּעֵסְקִיךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְעֲשׂוֹת עִמִּי אֶת

הַחֶסֶד הַזֶּה וְכוּ', וְאֵנִי מְצַדִּי נוֹסֵעַ תְּכַף-וּמְיָד אַחַר חַג הַשְּׁבוּעוֹת אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂמִיעֵזֶר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן אֶהְיֶה בְּעֶזְרְתוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, בְּשָׁבוּעַ הַבָּא בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאֶתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ אֶצֶל צִיּוֹן רַבִּי שְׂמִיעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, וְצִיּוֹן הָאֲרִיז"ל וְכוּ' וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמִימְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִזְכֶּה לְצִאת זַכָּאֵי, וְכָל שׁוֹנְאֵיךָ יִפְלוּ תַּחַת רַגְלֶיךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּנֵה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל מִינֵי מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים וְכוּ', וְאֲשֶׁרֵי הָאִישׁ הַזּוֹכֵה לְהַחֲזִיק מִמְּעַמְד, וְשׁוֹם דָּבָר שְׁבַע-עוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, אֲדַרְבֵּה, הוּא מִחֲזִיק מִמְּעַמְד, וּמִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וּבוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. כִּי בְּאֵמַת רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֵין לְאָדָם בְּנֵה הָעוֹלָם שׁוֹם מְקוֹם אִיפֹה לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת אוֹ עֶשֶׂר דְּקוֹת, לְלַכֵּת לְמִקְוֵם שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וּלְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ. אַחֵי, אַחֵי! תִּאֲמִין לִי, שְׂאִין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, כִּי עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוֹת, שְׂהֵאָדָם מִתְפַּלֵּל וּמִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֵינוֹ זֶז מִשָּׁם, עַד שְׂהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לוֹ. וְאֶף שְׁבַתְחֻלָּה לֹא רוֹאִים שׁוֹם יְשׁוּעָה, אֲבָל תִּאֲמִין לִי, שְׂעַל-יְדֵי הַתְּבּוֹדְדוֹת רוֹאִים יְשׁוּעָה, וְלֹא רַק יְשׁוּעָה, אֲלֵא עוֹד גְּסִים נְגִלִים. וְעַל-כֵּן רָאָה לְחֻזַּק אֶת עַצְמָךְ בְּיוֹתֵר בְּאֵמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדֵעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיךָ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֵׁם אֵלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם. וְתַרְגִּיל אֶת עַצְמָךְ מְדִי פַעַם בְּפַעַם לְבָרַח לְמִקְוֵם פְּנוּי, וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּלְבַקֵּשׁ וְלִהְתְּחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְאֵז תְּרָאָה אֵיךְ שְׂתִהְיֶה מְכֻסָּה בְּאוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֶף אֶחָד לֹא יוּכַל לְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, י' אִיר, כ"ה לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וּמִשְׁפַּחְתּוֹ שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

בְּאֵתֵי לְבָרְךָ אֲתָכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל שְׂמִיחַת כְּנִיסַת בְּנֶכֶם ... גֵּרוֹ יִאִיר, לְעַל הַמְצוּוֹת, יַעֲזֹר לְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמְּנוֹ וּמְכַל יוֹצֵאֵי חֲלָצִיכֶם, וְאַתָּה ... גֵּרוֹ יִאִיר, שְׁתַּהַיֶּה בְּרִיא, וּתְבַשֵּׁר לִי בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת וּמִשְׂמִחוֹת תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכַת מִזֵּל טוֹב חֲמָה...

כב שו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, י' אִיר, כ"ה לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יִאִיר.

פֶּה תִקְבַּל מִכְּתָב בְּעֵבוֹר ... וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַעֲבִירוֹ אֵל ... כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ וְדַחוּף, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, הַתְּחִילוּ לְהַזִּיז אֶת הָעֲנִינִים, וַיֵּשׁ כָּכָר לַחֵץ גָּדוֹל לְטוֹבְתָנוּ, וְעַל-כֵּן אֲנִי צָרִיף עוֹד לְלַחֵץ עֲלֵיו, וְכֵן ... שְׂיַתֵּן לוֹ תוֹדָה, אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ, כֹּל זְמַן שָׁנָה לֹא מְאֹשֶׁר עִם אֲשׁוֹר חֲקִי, עֲדִין צָרִיכִים רַחֲמִים, וְאֲסוּר לַעֲזוֹב אֶת זֶה כְּרַגַע מִמֶּשׁ.

אַתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמִחַת, כִּי אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ בְּעֵצְמָךְ

איזו זכות יש לך, ולהפוך — אין אתה יכול לתאר אילו צרות ויסורים אני סובל וכו', זה אי אפשר להגדיר במלים וכו', ולא בחנם שיוצא לי לכתב ספרים כאלו המחיים נפש כל חי, אבל אני משלם על זה מחיר מאד מאד יקר, רחמנא לצלן, רחמנא לישזבן, יעזר לי הקדוש-ברוך-הוא, שכתב אראה אור וכו' "באורך יתברך נראה אור" (תהלים לו, י).

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

היה טוב מאד מאד, אם אתה יכול להדפיס את ההזמנות בשביל ... הוא צריך את זה עוד קדם שבת.

כב שז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אמר, י"ד איר (פסח שני) ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

ההכרח לי להודיע לך, שקנה משהו במשפחתי, ועל-כן ההכרח להשאיר כאן, מה לעשות? ההכרח לא יגנה, והקדוש-ברוך-הוא המרחם על בריותיו, ירחם עלי וישיעני, וירחיב לי ברוחניות ובגשמיות, ובאורך יתברך נראה אור.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב שח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אמר, י"ד איר (פסח שני) ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

מאד מאד היה צר ומר לי לדבר עמך, אבל מה לעשות?

אָשֶׁר   כּב שׁט   בְּנַחֵל   סט

צְרִיכִים לְשֵׁלם מְחִיר כָּבֵד עַל כְּתִיבַת הַסְּפָרִים, לְבִי נִשְׁבֵּר בְּקִרְבִּי
לְגַמְרִי, כִּי נִתְקַיֵּם בִּי (רוּת א, יג), כִּי מֵר לִי מְאֹד מִכֶּם, כִּי יִצְאָה בִּי
יַד הַנְּיָ"ה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלַי, וַיִּרְחִיב לִי בְּרוּחַנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת וּבְאוֹרָךְ יִתְבָּרַךְ נִרְאָה אוֹר.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה,
וּמִתּוֹךְ הַצָּרָה רוֹחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אוֹדוֹת הַהִדְפָּסָה, רְאֵה לְצִמְצָם עֲצָמָךְ, וּלְאֵט לְאֵט תִּמְשִׁיךְ וְלֹא
בְּפַעַם אַחַת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ אֶת הַכּוֹחוֹת וְהַכֶּסְפִּים
וְהַשְּׁפַע לְזֶה.

כּב שׁט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אָמֹר, "י"ד אֵיךְ (פָּסַח שְׁנֵי) ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מָה אָמַר לָךְ! סוֹבֵב כָּל הַסְּבוֹת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ
בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה, מָה לַעֲשׂוֹת? קָרָה אֶצְלָנוּ בְּמִשְׁפָּחָה אֶסוּן
גָּדוֹל, לֹא עָלִינוּ, וְהַצָּרְכָתִי לְדַחוֹת נִסְיַעְתִּי, וְלֹא אוּכַל לְבוֹא הַיּוֹם.
מָה לַעֲשׂוֹת? נִתְקַיֵּם בִּי (רוּת א, יג): "כִּי מֵר לִי מְאֹד מִכֶּם, כִּי יִצְאָה
בִּי יַד הַנְּיָ"ה", הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי, וַיַּחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלַי, וְאַזְכֶּה כָּכֵךְ לְרֵאוֹת אוֹר, "כִּי בְּאוֹרָךְ
נִרְאָה אוֹר".

הַמוֹדָה לָךְ עַל הַכֹּל, וּמִבְקֵשׁ שְׁתַּחֲשֵׁב עִמִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שי.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר אָמור, י"ד איר (פסח שני) ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי עכשו את מכתבך, ומאד מאד שמחתי, שיצא לאור עוד פעם הספר הנפלא "אָרְךָ אַפִּים".

מה אמר לך! הספר הזה נתקבל מאד מאד בשמים. ואומרים בשם צדיקים גדמונים, שספר שגדפס בחיי המחבר שלש פעמים, זה סימן שהוא מאד מקבל ומרצה בשמים, ותהלה לאל, הספר "אָרְךָ אַפִּים" גדפס כבר כמו חמשים פעמים ויותר, אָשֶׁר הוא דבר מאד מאד נדיר, שבחיי מחבר ידפס ספר כל-כף הרבה פעמים, כי פה מופץ הספר מאד מאד. פעם הדפסנו גם עשרים אלף בהוצאה אחת, והכל הלך, ומלבד שבכל פעם בהוצאה היתה חמשת אלפים ושלשת אלפים וכו', ותהלה לאל, הדפסת את זה עוד פעם, בזה ראוי לך לשמח מאד מאד, וכן עם השיחות, אף בענין הקונטרסים של אנגלית, רציתי לדעת כמה הדפסת, ואם יש אפשרות לארוז בחבילות, באפן שכל בחור שפא לכאן בשבוע הבא, יקח עמו קפסא אחת, וכן ר' .. וכן ר' ... כי אני צריך את זה מאד כאן.

רק חזק ואמץ מאד מאד, כי החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, ולכל אחד מנסים בנסיון יותר קשה וכו', ואין הקדוש-ברוך-הוא מפה רק כפי שיכולים וכו', והקדוש-ברוך-הוא ימתיק את הדינים מעלי. בודאי אם היה ההכרח לי להשאיר כאן, זה ענין מאד מאד דחוף ופקוח נפש וכו' וכו', אבל, תהלה לאל, יש לי אמונה ובטחון בו ותברך, שלא יעזב אותי, וירחיב לי.

מה בקשר ... האם הוא מפיץ? אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתוכל לשלח לי עוד משלוח של ספרים "אָשֶׁר בנחל", "מקור השמחה", "אָרְךָ אַפִּים", "אוצר האמונה" וקונטרסים, והקדוש-

אָשֶׁר   כּבּ שִׂיא   בְּנַחֵל   עֵא

בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁפִיעַ שְׁפַע, שְׁלֵא תִהְיֶה, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּעַל חוּב בֵּין
בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵנוּ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מַלִּים בְּפִי לְהַסְבִיר לָךְ אֶת גְּדֹל הָעֲנִין שֶׁל
הַדְּפֶסֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי זֶה כָּל תְּקוּנָתֵנוּ, וּתְהִלָּה לְאֵל, שְׁאַנְחֵנוּ
זוֹכִים לְשִׁמּוֹשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, זֶה חֲלָקֵנוּ מִכָּל עַמְלָנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד נִפְלָא הַזֶּה. אֲשַׁרִּינוּ וּמָה טוֹב
חֲלָקֵנוּ, וּמָה נַעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

יָמִים יִדְבְּרוּ, וְיִתְגַּלֶּה אֵיזָה סֶכֶל אָנִי סוּבָל, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
נָתַן לִי כַחוֹת בְּרוּל.

כּבּ שִׂיא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אָמַר, י"ד אֵיִר (פֶּסַח שְׁנִי), כ"ט לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ", "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים
בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם
וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֶבְקֶשׁ אֶת סְלִיחַתְכֶם, שְׁלֵא
יְכַלְתִּי לְבוֹא אֲלֵיכֶם, וְלַחוּג עִמָּכֶם בְּיַחַד סַעֲדַת הַלוּלָא דְרֶשֶׁב"י, אֶלָּא
כְּבָר אָמַר הַחֶכֶם: "הַהִכְרַח אִם לֹא יִשְׁבַּח לֹא יִגְנֶה", אֲשֶׁר מִסְבָּה
פְּרֻטִית לֹא יְכַלְתִּי לְהוֹפִיעַ. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבוּעוֹת
ל.): "בְּצִדְקָה תִשְׁפֹּט עַמִּיתְךָ" (ויקרא יט, טו), הַזֵּה דִן אֶת חֲבֵרְךָ לְכַף
זְכוּת, וּבְאַמַּת רְאוּי לָנוּ לְהַרְגִיל עַצְמָנוּ לְדוֹן תָּמִיד אֶת זוּלָתֵנוּ לְכַף
זְכוּת, כִּי אִם הִזָּה הָאָדָם יוֹדֵעַ מָה שְׁעוֹבֵר עַל חֲבֵרוֹ, לֹא הִזָּה אֶף

פעם דן אותו לגמרי, כי רואים טבעי בְּנֵי-אָדָם, שְׁתַּמִּיד דְּנִים אֶת זולתם לְכַף חוֹב, וְלֹא יְכוּלִים לְתַאֵר מַה שְּׁעוֹבֵר עַל חֻבְרֵיהֶם, וְעַל-כֵּן הַמַּצְוֶה הַזֶּה לְדוֹן אֶת חֻבְרוֹ לְכַף זְכוּת עוֹלָה עַל הַכֹּל. וּבְאִמַּת זֶה הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנּוּ ו"ל, עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ, שְׁגָלָה לָנוּ עַל-פִּי הַפְּסוּק (תהלים קד, לג): "אֲזַמְּרָה לְאֱלֹקֵי בְּעוֹדֵי", שְׁצַרִּיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וְלִמְצֹא בְּעֵצְמוֹ וּבְאֲחֵרִים נִקְדָּה טוֹבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֶפְלוּ הוּא רָשָׁע גָּמוּר, יְכוּלִים לְהַפְּךְ אוֹתוֹ מִתְּכֵלִית הַהַפּוּדָה, עַד שְׁיְכוּלִים לְהַחֲזִיר אוֹתוֹ בְּתִשׁוּבָה (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב), וּמִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן שֶׁל לְמוּד זְכוּת, שְׁצַרִּיכִים לְלַמֵּד עַל זוּלְתוֹ, עַד שְׁאֶפְלוּ רָשָׁע גָּמוּר, עַל-יְדֵי שְׁדָּנִים אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, פּוֹתְחִים לוֹ פְּתוּחִים שְׁיֻכַּל לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה. לֹא-כֵן אִם דְּנִים אוֹתוֹ לְכַף חוֹב, סוּגְרִים לְפָנָיו כֹּל הַדְּלָתוֹת, עַד שְׁאֵף פֶּעַם אֵינוֹ יְכוּל לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה. וּבִשְׁבִיל זֶה הִזְהִירָנוּ רַבְּנּוּ ו"ל כֹּל-כֵּן הַרְבֵּה לְלַכֵּת עִם הַתּוֹרָה הַזֹּה, וְכֵן מוֹהַר"ן ו"ל אֵף שְׁזָכָה לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּתוֹרַת רַבְּנּוּ ו"ל, וְחִדְּשׁ חֲדוּשִׁים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, וְהִעֲלָם עַל פְּנֵי הַכֶּתֶב, הֵלֵא הֵם סִפְרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, עִם כֹּל זֹאת רוֹאִים שְׁבִמְכַתְּבֵיו בְּסִפֵּר "עֲלִים לְתְרוּפָה" מַרְבֵּה לְדַבֵּר רַק מִהַגְלוֹי שְׁגָלָה רַבְּנּוּ ו"ל עַל פְּסוּק: "אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי", וְהִיָּתָה דְרָכּוֹ לֹמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ תְּמִיד: "נִאֲהָר אֲזַמְּרָה", "נִאֲהָר אֲזַמְּרָה", כְּאוֹמַר שְׁכָל יְמֵי חַיָּיו צַרִּיכִים לְלַכֵּת רַק עִם הַגְלוֹי הַזֶּה. וּמִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת מַעֲלַת הָעֲנִיָּן לְדוֹן אֶת זוּלְתוֹ לְכַף זְכוּת. וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים דְּבַר זֶה, הָיוּ יְכוּלִים מְזַמֵּן לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, וְאֵנִי רָגִיל לֹמַר תְּמִיד עַל מֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרִכּוֹת לא:), שְׁאֲמָרָה חֲנָה לְעֲלֵי הַפֶּה: לְאוֹ אֵיכָא שְׂכִינָה וְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ גָּבַר, שְׁדַנְתָּנִי לְכַף חוֹבָה וְלֹא דַנְתָּנִי לְכַף זְכוּת, עֵינֵי שָׁם; רוֹאִים מְזֶה, כִּי אִם אֵין דְּנִים אֶת הָאָדָם לְכַף זְכוּת, אֲזִי אֵינוֹ נִעֲשֶׂה כְּלֵי שְׁתִּשְׁרָה אֶצְלוֹ הַשְּׂכִינָה בְּרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, לֹא-כֵן מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֵצְמוֹ לְדוֹן אֶת זוּלְתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל-יְדֵי-זֶה נִעֲשֶׂה כְּסוּי לְשְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזוֹכָה לְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, שְׁנֹשֶׁפֶע עֲלָיו שְׁפַע אֱלֹקֵי, שְׁפַע הַכֶּתֶר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כא).

מָה אָמַר לָכֶם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֶהְיֶה לָכֶם אָסִיר תּוֹדָה מְאֹד,

אם תִּבְקְשׁוּ בַעֲדֵי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלְתְּכֶם.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב וְכוּ', וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ע"ה, סִימָן יג): אָמַר יַעֲקֹב לְפָנָי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִם יִהְיוּ צָרוֹת בָּאוֹת עַל בְּנֵי, לֹא תָבִיא אוֹתָם זֶה אַחֵר זֶה, אֲלֵא הַרוּחַ לָהֶם מְצָרוֹתֵיהֶם. וְכִךְ מְנַהֵיג הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, בְּבַחֲנֵינָת (בְּרֵאשִׁית ל"ב, ז'): "וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר", הֵינּוּ בֵּין צָרָה לְצָרָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה רוּחַ. וּמוֹהֲרֵנוּ"ת ו"ל הַרְבֵּה לְדַבֵּר מְזֵה, שֶׁאֲסוּר לְעַרְבֵב אֶת הַצָּרוֹת בְּיַחַד, כִּי אִזּוֹ אֵין הָאָדָם יָכוֹל לְהִתְקַיֵּם אִפְלוּ כְּרַגַּע, אֲלֵא צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁכָּל צָרָה הִיא צָרָה בְּפָנָי עֲצָמָה. וְעַקֵּר תְּכִלִּית הַצָּרָה, שֶׁעוֹבְרֶת עַל הָאָדָם הִיא רַק כְּדֵי שִׁישׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, פָּרָשַׁת בְּהֵר): בֵּן אָדָם, כִּיִּן שֶׁמְגִיעָה לוֹ צָרָה וְעוֹשֶׂה תִּשׁוּבָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצִילוֹ, וְאִם לֹאוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבִיא עָלָיו עוֹד צָרָה, וְעַל-כֵּן הָעַקֵּר רַק לְחֹזֵר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְכַל מַה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, אֵין שׁוֹם עֲצָה אַחֲרֶת רַק לְכַרֵּחַ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הַמָּקוֹם הַכִּי בְּטוֹחַ, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְדַרְשׁ שׁוֹחֵר טוֹב, תְּהִלִּים כ"א): מִתּוֹךְ צָרָה וְרוּחָה, שֶׁנֶּאֱמַר (יִרְמְיָה ל, ז'): "וְעַתָּה צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִשְׁעַ", דִּיקָא כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּעַת צָרָה וּמִתְחַזֵּק, וְאֵינוֹ מִתְיָאֵשׁ, אִזּוֹ נִתְהַפֵּף וְרוּאָה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

מָה אָמַר לָכֶם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הַפְּרַתִּי אֶת אַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהִסְתַּבֵּךְ פַּעַם בְּעֵסֶק מְסֻבָּה, וְהִזֵּה שִׁקוּעַ בְּעִשְׂרוֹת אֲלָפִים דּוֹלָרִים חוֹבוֹת וְכוּ', וְהִזֵּה בְּסַפְּנָה גְּדוּלָה עַד מָאֵד, וּפַעַם בְּאַתִּי לְבֵית מְדַרְשָׁנוּ, וְרֵאִיתִי אוֹתוֹ יוֹשֵׁב בְּפִנֵּה, וְחוֹזֵר עַל פְּסוּק זֶה פְּעָמִים אֵין מְסֻפֵּר: "וְעַתָּה צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִשְׁעַ", וּבִכָּה בְּבִכּוּיֹת עֲצוּמוֹת, וּמִי שֶׁרַק רָצָה לְגַשֵּׁת אֵלָיו לְדַבֵּר עִמוֹ — לֹא עָנָה לוֹ, רַק בָּכָה וְחוֹזֵר עַל הַפְּסוּק הַזֶּה פְּעָמִים אֵין מְסֻפֵּר בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ (אַגַּב שְׁמוֹ הִזֵּה יַעֲקֹב), וְהַבְּנֵי תִכְף-וּמִיד, שֶׁהָאָדָם הַזֶּה תִּהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה גְּדוּלָה, כִּי רֵאִיתִי אֵיךְ שְׁבוּכָה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת כְּזוֹ, וּמִתְחַנֵּן

אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, שְׂיַחֲוּס וַיִּרְחַם עָלָיו, וְלֹא הִסְתַּכַּל עַל אָף אֶחָד, רַק
הִמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ, אֶז הַבְּנֵיתִי, שְׁלֹא אֲדָם הַזֶּה תִּהְיֶה יְשׁוּעָה
גְּדוּלָּה, וְכֵן הָיָה, שְׁלֹא לָקַח הַרְּבֵה זְמַן, וַחֲסַל אֶת כָּל הָעֶסֶק, וְשָׁלְמוּ
לוֹ עַל הַכֹּל, וְהָיָה לוֹ לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת, וְדַבֵּר זֶה רְאִיתִי בְּעֵינַי.
וְעַל-כֵּן בְּעַת שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם צָרָה, צָרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ,
וּלְשַׁתֵּף אוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת, וְאֵז יִרְאוּ יְשׁוּעָה, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל
(יִלְקוּט תְּהִלִּים, רַמְזוֹ תִרְעַט): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּשָׁעָה שְׁמַגַּעַת
צָרָה לְיִשְׂרָאֵל, וְהֵם מְבַקְּשִׁים אוֹתִי, וַיְהִי מִשְׁתַּפִּים כְּבוֹדִי עִמָּהֶם,
אֲנִי עוֹנָה אוֹתָם.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ עוֹד פַּעַם אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיַעֲשׂוּ עִמִּי אֶת
הַחֶסֶד, וַיִּתְּפַלְלוּ בְּעַדִּי בְּכָל־לַיִת וּבְכַפְרֵי לַיִת וּבְכַפְרֵי פְּרָטִיּוֹת, וְאֶהְיֶה
לְכֶם אֲסִיר תּוֹדָה.

הַעֲקֹר לְהַתְּחַזֵּק בֵּינֵיכֶם בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְיוֹ
יֹאמַר חֲזֹק, וְתִדְוֶנּוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְאֵז תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים
שְׂיַעֲשׂוּ עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַעֲקֹר תְּלוּי כְּפִי הָאֲהָבָה
וְהָאַחֲדוּת שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם. וְעַל כָּל־כֵּן — שְׁתַּתְּמִידוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה כְּרָצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ וְ"ל שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת סג.): כָּל הַמְּרַפֶּה אוֹתוֹ מִדְּבַרֵי תּוֹרָה, אֵין בּוֹ כֹחַ
לְעַמֵּד בַּיּוֹם צָרָה, וּבְזֶה שְׁעוֹסָקִים בַּתּוֹרָה, יֵשׁ לְאָדָם כַּחוֹת עֲצוּמִים
לְהַנְצִיל מֵהַכֹּל.

אֲשַׁרֵּינוּ מַה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי
אֶמֶת פְּזָה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא פְּזָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שְׂעֲשֵׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי אָמוֹר, י"ד אֵייר (פֶּסַח שְׁנִי), כ"ט לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

אֲשֶׁר   כב שיג   בְּנַחַל   עה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה וְהַמְּשִׁיבַת נֶפֶשׁ שֶׁקִּבְּלָתִי מִמִּכְתָּבְךָ, וּמִמַּשׁ הַחַיִּיתָ אוֹתִי,
וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה, שְׂאֵתָה מְחַכָּה עִם הַתְּנַבֵּת הַבַּיִת עַד שְׂאֲנִי
מִגִּיעַ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת, וְאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי תָּמִיד.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! צְרִיכִים לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם
הַרְבֵּה מְאֹד, וְצְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, וְדַיְקָא
עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשְׁלוֹם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר אָמַר, י"ד אֵיר (פֶּסַח שְׁנִי), כ"ט לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמִמַּשׁ הַחַיִּיתָנִי בְּדַבְּרֶיךָ, וּבְאֵמַת כָּךְ
הוּא, שְׂאֲנִי רוֹאֶה עֲתִיד גְּדוֹל בְּיִבְנְאֵל, וְאֵף שְׂרָאשִׁיתָנוּ בְּצַעַר גְּדוֹל,
עִם כָּל זֹאת אַחֲרִיתָנוּ יִשְׁגָּה מְאֹד מְאֹד.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת
קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ' וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל יֵשׁ לוֹ לְמוֹדִים עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁלּוֹקַח אֶת הַלְמוּדִים כְּמוֹ שֶׁהֵם, בְּלִי שׁוּם תְּחֻמוֹת
וְהַשְּׁפָלוֹת כָּלָל.

אודות הבחורים שָׁבָאוּ, רָאָה לְקַרְבָּם, וְאָנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לִפְתַּח שָׁם יְשִׁיבָה גְדוּלָה לְבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה.

אם אַתָּה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם מִשְׁפָּחָה, מְסַפְּנִים אוֹלֵי תוּכַל
לְסַדֵּר אֶת הַרְמָקוּל לְמִשְׁפַּחַת ... הַלַּיְלָה שְׁעוֹשִׂים בְּר־מִצְוָה לְבְנֵיהֶם,
וְאִין לָהֶם אֵף אַחַד מִי שְׁיַעֲזוּר לָהֶם, וְלִמְצוּהָ רַבָּה יִחַשְׁבּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר אָמֹר, י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנִי), כ"ט לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמִמֶּשׁ הַחֲיִיתָנִי, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁל חֲזוֹק, הוּא כְּמִים קָרִים עַל גִּפְשׁ עֵיפָה.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחִיָּקוֹת, לְחִזָּק אֶת עֲצָמָנוּ בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וּבּוֹדָאֵי בְּזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְעֵבֵר אֶת הַכֹּל, וְאִנִּי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְסַפֵּר הַכֹּל בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

אודות הַנְּדָר שֶׁקִּבַּלְתָּ לַעֲשׂוֹת חֲנֻכַּת הַבַּיִת תַּכְּ-וּמִיד כְּשִׁתְּכַנֵּס
לְגוֹר, אַתָּה צְרִיף לְקַיֵּם אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר, שְׁעוּד
אֲזַכָּה לְהִיּוֹת בְּבִיתְךָ עִם הַרְבֵּה שְׂמֵחוֹת.

אודות הַבֶּשֶׁר לְחַלֵּק לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ עַל שַׁבָּת, חֵס וְשְׁלוֹם, אֵל
תַּפְּסִיק, אֲדַרְבֵּה אֲנִי צְרִיף אֶת הַזְּכוֹת הַזֹּאת, וּבְקָרוֹב אֲשַׁלַּח לָךְ עוֹד
כֶּסֶף, הַעֲקָר לְעוֹרֵר אֶת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שְׁיִתְּפַלְּלוּ בְּעַדִּי וּבְעַד
מִשְׁפַּחָתִי, וְתַפְּלַת רַבִּים בּוֹדָאֵי מוֹעֵלַת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אָמֹר, י"ד אֵיר (פֶּסַח שְׁנִי), כ"ט לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְתִדַּע, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר חֲזוּק שְׂחֻזְקָתִנִּי, הָיָה מִמֶּשׁ בְּזִמְן הַנִּכּוֹן, וּבְנֹדָאֵי טוֹב מְאֹד, שְׂתַעֲוֹרֵר אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים מִהַתְּלַמוּד-תּוֹרָה לְהַתְּפַלֵּל, וּבִנְכוּת הַכֹּל פֶּה שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, בְּנֹדָאֵי נִזְכָּה לְרֹאוֹת יְשׁוּעָה גְדוֹלָה בְּכָלֵלִיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת וּבַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת.

רַק חֲזוּק וְאִמֵץ בְּיוֹתֵר בְּעִזּוֹת וּבְעֵקֶשׁ שְׁנוֹת דְּקִדְשָׁהּ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, תִּמְשִׁיךְ לְנֵהֵל אֶת הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה, וְכֵן תַּעֲשֶׂה עוֹד שְׁעוּרִים לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים בְּהִלְכוֹת שְׁבֵת וְנִגְדָה הַחֲמוּרָה מְאֹד, וּכְדָאֵי תִמִּיד לְחֹזֵר עִם אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת הַהִלְכוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ עַל לְמוּד הַלְכוֹת.

הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעִדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד, וְתִבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אָמֹר, י"ד אֵיר (פֶּסַח שְׁנִי), כ"ט לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שלום ובִּרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶקְוֶה שֶׁהַכֹּל בְּסִדְרֵי שָׁם, וְהַכֹּל מִתְנַהֵג עַל נְכוּן. אִם אֶפְשֶׁר לְבַקֵּר
אֶת מִשְׁפַּחַת ... וְלִהְבִּטִּיחַ לָהֶם, שְׂיַעֲשׂוּ לָהֶם בְּעָרֵב בְּר־מִצְוֵה יָפָה,
וּכְדָאֵי שְׂכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַעֲזְרוּ לָהֶם, כִּי הֵם מִסְכְּנִים, וְאֵין לָהֶם
אֶף אֶחָד, וְכֹל תְּקוּנָתָם הִיְתָה שְׂאֵנִי אָבוֹא לְבְר־מִצְוֵה, וּבְשִׁבִיל זֶה דָּחוּ
אוֹתָהּ עַד עַכְשָׁו, וְלִבְסוּף אֲנִי לֹא בָּא, וְהִיא צְלִצְלָה אֵלַי, וּמִמָּשׁ
בְּכֵתָה בְּטִלְפוֹן — מַה יִּהְיֶה וְכוּ', הֲרִי יִהְיוּ לָהֶם בְּזִיוּנוֹת וְכוּ',
וּמִסְתַּמָּא יִפְרִיעוּ לָהֶם וְכוּ', וְעַל־כֵּן לֶךְ אֶצְלָם, וְתִבְטִיחַ לָהֶם שְׂתִהְיֶה
בְּר־מִצְוֵה יָפָה, וְאַתָּה תִּרְאֶה לְנַהַל אֶת הַבְּר־מִצְוֵה עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר
טוֹב, וְלִשְׁמֹר שְׁלֹא יִזְיָקוּ לָהֶם, וְשְׁלֹא יִתְלוּצְצוּ מֵהֶם, וְהִבֵּן לְמַעֲשֵׂה.

אֲנִי מְקוּוֶה לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ דו"ח מִהַנְּעֻשָׂה שָׁם, וְכֵן תִּשְׁאַל אֶת ...
מַה קָרָה עִם ... הָאֵם הִרְאָה לוֹ אֶת הַמְּכַתֵּב שֶׁנִּשְׁלַח אֵלָי?! וְכֵן מַה
קָרָה עִם הַפְּגִישָׁה שֶׁל ... עִם ...

הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שיז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי אָמֹר, י"ד אֵיר (פֶּסַח שְׁנִי), כ"ט לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שלום ובִּרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר בְּזֵה שְׂצִלְצִלְתָּ אֵלַי וּדְבַרְתָּ עִמִּי,
מִמָּשׁ הִחַיִּיתָ אוֹתִי, וְעַכְשָׁו בְּמַצָּב הַזֶּה כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא מִמָּשׁ
כְּמִים קָרִים עַל נַפְשׁ עֵינָהּ, הָעֵקֶר רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִינֵי
אֶפְנִים שְׂבָעוּלָם, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְכָה לְכוּא לְגוּר מַה
שְׂיוֹתֵר מֵהַר לִיבְנָאֵל.

אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלִקְנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂיֵשׁ לָנוּ אֶת רַבְּנוּ

אֲשֶׁר   כב שיח — כב שיט   בְּנַחֵל   עט

ז"ל, שְׁמַלְמַדְנוּ עֲצוֹת אֵיךְ לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמֵנוּ בְּכָל הַמְּצָבִים
שֶׁבְעוֹלָם.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת הַתְּלַמִּידִים, שִׁיתְּפִלְלוּ בְּעַדִּי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יֵעֹזֵר, שֶׁתְּפִלּוֹת שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הֵבֵל פֶּה שֶׁאֵין בָּהֶם חֶטָּא
— נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר אָמֹר, י"ד אֵיר (פֶּסַח שְׁנִי), כ"ט לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אִךְ שֶׁהִיָּה בְּדַעְתִּי לְכַתֵּב לָךְ כַּמָּה פְּעָמִים וְכוּ', אִךְ מְרֵב טְרֵדוֹתַי
לֹא עָלְתָה בְּיַדִּי וְכוּ'.

הִנֵּה מֵאַחַר שֶׁמְסַבֵּב כָּל הַסְּבוֹת סַבֵּב שֶׁלֹּא אוֹכֵל לְהִיּוֹת עֹכָשׁוּ
בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אַתָּה יָכוֹל לְשַׁלַּח אֶת בְּנֵךְ ... עִם יִתְרַ הַבַּחּוּרִים,
וְאַקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְּנֶנּוּ רֵב נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי
חִלְצִיךָ. וּמִחַמַּת רֵב טְרֵדוֹתַי — הַהֶכְרַח לְקַצֵּר, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר אָמֹר, י"ד אֵיר (פֶּסַח שְׁנִי), כ"ט לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שִׁיחִיו.

אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת-רוּחַ שֶׁגִּרְמַתֶּם לִי

בְּזֶה שֶׁצִּלְצַלְתֶּם אֵלַי וְכוּ' וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישְׁמַח אִתְּכֶם, כְּמוֹ שֶׁשִּׁמַּחְתֶּם אוֹתִי, וְעַדִּין אֲנִי רוֹאֶה שִׁישׁ לִי יְדִידִים טוֹבִים, שְׂאִין שׁוֹכְחִים אוֹתִי, אֶפְלוּ בְּעַת צָרָה. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיתֵּהפֶן הַכֹּל לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמוֹ, ט"ו אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּאִמַּת רְצִיתִי רַק לַעֲזֹר לָהֶם אוֹדוֹת הַבֶּר-מְצֹנָה, כִּי אֶצְלִי מִי שֶׁעֲזָר בְּעַת צָרָה וְכוּ', אֲנִי לֹא שׁוֹכַח אוֹתוֹ אִף פַּעַם, וּבְאִמַּת יֵשׁ שָׁם כַּמָּה "מְשַׁנְּעִים וּמְטַרְפִּים מִמֶּשׁ", אֲבָל עֲזָרוּ לִי מְאֹד, הֵם בֵּן עָשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְכַמָּה חֲכָמִים וּפְקָחִים... לֹא עָשׂוּ אֶת רְצוֹנִי... וְעַל-כֵּן אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְזַכֵּר מִי גָר אִתְּךָ בְּעִנְיֹתֶךָ [חֶסֶר]. וּבְאִמַּת צָרִיךְ לְרְאוֹת מִי נִדְחָה מִפְּנֵי מִי, "מִי שֶׁהוּא חָכֵם וּפְקָח וְעוֹשֶׂה נֶגֶד רְצוֹנִי? אוֹ מִי שֶׁהוּא מְשַׁנֵּעַ וּמְטַרֵף וְעוֹשֶׂה רְצוֹנִי"?

עַל-כֵּן-פְּנִים אִם לֹא רוֹצִים שְׂאֵף אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיוּ שָׁם, אֲזִי תֹאמַר לְכֻלָּם שְׁלֹא יְבוֹאוּ... מַה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, וּמַה אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת, סוּף כָּל סוּף אֲנִי נִמְצָא בְּתוֹךְ יָם הַסּוּעָר, וְהֵאֲנִיָּה חֲשֻׁבָה לְהִשָּׁבֵר וְכוּ', וּבְכָל פַּעַם נַעֲשֶׂה חוֹר בְּמָקוֹם אַחֵר, וְעַלִּי לְשָׁמֵר שְׁלֹא תִטְבַּע הַסְּפִינָה לְגַמְרֵי וְכוּ'.

אוֹדוֹת ... בְּנֻדָּאֵי שִׁילְכוּ יַחַד ... וְ... וְאִם הֵם יְכוּלִים גַּם לְצַרֵף אֶת ... וְתֹאמַר לָהֶם שְׁלֹא יֵאֱמִינוּ לְ... שׁוֹם דְּבָר, זֶה נִחַשׁ, וְהַסְּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, רוֹכֵב עָלָיו, הַעֲקָר אֶסוּר לְהִתְפַּחַד כָּלֵל.

אֲנִי נִמְצָא בְּצַעַר גְּדוֹל, וּמְסַבֵּב בִּיסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים, וְנִתְקַיֵּם

אָשֶׁר   כב שכא   בַּנְחַל   פּא

בי בשלמות הפסוק (רות א, יג): "אל נא בנותי, כי מר לי מאד מכם, כי יצאה בי יד הווי"ה", ואני נצרך לרחמים רבים בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות, אף תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא עזר לי ועזר לי ובוראי יעזר לי, ולא יעזב אותי, כי רק אליו עיני נשואות.

על-כל-פנים מי שעוזר לי בעת צרה, איני שוכח אותו, לא-כן מי שמתחזה לידידי, ואחר-כך טובל בדמי, זה אני לא שוכח, ולכן ראה לעזר להם, ואם לא רוצים אנשי שלומנו, אזי שלא יבואו, ואם יש לאחד מאנשי שלומנו טענות, תסביר להם שהם עזרו למוהרא"ש, ואם יגידו שסובלים בזיונות וכו' וכו', תאמר להם שאני סובל וסובל וכו' וכו' יותר ויותר בזיונות, כי נעשיתי ללעג ולקלס בעיני כל.

המצפה לשמע ממך...

תודה רבה על המכתב שכתבת.

כב שכא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אמו, ט"ו איר, ל' למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך בבית וכו'.

מה אמר לך, ידידי היקר! החיים של האדם מלאים גסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

אתה צריך לחזק את אשתך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא ישבור אותה, כי באמת זה מה שהיא סובלת יכול להיות הרבה מעצבים וכו' וכו', וצריכים לחזק אותה בכל מיני אפנים שבעולם, ובכלל ובפרט צריך להיות בבית שלכם תמיד אוירה של שמחה, שישמעו שמה כלי זמר, וזה ירחיב לכם את הדעת.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה להיות בשמחה, פי השמחה היא שמירה לפגם-הברית, כן מוכא מרבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קסט): מי ששמח תמיד, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו שומר אותו מפגם-הברית, עין שם.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שגרמת לי, שהחזרת לי בכסף, כי אני בעוונותינו הרבים, מאד מאד שקוע בחובות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לצאת מזה, ובזכות זה שעזרת לי, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שיהיו תמיד שמחות בתוך ביתך.

ראה לכתב לי, ואז אכתב לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב שכב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אמר, ט"ו איר, לי למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים באשקלון, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! מאד מאד אני שמח, שאתם מתקבצים פעם פעמים בשבוע לדבר מרבנו ז"ל, אשר אין ערוך אליו, אף מאד מאד אבקש אתכם שתזכרו, אשר הלמוד של רבנו ז"ל, הוא למוד של

תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת עֲמָקָה, הֵינּוּ לְקַיִם לְעִבְדָּא וּלְמַעֲשֵׂה אֶת דְּבָרֵי תוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה, לְקַיִם מְצוּוֹת מְעֻשְׂיוֹת דִּיקָא. וְיָדוּעַ, שְׂרַבְנוּ וְ"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁלַחַן עָרוּף (שיחות-הַר"ן, סימן כט), וְאָמַר בְּפִרוּשׁ, שְׁחַק וְלֹא יַעֲבֹר עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פּוֹסְקִים, וְעַל-כֵּן עָלִי לְהוֹדִיעַ לָכֶם, כִּי מִי שְׂרַק כּוֹפֵר בְּסַעֲיָהּ אֶחָד בְּשֻׁלְחַן עָרוּף, הוּא כָּבֵר מִיִּן וְאֶפִיקוֹרְס, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּידוּעַ אֲשֶׁר חֲבוּר הַשְּׁלַחַן עָרוּף — גִּתְקַבְּלוּ פְּסָקִיו בְּשָׂמַיִם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ הַסְּפִים עַל חֲבוּר הַשְּׁלַחַן עָרוּף, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה הַמַּגִּיד לְבֵית יוֹסֵף, כְּמוֹכָא בְּסִפְר 'מַגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל'. עַל-כֵּן אִם גִּמְצָא אֵיזָה אָדָם שְׁחֹלֵק אֶפְלוֹ עַל סַעֲיָהּ אֶחָד בְּשֻׁלְחַן עָרוּף, צְרִיכִים לְרַחֲקוֹ וּלְגַרְשׁוֹ מִמַּחֲנֵנוּ לְגַמְרֵי, עַד שִׁישׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי יָדוּעַ הוּא, שֶׁהַכֹּל מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה כָּל הָעֲנָנִין שֶׁל הַתְּבוּדָה, שֶׁמִּתְפַּלְלִים אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיתְגַּלֶּה אֵלָיו אִירֹו הַגָּנוּז. שְׂאָדָם יָדַע, שֶׁהַכֹּל מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל מֵצַד שְׁנֵי צְרִיכִים לְדַעַת, שְׂצָרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה שְׁלַחַן עָרוּף שֶׁזֶה הַבְּחִירָה, כִּי הִיִּדְיעָה בְּתוֹךְ הַבְּחִירָה, וְהַבְּחִירָה בְּתוֹךְ הִיִּדְיעָה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג אֶת זֶה, כִּי אִם עַל-יְדֵי מִי שֶׁמְקַדֵּשׁ אֶת הַשְּׁבָעָה גֵרוֹת: הָעֵינַיִם, הָאֲזֵנַיִם, הַחֻטָּם וְהַפֶּה, כְּמוֹכָא (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א); וְעַל-כֵּן מִי שֶׁהָעֵינַיִם שְׁלוֹ מְזַהְמוֹת בְּרָאיוֹת אֲסוּרוֹת, וְהַחֻטָּם שְׁלוֹ מְזַהֵם עִם כְּעַס וְקַפְדוּת וּרְצִיחָה, וְהַפֶּה שְׁלוֹ מְלַכְלֵךְ עִם נְבוּל פֶּה, אֲזִי מִמִּילָא הַמַּח שְׁלוֹ מְלֹא זָבָל וְצוֹאָה וְטַנוּף, וְהוּא מְפָרִיד בֵּין הִיִּדְיעָה לְהַבְּחִירָה, שְׁזֶה כָּלֵל הַכּוֹפְרִים שֶׁמִּתְאַחֲדִים רַק בִּידְיעָה, וּמְפָרִידִים אֶת הַבְּחִירָה, שְׁזֶה כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וְזוֹ מִינוֹת גְּמוּרָה, וְצְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵאֲנָשִׁים שְׁלוֹמְדִים לְמוֹדִים פְּסוּלִים כְּאֵלוֹ, שֶׁהֵם סִתָּם נוֹצְרִים וְיִשְׁמָעֵאלִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

הַהֲכָרַח לִי לְכַתֵּב לָכֶם דְּבָרִים קָשִׁים כְּגִידִים, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הֵיִצֵּר הָרַע מִלְּבִישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמְצוּוֹת (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), וְחוֹשְׁבִים שְׁבַגְי-אָדָם כְּאֵלוֹ יוֹדְעִים מַה שְׁמַדְבְּרִים, וְהֵם סִתָּם כּוֹפְרִים בְּעַקְר, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶת מַחֲנֵנוּ מִנוֹאֲפִים כְּאֵלוֹ, וְכִבֵּר גִּלָּה רַבְנוּ וְ"ל אֶת פְּרָצוּפִים הַטָּמֵא (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן

פד אָשֶׁר כב שכג בַּנְחָל

נה), שְׁגָלָה שָׁם רַבְנוּ ז"ל, שְׂאֵלוֹ הַנוֹאֲפִים הָעוֹסְקִים בְּחֻמַּת פִּילוֹסוֹפְיָה, מְאֹד מְאֹד מְזִיק לָהֶם דְּבַר זֶה, כִּי לְבָם חֹסֵר מְכַל טוֹב, בְּסוּד (מְשַׁלֵּי יו, טז): "לְקַנּוֹת חֻמָּה וְלֵב אֵין"; וְעַל-יְדֵי זֶה הַשְּׂכָל הֵם מַחְטִיאִים וְחוֹטְאִים בְּעֵצָמָם, עַיִן שָׁם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שכג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, ט"ו אִיר, ל' לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים לְקַרֵּב אוֹתָם אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אַךְ עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׁמִי שְׁעוֹסֵק לְקַרֵּב רְחוּקִים, עָלָיו לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֵא יִדְבֵּק בּוֹ הָרַע מֵאֵלוֹ הָאֲנָשִׁים שֶׁמְקַרְבִּים אוֹתָם, כַּמּוּבָא בְּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ"ט; כִּי בְּיָדָי מִי שֶׁמְקַרְבִּים רְחוּקִים, לְבִסוּף הָרַע שֶׁלָּהֶם נִדְבֵּק בּוֹ, וְהוּא בְּסִפְנֵי גְדוּלָה. וְעַל-כֵּן לֹא בָחַנָם נוֹפְלִים עָלֶיךָ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אָדָם צָרִיךְ רַק לְלַכֵּת אַרְבַּע אֲמוֹת וּלְחַזֵּר אַרְבַּע אֲמוֹת, וְתַכְףּ-וּמִיד יִרְאֶה שְׂיֵשׁ אֱלֹקִים חַיִּים, כִּי אַחֲרַת מִי הוֹלֵךְ בֵּי? וְכָל אֵלוֹ הַקִּשְׁיוֹת וְהַסְּפָקוֹת שְׁעוֹלִים לְאָדָם, זֶה בָּא לוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מִעֲוֹנוֹת שְׁלוֹ, כְּמוֹ שְׁגָלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אָמוּנָה, סִימָן כב): הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מְכַנִּים כְּפִירָה לְאָדָם; וְעַל-כֵּן מִי שְׁרוּצָה לְזַכּוֹת לְאָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, עָלָיו לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת מַעֲשָׂיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לוֹ מַח נְקִי עַד מְאֹד.

אֲשֶׁר   כב שכד   בַּנְחַל   פה

אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּעֵתִים הַלְלוּ, וְזֶה עֲקָר הַנְּסִיּוֹן שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, שְׂיִהְיֶה לָּהּ רַק טוֹב כָּל הַחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָּהּ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמֵר, ט"ו אִיר, ל' לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

בְּאֵתִי לְבָרוּךְ אֲתָכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַבְּרִ-מְצוּהָ שֶׁל בְּנֵיכֶם ... גְּרוֹ יֵאִיר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּרוּוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת, וְכֵן מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם תִּרְאוּ רַק נַחַת דְּקַדְשָׁה וְחִסְדִּית.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעֵר לָמָּה לֹא רָצִיתֶם, שְׁאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים יִשְׁתַּתְּפוּ בְּשִׂמְחַתְכֶם, אַחֲרֵי שֶׁעָשִׂיתִי מְאֻמָּן כָּל-כָּף חֶזֶק, שְׂיִהְיֶה בְּבֵית מְדֻרְשָׁנוּ, וּלְבִסוּף אַתֶּם לֹא רוֹצִים שְׂיִשְׁתַּתְּפוּ בְּשִׂמְחַתְכֶם.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם חֵד מִשְׁמְעִית, תַּפְּסִיקוּ עִם הַקְּלָלוֹת וְהַמְרִיבוֹת, אַתֶּם עוֹצְרִים אֶת הַגְּאֻלָּה, וְרַבְּנוּ ו"ל אָמֵר (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): אָדָם הַרְגִּיל בְּקָלְלוֹת הוּא מְעוֹלָם הַתְּהוּ; וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׁאַתֶּם תְּמִיד מְקַלְלִים, בְּזֶה אַתֶּם מְגַלִּים שְׁאַתֶּם עַדִּין מְנַחִים בְּעוֹלָם הַתְּהוּ וְלָכֵן אֲנִי מְזַהֵיר אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, שֶׁתַּפְּסִיקוּ כָּבֵר עִם הַקְּלָלוֹת, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמֵר רַבְּנוּ ו"ל (שֵׁם, חֶלֶק א', סִימָן א'): עַל-יְדֵי הַקְּלָלוֹת בָּא אֲבִלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם; וְעַל-כֵּן אִם לֹא תַּפְּסִיקוּ לְקַלֵּל אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שֶׁתַּצְטַרְכוּ לְשִׁבְתַּת אֲבִלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם. וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם חֵד מִשְׁמְעִית, שֶׁתַּעֲזוּבוּ אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, כִּי בְּזֶה שְׁאַתֶּם נוֹגְעִים בָּהֶם, אַתֶּם נוֹגְעִים בִּי.

מאד מאד אני מבקש אותך ... היקר, שאתה תתפלל בבית-
המדרש "משאת בנימין" דיקא, ושם תדבר הרבה מגדלתנו, ולא
להתפחד מהסמ"ד-מ"ם. וכן תפיץ את "אור יבנאל" תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב שכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אמר, ט"ו איר, לי למספר בני ישראל
ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב",
הנ"ה עליהם ישרה שכונתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה
וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר להיות שמחים
ועליזים, ואף שאני מבין את צערכם הקשה, שאני לא נמצא שמה,
אבל תאמינו לי, בזה שתשמחו ותחזיקו את עצמכם יחד, בזה
תמשיכו אותי אצלכם, ואני מבקש אתכם כלכם, שתתפללו בעדי,
שכבר אזכה להפטר מהצרות שלי, ואזכה לבוא לגור בארצנו
הקדושה, ומה שתפלה פועלת — שום דבר שבעולם אינו פועל.

העקר ראו להחזיק מעמד, ולהחזיק את עצמכם ביחד באהבה
יוצאת מן הכלל, וראוי לנו לשמח מאד מאד, שאנחנו יודעים
מרבנו ו"ל, כי מה היינו עושים בלי רבנו ו"ל. ור' נחמן טולטשינער
ו"ל אמר פעם, שחכמינו הקדושים תקנו לנו על כל מצוה ומצוה
לעשות ברכה, ואם בן איזו ברכה יש על רבנו ו"ל? ענה ואמר:
בזה שאנחנו מברכים בעת הזמירות של שבת-קדש, ואומרים:
"ברוך הו"ה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל", זה מרמז על רבנו
ו"ל, כי מנוחה מרמז על שם רבנו ו"ל — "נחמן", והוסיפו אנשי

שְׁלוֹמֵנו, שְׁגַם שָׁמוּ שֶׁל מוֹהֲרֵינֵנוּ "ל מְרַמֵּז בְּבִרְכָּה זוּ, וְנֹה: "בְּרוּךְ הַיְיָ אֲשֶׁר נִתְּנָן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל" — כְּפִי הַנְּגוּן שְׁלֵנוּ.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאַמְצִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִים בְּיָמִים אֵלֶּיךָ שְׂמֵחֵיךָ לְ"ג בְּעֵמֶר וְחַג הַשְּׁבוּעוֹת, כִּי לְ"ג בְּעֵמֶר הוּא הַתְּקוּן שֶׁל הַקְּנָאָה וְהַשְּׁנָאָה שֶׁהִיא בֵּין תַּלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, שֶׁלֹּא נִהְיָו כְּבוֹד זֶה בְּזֵה, וְהִרְגוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְרַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאי הִיא הַתְּקוּן שֶׁלָּהֶם, וְעַל־כֵּן גָּלָה אֶת הַגְּלוּי שֶׁל 'אַנָּן בַּחֲבִיבוֹתָא תַּלְיָא' (זֶהר חֲלָק ג' קכח), אֲנַחְנוּ תַּלְוּיִים רַק בְּאַהֲבָה, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה כְּבָר נִכְנָסִים לְטו"ב יָמִים בְּקַבְּלַת הַתּוֹרָה, כִּי מְל"ג בְּעֵמֶר עַד חַג הַשְּׁבוּעוֹת יֵשׁ י"ז יָמִים — כְּמִסְפַּר טו"ב, תַּכְּף־וּמִיד כְּשֵׁישׁ אַהֲבָה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, אִזּוּ יְכוּלִים כְּבָר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, כִּי בְּזֵה שְׂאָדָם אוֹהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, נִחְדָּרַת בּוּ מִדַּת הַטוֹב. וְעַל־כֵּן תַּתְּחַזְּקוּ מְאֹד מְאֹד בְּמִדַּת הַטוֹב, וְתִרְאוּ לְעֹזֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְאֵל יִהְיֶה בְּעֵינֵיכֶם קָלִים דְּבָרִים אֵלֶּיךָ, כִּי הֵם עֲקָרִים וַיְסוּדוֹת גְּדוּלִים.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁכַּחוּ לְבַקֵּשׁ עֵלַי, וְאַהֲיָה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי אָמֵר, ט"ו אֵיִר, ל' לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַתְּשַׁנֵּד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אִף שְׂדִבְרַתִּי עִמָּךְ בְּטִלְפוֹן, עִם כָּל זֹאת בְּאֵתִי לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אוֹתָךְ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, שְׂאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד כָּלֵל, לֹא מִהֲנַחַשׁ ... וְלֹא מִהֲסִמְ"ךְ־מ"ם הַרוֹכֵב עָלָיו, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת תְּחִזְקִים מְאֹד מְאֹד, וְלִהְתַּעַלֵּם מֵהֶם, וּבְרַגְעַ שְׂאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים יִחְזִיקוּ

את עצמם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, על-ידי-זה הנחש לא יוכל לנו, ומכל שכן וכל שכן אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהסמ"ך-מ"ם ימח שמו וזכרו, תהיה לו מפלה גדולה. העקר אפה צריך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, והיכן שאפה רק יכול לכתב מכתבים תעשה את זה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתצליח דרכך, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצליח.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבנך היקר ... גרו יאיר, תהיה לו תכלית גדולה פה, כי אני אשמר עליו ועל שאר הבחורים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב שכז.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר אמר, ט"ו איר, לי למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

בענין שאפה רוצה חזוק, מה אמר לך! תהלה לאל, שני הבנים שלך .. ו... עושים חיל אצלנו, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות בנים, סימן מב): בנים טובים רפואה גדולה לאבות; ועל-פן ראוי לך לשמח מאד מאד עם הזכות הזו, ששני הילדים שלך לומדים כאן אצלנו, ולא חסר להם שום דבר, אבל אני מאד מאד מבקש אותך, שתהיה סבלן, ואל תפה את הילדים שלך, כי רבנו ז"ל אמר (שם, סימן קז): הבנים שוטים כשאביהם כעסן, כי עם ילדים צריכים סבלנות גדולה מאד מאד, ואם הם שואלים אותך משהו — תשיב להם, ואל תרביץ להם, ועליך לדעת, כי בזה העולם עובר על כל אחד ואחד כל מיני צרות ויסורים ומרירות, ואפה לא יחיד בדור,

אָשֶׁר   כב שכח   בַּנְחָל   פט

כּי כָּל אֶחָד סוֹבֵל מֵה שְׁסוֹבֵל, וְגַם אֲנִי סוֹבֵל צָרוֹת וְיִסוּרִים
וּמְכַאוּבִים גְּדוֹלִים, וְעַם כָּל זֹאת אֲנִי מִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כּי בְּלִי
סְבָלָנוֹת אֵי אֶפְשָׁר לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְעַל-כֵּן אֶתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת סְבָלָן
גְּדוֹל, וְהִיִּיתִי מִיַּעַץ לָךְ, שְׁתִּקְבַּע לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּסִפּוּר
"אָרְךָ אֲפִים", וְשֵׁם תִּלְמַד אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שכח.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, ט"ו אִיר, ל' לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

מָאד מָאד אַבְקָשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּרְאוּ לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם, וְאַל תִּתְגַּרְשִׁי
מִבְּעַלְךָ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שְׁבַנְיָכֶם .. וְ... עוֹשִׂים חֵיל אֶצְלָנוּ, וְלֹא חָסֵר
לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, וְעַל-כֵּן אֶת צָרִיכָה לְרְאוֹת, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם,
וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׂזֶה מָאד מָאד קָשָׁה לָךְ, עַם כָּל זֹאת אֶצְלֵ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מָאד מָאד חָשׁוּב שְׁלוֹם, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי מָאד
מָאד לֹא לְקַלֵּל, כּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן צג): אִישׁ
וְאִשְׁתּוֹ שְׂמַקְלִים אֶת עֲצָמָם, אֵין מְגַדְלִים אֶת בְּנֵיהֶם; וְכֵן אָמַר (שֵׁם
סִימָן עב): עַל-יְדֵי רְדִיפַת שְׁלוֹם, מְצִיל אֶת בְּנָיו מִמִּיתָה וּמִגְלוּת; וְאִף
שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׂמָאד מָאד קָשָׁה לָךְ עַם בְּעַלְךָ, עַם כָּל זֹאת תַּעֲשִׂי כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם לְהַשְׁלִים עִם בְּעַלְךָ, וְאַל תִּתְגַּרְשִׁי, כּי זוֹ סֵתֶם
הַסֵּתֶת הַיָּצָר, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּשְׁמְעֵי בְּקוֹלִי,
וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב כָּל הַחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ט"ז אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל כַּמָּה מִכְתָּבִים לְמִסֵּר לִיעֹדֶם, וְכֵן מִכְתָּב כָּלְלִי.

מָה אָמַר לְךָ! רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְחַזֵּק עֲצָמֶךָ בְּיֹתֵר, כִּי
גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵף שְׂעֵכְשׁוּ מִרְמָאָה, עִם כָּל זֹאת רַחֲמֵינוּ
יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר
רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ עֲנָנִים שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְנִזְכָּה לְרְאוֹת בְּמַפְלֵת
הַרְשָׁע מְרֻשָּׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, וְיִתְגַּלֶּה כְבוֹד שָׁמַיִם בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב של.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ט"ז אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וּבְאֵמֶת לֹא עֲנִיתִי לִי עַל כַּמָּה שְׂאֵלוֹת שְׂשָׂאֵלָתִי אוֹתְךָ שֵׁם, וּמְאֹד
רְצִיתִי לְדַעַת, וְכֵן רְאֵה שְׂיֵאָרְזוּ אֶת הַסְּפָרִים וְהַקּוֹנְטְרָסִים בְּאֲנִגְלִית
בְּקַפְסָאוֹת, בְּאֵפֶן שְׂכָל בְּחוּר יִקַּח קַפְסָא, כִּי אֲנִי צָרִיךְ אֶת זֶה פֶּה
(דָּרֶךְ אֲגַב רְצִיתִי לְדַעַת כַּמָּה הַדְּפֻסָּה)?

אָשֶׁר   כב שלא   בַּנְחַל   צא

אודות הדפסה, יש עוד כּל-כּף הרבה להדפיס חלק אחר חלק
"אָשֶׁר בַּנְחַל", וכן את הספר הנפלא "פּרנסה טובה", וכן את הספר
היקר "שמירת הזמן", והם מאד מאד נצרכים להעולם, ומלבד זאת
מה יהיה עם השפת הנחל?!

מה אמר לך! אין דבר גדול מהדפסה, ואודות צרותי, מה
לעשות? הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים,
ובנדאי מהצרה המרה הזו תצא ישועה גדולה, ואני בטוח בזה.

המאחל לך שמחה אמתית...

ראה לכתב לי אם ... לוקח ספרים, פה תקבל מכתב ל...
שיתלה את זה בבית-המדרש באשקלון.

כב שלא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר אמר, י"ז איר, ל"ב למספר בני ישראל
ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק עצמך ביותר בשלום-בית, אשר מאד מאד הזהירנו
רבנו ז"ל על זה יותר מהכל, ובפרוש גלה לנו (שיחות-הר"ן, סימן רסג),
אשר הסמ"ך-מ"ם אורב מאד מאד לקלקל את השלום-בית של בני
הנעורים, כדי להכשילם בברית, רחמנא לצלן, ועל-כן אל תצדק
הרבה, כדי שלא תרשע הרבה, כמו שהיה רגיל מוהרנ"ת ז"ל לומר:
רוצים להיות פרום הרבה וכו', ואחר-כך עושים בדיוק ההפוך
הרבה, רחמנא לצלן, רחמנא לישזבן.

אודות התפלין, תראה שלא יהיה תרתי דסתרי, כי אם מניחים

צב אָשֶׁר כב שלב בַּנְחָל

נִסַּח אֲשֶׁכְּנוּ רַשׁ"י, צָרִיכִים לְהִנִּיחַ גַּם רַבְּנוּ תָּם בְּאוֹתוֹ נִסַּח, וְכֵן לְהַפְּוֶה.

אוֹדוֹת הַחַנוּךְ לְבִנְךָ לֹא כְּדַאי לְרִיב עִם הוֹרֵי אֲשֶׁתְּךָ, אִם הֵם כָּל-כָּף מִתְּנַגְּדִים לְהַכְּנִיסוֹ לְחֶדֶר חֲסִידֵי וְכוּ' — מֵה בְּכָף, תִּשְׁלַח לְחֶדֶר לִיטָאִי.

בְּעֵינַי שְׁמִירַת הָעֵינַיִם וְכוּ', הָעֶקֶר תְּלוּי בַּמַּח, כְּפִי שְׁאָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת הַמַּח, כִּי כְּבֹר כָּל הָאָדָם מְקַדֵּשׁ, וְצָרִיכִים רַק לְחַשֵּׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז לֹא יִרְאֶה כְּבֹר שׁוֹם טְנֵפֶת, חַס וְשְׁלוֹם.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ תָּמִיד, וְתִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שלב.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר אָמֹר, י"ז אִיר, ל"ב לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן מִשׁוֹם דְּבָר, מִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֹא תִכְנַס בְּשׁוֹם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, מָה חֲשַׁבְתָּ? תִּדְפִּיס "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן" בְּהוֹצָאָה הַכִּי מְהֵדָרֶת שְׂרוֹק הִיָּתָה פָּעַם, וְזֶה יַעֲבֹר לְךָ כָּל-כָּף בְּנִקְל... עִם כָּל זֹאת עֲצָתִי, שְׁלֹא תִשְׁמַע לְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׂרָאָה אֵיזָה מְרָאָה וְכוּ', שְׁבֹא אַחַד מֵעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְכוּ', וְאָמַר לוֹ מוֹסֵר וְכוּ', וְהִשִּׁיבוּ רַבְּנוּ ז"ל: חֲשַׁבְתִּי שֶׁתְּחַזְּקוּ אוֹתִי, וְלִבְסוֹף אַתֶּם שׁוֹבְרִים אוֹתִי, לָכוּ לָכוּ לָכֶם וְכוּ' וְכוּ' (עֵין חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן צא); וְעַל-כֵּן גַּם אַתָּה צָרִיף לְגַהֵג כֶּף, מִי שְׂרוּצָה לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, תֵּאמַר לוֹ: לֵךְ לְךָ מִמֶּנִּי... וּבְזֶה תִּהְיֶה חֲזוּק עַד מָאֵד, כִּי גַם אֲנִי מִתְּנַהֵג כֶּף יָמִים וְשָׁנִים.

מָה אָמַר לָךְ! חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵינְךָ יְכוּל לְתַאֲר וּלְשַׁעַר בְּשִׁכְל הָאֲנוּשִׁי כָּלֵל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַי, וּמֵה הִיָּה עֲמָדִי לִפְנֵי הַשְּׁעוֹר וְאַחַר הַשְּׁעוֹר וְכוּ', זֶה רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ אֵילּוּ יְסוּרִים וְצַעַר וּמְרִירוֹת עוֹבֵר עָלֵינוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, עַד שְׁבִין מְנַחָה לְמַעַרִיב כְּשֶׁנִּכְנַסְתִּי לְחֻדְרֵי לְהַתְּבוֹדֵד קָצַת, הַתְּעַלְפֹתִי וְנִפְלֹתִי עַל הַרְצָפָה וְכוּ', וְאָף אֶחָד לֹא הִיָּה שָׁם, וְגַם שְׁחֻזְתִּי לְעֲצָמִי, וְאָף אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ מְזֵה, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְחֻזָּק עֲצָמִי וּמְחֻזָּק אַחֲרַיִם, וּמְקַבֵּל עָלַי לְחַבֵּר עוֹד סְפָרִים חֲדָשִׁים נִפְלְאִים עַד מְאֹד, לְחֻזָּק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּפִי שְׁאֲנִי רוֹאֶה, הַדּוֹר הַזֶּה הוּא דוֹר שְׁעֵדִין מְעוּלָם לֹא הִיָּה, נְשָׁמוֹת שְׁבוּרוֹת וּרְצוּצוֹת כְּאֵלוֹ, קִדְּם בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָיוּ צְדִיקִים קְדוֹשִׁים, בְּעַלֵי רוּחַ-הַקְּדוֹשׁ, וּבַדּוֹר הַזֶּה יֵשׁ סֶתֶם לְצִיִּם וְכוּ', בּוֹרִים וְרִיקִים וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְהַשְּׁנִית, כִּי מְאֹז קִבַּלְת הַתּוֹרָה לֹא קָם דוֹר שֶׁהֶעֱבִירוֹ עַל הַדַּת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, מְלִיוֹנִים יְהוּדִים עַל דָּתָם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאָף שֶׁהָיוּ גִזְרוֹת וּשְׁמֵדוֹת בְּכָל הַדּוֹרוֹת, מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּמוֹ שְׁעֵבֵר עַל עִם יִשְׂרָאֵל בַּדּוֹר הַזֶּה שׁוֹאֶה גְּשָׁמִית, שֶׁהָרְגוּ בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְאַכְזָרִיוֹת שֶׁשָּׂה מְלִיוֹן מֵאַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְכֵן מְלִיוֹנִים יְהוּדִים הֶעֱבִירוֹ עַל הַדַּת בְּעִזּוֹר 'רַע-בְּנִים' דִּיקָא, דְּבַר כְּזֶה עוֹד לֹא הִיָּה, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים עֲכָשׁוּ לְהַדְפִּיס סְפָרִים הַמְּגַלִּים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וּלְחֻזָּק אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִינֵי לְשׁוֹנוֹת הַמְּשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְזוֹ הַמְּצוּהָ הַכִּי גְּדוּלָה שָׂרָק יְכוּלִים, וְאִם הִיִּית שׁוֹמֵעַ רַק סְפוּר אֶחָד מִהֶמּוֹן סְפוּרִים שְׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּיוֹם אֶחָד, הִיִּית יוֹצֵא מִדַּעְתָּךְ, חַס וְשָׁלוֹם, מִמֶּשׁ עוֹבֵר צְרוֹת וְיְסוּרִים עַל בְּנֵי-אָדָם כָּל מִינֵי שְׁגֵעוֹנוֹת, לֹא עָלֵינוּ, אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֵּר, וְהַסְּפָרִים מְחִיִּים אוֹתָם, וְעַל-כֵּן רָאוּי לָךְ וּלְאַשְׁתָּךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל גֵּעַם חֲלֻקְכֶם, וְלֹא לְהַשְׁבִּיר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, כִּי גְּדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד יִגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁתִּרְאוּ בְּעֵינֵיכֶם אֶת גְּדֹל זְכוּתְכֶם. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִצְחַק מִכָּלֵם.

אודות ההגהות ב"לקוטי-מוהר"ן", אֲנִי יְכוּל לְהַגִּיחַ לָךְ אֶת כָּל הַסְּפָר, אֲךָ לֹא אֶת הַנְּקוּד, כִּי אֵינִי בְּקִי בְּזֶה (רַק אִם לֹא חִסְרָה אֵיזוֹ

שורה או שורה כפולה), ואין לי בעיה בזה, כי ממילא אני מסיים בכל פעם את ה"לקוטי-מוהר"ן", ואני לוקח עוד אחד, וביחד אומרים. וכך אוכל להגיה לך, וכן יתר ספרי רבנו ז"ל (רק לא הנקוד); ועל-כן אל תדאג כלל, אתה יכול לשלח עם ... אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל שמחתי, שאתם מתקדמים בהדפסת "אשר בנחל", כי זה חלקי מכל עמלי.

המצפה לשמע הטוב ממך...

כב שלג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר אמר, י"ז איר, ל"ב למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... תחיה.

עכשו קבלתי טלפון מבעלך, והוא בקש ממני להודיע לך, שהוא ישאר עוד שבוע במקסיקו, כי הוא מצליח שם.

ראי להתחזק, ותחזקי את הילדים. אני מאד גאה עם בנך ... גרו יאיר, ועם בנך ... גרו יאיר, אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שעכשו בא אצלי בנך ... גרו יאיר, וישלים עצמו בתורה ויראת שמים, ותרוו רב נחת ממנו ומכל יוצאי חלציקם.

מה לעשות?! לא יכלתי להיות עמכם בל"ג בעמר מפני סבה פרטית, יעזר לי הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו מאתנו כל הצרות והיסורים והדינים, ותהיה מפלה להסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, וגנא דליה, בזכות התנא אלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע.

נא כש... בא הביתה, שיהיה עמי בקשר, כי יש ל... עליו טענות, שלא שלם לו את הפרטים, וכן לא נתן לו את החצי המגיע

אֲשֶׁר כב שלד — כב שלה בַּנְחַל צה

לו, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר שָׁמוּ שְׁלוֹם, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין כָּל
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִשְׁמַע כְּבֹר מְבֹשֵׁר צְדָק מְשֻׁמֵּעַ שְׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, י"ז אֵיָר, ל"ב לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי שֶׁשְׁאֲלָתָּ מַה דִּין לְאִשָּׁה בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וְכוּ', כְּבֹר רָבוּ
בְּזֶה הַפּוֹסְקִים, וּבְאִין סֵפֶר סִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת מְבֹאָרִים זֶה בְּכַה
וְזֶה בְּכַה, וְהַיּוֹצֵא מֵהֶם, שְׁאֵת הַדִּינִים שֶׁאִשָּׁה חִיְבָת, הִיא בְּוֹדָא
צְרִיכָה לְלַמֵּד, כְּדֵי שֶׁתִּדְעֵ אִיךְ לְהִתְנַהֵג, וּבְשִׁבִיל זֶה כָּל אִשָּׁה חִיְבָת
בְּכַרְפֵּת הַתּוֹרָה בְּכָל בִּקְרָה, וְאִין לְהַאֲרִיךְ בְּדַבָּר, שֶׁכְּבֹר מְבֹאָר הַרְבֵּה
בְּפּוֹסְקִים וּבְסִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כב שלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, י"ז אֵיָר, ל"ב לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁאַתָּה בְּעֵצְמָךְ לֹא יוֹדֵעַ אֶת גִּדְּל זְכוּתְךָ בְּזִכּוֹת
הַרְבִּים, בְּזֶה שֶׁאַתָּה מְפִיץ סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי כָּל מֶה שֶׁרַק נִדְבָר
מִזֶּה, הֵינּוּ מִגְדְּלַת הָעֵינַיִן שֶׁל הַפְּצָה, עֲדִין זֶה לֹא מְסַפֵּיק, כִּי פְּשׁוּט

צו   אֲשֶׁר   כב שלו   בנחל

ספרי רבנו ז"ל מצילים את האדם ממות בטוח לחיים נעימים ומאשרים, ומי שלא יודע או לא מבין וכו', מה קורה היום בעולם, ומה עובר על בני אדם וכו', הוא אף פעם לא יבין מה זו מעלת הפצת ספרי רבנו ז"ל, ממש בגדר פקוח נפש, ואשרי מי שעוסק בזה, ואז זכותו גדולה בשמים, ולכן חילף לאורייתא, אשריך!

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כב שלו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר אמוד, י"ז איר, ל"ב למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

מה אמר לך! עכשו הזמן אינו בידי, לכן אקצר במקום שצריך להאריך.

חכמינו הקדושים אומרים (שבת קכד:): לא מיסתפיא דלא גמירי, מיגמר נמי מגמירי? לא מספיק שלא למדת, אתה עוד הולך ללמד לאחרים?! היום גם דור חדש של בורים ועמי ארצים וכו', ריקים ופוחזים וכו', ונעשו מנהיגים, בשעה שספק ספיקא אם גמרו אפלו פעם אחת את ה"לקוטי הלכות", שהם הדבורים של רבנו ז"ל, ואיך יכולים ללמד לאחרים הנהגות ודרכים מעקמות וכו', המח שלהם מעקם, ואיך יכולים להנהיג את אחרים? צריכים לזכור היטב, אשר בלי למוד "לקוטי הלכות", אי אפשר להבין דרך רבנו ז"ל בכלל, פי רק מוהרנ"ת ז"ל הבין את דעת רבנו ז"ל.

תאמין לי, שאין זה יחוס בכלל להפוך את דבר רבנו ז"ל לחכמת הקבלה וכו', אדרבה בדיוק ההפוך, חכמה ויחוס להפוך

אֲשֶׁר   כב שלז   בַּנְחַל   צז

חֲכַמַת הַקְּבֵלָה אֶל דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו'ל, פִּי דְּבָרָיו פְּלוּלִים פְּכָר מֵהַפֵּל
וְכוֹ, וְדִי לְחַפְיָמָא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כב שלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, י"ז אִיר, ל"ב לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, רְאֵה לְמִסֵּר אֶת עֲצָמְךָ לְגִמְרֵי
אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וְתִרְבֶּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הַמַּתָּנָה הַכִּי יָפָה
שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵרַבֵּנוּ ו'ל, וְאֵז אַתָּה פְּכָר לֹא צָרִיךְ לְלַכֵּת אֶל אֵף אֶחָד
בְּעוֹלָם, וְזֶה סוּד נִקְדַּת הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבֵּנוּ ו'ל — לְהִיּוֹת דְּבוּק
תָּמִיד בְּחֵי הַחַיִּים פְּדֻגְמַת חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו'ל
(שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן צו), שֶׁצָּרִיכִים לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְחַיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה
פְּדֻגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא.

מָה אָמַר לָךְ! הַחַיִּים לֹא קָלִים כְּמוֹ שְׁחוֹשְׁבִים, פִּי עוֹבֵר עַל כָּל
אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם מַה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד
בְּתַקְּףָ צְרוּתָיו וְאֵינּוּ נִשְׁפָּר וְכוּ', פִּי הַנְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד
בְּזֶה הָעוֹלָם, יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שֵׁישׁ לָהֶם יְלָדִים חוֹלִים, וְזֶה הַנְּסִיוֹן הַכִּי
קָשֶׁה שָׂרָק יֵשׁ, שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְרְאוֹת יוֹמָם וְלַיְלָה וְלַיְלָה וְיוֹם אֶת
הַסֶּבֶל שֶׁל הַיְלָדִים, שֶׁאֲפֹלוּ אִם יֵשׁ לְאָדָם לֵב אָבֵן, הוּא יִמַּס מְרַב
צָעַר וּכְאֵב, וְלֵב מִי לֹא יִתְפּוֹצֵץ בְּרְאוּתוֹ סֶבֶל יְלָדָיו, יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם
שֶׁנִּסְתַּבְּכוּ עִם הַחֵק, וְצָרִיכִים לְשִׁבֵּת בְּבֵית־סֵהָר, וְיֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁסִּתְּמָם
רוֹדְפִים אוֹתָם מֵצַד קִנְיָה מִמֶּשׁ שֶׁנֶּאֱתַח חָנָם, וְכִדּוּמָה כָּל מִינֵי צְרוּת
וְיִסוּרִים, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵין מְנוּס לְבָרַח מֵהֶם,
רַק עַל יְדֵי שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, לְבָרַח אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו

יִתְבַּרְךָ אֵת כָּל לְבוּ הַנֶּשֶׁבֶר וְהַנְּדָפָא, וְאִז כְּשֶׁמֶרְגִיל עֲצָמוּ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ זֶה, כְּכֹר אֵינוֹ צָרִיךְ אֵת אֶף אֶחָד, אֲדַרְבֵּה הוּא בּוֹדֵל מִבְּנֵי אָדָם שֶׁרַק יִנְתָּקוּ אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְצִיֵּת אֵת רַבְּנוּ ז"ל, וּמְרַבֵּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כב שלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, י"ז אֵיר, ל"ב לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

שְׁמוֹר מְאֹד לֹא לְהִתְעַרֵּב בֵּין לְצִיִּים הַמְּסֻתָּוֵכִים אֲצֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי בְּקִלּוֹת יִקְרְרוּ אוֹתְךָ מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ וּמִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: חֲסִיד שְׁנֶפֶל גְּרוּעַ מִמְּשֻׁד; וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר, שֶׁלֹּא יִכְנִיֶסוּ בְּךָ אָרֶס נֶגֶד סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּכְכֹר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כב, א): "עֲרוּם רְאֵה רְעָה וְנִסְתָּר וּפְתִיִים עֲבְרוּ וְנִעְנְשׂוּ", מִי שֵׁישׁ לוֹ דַּעַת וְשָׂכַל, וְרוֹאֵה מִרְאֵשׁ שָׂאֵם יִשְׁמַע וַיִּלְךְ אַחֵר הַלְצִיִּים שֶׁהֵם רְעָה, אִזִּי נִסְתָּר וּבוֹרַח מֵאֵלוֹ הַלְצִיִּים, וּבוֹרַח לְתוֹךְ הַמְּשֻׁנִיּוֹת וְהַגְּמָרָא וְהַשְּׁלֶחֶן עֲרוּךְ וְהַזֵּהָר וְכו', אֲבָל אֵלוֹ הַפְּתִיִים שְׁעוֹבְרִים בֵּין הַלְצִיִּים, הֵם נִעְנְשִׁים, כִּי אֵין אָדָם נִתְפָּס בְּשֵׂאוֹל רַק מִפְּנֵי בְטוּל תּוֹרָה. וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, חוּס עַל נִשְׁמֹתֶךָ, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁבְּסִפְרֵי "שִׁיחוֹת-הַר"ן", "חֲיֵי-מוֹהַר"ן", אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חֲיֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁנַח): עִם כָּל שִׁיחָה יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשׁוּר, כְּמוֹ שֶׁאֵנִי יוֹדֵעַ מַה זֶה אִישׁ כָּשׁוּר, וּבִפְרָטִיּוֹת עִם הַשִּׁיחָה ע"ו — סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲתָה יְכוּל לְטַיֵּל בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְזָכוֹר שֶׁאֶף אֶחָד לֹא יִרְחַם עָלֶיךָ כְּשֶׁתִּשְׁכַּב בְּקִבְּרֵךְ, רַק מַה שֶׁזָּכִיתָ לְסִיִּים בְּכָל פַּעַם — תִּנְ"ךְ, שֶׁשָּׂה סִדְרֵי מְשֻׁנָּה, בְּבָלִי,

אָשֶׁר   כב שלט   בַּנְחָל   צט

ירוּשְׁלָמִי, תּוֹסַפְתָּא, כָּל הַמְדַרְשִׁים, סְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְקוּנִים, וְכָל סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, וְסְפָרֵי הַשּׁוֹתִי"ם וְכוּ' וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל לְמִי שֶׁלֹּא טָעַם אֶת זֶה.

חָבֵל מְאֹד שֶׁהִקִּימוּ דוֹר שֶׁל עַמֵּי אֲרָצִים, שֶׁלֹּא דִי שֶׁהֵם לֹא לְמִדּוֹ כָּלֵל וְכוּ', עוֹד זֹאת מְקַרְרִים אֶת אַחֲרֵים לֹא לְלַמֵּד, וּוְיִיל דָּאֵס אִיזוּ נִישְׁט דַעַם רַבִּינ'ס זַאךְ... הָאֵם זֶה לֹא מִצְחִיק? אַבְּל צוֹחֵק מִי שֶׁצּוֹחֵק אַחֲרוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה נב, סִימָן ג'): אִימְתִי הַתּוֹרָה שׁוֹחֵקֶת? הֲגַי לְיוֹם אַחֲרוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשָׁלִי לֹא, כה): "עוֹז וְהִדָּר לְבוֹשָׁה, וּתְשַׁחֵק לְיוֹם אַחֲרוֹן".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי אָמֹר, י"ח אֵינֶר, ל"ג בְּעֶמְר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתוֹ תְּמִיד.

רְאוּ לְחִזְק עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּתְקַבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם קְבֵלָה חֲזָקָה, שְׁמֵהֵיּוֹם וְהִלָּאָה תְּהִיָּה בִּינֵיכֶם רַק אַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי יוֹמָא קַדִּישָׁא גְרִים ל"ג בְּעֶמְר, הוּא זְמַן נְכוּן לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מִדַּת אַהֲבַת חֲבָרִים, כִּי בְּיֹתֵר הַזֵּהִיר עַל זֶה הַתְּנַא הַאֲלֵקִי רַשְׁב"י, וּבְפִרְטִיּוֹת שֶׁעַל־יְדֵי אַהֲבָה וְאַחֲדוּת נִזְכָּה לְמַחֲוֹת אֶת הַסֵּמ"ך־מ"ם הַקָּוֶע־עֲמָלֵק, הַגּוֹרֵם פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל לֹא דְבָר, רַק שְׁנֵאת חֲנֻם, וְעַל־כֵּן לֹא בְּחֻנָּם נִתְּנוּ הַקְּדָמוּנִים סִימָן פּל"ג — בְּיוֹם שֶׁיִּפְּל פּוֹרִים, בּוֹ בְּיוֹם יְפוּל ל"ג בְּעֶמְר לְעוֹלָם (עֲיֵן שִׁלְחַן עֲרוּךְ, אֵרַח חַיִּים, סִימָן תכח); רוֹאִים שֶׁיֵּשׁ שְׁיִכוּת בֵּין שְׁנֵי הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוֹ לְעֵסֵק בְּמַחֲוֵת הַסֵּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׁכָל

עֲנִינוּ הוּא רַק מְסִירוֹת, וְלִזְרַע שְׁנָאָה וּפְרוּדִים וְכוּ'. וְעֲלִינוּ רַק לְהַחְזִיק בְּאַחֲדוּת וּבְאַהֲבַת חֲבֵרִים.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

כב שמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אָמֹר, י"ח אִיר, ל"ג בְּעֶמְר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׁאַשְׁתָּךְ רוּצָה לְהַכְנִס לְדִירוֹת הַחֲדָשׁוֹת, בְּיֻדָּאֵי אִם רְצוֹנָה לְהַכְנִס לְקוֹמָה רְאוּשׁוֹנָה שְׂתַכְנֵס (וּבְפֶרֶט שְׁ... לֹא מִקְפִּיד, וְאַשְׁתָּךְ בֵּן מִקְפֶּדֶת, מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְשִׁמַּח אֶת שְׂתִיחָן, תִּרְאֶה אֶת הַמִּכְתָּב ל...).

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר, מַה לַעֲשׂוֹת? מֵאֵת הַקְּדוֹשׁ־ בְּרוּךְ־הוּא נִתְגַּלְגַּל, שְׁלֹא אוּכַל לְהִיּוֹת עִמָּכֶם יַחַד, וְאֲנִי מְקַנָּה עוֹד לְבוֹא וְלִגּוֹר עִמָּכֶם בְּיַחַד תָּמִיד.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין טוֹב מִשְׂמִחָה, וּתְשִׁמַּח אֶת אֲשְׁתְּךָ, וְתֹאמֶר לָהּ, כִּי פֹה בְּיִבְנָאֵל יִהְיֶה לָהּ מִכָּל־טוֹב — בְּנִי, חַיִּי וּמְזוּנִי, זֶה רַק לְעַת עֲתָה נְסִיּוֹן קָשָׁה, וְגַם עָלֶי עוֹבֵר עֲכָשׁוּ נְסִיּוֹן קָשָׁה וּמֵר מְאֹד, אֲבָל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה בְּזָכוֹת הַתְּנָא הָאֵלֶּקִי רְשָׁבִי זי"ע.

הַמְּאַחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כב שמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אָמֹר, י"ח אִיר, ל"ג בְּעֶמְר ה'תשנ"ד.

אָשֶׁר   כב שמב   בַּנְחַל   קא

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה
עוֹשֶׂה עִמִּי בְּזֶה שֶׁאַתָּה מַחְזִיק אֶת הַיְלָדִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, וּמַחְדִּיר
בָּהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם, כִּי בְּנֵי הֵם, וְאֲנִי מְקַנֶּה לַעֲשׂוֹת מֵהֶם חֲדוּשִׁים
נִפְלְאִים, בְּעֲזָרְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הִנֵּה יְדִידֵנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, חֲזַר אֶתְמוֹל, וְהוּא כְּלוּ הַתְּפַעְלוֹת
מִיִּבְנָאֵל, מִמֶּשׁ אֵינוֹ מִפְסִיק מְלוֹמֵר שְׁבָחִים עַל יִבְנָאֵל, וְאִיךָ שְׁזָה
מִמֶּשׁ הַגֵּן-עֵדֶן הַתְּחַתּוֹן, וּמִסְפָּר אֶת הַמְּצַב הָעָגוּם שֶׁיֵּשׁ בְּתַלְמוּד-
תּוֹרָה הַכְּתוּת וְכוּ', יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהִתְרַחֵב בֵּין
בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵנִי. נָא לְשַׁלַּח אֶת הַסְּקִיצָה עִם ... כִּי מְאֹד מְאֹד
רְצִיתִי לִילֵךְ עַל זֶה, בְּעֲזָרְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַעֲקֵר תְּחִדִּיר בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶהְבָּה, אַחְוָה וְרַעוּת.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כב שמב.

בְּעֲזָרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵ אָמֹר, י"ח אֵיר, ל"ג בְּעָמֵר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה מֵאַהֲבַת חֲבֵרִים וְאַחֲדוּת וְכוּ', שְׁזָה יִבְטַל אֶת
כּוֹחַ הַטְּמָאָה שֶׁל הַסְּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ. וְאֶתְמוֹל חֲזַר ... גֵּרוּ
יְאִיר, וְהוּא כְּלוּ הַתְּפַעְלוֹת מִיִּבְנָאֵל, וְטוֹעֵן, שָׂאֵם יֵשׁ בְּאֵיזָה מְקוֹם
בְּעוֹלָם גֵּן-עֵדֶן הַתְּחַתּוֹן — זֶה יִבְנָאֵל.

נָא לְכַתֵּב הָאֵם ... יוֹדֵעַ אֵילוּ חֲדָשׁוֹת מֵה שֶׁקָּרָה אֶתְמוֹל עִם ...

קב אָשֶׁר כב שמג בנחל

... אָצֵל ... יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּתְּבַטֵּל הַטְּמְאָה מִהָאָרֶץ,
וְתִתְּגַלֶּה מַלְכוּת שָׁמַיִם, וּבִפְרֻטִּיּוֹת עֲכָשׁוּ בְּל"ג בְּעֶמְרָ, שְׁנַתְּנוּ
הַקְּדֻמוֹנִים סִימָן: פל"ג, בוּ בַיּוֹם שְׁנוּפֵל פּוּרִים יַפֵּל ל"ג בְּעֶמְרָ,
נִמְצָא, שֵׁשׁ שְׂיִכוֹת גְּדוּלָה בֵּין שְׁנֵיהֶם, וּכְמוֹ שֶׁבִטּוֹל הַמֶּן-עֲמֵלֵק הוּא
בְּפוּרִים, כְּמוֹ-כֵן יְכוּלִים לְבַטְלוֹ וְלִהְיֵנוּ בְּל"ג בְּעֶמְרָ. וְכַמוֹכָא
בְּלִקוּטֵי-מִוְהָר"ן, חֵלֵק א', סִימָן י': הַשְׂיִכוֹת בֵּין פּוּרִים לְל"ג בְּעֶמְרָ,
וְעֵין בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, אֵרַח חַיִּים, סִימָן תכ"ח.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ, וּמֵאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כב שמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֲרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר אָמֹר, י"ח אֵיר, ל"ג בְּעֶמְרָ
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, אָבֵל כְּפִי הַצְּרוֹת וְהַמְשַׁבְּרִים וְכוּ'
שְׁעוּבָרִים עָלַי עֲכָשׁוּ, מִמָּשׁ גַּם אֵיךְ שֵׁשׁ לִי כַחוֹת עוֹד לְחִזּוֹק אַחֲרֵים,
כִּי רֵאשִׁי אֵין עִמִּי עֲכָשׁוּ, וּבִשְׁבִיל זֶה לֹא עֲנִיתִי לְךָ תַּכְף-וּמִיד.

בְּאַמַּת מֵה שְׁכַתְּבָתָּ זֶה רְעִיוֹן נִפְלָא, וּמִי יִתֵּן, שְׁיִהְיֶה לִי עֶזֶר
לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין בְּנֵי-אָדָם, וּבִפְרֻטִּיּוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי בְּאַמַּת
כָּל הַמְּחַלְקֵת בָּאָה רַק מִהַסְּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְהַשְׁלוֹם
וְהָאֲחֻדוֹת זֶה מִחֻתּוֹ, וּבִשְׁבִיל זֶה נִתְּנוּ הַקְּדֻמוֹנִים סִימָן פל"ג (עֵין
שִׁלְחַן עֲרוּף, אֵרַח חַיִּים, סִימָן תכח): בַּיּוֹם שְׁיִהְיֶה פּוּרִים — יִהְיֶה ל"ג
בְּעֶמְרָ; רוֹאִים מְזֵה, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה גַּם-כֵּן מְסַגֵּל לְהַכְנִיעַ אֶת
הַמֶּן-עֲמֵלֵק הַסְּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת,
אוֹת סְפִירַת הָעֶמְרָ, סִימָן ג'): בְּסִפְרֵי הָעֶמְרָ יְכוּלִים לְהַכְנִיעַ אֶת הַמְּסוּר,
וְשִׁפֵּל מֵאִיגְרָא רְמָא לְבִירָא עֲמִיקְתָּא, אֲמֵן כֵּן יִהִי רְצוֹן.

רֵאָה לְדוּחַ לִי חֲדָשׁוֹת, וּבִפְרֻט מֵה שְׁקָרָה בְּמוֹעֲצָה תִּשְׁאַל אֶת

אָשֶׁר   כב שדמ   בַּנְחַל   קג

... ומָשׁ תַּחֲיִינִי, כִּי לִבִּי וְנַפְשִׁי שָׁם, אֵךְ מָה לַעֲשׂוֹת? לַעֲת עֲתָה
הַגּוֹף רְחוּק, אָבֵל הַנֶּפֶשׁ קְרוּבָה מְאֹד מְאֹד אֲלֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

בְּעֵינֵי קְרִיאַת הַמִּכְתָּבִים, זֶה שׁוֹם דְּבָר, כִּי כָּל מִכְתָּב מִמִּילָא
יִדְפֵּס לְבִסּוּף, בְּעֵזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

כב שדמ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אָמֹר י"ח אֵיךְ, ל"ג לְמִסְפַּר
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם
וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵינְ אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַצֶּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁיֵשׁ לִי, שְׁלֹא הָיָה בִּיכְלָתִי לְהֵיּוֹת אַתְּכֶם בְּיַחַד
בְּסַעֲדַת הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנָא הָאֱלָקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי, אֵךְ מָה
לַעֲשׂוֹת? הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּבּוֹדָאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאָדָם צָרִיךְ לְדַעַת,
שְׁכָּל מְאֻרְעוּתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, וּכְשֶׁמִּגִּיעִים אֶל הַדַּעַת הַזֶּה, זֹאת
הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי־מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן ד').

מָה אָמַר לָכֶם! הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְבָרַח תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה מָה שְׁקַבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ
ז"ל, שְׁאָדָם יִדַּע שְׁאֵינְ לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
וְכָל זְמַן שְׁאָדָם חוֹשֵׁב שְׁיֵשׁ לוֹ אִיזוֹ אֶפְשָׁרוֹת לְהִסְתַּדֵּר בְּלַעֲדֵי
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, רַחֲמָנוּת גְּדוּלָה עָלָיו, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְתַּדֵּר בְּזֶה

העולם, אלא כשהוא מקשר ומיחד אליו יתברך, כי אחרת הוא מסתובב בעולם הדמיון.

מי שזוכה ללמד בכל יום זהר ותקונים, נפתחים לו המחין, וזוכה לראות ולהשיג רוחניות חיות אלקות, כי רבי שמעון בר יוחאי פתח לנו את העולמות העליונים, וכשאדם לומד ומתעמק בלמוד הזהר והתקונים, נפתחים לפניו עולמות חדשים, והוא רואה ומרגיש רוחניות חיות אלקות, והלמוד בזהר ובתקונים מזכיר את הנפש מכל מיני חלדה, ורבנו ז"ל אמר, שהלשון בעצמה מעוררת אליו יתברך, ומושכת את הלב אל הקדוש-ברוך-הוא, ועל-פני תעשו לעצמכם שעור כסדרן בכל יום דף או שני דפים וכו' וזהר ובתקונים, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וטועם את האור כי טוב.

רבנו ז"ל כשנכנס לגור בעיר ברסלב, ענה ואמר לזה האיש שלנה אותו: תאמר לי, האם יש כאן מקום טוב להתבודדות? ענה ואמר האיש אל רבנו ז"ל: כן! כן! קצת מחוץ לעיר בתוך ההר יש כעין מערה, וכשנכנסים שמה מכסים מפל בני-אדם, ושם טוב להתבודד. אף המשיך לומר: המקום קצת רחוק. וחיך רבנו ז"ל ואמר: קצת רחוק? כמה רחוק מהלב? (כאומר, בר ישראל אסור לו להגיד על מקום שהוא רחוק, כי תכף-ומיד מתחילים לדבר בכל הדרך, עד שמגיעים אל המקום הזה, ואז מרבים לדבר, כי אסור להגיד לאדם שהוא רחוק וכו', כי כמה רחוק הוא מהפה אל הלב?). והמשיך רבנו ז"ל ואמר לאיש: אף-על-פי-כן תראה לי את המקום הזה, והלך עם רבנו ז"ל מחוץ לעיר, והראה לו, ומאז היה רבנו ז"ל רגיל לצאת שמה בכל יום להתבודד, כי היה בין ההרים כעין מערה כזו, שתכף-ומיד כשנכנסים בין ההרים, כבר לא רואים את האדם. והיו אנשי שלומנו קוראים לזה: "מערת רבנו ז"ל". אחר הסתלקות רבנו ז"ל, כל אלו מאנשי שלומנו שהיו גרים בעיר ברסלב, היו רגילים לבוא בל"ג בעומר למערת רבנו ז"ל, ואמרו שם תהלים, ורקדו שם, ועשו שם מדינה, ורקדו שם, וזה פלא.

מה אמר לכם! אתם זוכים לגור בִּבְנֵינָאֵל, שְׁאֲנֵי מִבְּטִיחַ לָכֶם על אף אפם וּחֲמַתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנַּגְדֵינוּ, עֲכָשׁוּ זוּ מוֹשְׁבָה, וַיְבֹא הַיּוֹם שֶׁתְּהִיָּה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל "בְּנֵינָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", לֹא יוֹעִיל לְסַמֵּ"ךְ-מ"ם שׁוּם דְּבָר, הוּא יָכוֹל לְהִתְפּוֹצֵץ וְכוּ', לֹא יַעֲזֹר לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְנַצֵּל אֶת הַהָרִים שֵׁישׁ בִּבְנֵינָאֵל, וְחֲצָאוּ בְּכָל יוֹם בֵּין הַהָרִים לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאֵמַת אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ, וְרַק אֵלָיו עֵינֵינוּ צוֹפִיּוֹת, וּבְרַגַע שְׁאֵדָם יוֹדַע אֵת זֶה, אֲזוּ טוֹב לוֹ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, וּבְרַגַע שְׁאֵדָם שׁוֹכַח מִזֶּה, מָר לוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. וְלִכֵּן תִּזְכְּרוּ הַיֵּטֵב, שְׁאֵין לָכֶם בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ, וְרַק הוּא יָכוֹל לַעֲזֹר לָכֶם, וְרַק הוּא יַעֲזֹר לָנוּ.

נָא וְנָא תִזְכְּרוּ אֵיךְ שָׂרְבְנוּ ז"ל בְּקֶשׁ אוֹתְנוּ, שְׁנִהְיָה בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֵת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק. וְהִתְבַּטָּא וְאָמַר (חֲיֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן רצב): הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמָהוּ עַל גְּדֹל אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ; וְלִכֵּן רָאוּ לְקַיֵּם אֵת צִוִּי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁתְּהִיָּה רַק אַהֲבָה בֵּינֵיכֶם, וְחַס וְשְׁלוֹם, אֵל תִּתְקוּטְטוּ, וְאַפְלוּ אִם יֵשׁ אֶחָד שֶׁמְצַעַר אֶתְכֶם, אֵל תְּשִׁימוּ לֵב אֵלָיו, רַק תְּדוּנוּ אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי בּוֹדָאֵי כּוֹאֵב לוֹ מִשְׁהוּ וְכוּ', יֵשׁ לוֹ בְּעֵינָה מִשְׁפַּחְתִּית וְכוּ', עוֹבְרַת עָלָיו אֵיזוֹ מְרִירוֹת וְכוּ', נָא וְנָא תְדוּנוּ אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵי שְׁלוֹמֵנוּ לְכַף זְכוּת.

פַּעַם אַחַת הָיָה רִיב בֵּין אַנְשֵי שְׁלוֹמֵנוּ בְּהַקְלוּזֵי בְּאוּמָן, וְהִתְחִילָה לְהִתְרַקֵּם שְׁנֵאָה גְּדוֹלָה בֵּין אַנְשֵי שְׁלוֹמֵנוּ, וְקָם אֶחָד מֵאַנְשֵי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹבֵד הַשֵּׁם גְּדוֹל, וְשִׁמּוֹ ר' גַּעְצִיל מְאוּמָן, וְעָלָה אֵל הַבַּמָּה, וְדַפַּק דְּפִיקוֹת חֲזָקוֹת, וְהִתְחִיל לְהַכְרִיז: "רְבוֹתִי, מָה אֶתְכֶם", רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד לְדוֹן אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, אֶפְלוּ רָשַׁע גָּמוּר, אֲבָל לֹא אֵת בְּרִסְלָבֵר חֲסִיד?! הֲלֹא גַם אַנְשֵי שְׁלוֹמֵנוּ בְּתוֹךְ הַכָּלָל הַזֶּה, וְלָמָּה אֵינְכֶם מְצִיִּתִים אֵת רַבְּנוּ ז"ל.

מה אמר לכם, אחי ורעי היקרים! תמסרו את נפשכם, שתהיה אהבה ואחדות ביניכם, ואפלו שאתם לא מבינים את זולתכם, אל תסתכלו על זה, כי כל הפרודים בין אחינו בני ישראל, זו רק עבודת

הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כִּי אִם עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ מְאַחָדִים בְּיַחַד
בְּדַעַת אַחַת, שׁוֹם אָמָה וְלִשׁוֹן לֹא הָיוּ יְכוּלִים לָנוּ, וּבָזָה שְׂיֵשׁ פְּרוּדִים
בֵּין נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּשִׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה, וְכִמו
שְׁבַכְלָלִיּוֹת עִם יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם, כְּמוֹ-כֵן הוּא כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, אִם
נִחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יִמְסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֵבֹר
זוּלָתוֹ בְּכָל הַתְּחוּמִים, עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְמַחֵק אֶת הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם
מֵאַתְּנוּ לְגַמְרִי, וְתִהְיֶה לוֹ מַפְלָה גְדוֹלָה.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיטֵנוּ אוֹתִי, וְתַעֲשׂוּ לִי נַחַת
רוּחַ גְּדוֹל, כִּי בָזָה שְׁאַתֶּם מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, אַתֶּם מְפִיחִים
בִּי רוּחַ חַיִּים חַדָּשָׁה. וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֵּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שְׂיִתְפַּלְלוּ בְּעַדִּי וּבְעַד הַצְּלָחָתִי, שְׁכַבְרֵ אֲזָכָה לְבוֹא וְלִגּוֹר אֶתְכֶם
בְּיַחַד.

הַמֵּאַחַל לְכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כב שמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ' אֲזִיר, ל"ה לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׁאַתָּה מִתְחַזֵּק, וְאַף שְׁלֹא הוֹלֵךְ לְךָ כְּמוֹ
שְׂרָצִית וְכוּ' וְכוּ', כְּבָר אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קִיט), שְׁזָה
דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד כְּשִׁאוּחֲזִין בְּזָה, דְּהֵינּוּ כְּשִׁאוּחֲזִין בְּזָה שֶׁהוּא מְרַצָּה,
וְחַפֵּץ וּמִשְׁתַּוָּקֵק מְאֹד שְׁחִבְרוּ יְהִיֶה אִישׁ כְּשֶׁר וְצַדִּיק, אֶף-עַל-פִּי
שֶׁהוּא לֹא יְהִיֶה, חֵס וְשְׁלוֹם, זוֹהִי מַעֲלָה גְדוֹלָה מְאֹד. וְכַתֵּב מוֹהֲרַנְ"ת
ו"ל (שם), שְׁכָף הִיָּה הַלְּשׁוֹן שְׁאֵמַר רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא מְרַצָּה,
אֶף-עַל-פִּי שְׁאֵנִי אֵינִי זוֹכֶה, חֵס וְשְׁלוֹם, לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
עַל-כָּל-פָּנִים יַעֲבֹד יִשְׂרָאֵל הַשְּׁנִי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֶהוּ דְּבַר גְּדוֹל

מָאד כְּשִׂאוּחֻזִּין בְּזֶה. כִּן שְׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ, וְלִפִּי דַעְתִּי, נִדְמָה לִי שֶׁזֶהוּ דָבָר פְּשוּט מְאֹד. כִּי בְּיָדָי אֲנִי רוֹצֶה וְחַפֵּץ מְאֹד וּמִשְׁתּוֹקֵק וּמִתְגַּעְגַּע מְאֹד, שִׁיְהִי כָּל יִשְׂרָאֵל כְּשָׂרִים וְצַדִּיקִים אֲמֵתִים, אֲפֹלוּ אִם לֹא אֶזְכֶּה אֲנִי לָזֶה, עַל-כָּל-פָּנִים יִהְיוּ חֲבָרֵי בְּנֵי גִילִי, וְכָל יִשְׂרָאֵל צַדִּיקִים נוֹרָאִים אֲמֵתִים. כִּי זֶה עֵקֶר הָאֱהָבָה וְהִרְחַמְנוּת, שְׁצָרִיכִין לְרַחֵם אֶחָד עַל חֲבָרוֹ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, שִׁיְזַכֶּה לְתַכְלִית הָאֲמֵתִית, לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנוֹ הַטּוֹב בְּאֵמֶת, שֶׁזֶהוּ עֵקֶר טוֹבְתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל. אֲבָל יַדְעִתִּי, שִׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁפָשְׁהוּ נוֹפְלִים, חַס וְשְׁלוֹם, מִעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מִכָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן אוֹתָן שֶׁנִּכְשְׁלִין בְּאִיזוֹ תַּאֲוָה רָעָה, אוּ בְּעֲבָרָה, חַס וְשְׁלוֹם, הֵם שׁוֹנְאִים וּמִתְגָּרִים בְּמִי שְׁעוֹסֵק בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְרוֹצִים לְהַפִּילוֹ, חַס וְשְׁלוֹם, וּמְחַלְשִׁים אֶת דַּעְתּוֹ מְאֹד, וּמְבַזִּים אוֹתוֹ בְּכַמָּה לְשׁוֹנוֹת. וְגַם אוֹמְרִים לוֹ, שְׂגָם הוּא יִפֹּל כְּמוֹ שֶׁנִּפֹּל הוּא, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. כְּמוֹ שֶׁרְאִיתִי בְּמָה מִהַחֲסִידִים שֶׁל עַכְשָׁיו, שֶׁלִּפְנֵי כַּמָּה שָׁנִים הִתְחִילוּ קִצְתָּ בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאַחֲרֵי-כֵן נִפְלוּ לְמָה שֶׁנִּפְלוּ, כָּל אֶחָד לְפִי נִפְּלוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְאַחֲרֵי-כֵן כְּשֶׁרָאוּ בְּנֵי הַנְּעוּרִים הַרְבִּים בְּשָׁנִים, כְּשֶׁנִּתְעוֹרְרוּ בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהִתְחִילוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּהִתְלַהֲבוּת בְּלִב שְׁלָם, וְלְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּדוֹ וְכוּ', כְּאֲשֶׁר מְצוּי עַכְשָׁיו כַּמָּה בְּנֵי הַנְּעוּרִים הַכְּשָׂרִים, הַמִּשְׁתּוֹקֵקִים מְאֹד מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּמִתְחִילִים לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל לֵב בְּכוֹנָה גְּדוּלָה וְכוּ', וְכְשֶׁרוֹאִים אֵלָיו הַחֲסִידִים הַנְּפוּלִים אוֹתָם, הֵם שׁוֹחֲקִים מְאֹד מֵהֵם, וּמְבַזִּים אוֹתָם וּמְחַלְשִׁים אֶת דַּעְתָּם מְאֹד מְאֹד, וְאוֹמְרִים לָהֶם שְׂאִין מִמֶּשׁ בְּעֲבוּדַתָּם וְכוּ'. כָּל זֶה מִחֲמַת קִנְאָה, מִחֲמַת שֶׁהֵם נִפְלוּ, הֵם רוֹצִים, חַס וְשְׁלוֹם, שְׂגָם הַשְּׂאָר יִהְיוּ כְּמוֹתָם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וּבְאֵמֶת צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה בְּהַפֵּךְ, כִּי עַל-כָּל-פָּנִים אֲנִי לֹא יָכוֹל לְזַכּוֹת לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר, שְׁחֲבָרֵי יִהְיֶה אִישׁ כָּשֵׁר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהר-בחקתי, כ' איר, ל"ה למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בענין פגם-הברית שעובר עליך וכו' וכו', דע לך, מי שיכול להרבות בצדקה, זה תקון גמור לפגם-הברית, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רסד): צדקה היא תקון הברית, כי פגם-הברית הוא, כי הוא הנה צריך להשפיע בקדשה למקום שצריך להשפיע, והוא סלק ההשפעה משם, והמשיכה, חס ושלום, למקום אחר, ועל-כן התקון על-ידי הצדקה, שעל-ידי-זה חוזר ומשפיע אל הקדשה, ועל-ידי-זה נתקן, ולכן תעסק הרבה בצדקה, ומוכא מהרב הקדוש רבי ישכר דב מבעלזא זי"ע, שיש לו קבלה מאבותיו הקדושים, שמי שהולך בד' פנות העיר בעבור צדקה, נצול מארבע מיתות בית-דין: סקילה, שרפה, הרג וחנוק.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב שמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהר-בחקתי, כ' איר, ל"ה למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד כּוֹאֵב לִי, שְׂאֵתָה סוּכַל מִמְתַּנַּגְדִּים רְשָׁעִים שְׂמַחְרָפִים וּמְבִזִּים אוֹתְךָ עַל לֹא דָבָר וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ, שְׂפָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ו.): תִּנְיָא אַבָּא בְּנִימִין אוֹמֵר, אֶלְמְלִי נִתְּנָה רְשׁוּת לְעֵינַי לְרֵאוֹת, אֵינן כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְעַמֵּד מִפְּנֵי הַמְּזִיקִין, אָמַר אַבְיִי אֵינְהוּ נְפִישֵׁי מִיָּנָן וְקִיִּימִי עֲלֵן כִּי כִּסְלָא לְאוּגֵיָא, אָמַר רַב הוּנָא, כָּל חַד וְחַד מִיָּנָן אֶלְפָא מְשַׁמְאֵלִיה וְרַבְבְּתָא מִימִינִיה; אָדָם שְׂחָטָא בַּחטָא שְׁל הוּצָאָת זָרַע לְבִטְלָה, הוּא בְּרָא קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים לְאֶלְפִים וְלְרַבְבּוֹת, שְׂמַסְבֵּבִים אוֹתוֹ לְיָמִין וְלִשְׂמָאל וְכוּ' וְכוּ', וְאֵינן הַעֵינַי שְׁל הָאָדָם רוֹאֶה אוֹתָן וְכוּ', וּפְהָ הוּא מְחַפֵּשׁ כְּבוֹד, שֵׁם וּפְרָסוּם וְכוּ' וְכוּ', הָאֵם זֶה לֹא מְצַחִיק? הָאֵם זֶה לֹא כּוֹאֵב?! וְלִכְּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקִים חוֹלְקִים עַל הָאָדָם, כְּדִי שְׂלֹא יִהְיֶה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ כְּבוֹד, כִּי עַל-יְדֵי מַחְלָקַת שׁוֹבְרִים אוֹתוֹ, שְׂלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם הוּא אֲמִינָא לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ כְּבוֹד. וּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת נְאוּף, סִימָן כו.): עַל-יְדֵי הוּצָאָת זָרַע לְבִטְלָה, בּוֹרָא קְלָפוֹת הַמְתַּלְבָּשִׁים בְּבִנְיֵ-אָדָם מִתַּנַּגְדִּים וְחוֹלְקִים עֲלָיו, וְעוֹשִׂים לוֹ יְסוּרִים; וְלִכְּן כָּל מִי שִׁיּוֹדַע בְּנַפְשׁוֹ, שְׂחָטָא וּפְגָם בְּפָגַם-הַבְּרִית הוּצָאָת זָרַע לְבִטְלָה, רְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח מָאד עַל הַבְּזִיווּת וּשְׂפִיכוֹת דְּמַיִם שְׂסוּכַל מְאֵלוֹ הַרְשָׁעִים הַמְתַּנַּגְדִּים הָאֲרוּרִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי בּוֹדָאֵי הַכַּל לְטוֹבָתוֹ, כִּי בְּזָה שְׂחוֹלְקִים עֲלָיו, וּמְכַפִּישִׁים אֶת שְׂמוֹ, וּמְדַבְּרִים עֲלָיו כָּל דְּבָר אָסוּר וְכוּ' וְכוּ', וּמְמַצִּיאִים עֲלָיו דְּבָרִים שְׂלֹא מְנִיָּה וְלֹא מְקַצְתִּיָּה וְכוּ', בְּזָה שׁוֹרְף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים שְׂבָרָא מִחַמַּת חַטָּא הוּצָאָת זָרַע לְבִטְלָה וְכוּ' וְכוּ'. וְלִכְּן רְאֵה מַה לְפָנֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שמח.

כַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאוֹנוֹן לְסִדְר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ' אֵייר, ל"ה לְמַסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך, שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקראת הפצה — להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד), שעל-ידי שמקרבים בני-אדם לעבודת השם יתברך, מעלים את כבוד השם יתברך ל'שרשו'. ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק (ירמיה טו, יט): "אם תוציא יקר מזולל", אלו שמקרבים בני-אדם לעבודת השם יתברך, פי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא. ולכן כל מי שתזכה לקרב יהודים אליו יתברך, על-ידי פרסום אור רבנו ז"ל, תזכה לכל טוב גם בגשמיות, וזה בדיוק ומנסה, כי מי שזרע רוחניות — צומחת לה גשמיות. הלואי היית מצייתת את מוהרנ"ת ז"ל, שהניח לנו צואה ארבעה ימים לפני הסתלקותו, ואמר אז לאנשי שלומנו: "העבדה שלכם יהיה — פוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף, והיית צוחקת מכל המתנגדים והליצנים על זה. ולכן ראי לעסק בעבודת הקדוש הזה, ודעי לך, שלהחזיר אשה בתשובה — אין למעלה מזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני — תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב שמש.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהר-בחקתי, כ' איר, ל"ה למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, שאתה עוסק בהדפסת ספרי רבנו ז"ל, כי אי אפשר להסביר את הזכות הגדולה הזו, ובפרט שאתה מדפיס את הספרים שזכני הקדוש-ברוך-הוא לחדש בדברי רבנו ז"ל, שנכתבו בצורה כל-כך פשוטה, עד שגם הכי ירוד והכי פגום וכו' וכו', מתעורר מזה, ונמשך לבבו אליו יתברך, ומה שיש עזי פנים שמדברים על אלו הספרים, ראיתי להעתיק לך מה שראיתי דבר פלא מפמה ספרים, וזה מאד מאד נחוץ שיפרסם, כי צריך שתדע, שבזיון תלמידי חכמים לא בא להם, כי אם מחמת קנאת נפשם, איך לא זכו הם במקח זה, שמלאכי השרת נתאוו לו, ומתחזקים עצמם כדי שיוכלו להיות שמחים, להשריש בנפשם קדשה וטהרה ודעת ביראת אלקים, כי תלמידי חכמים ענשם רב, אם לא יתנהגו כמו שצריך וכו' וכו', ואלו הרשעים החולקים עליהם, כיון שיודעים מעלת התלמידי חכמים האלו, לכן הם מורדים וכו', ולכן מבקשים עליהם מהפסול ומהדפי ומהחטא וכו', ומבקשים לעשות כל מדותיו חטאים ושגגות וכו', הינו דזה דרכם כסל למו מימים ימימה, אשר כדי להרגיע קנאתם האוכלת בהם כאש במעלת תלמידי החכמים, מנסים המה להטיל מום בקדשים, ולהקטין ערך יקר תפארת עמל תורתם, רחמנא לצלן, וזהו שרש פורה ראש ולענה של שנאת עמי הארצות, הנגרמת מחמת קנאתם הבוערת בקרבם, דהנה איתא (פסחים מט:): גדולה שנאה ששונאין עמי הארץ לתלמיד חכם יותר משנאה ששונאין עובדי כוכבים את ישראל, ונשותיהן יותר מהן, תנא שנה ופרש יותר מכלן, ובאר הדברים מן המשגית הגאון רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל על-פי דברי הרמב"ם ב"אגרת השמד", וזו לשונו: ומפני שיחד אותנו הבורא במצוותיו ובחוקותיו, והתבארה מעלתנו על זולתנו בכללותו ובמשפטיו, שנאמר (דברים ד, ח): "ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים וגו', קנאונו העובדי כוכבים כלם על דתנו קנאה גדולה, וילחצו מלכיהם בשבילה לערער עלינו שטנה ואיבה, ורצונם להלחם בהם ולעשות מריבה עמו, ואלקים הוא ומי ירב לו, ואין לך זמן מאז שנתנה לנו תורה עד זמננו זה, שכל מלך עובד כוכבים גובר או מכריח או מתגבר או אוגס שאין

תחלת כּוֹנְתוֹ וְדַעְתוֹ לְסִתֵּר תּוֹרָתֵנוּ, וְלִהְפֹּךְ דַּתְנוּ בְּאַנְסֵי בְּנֻצְחוֹן וּבְחֶרֶב, כְּמוֹ עֲמָלֵק וְסִיסְרָא וְסַנְחֶרִיב וּנְבוּכַדְנֶצַּר וְטִיטוּס וְאַדְרִיגְנוֹס וְהֶרְבֵּה פִּיּוּצָא בְּהֵן, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. הֲרִי לָנוּ בְּדַבְרֵי הַרְמַב"ם, שֵׁיִסוּד שְׁנֵאת אַמּוֹת הָעוֹלָם לְיִשְׂרָאֵל, הוּא מַחְמַת קְנָאָתָם בְּיִשְׂרָאֵל, עַל שֶׁהֵשִׁם יִתְבָּרֵךְ בְּחֵר בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ, וְחַיֵּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵנוּ, וְכִדְאִיתָא (שְׁבַת פט:): סִינִי — שֵׁיִרְדָּה שְׁנֵאתָ לְאַמּוֹת הָעוֹלָם; וְהֵינּוּ שֶׁשָּׂרֵשׁ שְׁנֵאתָם הוּא מַחְמַת הַקְּנָאָה הַבוֹעֶרֶת בְּנַפְשָׁם עַל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁקִּבְּלָנוּ בְּסִינִי, וְעַל־כֵּן שֶׁפִּיר מְבֹאֵר דְּמִשָּׁם הֵכָא עוֹד יוֹתֵר גְּדוּלָּה שְׁנֵאת עַמֵּי הָאָרֶץ עַל תְּלַמִּידֵי הַחֲכָמִים, אַחֵר שֶׁגַּם הֵם קִבְּלוּ הַתּוֹרָה, וּמִכָּל מְקוֹם לֹא זָכוּ לְהֵאִיר נַפְשָׁם בְּאוֹר הַתּוֹרָה וְעֵרְבוּתָהּ, וְעַל־כֵּן נַפְשָׁם בְּקֶרֶב, וְתַגְדֵּל שְׁנֵאתָם יוֹתֵר מִשְׁשׁוֹנָאִים אַמּוֹת הָעוֹלָם לְיִשְׂרָאֵל, וּכְרַבֵּי עֲקִיבָא שְׂאֲמַר (פְּסָחִים מט:): כְּשֶׁהֵיִתִּי עִם הָאָרֶץ — אֲמַרְתִּי: מִי יִתֵּן לִי תְּלַמִּיד חֲכָם וְאַנְשִׁכֵּנוּ כַּחֲמוֹר, וְקָשָׁה מִכָּלֵם הֵם אוֹתָם שֶׁשָּׂנוּ וּפְרָשׁוּ, אֲשֶׁר זָנְחוּ בְּמוֹ יְדֵיהֶם אֶת עֶסֶק הַתּוֹרָה וְעֵרְבוּת חַדוּשִׁיהָ, וּבְחֶרֶוּ בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵין בְּהֵם תּוֹעֵלֶת וְתוֹחֵלֶת כָּלֵל וְעָקָר, וְעַל־כֵּן גְּדוּלָּה קְנָאָתָם וְשְׁנֵאתָם שְׁבַעֲתִים, וּכְעֵין זֶה כָּתוּב בְּסִפֵּר "חַיֵּי עוֹלָם" לְמַרְן בְּעַל הַ"קְּהֵלוֹת יַעֲקֹב" זצ"ל בְּדַבְרֵי שְׁנֵאת עַמֵּי הָאָרֶץ לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, אֲשֶׁר יִסּוּדוֹ מַחְמַת קְנָאָתָם הַבוֹעֶרֶת בְּנַפְשָׁם. וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: בְּמַעֲמָקֵי הַלֵּב מְקַנְנֵן בְּלִבּוֹ אֵיזָה פְּקוּיֵק הַמְּדַרְיִכוֹ מְנוּחָה, שְׂמָא לֹא טוֹב דְּרַכּוֹ, [אֵינּוּ חוֹשֵׁב כֵּן לְהִדְיָא, רַק בְּפִנְיָמִיוֹת נַפְשׁוֹ קִיַּמַּת אֵיזוֹ הַרְגָּשָׁה טְמוּנָה], וְהִיא הִיא הַסְּבָה לְשְׁנֵאתָ הָעֲצוּמָה, אֲשֶׁר עוֹזְבֵי תּוֹרָה יִשְׁנְאוּ לְתוֹרָה וּלְשׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה, כִּי הֵם מְרַגִּישִׁים שֶׁהַתּוֹרָה וְשׁוֹמְרֵיהָ יִדְרִיכוּהוּ מְנוּחָתוֹ, וְאֵינִי מְדַבֵּר אוֹדוֹת הַנִּי רִשְׁעֵי שְׁבַזְמִנְנוּ הַמִּתְחַנְּנִים יוֹם עַל שְׁנֵאת הַתּוֹרָה וְהַדַּת, רַק שֶׁהֵלֵא בְּאַמַּת גַּם בְּדוֹרוֹת שְׁלִפְנִינּוּ הָיוּ פּוֹרְקֵי עַל שׁוֹנָאִים שְׁנֵאתָ עֲצוּמָה לְתוֹרָה, וְלָמִי שֵׁישׁ לוֹ שִׁיכוֹת לְתוֹרָה, וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים מט:): גְּדוּלָּה שְׁנֵאתָ שְׁשׁוֹנָאִים עַמֵּי הָאָרֶץ לְתַלְמִיד חֲכָם יוֹתֵר מִשְׁנֵאתָ שְׁשׁוֹנָאִים נְכָרִים לְיִשְׂרָאֵל, וּנְשׁוּתִיהֶן יוֹתֵר מֵהֵן, תְּנָא שְׁנָה וּפְרָשׁ יוֹתֵר מִכָּלֵן, וְהוּא מִשׁוּם שְׁנָה שְׁמִלְפָנַיִם שְׁנָה, מְרַגִּישׁ יוֹתֵר בְּמַעֲמָקֵי הַלֵּב כְּעֵין תְּבִיעָה, וּכְאֵלוֹ הַתּוֹרָה גּוֹזֵלֶת מְנוּחָתוֹ, וּלְכַךְ שְׁנֵאתוֹ יוֹתֵר

גְּדוּלָה, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וְכֵן הוּא בְּדַבְרֵי הַגָּאוֹן בְּסִפְרוֹ "שָׁבַט מוֹסֵר" (פָּרָק יא), וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: הַגִּנִּי מוֹדִיעֵךְ קִשְׁט דְּבַרֵי אַמֶּת, לְמָה עִם הָאָרֶץ שׁוֹנָא תְּלַמִּיד חֶכֶם, כְּמֵאמָרָם ו"ל (פְּסָחִים מֵט): יוֹתֵר שׁוֹנָאִים עִמִּי הָאָרֶץ לְתַלְמִידֵי חֶכְמִים מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם לְיִשְׂרָאֵל, וּנְשׁוֹתֵיהֶם יוֹתֵר מֵהֶם וְכוּ', מִשׁוֹם שֶׁטִּבַּע הָאָדָם לֵהִיֹּת מְקַנָּא בְּטוֹבַת חֲבֵרוֹ, וְהַקְּנָאָה מְבִיאָה הַשְּׁנָאָה, וּבִיּוֹדְעִים עִמִּי הָאָרֶץ בְּתַלְמִידֵי חֶכְמִים עוֹסְקִים בְּדַרְכֵי אֵל, וּמְבַטְחִים לְטוֹבוֹת הַגְּנוּזוֹת לְעוֹלָם הַבָּא, וְאֵף עִמִּי הָאָרְצוֹת שָׂאִין בָּהֶם דַּעַת, כְּדֵי לְהַבְחִין בְּזֶה, אֵף עַל גַּב דֵּהוּא לֹא חֲזִי מְזֻלְיָה חֲזִי, וּמִשָּׁם יוֹצֵאת הַקְּנָאָה, וְנוֹלְדַת מְמַנָּה הַשְּׁנָאָה וְכוּ', גַּם שׁוֹנָאִים אוֹתָם, כְּדֵי לְהִתְרַחֵק מֵהֶם, שֶׁלֹּא יִמְחוּ בְיָדָם מְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹן יִצְרָם, וְגַם נוֹלְדַת הַשְּׁנָאָה מִחֲמַת קְנָאָה, אִיךְ מוֹצִיאִים עֲצָמָם מְלֵאִים עֲבָרוֹת, וְתַלְמִיד חֶכֶם תּוֹרְתוֹ שְׁמָרָה לוֹ, כְּמֵאמָרָם ו"ל (קְדוּשִׁין ל): תְּבַלִּין לְיִצֵּר הָרַע הִיא הַתּוֹרָה, וְעַל הַקְּנָאָה הַזֹּאת שׁוֹנָאִים אוֹתָם, תַּדַּע, שֶׁלְעוֹלָם עִמִּי הָאָרֶץ מְבַקְשִׁים תּוֹעָה עַל תַּלְמִידֵי חֶכְמִים, וּמְדַבְרִים עֲלֵיהֶם חֲרוּפִים, וּכְשׁוֹמְעִים אֵינָה דְּבַר גְּנָאִי עַל תַּלְמִיד חֶכֶם, מִחֲזִיקִים לְקִימוֹ עֲלָיו, וּבְכָל מָה שֶׁיְּכֻלִּים לְבַזּוֹתוֹ מְבַזִּים אוֹתוֹ, כִּי יִצְרָם מִפְּתָה לָהֶם עַל זֹאת, כְּדֵי לְהַרְבוֹת לְהַחְטִיאֵם וְכוּ', עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וְהֵן הֵן הַדְּבָרִים שֶׁכְּתַבְתִּי, שֶׁכָּל אֵלּוֹ הַפְּרָחִים הַעֲזִי פְּנִים הַמְּדַבְרִים כָּל דְּבַר אֲסוּר וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל בָּא לָהֶם מִחֲמַת קְנָאָה סְרוּחָה, שֶׁאֲפִלוֹ יֵשׁ בִּינֵיהֶם כְּמָה שֶׁהַדְּפִיסוֹ אֵינָה סֵפֶר, מְכָרוּ מְזֵה כְּמֵאֲתִים סְפָרִים, וְהַשָּׂאָר הָאֲבָק מִתְּעַבָּה עֲלֵיהֶם וְכוּ', וְתַהֲלָה לְאֵל, הַסְּפָרִים שֶׁזְּכִיתִי לְחַבֵּר, יוֹצֵאִים לְאוֹר בְּעֶשְׂרוֹת מֵהַדּוּרוֹת וּבְרַבְבוֹת טַפְסִים, וְהוֹלְכִים מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ. סֵפֶר "אֶרֶךְ אֲפִים" נִדְפַס עַד עַכְשָׁו בְּחַמְשִׁים וְשֵׁשׁ מֵהַדּוּרוֹת, דְּבַר כְּזֶה עוֹד לֹא הָיָה בְּעוֹלָם, שֶׁבַחֲחִים שֶׁל מְחַבְרֵי יַדְפֵס כָּל-כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים, וְדִיקָא עַל סֵפֶר זֶה הָיְתָה מִחֻלְקַת הַכִּי גְּדוּלָה עֲלָיו, כִּי זֶה הָיָה כְּמוֹ רָאִי, שֶׁכָּל אֶחָד רָאָה אֶת עֲצָמוֹ שָׁם, וּמִצָּא אֶת חֲסְרוֹנוֹ, כְּעֵין הַסְּפּוּר שֶׁסֵּפֶר רַבְּנוֹ ו"ל מֵהֵבֵן מְלֻךְ שֶׁעָשָׂה גְּבֻרָתוֹ, שֶׁכָּל בְּעָלֵי מְלָאכָה מְשֻׁכּוֹ אֶת אִפְסָם כְּשֶׁרָאוּ אֶת זֶה, וְהַסְּבִיר הֵבֵן מְלֻךְ לְאֲבִיו, שֶׁכָּל אֶחָד רָאָה שָׁם אֶת חֲסְרוֹנוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה מְשַׁךְ עִם הָאֵף, אוֹתוֹ דְּבַר כָּל אֵלּוֹ שֶׁדְּבָרוֹ נִגְדַּת הַסֵּפֶר "אֶרֶךְ אֲפִים", מִצָּא אֶת חֲסְרוֹנוֹ וְיִרְיַדְתּוֹ בְּתוֹךְ

קיד אָשֶׁר כב שֵׁן בְּנַחֵל

הספר, ולכן מִשָּׁךְ אֶת הָאֵף וְדָבַר עַל זֶה, וְכֵן שָׁאָר סִפְרִים נִדְפְּסוּ הַמּוֹן פְּעָמִים, וּמִלְבַּד הַקּוֹנְטְרַסִים שֶׁנִּדְפְּסוּ בְּמִלְיוֹנֵי עֵתָקִים בְּלִי שׁוֹם גְּזָמָא, וְהוֹלְכִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּשֵׁתִים-עֶשְׂרֵה שָׁפוֹת. עֲכָשׁוּ אֲשָׁאֵל אוֹתָךְ — הָאֵם הַקִּנְיָה הַסְּרוּחָה לֹא אוֹכֵלֶת אוֹתָם? בְּשָׁעָה שֶׁאֶחָד הַדְּפִיס סִפֵּר בְּחֵמֶשׁ-מֵאוֹת עֵתָקִים לְפָנַי עֶשֶׂר שָׁנִים, וְעַדִּין יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֲצִלוֹ כְּמָה שֶׁאֵתָה רוֹצֶה וְכוּ' וְכוּ'.

על-כָּל-פָּנִים תִּמְשִׁיךְ לְהַדְּפִיס, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שֵׁן.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"א אֵיִר, ל"ו לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיְתִשְׁנִי"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָכֶם אֶת גִּדְּל הַגִּעְגּוּעִים וְהַכְּסוּפִים שֶׁיֵּשׁ לִי לְהִיּוֹת עִמָּכֶם בְּצוּתָא, וּכְבָר לְבוֹא וְלַגּוֹר עִמָּכֶם לְצִמִּיתוֹת. אֵף כִּנְרָאָה שְׁצָרִיכִים עוֹד תְּפִלוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּלָכֶם לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבְכֹרֵט הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר יִדּוּעַ מִסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, כִּי יוֹמָא וּמִזְלָא שֶׁל הָאָדָם מֵאִיר בְּיוֹם הַלְדָּתוֹ, וְלִכֵּן אֵהִיָּה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה, אִם תְּבַקְשׁוּ עָלַי בְּיוֹם הַזֶּה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתָמִיד תִּזְכְּרוּ כִּי אָנִי עִמָּכֶם, וְאֵינִי נִפְרָד מִכֶּם כָּלָל, וְכָל מַהוּתִי נִמְצָאת בְּסִפְרִי, וּבְכֹרֵט בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".

הַעֲקָר רָאוּ לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצַמְכֶם בְּכֹל פֶּעַם לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה
 חֲדָשָׁה, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּעַת תְּקִיעַת שׁוֹפָר, יֵשׁ
 הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְהֵלֵב מִשְׁתַּוְּקָק וּמִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֲרָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁשׁוֹמְעִים אֶת הַבְּרָכָה "לִשְׁמַע בְּקוֹל שׁוֹפָר", מִתְנַעֲנְעִים
 בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, כְּמוֹ-כֵן צְרִיף הָאָדָם לְהִתְנוּעֵעַ וּלְהַתְּעוֹרֵר
 בְּכֹל יוֹם יוֹם בְּכֹל בְּרָכָה וּבְרָכָה שְׁעוֹשָׁה, כִּי בְּאַמַּת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל
 אוֹמֵר בְּכֹל יוֹם מְאֵה בְּרָכוֹת, וְאִם הִיָּה הָאָדָם מִתְּעוֹרֵר בְּכֹל יוֹם בְּכֹל
 בְּרָכָה וּבְרָכָה שְׁאוֹמֵר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּהַתְּעוֹרְרוֹת כְּזוֹ, כְּמוֹ
 שֵׁישׁ לוֹ בְּעַת שְׁמִיעַת הַבְּרָכָה "לִשְׁמַע קוֹל שׁוֹפָר", אָז הִיָּתָה נִפְתַּחַת
 עָלָיו הַבְּרָכָה הַעֲלִיּוֹנָה, וְהָיוּ נִשְׁפָּעוֹת עָלָיו בְּרָכוֹת וְיִשְׁעוֹת, כִּי כָּל
 בְּרָכָה וּבְרָכָה שְׁאָדָם מְבָרֵךְ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, פּוֹתַחַת לוֹ שְׁעָרִים
 מִהַבְּרָכָה הַעֲלִיּוֹנָה, וְאִם הִיָּה הָאָדָם מְכוֹן בְּכֹל בְּרָכָה וּבְרָכָה, זֶה
 בְּעֲצָמוֹ הִיָּה מִמְשִׁיף עָלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ
 שְׁמוֹ. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרָכוֹת מ.): בְּכֹל יוֹם יוֹם תֵּן
 לוֹ מַעֲיֵן בְּרָכוֹתָיו, הֵינּוּ כִּי בּוֹדָאֵי עוֹבֵר עַל הָאָדָם בְּכֹל יוֹם יוֹם מֵה
 שְׁעוֹבֵר, כִּי פֶּעַם מְאִיר לְאָדָם מְאֹד גְּלוּי אוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, עַד
 שֶׁהוּא מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַבְרוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', וּפֶעַם נִחְשָׁף
 לוֹ הָאוֹר, עַד שֶׁמִּמָּאֵס לְגַמְרֵי בְּחַיָּיו, וְצָר וּמָר לוֹ מְאֹד וְכוּ', עִם כָּל
 זֹאת צְרִיף כָּל אָדָם לֹא לִפְלִ בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, אֲלֵא בְּכֹל יוֹם יוֹם תֵּן לוֹ
 מַעֲיֵן בְּרָכוֹתָיו, הֵינּוּ כְּפִי הַנִּקְדָּה הַמְּאִירָה אֲצִלָּף בַּיּוֹם הַזֶּה (לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לד); וְזוֹ הָאֵמֶת שֶׁל הָאָדָם, שֵׁיאֵמֵר אֶת הַבְּרָכָה
 כְּמוֹ שֶׁהִיא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, בְּלִי שׁוּם חַכְמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת
 כָּלֵל, וְאָז דִּיקָא יְאִיר עָלָיו מְלֶךְ עֲלִיּוֹן בְּאוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת,
 וְאֵפְלוּ שֶׁהוּא בְּקַטְנוֹת גְּדוֹלָה מְרַב צְרוּתָיו וְיִסוּרָיו וּמְרִירוֹתוֹ שְׁעוֹבָרְת
 עָלָיו, עִם כָּל זֹאת יֵאֵמֵר אֶת הַבְּרָכוֹת בְּהַתְּעוֹרְרוֹת עֲלִיּוֹנָה וּבְכֻנָּה
 גְּדוֹלָה, עַל-יְדֵי-זֶה יְאִיר עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד, כִּי הַעֲקָר הוּא הָאֵמֶת,
 כְּפִי שְׁאוֹמְרִים אֶת הַבְּרָכוֹת עִם אֵמֶת, שְׁאֵז מְאִיר לוֹ אוֹר הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט' וְסִימָן קיב); וְאָמְרוּ בַּזֶּהר
 הַקְדוּשׁ (קִרְחַת דָּף קעט.) עַל פְּסוּק (דְּבָרִים י, יב): "וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל, מֵה הַיְיָ"ה
 אֲלֵקִיךָ שׁוֹאֵל מַעֲמֶיךָ", וְאָמְרוּ: אֵל תִּקְרֵי מֵה אֲלֵא מְאֵה, לְקַבֵּל מְאֵה
 בְּרָכָאן דְּמַחֲיב בַּר נֵשׁ לְבְרָכָא לְמֵאֲרִיָּה בְּכֹל יוֹמָא, וְהֵאֵי אִיְהוּ דְּצְרִיף

בר נש למטעם בכל יומא למאריה, ובגין דא ויקחו לי תרומה, הינו התרומה שנותנים להקדוש-ברוך-הוא בכל יום הם המאה ברכות, ואם האדם אומר את זה בחיות חדשה בכל יום ויום כל ברכה וברכה, על-ידי-זה הוא מכניע את הסמ"ך-מ"ם לגמרי, המכניס כעס ושנאה באדם, כמובא שם. ולכן מאד מאד אבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, שיקבל על עצמו בהתחדשות חדשה לומר בכל יום ויום את הברכות, ובזכות זה תתברכו מהברכה העליונה, ולא תחסר לכם פרנסה.

העקר ראו לתקן את מעשיכם, שתהיו תמיד באהבה, אתנה ורעות, ובזכות זה ישפע עליכם שפע ברכה והצלחה; כי עקר הצלחתו של האדם שתהיה לו פרנסה, הוא כפי האהבת ישראל שיש לו, אם האדם אוהב את כל בר ישראל, הקדוש-ברוך-הוא משפיע עליו פרנסה בשפע גדול, כי העקר תלוי כפי אהבת ישראל שיש בו, ואם היו אחינו בני ישראל יודעים דבר זה, איך שצריכים לדון את כל אחד ואחד לכף זכות, ולהפיל בכל אחד ואחד, ועל-ידי-זה היה נשפע עליו שפע בפרנסה, היו כלם באהבה, אתנה ורעות, ורואים שהיום יש דחקות הפרנסה, והכל מחמת שנאת חנם שיש בין בני-אדם, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה כ', סימן כב): הקיש גאלה לפרנסה ופרנסה לגאלה, מה גאלה פלאים, אף פרנסה פלאים, מה פרנסה בכל יום, אף גאלה בכל יום, וידוע אשר הגאלה תהיה רק אם יתאחדו נשמות ישראל ביחד, כמו-כן פרנסה נשפעת לאדם רק אם נכלל עם נשמות ישראל, ועל-כן הסמ"ך-מ"ם אורב מאד מאד, שיהיו פרודים בין נשמות ישראל, כי הוא יודע, שעקר כחו הוא רק 'הפרד ומשל', ואז יש עניות ודחקות, וצרות ויסורים ומכאובים וכו' וכו'. אבל תכף-ומיד כשיש אהבה, אתנה ורעות, אז נפתח האור אין סוף ברוך הוא, ובאה לאדם פרנסה בשפע גדול. ולכן מאד מאד אבקש אתכם את כל אחד ואחד בפרטיות, אם אתם רוצים שתשפע עליכם פרנסה בשפע, תשתדלו שיהיה שלום בביתכם, אשר אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשיכו, כי היכי דתתעתרו; וכן

אֲשֶׁר   כב שֵׁן   בְּנַחֵל   קיז

שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תֵּראוּ אִיךָ שֶׁתְּבוֹא עֲלֵיכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל.

נָא וְנָא רְאוּ לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה בְּחִבְרוּתָא דִּיקָא, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מִדְּרַשׁ תַּנְחוּמָא, פְּרַשְׁתָּ כִי תִשָּׂא): כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה — פְּרִנְסָתוֹ מִן הַתּוֹרָה וּמִתְעַשֵּׂר וּמִצְלִיחַ; וּמִי שֶׁקוֹבֵעַ אֶת עַצְמוֹ בַּקְּבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמַּד תּוֹרָה, עַל-יַדֵּי-זֶה אֵף פַּעַם לֹא תִחְסַר לוֹ פְּרִנְסָה.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! טַעְמוֹ וּרְאוּ כִי טוֹב וְאֵין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בֵּין כְּתָלֵי בֵּית-הַמִּדְרַשׁ אֲוִיָּה שֶׁל תּוֹרָה, וְאִז תֵּראוּ אִיךָ שִׁישְׁפַע עֲלֵיכֶם שִׁפְעַ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְלֹא תִחְסַר לָכֶם פְּרִנְסָה אֵף פַּעַם.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים עֹכְשׁוֹ בְּצָרָה גְּדוֹלָה מְאֹד וְכָל אֶחָד מִפְּחַד מַה יְהִיָּה וְכוּ' מִהַמְדִּינִיּוֹת שֶׁל הַטְּפָשִׁים וְכוּ', וּבְכָל יוֹם וְיוֹם שׁוֹמְעִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, מַה שֶׁשׁוֹמְעִים וְכוּ', וְכֵן הַפְּרִנְסָה וְדַחְקוֹת גְּדוֹלָה אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֵין בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יְהִיָּה מְסַבֵּב עִם צָרוֹת וְחֻבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַקֵּר הַנְּחֻמוֹת שֶׁלָּהֶם זֶה דִּיקָא הַקּוֹנְטְרַסִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית וְסֵלֶת נִקְיָה בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שֶׁאַתֶּם מְפִיִצִים אֶת הַקּוֹנְטְרַסִים, אַתֶּם מִמְּשַׁ עוֹסְקִים לְהַחֲיוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְדַבֵּר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּשֶׁזּוֹכִים לְהַחֲיוֹת אֶת בְּנֵינוּ, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה לְהַפִּיץ לְאַרְבֵּה וּלְרַחֲבָה בְּכָל אַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְלַעְזוֹר לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִדְבְּרוּ עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וּבְזֻכוֹת הַדְּבוּרִים שֶׁתִּדְבְּרוּ מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, עַל-יַדֵּי-זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֵיכֶם אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִתְבָּרְכוּ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר-בְּחֻקֹּתַי, כ"א אֵיִר, ל"ו לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אָנִי מְצַטְעֵר מִמֶּה שֶׁקָּרָה בְּיַנְיָכֶם וְכוּ' וְכוּ'. תֶּאֱמִין לִי, כִּי לֹא כְּדַאי לְהִסְתַּכְסֵּף עִם חֲמִידָה וְחִמּוּתָהּ. וְהֵייתִי מְיַעֵץ לָךְ, שֶׁתַּעֲזִין וְתִלְמַד הַיֵּטֵב בְּקִנְטֵרִים הַנּוֹפְלֵא "כְּבוֹד חֲמִידוֹ", כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לְאִשְׁתְּךָ הוֹרִים מָאֵד טוֹבִים, וְהֵם מָאֵד מָאֵד דּוֹאֲגִים בְּשִׁבְלֶךָ וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֵל תִּקַּח אֶת זֶה כָּל-כָּף קָשָׁה, שֶׁאִמַר לָךְ מוֹסֵר וְכוּ', כִּי אִף חוֹתֵן לֹא הָיָה מְקַבֵּל דְּבַר זֶה, שֶׁיִּכְנִיסוּ אֶת חֲתָנּוֹ לְבֵית-סֵהַר וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן תְּדוֹן אוֹתוֹ לְכָף זְכוּת, וְאֶדְרְבָה תֹּאמַר לָהֶם שֶׁהִכֵּל יִסְתַּדֵּר וְכוּ', וְרֵאוּנִי לָךְ לְפִיִּסּוֹ, וְכִדְאֵי שְׁבִימִים אֵלּוֹ תִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקֵן בְּמִנְיַן חֲמִידָה, וְאִז כְּשִׁירָאָה שֶׁאֲתָה בָּא בְּכֹל יוֹם לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקֵן — יְנוּחַ רְגָזוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי, וְאֵל תִּמְשִׁיף עִם הַכַּעַס וְהַקְפִּידוֹת עֲלֶיךָ וְכוּ', רַק תְּדוֹן אוֹתוֹ לְכָף זְכוּת וְתִשְׁתַּק, אֲפִלּוֹ שִׁיאִמַר לָךְ מִשְׁהוֹ וְכוּ', אִז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהִכֵּל יִשְׁכַּח, וְתִחְזֹר הָאֵהָבָה כְּמוֹ בְּהִתְחַלָּה. רַק תְּדוֹן אוֹתוֹ לְכָף זְכוּת, וְאִז הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים לְתוֹרָה עִם חֲבֵר, וְכִדְאֵי שֶׁתִּקַּח מִסְכָּתָא אַחַת, שֶׁתִּלְמַד בְּיַחַד בְּחֻבְרוֹתָא, וְאֲפִלּוֹ בְּגִרְסָא, כִּי מֵאֵן דִּירִית מִסְכָּתָא חֲדָא יְהִיבְנָא לִיהַ עֲלֵמָא חֲדָא, וּבְזְכוּת שְׂזוּכִים לְסִיִּים מִסְכָּתָא אַחַת, נוֹתְנִים לוֹ עוֹלָם אֶחָד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שְׁבוּעַ אֲתָה וְאִשְׁתְּךָ, וּמִמָּשׁ תִּחְיוּ אוֹתִי.

כב שֵׁנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"א אֵיִר, ל"ו לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאֵד מָאֵד הַצְּטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַם מַה שֶּׁקָּרָה עִם חֲתָנְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְהוֹכַחְתִּיו עַל פְּנֵיו, שֶׁכָּבֹר לֹא יַעֲשֶׂה מַעֲשִׂים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְהִבְטִיחַ לִי שְׁמֵהַיּוֹם וְהִלְאָה יִשְׁנָה אֶת דְּרָכּוֹ, וְיִקְבַּע לְעֶצְמוֹ לְלַמֵּד עִם חֲבֵרוֹתָא מִסְכָּתָא, וְכֵן יִשְׁתַּדֵּל לְבֹא לְהַתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם וְתִיקֵן.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשָׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מִעֲמָד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְאִף שְׁזָה מָאֵד מָאֵד קָשָׁה, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּחַיִּים מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים וְכוּ', וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בְּזָה נְמַדְדַת גְּדֻלַת בַּר יִשְׂרָאֵל — כְּשִׁזּוּכָה לְהַתְחַזֵּיק מִעֲמָד, וּמְכַל הִירִידוֹת הוּא מְהַפֵּךְ לְעֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתָּרוּ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שֵׁנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"א אֵיִר, ל"ו לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אִף שֶׁכַּתְּבִיתִי לָךְ לְבַעֲלֶךָ, שֶׁהַמְּכַתֵּב שִׁיךְ גַּם לָךְ, עִם כָּל זֹאת

אמרת לרוץ שורותים אלו גם אליך, אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות והמצוה שיש לך, בזה שאת מטפלת במקוה, תאמיני לי, שאני מקבל דיווחים מהרבה, שבאות ממקומות רחוקים רק בשביל היחס שלך, ועל-כן מאד מאד אבקש אותך, אם את יכולה להמשיך לטפל במקוה, כי זו זכות גדולה מאד מאד לעזור להוריד נשמות קדושות, וחכמינו הקדושים מספרים לנו, שר' יוחנן היה יושב על פתח בית הטבילה, כדי שהנשים שיוצאות משם תסתכלנה עליו, ורצה שיולידו בנים צדיקים ויפיים פמותו, על אחת כמה וכמה אנחנו, קטני ערך ופחותים, צריכים לילך במדות התנאים ואמוראים, ולעשות כמעשיהם, ועל-כן בזה שאת מטפלת במקוה, יתן לך הקדוש-ברוך-הוא כחות רוחניים, שתוכלו לחזק את בנות ישראל, ויתרבו נשמות חדשות בעולם, ותראו לקרבם ולדבר על לבם, לחזקם ולעודדם באהבה ובחבה יתרה, ועל-ידי-זה כמים הפנים אל פנים, ישפע עליך מלמעלה שפע ברכה והצלחה, ותרוי רב נחת מפל הילדים שלך והנכדים והנינים, ודור ישרים יברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב שנד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר-בחקתי, כ"א איר, ל"ו למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה...
גרו יאיר.

אין מלים בפני להודות לך על מה שעשית בשבילי, שדברת עם הגורמים בועדה מחוזית, כדי להזיז ענינים, כדי שנוכל לקבל את הרשיון וכו', אבל אתה יודע איך זה הולך וכו', שעבר יומו בטל קרבנו... כשמעוררים — אז יש התעוררות, אבל תכף-ומיד שוכחים, וכבר עסוקים באלף ואחד דברים... וזו דרכן של בני אדם, שתמיד שוכחים מיום ליום מרב התרדות וכו' וכו', ועל-כן אם

אָפּשֵׁר   כב שַׁנֵּד   בְּנַחֵל   קבא

אָפּשֵׁר עוֹד פֶּעַם לַעֲזֹר לְכָל אֱלוֹ הַגּוֹרָמִים, וְלִלְחֹץ עֲלֵיהֶם, אֶהְיֶה לְךָ אֶסִּיר תּוֹדָה מְאֹד.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רַבְּנוּ ו'ל אֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֲלָק א', סִימָן נד): צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַזְּכָרוֹן, וְעַקֵּר הַזְּכָרוֹן לְזִכֹּר תָּמִיד מִעֲלָמָא דְאַתִּי, הֵינּוּ לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִיךָ שָׂאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וְצְרִיכִים לְקַבֵּל רְמִזִּים מִכָּל פֶּרֶט וּפְרֶט מִעֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ מֵאִין סוּף עַד אִין תְּכֵלִית, כְּדֵי לְרַמֵּז לְאָדָם רְמִזִּים אִיךָ שְׂיִתְקַרֵּב אֵלָיו, אִיךָ נִמְשַׁכֵּת אֶל הָאָדָם מִדַּת הַשְּׂכָחָה וְשׁוֹכַח, וְצְרִיכִים לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂזֵה כָּלֵל הַבְּרָכוֹת שָׂאֵנוּ מְבָרְכִים אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי אִין לְךָ אָדָם שָׂאֵנוּ מְבָרְךָ מְאֹה בְּרָכוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר לְפִי דְבָרֵי הַיְרוּשָׁלַּמִּי הֵן הֵן הַמְּאָה מְצוּוֹת שְׂיֵשׁ לְאָדָם בְּכָל יוֹם (יְרוּשָׁלַּמִּי בְּרָכוֹת, פֶּרֶק ו', הַלְכָה א'); כִּי כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה שָׂאֵדָם מְבָרְךָ אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ — הֵן בְּרָכוֹת הַמְּצוּוֹת וְהֵן בְּרָכוֹת הַנְּהַנִּין, וְהֵן בְּרָכוֹת הַתְּפִלָּה וְהַהוֹדָאָה, מִמְּשִׁיכִים עַל הָאָדָם שְׂפַע בְּרָכָה מִהַבְּרָכָה הַעֲלִיּוֹנָה. וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מֵעֵלֶת אֲמִירַת הַבְּרָכוֹת בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה, הָיוּ אוֹמְרִים אֶת זֶה בְּהַתְּעוֹרְרוֹת וּבְחִיּוֹת וּבְדַבְּקוֹת וּבְהַתְּחַדְּשׁוֹת בְּכָל יוֹם, כְּאֱלוֹ עֲדִין לֹא אָמְרוּ אֶת הַבְּרָכָה הַזֹּאת אִיךָ פֶּעַם. וְעַל-כֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעֲוֹלָם לֹאֵר בְּכָל יוֹם אֶת הַמְּאָה בְּרָכוֹת בְּהַתְּחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, וּבְכָל פֶּעַם שָׂרַק עוֹבֵר עָלֶיךָ אֵיזָה מְשֻׁבֵּר, חֵס וְשָׁלוֹם, תִּקַּח מְשֻׁהוּ לְשִׁתּוֹת, וּתְבַרְךָ קוֹדֵם בְּרֶפֶת "שְׂהַפֵּל נִהְיָה בְּדָבְרוֹ", וְתִכּוֹן הֵיטֵב שְׂהַפֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְהַפֵּל לְטוֹבָה, וּבְזֵה תִּקַּל מִמָּךְ אֶת כָּל הַצָּעֵר וְהַעֲגָמֵת נִפְשׁ שְׂעוֹבָרִים עָלֶיךָ.

וּבְאַמַּת עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרְךָ מְשֻׁגִיחַ עָלֶיךָ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְאִיךָ שְׂזֹאבִים וְדָבִים וְנִמְרִים וְשָׂאֵר חִיּוֹת רַעוֹת מְסַבְּבִים אוֹתָךְ וְרוֹצִים לְהַזְיָקָךְ, עִם כָּל זֹאת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר עָלֶיךָ. וְעַל-כֵּן רָאוּי לְךָ לְבָרְךָ אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכָל יוֹם בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה, וּבְזִכּוֹת אֱלוֹ הַבְּרָכוֹת תִּתְבַּרְךָ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

קכב אָשֶׁר כב שנה בנחל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אִם אַתָּה יָכוֹל לְזַרֵּז אֶת הַגּוֹרָמִים, אֲהִיָּה לְךָ אֶסִּיר
תּוֹדָה מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה נַעֲשֶׂה עִנְיָן שֶׁל סַחֲבָת, וְדוּחִים אֶת זֶה מִיּוֹם
לְיוֹם וּמִשְׁבּוּעַ לְשְׁבּוּעַ וְכוּ' וְכוּ', וּבֵינָן כָּךְ אֲבִדְתִּי כְּכֹר גְּזֻמָּאוֹת שֶׁל
כְּסָפִים, שְׁיִרְדּוּ לְטַמְיוֹן עַל לֹא דָבָר.

כב שנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"א אִיר, ל"ו לְמַסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֵךְ מֵרַב טְרָדוֹתִי, לֹא הָיָה הַפְּנָאִי
לְהַשִּׁיבְךָ.

רְאֵה לְחִזָּק עֲצָמְךָ, וּלְהַתְמִיד בְּתַפְּלָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי
רַק זֶה מָה שִׁישָׂאָר מֵאַתְּנֹו, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁרַק מְדַבְּרִים עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלִיחָה נְצַחִית, וְאִם הָיָה בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת
הַדְּבוּרִים וְהַשִּׁיחוֹת שֶׁמְדַבְּרִים וּמְשִׁיחִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הָיָה עוֹסְקִים
בְּזֶה בְּקִבְיָעוֹת גְּדוּלָּה, כִּי יָמֵי חַיֵּינוּ כָּצֵל עוֹבֵר וְכוּ', וְהִנֵּה כְּכֹר נִהְיָה
לְמַעֲלָה, וְאָז נִתְחַרַט עַל כָּל דְּבוּר בְּטֵל שֶׁדְּבַרְנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר,
וּלְהַפּוֹךְ כָּל דְּבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת וְדְבוּרֵי אֲמוּנָה שֶׁמְדַבְּרִים עִם אַחֲרִים
— זֶה מִמֶּשׁ הַצְּלִיחָה נְצַחִית, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
כְּשֶׁמְחִזְקִים אֶת בְּנָיו.

רְאֵה לְעֵסֶק בְּהַפְּצָה וְכֵן לְחִזָּק אֶת אַחֲרִים, וּבְכַרְט אֶת ... אֲבָל
תָּמִיד תִּזְכֹּר אֶת מֵאֲמַר הַתֵּם הַקְדוּשׁ: "נָאֵר הָאֵן לִיִּצְנוּת".

אָשֶׁר   כב שנו   בַּנְחָל   קכג

שְׁמַעְתִּי שְׁהִנַּחַשׁ .... דִּבֶּר אֶתְךָ וְכו', אֶתְּךָ צָרִיךְ לְלַכֵּת עִמּוֹ חֲזַק מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲזֹב אוֹתוֹ, הוּא מְכַרְח לְהַשִּׁיג לְךָ תַּחֲבוּרָה, תַּטְרִטֵר לּוֹ כַּמָּה שְׁיֹוֹתֵר אֲבָל עִם חֲכָמָה וְכו', וְכֵן לְךָ אֵל ... וְכו' וְאִם אֶתְּךָ צָרִיךְ לְשַׁלַּח מִכְתָּבִים חֲרִיפִים ל... וְלִסְגָּנוּ, אֲשֶׁר לֹא עוֹזְרִים, לְךָ תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה, כִּי רַק שְׁפָה זֶה הוּא מִבֵּינֵינוּ, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁזָה נַחֲשׁ, וְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם רוֹכֵב עָלָיו, וְאִם יִדְבֵּר עַל ... תִּפְתַּח לּוֹ אֶת הָעֵינַיִם מִי הַסְמֵ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, אֲבָל הַכֹּל בְּחֲכָמָה עֲצוּמָה, תִּתְרַאֶה אֵלָיו שְׁאֵתָה חֶבֶר עִמּוֹ... כִּי עִם עֲקָשׁ תִּתְפַּתֵּל.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כב שנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"א אִיר, ל"ו לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲבֹר אֶת כָּל הַבְּחִינֹת בְּעֵינַיִן סוּפְרוֹת, וְתַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי צָרִיכִים סוּפְרִים, וְזוֹ עֲבוּדָה קְדוּשָׁה עַד מְאֹד, וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲרוּבֵינֵינוּ י.ג.): בְּנִי, הֲגִי זְהִיר בְּמִלְאֲכָתְךָ, שְׁמִלְאֲכָתְךָ מְלֹאכֶת שְׁמִים הִיא וְכו', עֵינֵי שָׁם; וְסוּפֵר צָרִיךְ לְהִיּוֹת זְהִיר מְאֹד מְאֹד בְּטְבִילַת מְקֻנָּה, וְיִקְבֵּל עַל עֲצֻמוֹ אֶף פַּעַם לֹא לְכַתֵּב בְּלִי טְבִילַת מְקֻנָּה, שְׁמִטְהַרְתָּ אֶת הָאָדָם, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שׁוּחַר טוֹב, תְּהִלִּים ט'): הַסּוּפְרִים וּמְלַמְדֵי תִּינוּקוֹת עֲתִידִין לִישֵׁב בְּצִלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֲזֹק עֲצֻמָּךָ, וְתַעֲזֹר לִי לְאַחַד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,

כִּי הָעֵקֶר אֲצִלְנוּ עֲכָשׁוּ הוּא לְהַחְזִיק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַהֲבָה,
אֲחֵדוֹת וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת הַמִּכְתָּבִים לִיעוּדָם, וְכֵן לְתֵלוֹת אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי
עַל לִוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וְהַיּוֹם אֲשֶׁלַח עוֹד הַרְבֵּה מִכְתָּבִים לְיִתְרֵךְ אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ כְּפִי שְׁיִסְפִיק, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לִי כַחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְעַבֵּר
עַל הַכָּל וְכוּ', וְאֲזַכֶּה כָּבֹד לְסַפֵּר הַכָּל בְּשִׂמְחָה; כִּי בְשִׂעָה שְׁעוֹבֵר
עַל הָאָדָם מִשְׁבֵּר וְכוּ', נִדְמָה לוֹ וְכוּ', וְדִיקָא אֲזַ צְרִיכִים חֲזוּק גְּדוּל.

כב שנו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחִקְתִּי, כ"א אֵיִר, ל"ו לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידֵי הַקָּרֵב לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרָה מְשִׁמַּחַת בְּעֵנֵיךְ הַשְּׂדוּךְ וְכוּ',
לְדַעֲתִי, אִם דוֹדְתְךָ רְאֵתָה אוֹתָהּ וְכוּ', וּמוֹצֵאת חֵן בְּעֵינֶיךָ, תִּגְמַר בְּכִי
טוֹב בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב.

הָעֵקֶר אֵל תִּדְאָג אוֹדוֹת פְּרִיָּסָה, כִּי הַכָּל בְּיַד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְאֵתָה צְרִיךְ רַק לְהַבְטִיחַ לָהֶם, שְׁבַעְזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ, יִהְיֶה לָךְ, וְאֲזַ
תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכָּל יִסְתַּדֵּר.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן:
מְקָרָא, מְשִׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרְשׁ וְשִׁלְחָן עָרוּךְ וְסִפְרֵי רַבְנֵנוּ ו"ל, וּמְכַל
לְמוּד תִּלְמַד אֶפְלוּ מַעֲט דְמַעֲט, כִּי הַתּוֹרָה מְזַכֶּכֶת אֶת נַפְשׁ הָאָדָם
מְכַל מִיַּגֵּי חֲלָדָה, וּמְדַבֵּיקָהּ בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וּתְפַרֵּשׁ אֶת כָּל

אֲשֶׁר   כב שנה   בַּנְחָל   קכה
שיחתך אליו יתברך, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

פה תקבל מכתב לדורך ... נא ונא לבקש אותו הרבה, פי אני
רוצה שנעשה סחבת, וכן בענין הרב המועצה הדתית עושים
חכמות, פי הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, הוא ערמומי גדול, ויודע איך
לסבב את כלם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לי לראות במפלתו, ויפל נפילה אחר
נפילה, ותתגלה מלכות שמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב שנה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר-בחקתי, כ"א איר, ל"ו למספר בני ישראל
ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל היקר לי מאד ... גרו
יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך, ואין טוב אלא תורה, שאתה מתחזק ולומד תורה הקדושה.

ראה לא להיות בטלן, כי ינקותא כלילא דנורדא (שבת קנב);
עקר יפי הפרח בעודו בצעירותו, ועל-כן דיקא עכשו בימי הנעורים,
ראה להתמיד ביתר שאת וביתר עז שעורים פסדרן מדי יום ביומו,
ובפרטיות שעור בשלחן ערוך מחבר רמ"א בד' חלקי שלחן ערוך,
כדי שתהיה בקי בסדר סימני השלחן ערוך. וכן תשקד הרבה
במשניות.

ועל כלם — תתפלל השלש תפלות: שחרית, מנחה, מעריב,
בכונה גדולה ובמנין דיקא, ותקיים מצות כבוד אב ואם בשלמות,
ובזכות זה תזכה לכל הברכות הכתובות בתורה.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְכֵן לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ
תְּבַרְךָ, אָשֶׁר הִיא זְכוּת גְּדוּלָּה עַד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַר־בְּחֻקְתִּי, כ"א אִיר, ל"ו לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְזוּגְתוּ ...
שְׂיִחְיוּ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁגִּרְמַתֶּם לִי
הַשָּׁנָה הַזֹּאת (מכ"א אִיר תשנ"ג עַד כ"א אִיר תשנ"ד), מִמֶּשׁ זֶה חֶסֶד
נִפְלָא, חֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשִׂיתֶם עִמָּדִי, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְהוֹסִיף כְּהִנֵּה וְכַהֲנֵה, כִּי נִפְשֵׁי וּלְבָבַי רַק דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְזֵה
הָעוֹלָם אֵין לִי שׁוֹם דְּבָר וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מַגְמַתִּי וְחַשְׁקִי וְכִסּוּפִי הוּא
רַק לְהוֹרִיד אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֵן לְמִטָּה בְּזֵה הָעוֹלָם, וְלַעֲשׂוֹת
לוֹ יִתְבָּרַךְ דִּינָה בַּתְּחִילוֹתָיו, וְשִׂיחָה בְּלֵב כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל קֵן לְשְׂכִינַת
עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַהֲלָה לְאֵל, אַתֶּם עוֹזְרִים לִי, כִּי הַקּוֹנֵטְרָסִים הַנִּפְלְאִים
פְּלֵאֵי פְּלֵאִים, עוֹשִׂים נִפְלְאוֹת בֵּין גְּשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲלֵפִים וּרְכָבוֹת
חֲזָרוּ בַּתְּשׁוּבָה דִּיקָא הוֹדוֹת הַקּוֹנֵטְרָסִים שֶׁהִדְפַּסְתֶּם, וְאַף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ
שֶׁאַתֶּם שְׂקוּעִים בְּחֻבוֹת וּבְצָרוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלִי לֹאמַר לָכֶם,
מִהֲצָרוֹת וְהַחֻבוֹת וְכוּ' תִּצְאוּ לְבִסּוּף, אֲכַל אֶת מַעֲשֵׂיכֶם הַנִּפְלְאִים
וְהַנּוֹרְאִים — זֶה יִשְׁאַר לָכֶם לְנֶצַח.

יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹסִיף עוֹד כְּהִנֵּה וְכַהֲנֵה,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ לָכֶם שִׁפְעַת דְּקַדְשָׁה, וְתִרְוּ רַב נַחַת
מִלְּדִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר   כב שס — כב שסא   בַּנְחַל   קכז

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי הַיּוֹם אֶת הַסֵּפֶר, זֶה מִמֶּשׁ נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד —
אֲשֶׁרִיכֶם; נָא לְמַסֵּר אֶת הַשְּׁלֵשָׁה מִכְּתָבִים לְ... דְּרָךְ הַפֶּקֶס שְׁלוֹ
דִּיקָא, וְהוּא יִמְסֵר אֶת זֶה לְ...

כב שס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר־בְּחֻקְתִּי, כ"ב אֵיר, ל"ז לְמַסְפֵּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה שָׁמַעְתִּי שֶׁהֵיְתָה לְךָ בְּעֵינָה עִם הַשָּׂגַת וַיְזַה לְבִנְךָ, לְדַעְתִּי,
אִתָּה צָרִיף לְחֹזֵר עִם ... אוֹ אֶל הַקּוֹנְסוּלְיָה אוֹ אֶל סוֹכֵן הַנְּסִיעוֹת,
וְלוֹמַר שֶׁהֵבֵן נוֹסֵעַ עַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת אֶל הַרְבֵּי שְׁלוֹ לְקַבֵּל בְּרָכָה.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחֹזֵק עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם. וְעַל כָּלָם
— תִּפְּלָה, כִּי מָה שֶׁתִּפְּלָה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דָּבָר אֵינּוּ פּוֹעֵל.

וְשְׁלוֹם לִידִידֵי ... הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁגַם אִתָּה תִּסַּע עִם ... אֶל
הַקּוֹנְסוּלְיָה, וְתֹאמְרוּ כַּנִּל, שֶׁהוּא רַק בָּא לְבַקּוֹר קְצָר.

תְּהִיּוּ בְקָשָׁר עִם ... וְהוּא יִסְבִּיר לְכֶם מָה לַעֲשׂוֹת, כִּי דַבְּרֹתִי
עִמּוֹ אֹדוֹת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

נָא לְמַסֵּר לְ... וְל... וְל... אֶת הַמְּכָתָב הַזֶּה דְּחוּף מְאֹד מְאֹד.

כב שסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר־בְּחֻקְתִּי, כ"ב אֵיר, ל"ז לְמַסְפֵּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ, שֶׁעַקֵּר כְּפִנְתַּת הַתְּפִלָּה הִיא לְקִשֵּׁר מִחֲשַׁבְתּוֹ אֶל דְּבוּרוֹ, וְזוֹ עֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה שֶׁבְּמִקְדָּשׁ, כִּי הַמִּחְשָׁבָה סוֹחֶכֶת לְמָקוֹם אַחֵר, וְהַדְּבוּר אוֹמֵר אֶת דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, וְאֵינּוּ חוֹשֵׁב בְּכֻלּוֹ מַה שֶּׁהוּא מְדַבֵּר, כִּי הַדְּבוּר וְהַמִּחְשָׁבָה פְּרוּדִים וְכוּ'. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עג): עַל-יְדֵי קִשּׁוֹר הַמִּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר, נַעֲשֶׂה כְּלֵי אֲשֶׁר נִקְרָא "אֲנִי", וְאִזּוֹ הַדְּבוּר נִתְקַבֵּל, שְׁזֵה מַה שֶּׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'): חֲכָמָה וּמַלְכוּת, שֶׁהִיא בְּחִינַת ח"ן — חִי"ת זוֹהִי חֲכָמָה, נו"ן — זוֹ מַלְכוּת, וְאִזּוֹ הַדְּבוּר נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל. וְעַל זֶה צְרִיכִים עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד — לְקִשֵּׁר מִחֲשַׁבְתּוֹ אֶל דְּבוּרוֹ, כִּי הֵם נִפְרָדִים זֶה מִזֶּה וְכוּ', עַד כְּדֵי כִּף שִׁיכוּלִים לַעֲבֹר אֶת כָּל הַתְּפִלָּה, וְאִפְלוּ לֹא חֲשָׁבוּ וְלֹא שָׁמְעוּ דְּבוּר אֶחָד מִה שֶׁדַּבֵּר, וְאִם כֵּן אֵיךְ תִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ?!

וְלִכֵּן עַקֵּר כְּפִנְתַּת הַתְּפִלָּה זֶהוּ פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְכֵן הוּא בְּלִמּוּד — לְקִשֵּׁר מִחֲשַׁבְתּוֹ אֶל דְּבוּרוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּאִיר נִשְׁמַתּוֹ בְּאוֹר נוֹרָא, כִּי אוֹתִיּוֹת הַתְּפִלָּה וְהַתּוֹרָה הֵם כְּלִים לְאוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם לֵב אֶל דְּבוּרֵים אֵלוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כב שסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחִקְתִּי, כ"ב אֵיר, ל"ז לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, אֲשֶׁר אֲשֶׁה לֹא יְכוּלָה וְאִסּוּר לָהּ לְהִיּוֹת

שְׁתַּלְטֶנִּית עַל בְּעָלָהּ, אֵין דְּבַר כְּזֶה, כְּמוֹ שְׂאֵשָׁה לֹא רוֹצָה שֶׁהַבַּעַל יִשְׁלַט עָלֶיהָ, וְיִגִּיד לָהּ מַה לַעֲשׂוֹת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עָרֶךְ, אֵשָׁה אֲסוּר לָהּ לְהַשְׁתַּלֵּט עַל בְּעָלָהּ, כִּי הַבַּעַל אֵינוֹ מוֹכֵן לְקַבֵּל שֶׁהָאֵשָׁה תִּשְׁתַּלֵּט עָלָיו, וְתִגִּיד לוֹ מַה לַעֲשׂוֹת, וְתִחַשַׁד בּוֹ כֹּל יוֹם, כֹּל שְׂעָה וְכֹל רְגַע.

אֲנִי כֹּבֵר לֹא מְדַבֵּר, שְׂאֵתָ לֹא מְבַשְׁלֵת, לֹא מְכַבֶּסֶת וְלֹא עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבַר, יוֹרֶדֶת לְחַיֵּי בְּעָלָךְ עַל לֹא דְבַר, הוּא עֲשֵׂה הַטְּעוֹת הַכִּי גְדוֹלָה עִם הַשְּׂדוּף הַזֶּה, אֲנִי אוֹמֵר לָךְ גְּלוּיּוֹת, הוּא הַבְּחוּר הַכִּי מְצִיָן שְׂאֵי פַעַם הִיָּה אֲצִלִּי, בְּחוּר נִפְלֵא, בְּעַל מַדוּת טוֹבוֹת, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה הִגִּיעַ לוֹ עַנְשׁ כְּזֶה לְפַל בְּפֶח כְּזֶה שֶׁנִּפְל אֶתָּךְ, זֶה לֹא דֶרֶךְ שֶׁל אֵשָׁה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל בְּעָלָהּ, כְּשֵׁאתָ מִתְּפַרְעַת, אֶתָּה מִשְׁתַּנְּעֵת לְגַמְרִי, אֵשָׁה אֲסוּר לָהּ לְצַרַח עַל בְּעָלָהּ כַּחֲסֻרַת דְּעָה, אֶתָּה לֹא מְנַקֶּה, לֹא עוֹשֶׂה כָּלוּם בְּבֵית, וְעוֹד חוֹשֶׁדֶת בּוֹ בְּכֹל מִיָּנִי חֲשָׁדוֹת, זֶה לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת כְּכֹה, לְבַסּוֹף אֶתָּם תִּתְגַּרְשׁוּ, וְתִהְיֶי גְרוּשָׁה, אֲנִי אוֹמֵר לָךְ גְּלוּי, אִם אֶתָּה לֹא תִשְׁתַּנֵּי וְלֹא תִבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, אֲנִי אֶעֱשֶׂה כֹּל מַה שֶׁבִּיכְלָתִי שֶׁתִּתְגַּרְשִׁי, לָךְ יֵשׁ בְּעַל מְצִיָן, כְּלִיל הַמַּעֲלוֹת, אִם אֲנִי אוֹמֵר לָךְ וְכוּתֵב לָךְ, שְׁעוֹד לֹא הִיָּה לִי בְּחוּר כְּמוֹ הַבְּחוּר הַזֶּה, שֶׁהוּא בְּעָלָךְ, אֲזִי אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְׂאֲנִי אוֹמֵר, הוּא בְּחוּר בְּעַל מַדוּת, הוּא בְּחוּר עִם דֶּרֶךְ-אֶרֶץ, עֲדִין, וְאֶתָּה מִשְׁתַּלְטֵת עָלָיו, אֶתָּה צוֹנַחַת עָלָיו, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵאִיפֹה לְמַדָּתָ אֶתָּה זֶה, הָאֲבָא שְׁלָךְ סָבֵל מַה שֶׁסָּבֵל מֵהָאֲמָא, וְאֶתָּה מְחַקֶּה אֶתָּה הָאֲמָא, וְעַכְשָׁו אֶתָּה מְחַקֶּה גַם אֶתָּה אַחוּתָךְ וְכוּ', אֲבָל אֶתָּה שׁוֹכַחַת, שֶׁלְאַחוּתָךְ יֵשׁ בְּעַל אַחֵר וְכוּ', אֲבָל לָךְ יֵשׁ בְּעַל נִפְלֵא מְאֹד, אִם אֶתָּה רוֹצָה לְצִיַּת אוֹתִי, אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְקַשְּׂרִי אֵלָיו וְתִבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, וְתִשְׁתַּנֵּי, כִּי אַחֲרַת זֶה יִתְפּוֹצֵץ, הוּא הִיָּה הַבְּחוּר הַכִּי טוֹב שְׂאֵי פַעַם הִיָּה לִי, וְאֲנִי לֹא סוֹתֵם מַגְזִים, הוּא הִיָּה יָד יְמִינִי, מַה שֶׁהֲצַרְכְּתִי הוּא עוֹר לִי, הוּא עוֹזֵר לָךְ בְּבֵית, הוּא עוֹשֶׂה מַה שְׂרַק יְכוּל — כְּבִיסָה, כְּלִים, בְּשׂוּל — מַה לֹא, כֶּף לְמַדָּתִי אוֹתוֹ, וְעַם כֹּל זֹאת אֶתָּה לֹא מְעַרִּיכָה אֶתָּה זֶה, אֶתָּה מִשְׁתַּלְטֵת עָלָיו, וּמְשַׁפִּילָה אוֹתוֹ, זֶה לֹא יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ כֶּף, אֲנִי מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ וּמְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אֶתָּה יוֹדַעַת שֶׁהוֹלָךְ לִי בַחַיִּים, שֶׁהַכֹּל

יהיה הכי טוב, ושיהיה לזוג שלום-בית ואהבה, ושיאהבו אחד את השני, ואם אצלכם זה לא יכול ללכת אחר כל-כף הרבה דבורים, תצטרכו להתגרש, ואז תסבלי סבל שלא חלמת, את חושבת שיש בעלים יותר טובים, אז אני לא מאחל לאף אחד מה שיהיה לך. אני מאד מבקש אותך, תתקשרי ותבקשי אותו יפה, שאת רוצה שישבוא הביטה חזרה, לי כואב מאד כל הספור, לדעתי, הוא נפל בפח.

עכשו יש לך צ'אנס אחרון לפני גרושין, תציתי אותי ותתקשרי, ותשלימו ביניכם, ואני רוצה לראות אתכם הזוג הכי מצלח בעולם. הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהדבורים האלו שאני מדבר אליך, ואני כותב לך, שלא ילכו לריק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב שסג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהרב-בחקתי, כ"ב איר, ל"ז למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, שאין לך להתבלבל מאחר כלל, אתה לך כפי שמאיר לך, העקר תקבל את הנהגותיך מרבנו ז"ל, כי הרבי שלנו בעולם הזה, והוא הרבי שלנו בעולם הבא, ולכן התמד מאד בספרי רבנו ז"ל, ושלא תהיה שיכות אל אף טפש וכו', כי גם בין אנשי שלומנו יש מפרסמים של שקר, הקימו דור של עמי ארצים וכו', מהכל ידברו אבל לא מתורה וכו', ולכן מה לך ולקום? ! אתה החזק בספרי רבנו ז"ל, ותתמיד בהם מאד, ואז טוב לך כל הימים.

הדורש שלומך באהבה רבה...

כב שסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְרֵי בְּהֵר־בְּחֻקְתִּי, כ"ג אִיר, ל"ח לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּהַצָּעָה שֶׁהַצָּעָה לְפָנַי לְהִיּוֹת אֵינִי קִשְׁבָּת,
וְתַעֲזֹר לִי בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַקִּים חֲבֵרִיא קַדִּישָׁא כְּזוֹ,
שֶׁאֶחָד יִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַבּוּר חֲבֵרוֹ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהִיּוֹת מִמֶּשׁ בְּקִרְוֹב
בְּמַחְנִיכֵם.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי, וְרְאֵה לְמִסֹּר אֶת הַמִּכְתָּבִים לִיעוּדֵם כְּכֹר,
כִּי הֵם מְחַכִּים לְתִשׁוּבָה מְהִירָה.

לְדַעְתִּי, צְרִיכִים לְהַפְסִיק לֹא לְשֵׁלֵם אֲרֻנוֹהָ וּמִסִּים, עַד שֶׁלֹּא
יְהִיוּ לְנוּ הַתְּנָאִים הַדְּרוּשִׁים לְנוּ, צְרִיכִים לְהַתְאַסֵּף בְּכָל פַּעַם כַּמָּה
הוֹרִים וְלָבוֹא אֶל ... וְלְהַתְלוּנָן, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַנְּחָשׁ הַזֶּה, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-
מ"ם רוֹכֵב עָלָיו, יִזְרַק אֶת כָּל הָאֲשָׁמָה עַל ... וְ... כִּי הוּא חֲצוּף
שֶׁבְּחֻצוֹפִים, וְאִינוּ מִתְבַּיֵּשׁ כָּלְלִי לְשִׁקָּר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְרֵי בְּהֵר־בְּחֻקְתִּי, כ"ג אִיר, ל"ח לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת מֶה שְׁלוֹם בְּתֻכֶם ... תַּחֲנֶה, הָאֵם

קלב אָשֶׁר כב שסו בנחל

שְׁחַרְרָתָם אוֹתָהּ מִבֵּית-חֹלִים? ! יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוּוּ רַב נַחַת מִמֶּנָּה וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

רק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ יַחַד לְגוֹר בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְשִׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקַּפִּיד עַל דְּבַר זֶה יוֹתֵר מִהַפֵּל, כַּמּוּכָא (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד), שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם לָקַח עֲצָמוֹ עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְשִׁבּוֹר אֲצֵלֶם הַשְּׁלוֹם-בֵּית, כְּדִי לְהַכְשִׁילֶם אַחֲרֵי-כֵן וְכוּ', וְעַל-כֵּן רָאוּ מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר בְּכַבּוּדְכֶם, וְאַחַד יַכְבֵּד אֶת הַשְּׁנִי, וְאִם זֹנֵג אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחַד, זֶהוּ סִימָן שְׁזָה שְׂרֵשׁ נִשְׁמַתְכֶם, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהַחֲזִיק עֲצַמְכֶם יַחַד, וְהַעֲקֹר לְכַבֵּד אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וּבַפְּרָטִיּוֹת לִפְנֵי הַיְלָדִים, כְּדִי שְׁלֹא יוֹלְזוּ אַחֲרֵי-כֵן בְּכֶם, חַס וְשְׁלוֹם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִתַּפִּיל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקֹּתַי, כ"ג אִיר, ל"ח לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל חֲמֻדַּת לְבָבִי ... גֵּרוּ יְאִיר.

הַרְגַע קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! הַלֵּב שְׁלִי שׁוֹתֵת דָּם, וְהַעֲיִנִים מוֹרִידוֹת בְּקִבְעוֹת דְּמַעוֹת עַל גֵּדֵל הַהֶפְקָרוֹת וְהַרְצִיחוֹת שְׁעוֹשִׂים לָנוּ בְּיַבְנָאֵל, בְּשִׁבְלֵי רָשָׁע מְרָשָׁע הַסֵּמ"ך-מ"ם, יַמַּח שְׁמוֹ, הַיְלָדִים שְׁלָנוּ צְרִיכִים לְסַבֵּל כָּל-כֶּף, עַד שֶׁהַעֲרָבִי הַקֶּבֶלֶן מִכְּפָר דִּבּוּרֶיהָ, אָמַר לָנוּ בְּפִרוּשׁ, שְׂאֲצֵלֶם בְּכַפֵּר הַרְפַּת שְׁלֵ הַפְּרוֹת יוֹתֵר יָפָה וּמִסְדֵּרַת מִהֵבִית-סֵפֶר שְׁלָנוּ, מָה לַעֲשׂוֹת? הַשְּׁחִיתוֹת כְּבָר עוֹבְרוֹת כָּל הַגְּבוּלוֹת.

אָשֶׁר   כב שסז   בַּנְחָל   קלג

על-כֵּן עֲצָתִי, אִם אַתָּה וְעוֹד כַּמָּה הוֹרִים יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת פְּגִישָׁה עִם ... וּלְבַקֵּשׁוּ וּלְהַזְהִירוּ, שְׂאֲתֶם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת הַפְּגָנָה, וּלְדַעֲתִי, זֶה יַעֲזֹר, כִּי מ... וְ... הוּא צוֹחֵק, הוּא חֲצוּף שֶׁבַחְצוּפִים, הוּא נֶחֱשׂ וְהַסָּמ"ךְ-מ"ם רוֹכֵב עָלָיו, וְעַל-כֵּן אֵין עֲצָה רַק לְגִשֵׁת אֵלָיו, וְכֵן לַעֲנִין אֶת הַתְּקַשְׁרֹת לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שֶׁבֵּיכָלְתֶּכֶם.

הַמְקַנָּה כְּבָר לִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי מִכְרַח לְהַפְסִיק לְכַתֵּב, כִּי כּוֹאֵב לִי הַלֵּב מְאֹד עַל זֶה, כִּי אֶפְלוּ אֶת הַמְקַלֵּט לֹא רָצוּ לְתַת לְנוּ.

כב שסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"ג אֵיָר, ל"ח לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַיּוֹם קִבַּלְתִּי אֶת הַגְּלִיוֹנוֹת שֶׁל ה"לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן". מָה אִמַּר לָךְ, הַסֵּפֶר הוּא חֲדוּשׁ שֶׁבַחְחֲדוּשִׁים, וְזוֹ תִהְיֶה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, הַהַדְפָּסָה הַכִּי יִפָּה, הַיְנוּ הַהוֹצָאָה הַזֹּאת בְּגִדְלֵי הָאוֹתִיּוֹת, זֶה יִהְיֶה מַשְׁהוּ נִפְלָא עַד מְאֹד, וְכֵן קִבַּלְתִּי אֶת הַסֵּפֶר "אֶרֶךְ אֲפִים", זֶה מַשְׁהוּ נִפְלָא מְאֹד מְאֹד. יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוּכַל לְהַמְשִׁיךְ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הָאִם אַתֶּם רוֹצִים שְׂיִהְיֶה שְׁעוֹר הָעֶרֶב, אֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת אֶת זֶה כְּדֵי לְתַאֵם אֶת הַשְּׁעָה, וְכֵן תִּתְקַשֵּׁר אֵל ... וְאֵל ... לְהַתְּוַדַּע אִם הֵם בְּבֵית, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְדַבֵּר עִמָּהֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכָּה לְהַדְפִּיס חֵלֶק אַחַר חֵלֶק שֶׁל שׁו"ת "אָשֶׁר בַּנְחָל", שְׁזָה מִמֶּשׁ חֲמִצָּן בְּדוֹר הַזֶּה, וּבְכַפְרִטִיּוֹת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַנִּפְלְאִים — זֶה לְמַשְׁהוּ לְהַפְּלִיא.

מָה עוֹשֶׂה עִכְשָׁו ... הָאִם מַגִּיָּה מַשְׁהוּ? וְכֵן תֵּאֱמַר לִי ... אִם יִתֵּן

לי את מספר הטלפון של הפקס, ויהיה פתוח בלילה, אז אכתב לו עוד.

המחכה לתשובה מהירה...

כב שסח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר-בחקתי, כ"ג איר, ל"ח למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וינדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אדם צריך לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, ולבטח רק בו יתברך, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עו): אם אדם מבטל את עצמו וכל פלו אליו יתברך, ובוטח רק בו יתברך, על-ידי-זה באה לו פרנסתו תכף-ומיד, כי העקר רק לבטל את עצמו אליו יתברך, ולא להפגס בלחץ משום דבר, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממון, סימן פג): אמונה הוא טוב לפרנסה, כשאדם מחדיר בעצמו, אשר אין בלעדיו יתברך פלל, והפל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, על-ידי-זה ישפע עליו שפע בפרנסה, והעקר לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, ואז בנקל תקבל פרנסה.

אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שיש לנו רבי כזה, שנותן לנו עצות על כל פרט ופרט, ומי יתן, שנוזכה להטות און קשבת אל עצותיו הקדושות, ואז נראה ישועות גדולות. וצריכים הרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא על אמונת חכמים, ולקיים את דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג): העקר לקשר את עצמו אל הצדיק שבדור, ולקיים את כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר גדול ודבר קטן לצית אותו, אפלו שאומר לך על זמין שמאל ועל שמאל זמין —

אֲשֶׁר   כב שסט   בְּנַחֵל   קלה

תִּאֲמִין בוֹ. וְזוֹ נִקְרָאת שְׁלֵמוֹת אֲמוּנַת חֲכָמִים, שְׁזוֹכָה לְהַשְׁלִיךְ אֶת דַּעְתּוֹ וְחֲכָמְתוֹ הַמְדַמָּה. וְלִכֵּן תַּחֲדִיר בְּעֶצְמָךְ אֲמוּנָה בוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִבְטַל אֶת עֶצְמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבַּרְךָ, וְתִצְיֵת אֶת הַצַּדִּיק הַקָּאֲמֵת, וְעַל-יַד־יָזָה תָּבוֹא לָךְ פְּרֻנְסָה בְּנִקְלָה. וְכִכֵּר אָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (ספֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן לג): בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיק תִּלְמִידוֹ מִתְפָּרְנָסִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקָּתִי, כ"ג אִיִר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה גִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תִּלְמִידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנְּחַת-רוּחַ, שְׁאַתֶּם גּוֹרְמִים לִי בְּזָה שְׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִהַרְבֵּה אֲנָשִׁים שְׁמַחוּץ יְבִנְאֵל, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, הַצְּלַחְתִּי לְהַחֲדִיר בְּכֶם אַהֲבָה, אַחֻוּה וְרַעוּת, וְכֹלֶם מִתְפַּעְעֵלִים מִבְּחוּץ עַל גְּדֹל הָאַחֲדוּת וְהָאַהֲבָה שֵׁישׁ בִּינֵיכֶם, וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֵׁישׁ עוֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְתַקֵּן, כִּי כְמוֹ שְׁאַהֲבַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ הִיא עַד אֵין סוּף, כִּי לֹא שִׁיף לוֹמַר שְׁאֲנִי אוֹהֵב אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבָר, כִּי כְמוֹ שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ אֵין סוּף, כִּי הָאַהֲבָה אֱלֹוֵי צְרִיכָה לְהִיּוֹת אֵין סוּפִית — לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה בְּכֹל פַּעַם בְּפַעַם, וְכְמוֹ-כֵן נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְחַזְקָם וּלְאַמְצָם וּלְאַהֲבָם בְּלִי סוּף, וְכֹל מֵה שְׁאוּהֵבִים יוֹתֵר אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁעַדִּין לֹא הִגִּיעַ אֶל אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, וְצְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְעֶזֶר לְזוּלָתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּבְכַפְרֵט שְׁאֲנוּ, תַּהֲלֶה לְאֵל, בּוֹנִים "עִיר בְּרֶסֶלֶב", אֲשֶׁר בְּקָאֲמֵת הַכֹּל נִרְאָה כְּחֹלֶם, אָבֵל תִּאֲמִינוּ לִי, שֶׁהַחֹלֶם הַזֶּה יִתְגַּשֵּׁם, וְכְמוֹ שֶׁפִּתַּח תַּקְוָה הִיְתָה מוֹשְׁבָה, וְהַיּוֹם הִיא

עיר גדולה, כף יבנאל, שהיא עכשו מושבה, תהיה עיר גדולה: "עיר ברסלב", תהלה לאל, יש לנו פה הרים להתבודדות, ולכל אחד מאנשי שלומנו תהיה דירה משלו ופרנסה משלו, רק צריכים עוד סבלנות, ונעבר על הכל, ומה עושים בין כף? מתחזקים יחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ומשתדלים בכל מיני אפנים שבעולם לעשות כל מיני פעולות, שתהיה אהבה, אחוה ורעות ביניכם.

מה אמר לכם! ידוע הספור שספר המגיד ממעזריטש זי"ע, ששמע מרבו הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שהסמ"ך-מ"ם ירד שלש פעמים לזה העולם: פעם ראשונה בשעת העגל, ופעם שנייה בשעת חרבן בית ראשון, ופעם שלישית הורידו הבעל-שם-טוב לזה העולם, וצעק עליו: "טפה סרוחה", איך לא פחדת להוריד אותי לכאן? וצעק כנגדו הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע ואמר: "אני לא מפחד ממך... אין עוד מלבדו... וככל שהסמ"ך-מ"ם צעק עליו: טפה סרוחה, איך הורדת אותי לכאן? כנגדו צעק הבעל-שם-טוב הקדוש: איני מפחד ממך... אין עוד מלבדו... ונשתתק הסמ"ך-מ"ם, ושאל אותו: מה אתה רוצה? ענה ואמר לו הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: אני צריך את המפתח של החסידות. ובתחלה לא רצה לתת, ועשה הבעל-שם-טוב הקדוש מה שעשה וכו' וכו', והכרח למסור לו את המפתח, אף אמר לו: אני אנוקם בך וכו' ונעלם. ויש דעות, שהנקמה הזו היא שנוקם בנכדי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, ובפרט על רבנו ז"ל, שהקים עליו מחלקת כזו, אשר כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש מדבר עליו כל דבר רע, ובפרט על אלו שמגלים ומפרסמים את דעתו בעולם, כמו מוהרנ"ת ז"ל, שהיתה לו מחלקת כל ימיו על לא דבר, ורדפוהו ובזוהו וכו' וכו', וכן מדור דור, מי שעוסק להפיץ את אור רבנו ז"ל, הוא צריך להיות הקרבן... והוא צריך לסבל חרופין וגדופין ובזיונות, ובפרט אנחנו בדור הזה, שרואים בחוש, שעם ישראל צמאים לדבר ה', והקונטרסים הם ממש חמצין לנשמות ישראל, כל אחד ואחד מכם יודע לספר המון ספורים, איך שהקונטרסים האלו ממש מצילים גשמות ישראל, ותהלה לאל, נתפשט בכל העולם כלו, ותרגמו את זה כפר

אֲשֶׁר   כב שסט   בַּנְחַל   קלז

בְּשֵׁתִים-עֶשְׂרֵה שָׁפוֹת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, וְחוֹטְפִים אֶת זֶה, וְלֹא בְּחֻנָּם
שֶׁהֵסֵמ״ךְ-מ״ם רוֹדֵף אוֹתָנוּ. וְעַל כָּלֵם — בְּזֶה שֶׁאַנְחֵנוּ רוֹצִים
לְהַגְשִׁים וְלִבְנוֹת ״עִיר בְּרֶסֶלַב״, בּוֹדְאֵי שֶׁהֵסֵמ״ךְ-מ״ם לֹא יַעֲזֹב
אוֹתָנוּ, אָבֵל אַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה
וְרַעוּת, וְלוֹמַר לוֹ: אַנְחֵנוּ לֹא מְפַחְדִים מִמֶּךָ... אֵין עוֹד מְלַבְדוּ...
וּכְכֹל שְׁנֵהִיָּה חֻזְקִים בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ
וְלַהוֹדֵעַ, שְׂאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלַיִח לַעֲבוֹר עַל
הַכֹּל.

וְלִכֵּן רְאוּ, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם
לְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְלֹא לְפַחַד מִהַנְּחַשׁ וְהֵסֵמ״ךְ-מ״ם הַרוֹכֵב עָלָיו, אֵין
לָנוּ כָּלֵל מִמֶּה לְהִתְפַּחַד, אַדְרָבָה, עָלֵינוּ לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו
יִתְבַּרְךָ, וְרְאוּי לָנוּ לְצֵאת בְּכֹל יוֹם לְשָׂדֶה וְלָהָר לְהִתְבוֹדֵד עִמוֹ
יִתְבַּרְךָ, וְלַהֲרַבּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלַהֲתַפְּלֵל אֶת הַתְּפִלוֹת:
שַׁחֲרִית, מְנַחֶה, מַעֲרִיב — בְּמִגֵּן דִּיקָא, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד
מְאֹד עַל זְמַן תְּפִלַּת הַיְתִיקִין, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ
לָנוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל וְתִיקִין, אֲזִי הוּא שֶׁמַּח כָּל הַיּוֹם,
כִּי לֹא יִפְסֹק חוּכָא מִפּוּמִיָּה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם וְתִיקִין.

הַעוֹלָה עַל הַכֹּל — לִידַע שֶׁהַכֹּל דְּמִיוֹן, הַרְשַׁע הַזֶּה עַל אֶף כֹּל
הַמְּסִירוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', עַל אֶף כֹּל הַיְסוּרִים וְהַצְּרוּת וְהַמְּרִירוֹת שֶׁגוֹרֵם
לָנוּ וְכוּ', אִם רַק נִהְיֶה חֻזְקִים בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, לֹא יוּכַל לָנוּ כָּלֵל.
וְעַל-כֵּן רְאוּ לְחֹזֵר תָּמִיד מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ... אֵין עוֹד מְלַבְדוּ...
מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין... וּבְזֶה נִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאת וּבִיְתֵר
עַז בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְפּוֹצֵץ הַרַע לְגַמְרֵי
וּיִסְתַּלַּק מֵאַתָּנוּ, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְזַכֵּר אֶת זֶה הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב.

גַּא וְנֹא רְאוּ לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לִכְף זְכוּת, וְלֹא לְדַקֵּר אוֹתוֹ
בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וְאֲזוֹ תִּרְאוּ אֵיךְ שֶׁנִּנְצַח אֶת הַמְּלַחְמָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ, וְאַנִּי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְמַשׁ בְּקִרְוֹב לְהִיּוֹת עִמָּכֶם בְּיַחַד, רַק תִּמְשִׁיכוּ לְהִתְפַּלֵּל עָלַי,

קלח אשר כב שע בנחל

כי אני רואה ישועות גדולות שעשה לי הקדוש-ברוך-הוא, ואני תולה את זה רק בזכות התפלות שהתפללתם בשבילי אתם ונשותיכם וילדיכם, ובודאי התפלה פעלה למעלה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב שע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר-בחקתי, כ"ג איר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! דמעות יורדות מעיני על גדל הצער והעגמת נפש שיש לך וכו' וכו'.

הדבר הראשון שאני מבקש אותך, שאל תתאבד, שקורין פארליין זיך "מען טאר זיך נישט פארליין אין די ערגסטע מצבים, עס איז דיך דא א גאט אויף דער וועלט, מען דארף אין איהם בוטח זיין", ודבר זה תחקק היטב בידעתך, זה לא סוף העולם.

עכשו עצם הענין אני נגד גט, בשום פנים ואפן אל תחתם על גט, ואל תחתם עם עורך-דין שום דבר, אתה תגיד שאתה רוצה רק שלום-בית, אינך רוצה שום דבר שבעולם רק שלום-בית, ואני מבקש אותך, ומזהיר אותך, אל תעשה שום צעד פזיזי עכשו, ואני יודע שכואב לך מה שעובר עליך ממנה צרות ויסורים ומכאובים וכו' וכו' ואתה לא יכול לסבל אותה וכו' וכו', מפני שהצרה לך באפן כל-כך מגנה וכו', ועשתה אתה מה שרצתה וכו' וכו', ונעשית הסמרטוט שלה וכו' וכו', עם כל זאת אני אומר לך, שאל תפחד כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, יש לנו הקדוש-ברוך-הוא, והוא בודאי לא יעזב אותך, מה שאתה בן צריך לעשות הוא — להרבות בתפלה, ובפרט אצל ציון קברו של שמואל הנביא, לבקש ולהתחנן

אֲשֶׁר   כב שע   בַּנְחַל   קלט

מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲוֶס וּיִרְחַם עָלֶיךָ, כִּי אָנֹכִי רוֹאֶה, שְׁכַל אֱלוֹ הַזְּכוּכִים
הֵם לְתַקּוּן נִפְשֶׁךָ, רַק תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאַתָּה תִּגִּיד שְׂאֵתָה רוֹצֶה
שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים בְּעוֹלָם שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם, וְתִהְיֶה
וּתְרֹן, וְאַף שְׁכּוֹאֵב לְךָ הַדְּבָר הַזֶּה מְאֹד מְאֹד, וְאַתָּה מִתְפּוֹצֵץ מְרֹב
צָעַר, אַתָּה רוֹאֶה שְׂאֵתָה לֹא יְכוֹל כְּבֹר לְהַמְשִׁיךְ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל
זֹאת עָלִי לֹמֵר לְךָ, שְׂאִין זֹו עֲצֵה כָּלֵל, אֲדַרְבֶּה, אַתָּה צָרִיךְ לְהַחֲזִיק
מֵעַמֵּד, וּבְשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן לֹא לְהִסְפִּים לִגֵּט, וְרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ עַל
זֶה מְאֹד מְאֹד. אָנִי יוֹדֵעַ שְׁקָשָׁה וְכָבֵד לְךָ מְאֹד הַמְצָב, וְאַתָּה מְלֹא
קִשְׁיוֹת וּסְפִיקוֹת עַל אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ' וְכוּ', אִיךָ אֲשֶׁה יְכוֹלָה לַעֲשׂוֹת לְךָ
דְּבָר כְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ, שְׂאֵתָה לֹא
הִיחִיד בְּדוֹר, הַמּוֹן אֲבָרְכִים עוֹבְרִים אֶת הַסֶּבֶל הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ',
וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אֵינָם נוֹתְנִים גֵּט לְנִשְׁוֹתֵיהֶם, כִּי צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְהַזְהֵר לֹא לְתַת גֵּט.

וְעַל-כֵּן אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, שְׁבְשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן אֵל
תַּתֵּן גֵּט לְאֲשֶׁתְּךָ, תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׁבְעוֹלָם לְהַשְׁלִים עִמָּה,
וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנִּסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי
שְׂאִנִּי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִמְתְּקוּ מִמָּךְ כָּל הַדֵּינִים, וְהַכֹּל יִחֲזֹר
בְּשְׁלוֹם וּבְאֵהָבָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

זֹאת אָנִי מְכַרְח לְהוֹסִיף לְךָ, שְׂאִנִּי לֹא עוֹזֵב אוֹתְךָ בְּשׁוֹם פָּנִים
וְאַפֵּן — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, תַּחֲבִיא אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה
אֶצְלֶךָ, עוֹד פֶּעַם אָנִי חוֹזֵר עַל זֶה — אָנִי לֹא עוֹזֵב אוֹתְךָ, לֹא בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, רַק אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵתָה אֵל תַּעֲזֹב אוֹתִי, שְׂאִז
יִצְאֵתִי מִהַתְּחִיבוֹתִי, אֲבָל אָנִי מְצַדִּי לֹא עוֹזֵב אוֹתְךָ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן,
אַתָּה מְאֹד חָקוּק בְּלִבִּי, וְאָנִי תָּמִיד אֲזַכֵּר אוֹתְךָ לְטוֹבָה.

כב שעא.

בעזרת השם ותפלה, יום רביעי לסדר בהרבהקתי, כ"ג איר ה'תשנ"ד.

שלום רב אל אל ... תחיה.

עכשו קבלתי הודעה, שהלכת אל עורף-דין ופתחת תיק נגד בעלך לגרושין, לזאת אני מכרח להורות לך, שתחזרי מהצעד הפזיז הזה, הן אמת שיש לך הרבה טענות ומענות על בעלך וכו' וכו', אבל תדעי, שהכל יכולים לסדר בלי גט, ואצלו תתברך מאד חשוב שלום-בית, ועל-כן את צריכה לעשות כל מיני מאמצים שיהיה שלום-בית ביניכם, ואל תהיי פזיזה לתבע גט.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפלי ביאוש ובדכאון, כי מגרושין לא יוצא שום דבר, אדרבה גרושין הורסים את החיים, גרושין הורסים את העתיד של הילדים, ועל-כן אבקש אותך מאד מאד, אל תעשי צעדים פזיזים, ואל תתגרשי מבעלך, תשתדלי לעשות שלום עמו ותדוני אותו לכף זכות, כי עובר לא פחות משברים ממה שאת עוברת, ואת צריכה להבין אותו, ואז הוא יבין גם אותך, ועקר שלמות השלום-בית הוא כשהבעל והאשה מבינים זה את זה, ולא דוקרים אחד את השני, ועל-כן אבקש אותך מאד מאד, תבטלי את הצעד המספן הזה הנקרא גט.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בכל מיני אפנים שבעולם, ויסתדר השלום-בית אצלכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב שעב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר־בִּחְקָתִי, כ"ג אִיר ה'תשנ"ד.

שלום רב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אודות בְּנֵךְ וְכו', אֵל תִּדְאָגִי כָּלֵל, יֵשׁ הַרְבֵּה יְלָדִים שְׁלֵא מְכִירִים אֶת הַצְּבָעִים וְכו', וְהֵם נוֹלְדוּ עִם זֶה, זֶה לֹא בְּעֵינֵי רְצִינִית, וְאִתּוֹ צְרִיכָה לְדַעַת, שְׁאֲסוּר לְהַשְׁוֹת בֵּן בֵּין בְּנִים אֲחֵרִים, יֵלֵד בֵּין יְלָדִים אֲחֵרִים, בַּת בֵּין בָּנוֹת אֲחֵרוֹת, כָּל יֵלֵד וְיֵלְדָה הֵם עוֹלָם בְּפָנַי עֲצוּמוֹ, וְלֹא יְכוּלִים לְהַשְׁוֹת אֶחָד לַשְּׁנַי, מִפְּנֵי שֶׁהַבְּכוֹר שְׁלִי מְצִיָּן, אֲזַי גַּם הַשְּׁנַי שְׁלִי צְרִיף לְהִיּוֹת מְצִיָּן, וְכִשְׁשֹׁנִיָּהֶם מְצִיָּנִים גַּם הַחֲמִישִׁי צְרִיף לְהִיּוֹת מְצִיָּן, זֶה לֹא הוֹלֵךְ כָּכָה, כָּל יֵלֵד וְיֵלְדָה הֵם עוֹלָם אַחֵר לְגַמְרִי, וְצְרִיכִים טְפוּל אַחֵר לְגַמְרִי.

הַעֲקָר הוּא רַק סְבָלְנוֹת, וְאִם רוֹאִים אִיזוֹ בְּעֵינֵי, צְרִיכִים לְהַתְמוּדָד עִם הַבְּעֵיָה, וְלַחֲזֹק אֶת הַיֵּלֵד, וְלֹא לְהַשְׁפִּילוֹ, אֲדַרְבֵּה לְתַת לוֹ רַק מַחְמָאוֹת וְלֹא לְהַשְׁפִּיל אוֹתוֹ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן — רֵאָה שְׁמֵשָׁה אַחִידָה כָּף וְכָף, וְלָמָּה אִתָּה כָּף וְכָף וְכו' וְכו', זֶה סֵם הַמְּנוֹת לְזֵמֵר לְיֵלֵד כָּף, וְכֵן לְבַת — רֵאִי שְׁלֵאָה כָּף וְכָף, וְאִתָּה כָּף וְכָף, זֶה מִמֶּשׁ סֵם הַמְּנוֹת לְהַגִּיד לְיְלָדִים, אֲלֵא צְרִיכִים לְתַת לְיְלָדִים מַחְמָאוֹת, כְּדִי שִׁיתְפָּתְחוּ כְּרֵאוֹי, כִּי כְּשֶׁנוֹתְנִים מַחְמָאָה, הֵם מִתְפָּתְחִים יוֹתֵר וְגַדְלִים בְּרֵיאוֹי בְּנִפְשָׁם, כִּי טְבַע שֶׁל קֶטֶן, שְׁרוּצָה שִׁיגְדִילוֹ אוֹתוֹ, וְעַל-כֵּן רֵאִי שְׁתַּהֲיֶה לָךְ סְבָלְנוֹת. וְעַל כָּלֵם — צְרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזִכּוֹת זֶה שְׁאַתֶּם מְזַכִּים אֶת הַרְבִּים, שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מֵהַיְלָדִים, הַעֲקָר אֵל תִּפְחָדִי כָּלֵל, וְאֵל תַּעֲשֵׂי מִזֶּה בְּעֵינֵי רְצִינִית, אֲלֵא תַּהֲיִי עַל הַמְשָׁמֵר לְחֻזְקוֹ וְלֵאמְצוֹ וְלַעוֹדְדוֹ, וְלֹא לְקַמֵּץ בְּמַחְמָאוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֵדֶר בְּהַר־בְּחֻקְתִּי, כ"ג אִיִר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַנְּחֻת־רוּחַ שְׁאַתָּה גֹרֵם
לִי בְּזֶה שְׁאַתָּה מְדַפִּיס לִי אֶת הַסְּפָרִים, אֵינִי יוֹדֵעַ מָה הֵייתִי עוֹשֶׂה
בְּלַעֲדֶיךָ, מִמָּשׁ חֹסֵד מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעַל־כֵּן רָאֵה לְחֻזַק אֶת
עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְאֵנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעוֹד
נִזְכָּה לְהוֹצִיא גְזֻמָּאוֹת שֶׁל סְפָרִים, רַק חֻזַק וְאַמֵץ מְאֹד, וְשׁוּם דְּבַר
שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂרַק תַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה.

אִם יִהְיֶה אֶפְשָׁר לְשַׁלַּח עוֹד פַּעַם מְשֻׁלַּח שֶׁל סְפָרִים מְכַרְכִּים
— מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וְאֵנִי אֲשַׁלֵּם לְךָ, מַה שְׂרַק נִשְׁאַר לְךָ, כְּגוֹן:
"אֲשֶׁר בַּנְּחַל", או "אוֹצֵר הָאֱמוּנָה", או "אוֹצֵר הַחַיִּים" וְכַדוּמָה,
וְאֵנְחֵנוּ יְכוּלִים לְהַפִּיץ אֶת זֶה, וּתְהִלָּה לְאֵל, הַסְּפָרִים עוֹשִׂים רָשָׁם
גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וּמִי שְׁמִסְתַּכֵּל בָּהֶם, חוֹזֵר בְּתֻשׁוּבָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַזְכוּת הַזֹּאת תִּגַּן עֲלֶיךָ וְעַל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, וְתִהְיֶה
כְּלַכֶּם בְּרִיאִים וּמְצַלְחִים בְּחַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֵדֶר בְּהַר־בְּחֻקְתִּי, כ"ג אִיִר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר   כב שעה   בְּנַחַל   קמג

כָּבֹד קִבַּלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ בַּמָּה וּכְמָה פְּעָמִים, וְאִין מְלִים בְּפִי
לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֶסֶד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה, שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי... בְּעֵנֶן הַפְּצַת
סִפְרֵי רַבְּנוּ וִ"ל, וּבִפְרֹט שְׁאַתָּה מְשַׁמֵּשׂ אֶת רַבְּנוּ וִ"ל, בְּזֶה שְׁאַתָּה
מוֹלִיךְ אֶת הַסִּפְרִים, יְעוֹזֵר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהַיְיָ לְךָ
הַצְּלָחָה, וְתַתְּחַתֵּן בְּקִרְוֹב מְאֹד, וְאִם תִּבְקֶשׁ הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, יְכוֹל
לְהִיֹּת שְׁעוֹד אֲזֻכָּה לְהִיֹּת עַל הַחֲתֻנָּה שְׁלֹךְ, הַכֹּל תְּלוּי בַתְּפִלָּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי
שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שעה.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר-בְּחֻקֵּי, כ"ד אֵיָר, ל"ט לְמִסְפָּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חָבַל שְׁלֹא שְׁמַעוּ אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ אֶת הַשְּׁעוֹר, שְׁבֹאֲמַת כּוֹנֵנִי עִם
כָּל הַשְּׁעוֹר שְׁלִמְדִנּוּ אֶתְמוֹל בְּעָרֵב רַק אֲלֵיהֶם, כִּי מָה לָּנוּ לְהַתְּפַחֵד
מִהַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, הוּא מִמִּילָא יִתְפַּגֵּר בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה וְכוּ',
וְרַק רוֹצִים לְהִרְאוֹת לוֹ מִהַשָּׁמַיִם אֶת הַצְּלָחָתֵנוּ, שְׁדַבֵּר זֶה שׁוֹרֵף
אוֹתוֹ. וְעַל-כֵּן רָאָה לְעוֹזֵר לִי בְּדַבָּר זֶה — לְהַזְהִיר אֶת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ,
שְׁלֹא יַעֲשׂוּ שׁוּם הַפְּגָנָה, הֵם מְחַפְּשִׁים דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', וּבִפְרֹטִיּוֹת
עֲכָשׁוּ הַמַּצֵּב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְאֹד מְאֹד מִפְּחִיד וְכוּ', מָה יִהְיֶה עִם
הַעֲרָבִים, יִמַּח שְׁמֵם, וְעַל-כֵּן אִם יִחְרְגוּ מִהַמְּסֻלוֹל, זֶה רַק יִהְיֶה
לְרַעַתְנוּ, וְעַל-כֵּן תִּזְהִיר מְאֹד מְאֹד אֶת הַנוֹגְעִים בְּדַבָּר, הַמְּכַתֵּב עֲדִין
מִנַּח בְּיָדִי, לֹא אֶמְרֵתִי דְּבַר כְּזֶה, אֲלֵא רַק לְהַכְּנִס אֵלָיו בְּכָל יוֹם,
וּלְנִדְנֵד לוֹ.

נָא לְתַלוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב הַכָּלְלִי עוֹד עֲכָשׁוּ קִדְּם מִנֵּן הַשָּׁנִי, כִּי

קמד אָשֶׁר כב שֵׁנו — כב שֵׁנו בַּנְחָל

זֶה מָאד נֶצְרָךְ, וְכֵן תִּמְסֹר אֶת הַשְּׁלֵשָׁה מִכְּתָבִים בְּיָדוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד
וְלֹא לְשְׁלִיחִים, כִּי מָאד מָאד נְחוּץ וְדַחוּף.

הַמְצָפָה שְׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי...

כב שֵׁנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר־בְּחֻקְתִּי, כ"ד אִיר, ל"ט לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב לְ... תְּחִיָּה.

עֲכָשׁוּ צִלְצֹל אֵלַי בְּעֶלְךְ, וּבִקֵּשׁ לְהוֹדִיעַ לְךָ, שֶׁהוּא מְגִיעַ לְשָׂדֶה
הַתְּעוּפָה הַיּוֹם בְּשָׁעָה 7.00, אִם אֶפְשָׁר שְׁאֶחָד יִסַּע לְקַחַת אוֹתוֹ
מִשָּׁם.

הָעֵקֶר רְאִי לְחִזָּק עֲצֻמְךָ, וְכֵן תְּבַקְשִׁי אֶת כָּל הַיְלָדִים שְׁלֹךְ
לְהַתְּפִיל לְבַעֲדִי, שְׁאֲזֹכָה לְצֵאת מִכָּל הַחֻבוֹת, שֶׁהִסְמֵךְ-מ"ם יִתְבַטֵּל,
וְנִזְכָּה כָּבֹד לְרֵאוֹת בְּהַתְּגַלוֹת מְלָכוֹת שְׁמַיִם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ וּבְעֵד הַיְלָדִים תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שֵׁנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר־בְּחֻקְתִּי, כ"ד אִיר, ל"ט לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", הַגְּרָיִם
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַנְּיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם

וַיִּצְיָאֵם מִכָּל צַעַר וְצוּקָה, וּמִכָּל נִגְעַת וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וַהֲצִלָּהָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אַמֵּן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר במדת השמחה, ותדעו אשר כל הצרות של האדם הן רק מחמת העצבות והעצלות, וזה מה שמכניס את האדם בדכאון וכו' וכו', וסוּחֲבוּ אֶל תוֹף יְאוֹשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה בְּאֵרֵבנוּ ו"ל לַעֲקוֹר מִן הָעוֹלָם, וּמַחֲדִיר בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, שִׂידַע אֲשֶׁר אֵין שׁוּם יְאוֹשׁ בַּעוֹלָם כָּלֵל, וְעֲלִינוּ תַלְמִידֵינוּ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַכְּרוֹז הַזֶּה לְכָל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ בַמֶּצֵב נוֹרָא שְׁנַמְצָאִים כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינֵם יוֹדְעִים מַה יֵּלֵד יוֹם וְכוּ', וְכָל אֶחָד מִתְפַּחַד וְכוּ', וְעַל-כֵּן עֲלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכָלֵם, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵךְ מַחֲיָה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַכֵּל מִשְׁגַּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית.

מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו היקרים, שכמו שאתם צריכים לחזק את כלל נשמות ישראל בכל העולם כּלוּ, ובפרטיות בארצנו הקדושה, שלא להתפחד כּלֵל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואנחנו תלויים ועומדים רק בידו יתברך, כּמו־כֵּן עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לֹא לְפַחַד מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם וּגְנֻדָּא דְלֵיהּ, כִּי הַכֵּל הֵבֵל וְרִיק וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא לֹא יְכוֹל לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוּם דְּבָר וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֵבֵל יִהְיֶה אִף אֶחָד לַעֲשׂוֹת הַפְּגָנָה, כִּי זוֹ לֹא דְרַכְנוּ, וְאִם יֵשׁ טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת, שִׂיכְנִסוּ אֵלָיו בְּכָל יוֹם שָׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה הַיּוֹרִים (אַנְשִׁים וְהַנְּשִׁים), וַיִּתְלוּנָנוּ לְפָנָיו עַל הַמֶּצֵב שְׁבוּ נַמְצָאִים הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, וְלִהְזִהִירוּ שְׁלֵא נַעֲבֹר עַל כֶּף בְּשִׁתְיָקָה. כִּי בְּאַמַּת אַתֶּם יוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי, שֶׁהֵן דְּרָכֵי נַעַם, וּכְשׁוֹזוּכִים לְשִׁמְחָה וּלְחִזְקָה וּלְבִדָּח אֶת הָאָדָם, אֲפֹלוּ שִׁיְהִיָּה רֶשַׁע גְּמוּר, יְכוֹלִים לְשַׁבֵּר אֶת הָרַע שְׁלוֹ, וְאֵנִי נֶגֶד דְּרָכֵי אֱלִימוֹת וְדְרָכֵי הַפְּגָנוֹת, שְׁזֶה הַכֵּל הֵבֵל וְרִיק, וְרַק זֹרַע וּמַצְמִיחַ קִנְיָה וְשִׁנְיָה בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, סוּף כָּל סוּף כְּלָנוּ נַמְצָאִים בְּאַנְיָה אַחַת, וְכְלָנוּ בְּנֵי אַבִּינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְכְלָנוּ צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-כֵּן אֵין זוֹ עֲצָה

לעשות הפגנות, ולהסית ולהדיח את התושבים נגדנו, זו עבודת הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, ונאנחנו צריכים זה לעמת זה לזרע ולהצמיח אהבה, אחוה ורעות בין נשמות ישראל, ודיקא על-ידי-זה נזכה ונצליח, ואין לנו ממה להתפחד כלל, פי אני מבטיח לכם, שיהיה לנו תלמוד-תורה ענקי עם בנינים חדשים, וכמו-כן בית ספר ענקי עם בנינים חדשים עם מקום לשחק וכו' וכו', ואף שזה נדמה עכשו כחלום, אבל תאמינו לי שלא יקח הרבה זמן, ויהיה לנו מהכי יפה שאתם רק יכולים לתאר, וכן יבנה בית-המדרש הגדול על אפם וחתם של שונאינו ומתנגדינו, שלא יועיל להם שום דבר.

נא ונא ראו רק להיות בשמחה, ותקדו תמיד בכל יום ויום אחר כל תפלה ותפלה, ותקדימו שלום לכל התושבים, ואף שמראים לכם פנים חמוצות, תדברו אתם ממעלת השמחה, ותדברו רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואיך שאין שום תכלית אחרת, רק לחזר אליו יתברך, כמו שדבר הבעל תפלה, ותעשו את זה בתמימות ובפשיטות גמורה, אתם צריכים לדבר רק דבורי אמונה, וכמו שאמר רבנו ז"ל למוהרנ"ת ז"ל: אתה צריך לדבר עם בני-אדם, ובודאי תפעל, כמו-כן אני אומר לכם: כל אחד ידבר עם השכן שלו רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ותמיד לדבר רק משמחה, ושלא יתיאשו, ואף פעם אל תכנסו בוכוחים, כי מה אכפת לנו מה שיהיה אומר וכו', העקר מה שאנחנו אומרים, זה צריך להיות אכפת לנו וכו', ונאנחנו צריכים רק לדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית, ולחזק ולשמח ולבדח את כל בר ישראל היכן שרק נמצא ובפרט ביבנאל, וידוע הספור, שהרב הקדוש ה'בעל התניא' ז"ע, היה לעת זקנתו קשה שמיעה, וכשפתלמידיו אמרו לו: רבי, תעזרו לעצמכם. ענה ואמר: מה אני צריך לשמע, מה שיש לי לומר, ממילא אני אומר, ומה שאתם אומרים, לא מענין אותי... ואם פן מה אני צריך לשמע?! ואנשי שלומנו רגילים להשתמש עם הספור הזה, ועלינו רק לדבר עם שכנינו ועם חברינו ועם ידידנו דבורי אמונה והשגחה פרטית, ולדבר עמהם דבורי שמחה, לחזקם ולאמצם ולהקדים שלום לכל בר ישראל וכו', ומה שיש לו

אֲשֶׁר   כב שעה   בַּנְחַל   קמז

לומר איזו עקיצה או איזו הערה וכו' וכו', לא צריך להיות אכפת לנו, ועל-כן גם אתם תעשו דבר כזה, ועל-ידי-זה תצליחו.

העקר תזכרו שאנחנו תלויים ועומדים רק בידו יתברך, ועוד תראו את הנסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, העקר אל תעשו בשום פנים ואפן הפגנות, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתציתו אותי.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב שעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר-בנקתי, כ"ד איר, ל"ט למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אבל לדעתי, לא הבנת מה שכתבתי לך, כי אתה צריך לדעת, פי בדרכים קשות לא נפעל שום דבר, אלא נפל לידי הסמ"ך-מ"ם, וזו לא דרכנו, רק אמרתי שצריכים בכל יום להפגס אצלו שנים או שלשה הורים (גברים ונשים), ולהתלונן לפניו ולהזהירו, שנעשה מה שרק נוכל וכו', אבל לא שנעשה הפגנות, כי תאמינו לי, שזה לא כדאי, ובפרט שהם מחפים על זה עכשו, שאנחנו נעשה פרובוקציות וכו', ויוכלו אחר-כך לצחק מאתנו. ועל-כן עלינו רק להראות להם שאנחנו מתעלמים מהם, ולא מפחדים מהם, והעקר אנחנו גלוי בשלנו וכך נצליח.

אני מקווה שתעשה את רצוני לא לעשות שום הפגנות בשום פנים ואפן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב שעט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר־בִּחְקָתִי, כ"ד איר, ל"ט למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, אִף הַטְּרָדוֹת וְהַעֲגָמַת נַפֶּשׁ וְכוּ',
הוּא אֲשֶׁר מֵנַע מִמְּנֵי הַכְּתָב לְכַתֵּב לְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! הַ"לְקוּי־מוֹהַר"ן זֹהֵי הַדְּפָסָה חֲדוּשׁ
שֶׁבְחֲדוּשֵׁינִי, לֹא נִרְאָה כְּבִשָׁם הַזֶּה מֵאֲזֵי שֶׁהִדְפִּיסוּ אֶת הַ"לְקוּי־
מוֹהַר"ן בְּעוֹלָם, וְאֵין לְךָ לְהִתְבַּיֵּשׁ כָּלֵל, אֲדַרְבֵּה, רְאוּי לְךָ לְשִׂמְחָה
מְאֹד מְאֹד עִם הַזְכוּת הַזֹּה, אֲבָל פֶּלֶא בְּעֵינַי, שֶׁשָּׁלַחְתָּ לִּי עוֹד פַּעַם
לְהִגִּיהַ, כִּי אֲנִי לֹא מוֹצֵא שֵׁם שׁוֹם טְעוּיֹת, עֲבַרְתִּי כְּמוֹ עֲשָׂרִים
תּוֹרוֹת, וְאֲנִי לֹא רוֹאֶה שְׂאוּכַל לְגַמֵּר אֶת הַכֹּל עַד שֶׁאָבּוּא לְאַרְץ
יִשְׂרָאֵל, כִּי יָכוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת, שֶׁאֲנִי בָּא עַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת, וְזֶה עוֹד
שְׁבוּעַ, וְאִיךָ אוּכַל לְגַמֵּר אֶת כָּל הַסֵּפֶר, וְאִם זֶה מְגַה וְאֵין טְעוּיֹת,
לְמָה צְרִיכִים לְחִכּוֹת, כְּבָר כְּדָאֵי לְהִדְפִּיסוֹ, וּבְכַפְרֵט שֶׁשִּׁמְעֵתִי מֵ...
שֶׁהוּא עֹבֵר עַל זֶה, וְגַם אֲנִי לֹא מְצֵאתִי עַד עַכְשָׁו טְעוּיֹת, וְאִם כֵּן
מָה וְלְמָה לְחִכּוֹת, רַק כְּדָאֵי תַכְּף־וּמְיָד לְהִדְפִּיסוֹ.

אוֹדוֹת הַדְּרָשׁוֹת מוֹהַר"ש, כְּדָאֵי לְחִכּוֹת עוֹד עַד שֶׁיְהִיָּה לוֹ עוֹד
חֵלֶק, וְאוֹדוֹת הַשִּׁיחוֹת, אִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ שֶׁלֹּא יִכְבֵּד עָלֶיךָ, אֲזַי מָה
טוֹב וּמָה נָעִים, כִּי יְהִיָּה סֵט שֶׁל עֲשָׂרָה כְּרִכִּים, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
יַעֲזֹר, שְׂאוּכַל לְשַׁלַּח לְךָ כְּמָה קוּנְטְרָסִים לְהַשְׁלִים אֶת "אוֹצֵר
הַקּוּנְטְרָסִים" חֵלֶק ט'. מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לִי לְדַעַת, אִם צְרִיךָ חֲזָרָה
אֶת הָעֲמוּדִים שֶׁל הַ"לְקוּי־מוֹהַר"ן, כִּי אִם לֹא מְצֵאתִי בְּזֶה טְעוּיֹת,
לְמָה לִּי לְסַחֵב אֶת זֶה חֲזָרָה, אוֹ אוֹלֵי אַתָּה צְרִיךָ שֶׁיִּדְפִּיסוּ מִזֶּה, נָא
לְהוֹדִיעֵנִי.

"אֲשֶׁר בְּנַחַל" כְּנִרְאָה יְהִיָּה לְךָ עַל שְׁנֵי חֵלְקִים, כִּי אֶת זֶה אֲנִי

אֲשֶׁר   כב שפ   בַּנְחַל   קמט

מגיה במהירות, ומה גם אני רואה, שפמאד מאד חשוב שאגיה את "אשר בנחל", כי לפעמים חסרה תבה אחת, וכבר משנה את כל הכוונה, ולפעמים חסרות כמה תבות, כאשר תראה בעצמך בהגהות, וזה כבר מסביר היטב את כל הענין. ועל-כן טוב מאד, שאמשיך להגיה את ספר "אשר בנחל", אבל יתר הספרים שיגיהו אחרים.

מה אמר לך! עובר עלי בשבועים האלו ממש יסורי תפח וכי, כמו שטנגנים דג בשמן רותח וכי, כך מטנגנים אותי, רחמנא לצלן, ולא בחנם שיוצאים ספרים כאלו, כי אני משלם על זה מחיר כל-כך קשה.

מה לעשות? כואב לי הרבה דברים, אך צריכים להבליג, אם אפשר לעורר ולחזק את ... שישתדל בעבורי, שאקבל את האשור על בית-המדרש.

המצפה לשמע ממך...

תענה לי בקשר ל"לקוטי-מוהר"ן", אם אתה צריך את ההגהות חזרה.

כב שפ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב-שבת-קדוש לסדר בהר-בחקתי, כ"ה איר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לשמח מאד מאד על נעם חלקך, על אשר בנחל שם חלקך וגורלך, וזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, שהוא מחדיר בנו שמחת המצוות, ובפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נז), שאכילת שבת היא פלה קדש, פלה אלקות, ולכן צריכים להתענג

מאד בְּשֶׁבֶת-קֹדֶשׁ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּמָא בְּרֵאשִׁית): עֲנֵג שֶׁבֶת כְּאֵלֶּף תְּעֻנִּיּוֹת; כִּי הָעֶקֶר — שְׁצָרִיכִים לְהִתְעַנֵּג עִם הַשֶּׁבֶת, וְכָל מִי שֶׁנִּזְהָר בְּשִׁמְרַת שֶׁבֶת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל רַע. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשֵׁלַח): מִי שֶׁשָּׁמַר אֶת הַשֶּׁבֶת — מֵרַחֵק מִן הָעֵבֶרָה; כִּי הַשְּׂמֵחָה שֶׁל שֶׁבֶת שׁוֹמְרַת אוֹתוֹ שְׁלֵא יבֹא לִיְדֵי חַטָּאִים, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לֵהוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשֶׁבֶת, הָיוּ רוֹקְדִים כָּל הַשֶּׁבֶת. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה כה, סִימָן יב): בְּעֵת שֶׁאָדָם שׁוֹמֵר אֶת הַשֶּׁבֶת — גּוֹזֵר גְּזֵרָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַיְמָה; וּבְשֶׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ סוֹפְרִים כָּל יוֹם וַיּוֹם: "הַיּוֹם רֵאשׁוֹן בְּשֶׁבֶת" וְכוּ', "הַיּוֹם שֵׁנִי בְּשֶׁבֶת" וְכוּ', כְּדֵי שֶׁכִּבֵּר נִזְכָּה לְהַגִּיעַ אֶל הַשֶּׁבֶת, וּבִזְכוּת הַתְּשׁוּקָה שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם אֶל שֶׁבֶת, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדָיו.

מָה אָמַר לָךְ! זְכוֹר וְגַם זָכַר מָה שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ וַ"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שֶׁבֶת, סִימָן ח'): עַל-יְדֵי שְׁמִירַת שֶׁבֶת, הוּא כִּבְּן הַמִּתְחַטֵּא לְפָנֵי אָבִיו, וְהוּא מְמַלֵּא שְׂאֵלוֹתָיו, גַּם הוּא גּוֹזֵר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַיֵּם, גַּם הַקְּרֵן שֶׁל הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁלוֹ קִיּוּמִים לְעוֹלָם הַבָּא, וְאֵינוֹ אוֹכֵל מִפְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה; וְלָכֵן תִּבְקֶשׁ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בַּתְּשׁוּקָה עֲצוּמָה — מְתִי כִּכְּרֵי הַשֶּׁבֶת וְכוּ', וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ שֶׁתִּהְיֶה זֶהִיר בְּשִׁמְרַת שֶׁבֶת, כִּי כָּל הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאָה רַק כְּשִׁזְזוּכָה לְשִׂמְחָה כָּל הַשֶּׁבֶת, כִּי הַשֶּׁבֶת מַעֲשֶׂרַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְנוֹתַנָּת לְאָדָם נִיחָא לְמַחֲיָן, כִּי יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.

נָא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִדַּע, שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ מִחֵיָהּ וּמִהוֹנָהּ וּמִקִּיּוּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ. וְלִהְיֶיעַ אֶל יְדִיעוֹת אֵלֶּיךָ — לִידַע שֶׁדְּבַר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, זֶה זוֹכִים רַק עַל-יְדֵי שְׁמִירַת שֶׁבֶת וְשִׂמְחַת הַשֶּׁבֶת, כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה בְּשֶׁבֶת, בְּזֶה הוּא מוֹדֶה בְּשֶׁבֶת, וְשֶׁבֶת הִיא אַחֲדוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי מָה הִיא שֶׁבֶת? שְׂמָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָא וְתַמָּא, עֲצָם אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ הַמִּתְגַּלָּה בְּשֶׁבֶת, וְאֵין עוֹד שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּתוֹךְ שִׂמְחַתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

אֲשֶׁר   כב שפא   בַּנְחַל   קנא

וְאִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, תִּקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ, שְׁבֻשְׁבַת לֹא תִדְבֵר שׁוּם דְּבוּר חַל, וְכֵן לֹא תָרִיב עִם אִף אֶחָד, וְהַעֲקֹר שְׁתִּהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמְחַת כָּל הַשְּׁבֻת. וְאִם הֵייתָ זֹכֵה לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיזָה שְׁפַע בְּרָכָה הִיָּה בָּא לָךְ. וְלִכֵּן רְאֵה לְמַסּוֹר אֶת נַפְשְׁךָ עַל קִדְשַׁת הַשְּׁבֻת וְשִׁמְחַת הַשְּׁבֻת, וְיֵאִיר עֲלֶיךָ מְלֶכֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ. וְכַל-כֵּף חֲבַל, שְׂאִין מִי שְׂיִדְבֵר מִקְדָּשַׁת וְשִׁמְחַת הַשְּׁבֻת, וַיַּעֲוֹר אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂיִשְׁמְרוּ אֶת הַשְּׁבֻת, שְׂאֵז הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִיָּה שׁוֹמְרִים מִכָּל רָע. וְכַמְאֲמָרִים ו'ל (מִדְּרַשׁ אַגְדָּה): אֲלֵמְלָא הִיּוּ שׁוֹמְרִים יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֻת, לֹא הִיּוּ נְזוּקִים אִף פְּעַם, וְאִין הַנְּזוּק מְצוּי, אֲלֵא בְּמָקוֹם שְׂיִשׁ חֲלוּל שְׁבֻת, וְלִכֵּן תִּקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ מִהַיּוֹם וְהַלְאָה רַק לְשֹׁמֵר אֶת הַשְּׁבֻת, וְלְשִׁמְחַת כָּל הַשְּׁבֻת, וְתִהְיֶה בְּאַהֲבָה, אַחֲנֶה וְרַעוּת עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתִסְבִּיר לִילְדֶיךָ מַה זֶה שְׁבֻת? וְלִמָּה אֲנִיחֶנּוּ שׁוֹמְרִים שְׁבֻת? וּבְפֶרֶט שְׁתִּלְמַד אֶתְּם הַלְכוֹת הַמְּצוּיוֹת מְאֹד בְּשְׁבֻת, שְׁהֵן אֲשֶׁתְּךָ וְהֵן יְלִדֶיךָ יִרְצוּ לְשַׁמֵּעַ, כִּי הַהֲלָכוֹת שֶׁל שְׁבֻת, זֶה בְּלִי גְבוּל וְכוּ', כִּי רַק עַל אֶסוּר ל"ט מְלָאכוֹת יֵשׁ הַמּוֹן הַלְכוֹת לְדַבֵּר מִזֶּה.

אַשְׁרֵי הַבֵּית, שְׂשֵׁם יֵשׁ שְׁמִירַת וְשִׁמְחַת שְׁבֻת, שְׁבֻבִית הִזָּה הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה, וּבְמָקוֹם שְׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה — שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבֻת שְׁלוֹם...

כב שפא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שְׁבֻת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בְּהִרְבַּחְתִּי, כ"ה אֶיִר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דַּע לָךְ, שְׂעַנְנֵי שְׂדוּכִים תְּלוּי רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה דְּבַר נֶעְלָם מֵעֵינַי כָּל חַי וְכוּ'. וְלִכֵּן אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְפַחַד מֵאַף אֶחָד, רַק לְבַקֵּשׁ

אַתּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִזְמִין לָךְ אֶת בֵּת זוּגָךְ, וְאִם הִיא שְׁלֶךְ, אַף
 אֶחָד לֹא יוּכַל לִמְנַע אֶת זֶה מִמֶּךָ, וְאָמַר הָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁלוּמְקָה
 מְזוּזוּעִיל זי"ע, בְּשִׁבִיל זֶה בְּשַׁעַת שְׁקוּרָאִים אֶת שֹׁטֵר הַתְּנָאִים,
 אוֹמְרִים "הַעוֹמֵד מִצַּד הַחֶתֶן", "וְהַעוֹמֵד מִצַּד הַכֶּלֶה", שֶׁהַפְּרוּשׁ
 הוּא, שְׁמַבְקָשִׁים תַּעֲמִדוּ בְּצַד, וְאֵל תַּחֲשִׁבוּ שְׁבִשְׁבִּילְכֶם נַעֲשֶׂה
 הַשְּׂדוּף, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבְאַמַּת חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים
 (סְנֵהדְרִין כב.): אַרְבָּעִים יוֹם קִדְּם יִצְרִית הַנִּלְד בֵּת קוֹל יוֹצֵאת וְאוֹמְרַת:
 בֵּת פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי; וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁשׂוּם דְּבָר לֹא יוּכַל
 לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי אֶת הַזּוּג שְׁלֶךְ לֹא יוּכְלוּ לְקַחַת, וּבִפְרָט אִם תַּחֲזוּר
 בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְתַתְּחַרֵּט עַל מַעֲשֵׂיךָ, כִּי כָּךְ מוּבָא
 בְּתַקוּנַי זֵהר (תְּקוּן יד): אִם אָדָם חוֹטֵא נִלְקַח מִמֶּנּוּ זּוּגוֹ, וְאִם חוֹזֵר
 בְּתִשְׁבָּה, חוֹזְרִים וְנוֹתְנִים לוֹ אֶת בֵּת זּוּגוֹ; וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה
 אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִדְחָה בְּשִׁבִיל הַזּוּלָּת, וְעַל זֶה צָרִיכִים
 הַרְבֵּה לְשַׁפֵּךְ תְּפִלוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁלֹא יִדְחָה מִפָּנָי אַף אֶחָד וְכוּ'.
 וּבְכָל־טוֹב מְאֹד לְבַחֵר לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַת
 שֶׁהוּא בְּחוּר צָעִיר, שְׂיִמְצָא אֶת זּוּגוֹ הַשֵּׁיף לְשֹׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ. וְהָרַב
 הַקְדוּשׁ בְּעַל "יִטֵּב לֵב" זי"ע, אָמַר פְּעַם לְבַחֵר שְׁבָא אֲלֵיו, וְשַׁפֵּךְ
 אֶת לְבוֹ, שְׁקַשֶּׂה לוֹ לְמַצָּא אֶת בֵּת זּוּגוֹ, עֲנֵה וְאָמַר לוֹ הָרַב הַקְדוּשׁ
 בְּדַבְּרֵי צָחוּת: אֲנִי אוֹמְרִים בְּתַפְּלַת יוֹם טוֹב "אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ",
 "וְהִשְׂיֵאֵנוּ הַרְבֵּה אֶלְקֵינוּ", שְׁלְבַחֵרִים לְהַתְּפַלֵּל: אַתָּה עָשִׂיתָ אוֹתְנוּ
 לְבַחֵרִים וְכוּ', וְלִכְן אֲנַחְנוּ מְבַקְּשִׁים מִמֶּךָ "וְהִשְׂיֵאֵנוּ", תִּשְׂיֵא אוֹתְנוּ
 בְּזוּגִים הַגּוֹנִים, כִּי אֵין עֲצָה אַחֲרַת לְבַחֵרִים רַק לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן בְּכָל יוֹם, שְׂיִזְכֶּה כָּבֹד לְמַצָּא אֶת בֵּת
 זּוּגוֹ, וְעַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה פְּתֹאֵם תְּבֹא לוֹ בֵּת זּוּגוֹ, וְיִתְחַתֵּן לְשֵׁם
 שְׂמִים, הַעֲקֹר לֹא לְהַתְּיָאֵשׁ בְּשׂוּם פְּנִים וְאִפֵּן, וְהָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי בּוֹנָם
 מִפְּרִשִׁסְחָא זי"ע פִּרְשׁ אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קז, מג): "מִי חָכֵם וְיִשְׁמַר
 אֱלֹהֵי, וְיִתְבוֹנֵנוּ חֲסֵדֵי הַרְבֵּה", מְלִשׁוֹן הַפְּסוּק (בְּרַאשִׁית לז, יא): "וְאָבִיו
 שָׁמַר אֶת הַדְּבָר", הִינּוּ שְׂיִמְתִּין וְיִצְפֶּה וְיִקְיִם (יִשְׁעִיָּה כו, כ): "וְחִבִּי
 כְּמַעֲט רָגַע עַד יַעֲבוֹר זַעַם", אִז "וְיִתְבוֹנֵנוּ חֲסֵדֵי הַשֵּׁם", שְׂאִז יִרְאֶה
 שְׁכָל זֶה מִחֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁבִין הַיְסוּרִים וּבִין הַיְשׁוּעָה
 שְׂאֲחַר-כָּף, הַכֹּל הִיָּה חֲסֵדִים לְטוֹבָתוֹ.

אָשֶׁר   כב שפב   בַּנְחַל   קנג

חזק וְאַמֵץ מְאֹד בְּסִבְלָנוּת, וְאִז תִּרְאֶה שִׁישׁוּעָתְךָ תָּבוֹא כְּהֶרֶף עֵינַי, הָעֵקֶר לֹא לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת סד.): כָּל הַדּוֹחֵק אֶת הַשָּׁעָה — הַשָּׁעָה דּוֹחֶקְתּוֹ, וְכָל הַנִּדְחָה מִפְּנֵי הַשָּׁעָה — הַשָּׁעָה נִדְחִית מִפְּנָיו.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כב שפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהֶרֶב־בְּחֻקְתִּי, כ"ה אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

נָא לְמַסַּר דְּחוּף אֶת הַמְּכַתְּבִים הָאֵלֹו לִיעוּדִים, כִּי הֵם מְחַכִּים אֲלֵיהֶם בְּקֶצֶר רוּחַ, וְתִבְשֹׂר לָהֶם בְּשׁוּרָה טוֹבָה, וְרַבְּנוּ ו'ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּשׁוּרָה, סִימָן א'): מִי שֶׁהוּא רָגִיל לֹמַר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, הוּא נִתְלַבֵּשׁ בְּבַחֲיִנַת אֱלֹהֵי, רַק חֲזַק וְאַמֵץ תְּמִיד, וְכֵן תִּחְזַק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, וְאַנִּי מְקַנְהָ לְהִיּוֹת אֲצִלְכֶם מִמַּשׁ בְּעוֹד שָׁבוּעַ, יְכוּל מְאֹד לְהִיּוֹת עַל חַג הַשָּׁבוּעוֹת, אוֹ תִּכְף־וּמִיד אַחֲר־כֶּף בְּאֶסְרוֹ חַג, כִּפִּי הִישׁוּעָה שְׁאַנּוּ מְקוּיִם וּמְצַפִּים כָּאֵן.

רַק תִּבְקֶשׁ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שִׁיתְּפִלְלוּ עָלֵינוּ, כִּי עֲדִין עֵינַי פְּלוֹת וּמְצַפּוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כָּל הַיּוֹם.

הַמֵּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

אַנִּי אֲסַדֵּר לְךָ אֶת הַכֶּסֶף בְּשִׁבִּיל הַחִלוֹת תּוֹף כְּמָה יָמִים.

תְּמַסֵּר אֶת הַמְּכַתְּבִים כָּלְלִי לְ... לְקִרְאָה לְפָנַי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.

כב שפג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב־שבת־קדש לסדר בהר־בִּחְקָתִי, כ"ה איר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ אֵל ... וְ... גַרְם יֵאִיר.

הִנֵּה בְּנֵכֶם ... גְּרוֹ יֵאִיר, הִגִּיעַ בְּשָׁלוֹם, וְהִפֵּל עַל נְכוֹן, אֵין לָכֶם
לְדָאג כָּלֵל, אָנִי אֲשַׁמֵּר עֲלֵיּוּ כְּכַבֵּת עֵינַי, וְתָרוּו רַב נַחַת מֵהֶם, וְאֲצִלִּי
אֵין דְּבַר כְּזֶה, שְׁאַחַד יִשְׁתַּלֵּט אֵל זוּלְתוֹ, אָנִי אֲשַׁמֵּר אוֹתוֹ עַד מְאֹד,
בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אִךְ זֹאת בְּקִשְׁתִּי אֶתְכֶם בְּעַת אַמִּירַת תְּהִלִּים שֶׁל הַיְלָדִים
אֲצִלְכֶם, תְּבַקְשׁוּ עָלַי וְעַל בְּנֵי בֵּיתִי הַרְבֵּה, כִּי אֲנַחְנוּ זְקוּקִים הַרְבֵּה
לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם, וְרַק הוּא יִתְבָּרֵךְ כֹּחַ לְעֶזֶר לָנוּ, וְתִפְלָה תְּמִיד מוֹעֵלֶת,
וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: "הִטְבַּע מְחַיֵּב כֶּף, וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנָּה אֶת הַטְּבַע".

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ עֲלֵיכֶם, שְׁתָּרוּו רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב שפד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר בהר־בִּחְקָתִי, כ"ה איר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

הִנֵּה בְּנֵכֶם ... גְּרוֹ יֵאִיר, הִגִּיעַ בְּשָׁלוֹם, וְהִפֵּל עַל נְכוֹן, בְּעִזְרַתוֹ
יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְתָרוּו מִמְּנוֹ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה. וְאָנִי

אֲשֶׁר כב שפה — כב שפו בַּנְחַל קנה

מְקוֹנָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אַחַר חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְהִבְיֵא עִמִּי גַם אֶת
בְּנֹכֶם ... וְהִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב. נָא לֹא לְדָאג כָּלֵל.

הַמְאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב שפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר בְּהִרְבָּחָתִי, כ"ה אֵיר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... וְ... גַּרְם יְאִיר.

הִנֵּה בְּנֹכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, הַגִּיעַ בְּשְׁלוֹם, וְאִין לָכֶם לְדָאג כָּלֵל,
וְאִם יִרְצָה הַשֵּׁם, הוּא יַגְדִּיל כְּמוֹ ... וְ... וְתָרוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת.

נָא רְאוּ לְהִסְתַּדֵּר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁעוּבָרַת עָלְיוֹ הַרְבֵּה מְרִירוֹת,
אֲשֶׁתּוֹ רוֹצָה לְהִתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנּוּ, רַחֲמָנָא לְעֻלְןָ, וְצָרִיכִים לְעֶזֶר לוֹ, כִּי הוּא
נִפְל בְּפַח גְּדוֹל, לֹא עָלִינוּ, נָא לְהִסְתַּדֵּר עִמּוֹ עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב.

הַמְאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב שפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר בְּהִרְבָּחָתִי, כ"ה אֵיר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

בְּנֹכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, הַגִּיעַ בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וְאִין אַתֶּם
צָרִיכִים לְדָאג כָּלֵל, כִּי הִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְיִהְיֶה לָכֶם,
בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, הַרְבֵּה נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

מִמֶּשׁ הַחַיִּיתָ אוֹתִי עִם הַפֶּקֶס אוֹדוֹת ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי כָּל הַלְיָלָה
הַתְּפַלְלִיתִי בְּעֶדוֹ, כִּי מְאֹד פְּחַדְתִּי, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, פֶּה אָבְדָה
אִיזוֹ בַּת, שְׁנִסְעוּ לְטִיּוֹל מְאֹתִים בְּנוֹת מְבִית-סֶפֶר חֲרָדִי לְאִינָה יַעַר

קנו אָשֶׁר כב שפז — כב שפח בנחל

עמק, ואחת, לא עלינו, אבדה, ועדין צריכים לרחמים מרבים וכו'.
ולכן טוב מאד מאד עשית, כי בשרת לי בשורה משמחת מבנו של
... גרו יאיר, כי יש לי אליו קשר נפשי.

המאחל לך ברכה והצלחה ושבת שלום ומברך...

כב שפז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהרב-בחקתי, כ"ה איר
ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את הבשורה המשמחת, שבנך ... גרו יאיר, נמצא,
תאמין לי, שכל הלילה ישבתי ואמרתי תהלים, והתפללתי
להקדוש-ברוך-הוא, כי מאד מאד פחדתי הפעם הזו, כי כאן אבדה
איזו בת ישראל ממשפחה חרדית, ועדין לא מצאו אותה, יעזר
הקדוש-ברוך-הוא, שושמע בשורות משמחות.

לדעתי, לך עם בנך בכפפות של משי, ואל תכביד עליו כלל,
תאמין לי, לא כדאי להכביד על ילד, ובפרט בעניני למודים, אני
מקנה להיות עד עשרה ימים אצלכם, ואז אדבר עמך בפרטיות כדת
מה לעשות עם בנך ... גרו יאיר, שתצליח עמו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך ובעד משפחתך, ותזכה לרוות רב נחת
מכל יוצאי חלציה.

המאחל לך שבת שלום...

כב שפח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהרב-בחקתי, כ"ה איר
ה'תשנ"ד.

אֲשֶׁר   כב שפט   בַּנְחַל   קנז

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵוִיִּת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", יִשְׁמְרֵם הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ־הוּא.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְקַנְהָה
לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מִמָּשׁ בְּקִרְוֹב לְהִיּוֹת עִמָּכֶם יַחַד, רַק תִּמְשִׁיכוּ
לְהִתְפַּלֵּל בַּעֲדִי, כִּי אֲנִי נֹצֵרֶךְ לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וּתְהִלָּה לְאֵל
הַתְּפִלוֹת שְׁלָכֶם הוֹעִילוּ הַרְבֵּה מְאֹד, וְרֵאִיתִי הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים
בְּיָמַי אֱלוֹ, אִךְ עֲדִין צְרִיכִים עוֹד. נָא וְנָא לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ,
וְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַם לָכֶם חֲזָרָה כְּגִמּוּלְכֶם הַטּוֹב.

נָא וְנָא רַק לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת יַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְיוֹ
יַעֲזֹרוּ, וְתִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם בְּעִבּוּר נִקְדָּה זֹו — לַעֲשׂוֹת טוֹבָה
לְזוּלָתוֹ, אֲפֹלוּ שְׂאִינוּ כְּדַאי, חֶסֶד וְשְׁלוֹם (לְפִי דַעְתְּכֶם), עִם כָּל זֹאת
תְּמִיד תִּזְכְּרוּ, כִּי בְּמִדָּה שְׂאֵדֶם מוֹדֵד — בָּהּ מוֹדְדִים לוֹ, וְאִם
עוֹשִׂים לְפָנַי מְשׁוּרַת הַדִּין, גַּם הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מִתְנַהֵג כָּךְ,
שְׁהוֹלֵךְ עִם הָאָדָם לְפָנַי מְשׁוּרַת הַדִּין, וְעַל-כֵּן תִּחְזִיקוּ תְּמִיד בְּמִדַּת
הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים וְאַהֲבַת חַנּוּם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

כב שפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר בְּהִרְבַּחְתִּי, כ"ה אִיר
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ עִכְשָׁו
קִבְּלָנוּ בְּשׁוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׂמֵצָאוּ אֶת הַבַּת בְּתוֹךְ הַיַּעַר אַחַר שְׁנֵאֲבָדָה
לְפָנַי יוֹמַיִם, וְחִפְּשׂוּ אַחֲרַיָּה קְרוֹב לְאֵלְפַיִם אֲבָרְכִים חֲרָדִיִּים וּמֵאוֹת
שׁוֹטְרִים וְכוּ', וּבְרוּךְ הַשֵּׁם הִיא נִמְצְאָה בְּרִיאָה וְשְׁלָמָה, כֵּן יִשְׁמַר

קנח אֲשֶׁר כב שצ בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת פְּכָר
בְּמַפְלֵת הַסֶּמֶךְ-יָמִים, יִמַּח שָׁמוֹ, וְתִתְגַּלֶּה מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

אֲקַנְהָ שְׁמִסְרָתָ לְ... אֶת מַכְתָּבוֹ.

כב שצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדּוֹר בְּהִרְ-בְּחֻקְתִּי, כ"ה אִיר, מ'
לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי הַיּוֹם אֶת הַהֲגָהוֹת שֶׁל ה"לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן" עַל-יְדֵי
הַבְּחוּרִים.

מָה אָמַר לָךְ! עוֹד לֹא רָאִיתִי סֵפֶר יָפֵה כְּזֶה, זֶה מִמֶּשׁ מְכֻנִּים
חֲשֵׁק לְחֹזֵר הַרְבֵּה בְּ"לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ, וְשׁוֹם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְשַׁלַּח לָךְ עוֹד הַמּוֹן קוֹנְטְרָסִים, וְתוּכַל לְהַדְפִּיסָם, וְכֵן לְסִדְרָם
בְּסִדְרַת "אוֹצֵר-הַקוֹנְטְרָסִים", כִּי זֶה מִמֶּשׁ חֲדוּשׁ נִפְלָא מְאֹד מְאֹד.

פֶּה תִקְבַּל שְׁלִשָּׁה עֲמוּדִים לְמִסֵּר לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת,
כִּי הוּא צָרִיךְ אֶת זֶה דְּחוּף מְאֹד, וְתִצְלָצַל אֵלָיו, שֵׁשׁ לָךְ דְּבָר זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֵל תִּשְׁכַּח לְהִלְחִיץ אֶת ... שִׁיחָהּ הַשְּׁלִיחַ טוֹב לְעֶזֶר לְנוּ, כְּדִי
לְהוֹצִיא מִן הַכַּח אֶל הַפְּעַל לְקַבֵּל רְשׁוּן עַל בְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֲנִי
מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁנִזְכָּה עוֹד לְבִנּוֹת תְּלִמּוּד-תּוֹרָה עֲנֻקִי
וּבֵּית-סֵפֶר עֲנֻקִי, וְלֹא נִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד. וְעַל כָּלֵם — שְׁנוּכַל

אֲשֶׁר כב שצא — כב שצב בנחל קנט

לבנות בית-המדרש גדול ורחב ידים בִּיבְנָאֵל, וְתִתְרַחֵב וְתִבְנֶה "עיר
בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹכֵן הַמֶּלֶךְ.

מִסְתַּמָּא אָהֵיָה עַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאִם לֹא אָנִי
בָּא תִכְרֶף-וּמִיד בְּאַסְרוּ חַג.

כב שצא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהֵרֵב-בְּחֻקְתִּי, כ"ו אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּבִטְחוֹן חֲזֵק, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא
יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וּבְיָדָי כְּשִׁתְּגִיעֵי לְגִיל הַמִּתְאַיִם תִּמְצָאֵי בֶן זוּג מְשֻׁכָּל
וְחָכָם וּפְקֻחַ, וְתִתְחַתְּנִי.

הַעֲקֵר לֹא לְפַל בְּשׁוּם יְאוּשׁ וּבְמֶרֶה שְׁחוּרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אֶלֶּא
לְבִטּוֹחַ בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאִין
תְּפִלָּה הוֹלֶכֶת לְרִיק.

נָא וְנָא לְקַיִם מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, שֶׁהִיא הַמְצָוָה הַכִּי יְפֵה,
וּבְזִכוּת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם אֶת תְּזִכְרֵי לְבָנוֹת בֵּית
נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיִּיךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שצב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהֵרֵב-בְּחֻקְתִּי, כ"ו אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי בְּיֹתֵר הַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאִשָּׁה כְּשֶׁהִיא מְעַבְרֶת, וְהִיא תָּמִיד שְׂמִיחָה וְעֹלִיזָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מוֹלִידָה בְּנֵקֶל. וְעַל-כֵּן תַּחֲזִיקִי אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְתִהְיִי רְגִילָה לֹאמֹר שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְיִמְשִׁיךְ לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְיִהְיֶה לְךָ הַרְיוֹן קַל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע מִשְׁאַלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שצג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קַדְוֶשׁ לְסִדְר בְּהַר-בְּחֻקְתִּי, כ"ו אִיִּר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וְתֹאמִין לִי, שְׂאֵתָה חֻקּוֹךָ בְּתוֹךְ לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וּמִי יִתֵּן, שְׁלֵבֶל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן, אֶלֹא תִנְצֵל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שִׁישׁ לְךָ בְּכּוֹלֶל, וְתִרְבֶּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו, י): אֵין מְלִיזִין לוֹ לְאָדָם לֹא כְּסָף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מַכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיָנִי.

כב שצד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בהר-בנקותי, כ"ו איר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה לחזק את עצמך ביותר במדת הסבלנות, ואל תדאג כלל,
כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובנדאי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-
הוא, ובפרט בעניני שדוכים להילדים שלך, הכל ממנו יתברך. והיה
טוב מאד, שתהיה רגיל בקנטרס הנפלא: "מציאת הזווג", ושם
תמצא התחזקות נפלאה, וכן תפלות ואמה יכול לשנות את הנסח
לבקש על הילדים.

מה אמר לך, ידידי היקר! כל החיים מלאים נסיונות קשים
ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש תמיד בערך, שתבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב שצה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בהר-בנקותי, כ"ו איר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך.

קסב אָשֶׁר כב שצו בנחל

רָאָה לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֻלְקָךְ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֻלְקָךְ
וְגוֹרְלָךְ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ מְרַבִּי אֱמֶת כְּזֹה, וּבִפְרִט שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עָזַר לְךָ, שְׂיִישׁ לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה, אִשָּׁה מְשֻׁכֶּלֶת, כְּזֹה רְאוּי לְךָ לְשִׁמְחַ
מְאֹד מְאֹד, וּבּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רָאָה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגִרְס הַרְבֵּה מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי מְשֻׁנִּיּוֹת
אוֹתִיּוֹת נְשֻׁמָּה, שְׂאָדָם גּוֹרֵס הַרְבֵּה מְשֻׁנִּיּוֹת מְטַהֵר נְשֻׁמָּתוֹ, וְעַל-כֵּן
אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹן, וְתִשְׁתַּדֵּל בְּכֹל יוֹם לְגִרְס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאִז
טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ תְּמִיד רַק טוֹב.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שצו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר בְּהִרְבַּחְתִּי, כִּי אֵיךְ הִתְשַׁנֵּד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל. יַעֲזוֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִשְׁפַּע
עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִמִּיד יִהְיֶה לְךָ רַק
טוֹב.

זְכְּרוּ הֵיטֵב אֶת גִּדְל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עַד עַכְשָׁו, תִּהְיֶה לְאֵל, הַתְּחַתֵּנָה, וְיֵשׁ לְךָ יְלָדִים יְפִים, וְיֵשׁ לְךָ בֵּית
מְשֻׁלָּךְ, וּבּוֹדָאִי כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה תִקְבְּלִי, הַעֲקֹר לֹא לְפַל בִּיאוּשׁ

אָשֶׁר   כב שצז   בַּנְחָל   קסג

כָּלֵל, כִּי הֵיֵאוּשׁ אָסוּר מְאֹד מְאֹד, וְרַבְּנוּ ו'ל אָמַר: אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ
בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְעַל-כֵּן תִּשְׁמְרֵי אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד לֹא לִפְל בְּיֵאוּשׁ,
וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שצז.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר בְּהַר-בְּחֻקוֹתֵי, כ"ו אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנַכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְפִדְיוֹן, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים.

אוֹדוֹת לְחַבֵּר קוֹנְטְרַסִים עַל טְהוֹרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, יֵשׁ לִי עַל זֶה
תְּכַנְיּוֹת, וְאֵנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִרְוֹב לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל
הַפֶּעַל, רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעֵי
שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאוּ
מְאֹד, וּמִי שֶׁחֲזָק בְּאַמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִצַּל מִכָּל מִינֵי צָרָה שְׁבַע-עוֹלָם,
וְעַל-כֵּן תִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָה בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְתִרְאִי אֶת הַנְּסִים
נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהִרְבַּחְתִּי, כִּי אִיר הִ'תְּשֹׁנֵד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת הַמַּעוֹת לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל־יְדֵי פֶלְא עֲלִיוֹן, וּתְבַשֵּׂר לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אָב הַרְחֵמֵן, וּמִי שָׂרַק נִמְשָׁךְ אַחַר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא רוֹאֵה גְּסִים וְנִפְלְאוֹת, וְעַל־כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂאִינוּ מִטְּעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֵא תָמִיד בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂלֵא יִתְרַחַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, אֲשַׁרִּי מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאֵל כָּל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת עַל־יְדֵי שְׂמַתְמִידִים הַרְבֵּה בְּלַמּוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מָאֵד מָאֵד אָנִי שְׂמַח, שְׂאַתָּה נִזְהָר לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת הַנּוֹתִיקִין, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַּמִּיד תְּתַפַּלֵּל תְּפִלַּת הַנּוֹתִיקִין, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב שצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהִרְבַּחְתִּי, כִּי אִיר הִ'תְּשֹׁנֵד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אַתָּה יְכוּל לְתָאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֻחָה שְׂיִישׁ לִי מִכָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב שְׂאַתָּה כּוֹתֵב לִי, וְעַל־כֵּן רָאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְכָתֹב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִי.

אֲשֶׁר   כב ת   בְּנַחַל   קסח

אתה צריך לדעת, כי אתה חייב הרבה להקדוש-ברוך-הוא בזה שפגמת כל-כף הרבה בחייה, ועקר התקנה שלך תהיה — רק להחזיר בני-אדם בתשובה, ועל-כן זו צריכה להיות כל מגמתך — להחזיר יהודים בתשובה, ותמסר את נפשך על דבר זה מאד מאד להחזיר בכל יום בני-אדם בתשובה, ועל-ידי-זה יאיר עליך מלך הכבוד באור עליון.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואז תצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

עליך לדעת, כי אין דבר גדול בעולם כמו הפצת ספרי רבנו ז"ל, ובפרט הקונטרסים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל.

כב ת.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בהר-בחקתי, כ"ו איר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ועל כלם — ראה להיות סבלן גדול, ותשמר את עצמך מפעם וקפידות, אשר הורס את החיים לגמרי, כי רגזן לא עלתה בידו אלא רגזנותו (קדושין מ:), ומי שהוא כעסן, לא נשאר לו רק הפעם, ועל-כן תשמר את עצמך ביותר מפעם, והקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך מכל רע, כי הפעם הוא הרע שהורס את האדם לגמרי, ועל-כן תשתדל מאד מאד להיות סבלן, ועל-ידי-זה תצליח דרךך כל ימי חייה.

נא ונא ראה לקיים מצות כבוד אב ואם, שהיא מהמצוות הכי

בַּנְחַל

כב תא

אֲשֶׁר

קסו

גְּדוּלוֹת וְהַחֲמוּרָה שֶׁבַח־מִוִּרְוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן ב'), וְעַל־יְדֵי־
זֶה שֶׁתִּקְיָם מִצְוַת כְּבוֹד אָב וְאִם, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל
רָע.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַפְךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּאַמִּירַת מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר הָאֲמִירָה בְּעֶצְמָהּ
מוֹפְקֶת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבַת־קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהֵר־בְּחֻקֵּי, כ"ו אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן אֲנִי מִקְבֵּל אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שְׁלֶךְ, וְאֲנִי קוֹרָא בְּהֵם
בְּתִשּׁוּמַת לֵב מְאֹד, אֲךָ לֹא עַל כָּל מְכַתֵּב וּמְכַתֵּב אֲנִי יְכוּל לְעִנּוֹת
מֵרַב טְרִדוֹתִי, הֲלֹא יֵשׁ בְּיַדְךָ כָּל חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בַּנְּחַל" הַנְּדַפְּסִים עַד
עַכְשָׁיו, וְעַל־כֵּן תִּעֲיֵן בָּהֶם, כִּי כָּל הַמְּכַתְּבִים נִכְתְּבוּ גַם אֵלֶיךָ, וְתִעֲיֵן
תָּמִיד בַּמְּכַתֵּב הַשֵּׁיף לְךָ בְּעֵת הַזֹּאת, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשֶׁךָ.
וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים כְּסוּדְרָן, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם
תִּמְצָא אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּתוֹךְ הַמְּכַתְּבִים, וְתָמִיד תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר
הַמְּכַתְּבִים כְּתַבְתִּי לְךָ.

אֵל תִּצָּא מֵאֲשַׁקְלוֹן, אֲלֵא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת אִם
אֲשַׁתָּךְ, וְתִשְׁמַר אֶת עֶצְמְךָ מִכַּעֵס, שְׂבָא עַל־יְדֵי פִגְם הַבְּרִית הוֹצֵאת
זָרַע לְבִטְלָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל בְּחַיָּיו, שֶׁעַל־יְדֵי־
זֶה יִזְכֶּה לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר פִּגְם בְּזֵה הָעוֹלָם.

רְאֵה לְעַבֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה שְׁעוֹת, כִּי טוֹב תוֹרָה עִם דְּרָךְ אֶרֶץ,

אָשֶׁר   כב תב — כב תג   בַּנְחַל   קסז

שְׂגִיעַת שְׁגִיָּהּ מְשַׁכַּח עוֹן (אבות ב, ב), וְעַל-יָדֵי שְׁתַּעֲבֹד, עַל-יָדֵי-זֶה לֹא תִחַטָּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתַּהַיֶּה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחֵךְ אֶת עֲצָמֶיךָ, שְׂזַכִּיתָ לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶמְרָתָּ שֶׁמַּעֲשֶׂה מְזִמּוֹרֵי תְהִלִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֵלַי ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ עֲצָמֶיךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חֶלְקֶךָ, עַל "אֲשֶׁר בַּנְחַל" שֶׁמַּחֲלֶךָ וְגוֹרְלֶךָ. וְהִנֵּה אֲנִי עוֹבֵר עַל הַהֲגָהוֹת, וְזֶה כָּל-כֶּף יָפֵה, מִסֶּתֶמָּא יִהְיֶה לְךָ שְׁנֵי כְּרָכִים חֲדָשִׁים — חֶלֶק י' וְחֶלֶק י"א, וְזֶה יוֹצֵא כָּל-כֶּף יָפֵה. וּמָה אֵמַר לְךָ! ה"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן זֶה מִמֶּשׁ פָּאָר וְיָפִי, וּמִי יִתֵּן, שְׂיֵצֵא לְאוֹר עוֹלָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הָרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר.

לִנְכוּן קְבִלְתִּי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שְׁלָךְ, וּמִחֲמַת רַב טְרָדוֹתֵי בְּיָמַי אֵלוּ, לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאֵי לְהַשִּׁיבְךָ.

מה אמר לך, ידידי הקר! קבלתי דרישת שלום מהתלמוד-תורה דרךך ר' ... גרו יאיר, מה אמר לך! אין מלים בפני להודות לך על כל היגיעות והטרחות, שאתה יגע ומטריח את עצמך בהחזקת התלמוד-תורה בתנאים כאלו, תנאים לא תנאים אשר עוברים עלינו. ועל-כן ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ותחדיר בהילדים אמונת חכמים ואמונה בו תברך, ויתמידו בתורה ובתפלה וביראת שמים ובמדות טובות, ושתמיד יהיו שמחים ועליזים, ואתה אל תפחד מאף אחד, ואל תשים לב לשום בקרת שמבקרים אותך, אין לך אף אחד רק הקדוש-ברוך-הוא.

ראה להדביק את עצמך לגמרי באין סוף ברוך הוא, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא מחיה ומנהיג ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו תברך, ואשרי מי שמכניס ידיעות אלו בלבו, ואז טוב לו כל הימים. פי המאמין האמתי בו תברך, על-ידי-זה נתרחבת לו דעתו, וזוכה לעבר על הכל.

עליך לדעת, יען שאתה עוסק בעסק קדוש ונורא כזה — לחנך את נשמות ישראל, לכן אתה צריך חזיק גדול מאד מאד, ואל תפל בדעתך בשום פנים ואפן כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לנו תלמוד-תורה רחב ידיים עם פתות מרנחות, ולא נצטרך טובות מזולתנו, וכן תהיה משכרת לכל מלמד בשפע גדול, שלא יצטרך לטלטל את עצמו בטלטול הקשה, אלא יהיה בישוב הדעת, פי מלמד צריך ישוב הדעת, ולא יטלטל עצמו בטלטול הקשה.

ראה לחזק את אנשי שלומנו הקרים בלמוד הלכות, פי רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על למוד הלכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְבִדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
אִיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה.

שְׁמֵרֵי שִׁבְתְּךָ, וְאִזּוֹ הַשִּׁבְתְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּחֲוֶיהָ לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה: רְפוּאָת
הַנֶּפֶשׁ, וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְתַבְשָׁרִי לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ
שְׂזִכִּיתָ לְמִצָּא אֶת בַּת זִוְגְךָ — אִינן לְתֵאָר וְאִינן לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַעֲקָר רָאָה לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד, וְלִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה חֲסֵד עֲלִיוֹן, חֲסֵד חֲנָם מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֶה
לְמִצָּא אֶת זִוּוּגוֹ, הוּא צָרִיךְ תָּמִיד לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, כִּי מִצָּא אֶת הָאֲבִדָּה שְׁלוֹ, כִּי אִשָּׁה הִיא עֵצָם מְעַצְמִיו, וּכְשֶׁאִין

קע אָשֶׁר כב תו בנחל

לו אַת אַשְׁתּוֹ, אַז נַחֲסֵר לוֹ עֵצִים מֵעֲצָמָיו, וְעַל־כֵּן כָּשֶׁהחֲזִיר לוֹ הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶת עֲצָמוֹ — נַעֲשֶׂה בְּרִיא וְשִׂמְחָה. וְלִכֵּן רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד.

אודות וכו', זֶה רְעִיּוֹן מְאֹד נִפְלָא, שֶׁתִּתֵּן מִתְּנָה לְכָל מִי שֶׁמִּשְׁתַּתֵּף עַל הַחֲתֻנָּה שְׁלֶךְ, סֵפֶר: "אוֹצֵר־אֱמוּנָה" קָטָן, וְרֵאוי לְךָ לְכַתֵּב בְּזֶה הַקְדָּשָׁה, וְדַעַת לְנִבּוֹן, שֶׁתִּשְׁלַם עַל כָּל הַסְּפָרִים, שֶׁלֹּא יֵצֵא מִזֶּה הַפֶּסֶד לְקַרְן הַדְּפֻסָּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת כָּל הַחֲבָרִים שְׁלֶךְ, שֶׁיִּפְּיְצוּ אֶת מַעְיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְעֲלִינוּ עִכְשָׁו לְלַכֵּת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמִּפִּיֵּן עִכְשָׁו אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּלֵם שְׂבוּרִים מִפֶּחַד, שֶׁלֹּא יוֹדְעִים מַה יֵּלֵד יוֹם.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּהְיֶה נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד תִּרְגִּישׁ אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ עֲלֶיךָ, וְהַשְׂכִּינָה תִשָּׁרֶה בְּבֵיתְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת סְבָלָן גְּדוֹל, וְאַל תִּהְיֶה בְּכַעַס כָּלָל, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ז אֵיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וּמִמֶּשׁ אֶתְּהָ מַחֲיָה אוֹתִי עִם כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב שֶׁאַתָּה פּוֹתֵב לִי.

אֲשֶׁר   כב תז   בַּנְחַל   קעא

רֵאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיֹתֵר בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע
שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאַף שֵׁישׁ לִי צֶעַר גְּדוֹל, שֶׁבִּנְךָ לֹא בָּא, עִם כָּל
זֹאת הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

לְדַעֲתִי, הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתַּעֲשֶׂה לּוֹ דְּרָכּוֹן חֲדָשׁ, וּבְאִפְסָן הַזֶּה
תּוֹכֵל לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ. וּכְדֹאֵי לְהִתְיַעֵץ עִם ... אוֹ עִם ... וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיכֵנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וְיָבִיא אֶת בִּנְךָ לְכֹאֵן מֵהַ שֵׁיּוֹתֵר
מֵהָר, בְּאִפְסָן שִׁיתַּעֲלֶה בַּתּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם אֲצִלָּנוּ.

נָא וְנָא רֵאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע
אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵיּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְצָרִיכִים
לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ רַק לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּכֵלִית מְכֹל
הַתְּכֵלִיתוֹת, וְצָרִיכִים לְבָרוּחַ מְכֹל מִיָּגִי לְשׁוֹן-הַרְעָה וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת,
אֲשֶׁר אֵין זֶה דְּרַכְנּוֹ כָּלֵל, רַק לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
וּלְחֹזֵק אֶת נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא רֵאָה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְאָז
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶיךָ, שֶׁבִּנְךָ יָבוֹא לְפָנָי מֵהַ שֵׁיּוֹתֵר מֵהָר.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ז אִיִר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבֶיךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּיךָ,
אֲבָל תֵּאֱמִין לִי, שֶׁעַקֵּר הַטוֹב שְׂאֵנִי מִחֲפָזָה לְשִׁמְעָה, שֶׁהַתְּבַטֵּל כְּבָר
הַסֵּמֶף-רַ"מ"ם הַרְשָׁע הַמְּסִית וּמְדִיחַ וְכו' וְכו'.

אודות ... בודאי צריכים להפגס בכל פעם זוג או שני זוגות, ולהפציר לו ולא לעזוב אותו, והוא יעשה כל מיני מאמצים להתחמק, ולא צריכים לתת לו וכו', אבל לא לצאת בהפגנה פמבית, זה רק יהיה לרעתנו, וזו לא דרכנו, תאמין לי, ש... ו... עושים עבודה מאד מאד טובה ושרשית וכו' וכו', אף מה לעשות? כי הסמ"ך-מ"ם מסית ומדיח וכו' וכו', ורוכב על הנחש, עם כל זאת לנו יש הקדוש-ברוך-הוא, ובודאי סוף כל סוף נזקה לנצח הכל.

אודות הפרכת, תגיד לו שרק בחגים שמים פרכת לבנה, ומראש-חדש אלול עד שמחת תורה גם-כן שמים פרכת לבנה, אבל במשך כל השנה לא שמים פרכת לבנה, וזה נהוג אצל כלל ישראל. הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתזכה להצליח דרכך, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל מכתב למסר לייעודו, וכן מכתב כללי לתלותו על לוח המודעות.

כב תח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ז איר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסיד ברוסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים ב"יבנאל עיר ברוסלב", הוני"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר להיות

אָשֶׁר   כב תח   בַּנְחֹל   קעג

בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֶזֶק, וּבְזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַצְּלָחַתְנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנְּחַת־רוּחַ שְׁאַתֶּם גּוֹרְמִים לִי, בְּזֶה שְׁאַתֶּם מְחַזְּקִים אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְהִנֵּה בָּאוּ לְכַאֵן הַתְּלִמִּידִים מִיִּשְׁבַּת "בֵּית שְׁלֹמֹה", וְאֲנִי מְכַרְחַ לְהַגִּיד לְכֶם, שְׁבַעֲזַרְתּוּ יְתִבְרַךְ, הֵם יְהִיוּ מִמֶּשׁ חֲדוּשִׁים, פִּי הֵם לוֹמְדִים פֹּה בְּהַתְּמַדָּה וּמְתַנְּהִיגִים לְמוֹפֵת, יַעֲזֹר לְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְווּ רַב נַחַת מִכָּל יְלַדְיְכֶם, וְכֻלָּם יְהִיוּ קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית וְלִמְדָנִים גְּדוֹלִים בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אִךָ זֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲזְרוּ לִי לְבַצֵּעַ אֶת כָּל רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי, בּוֹדָאֵי צַר לָנוּ מְאֹד מְאֹד, שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּמַצְבִּים וּבַתְּנָאִים תַּחַת כָּל בְּקִרְתָּ וְכוּ' וְכוּ', הֵן בְּהַתְּלִמּוּד תּוֹרָה וְכוּ' וְהֵן בְּבֵית-סֵפֶר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּתְּאֲזְרוּ בְּעִזּוֹת וּבְעֵקֶשׁנוֹת דְּקִדְשָׁה, וְאַל תִּפְחָדוּ מֵרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, אֲלֵא תִכְנְסוּ זוּגוֹת זוּגוֹת, וְתִתְּבַעְעוּ מִמֶּנּוּ בְּתַקְףָּ כָּל מַה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְהַתְּאֲזֵר בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה, וְלִתְּבַעַע מִמֶּנּוּ מַה שְׁמַגִּיעַ לָנוּ וְכוּ'. וְכֵן בְּעִנְיַן הַמַּסִּים, אַל תִּתְּבַיְשׁוּ לְבַקֵּשׁ הַנְּחָה, שְׁאַתֶּם מְשַׁפְּחוֹת מְרִבּוֹת יְלָדִים, בְּלִי עֵינַי הָרַע, כֵּן יִרְבוּ, וְעַל-כֵּן אַל תִּפְחָדוּ מִמֶּנּוּ כָּלֵל, פִּי הוּא רַק חֲתִיכַת בְּשׂוֹר וְדָם טָפָה סְרוּחָה וְכוּ' וְכוּ', וְאֵין לְכֶם לְהַתְּפַחַד מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶתְנוּ, וּבְרַגַע שְׁמִכְנִיסִים בְּדַעַתְנוּ יְדִיעוֹת אֵלוּ, שְׁאֵין בְּלִעְדֵּי וְיִתְּבַרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא פּוֹחַדִים מִבְּשׂוֹר וְדָם, וּבְפָרֵט מִשְׁקוּץ, תַּעוּב, זְהוּם וְכוּ' וְכוּ', הַרוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עָלֵינוּ, אֶסוּר לָנוּ לְפַחַד כָּלֵל בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, אֲלֵא גִלְדֵּי בְּגָאוֹן, וְנִלְחֹץ עַל כָּל מַה שְׁמַגִּיעַ לָנוּ. וְזֹאת תִּזְכְּרוּ הַיָּטִב הַיָּטִב, אֲבָל הַכֵּל צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּצַנִּיעוֹת וְלֹא בְּפִמְבִּי, כִּדֵּי לֹא לְעוֹרֵר אֶת חֲמַת הַתּוֹשָׁבִים וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר הֵם פְּשׁוּט מְסֻכָּנִים, וְהֵם שְׁבוּיִים בְּיַד הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, שְׁמִסִּית וּמִדִּיחַ אוֹתָם נִגְדָנוּ, וְלוֹלֵא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, הִיוּ כָּלֵם חוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה, וְזֶה בְּרוּר בְּשִׁמְשׁ, כִּי יֵשׁ כָּבֵר כְּמָה מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, שְׁרוּצִים מְאֹד לְלַמֵּד

תּוֹרָה, אֶלָּא מִתְבַּיְשִׁים לְגִשֵׁת אֵלֵינוּ, וְזֶה אֲנִי יוֹדֵעַ בְּבִרוּר, וְעַל-כֵּן
עֲלִינוּ רַק לְהִתְאַזֵּר בְּעִזּוֹת וּבְעִקְשָׁנוֹת דִּקְדוּשָׁה, וְלֹא לִפְחַד מִמָּנוּ כָּלֵל.

בְּעִנְיַן הַתּוֹשָׁבִים, רְאוּ לְהִקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, וּלְדַבֵּר
אִתּוֹ בְּאֶפֶן יְדִידוּתִי, כִּי הוּא פָּשׁוּט מְסֻכָּן, שֶׁהִסְמַ"ךְ-דַּמ"ם מְסִית
וּמְדִיחַ אוֹתוֹ, וְאֶפְלוּ שֶׁהַתּוֹשָׁבִים הוֹלְכִים נִגְדָּנוּ בְּפָנִים זְעוּפוֹת
וּחְמוּצוֹת וְכוּ' וְכוּ', תְּדוּנוּ אוֹתָם לְכַף זְכוּת, וְתִקְדִּימוּ אוֹתָם בְּחִיוֹךְ
וְכוּ' וּבְשְׁלוֹם וְכוּ', וְתַחֲזְקוּ אוֹתָם, שֶׁיְהִיוּ שְׂמִחִים וְעַלְיִזִּים, וְתִדְבְּרוּ
רַק מִנְקֻדַּת הַשְּׂמִחָה וּמִהַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית, וּבְפְרֻטִיּוֹת בְּשַׁבָּת, תִּקְדִּימוּ
בְּ"שַׁבַּת שְׁלוֹם" לְכָל אֶחָד מִהַתּוֹשָׁבִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְאִז תִּרְאוּ
שֶׁלֹּא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, שְׂכַלְמֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפָחוּ בִּי
עַל-יְדֵי-זֶה, וְאִז תִּרְאוּ מַה שֶׁיְהִיָּה, בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עִם הַיְלָדִים
שְׁלָכֶם, מִמֶּשׁ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר, מ"ג לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקִּדְשׁ", "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם
וְיִצְלִיֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיִוְתָר בְּמִדַּת
הַשְּׂמִחָה, וְעַל-יְדֵי שְׂמִחָה, תִּזְכְּרוּ לְעֵבֵר עַל הַכֵּל. וְהַעֲקָרוּ לֹא לְהִתְפַּחַד

כָּלֵל, כִּי כָּבֵד גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל: "כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ גֹשֶׁר צַר מְאֹד, וְהַכָּלֵל וְהַעֲקָר שָׁלָא לְהַתְּפַחַד כָּלֵל", וְהַמּוֹכֵן מִדְּבָרָיו, שֶׁעָקַר הַצְּרוּת וְהַבְּעִיּוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם הוּא הַפְּחַד שֶׁאָדָם מִפְּחַד, וְכָל דְּבַר שֶׁרַק עוֹבֵר עָלָיו, נוֹפֵל עָלָיו פְּחַד מֵהַיְהִי וְאִיךָ יִהְיֶה, וְזֶה מֵהַ שְׁשׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם, כִּי הַפְּחַד מְכַנֵּס בְּאָדָם כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת, עַד שֶׁהוּא מִפְּחַד מְבַנֵּי-אָדָם, וּבְאֵמֶת מִי שֶׁחֹזֵק בְּאֵמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, הוּא תְּמִיד שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ, וְאִינוּ מִתְּרַא וְאִינוּ מִתְּפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וּבִפְרָט מִרְשָׁעִים, וְעַל-כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לֹא לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, אֲדַרְבֵּה, עָלֵינוּ לְהַתְּאָזֵר עֲכָשׁוּ בְּעִזּוֹת וּבְעַקְשָׁנוֹת דְּקִדְשָׁה, וְלִידַע שֶׁגְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, שֵׁשׁ לָנוּ רַבֵּי גְּדוֹל כְּזֶה, וּבּוֹדָאֵי בְּזִכְרוֹתָו נַעֲבֹר עַל הַכֹּל. וְהַעֲקָר תְּלוּי — שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּאַחֲדוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִימָן כד): כְּשֵׁיִשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוֹת, הָאֲמוֹת מִתְּפַחְדִּים מֵהֶם, כִּי בְּזֵה שְׁמַחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲרָה וְרַעוּת, עַל-יְדֵי-זֶה נוֹפֵל פְּחַד עַל אֲמוֹת הָעוֹלָם, וּכְמוֹ-כֵן בֵּין יִשְׂרָאֵל בְּעֲצָמָם, כְּשֵׁשׁ קְבוּצַת יְהוּדִים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאוֹחֲזִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, עַל-יְדֵי-זֶה נוֹפֵל פְּחַד עַל הַרְשָׁעִים, וְהֵם מִתְּפַחְדִּים מִהִירָאִים הָאֲמִתִּיִּים. וְלָכֵן רָאוּ לְהַתְּאָזֵר בְּאַחֲדוֹת אַחַת, וְאֵז תְּרָאוּ אִיךָ שֶׁיִּפֹּל פְּחַד עַל הַרְשָׁעִים, וְלֹא יוּכְלוּ לְהִזִּיק לָנוּ.

נָא וְנָא אַל תִּקְחוּ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ בְּקִלּוֹת, כִּי הַפְּחַד הוֹרֵם אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְיֵשׁ בְּגֵי-אָדָם, שֶׁכָּל-כֶּף נִכְנָסוּ בְּפְּחַד, עַד שֶׁנִּכְחַשׁ כַּחֵם לְגַמְרֵי, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (גִּטִּין ע.): פְּחַד הֵם מִהַדְּבָרִים שֶׁמְכַחִישִׁים כַּחוֹ שֶׁל הָאָדָם; וְעַל-כֵּן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִימָן יא): מִי שֵׁשׁ לוֹ פְּחָדִים, יִזְמַר וְזָמַר שֶׁל שְׂמִחָה, כִּי עַל-יְדֵי שֶׁאָדָם תְּמִיד שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ, וְשֵׁר שִׁירִים שֶׁל שְׂמִחָה, אִינוּ מִתְּפַחְדִּים וְאִינוּ מִתְּרַא מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, לָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם לֹא לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ג', סִימָן יד), עַד שֶׁלֹּא יִחֻטָּא הָאָדָם, נוֹתְנִים לוֹ אֵימָה וְיִרְאָה, וְהַבְּרִיּוֹת מִתְּפַחְדִּים מִמֶּנּוּ, כִּינֵן שֶׁהוּא חוֹטָא, נוֹתְנִים עָלָיו אֵימָה וְיִרְאָה, וּמִתְּפַחַד הוּא מְאַחְרִים, וְעַל-כֵּן עָלֵינוּ רַק לְחַזֵּר

בתשובה שלמה, ובזה שנתחזר בתשובה אמתית אליו ותברך, על-ידי-זה נזכה לבטל מאתנו את כל מיני פחדים ויראות חיצונית.

נא ונא ראוי להתאזר בעזות ובעקשנות דקדושה, ותמיד תשירו, ואחר כל תפלה ותפלה תרקדו ותמחאו כף, ותשירו את השיר (ישעיה ט, י): "עוצו עצה ותופר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל", ועל-ידי-זה יתבטלו מכם כל הפחדים. ומוכא במדרש (ויקרא ובה, פ'רשה כא, סימן ג) על הפסוק (תהלים כו, ג): "אם תחנה עלי מחנה" של סמ"ך-ד"מ"ם, "לא ירא לבי" שהבטחתיני: "בזאת יבוא אהרן אל הקדש", עין שם; ויש לומר, כי הנה מוכא בתקוני זהר וכן בספרי קבלה, אשר המלכות נקראת זאת, וידוע, אשר המלכות היא האמונה הקדושה, שאנו מקבלים עלינו על מלכותו ותברך, ועל-כן בזה שאדם חזק מאד באמונה, על-ידי-זה מאירה עליו המלכות. ויען שעכשו בשבוע האחרון של ימי הספירה היא ספירת המלכות, לזאת אנו צריכים להתחזק הרבה מאד במדת האמונה, שהיא מדת הזאת, ותכף-ומיד כשיש לאדם בחינה זאת, שהיא האמונה, היא המלכות, על-ידי-זה מאירה בו מדתו של אהרן הכהן, שהוא אוהב שלום ורודף שלום, ומקרב את ישראל לאביהם שבשמים. וזה שאמרו במדרש: "אם תחנה עלי מחנה" של הסמ"ך-ד"מ"ם, "לא ירא לבי", שהבטחתיני "בזאת יבוא אהרן אל הקדש", כי בזה שעם ישראל מתאחדים יחד, ואוהבים שלום ורודפים שלום, ומקרבים בני-אדם להקדוש-ברוך-הוא, אוהבים במדתו של אהרן, שהוא "בזאת יבוא אהרן אל הקדש", הינו במדת האמונה והמלכות, ועל-ידי-זה אין לנו להתפחד מהסמ"ך-ד"מ"ם כלל.

נא ונא תתפללו בעדי, שאזכה כפר לבוא לגור אתכם ביחד, כי קרובה ישועתי לבוא, העקר תלוי בתפלות ובקשות, והקדוש-ברוך-הוא יצילנו מכל צער וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה בכל מעשה ידינו, אמן.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב תי.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ח איר, מ"ג למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

שמר מאד לא להתערב עם אחרים, כי מה אתה צריך להכניס את עצמך במקום שלא שייך אליך, והחכם מפל האדם אומר (משלי כה, ח): "אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים אתך רעך", מה אתה צריך את זה וכו', אני סובל מ'הרע המקומי' ביבנאל מה שאני סובל וכו', הוא פושע ישראל, חוטא ומחטיא את הרבים באסורי פרישות וסקילה וכו', ולבסוף עוד נותנים לו את הצדק וכו', ועל-פן מה ולמה לי להפגס בוכוחים, זה ממילא לא יעזר, אדרבה זה עוד יקלקל, כי כל אחד אחוז שהוא צודק, בשעה שכל בר דעת רואה עם מי יש לנו עסק, פושעים באלקי ישראל, חוטא ומחטיא את הרבים, עוקר בני-אדם ממנו יתברך, העקר למלאות את תאות נפשו ולהשיג עוד שקל ועוד שקל וכו'. ולכן מה יש בכלל להתערב, ובפרטיות שאתה לא גר שמה, ואתה לא יודע מה אנחנו סובלים מהרשע הזה רק ביהדות, הוא ממש מומר להכעיס, ולכן מה ולמה להפגס בוכוחים, לא יועיל שום דבר, כך הוא העולם וכו', ולא תוכל לשנות אותו וכו', ולכן אשרי מי שבורח בכל יום לתוף התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, וזה חלקך לנצח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תיא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ח איר, מ"ג למספר בני ישראל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רק חזק ואמץ מאד, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

ראה מה שאני עובר מהסמ"ך-מ"ם הרשע ביבנאל, שהוא טמא
מטמא, מסית את תושבי המקום עלינו, שאנחנו נסגר כבישים
בשבת וכו', ונכריח את תושבי המקום להניח תפלין וכו', ומי הוא
זה? "הרע המקומי", שמו שמם! זה שצריך להיות אחראי על הדת
וכו', הוא מסית נגד הדת וכו', זו פשוט זנועה, אבל עכשו הגענו
למצב כזה, שאלו הרשעים מגביהים את הראש, והם הנעשים
ראשים, שהם הערב-רב, כמוכא בזהר (נשא קכו), שאלו הרע-בנים
הדינים הלוקחים שחד, הם יהיו ראשים, בסוד (איכה א, ה): "היו
צריה לראש", אלו הצרים יהיו נעשים ראשים, עין שם.

ואף-על-פי-כן אנחנו מתחזקים ושותקים, כי בסוף הרשע הזה
פל נפילה אחר נפילה, ולא תהיה לו שום תקומה וכו', אבל מי
יודע כמה נצטרך לסבל בין כך מהשמאה הזו.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כב תיב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ח איר, מ"ג למספר בני ישראל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֲשֶׁר   כב תיג   בנחל   קעט

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחִזְק עֲצָמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְדַע לְךָ, כִּי הַכֹּל
הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֹסֶד
וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְאֵין שׁוֹם עֲצָה אַחֲרַת רַק תְּפִלָּה, כָּל דְּבַר
שֶׁאֵתָהּ צָרִיךְ — תְּבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַכֹּל רַק בְּיָדוֹ.

הַלְמוּד הָעֵמֶק וְהַפְּשׁוּט הַזֶּה גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן תַּעֲזוֹר לִי
לְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאַל תַּעֲזוֹב אוֹתִי בְּאֲמִצֵּעַ וְכוּ',
זְכֹר כִּמָּה שֶׁמְסַרְתִּי נַפְשִׁי לְקַרְבְּךָ וְכוּ', וְעַכְשָׁו כִּמָּה מְפָרְסָמִים שֶׁל
שָׁקֵר מְנַסִּים לְהַרְחִיקְךָ מִמֶּנִּי וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ בְּאִיזָה מְקוֹם תִּפְּל
אֲחֵר-כֶּף? ! וְלָכֵן חֲזוּק וְאַמֵץ לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִלְמַד
הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַק בְּזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַהִתְקַרְבוּת אֵלָיו, כִּי
(לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב): פְּנִיּוֹ, שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ וְחַכְמָתוֹ,
נִמְצָאִים בְּתוֹךְ סִפְרָיו, שֶׁהֵם דַּעַתוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, וְרַק בְּזֶה תְּלוּיָהּ כָּל
הַהִתְקַרְבוּת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמַדְבָּר, כ"ח אֵיָר, מ"ג לְמַסְפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחִזְק עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְדַע לְךָ, שֶׁאֵתָהּ
מְכַרְח יוֹתֵר וַיּוֹתֵר לְהַשְׁקִיעַ בְּאִשְׁתְּךָ, זֹאת אוֹמְרַת אִשָּׁה צְרִיכָה הַרְבֵּה
מְאֹד תְּשׁוּמַת-לֵב, וְאֵתָהּ מְכַרְח לְתַת לָהּ, כִּי סוּף כָּל סוּף הִיא אִשְׁתְּךָ,
וְרַק הִיא תִּשְׁאָר עִמְךָ תְּמִיד בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא חֲבָרִיךָ, שֶׁלְּבַסּוֹף
יִבְעִטוּ בְּךָ, וְרַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וּבְפָרוּשׁ אָמַר

(שיחות-הר"ן, סימן רסד), שצריכים מאד לכבד וליקר את אשתו, שהיא עוברת צער עבור צער לדה וצער גדול וכו', ומצלת מן החטא וכו', ולכן אשרי מי שמשקיע באשתו, ובפרט אברך צעיר, במקום להסתובב עם חברים, ולדבר ולפטפט עמהם כל העולה על רוחו, למה לא לדבר ולפטפט יותר טוב עם אשתו? שהיא בשר מבשרו וכו'. ולכן כל אלו שלמדו עמך למודים פגומים, תברח מהם לגמרי, כי הם יתסו לך את כל החיים וכו'.

הדורש שלומך הטוב תמיד...

כב תיד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ח איר, מ"ג למספר בני ישראל היתשנ"ד.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראה לחזק עצמך בכל הפחות, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבור אותך. וזה עקר גדלת בר ישראל — כשזוכה להחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו, כי ירידות ונפילות יש לכל אחד ואחד, כי תענוג תמידי אינו תענוג, ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א'), שמפילים את האדם, כדי שיוכל להתחיל בכל פעם התחלה חדשה; כי באמת עקר התכלית הוא הדבקות בו יתברך, ולא להסיח דעתו ממנו יתברך כרגע, אבל היות שתענוג תמידי אינו תענוג, ועושים כל מיני פעולות שבעולם מלמעלה שיפל, ויחשף ממנו האור וכו', כדי שיעשה בכל פעם התחלה חדשה, כדי שיאיר עליו אורו יתברך בכל פעם בהתחדשות חדשה, אשר אין עוד תענוג יותר מזה, שמרגיש בכל פעם את אמתת מציאותו יתברך בגלוי רב ונפלא מאד, ועולמו רואה בחייו, וזו מדרגת גדולי מבחרי הצדיקים. ולא בחנם שאמר רבנו ז"ל (סיי-מוהר"ן, סימן שיד): אני מוליך את אנשי בדרך של צדיקים נפלאים ונוראים עד מאד.

אֲשֶׁר   כב תטו   בְּנַחֵל   קפא

וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עָקַר
הַהִתְקַרְבוּת אֵלָיו זֶה בַּקַּעַל-יָדֵי הַתְּמִידָה רַבָּה בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים,
שֶׁשָׁם גְּנוּזִים פְּנֵיו, שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי הַקְּדוּשִׁים (עֵין
לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב); וְתֹאמִין לִי, אֲשֶׁר אֵין עוֹד נֶעֱמַם וְתִעֲנוּג
יֹתֵר, כְּמוֹ מִי שֶׁמְכַנֵּס מִחוּז וְדַעְתּוֹ בְּתוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אֵין לְתֹאֵר
כָּלֵל אֶת הָעֵמֶק וְהַנֶּעֱמַם שֶׁיֵּשׁ בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן",
אֲשֶׁר הַסֵּפֶר הַזֶּה כָּלוּל מִכָּל סִפְרֵי הַקְּבֵלָה הַרְאִשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים
וְכוּ', וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְמִי שֶׁלֹּא נִכְנָס בְּעֵמֶק דִּבְרָיו
הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר הֵם עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּטְעַם טַעַם
עֵמֶק הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כב תטו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ט אֵיר, מ"ד לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ" הַגְּרִים
בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם
וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי, תִּהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי
אַמֶּת כְּזָה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזָה, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל,
וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת תְּמִיד לְפָנַי עֵינֵינוּ. וּמוֹהַר"ן ת"ז לְכַמְעַט בְּכָל מִכְתָּב
וּמִכְתָּב שְׁכַתְּבִי, הִיָּה מְעוֹרֵר וּמְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּשְׂמְחוּ
בְּשִׂמְחָה זֹאת שְׂאֵנָנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי כְּזָה, כִּי בְּאַמֶּת כְּפִי הַמְרִירוֹת
וְהַצְּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְהַבְּלוּלִים שְׁעוֹבְרִים בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, כִּי אֵין אָדָם שֶׁיִּהְיֶה נָקִי מִזֶּה, לוֹלֵי שֶׁהֵיִינוּ מִתְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ

קפב   אָשֶׁר   כב תטו   בַּנְחָל

ו"ל, גם אֲנַחְנוּ הֵיינו אַבוּדִים. וְתִהְיֶה לָאֵל, אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת
כָּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלְא כָּזֶה, רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָ מְאֹד מְאֹד. וְלִכְן
תִּשְׁתַּדְּלוּ לְחֻזַּק אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, וְתִתְמִידוֹ בְּיֹתֵר בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, כִּי כָּל לִמּוּד וְלִמּוּד שְׁלוּמִדִּים — הֵן מְקַרָא, הֵן מְשֻׁנָּה,
הֵן גְּמָרָא, הֵן מְדַרְשׁ, הֵן שְׁלַחַן עָרוּף, הֵן זִהַר וְהֵן תְּקוּנִים וְכוּ' וְכוּ',
הֵם תְּקוּנִים עֲלִיוֹנִים לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֻזַּק
בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה — לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
עַל-כָּל-פָּנִים אֲפֵלוּ מְעַט דְּמַעַט.

רְאוּ לְהִיּוֹת חֻזְקִים בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרְךָ
מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר,
הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק הוּא יָכוֹל לְעֻזֹר לָנוּ, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְשִׁמְחָ
מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּהְיֶה לָאֵל, זְכִינוּ לְרַבֵּי כָּזֶה, שְׂמַאִיר בְּנוֹ אֶת הָאֻמוּנָה
הַפְּשׁוּטָה, וְזֶה יָבִיא אוֹתָנוּ אֶל הַמְּדַרְגּוֹת הַכִּי עֲלִיוֹנוֹת. כִּי אִם אָדָם
חֻזַּק בְּאֻמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא עוֹבֵר עַל הַכֵּל, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְנוּ ו"ל
(לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סד): עַל-יְדֵי אֻמוּנָה עוֹבְרִים מֵעֵבֶר אֶל
עֵבֶר, וְעוֹבְרִים אֶת הַחֲלָל הַפְּנוּי וְכוּ' וְכוּ', וְאִין לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת כְּלָל
— "אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, שֶׁכָּךְ צְרִיף לְהִיּוֹת",
וּבּוֹדָאֵי רְאוּי לִי לְשִׁמְחָ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲזַכֶּה לְהַפְּיֵף
אֶת הַמְּרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת גְּדוּלָּה. וְכָךְ אַתֶּם צְרִיכִים לְחַיּוֹת, וְאִזּוּ יִשְׁתַּנֶּה
מִצְבְּכֶם לְטוֹב.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם, וְכֵן אֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ בְּעַדִּי, שֶׁכָּכֵר אֲזַכֶּה לְצִאֵת מִצְרוּתִי וְחוּבוֹתִי
וְיִסּוּרֵי וְכוּ' וְכוּ', וְאֶהְיֶה לְכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה, וְתִמְיֵד תִּזְכְּרוּ אֲשֶׁר תְּפִלוֹת
מוֹעִילוֹת שֶׁמִּתְפַּלְלִים זֶה עַל זֶה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֻזַּק בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ט אֵיר, מ"ד לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ — קִטְנוּת וִירִידוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְתֹאמִין לִי, שְׂכָל זֶה נְסִיוֹנוֹת, אַתָּה צָרִיךְ רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל הַטוֹב וְעַל הַיְשׁוּעוֹת שְׁעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזַכִּיתָ לְחַתֵּן אֶת שְׁנֵי בְּנֵיךָ, וְזַכִּיתָ לְהַכְנִס לְדִירָה שְׁלֶךָ וְכוּ' וְכוּ', וְאַף שְׂבִין כָּךְ וּבֵין כָּךְ יֵשׁ בְּעִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', תִּדַע שְׂכָךְ הֵם הַחַיִּים, שְׂרוּאִים תָּמִיד לְפָנָיו חוֹמַת בְּרוּךְ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן צָרִיכִים לְשִׁבֵר אֶת הַחוּמָה, וְכָךְ מְצַלִּיחִים לְלַקֵּחַ פְּסִיעָה אַחֵר פְּסִיעָה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׂבַעוּלָם, וְעוֹד תִּרְאֶה אֵיךְ שְׂהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כְּמוֹ שְׂאֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: יֵשׁ עֲנָנִים שְׂיִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַיּוֹם שְׂלַחְתִּי לְךָ צ'ק בְּסֻכּוֹם אֶלְךָ וּמֵאָה וְשִׁבְעִים דוּלָר — עַל הַחוּב שְׂאֲנִי חֵיב לְךָ עַד שְׁבוּעָה זֹה, כְּמוֹ שְׂתִרְאֶה אֶת הַהַעֲתָק שְׂל הַצ'ק, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מְתִי אֲנִי בָּא, וְאַמְרָתִי עַל-כָּל-פָּנִים אֶשְׁלַח לְךָ אֶת כָּל הַחוּב, בְּאֶפֶן שְׂלֹא אֶהְיֶה חֵיב לְךָ שׁוֹם דָּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ט אֵיר, מ"ד לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ
הַטּוֹב מִמֶּךָ, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, הַמְצַב מִתְחִיל לְזוּז בְּבֵית וּלְהִשְׁתַּפֵּר
לְטוֹבָה.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים גְּסוּנוֹת קָשִׁים
וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, בְּשִׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים
סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִחֲדָשׁ, וְהָעוֹלָה עַל
הַכֹּל הוּא שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוּנוֹ, לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל
אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל
אָבִיו, וְתִהְיֶה חֲזָק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד. וְאַבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי
מְאֻמְצִים בְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תַּעֲשֶׂה שׁוֹם צְעָדִים
פְּזִיזִים וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁ בְּהִרְבֵּה בְּתִים דְּבָרִים כְּאֵלוֹ שְׁעוֹבְרִים מִצְּבִי-רוּחַ
וְכוּ', וְחוֹשְׁבִים שֶׁהֵנָּה סוּף הָעוֹלָם, וּלְבַסּוּף הַכֹּל מִתְּהַפֵּף לְטוֹבָה,
וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמֶךָ מְאֹד מְאֹד, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים
נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אוֹדוֹת ... שֶׁלַּחֲתִי לוֹ עוֹד מִכְתָּב, וַיּוֹתֵר מִזֶּה אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה
אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, אֲבָל אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּשְׁלַם לָךְ
עַד הַפְּרוּטָה הָאַחֲרוֹנָה, לֹא כְּדַאי לְלַכֵּת לְדִין תּוֹרָה, צָרִיכִים רַק
לְדַחֵק אוֹתוֹ אֶל הַקִּיר וְכוּ', וְהוּא יִשְׁלַם לָךְ, וּבְכַרְט אֶת הַכַּרְטִים,
הוּא מְכַרֵּחַ לְשִׁלְּם לָךְ.

הָעֵקֶר רַק חֲזָק וְאַמֵּץ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ט אִיר מ"ד, לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מִסֵּתֶדֶר בְּתִלְמוּד-תּוֹרָה — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אֹדוֹת הַמַּצֵּב הַפְּסָפִי וְכו' וְכו', שְׁעוּבָרִים עָלֶיךָ צְמֻצוּמִים קָשִׁים וְכו' וְכו', תְּאֻמִּין לִי, שְׂפִאָבְךָ הוּא פְּאָבִי וְכו' וְכו', וְאִנִּי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִרְחִיב לָנוּ, וְשִׂיחֶיָה שְׁפַע לְכֹל הַמְּלַמְּדִים, וְשִׁנּוּכָה כְּבָר לְצֵאת מִהַמַּצֵּר, וְשִׂיחֶיָה לָנוּ תִלְמוּד-תּוֹרָה מְרֻחָב, בְּנִין שֶׁל עֲצָמָנוּ, וְלֹא נִהְיֶה תְלוּיִים בְּצְמֻצוּמִים וּבְקִטְנוּת וְכו' וְכו', וְאִנִּי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהִכֵּל יַעֲבֹר עַל נֹכַח, רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הִתְחַזְּקוּ מֵעַמֵּד עַד עֲכָשׁוּ, עוֹד נִזְכָּה וְנִרְאָה נְסִים נִגְלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּבוּדָה עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אָשׁר כָּל דִּבּוּר וְדִבּוּר שְׂמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֵאָר וְלְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאֻחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ט אִיר, מ"ד לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שלום ובִּרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲבָל קָשָׁה עָלַי הַכְּתִיבָה בְּעֵתִים
הַלְלוּ, כִּי עוֹבְרוֹת עָלַי הַרְבֵּה הַרְבֵּה צָרוֹת, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה יְהִיָּה, אִם
אֲנִי אֲגִיעַ לְשָׂבוּעוֹת אוֹ אַחַר שָׂבוּעוֹת, עַד־כֵּן אֲנִי תְלוּי וְעוֹמֵד, וְאֵינִי
יוֹדֵעַ מַה יְהִיָּה וְכוּ' וְכוּ'.

אֹדוֹת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", עַד עֲכָשׁוּ הִגִּיעוּ רַבַּע, וּמָצְאוּ כַּמָּה
טְעוּיֹת קְטַנּוֹת, וְאֹדוֹת אוֹצַר הַקּוֹנְטְרָסִים, חֶלֶק ט', אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל
עֲכָשׁוּ לְהַכִּין לָךְ אֶת זֶה, כְּדֵי שְׂתוּכַל לְהַדְפִּיסוֹ.

אֹדוֹת אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', כְּדָאֵי שְׁתַּגֵּשׁ אֶל רוֹפֵא, כִּי זֶה רַק אֵיזָה עֲצָב
שְׁנַתְפֹּס לָהּ בַּגֹּב, וּבְדִיוֹק לִי קָרָה אוֹתוֹ מְקַרְהָ הַיּוֹם, שְׂמַמְשׁ אֲנִי לֹא
יְכוֹל לְזוּז, וְהַרוֹפֵא נָתַן לִי כְּדוֹר וְכוּ'.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר עַל גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ, שְׂאִתָּה
זוֹכָה לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וּבִפְרֹט הַקּוֹנְטְרָסִים. מָה אִמַּר
לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין אִתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ
בְּשָׂמִים, שְׂאִתָּה זוֹכָה וּמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים, וְאֲלָפִים וּרְבָבוֹת מִיִּשְׂרָאֵל
מְחִיִּים וּמְחִזְקִים אֶת עֲצָמָם עִם הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלֶּה, וְאֵף שֵׁישׁ הַרְבֵּה
שְׂצוֹחֲקִים מְזֵה, עִם כָּל זֹאת תִּאֲמִין לִי, שְׂעוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׂמִים
הַהִרְהוּרִי תְּשׁוּבָה שֵׁישׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרָסִים. וַתְּהַלֵּךְ
לְאֵל, יֵשׁ לָךְ חֶלֶק גְּדוֹל בְּזֵה. וְעַל-כֵּן רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר
אִתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׂמִים...

כב תכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ט אֵיר, מ"ד לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אָשֶׁר   כב תכא   בַּנְחַל   קפז

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַפֶּקֶס מִמֶּךָ פְּעַמִּים וְכוּ', וְכוּ', מָה אָמַר לָךְ!
אֲנִי נִגְדָה גְרוּשִׁין וְכוּ', וְכוּ', אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְלַכֵּת
אֶל אֲחֵרִים וְכוּ', וְכוּ', כִּי אֶת אִשְׁתְּ אִישׁ, וְזֶה אֲסוּר חֲמוּר וְעוֹן גְּדוֹל
עַד מְאֹד, אֶת צְרִיכָה לְהִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לַעֲשׂוֹת
שְׁלוֹם-בֵּית, וּבִפְרָט בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים, וּמִי שֶׁעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם הַזֶּה,
גוֹרֵם שְׁלוֹם בְּעוֹלָם הַבָּא וּבְכָל הָעוֹלָמוֹת, וְשָׂמוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא הוּא שְׁלוֹם (שְׁבַת י:). וְאָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: יִמְחָה שְׁמִי עַל
הַמַּיִם וְכוּ', כְּדֵי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ' (עֵינִן סֵפָה נג:).

תְּהִלָּה לְאֵל, שְׁנֵי הַבָּנִים שֶׁלָּךְ מְצַלִּיחִים אֶצְלָנוּ מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהַיֶּה לָךְ הַרְבֵּה הַצְּלָחָה עִמָּהֶם.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, תַּעֲזֹבֵי אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת, וְתַחֲזְרִי אֶל בְּעֵלְךָ,
וְתִשְׁלִימִי בִּינִיכֶם, וְתוֹצִיאִי מִהָרָאשׁ גְרוּשִׁין.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ט אֵיר, מ"ד לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ רַק
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יִכְנִיֵס בְּךָ שְׂמֵחָה וְסִבְלָנוּת, וְכֵן תִּכְנִיֵס אֶת הָאִוִּירָה
שֶׁל שְׂמֵחָה וְסִבְלָנוּת וְאִמוּנָה בְּבֵיתְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשֶׁךְ רְפוּאָה
שְׁלָמָה לְאִשְׁתְּךָ.

אוֹדוֹת צְדָקָה וְכוּ', תֵּאֱמִין לִי, שְׁעַקֵּר הַצְּדָקָה בְּדַבַּר רַבָּנוּ ו"ל

קפח   אָשֶׁר   כב תכב   בנחל

הוא רק להדפסת ספרי רבנו ו"ל וכו', ובענין הצייון וכו', תאמין לי, שהכל שקר וכזב, כי יש כמה אנשים, שכל אחד צועק שהוא קונה את הצייון... ולבסוף אתה יודע, שאף אחד לא קונה את הצייון... כי אצל הרוסים לא שיק לקנות דבר כזה... והכל שקר וכזב, ועל-כן תשמר מאד מאד שבסוף לא ילך לטנפת ולזבל, חס ושלום, יותר טוב לך לנדב על הדפסת ספרי רבנו ו"ל, כי זה דבר שרואים בחוש, וזה הולך מסוף העולם ועד סופו, ומקרבים אנשים אל רבנו ו"ל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד, ותבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תכב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ראש-החדש סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

אקנה שהכל מסתדר אצלך על הצד היותר טוב, רק חזק ואמץ מאד מאד, כי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה. תהלה לאל, בגד ... גרו יאיר, מצליח אצלנו מאד כשאר אחיו שהיו אצלי.

הנה ... מצלצל לי כל פעם, שאתה חייב לו על הכרטיס וכו', נא לבוא לעמק השנה, כי חבל שתהיינה בין אנשי שלומנו מריבות בחנם, מספיק שיש לנו בחוץ מהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, ועל-כן ראה שהכל יסתדר על צד הנכון. פה הוא שלח לי את מה שצריך לשלם לסוכן הנסיעות.

המצפה שהכל יסתדר עמו על הצד הכי טוב בקרוב מאד...

כב תכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחֲת־רוּחַ שְׁגַרְמַתְּ לִי בְּזֶה שְׁדַבְּרָנוּ, וְהִיָּה אָז אֶצְלִי כְּעֵין סְפוּר הַיְדוּעַ שֶׁל הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב זי"ע (שְׁפַעַם אַחַת יָשָׁב בְּשִׁבְרוֹן לֵב, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, וּפְתָאם נִכְנָס אֵלָיו תְּלִמִיד וְדַבֵּר עִמוֹ, וְהַחְזִיר לוֹ אֶת כָּל הַמַּחֲזִין), כִּי בְּעַתִּים הִלְלוּ עוֹבְרִים עָלַי הַרְבֵּה צְרוֹת וַיְסוּרִים מְרִים וְקָשִׁים מְאֹד מְאֹד וְכוּ', עַד שֶׁקָּשָׁה לְסַבֵּל וְכוּ' וְכוּ', וּבְחִסְדּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּזִכּוֹת שֶׁשְׁקַדְתִּי בִּימֵי נְעוּרַי הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד בְּ"לְקוּטֵי־הַלְכוֹת", זֶה אֲשֶׁר מַחְזִיק אוֹתִי, וַיֵּשׁ בְּכַחֲזִי עוֹד לְחִזּוֹק מְלִיּוֹן יְהוּדִים וְכוּ', עַל אֶף שֶׁעוֹבֵר עָלַי מֵהַ שְׁעוֹבֵר מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת כְּאִלוֹ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי יוֹדֵעַ, כִּי לְהַגִּי"ה הַתְּשׁוּעָה.

אַקוּהָ לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִרְאֶה אֶת הַמְּכַתֵּב גַּם לְ... כִּי אֵלָיו שִׁיךְ הַמְּכַתֵּב הַזֶּה.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, רֵאשׁ־חֲדָשׁ סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ, בְּוִדְאֵי אַתָּה צָרִיף לומר לוֹ אוֹדוֹת הַפְּרָכָת, כִּי צָרִיף לְהִיּוֹת גַּם מְשֻׁנֵּי הַצְּדָדִים לְכֹן, וְאֵי אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת צָחוֹק, אֲבָל לְהַסְבִּיר בְּנִיחוּתָא, כִּי לֹא פְדָאֵי בְּכָלֵל לְרִיב בְּעַנְיָנִים כְּאִלוֹ, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל כָּל מְשֻׁפְחָה שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, כִּי הַסְּמִ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, אוֹרֵב עַל כָּל נִשְׁמָה בְּפִרְטִיּוֹת

קצ אֲשֶׁר כב תכה בַּנְחַל

וכו', להחליש דעתו ולהפילו ולהפרידו, חס ושלום, חס ושלום מאתנו, ועל-כן צריכים מאד מאד להזהר בדברים כאלו.

מה אמר לך! החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, וצריכים להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ועקר ההתחזקות היא האמונה הקדושה, להאמין שהוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריכים לברח רק אליו יתברך, ואין עוד מקום בטוח כמו מי שבורח אצלו יתברך.

פה תקבל כמה מכתבים למסר ליעודם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תכה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ראש חדש סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה נפלאה, והיא: שיחה ותפלה, להרגיל עצמו לדבר עם השם יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה כמו ילד קטן, זה עקר התפלה.

בערב ראש השנה האחרון של רבנו ז"ל בנה העולם, היה אצלו נכדו ישראל בן בתו שרה, והיה אז כבר כבן שלש או ארבע, ורבנו ז"ל היה כבר חלש מאד, ובקש את נכדו שיתפלל עליו שיבריא, ענה ואמר לו נכדו: תן לי את השעון שלך. וצחק רבנו ז"ל, ואמר לאנשים שהיו סביבו: הראיתם הוא כבר גוטער יוד, הינו צדיק ואדמו"ר, שמבקש פדיון בעבור שיתפללו עליו, ונתן לו רבנו ז"ל את השעון, והלך הילד ואמר: גאט, גאט, זאל דער זיידע זיין גיזונד (רבנו של עולם, שיהיה הסבא בריא). וכלם צחקו. ענה

אָשֶׁר   כב תכו   בַּנְחַל   קצא

וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל לָהֶם: מָה אַתֶּם צוֹחֲקִים? כִּי צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ יְלֵד קֶטֶן בְּלִי שׁוּם שְׂכָל עֲצָמִי.

רוֹאִים מִזֶּה אֵיךְ שָׂרְבֵנוּ ו"ל הַחֲדִיר בָּנוּ אֶת עֲנִין הַתְּפִלָּה וְהַהֲתַבּוּדוּת, שְׂכָף נִדְבָר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה גַם אַתָּה כֵּן, וְתִרְאֶה שְׂתַּהֲיֶה לָךְ יְשׁוּעָה, רַק אַל תִּתְיַאֵשׁ, וְאַל תִּכְנַס בְּלַחֲץ כָּלֵל.

בְּעֲנִין סֵדֵר דִּרְךָ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, גַּם בָּזֶה אַתָּה צְרִיף לְהַתְנַהֵג בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, בְּלִי שׁוּם שְׂכָל עֲצָמִי כָּלֵל, רַק לְהֶאֱמִין לְרַבֵּנוּ ו"ל שְׂכָף הִיא הַדִּרְךְ, וּבִפְרִט אַתָּה, שְׂנֹכְשֶׁלֶת כְּבָר כָּל-כֵּן בַּפְּגָם-הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, וְהִמַּח שְׂלֶךְ סְתוּם לְגַמְרִי, וְאַתָּה לֹא מִבִּין אֲפֹלוּ פְּשׁוּטִים שֶׁל דְּבָרִים וְכוּ' — מַה בְּכֵן, אַל תִּתְיַאֵשׁ, אֲלֵא זָכַר שֶׁלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה זֶה לֹא כְּמוֹ לְמוּד שְׂאָר חֲכָמוֹת, לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה זֶה חֲכָמָה אֱלֹקִית, בְּעֵת שְׁלוֹמֵימֵי מִתְדַבְּקִים אֲז עִם הַשְּׂכִינָה, עִם אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים. וְלִכֵּן אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה וְרָה י.ט): לְעוֹלָם לִיגְרִים אִינִישׁ, אִף עַל גַּב דְּלֹא יִדַע מַה קָאָמַר, כִּי אוֹר הַתּוֹרָה יַחֲזִיר אוֹתָךְ לְמוּטָב, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (אִיכָּה רַבָּה, סִימָן ב'): הַמְּאוּר שְׂבִיחָה יַחֲזִירֵנוּ לְמוּטָב; כִּי הַתּוֹרָה אֵינָה חֲכָמָה כְּשְׂאָר חֲכָמוֹת, אֲלֵא חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ, וּכְשֶׁלּוּמֵד תּוֹרָה — נִכְנָס בְּחֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאַל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם שְׂמִדְבָּרֵת אַחֲרַת מִדְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל הַפְּשׁוּטִים בְּתַכְלִית הַפְּשׁוּטוֹת, אֲבָל הָאֱמֶת הַמְּבֹרָרֵת לְמִי שְׂמִבִּינָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר בְּמִדְבָּר, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינַן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

שָׁמַעְתִּי מַה שֶּׁקָּרָה לְךָ וְכו', אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּפְנֵס בְּלַחֵץ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן, בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הֵרֵבָה סִבְּלָנוֹת. וּכְלָל זֶה תִּזְכֹּר: "הַסִּבְּלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ", וְכַמוֹכֵן מָה עוֹשִׂים בֵּין כָּף עַד שְׁצִרִיכִים לְסִבֵּל וּלְחַפּוֹת וְכו'? עוֹסְקִים בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, הֵינּוּ הַתְּבוּדוֹת, זֶה הַבֵּית מְנוֹס הַיְחִידִי לְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כב תכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינַי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּרּוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ לֹא לִפְלֵ בְּיָאוֹשׁ, כִּי זֶה יוֹתֵר חֲמוּר מִכָּל הָעֵבְרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אַתָּה מְאַמֵּץ שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל — תִּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי כָּל זְמַן שֶׁאַדָּם חִי, הֵיךָ יְכוּל לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, וַיֵּשׁ לוֹ תִּקְוָה לְחֹזֵר וּלְתַקֵּן לֹא רַק מֵה שֶׁקִּלְקַל בְּעֶצְמוֹ, אֲלֵא מֵה שֶׁקִּלְקְלוּ כָּל הַדּוֹר כְּלוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יוֹמָא פו:): יְחִיד שֶׁשָּׁב מוֹחֲלִין לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ; וְלִכֵּן אֵל תִּאֲבָה וְאֵל תִּשְׁמַע מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂאוּמְרַת לְךָ אַחֲרַת, לָנוּ אֵין אֲלֵא דְבָרֵי בֵּן שְׂמִחָה הַנִּכְלָל בְּמִקּוֹר הַשְּׂמִחָה, וְעוֹסֵק לְקִשְׁרָנוּ אֵל שְׂרֵשׁ הַשְּׂמִחָה, אֲשֶׁרֵנוּ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כב תכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן, סימן קי): בְּיוֹתֵר מוֹעִילָה שְׁנָה לְאַמוּנָה, אִם אָדָם מְבַלְבֵּל וְכוּ', עֲצָתוֹ שְׂיִלֵּף לִישָׁן, כִּי בְּעֵת שְׁנָה, יֵשׁ לְאָדָם גִּיחָא לְמַחֲזִין שְׁלוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְחַזְּקַת אֶצְלוֹ הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁאֵין לוֹ כָּבֶר שׁוֹם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת וּבְלִבּוּלִים וְכוּ' וְכוּ', מַה שֶׁעוֹלָה עַל הַדַּעַת שֶׁל אָדָם, שֶׁאֵינוֹ מֵיֵשֵׁב בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ הַרְגֵּל, אִם אַתָּה עֲנִיף — לֵף לִישָׁן וְכוּ', כִּי לְהִסְתּוֹבֵב סֵתֵם בְּטֵל, כָּבֶר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֵין מִגַּן אֲבָרָהִם, סוּף סִימָן תַּקפג): הוֹלֵךְ בְּטֵל כְּיֵשֵׁן דָּמִי, וְלִכְן עֲדִיף לְלַכֵּת לִישָׁן מִקְּדָם וְלִקּוֹם מִקְּדָם עִם מַחֲזִין חֲדָשִׁים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כב תכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ מְאֹד, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבֵּי גְדוּל, וּבְכַפְרוֹשׁ גְּלָה לָנוּ (שיחות הַר"ן, סימן קעז), שְׂרָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחַ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאַף-עַל-פִּי שֶׁאֵין אַתֶּם יוֹדְעִים מִגְּדֻלַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, רְאוּי לָכֶם לְסַמֵּךְ עָלַי, כִּי

אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק (תהלים קלה, ה): "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה" וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה. גם חזק את אחד שישמח את עצמו אפלו בעסקי חל. ואמר לו: בודאי בן הוא, שבתחלה צריכין לשמח עצמו במלי דעלמא בכל מה שיכולין, ואחר-כך באין לשמחה אמתית. ואמרו אנשי שלומנו: מי שלא שמח עם רבנו ז"ל, סימן שאין לו אמונת חכמים בכלל.

דע לך, שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקראת הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד), שעל-ידי שמקרכים בני-אדם לעבודת השם יתברך, מעלים את כבוד השם יתברך לשושו. ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק (ירמיה טו, יט): "אם תוציא יקר מזולל" — אלו שמקרכים בני-אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא; ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדויק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות — צומח לו גשמיות. הלואי היית מצית את מוהרנ"ת ז"ל, שהניח לנו צואה ארבעה ימים לפני הסתלקותו, ואמר אז לאנשי שלומנו: "העבדה שלכם יהיה פוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף, והיית צוחק מפל המתנגדים והליצנים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תל.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי היצר הרע מתגבר על כל אחד ואחד מדי יום ביומו מחדש, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (קדושין ל:): בכל יום ויום יצרו של אדם מתחדש עליו ומבקש להמיתו, ואלמלא הקדוש-ברוך-הוא עוזרו — לא יכול לו; ולכן צריכים מאד מאד לשמר כל יום ויום מחדש מהיצר הרע, שמשית אותו לעבר עברות, ורחמנא לישזבן, וכבר מובא (ארחות צדיקים, שער הגאונה): אל תעצל מלנצח יצר הרע יום יום, וזו נקראת מלחמה גדולה; כמו שמצינו באחד מן החסידים, שפגע באנשים הבאים מן המלחמה, ושללו שלל גדול. אמר להם: שבתם ממלחמה קטנה, ועדין אתם עתידים למלחמה גדולה. אמרו לו: מה היא המלחמה? אמר להן: היצר וחילותיו! כי כל אויב שיש לך, שתנצח אותו פעם אחת או שתיים או שלש, אז יניח אותך; אבל היצר אינו פוסק ממך, אף אם יהיה נצוח מאה פעמים, כמו שאמרו רבותינו (אבות פ"ק ב, ד): ואל תאמין בעצמך עד יום מותך, כי כל ימך יארכ לך אולי תעלים עיניך ממנו, ואם ינצחך בקל שבקלות — סוף ינצחך בחמור שבחמורות.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תלא

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש לפעמים מחלה, לא עלינו, שאין לזה תרופה, חס ושלום, חס ושלום, ויש כאב שבא לאדם רק על-ידי איזה עצב בגוף שנתפס

קצו אשר כב תלב בנחל

וכו', ויש על זה פדורים שמותחים את העצב שנתפס וכו', וממילא משתחרר כל הגוף מהכאבים שסובל, ועל-פן איני רואה למה לא תגשי אל רופא. אני אומר לך, זה שום דבר רק עצב נתפס וכו', וזה יסורים נוראים, וגם אני סובל מזה לפעמים, ויש פדור שמשחרר העצב וכו', והכל עובר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש בעדך, שתהיה לך רפואה שלמה, ותמשיכי להדפיס.

ושלום ל... גרו יאיר, פלא שלא שמעתי ממך אחרת אחר השעור, ראה לחזק עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תקח עגה גדולה שלא תוכל לבלע אותה בפעם אחת... רק צריכים לאכל קצת ועוד קצת, וכך מצליחים לגמר את כל העגה... ודי לחכימא.

המצפה לשמע מכם רק טוב...

כב תלב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר במדת האהבה, אחנה ורעות, ובפרט עכשו, שאנו עומדים לפני קבלת התורה, שאז נאמר (שמות יט): "ויבואו מדבר סיני ויחגו במדבר, ויחזן שם ישראל נגד ה'הר", ודרשו חכמינו הקדושים (מכילתא יתרו): 'כאיש אחד בלב אחד', כי אי אפשר לקבל את התורה, אלא על-ידי אהבה ואחדות, שכלם יחזיקו את עצמם ביחד, ואל זה אי אפשר להגיע, אלא על-ידי "ויבואו מדבר סיני", שזה מרמז על ענוה

וּשְׁפָלוּת, כְּמוֹ שֶׁדָּרָשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה יג, סִימָן ד'): "וּשְׁפַל רוּחַ יִתְמַךְ כְּבוֹד" — זֶה סִינִי, שֶׁהַשְּׁפִיל אֶת עַצְמוֹ לומר שְׂאֵנִי נִמְךָ, וְעַל-יְדֵי כֶּף תִּמְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבוֹדוֹ עָלָיו, כִּי אֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹרָה אֲלָא בְּמָקוֹם שְׁפָלוּת, וְדִיקָא מִי שֶׁשְּׁפַל בְּדַעְתּוֹ, מְרַגֵּישׁ אֶת זוּלָתוֹ, לֹא-כֵן מִי שֵׁישׁ לוֹ גְּאוּת וַיִּשׁוּת, הוּא אֵינוֹ יְכוּל לְסַבֵּל אֶת זוּלָתוֹ, וְעָלָיו לְדַבֵּר כֹּל דְּבַר רַע עַל זוּלָתוֹ, כִּי לֹא יְדַבֵּר אֶחָד עַל זוּלָתוֹ, וְלֹא יַעֲוֹרר אֶחָד מִחֻלְקַת עַל זוּלָתוֹ, שְׁזָה עֲקָר הַגְּלוּת, רַק עַל-יְדֵי גְּאוּת וַיִּשׁוּת, כִּי מִי שֶׁהוּא בְּטִל לְגַמְרֵי בְּעֵינָי עַצְמוֹ, וַיִּודַע וְעַד, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, הוּא יֵאָהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יוֹכֵל לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה. וְעַל-כֵּן דִּיקָא עַל-יְדֵי שְׁעִם יִשְׂרָאֵל זָכוּ לְהִגִּיעַ אֶל מִדְרָגָה זוֹ "וַיָּבִיאוּ מִדְבַר סִינִי", שֶׁהִגִּיעוּ אֶל מִדְרָגַת עֲנָנָה וּשְׁפָלוּת, עַל-יְדֵי-זֶה זָכוּ "וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר", שֶׁזָכוּ לְמִנוּחָה עִם הַדְּבִיר.

כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר רַע עַל חֲבֵרוֹ, וּמַעֲוֹרֵר מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת זֶה עִם זֶה, אֵין לוֹ מִנוּחָה, כִּי תָמִיד טְרוּד בַּטְּרָדוֹת וְכוּ', לְהַפִּיל וּלְהַשְׁפִּיל אֶת זוּלָתוֹ, אָבָל כְּשֶׁאָדָם בְּטִל לְגַמְרֵי בְּעֵינָי עַצְמוֹ, אַז יֵשׁ לוֹ מִנוּחָה, וְהַדְּבִיר שְׁלוֹ נַח, וְאֵינוֹ מְדַבֵּר עַל אַף אֶחָד, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְהִגִּיעַ אֶל מִדְרָגַת הָאֲחֻדוּת: "וַיַּחֲנוּ שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר" — כְּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד. וּחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה ה.): אָנִי אֶת דְּבָא, שֶׁהָרִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הֵנִיחַ אֶת כָּל הָהָרִים וּגְבָעוֹת, וְהִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ עַל הַר סִינִי, שֶׁלֹּא גָבַהּ לְמַעְלָה, כִּי אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה שְׁפָלוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, לֹא-כֵן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁמְסִית וּמְדִיחַ אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נֶגְדוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׁזָה חֲטָא הָעֲגָל, שֶׁעָשָׂה אֶת עַצְמוֹ מְצִיאוֹת בְּלִעְדָּיו יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה כָּאוּ לְכָל מִינֵי עֲבֻרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי חֲטָא הָעֲגָל הָיָה כְּלוּל מֵעֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִירוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים (תְּנַחֲוּמָא כִּי תַצֵּא), וְאֵל כָּל זֶה הִבִּיא אוֹתָם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שֶׁהִדִּיחָם (שְׁמוֹת לב, א): "כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ, אֲשֶׁר הִעֲלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לֹא יִדְעֵנוּ מָה הָיָה לוֹ", כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְסִית וּמְדִיחַ נֶגֶד הַצְּדִיק הָאֲמֵת, כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה הֵם "כֵּת", וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ תוֹפֵס שֶׁהוּא עִם שְׁלוּחָיו הֵם הֵם הַכֵּת לְצִים, כֵּת חֲנוּפִים, כֵּת

מִסְפְּרֵי לְשׁוֹן־הָרַע, פֶּת שְׁקָרִים הַמְטָעִים אֶת הַבְּרִיּוֹת, וְהֵם אֲשֶׁר
גּוֹרְמִים לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְחַטָּא, וְאֵלְמָלֵא הַסֵּמ"ךְ־מ"ם וְגַנְדָא דְלֵיהּ,
הָיוּ כָּלֵם כְּכַר חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

וְזֶה כָּלֵל הַמַּחְלָקָת שֵׁישׁ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר נִגְדַּ מִשָּׁה רַבְּנּוּ, שֶׁהוּא
הַצְדִּיק הַאֲמֵת, שְׁעוֹמֵד נִגְדוֹ בְּלַעַם הַרְשָׁע, שֶׁהוּא מְלֵא נְאוּף
וּכְפִירוֹת, וּמְחַרֵּף וּמְגַדֵּף וְגוֹרֵם פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
יְכוּלִים לְהַפְטֵר מִמֶּנּוּ, רַק עַל־יְדֵי שְׁאוּחִזִּים עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה,
אַחְוָה וְרַעוּת, וְלוֹמְדִים תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה, כִּי בּוֹ בְּרַגַע שְׁאֲדָם זוֹכָה
לְלַמֵּד תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה, נִתְבַּטְּלָת קְלַפְת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם מִן הָעוֹלָם,
וְנִתְבַּטְּלוֹת פְּתוֹת הַרְעוּת שֶׁהָקִים וְזָרַע בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְעַל־כֵּן רְאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְהַחֲזִיק מַעֲמַד, וְתַחֲזִיקוּ אֶת
עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתַמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל
מִדַּת הָאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד
לְהַשְׁנִי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, כִּי עַכְשָׁו כְּשֶׁאֲנִי רוֹאִים מַה
שֶׁקוֹרָה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׁעוֹבֵר עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מַה שְׁעוֹבֵר
וְכוּי, כָּל מִינֵי פְחָדִים, וְלֹא יוֹדְעִים מַה יֵּלֵד יוֹם, עָלִינוּ לְחֲזִק אֶת
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שִׁיתְרַחֲקוּ מֵהַכְּתוֹת הַרְעוּת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, שֶׁהֵם
פֶּת לְצִים, פֶּת חֲנֻפִים, פֶּת מִסְפְּרֵי לְשׁוֹן־הָרַע, פֶּת שְׁקָרִים, וְדִיקָא
עַל־יְדֵי־זֶה תּוֹכְלוּ לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁזֶה מְבַטֵּל אֶת
הָרַע וְהַטְּמָאָה לְגַמְרֵי מִן הָעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ
כָּלֵל, וְהוּא דְבוּק בְּחַיֵּי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִז טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

הַמֵּאחַל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

כב תלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמַדְבָּר, ג' סִינּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אָשֶׁר   כב תלד   בַּנְחָל   קצט

אַחֲרַי שְׁקַבְלַתְּ אֶת מַכְתָּבִי עִם הַצְלוּם שֶׁל הַטְּשָׁעַק שֶׁשְּׁלַחְתִּי לָךְ, וּמִסְתָּם תִּקְבַּל אֶת זֶה בְּשָׁבוּעַ זֶה.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד בְּתוֹר גַּבְאִי, שֶׁתִּכְבַּד לְפָנַי קְבַלְתְּ שֶׁבֵּת אֶת ... לְדַבֵּר לְפָנַי הַצְבוּר, כִּי יֵשׁ לוֹ דְבָר מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לְדַבֵּר לְפָנַי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּשְׁלִיחוֹתִי, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַסְּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה פֶּה תַרְגִּילִים מְאֹד מְאֹד מְלַכְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעַל-כֵּן צְוִיתִי אֶת ... שֶׁהוּא יִדְרֹשׁ לְפָנַי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְיִסְפֹּר לָהֶם בְּדִיוֹק מַה קָרָה אֶתְמוֹל בְּלִילָה בִּישִׁיבַת מוֹעֶצָה, וְכֵן יִתֵּן סְקִירָה לְכָל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ מַה שֶׁעָכָשׁוּ קוֹרָה, כִּי כְּפִי הַנְּרָאָה ... נִכְנָס בְּפִאֲנִיקָה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן הוּא הוֹלֵךְ עִם טַקְטִיקָה חֲדָשָׁה, שֶׁהוּא מְבַטֵּחַ לְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הָרִים וּגְבָעוֹת... וּמְדַבֵּר כָּל דְבָר אֲסוּר עַל ... וְעַל ..., לְזֹאת הַהֶכְרַח שֶׁ... יִדְבֹר בְּשָׁמִי.

מְאֹד מְאֹד אוֹדָה לָךְ, אִם תִּבְצַע אֶת שְׁלִיחוֹתֵי זֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שֶׁשִּׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ג' סִינַן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וּלְבַבְכֶם, וְתִשְׁכִּילוּ מַה קוֹרָה.

תְּהִלָּה לְאֵל, הַתִּקְבְּצֵנוּ בְּכָר קְבוּץ גְּדוֹל מִמְּשֻׁפְּחוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בֵּן יְרֵבוּ, וְתְהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מְגַבְּשִׁים הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, וְאֲנַחְנוּ מְחֻזְקִים אֶת עֲצָמֵנוּ בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת וְכוּ' וְכוּ', עַל אֶף

שֵׁישׁ פֶּה וְשֵׁם אֵילוֹ חִלּוּקֵי דַעוֹת, עִם כָּל זֹאת בְּכִלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְאֵין לָהֶם לְהִתְבַּיֵּשׁ מִהִקְהָלוֹת הַכִּי יְפוֹת בְּעוֹלָם, כְּפִי מִדַּת הָאֲחֻדוֹת וְהַחֲסָד שֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם, אֵין לָכֶם מִה לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵאֶף אֶחָד.

וְהִנֵּה יָדוּעַ הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת, שְׁאָנוּ סוֹבְלִים מִהַסְמָ"ךְ-מ"ם, מִהַמְסִירוֹת שְׁלוֹ וְהַרְדִּיפוֹת שְׁרוּדָף אֶתְכֶם, וּבִפְרָט אוֹתֵי וְכו', וְהוּא רָאָה שְׁזָה לֹא הוֹלֵךְ, וְהוּא לֹא יָכוֹל לְכַבֵּשׁ אוֹתָנוּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן, כִּי הָאֲהָבָה וְהָאֲחֻדוֹת שֵׁישׁ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — זֶה חוֹמָה בְּצוּרָה נִגְדוּ, לְזֹאת הוּא הוֹלֵךְ עֲכָשׁוּ בְּטִקְטִיקָה חֲדָשָׁה, רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה הַתְּחִיל לְדַבֵּר פְּתָאם בְּשִׁפְהָ מִתּוֹקָה מְדַבֵּשׁ, וְהוּא מְבַטֵּיחַ הָרִים וּגְבָעוֹת... וְהוּא רַק רוֹצֵה לְעֹזֵר לָכֶם... וּלְכָל אֶחָד, מִי שֶׁרַק נִכְנָס אֵלָיו וּמִתְלוֹנֵן, הוּא מְבַטֵּיחַ לוֹ שִׁיפְתַּח עִמּוֹ בְּיַחַד אֵיזָה עֶסֶק... עַד שֶׁכְּפִי רַבּוּי הַהִבְטָחוֹת שְׁלוֹ — לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְפַתַּח עֶסֶק... כְּנִרְאָה עוֹד מְעַט יִהְיוּ יוֹתֵר מִפְּעֻלִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם... וְאַתֶּם צָרִיכִים לְהִבִּין תְּכַף-וּמִיד, שֶׁמִּשְׁהוּ קוֹרָה פֶּה... פְּתָאם הַמֵּר נִתְהַפֵּף לְמִתּוֹק? ... אֵלָּא עֲכָשׁוּ הַחֹבֵל תְּלוּי סְבִיב צְוָאוֹ, וְהוּא רוֹאֵה שְׁאֵין לוֹ מְנוּס, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, שְׁנֵי שְׁלוּחֵי: ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, וְר' ... גְּרוֹ יְאִיר, עוֹשִׂים עֲבוּדָה יְסוּדִית בְּמוֹעֵצָה, וְלֹא בְּחֻנָּם שֶׁרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה שׁוֹנֵא אוֹתָם מְאֹד, כִּי הֵם שְׁלוּחֵי צְבוּר נְאֻמָּנִים, וּמִמֶּשׁ כּוֹבְלִים אוֹתוֹ, עַד שֶׁעֲכָשׁוּ הוּא מִתְחִיל לְהַרְגִּישׁ אֶת הַפְּאָב שְׁלָנוּ. וְעַל-כֵּן אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְכֻלְכֶם — אֵל תַּחֲיוּ בְּאֲשֻׁלִּיּוֹת, כְּאֵלוֹ הוּא רוֹצֵה עֲכָשׁוּ כְּבָר לְעֹזֵר... הוּא רוֹצֵה לְהוֹרִיד אֶת הַחֹבֵל מֵעַל צְוָאוֹ... אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁאֵף אֶחָד מִכֶּם לֹא יַעֲרַעַר עַל שְׁנֵי נְצִיגֵינוּ ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, וְר' ... גְּרוֹ יְאִיר, שְׁאֵינָם מְדַבְּרִים מִעֲצָמָם, אֵלָּא כָּל דְּבַר קִטְּוֹן הֵם מְתִיעֲצִים עִמִּי אִישִׁית דְּרָף הַטְּלָפוֹן, וְאֵינָם עוֹשִׂים שׁוֹם דְּבַר וְשׁוֹם זִיז כְּלִשְׁהוּ בְּלִי שִׁיתִיעֲצוֹ עִמִּי קָדָם, וְעַל-כֵּן שְׁלֹא יִמְכְּרוּ לָכֶם שְׁקָרִים, כְּאֵלוֹ הֵם עוֹשִׂים כָּל דְּבַר עַל דַּעַת עֲצָמָם, הַכֵּל בָּא רַק בְּהִתִּיעֲצוֹת עִמִּי.

רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה רוֹאֵה, שֶׁכְּבָר אֵין לוֹ שׁוֹם בְּרָרָה לְלַכֵּת עִם רַע נִגְדָנוּ, וְלָכֵן הוּא הַתְּחִיל לְחַנֵּף אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,

אָשֶׁר   כב תלד   בַּנְחַל   רא

ומבטיח לו הָרִים וּגְבָעוֹת... לְזֹאת אָנִי מְכַרְח לְהִזְכִּיר לָכֶם אִם שְׂכַחְתֶּם וְכוּ', או אִם הִזְכַּרְתֶּם שְׁלָכֶם קֶצֶר וְכוּ', אִיךָ שֶׁלֹּא מִזְמַן חָצַר הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה הִיָּה מְלֵא בּוֹץ, וְהִילָדִים שְׁלָנוּ הַתְּלַלְכֻכוּ שָׁמָּה וְרָצוּ בְּעֵת הַפְּסָקָה, וְדַבְּרוּ בְּלִשׁוֹן כְּזוֹ: "הִילָדִים שֶׁל הַבְּרִסְלָבְרִים מִזְכִּירִים לָנוּ אֶת הַחֲזִירִים לֶךָ בְּגוֹלָה, שָׂרְצוּ אָנָּה וְאָנָּה בְּבוֹץ".

אֲנִשִּׁי שְׁלוּמְנוּ הִיקָרִים! אָנִי חוֹשֵׁב שֶׁהַפְּתָגִם הַזֶּה מְסַפֵּיק וְדִי, שְׁיַעֲלֶה אֶת הַדָּם שְׁלָנוּ עַד הָרֵאשׁ, וְאָסוּר לָנוּ לְמַחֵל עַל דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ, וְאֲנִי כְּבָר לֹא מְדַבֵּר מִדְּבוּרִים שֶׁהַתְּבִטָּא לֹא פָּעַם: "אֲנִי אֶלְחֵם עִמָּהֶם מִלְחָמַת חֶרֶם", וְעוֹד לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר דִּבֵּר עַל יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל. עַל זֶה אָנִי לֹא יְכוֹל לְמַחֵל, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לָכֶם אָסוּר לְמַחֵל, כִּי הֵם יְלָדֵיכֶם, לֹא מְדַבְּרִים כְּכֹה עַל יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן אֵל תַּנִּיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם שִׁיּוּלִיכוּ אֶתְכֶם שׁוֹלֵל, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁשִׁלוּחֵי ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, יְקוּם וְיִדְרֹשׁ לְפָנֵיכֶם מֵה שֵׁישׁ לוֹ לְדַרְשׁ, וַיִּסְפָּר לָכֶם קִצֵּת מֵה שֶׁנֶּאֱרַע אֶתְמוֹל בְּלִילָה בְּעֵת יְשִׁיבַת מוֹעֵצָה, וְאִיךָ שֶׁהוּא רוֹאֶה שֶׁהַחֶבֶל מִתְּהַדֵּק סְבִיב, וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּהְיוּ בְּטִלְנִים! וְאֵל תַּנִּיחוּ עֲצָמְכֶם שִׁיּוּלִיכוּ אֶתְכֶם שׁוֹלֵל, וּמִמָּר לֹא יְכוֹל לְהִיּוֹת מִתּוֹק בֶּן לִילָה לְיוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְדִי לְחַפְיָמָא.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַיְתוּ אוֹתִי, וְתַנִּיחוּ שְׁשִׁנֵּי הַנְּצִיגִים שְׁלָנוּ יִמְשִׁיכוּ בְּעַבְדוּךָ, וְזֶה רַק יִפְעַל שֶׁנֶּצְלִיחַ בְּדַרְכֵנוּ.

הַעֲקָר רְאוּ לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, שֶׁזוֹ הַחוּמָה בְּצוּרָה נִגְדֵּד הַסֵּמ"ף-מ"ם הַרְשָׁע, שֶׁקּוֹרָא אוֹתְנוּ כַּת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, רְשָׁע מְרָשָׁע בֶּן בְּנוֹ שֶׁל נִמְרוֹד הַרְשָׁע, לֹא אֶכְפַּת לוֹ מִהִיָּהוּת בְּמוֹשָׁבָה, אֶלֹא הוּא עוֹד מְעִיז לְקָרָא אוֹתְנוּ כַּת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמַפְלְתוֹ מֵה שִׁוִּיתָר מֵהָר, וְיִתְגַּלֶּה כְּבוֹד שְׁמֵים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כב תלה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשנ"ד.

שלום ובִּרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרִסְלָב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְזוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר באהבה,
אחנה ורעות, ואני רואה שזו החומה הכי בצורה כנגד הסמ"ך־מ"ם,
כי הוא מאד מאד מפחד כשיש בינינו אהבה, אחנה ורעות. ועל־כן
ראו למסר את נפשכם, שתהיה ביניכם אהבה, אחנה ורעות, כי
על־ידי־זה ימשך עליכם שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

וספר הרב הקדוש ה'בעל התניא' זי"ע, ששמע מרבו המגיד
ממעזריטש זי"ע, שאם יש עשרה מישראל יושבים ביחד באהבה,
אחנה ורעות, ואין ביניהם שום פרוד כלל, על־ידי־זה הפלאכים
והשׂרפים וכו' לא יכולים לגשת אליהם, ועל אחת כמה וכמה פת
הטמאה מתרחקת מהם. ועל־כן תשתדלו ביותר, שיהיו כמה עשרות
אנשים בלב אחד ובפה אחד ביחד באהבה, אחנה ורעות, ואיש את
רעהו יאמר חזק, ותדברו רק דבורי אמונה והשגחה פרטית,
ועל־ידי־זה תתבטל הטמאה מן העולם.

נא ונא ראו מה לפניכם, הקדוש־ברוך־הוא מנהיג את עולמו
בחסד וברחמים, ורואים נסים נגלים על כל שעל ופסיעה, כאשר
כל אחד ואחד יודה את הנסים שפכו עשה עמו הקדוש־ברוך־הוא
— הן במציאת הזיווג, והן עם ילדים, והן עם דינה וכו' וכו', ואף
שעדין אנו צריכים הרבה ישועות לפרנסה ולנחת וכו' וכו' וכו',
עם כל זאת עלינו להיות מודה על העבר, ולבקש על העתיד.

ועל-כן ראוי, אחי ורעי היקרים! לחזק איש את רעהו, ובשום פנים
 ואפן אל תתנו שיהיה לשון הרע ורכילות בינינו, שדבר זה מביא
 פרודים וחלוקי דעות, חס ושלום, שמסלק את השכינה, רחמנא
 לצלן, מן העולם, אשר כל זה היא עבודת הסמ"ך-מ"ם, רק "הפרד
 ומשל", וכך הוא לוכד ותופס את נשמות ישראל, כי אם היה עם
 ישראל באחדות אחת, שום אמה ולשון לא היו יכולים לו. ועל-כן
 אבקש אתכם מאד מאד, שתחזיקו את עצמכם ביחד, ואז תראו את
 הנסים נגלים שייעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים, וכן יבקש את
 אשתו ואת ילדיו, שיבקשו עלי, כי אני צריך עוד הרבה ישועות
 והרבה רחמים רבים, ואהיה לכם מאד אסיר תודה על כל תפלה
 ותפלה שתתפללו בעדי, כי תדעו, אשר כל תפלה ותפלה, שבר
 ישראל מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, עושה רשם גדול בכל
 העולמות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי,
 שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

כב תלו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי – ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
 מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
 מך.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ותדבר עם כל שכניך רק
 דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואל תירא ואל תחת משום בריה

שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְאֶה הַרְבֵּה נַחַת מֵהַיְלָדִים שְׁלֶךְ, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּנִם בְּגִיל צָעִיר.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל אַחִיךָ, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם אִשְׁתְּ חַיִל וְעַם יְלָדִים חֲמוּדִים, בֶּן יַעֲזֹר הַלְּאָה, שֶׁתִּרְוֶה רַב נַחַת מֵהֶם, וְשִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְשְׁלוֹהָ בְּבֵיתְךָ תָּמִיד, תוֹרָה וּגְדֻלָּה בְּמָקוֹם אֶחָד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כב תלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ג' סִינּוֹן הַיְתִשְׁנִי"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף מִכְתָּב כָּלְלִי, שֶׁתְּתַלֶּה אֶת זֶה עוֹד לְפָנַי שֶׁבֶת עַל לוֹחַ הַמּוֹדְעוֹת.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ו"ל, וּמָה הֵיינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רְבֵנוּ ו"ל, כִּי עַם הַהַקְדָּמוֹת שֶׁל רְבֵנוּ ו"ל אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְבָרַח תָּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר בְּאֶמֶת אֵין לָנוּ בֵּית מְנוּס בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְבָרַח אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂזַכֵּינוּ לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן אֶצֶל רְבֵנוּ ו"ל, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהִיּוֹת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ אֶצֶל רְבֵנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן.

אֲשֶׁר   כב תלח   בַּנְחָל   רה

רק חֶזֶק וְאַמֶּץ, וּתְכַבֵּד בְּיֹתֵר אֶת חֲמִיךָ וְחֻמוֹתֶיךָ, וְתִרְאֶה אִיךָ
שְׁלֵבֶסוּף יֹתֵר לְךָ עַל הַכֹּל, וְרֵאוּי לְךָ לַתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל גְּדֹל
הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ עִם הַדִּירָה.

אודות בְּנֵךְ ... טוֹב מְאֹד שְׁיָבוֹא רַק עִם ... כִּי אֲנִי צָרִיךְ רַק
זוגות שְׂיִהְיֶה חֲבֵרוֹתוֹת, וְאִם יָבוֹא לְפָנַי, לֹא תִהְיֶה לוֹ חֲבֵרוֹתָא,
וְעַל-כֵּן מְאֹד טוֹב שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל, שְׁגַם ... יָבוֹא אִתּוֹ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהִיּוֹת
מִמֶּשׁ בְּקָרוֹב בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאִז נִדְבֵר מִזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מִכָּל
יְלָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כב תלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ג' סִינַי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחְיוּ.

תְּהִלָּה לְאֵל, בְּנִכְם ... מִסְתַּדֵּר פֶּה טוֹב מְאֹד, וְהַצְלִיחַ הַיּוֹם
בְּלִמּוּדִים שֶׁל הַשְּׁבוּעַ, וְקַבֵּל צִיּוֹן מְצִיָּן, וְכֵן קְנִייתִי לוֹ חֲלָצוֹת וְגוֹפִיּוֹת
וְגִרְבִּים וְכוּ' וְכוּ', כֹּל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְאִין לְכֶם מֵה לְדַאג פֶּלֶל, כִּי
בְּגִשְׁמִיּוֹת לֹא חָסַר לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְאֲנִי מְקַנֶּה שְׁגַם בְּרוּחָנִיּוֹת לֹא יִחְסַר
לוֹ דְּבָר, וְתִרְוֶו רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּרְוֶו רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כב תלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, ג' סִינַי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְצִיתִי לוֹמַר לָךְ, שְׁתַּעֲמַד עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַמִּשְׁמֵר, וְתִהְיֶה בְּקֶשֶׁר חֲזָק עִם ... וְעַם ... וְעַם ... פִּי אִם ... שֶׁקָּרַן בְּזֶה, וַיְכוּל לְהַמְצִיא שְׁקָרִים מִמֶּשׁ, לוֹמַר עַל יוֹם לַיְלָה וְעַל חֶשֶׁךְ אֹר וְכוּ', שְׁמִפְקֹד שֶׁל הַמַּחֲזוּז מְדַבֵּר עֲלֶיךָ... אֲזִי הוּא יְכוּל בְּנִקְל לְהַסִּית אֶת כָּל הַשְּׁלֵשָׁה הַנִּ"ל, וְלוֹמַר שֶׁקָּר גַּם, שְׁאַתָּה בָּא אֵלָיו, וְאַתָּה וְ... רוֹצִים לְהַצְטַרֵף אֵל וְכוּ'... אֵל יִהְיֶה דְבַר זֶה קַל בְּעֵינֶיךָ, כִּי הוּא יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת, כְּדִי לְהוֹצִיא אֶת הָרֹאשׁ מִהַחֶבֶל שֶׁסָּבִיב צְוָאוֹ, וְעַל־כֵּן תִּרְאֶה לְתַפְס אֶת הַדָּג לְפָנָי שְׁנֹכְנַס לְתוֹךְ הַמְּצוּדָה... וְאַתָּה וְ... תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר חֲזָק עִם הַשְּׁלֵשָׁה הַנִּ"ל, זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב, שִׁיקְרָא ... לְפָנָי קִבְּלַת שַׁבַּת, וְאַחֲר־כֵּן יֵאמַר אֶת הַדְּרָשָׁה שְׁלוֹ.

אֲקַנְהָ לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, הָעֵקֶר רַק לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְלַחֲטוֹף בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי — תִּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, פְּרָסוּם שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

גַּם תִּקְבַּל פֹּה מִכְתָּב לְ...

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב תמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, ג' סִינַי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּפִי הַנְרָאָה אָנִי מַגִּיעַ, בְּעֶזְרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּסוּף הַשָּׁבוּעַ, וְאֶהְיֶה
עַל הַקְדוּשׁ שְׁלֶךְ, בְּעֶזְרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְעַל־כֵּן אֶתָּה יָכוֹל לְשַׁלַּח אֶת
... אֶתִּי חֲזָרָה לְכֹאן, מִסְתַּמָּא אָנִי אֲשַׁבּוֹת שְׁתֵּי שָׁבָתוֹת: נִשְׂא
וּבְהַעֲלוֹתְךָ, אָנִי אֲדַע אֶת הַפְּרָטִים בְּיוֹם רֵאשׁוֹן.

יְעוֹזר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִתְרַחֵב לִי, כִּי עֲדִין אָנִי צָרִיךְ
לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת וְהִרְחָבוֹת רַבּוֹת.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עַרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, ג' סִיּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּרוּךְ ה' בְּנֵךְ ... הַצְּלִיחַ הַשָּׁבוּעַ בְּמִבְחָן גְּמָרָא, וְקַבֵּל 100 עַל
הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ, וְהוּא עוֹשֶׂה חֵיל, יְעוֹזר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל הַעֲתִיד,
הוּא מוֹצֵא חַן בְּעֵינַי אֱלֹקִים וְאָדָם. אֶקְוֶה שְׁ... יִקְרָא אֶת הַמִּכְתָּב,
וְכֵן יִתֵּן דְּרָשָׁה, נָא לְדוֹחַ אַחַר שָׁבָת.

כְּפִי הַנְרָאָה אָנִי בָּא עִם אֲשֵׁתִי בְּסוּף הַשָּׁבוּעַ, חֲבַל שְׁ... יִמְתִּין
עָלַי, כִּי זֶה שָׁבוּעִים לְמוֹד, וְהֵם לוֹמְדִים טוֹב מְאֹד וּבִשְׁקִידָה רַבָּה,
רַק כְּדָאִי לְהוֹדִיעַ בְּדִיוֹק מְתִי הַטִּיסָה, כְּדִי שְׂיִחַכּוּ עָלָיו כָּאן, וְכֵן
לְבַקֵּשׁ בְּעִבּוּרוֹ מִיִּשְׁהוּ שְׂיִלְוֶה אוֹתוֹ (זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ).

אוֹדוֹת ... אָנִי רוֹאֶה אֶת הַכָּלֵל שְׁלִי, תְּמִיד צָרִיכִים לְשִׁמְעַ שְׁנֵי
צָדָדִים.

נָא לְדוֹחַ בְּמוֹצָאֵי־שַׁבַּת מָה הָעֲנִינִים.

הַמְּאֵחַל לְךָ שָׁבָת שְׁלוֹם...

כב תמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ג' סִינַי ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נֵרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יֵשׁ מֵאִמֵּר הַחֶכֶם: "מֵה שְׁאֲדָם חוֹשֵׁק — הַזְּמַן עוֹשֵׁק"; אָדָם
חוֹשֵׁב שְׂיִסְפִיק הַרְבֵּה, וּלְבִסוּף הַזְּמַן בּוֹגֵד בּוֹ. עֲבְרוּ עָלַי שְׁלֹשָׁה
שָׁבוּעוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מָאד, שְׁלֹא נָתַן לְסִפּוֹר כָּלֵל, וְעַל־כֵּן רַק
הִתְחַלְתִּי אֶת ה"לְקוּטִי־מוֹהַר"ן" לְהַגִּיעַ, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׁעוֹד פֶּעַם אַחַת
צָרִיכִים לְהַגִּיעַ אֶת זֶה, וּפְשוּט אֵין הַזְּמַן בְּיָדִי, וּבִפְרָטִיּוֹת מְכַל מֵה
שְׁעֵבֵר עָלֵינוּ מְרִירִיוֹת רַבּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְכו'.

אֹדוֹת "אָשֶׁר בְּנַחַל", אֲנִי מִתְקַדֵּם לֹא כְמוֹ שְׂרָצִיתִי, אֲךָ אֶת זֶה
אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, שְׁאֲנִי מִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּא יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵיךְ אֲתֵם זוֹכִים
לְהוֹצִיא בְּמִהִירוֹת כְּזוֹ סִפּוֹר אַחֵר סִפּוֹר, כִּי אֲנִי מַגִּיעַ, וְרוֹאֶה אֵיךְ
שְׁלוֹקֵחַ הַמוֹן זְמַן כָּל הַגֵּהָה.

הַקְּדוּשָׁ־בְרוּךְ־הוּא יַחוּס וַיִּרְחַם עָלֵינוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר כְּבָר
תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

כְּפִי הַנִּרְאָה אֲנִי בָּא בְּסוּף הַשָּׁבוּעַ אוֹ בְּיוֹם רְבִיעִי אוֹ בְּיוֹם
חֲמִישִׁי, עַדִּין אֵינִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק.

תִּשָּׂאֵר בְּאַרְצְךָ יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵין תּוֹרָה כְּתוּבָת אַרְצְךָ יִשְׂרָאֵל (בְּרֵאשִׁית
רַבָּה, פְּרָשָׁה טז, סִימָן ד'), וְאֵין אֲוִיר כְּאֲוִירָא דְאַרְצְךָ יִשְׂרָאֵל, וְאֲוִירָה
מִזְכִּים (בְּבֵא בְּתָרָא קַנַּח:).

הַמֵּאחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב תמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בְּמִדְבָּר, ג' סִיּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנְנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ וְאֶת כָּל־תְּדָךְ בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּבְּנֵנוּ בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וַיֵּצְאוּ מִכֶּם בָּנִים וּבָנוֹת צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת, אֲהוּבִים וְנַחֲמָדִים, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

רְאֵה גַם רְאֵה שְׁאֶסוֹר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, וְאֶפְלוּ בְּמִצְבִּים הֶכִי גְרוּעִים וְכוּ', שְׁנִדְמָה כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְנָה כָּבֵד מְמַנּוּ וְכוּ', וּכְאִלוֹ אֵף פָּעַם לֹא יִרְאֶה אֶת הָאוֹר וְכוּ', אִם רַק לֹא מִתְיַאֵשִׁים מִלְּבַקֵּשׁ וּמִלְּהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲזוּ רֹאִים דְּבַר בְּלָתִי אֶפְשָׁרִי לְאֶפְשָׁרִי מְאֹד, כְּמוֹ בְּשִׂדְוֶךָ שְׁלֵךְ, שְׁחִשְׁבַת תְּמִיד כְּאִלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה וְכוּ', וְהִנֵּה עֲזוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בִישׁוּעָה שְׁלֵמָה, וְלֹא בַחֲנָם צָעַק רַבְּנוּ ז"ל: הוֹי, אֶסוֹר לְהִתְיַאֵשׁ כָּלֵל, אֵינן שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל. וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ה.): אֶפְלוּ חָרַב חֲדָה מִנְחַת עַל צִנְאוֹרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל יִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים.

הַמְּאֵחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב תמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת נְשֵׂא, עֶרְבַת חַג הַשְּׁבִיעוֹת ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִקְנָה לְהַגִּיעַ בְּיוֹם חֲמִישִׁי עִם אִשְׁתִּי וְעִם בְּנֵי בְטִיסַת

רי אשר כב תמה — כב תמו בנחל

אל-על, ועל-כן טוב לומר גם ל... שישלח את בנו רק אחרי שאני חוזר בשבוע פרשת שלח, כי כשאני לא נמצא כאן, מי ישמר עליהם וכו' וכו', ועדיף לי שיבוא בפרשת שלח יחד עם בנך.

המצפה לשמע ממך...

כב תמה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ערב חג השבועות ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

כפי הנראה אני מגיע ביום חמישי בבקר עם טיסת אל-על בשעה 10.10 בבקר, טיסה מספר 14 היוצא מניו-יורק בשעה חמש אחר הצהריים, אני מגיע עם אשתי ועם בני ... נא לסדר עם ... בשדה התעופה, אשתי מביאה גם מזודה, אקנה שלא תהיה לי בעיה לחכות על זה, כי אשתי יש לה יארצייט בו ביום, וצריכה לנסע לפתח-תקנה, נא להודיע לי אם הכל מסדר, וכן אם אני יכול לנסע עם ...

המחפה לתשובה מהירה...

כב תמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ערב חג השבועות ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

הנה ההכרח לי להודיע לך בשורה לא טובה, בשבת-קדש הנה אצלי בבית שטפון רציני, ונהרסו לי המון ספרים מהספרייה שלי, והמון כתבי-יד, ובתוכם היה על השלחן כל ה"לקויטי-מוהר"ן" ששלחת לי, והייתי כבר מוכן להביא לך את זה חזרה, ועכשו הם רטבים מאד מלאי מים, ועל-כן אשלם לך על ההפסד, מה לעשות, כל הדירה שלי והבית-מדרש נתמלא מים וכו', והיה הפסד מרבה

אֲשֶׁר   כב תמוז — כב תמוז   בַּנְחֹל   ריא

וְלֵה' הַתְּשׁוּעָה, כִּי אֵית מָאן דְּפָרַע בְּגוּפּוֹ, וְאֵית מָאן דְּפָרַע בְּמַמוֹנֵיהּ וְכו'.

כְּפִי הַנִּרְאָה אָנִי מְגִיעַ בְּיוֹם חֲמִישִׁי בְּבִקְרַת בְּשַׁעַת 10.00, אָנִי וְאִשְׁתִּי וּבְנֵי, וְאִשְׁבוֹת שְׁתֵּי שְׁבָתוֹת: פְּרֻשַׁת נְשָׂא וּפְרֻשַׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתֵי דֵּי, כִּי עַדִּין אָנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שְׁמַיִם מְרַבִּים עַד מְאֹד.

הַמְּחַכָּה לְתְּשׁוּבָה מֵהִירָה...

כב תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נְשָׂא, עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... נִרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֶבְקֶשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תְּתַאכְזֵר עִם אִשְׁתְּךָ, אָנִי בְּאֵת בְּשָׁבוּעַ הַזֶּה, וְאִז אֶסְדֵּר בִּינֵיכֶם, לְעַת עַתָּה רְאֵה לְהַכְנִיס חֲזָרָה אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאֵל תִּהְיֶה אַכְזֹר, אָנִי מְקַנְהָ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר אוֹ לְכָאן אוֹ לְכָאן.

נָא לְהַתִּיחֵס עִם הַשֵּׁם שְׁלֵנוּ, שְׂלֵא יֵצֵא חֲלוּל הַשֵּׁם, וְחֲלוּל שֵׁם רַבְּנוּ וְ"ל, וְחֲלוּל שְׁמַי.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאֵה תְּכַף-וּמְיָד לְהַכְנִיס אֶת אִשְׁתְּךָ לְבַיִת, וְאֵל תְּתַאכְזֵר עִמָּה כָּלֵל.

אָנִי מְקַנְהָ שְׁתַּצִּית אוֹתִי.

הַמְּחַכָּה לְתְּשׁוּבָה מֵהִירָה...

כב תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נְשָׂא, עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה אֹדוֹת הַשְּׁלֻחָנוֹת, אִם כָּבֵד הַזְכַּרְתָּ לִי שְׁצָרִיכִים תִּקְוֶן, אֹדֶה לְךָ מְאֹד מְאֹד, אִם תּוּכַל לְהַגְבִּיחַ אֶת כָּל שְׁלֻחָן בְּשָׁנֵי אֵינְטֵשׁ, כִּי הֵם לֹא נוֹחִים כָּלֵל, וְ... אָמַר, שְׂיִכּוּלִים לְסִדֵּר אֶת זֶה, אֲכַל כָּבֵד עֲבָרָה שָׁנָה וְנִדְחָה מִיּוֹם לְיוֹם, וְהוּא עֲסוּק בְּעֶסֶק הַצְּבוּר, וְעַל-כֵּן אֹדֶה לְךָ מְאֹד מְאֹד, אִם אַתָּה יְכוּל לְתַקֵּן אֶת זֶה, אֲנִי אֲשַׁלֵּם כַּמָּה שְׁזָה רַק עוֹלָה, כְּפִי דְבָרֵי ... זֶה לֹא עֲבוּדָה גְּדוּלָה, אֶךְ אֶחָד צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, וְאִם אַתָּה לוֹקַח עַל עֲצָמְךָ, זֶה בְּעֲבוּרֵי חֹסֵד גְּדוּל עַד מְאֹד, כִּי אֵין לִי מִי שְׂיַעֲזֵר וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֶף שְׁעֲשִׂינוּ תִּקְנָה לֹא לְהוֹצִיא אֶת הַשְּׁלֻחָנוֹת בַּחוּץ, אֲבָל עֲכָשׁוּ נַעֲשֶׂה יוֹצֵא מֵהַכָּלֵל, מֵאַחַר שְׁאַתָּה מְתַקֵּן אֶת הַשְּׁלֻחָנוֹת.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, אֲנִי מְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת כְּשֶׁאֲבוֹא.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֶת הַמִּכְתָּבִים לְ... תִּמְסֹר לְ... וְכֵן לְ...

כב תמט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר נִשְׂא, עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה אֲנִי רוֹאָה, שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שָׁמוֹ, עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי תַרְגִּילִים לְהִסִּית וּלְהַדִּיחַ אֶת ... וְעַל-כֵּן תַּעֲמֵד עַל הַמְּשֻׁמֵּר לֹא לְהַגְרֵר אַחַר הַטְּמָאָה שְׁלוֹ, שְׁמוֹצִיא מִפִּי הַטְּמָא.

וְהִנֵּה אֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ אִישִׁית, שְׁ... וְ... לֹא יַעֲשׂוּ וְלֹא עוֹשִׂים שׁוֹם דְּבָר נֶגֶד רְצוֹנִי, וְעַל-כֵּן בְּאַתִּי בְּזָה בְּכַתֵּב, וּמִבְּטִיחַ לְךָ, שְׁהֵם לֹא יִצְטָרְפוּ יַחַד עִם ... רַק כְּשֶׁכָּל הַחֲמֻשָּׁה יִלְכוּ בְּיַחַד עִם... אַחֲרַת אֲנִי אוֹסֵר לָהֶם לְהַצְטָרֵף. וּבְזָה אֲנִי חוֹזֵק מְאֹד, וְאַתָּה יְכוּל לְהִרְאוֹת

אֲשֶׁר   כב תנ   בְּנַחֵל   ריג

לְמִי שְׁאַתָּה רוֹצֶה אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה, אוֹ שִׁיְהִיוּ כָּל הַתּוֹשָׁעִים יַחַד, אִם
לֹא ... וְ... לֹא מְצַטְרָפִים, מְסַפִּיק פְּרוּדִים שְׁגוּרִים הַסֵּמֶן הַמֵּמֵר הַרְשָׁע
בְּמוֹשָׁבָה, אֶתְּה תַעֲמֹד חֹזֵק וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה...

כב תנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נָשָׂא, עָרַב חַג הַשְּׂבוּעוֹת ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

הִזָּה טוֹב מְאֹד מְאֹד, אִם אֶפְשֶׁר שֶׁ... כָּבֵר יִחַפֵּה עַד שְׁאַנִּי חוֹזֵר,
כִּי כְּפִי שְׁאַנִּי רוֹאֶה, אֲנִי מְכַרְח לְשִׁלַּח מִכָּאן אֶת ... כִּי הוּא מְכָה אֶת
הַבְּחוּרִים, וּבְלִעְדֵּי הֵם לּוֹמְדִים טוֹב מְאֹד וּמְתַנַּהֲגִים לְמוֹפֵת, וְהֵם
יְכוּלִים כָּאֵן לְהִצְלִיחַ מְאֹד בְּמִשְׁךְ שְׁנֵתִים שְׁלֹשׁ, הֵם כָּבֵר מוֹכְנִים
לְהִתְחַתֵּן בְּלִי שׁוֹם גְּזֵמָא, הֵם יְלָדִים טוֹבִים (אֶךְ הַנֵּל יֵשׁ לוֹ יְדֵי
עֲשׂוֹ, וּמְכָה בָּהֶם, וְרוֹדֶה וּמוֹשֵׁל עֲלֵיהֶם בְּחֵנֶם), וְעַל־כֵּן כְּדָאִי לְחִכּוֹת
עַד שְׁאַנִּי מְגִיעַ.

נָא לֹא לְהַגִּיד אֶת זֶה לְאַבְיוֹ, וְדִי לְחַכְמָא.

אֶת הַפְּרִטִּיסִים אֲנִי מְבִיא עִמִּי, וְכֵן אֶת הַבְּלִנְקָה עִם מְסַפֵּר טְלַפּוֹן
חָדָשׁ.

טוֹב מְאֹד שְׁתַּדְבֵּר עִם ... וְעִם ... וְעִם ... שְׁאַתָּה וְ... לֹא
מְפָרִידִים אֶת הַחֲבִילָה, וְזֶה מְאֹד נְחוּץ, כִּי ... יְכוּל עוֹד לְשַׁקֵּר וּלְכַזֵּב,
וְדִי לְחַכְמָא.

הַמְּחַכֶּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ...

כב תנא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נשא, אסרו חג השבועות ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הכירופרט, זה סתם שטיות, ולא מעלה ולא מוריד, את צריכה להגיד לרופא שלא עזר, ומה יכול להיות הכי גרוע? שתצטרכי להפסיק להניק (אף שזה קשה, עם כל זאת אין לך ברירה, כי היסורים האלו הם יסורי תפת, רחמנא לצלן), עם כל זאת יכול להיות, שהרופא יתן לך תרופה שלא מזיקה להנקה, אבל את צריכה להגיד לרופא שלא עזר, כי לפעמים הפדור חלש, וצריכים לשנות ליותר חזק.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך רפואה שלמה, ועד שאגיע תהיי כבר בריאה, אבל נא ונא להתקשר תכף-ומיד אל הרופא.

המצפה לשמע בשורות משמחות...

כב תנב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נשא, אסרו חג השבועות ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

הנני מברכך בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הבר-מצנה שלך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתקח עצמך בידיך, ותתחיל התחלה חדשה, ותזרק ממך את הילדות והקטנות, ותתחיל להתמיד בלמוד משניות כסדרן כל ימי חייך, וזה יטהר את נשמתך, ותדע, כי מובא בספרים הקדושים, שביום הבר-מצנה מקבלים נשמה חדשה. יעזר

אֲשֶׁר   כב תנג — כב תנד   בְּנַחֵל   רטו
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם אֶתְּהָ תִקְבֵּל כְּרְאוּי, וְנִזְכָּה לְרְאוֹת רַב נַחַת
דְּקַרְשָׁה מִמֶּךָ.

הַמְאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְשָׂא, אֶסְרוּ חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּדְעַ, כִּי אֲדַמּוּ"ר הוּא רַק רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵף שְׁגַם תִּלְמִידֵי מוֹהֲרַנ"ת
ז"ל קָרְאוּ אוֹתוֹ אֲדַמּוּ"ר, עִם כָּל זֹאת אֵינִי חֹפֵץ שִׁיקְרָאוּ אוֹתִי בְּלִשׁוֹן
זוֹ, וְיִמָּה שְׁתִּלּוּי שְׁלֹט בְּבֵיתִי, זֶה בְּשִׁבְלֵי הַמּוֹן-עַם, כִּי אִם דְּבַר זֶה
יִקְרַב אוֹתָם אֵל רַבְּנוּ ז"ל — מַה טוֹב וְיִמָּה נְעִים. וְיִדוּעַ, שְׁמוֹהֲרַנ"ת
ז"ל אָמַר: אִם לֹא רְאִיתִי אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל פְּמוּטִים שֶׁל כֶּסֶף, לֹא הִיִּיתִי
מִתְקַרֵּב, כִּי יֵשׁ הַמּוֹן-עַם שֶׁכֵּן חֹפְצִים בְּזֶה, אֲבָל תִּאֲמִין לִי, שֶׁהֲרֵבָה
הֲרֵבָה אֲנִי סוֹבֵל וְשָׁבוּר פְּחָרְס וְכוּ', וְכָל אֵלּוּ הַפְּנוּיִים הֵם רַק לִיצִי
לִיצְנוּת, וְהִלּוּאֵי שְׁאֵזְכָּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית.

אוֹדוֹת יְשִׁיבַת מוֹעֵצָה, טוֹב מְאֹד לְזַרְזוּ בְּזֶה, וְכֵן הִיָּה טוֹב,
שֶׁתִּתְחִיל לְלַחֵץ אֶת ... וְאֶת ...

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ...

כב תנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְשָׂא, אֶסְרוּ חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אִם אֶפְשֶׁר לְהִלּוֹת לִי אֵיזָה סְכוּם, כְּדֵי לְפַתַּח עַל-כָּל-פְּנִים
טְלָפוֹן אֶחָד, כִּי אֲנִי בָּא עִם אִשְׁתִּי, וְהִיא צְרִיכָה טְלָפוֹן, הַמְסַפֵּר ...

בַּנְחַל

כב תנה

אֲשֶׁר

רטז

שִׁיחִיָּה פְּתוּחַ, וְזֶה יִהְיֶה עֲבוּרֵי חֶסֶד חֲנָם, אוֹלֵי ... יִרְצֶה לְנִסְעַ
לְטַבְרִיָּה לְשֵׁלֶם, כְּדֵי שִׁיחַבְרוּ אֶת זֶה.

וְהִנְנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ וְאֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּכִרְפַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה בְּעֲבוּר
הַבְּרִי-מִצְוָה שֶׁל בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִאֲמִין לִי, שְׂזוֹ זְכוֹת גְּדוּלָּה
לְהַכְנִיס אֶת בְּנוֹ בְּעַל הַמִּצְוֹת. וּמוֹכָא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ, שֶׁרִשְׁבִּי עָשָׂה
סְעֵדָה גְּדוּלָּה לְבְרִי-מִצְוָה שֶׁל בְּנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדַרְשׁ הַרְבֵּה חֲדוּשֵׁי
תוֹרָה. אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתָּרוּ רַב נַחַת מִבְּנֹכֶם זֶה, וּמִכָּל
יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

רַק תִּהְיֶה סִבְלָן עִם הַהוֹרִים וְכוּ', כִּי זֶה רַק זְמַן קָצָר שְׁבוּעַ
שְׁבוּעִים וְכוּ', וְאַחֲרֵי-כֵן הֵם נוֹסְעִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שֶׁתִּקְנֶה אֶת הַבַּיִת סְמוּךְ אֵלֶיךָ, וְיִכְנַס לְךָ שְׁפַע, שֶׁתּוּכַל לְהַשְׁפִּירוֹ
לְאוֹרְחִים תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִפְת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית...

כב תנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְשֵׂא, אֶסְרוּ חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

וְהִנְנִי לְבָשָׂר לְךָ בְּשׂוֹרָה מְשֻׁמַּחַת, כִּי עַד דָּף ש' הָיָה מְנַח בְּבֵיתִי
לְמַעַלָּה וְלֹא בְּחֹדֶר הַסְּפָרִים שְׁלִי, וְעַל-כֵּן נִצַּל הַכֹּל, וְלָכֵן אֵין לְךָ
מָה לְדַאֵג וְלִהְיוֹת שְׁבוּר, וְגַם אֶת הַשְּׂאֵר אֲנִי מְבִיא עִמִּי, כִּי רַק
בְּהַחֲלָה וּבִסּוּף נִתְקַלְקְלוּ, עַל-יְדֵי שְׁנִיתְרַטְבוּ בְּמַיִם, אֲבָל בְּאַמְצַע
עֲדִין טוֹב.

מָה אֵמַר לְךָ! אֶת הַהֶפְסְדִים שֵׁישׁ לִי, זֶה לֹא נִתֵּן לְהַסְבִּיר כָּלֵל,
וְכֵן הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁאֲנִי סוֹבְלִים בְּבֵיתִי, זֶה לֹא נִתֵּן לְסַפֵּר כָּלֵל,
וְאֶת גְּדֹל שְׁבְרוֹן רוּחִי וְלִבִּי, זֶה לֹא נִתֵּן לְתַאֵר כָּלֵל, וְאֲנִי מִסְתַּוָּבֵב

עם פֿאַב ראַש זֶה שְׁבוּעִים עם יסורים נוראים, עם כָּל זאת אָנִי מחזיק מעמד ממש בַּנֶּס, ומחזק עצמי עם ההקדמות שֶׁל רַבְנוּ ו"ל, ועל-כֵּן מה וְלָמָּה לָךְ לְהַשְׁבֵּר מִכָּל דְּבַר וְכוּ', יֵשׁ הַרְבֵּה פְּעָמִים שְׁצָרִיכִים לוֹמַר: "בְּטוּלָה שֶׁל תּוֹרָה — זֶה קִיּוּמָה" (מְנַחוֹת צ.ט.), כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה. וידועה שיחת רַבְנוּ ו"ל, שְׁאָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן שֶׁה): "אֵין מָה לַעֲשׂוֹת", מְעַן הָאֵט גְּאָרְנִישֵׁט וואס צו טהוּן, עֵינִן שָׁם; כִּי אָסוּר לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ שְׁמַכְרַח לְהִיּוֹת כֶּף, עֲלִיךְ לְזַכֵּר, שְׁאָדָם הוּא לֹא מְכוֹנֵה... וְגַם מְכוֹנֵה הַרְבֵּה פְּעָמִים מִתְקַלְקֵלֶת... אָסוּר לִפְלֵי בִיאֹשׁ וּבְמָרָה שְׁחוּרָה בְּשִׁבִיל שְׂאִין הוּלֵךְ לוֹ כְּמוֹ שְׂרוּצָה, אֲצִלִּי נִחְרְבוּ כְּמָה מְכוֹנוֹת שֶׁל מַחְשָׁבִים וְכוּ', הָאֵם בְּשִׁבִיל זֶה אֶשְׁבֵּר?! תְּאַמִּין, לִי בְּשַׁעָה שְׁבָאוֹ לִי כָּל הַהֶפְסְדִים, אֲמַרְתִּי לַעֲצָמִי וְלֹאֲשֵׁתִי וְלַחֲתַנִּי וְכוּ' וְכוּ': "טוֹב שְׂזָה נִגַּע בְּמִמּוֹן וְלֹא בַּנְּפִשׁוֹת", וְעַל-כֵּן רָאָה לְחַזֵּק עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאַל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר כָּלֵל, יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה, זֶה עָקַר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלָיו, אֲלֵא מַחְזִיק מִעֲמָד, וּבוֹרַח רַק אֲלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּמִסְתַּכֵּל רַק עַל הַצַּד הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בוֹ, וְתַהֲלָה לֹאֵל, אֲצִלְךָ יֵשׁ הַמּוֹן נִקְדוֹת טוֹבוֹת, שְׁזַכִּיתָ לְהַדְפִּיס לְבַד חֲמִשָּׁה וּחֲמִשִּׁים סְפָרִים מְכָרְכִים, אֲשֶׁר אֵין אֵף אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שְׁזָכָה לָזֶה (אֶפְלוֹ שְׁלֵהֶם יֵשׁ הַמּוֹן עֲזָר בְּגֶשֶׁם וּבְרוּחַ), עם כָּל זאת אַתָּה הֵייתָ לְבַד, לְבַד מִמֶּשׁ, וְהַצְלַחְתָּ לְהַדְפִּיס כָּל-כֶּף הַרְבֵּה סְפָרִים מְכָרְכִים, וּמִי כֶּבֶר מְדַבֵּר מִכְּמָה מְלִיּוֹן קוֹנְטְרָסִים, שֶׁהוֹפְצוּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ מִמֶּשׁ, זְכוּת כְּזוֹ שְׁלֹא נִתֵּן לְהַסְבִּיר כָּלֵל, כִּי אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת אֲנָשִׁים נִתְמַלְאוּ בְּהַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרָסִים, וּמִי יוֹדֵעַ כְּמָה אֲלֵפִים נַעֲשׂוּ בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה אֲמִתִּיִּם הוֹדוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים שְׁזַכִּיתָ לְהַדְפִּיס, וְעַל-כֵּן כָּלֵךְ מְדַרְךָ זוֹ מְלַפֵּל בִּיאֹשׁ וּבְמָרָה שְׁחוּרָה, אֵין זוֹ עֲצָה כָּלֵל, אַדְרַבָּה צָרִיכִים לְמַצֵּא הַרְחָבוֹת בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת.

זְכוּר הֵיטֵב מָה לָךְ עם אַחֲרִים, רַבְנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ אֶת הַגְּלוּי שֶׁל 'אַחַד הָיָה אַבְרָהָם' (יִחְזָקָאֵל לֵג, כד), שְׁאַבְרָהָם עָבַד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבַחֲיִנַת אַחַד, וְלֹא הִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בַּר נֶשׁ.

תִּתְאָר לְעֶצְמָךְ, יֵשׁ לִי שׁוֹנְאִים, יֵשׁ לִי אוֹיְבִים יוֹתֵר מִשְׁעֲרוֹת רֵאשִׁי, בְּלִי שׁוֹם גְּזֵמָא עַל לֹא דְבָר, וְרַבִּם הֵם דִּיקָא אַנְשִׁים שְׂזִכִּיתִי לְעֹזֵר וְלִקְרֹב אֶל דְּעַת רַבְּנֵנוּ וְ"ל, וְאַחֲר־כֵּן נִתְהַפְּכוּ עָלַי, וּמִדְּבָרִים עָלַי כָּל דְּבָר אָסוּר, וְשׁוֹפְכִים אֶת דְּמֵי פְּמִים בְּחֶרֶב לְשׁוֹנֵם, וְגוֹרְמִים לִי הַפְּסֻדִים בְּאֶלְפֵי וְרַכְבוֹת דּוֹלָרִים וְכוּ', אֲשֶׁר לֹא נִתֵּן לְהַפְתִּיב וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כָּל חַיּוּתִי שְׂאֲנִי זֹכֶה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנֵנוּ וְ"ל, וּלְפָרְסֵם אֶת שְׁמוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תְּבַדֵּק בְּחֶשְׁבוֹן הַבְּנֵק פְּמָה כֶּסֶף יֵשׁ לִי, כִּי זֶה נַחוּץ לִי לְדַעַת.

כב תנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ט' סִינן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידֵי ... גְּרוּ יְאִיר.

בְּאִתִּי לְכֹאֵן, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַכֹּל עַל נְכוֹן, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

נָא לְסֵדֶר לְשִׁשָּׁה בַּחֲוָרִים מְקוֹמוֹת לְאָכַל בְּשִׁבְת־קֹדֶשׁ, וְכֵן כְּדָא לְהוֹסִיף עוֹד שְׁעָה לְלִמּוֹד אַחַר הַצְּהָרִים, וְלִתַּת לָהֶם בַּחֲיִנָּה בְּכֶתֶב, וְזֶה יוֹעִיל מְאֹד, כִּי אֲנִי רוֹאֶה, שֶׁהַבְּחִינָה שְׁנַתְּנוּ לָהֶם שְׁבוּעַ שְׁעֵבֵר עַל מַסְכַּת סִפָּה, עֲשֵׂתָה אֶצְלָם רַשָּׁם מְאֹד מְאֹד חַיּוּבִי.

אֶקְוֶה שְׁנִפְטֹר מִהַצָּרָה הַזֹּאת ... וְצָרִיךְ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יִכְנִיֵס אָרֶס בְּבַחֲוָרִים, וּמִי יִתֵּן, שְׁנִצְעִיל עוֹד מֵה שְׁנַתְּנָן לְהַצִּיל, כִּי חָבַל לְהַרִס אֶת הַבַּחֲוָרִים כְּשֶׁהֵם קִטְנִים.

רְאֵה לְהַתְּעַנֵּן בְּשְׁלוֹמָם.

אִם יִהְיוּ חֲדָשׁוֹת — אֶכְתֹּב לְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר   כב תנוז — כב תנח   בְּנִחַל   ריט

כב תנוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל אֶהוּבֵי חֲתָנֵי כְּבָנֵי ... גְרוֹ יֵאִיר,
עִם בְּתִי ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

הַגָּעֲנוּ לְכָאן בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וְהִיְתָה נְסִיעָה מְאֹד מִיַּגְעַת
וְאֶרְכָּה.

כָּאן הַפֶּל עַל נְכוּן, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֹזֶכֶה לְגוֹר כָּאן.

רְאֵה לְהַחְזִיק חֲזָק אֶת הַבְּחוּרִים, אֶקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתַּצְלִיחַ עִמָּהֶם, הַהוֹרִים מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחִים שֶׁהֵם נִמְצְאִים שָׁם, כִּי
כָּאן הָיוּ מְאֹד מְאֹד שׁוֹכְבִים.

נָא, בְּתִי הִיָּקְרָה! אֵל תִּקְחֵי לְלֵב שְׂדֵבְרָתִי בְּקוֹל וְכוּ', כִּי פְּשׁוּט
הֵיִינוּ בְּלַחַץ גָּדוֹל, וּמְאֹד לֹא רָצִינוּ לְאַחַר אֶת הַמְטוֹס, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם,
שְׁבָאנוּ בְּזִמְנָן, וְהֵיִינוּ עַל צִיּוֹן קָבֵר הַסְּבֵתָא, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְחוּס
וַיִּרְחַם עָלֵינוּ, שְׁנֹזֶכֶה כָּבֵר לְרֵאוֹת יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה, כִּי עָבְרוּ עָלֵינוּ
שְׁלֵשָׁה שָׁבוּעוֹת גִּיהֵנוּם מִמֶּשׁ, יְחוּס כָּבֵר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּהְפֹּךְ
הַפֶּל לְטוֹבָה.

הַמְאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְתַת לַבְּחוּרִים בְּחִינָה בְּכָל שָׁבוּעַ, כִּי זֶה מְאֹד גָּחוּץ, וְזֶה
מְעַנֵּן אוֹתָם בְּלִמּוּדִים.

כב תנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבֵי, חֲתָנֵי כְּבָנֵי ... גְרוֹ יֵאִיר, וְאֵתוֹ עִמוֹ בְּתִי
... תַּחֲוֶיָה.

בָּאנוּ לְכָאן אַחֲרֵי נְסִיעָה אַרְכָּה וּמְטַרְדָּת, וַחֲמוּתָךְ וְאִמָּךְ מְאֹד
מְאֹד הִצְטַעְרָה שְׁלֹא נִפְרְדָּה מִכֶּם, כִּי הִתְקַשְּׁרָה בְּמָה פְּעָמִים, וְלֹא
הָיִיתֶם בְּבֵית, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, בְּשָׁבוּעַ הַבֹּא הִיא תִּתְקַשֵּׁר אֵלֵיכֶם.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, פֶּה הַכֹּל עַל נְכוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי הָיִינוּ תַּחַת מְתַח מְאֹד מְאֹד כְּבִד זֶה שְׁלֹשָׁה
שָׁבוּעוֹת רְצוּפִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר מֵעַכְשָׁיו.

אִם אֲפָשֶׁר לְשִׁים עֵינַי עַל הַבְּחוּרִים, כִּי חָבַל לִי שְׂיִלְכוּ לְאֲבוֹד,
חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי הַהוֹרִים כָּאֵן מְאֹד מְאֹד שְׂמַחִים שֶׁהֵם נִמְצְאוּ אֶצְלִי,
כִּי כָּאֵן הִיָּה כְּבֹר הַמְצָב עִמָּם בְּלִתֵּי נִסְבֵּל כָּלֵל, אֲקוּהָ שׁ... יֵצֵא מֵהַ
שְׂיִוִּתֵר מֵהֵר, וְאִזּוּ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַנְּכוֹן.

חֲמוּתָךְ וְאִמָּךְ מִבְּקָשִׁים אִם תּוּכְלוּ לְהִיּוֹת בְּקָשֶׁר עִם בְּנֵינוּ ... גֵּרוּ
זָאִיר, וְלְהוֹדִיעַ לָנוּ עַל-יְדֵי פָקֵס.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...
חֲמִידָה וְאַבִּידָה.

כב תנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר גִּשָׁא, ט' סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְאַהֲבֵי חֲתָנִי כְּבִנִי ... וּבְתִי ... תְּחִיָּה.

לְנִכוֹן הַגַּעְנוּ לְאַרְצָן יִשְׂרָאֵל, אֲנִי נִמְצָא עִכְשָׁו בְּיַבְנָאֵל, הַנְּסִיעָה
הִיָּתָה נְסִיעָה אַרְכָּה וּמְפֹרְקָת, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם, שֶׁהַכֹּל עַל הַצַּד הִיּוֹתֵר
טוֹב. אֲקוּהָ שֶׁכֵּן גַּם אֶצְלָכֶם.

נָא לְהוֹדִיעֵנִי אִם בָּא הַשְּׁלִיחַ מִטַּעַם הַבְּטוּחַ, וְאִם כֵּן נָא לְשַׁפֵּךְ
אֲבָקָה עַל הַשְּׁטִיחַ נֶגֶד עַפּוּשׁ וְרִיחַ וְכוּ'.

רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת הַבְּחוּרִים בְּכֹל בְּקָר, אֲקוּהָ שְׂאָפֵטֵר מ... וְהַכֹּל
יִתְנַהֵג כְּשׁוֹרָה, כִּי הַהוֹרִים מְאֹד מְאֹד מְרָצִים שֶׁהִילָדִים שְׁלָהֵם
נִמְצְאוּ אֶצְלִי, כִּי פֶה הָיוּ שׁוֹכְבִים מְאֹד וְעָשׂוּ הַזְּקוּת.

אֶשֶׁר   כב תס — כב תסא   בַּנְחַל   רכא

פּוּה תִּקְבֵּל מִכְּתָב בְּעִבּוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

כָּךְ אֵין עוֹד חֲדָשׁוֹת, נְדַבֵּר עִמָּכֶם בְּשָׁבוּעַ הַבָּא. וְאִם אֶפְשָׁר
לְהוֹדִיעַ חֲדָשׁוֹת עַל הַפֶּקֶס...

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...
חֲמִידָה וְאַבִּידָה...

כב תס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, "י" סִינֵן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

בְּדַבַּר שְׁקָרָה וְכוּ', הָעֵצָה הַיְעוּצָה לָךְ, שְׁתַּרְגִּיל עֲצֻמָּךְ לֹא לְדַבֵּר
וְלֹא לְסַפֵּר לְאֵף אֶחָד מִה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבֵית וְכוּ', כִּי לֹא צְרִיכִים
לְסַפֵּר כָּלוּם מִמֶּה שְׁקוֹרָה וְכוּ', כִּי אֵף אֶחָד לֹא יִרְחַם עָלֶיךָ, וְעוֹד
תִּסְבַּל בּוֹשׁוֹת וְחֲרָפוֹת גְּדוֹלוֹת, וְתִהְיֶה לְלַעַג בֵּינָן הַבְּרִיּוֹת וְכוּ'.

בְּעֵינַי מִה שְׁכַתְּבָת וְכוּ', דַּע לָךְ, שְׁבַדְרָךְ כָּלֵל כָּל הַמִּכְתָּבִים שְׁלִי
נִדְפְּסִים בְּסֻדְרַת סִפְרֵי שׁו"ת "אֶשֶׁר בַּנְחַל", וְאֵין לִי מִה לְהַסְתִּיר
כָּלֵל, וְזוֹ דַּעְתִּי, וּמִי שְׁלֹא רוּצָה לְשִׁמְעַת אֶת הָאֱמֶת וְכוּ', מָה אֲנִי יְכוֹל
לַעֲזֹר לוֹ?! וְאִם הוּא אוֹחֵז אַחֲרָת, זְכוּתוֹ הַמְּלֵאָה!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב תסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, "י" סִינֵן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

ראה לחזק עצמך בכל הכחות להיות סבלן, כי אין עוד מדה כל-כף יקרה בחיים כמו מדת הסבלנות, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנה), אשר על-ידי תקף האמונה יכולים לזכות למדת אריכת אפים, שהיא מדת הסבלנות, לסבל כל העובר עליו, ואז יתפרדו כל פועלי און (תהלים צב, י), וימתקו ממנו כל הדינים, ושום ברירה לא תוכל לעשות לה שום דבר, כי מי שמבטל עצמו לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ומכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, על-ידי-זה כל הרוחות רעות והקלפות והמשחיתים בורחים ממנו, כי העקר הוא המח-מחשבה, ששם משפן הנשמה, והנשמה תמיד משתוקקת לעלות מעלה מעלה, ולהפלל במקום שצריכה להפלל וכו', אף בשביל הבחירה והנסיון ברא הקדוש-ברוך-הוא את הסמ"ך-מ"ם, שהוא מחטיא את האדם, ועל-ידי-זה נעשה מלא הרהורים רעים ומחשבות זרות וכו', ונצלמת ונסתרת ממנו אמתת מציאותו יתברך, והוא נכנס בכל מיני דמיונות ופחדים וכו', ועל זאת יתפלל כל חסיד לפניך, שלא יארע לו שום רע וכו', כי הכל תלוי כפי התפלה וההתבודדות והשיחה בינו לבין קונו, שעל-ידי-זה נטהר מחו, ומוריד ממנו כל הקלפות וכו'.

בענין ששאלת וכו', לדעתך, לא כדאי בכלל לקרא עתונים המלאים כפירות ומינות ואפיקורסות וכו', מלבד שקוץ תעוב ערם וזהוהם, ומלאים נאוף וכו', שעל זה נאמר (משלי ב, יט): "כל באייה לא ישובין" וגו', מי שנכנס שם נקי, יוצא מתעב ומזהם ומלא רעיונות של כפירות וכו', ומלא זבל וזהמה וכו', וכל-כף חבל לטמא את המח-מחשבה עם כל הלכלוך והשטיות האלו וכו', שזה רק מגביר את הקלפות סביב הנשמה, שהיא חלק אלוך ממעל.

אקנה שתציית אותי, ואז תנצל מרבות רעות, ותהיה שמור מכל

רע.

המאחל לה שבת שלום...

כב תסב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר גשא, י' סיון ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִידָ לְדַעַת, אָשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְזִכּוֹת לִילָדִים טוֹבִים, כִּי אִם עַל-יְדֵי תַפְלָה, צְרִיכִים לְשַׁפֵּךְ דְּמָעוֹת פְּמִים בַּעֲבוּר הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וְלֹא לְהַפְסִיק לְכֹחוֹת בְּדָמָעוֹת שְׁלִישׁ עַל הַצְּלַחַת יְלָדָיו, וְגַם אַחַר כָּל זֹאת צְרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים, שֶׁבְּאַמַּת יְלָדָיו יִצְלִיחוּ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בְּלִי תַפְלָה מֵאֵן דְּכַר שְׁמִיָּה שְׂיִזְכֶּה לִילָדִים טוֹבִים, וְכֵן לְשִׂדּוּכִים טוֹבִים וּלְהַצְּלָחָה בַּחַיִּים וְכוּ'.

פַּעַם הַגִּיעַ הַגָּאוֹן רַבִּי מֵאִיר א"ש זצ"ל אֵל רַבּוֹ הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל, אִישׁ הָאֱלֹקִי הַחַת"ם סוֹפֵר זי"ע, וּפְלִפְלוֹ בַּתוֹרָה כְּדַרְכֵּם שֶׁל צְדִיקִים לְוִמְדִים, וּבַתוֹךְ כֶּף הַתְּעָרֵב בְּנוֹ שֶׁל הַחַת"ם-סוֹפֵר זי"ע, בַּעַל הַכְּתָב סוֹפֵר, וְהוּא הִיָּה אֲזוּ רַק בְּגִיל תְּשַׁע-עֶשְׂרֵה, וּפְלִפְלַ עִמָּהֶם כְּזִקֵּן וְרַגִּיל, וּכְשֶׁהָלַךְ, אָמַר מְהֵרָם א"ש לְהַחַת"ם-סוֹפֵר: יֵשׁ לְקַנְאוֹת בְּכֶם עִם בֵּן מִצְּלַח בַּתוֹרָה כְּזֶה וְכוּ', עָנָה וְאָמַר לוֹ הַחַת"ם-סוֹפֵר: אַתָּה רוֹאֵה אֶת הַכּוֹבֵעַ שְׁלִי [הוּא הַלֶּךְ עִם כּוֹבֵעַ פְּרוּהָ] מֵלֹאֲתִי אוֹתוֹ בְּכָל לַיְלָה עִם דְּמָעוֹת, וְכֶךָ זְכִיתִי לְבֵן כְּזֶה.

הַכָּל, שֶׁצְרִיכִים לְשַׁפֵּךְ דְּמָעוֹת פְּמִים לְמַעַן הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, אַחֲרֵת זֶה לֹא יִלָּךְ, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, וְלִכֵּן עֲצָתִי אֲמוּנָה, שֶׁתִּלָּךְ בְּכָל יוֹם לְמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְשֵׁם תְּשַׁפֵּךְ אֶת לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ, וּתְבַקֵּשׁ עַל הַצְּלַחַת יְלָדֶיךָ, וְשִׂיְהִיו שְׂמוּרִים מִן הַחֲטָא, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּנִם עִם שְׂדוּכִים טוֹבִים, יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׂמוֹ.

בְּנַחֵל

כב תסג

אֲשֶׁר

רכד

אֲשֶׁרִי הַהוֹרִים שְׁמַחְתָּנִים אֶת יַלְדֵיהֶם בְּגִיל צְעִיר קִדְּם
שִׁיתְּלַכְּלוּ וְכוּ' בְּחַטָּאוֹת נְעוּרֵים, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָם!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כב תסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קוֹדֶשׁ לְסֵדֶר נֶשֶׂא, י" סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרְךְ.

בְּעֵינַי מַה שֶּׁשָּׂאֵלְתָּ וְכוּ', עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַל כָּל דְּבַר יֵשׁ פְּתוּרָן,
וְלִכְּנֹן צְרִיכִים לְבוֹא אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, שֶׁהוּא הָרוּחַ חַיִּים שֶׁל הָאָדָם
(צִינֵי לְקוּטֵי־מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימֵן ח'); הֵינּוּ שְׁמֹגְלָה שְׂאֵת הָרוּחַ חַיִּים
מִקְבָּלִים מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִזּוֹ מִתְמַלְאִים כָּל הַחֲסֵרוֹנוֹת.

וְלִכְּנֹן רֵאָה לְהִתְמִיד הַרְבֵּה בְּ"לְקוּטֵי־מוֹהֲרָן" וּבְ"לְקוּטֵי־
תְּפִלוֹת", כִּי כָּל תּוֹרָה בְּ"לְקוּטֵי־מוֹהֲרָן", יֵשׁ עָלֶיהָ תְּפִלָּה מְ"לְקוּטֵי־
תְּפִלוֹת", וּמַה שְּׁחָסֵר עַל הַרְבֵּה תּוֹרוֹת, הַשְּׁלִים הַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ
מִטְּשֵׁהֲרִין זַצ"ל, וּמַה שְּׁנִחְסַר עוֹד זְכִיתִי לְהַשְׁלִים [יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאֵזְכָּה פַּעַם לְהַדְפִּיסָם], עַל־כָּל־פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא רַבְּנוּ
ז"ל גָּלָה לָנוּ בְּפִירוּשׁ (לְקוּטֵי־מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימֵן כה), שֶׁלְעֲשׂוֹת
מִתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת, מִזֶּה נַעֲשִׂים שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעַלָּה, שְׁעֵדִין לֹא
עָלוּ שְׁעֲשׂוּעִים כְּאֵלוּ מִימּוֹת עוֹלָם; וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְחֻטֵּף
בְּכָל יוֹם כְּמָה תּוֹרוֹת מְ"לְקוּטֵי־מוֹהֲרָן", וְלוֹמֵר עֲלֵיהֶן אֶת הַתְּפִלוֹת
מְ"לְקוּטֵי־תְּפִלוֹת", וַיִּגְרַם שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעַלָּה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת.

שְׁמַעְתִּי מִהַרְבֵּה הַחֲסִיד ר' יִצְחָק מְעַנְדִּיל רוּטְנֶבֶרְג ז"ל [הוּא הָיָה
בְּאוֹמֵן עוֹד בְּשָׁנַת תרס"ח תרס"ט, כְּמָה שְּׁנִים לְפָנָי ר' ל׳וֹי יִצְחָק
ז"ל, וְלְפָנָי ר' אֶלְיָהוּ חַיִּים ז"ל, וְהוּא הָיָה מְאֹד מְקַרֵּב אֶל רַבִּי

אָשֶׁר   כב תסד   בַּנְחָל   רכה

אֲבָרְהֶם ב"ר נַחֲמָן ז"ל, וְסִפֵּר לִי הַמּוֹן שִׁיחוֹת שֶׁשָּׁמַע מִמֶּנּוּ, שֶׁשָּׁמַע פַּעַם מֵרַבִּי אֲבָרְהֶם ז"ל, שֶׁהָיוּ תַּפְלוֹת כַּמַּעַט עַל כָּל הַתּוֹרוֹת, אֲלָא בַּעַת הַמַּחְלָקָת נִעְלְמוּ הַרְבֵּה תַּפְלוֹת, וְכֵן גָּבְּבוּ כְּתַב־יָד מִהַתַּפְלוֹת. וְלָכֵן רָאָה שֶׁלֹּא יִחְסַר לָךְ יוֹם אֶחָד מִלְּמַד אֲפִלוּ תּוֹרָה קִטְנָה בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְלוֹמַר עֲלֶיךָ הַתַּפְלָה מִ"לְקוּטֵי-תַּפְלוֹת", וְתִרְאֶה לְחַדֵּשׁ מַשֶּׁהוּ בְּאוֹתָהּ תּוֹרָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב תסד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי נִשְׂא, י" סִינּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וּבְזֶה רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז), שֶׁרְאוּי לָכֶם לְשַׁמַּח מְאֹד, שֶׁיֵּשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה, וְזֶה צָרִיף לְהִיּוֹת עֵקֶר שְׂמֵחַתְנוּ, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל מְחַזֵּק אוֹתְנוּ וּמְדַרְיֵף אוֹתְנוּ בְּדַרְךְ הַנְּכוֹנָה, וּמְאִיר לָנוּ דַרְךְ אֵיף לְדַבֵּר עִם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ לֹא יוֹדְעִים אֶת הַמַּתָּנָה הַיְפָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבֵּנוּ ז"ל, הָעֵנִין לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שֶׁלָּנוּ, שֶׁזֶּה הַמַּתָּנָה הַכִּי יְפָה שֶׁרַק יְכוּלִים לְקַבֵּל, כִּי בְּרַגַע שֶׁאֵתָּה מְרַגֵּיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵינְךָ צָרִיף כְּבָר לְקַבֵּל מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְזֶה שְׂמוּבָא בְּתַנְא דְּבִי אֱלֵהוּ רַבָּה (פָּרָק טו): לְפִי, שֶׁכָּל הַמְרַבֵּה שִׁיחוֹת וְתַפְלוֹת, הֵם הַמְּלִוִּים אוֹתוֹ עַד שֶׁמַּגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; אָדָם מְסַפֵּן, נִשְׁאָר גְּלוּמוֹד, אֲשֶׁתּוֹ נִפְטָרָה וְכוּ', הַיְלָדִים גָּרִים רְחוּק וְכוּ', הוּא נִשְׁאָר לְבַד בְּלִי יְדִידִים, בְּלִי חֲבֵרִים וְכוּ', אֵין לוֹ עִם מִי לְדַבֵּר וְכוּ', צַר וּמָר לוֹ מְאֹד,

כְּמֵאמָרָם וְ"ל (תַּעֲנִית כג.): או חֲבֵרוֹתָא או מִיתוּתָא, וְהִנֵּה כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, הוּא אֵינוֹ צָרִיךְ כְּבָר אֶת אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִצִּית אֶת רַבְּנוֹ וְ"ל, וְיִתְנַהֵג כֶּף בְּפִשְׁטוּת, וְיִרְבֶּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, מִכִּיָּא דְּבִקוּת כְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהַדְּבִקוּת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶהוּ שְׂעִשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרִי שְׂיֵאחֲזוּ בְּזֶה!

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כב תסה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ב סִינן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּבָר דְּבַרְתִּי עִמָּךְ, וְכַתְּבֵתִי לָךְ הַרְבֵּה מִכְתָּבִים, וְגַלִּיתִי לָךְ דַּעַת רַבְּנוֹ וְ"ל אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם אִשָּׁה וְכוּ' [עֵינִי הֵיטֵב שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג רסד], וְאַתָּה עוֹשֶׂה בְּדִיּוּק הַהַפּוּךְ וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד מִתְנַהֵג כְּמוֹ גוֹי אֵלִים וְכוּ', רָשַׁע מְרָשָׁע וְכוּ', נוֹתֵן מִכּוֹת לְאִשְׁתְּךָ בְּאִכְזָרִיּוֹת כְּזוֹ וְכוּ', לְדַעֲתִי, אַחַר הַנְּהִיגָה כְּזוֹ הֵיטֵב אִשְׁתְּךָ צָרִיכָה לְעֹזֵב אוֹתְךָ, וְעוֹד לְפָנוֹת אֵל מִשְׁטָרָה שְׂיַעֲצְרוּ אוֹתְךָ וְכוּ', תִּגִּיד לִי הֵאֵם הַשְׂתַּגַּעְתָּ? הֵאֵם זֶה לְמִדַּת בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ וְ"ל?! לְדַעֲתִי, אַתָּה פְּשוֹט מְשַׁגֵּעַ, וְצָרִיכִים אוֹ לְאִשְׁפּוֹז אוֹתְךָ אוֹ לְעַצֹּר אוֹתְךָ וְכוּ' וְכוּ', כִּי אַתָּה פְּרָא אָדָם, וְרַבְּנוֹ וְ"ל מְאֹד מְאֹד הַקְּפִיד עַל אֲנָשִׁים פְּרָאִיִּים בְּלִי נְמוּס וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּפַעַם הָאֲחֵרוֹנָה, שְׂתַּשְׁנֶה אֶת הַגִּישָׁה שְׁלָךְ, אַחֲרֵת תֵּאבֵד אֶת הַכֹּל וְכוּ'. רְאֵה כִּי הַזְּהִרְתָּ עַל זֶה כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְּעָמִים.

אָשֶׁר   כב תסו   בַּנְחַל   רכז

אָנִי מְקַנְהָה שֶׁהַפְּעַם תִּצְיֵית אוֹתִי, וְאִם לֹא, אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֹא תָבוֹא אֵלַי יוֹתֵר.

הַמְצַפָּה לְרֵאוֹת שְׁחֹזְרֶת בַּתְּשׁוּבָה...

כב תסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ב סִינן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין זוֹ עֲצָה לְהַשְׁבֵּר וְכו', כִּי זֶה לֹא יָבִיא אוֹתְךָ לְשׁוֹם מְקוֹם, רַק הַיֵּשֶׁר אֶל הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וְכו', וְלִכֵּן הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּשְׁטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ג) לְלַכֵּת תָּמִיד עִם אֲנַפִּין נְהוּרִין, פְּנִים שְׂמֵחוֹת [הֵינּוּ עִם חֵייוֹךְ], וְאִזּוֹ יִתְרָאוּ בּוֹ פְּנֵי הַצְּדִיק. וּבְאֲמַת מוֹהַר"נ"ת ו"ל כּוֹתֵב כַּמָּה פְּעָמִים בְּמִכְתָּבָיו, שְׂאָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא שְׂמַח, וְזֶה יָבִיא אוֹתוֹ אֶל שְׂמֵחָה אֲמִתִּית. וְלִכֵּן חִזַּק וְאָמַץ, וְאַל תַּתֵּן שֵׁיטְשִׁבְרוֹ אוֹתְךָ וְכו', וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל שֶׁשׁוֹם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִזּוֹ תִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחֵיידְךָ.

וּבְאֲמַת אַחַר יֵשׁוּב הַדְּעַת אֲמִתִּי, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה וְהַכֵּל פּוֹרַח וְכו', מָה יֵשׁ לְךָ לְהֵיוֹת שְׂבוּר, עֲצוּב וְרִצּוֹן וְכו', מָה יֵשׁ לְךָ לְהַפְסִיד בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר?! תִּהְלֶה לְאֵל, אָנוּ מְלֵאִים מְצוּוֹת פְּרָמוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרִכּוֹת נו.). עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד, ג): "כְּפָלַח הָרִמּוֹן וּרְקֵתְךָ", אֲפֵלוֹ הִרְיָקֵנִין שְׂבָךְ, מְלֵאִים מְצוּוֹת פְּרָמוֹן; יְהוּדֵי צָרִיךְ לְהֵיוֹת תָּמִיד בְּשְׂמֵחָה. תִּהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ צְלָם אֱלֹקִים — זְקֵן וּפְאוֹת, צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזָה, שְׂבֵת, כְּשֵׁרוֹת וְכו' וְכו', וְאִם כֵּן מָה יֵשׁ לוֹ לְהֵיוֹת עֲצוּב וּמְמַרְמֵר?! הֲלֹא עַל-יְדֵי כָּל מְצוּנָה שְׂבֵר יִשְׂרָאֵל מְקַיֵּם, מֵאִיר אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, שְׂאִין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הַמַּעֲלָה שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲפֵלוֹ הַכִּי פְחוֹת וְכו', מָה שְׂגוּרָם לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַל-יְדֵי

עשית כל מצוה ומצוה, ואם היה אדם יודע מה זו מצוה — לשון צוּתא, מתחבר על ידה בעצמיות אלקותו יתברך, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ה'), אשר על-ידי עשית מצוה בשמחה, הוא נכנס בשמחתו יתברך, ונכלל בו יתברך.

ולכן אל תהיה בטלן! חזק ואמץ מאד מאד, כי גדול אדוננו, וכל זמן שאתה חי, אתה יכול לתקן הכל, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיב): אם אתה מאמין שיכולים לקלקל — תאמין שיכולים לתקן; ומי יודע למה הצרכת לפל בבור כזה ובלכלוך כזה וכו' וכו', כי מי יודע את מי אתה צריך לתקן, ואת מי אתה צריך להעלות עמך וכו', הכל נעלם ונסתר מעיני כל, ולכן העצה היעוצה רק להיות חזק, ולהמשיך קדימה, ולא להשבר משום דבר שבעולם, וזה סוד הצלחת האדם — שממשיך ללכת, ואינו נבהל מכל מיני הרפתקאות וכו' וכשלונות שבאים לו בדרך, ומכל שכן אינו מתפעל מאכזבות שבאות לו בדרך חיו וכו'.

אקנה שתבין את הכל, ואז תהיה הכי מצלח בחייה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כב תסז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך, י"ב סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין, שהחיים לא הולכים כפי שרוצים, ואני רגיל לומר את הפתגם הזה: "לא כל מה שרוצים — מקבלים, ולא כל מה שמקבלים — רוצים".

והנה רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן פב), שיש בחינת "כסדר", ויש בחינת "שלא כסדר", הינו כשאדם מנתק עצמו

מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אִז הוֹלֵךְ הַכֹּל שְׁלֵא כְסָדֵר, וְתָמִיד מְרִים וּמְרוֹרִים לוֹ
 הַחַיִּים, וְהוּא רַב עִם כָּל אֶחָד וְכוּ', מֵה שְּׂאִין כֵּן כְּשֶׁאָדָם מְבַטֵּל אֶת
 עֲצָמוֹ וְאֶת כָּל יִשְׁתּוֹתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אִזִּי הוֹלֵךְ לוֹ הַכֹּל כְּסָדֵר, וְחַי
 חַיִּים טוֹבִים, אֲמַתִּיִּים וְנִצְחִיִּים. וּמִמְשִׁיף רַבֵּנוּ וְ"ל: מֵהִיכָן בָּא
 שְׁהוֹלֵךְ לְאָדָם שְׁלֵא כְסָדֵר? מִפְּנֵי יִשְׁוֹת וְגֵאוֹת שְׂיִשׁ בּוֹ — "אֲנֵא
 אֲמַלְךָ", הוּא רוֹצֵה לְמַלְךְ, תָּמִיד מְדַבֵּר "אֲנִי", הֵינּוּ שְׁעוֹשֶׂה עֲצָמוֹ
 יִשְׁוֹת וּמְצִיאוֹת וְכוּ', אֲשֶׁר רַבִּים וְטוֹבִים נִפְלוּ עַל-יְדֵי-זֶה, וְנִעְקְרוּ
 מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, שְׂרַב רַבִּם
 שֶׁל הַמְּשַׁעֲעִים נַעֲשִׂים רַק עַל-יְדֵי גֵאוֹת וְכוּ', כִּי הַגֵּאוֹה וְהַגְּדֵלָה
 שְׁאָדָם מְבַקֵּשׁ, זֶה מֵה שְׁעוֹקֵר אוֹתוֹ מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת וְכוּ'.

וְלָכֵן עֲצַתִּי אֲמוּנָה, שְׁתַּתְּחִיל לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁתַּזְכֶּה
 לְבַטֵּל אֶת כָּל רְצוֹנוֹתֶיךָ אֶל רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שְׁיִתְפָּרְדוּ
 כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וְתַזְכֶּה לְרֵאוֹת נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא לְמַעַלָּה מִדֶּרֶךְ הַטֶּבַע. וְכִמוֹ שְׁאָמַר הַתַּנַּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת
 פָּרָק ב, ד): בְּטֵל רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כְּדֵי שְׁיִבַטֵּל רְצוֹן אֲחֵרִים לְרְצוֹנְךָ.

וְדַבֵּר זֶה אִי אֲפָשֶׁר לְהַסְבִּיר לְבְנֵי-אָדָם, שְׁעַדִּין נִמְצְאִים בְּזֶה
 הָעוֹלָם וְרָצִים אַחַר הַהֶבֶל, כָּל אֶחָד אַחַר הַדְּמִיוֹן שְׁלוֹ — זֶה כְּסָף,
 זֶה כְּבוֹד, זֶה נְאוּף וְכוּ' וְכוּ', בְּרַגַע שְׁאָדָם רוֹצֵה אֵיזָה רְצוֹן מִבְּלַעֲדֵי
 רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, אִזִּי כָּבֵר הוֹלֵךְ לוֹ שְׁלֵא כְסָדֵר, וְצָרִים וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים
 וְכוּ', וְהוּא מְסַתֵּבֵךְ עִם כָּל אֶחָד וְכוּ', וְרַב עִם כָּלֵם וְכוּ', אִין לוֹ
 שְׁלוֹם-בַּיִת, אִין לוֹ כָּלוּם בְּחַיִּים וְכוּ'.

וְלָכֵן הַרְגַל עֲצָמָךְ רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלֵא תִרְצֶה שׁוֹם רְצוֹן
 אַחַר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַד כְּדֵי כָּף, שְׁתַּהֲיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ,
 שְׁלֵא יִהְיֶה אֲכַפַּת לָךְ שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם, אִז דִּיקָא תִּרְאֶה אִיךָ
 שְׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ עַל הַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה, אוֹן עַר וְוַעֲט
 דִּיךְ אוֹיִם פִּיעֲרִין.

יְדוּעַ וּמְפָרָסֵם גְּדַל הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים שְׁרָאוּ אֲצֵל הַרְבֵּי
 אֵלִימְלָךְ מַלְיִזְעֵנְסֵק זִי"ע, וְהַכֹּל הֵיָה מְרַב קְדָשְׁתּוֹ וּבִטּוּלוֹ אֵלָיו
 יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ שְׁרוֹאִים בְּכָל הַסְּפָר הַקְּדוֹשׁ: "נַעֲם אֵלִימְלָךְ", שְׁמַדְבֵּר

הַעֲקַר מִשְׁתִּי נִקְדוֹת: בְּטוֹל יִשׁוּתוֹ לְגַמְרִי, וּגְדֻלַּתוֹ יִתְבָּרַךְ וּגְדֻלַּת
הַצְדִּיקִים, וְיָדוּעַ אִיךָ שָׂרְבָנוּ וְ"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלָתוֹ, עַד שֶׁהִתְבַּטָּא: אִף
שֶׁהִסְפֵּר הַקְּדוֹשׁ "נָעַם אֱלִימֶלֶךְ" מְאֹד מְאֹד גְּבִהָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
הַבְּעַל מְחַבֵּר הוּא הִרְבֵּה יוֹתֵר גְּבִהָ מִסְּפָרוֹ.

תְּמִיד הִיָּה עוֹסֵק בְּתִשׁוּבָה, כְּאִלּוּ הוּא הַבְּעַל עֲבָרָה הַכִּי גְדוֹל,
וְהִיָּה בּוֹכָה וּמְבַכָּה שְׁמַיִם וְאָרֶץ עַל גְּדֻלַּת רְחוּקוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְכוּ'
וְכוּ', (וְזֶה דְבַר שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַבִּין, אִישׁ אֱלֹקֵי קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּמוֹהוּ,
שֶׁלֹּא טַעַם טַעַם חֲטָא מַעוֹלָם, עוֹשֶׂה תִּשׁוּבָה תְּמִיד כְּאִלּוּ הִיָּה הַכִּי
רְחוּק בְּעוֹלָם), וְעַל כָּל דְּבַר קִטְן עֲשֶׂה תִּשׁוּבָה, וּבְכֹה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.

פַּעַם בָּא אֵלָיו תְּלַמִּידוֹ הַחֹזֶה מְלוּבָלִין זי"ע, וּמֵצֵא אֶת רַבּוֹ
בּוֹכָה, שְׂאָלוֹ: רַבִּי, לָמָּה אַתָּם בּוֹכִים? עָנָה וְאָמַר בְּבִכְיָה: מִפְּנֵי
שֶׁדְּבַרְתִּי בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה. וְשְׂאָלוֹ תְּלַמִּידוֹ: מָה הִיָּה? עָנָה וְאָמַר:
אֲחֻזְתִּי בְּאִמְצַע אַמִּירַת "הוֹדוּ", וּבָאָה אִשָּׁה בְּבִכְיָה עֲצוּמָה וּבְקוֹל
רַעַשׁ גְּדוֹל, וְצָעָקָה שְׁבִתָּה הִיא מִקְּשָׁה לִילֵד, וְהִרּוּפָאִים מִתִּיאָשִׁים
מִמֶּנָּה, וְשְׂאֵלְתִי אוֹתָהּ: מָה שָׁמָּה וְשֵׁם בִּתָּהּ, וְעָנְתָה לִּי. וּבִרְכַּתִּי
אוֹתָהּ, שֶׁתּוֹלִיד כֶּבֶד בְּנִקְל, עָנָה לוֹ הַחֹזֶה מְלוּבָלִין זי"ע: רַבִּי, הֲרִי
זֶה הִיָּה פְּקוּחַ נַפְשׁ, וְכֵן זֶה עוֹד הִיָּה בְּאַמִּירַת "הוֹדוּ", שְׂאֹז עֲדִין
מִתֵּר לְדַבֵּר. עָנָה וְאָמַר: אֲבָל אֲצֵל גִּסְח אֲשַׁכְּנֵנוּ בְּאַמִּירַת "הוֹדוּ",
שֶׁהוּא אַחַר "בְּרוּךְ שְׂאֵמֵר", כְּבִר אָסוּר לְדַבֵּר, וְאִיךָ סָבְבוּ לִי מִן
הַשְּׁמַיִם דְּבַר כְּזֶה, שְׂאֶכְשֵׁל בְּדַבּוּר בְּעַת אַמִּירַת "הוֹדוּ", וְלֹא הוֹעִילָה
שׁוּם נַחֲמָה שְׁנַחֲמוּ הַחֹזֶה מְלוּבָלִין זי"ע.

הָאֵם יֵשׁ לָנוּ מִשָּׁג מָה זֶה שְׁפִלוּת כְּזוֹ, בְּטוֹל כְּזֶה, עַד כְּדֵי כָּךְ,
שֶׁהִיָּתָה בְּעֵינָיו עֲבָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, שֶׁלֹּא יָכֵלוּ לְנַחֲמוּ וּלְקַרְרוּ מִרַב
צָרְתוֹ וְכוּ', וְאַנְחָנוּ קִטְנֵי עַרְךָ, פְּחוּתִים שְׁבַפְחוּתִים וְכוּ', מְלֵאֵי
עוֹנוֹת חֲמוּרִים, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אֲנַחְנוּ לֹא מַעֲלִים עַל דַּעֲתָנוּ,
שֶׁצָּרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל זֶה שֶׁעֲשִׂינוּ כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת
בְּעוֹלָם, רְחֻמָּא לְצִלָּן, עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת שְׁבַחֲמוּרוֹת עֲשִׂינוּ וְכוּ', וְעֲדִין
אַנְחָנוּ מְבַקְּשִׁים כְּבוֹד וְיִשׁוּת, שֵׁם וּפְרָסוּם וְכוּ' וְכוּ', אוֹי לְעֵינַיִם שְׂכָף

אֲשֶׁר   כב תסז   בַּנְחַל   רלא

רואות, אוי לאַזְנִים שְׁכָף שׁוֹמְעוֹת וְכוּ', וְכָף מְסִתּוֹכְבִּים עִם כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת שֶׁל יִשׁוֹת וְכוּ', וְלִכְן הוֹלֵךְ לָנוּ הַכֹּל שְׁלֵא כְסָדֵר.

וּמִזֶּה בָּא, שֵׁישׁ כָּל-כָּף הִרְבָּה בְּעִוֹת בְּשָׁלוֹם-בֵּית, כִּי טָבַע שֶׁל גָּבַר, שֶׁהוּא רוֹצֵה לְשַׁלֵּט עַל אִשְׁתּוֹ, מִחֲמַת רַב גְּאוּתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וּמִזֶּה יוֹצֵא, שֵׁישׁ לוֹ כָּל-כָּף הִרְבָּה בְּעִוֹת וּמַחְלָקָת, אָבֵל אִם הִיָּה בְּטֵל לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אִזְ הִיָּתָה אִשְׁתּוֹ מִתְבַּטֵּלֶת אֵלָיו, שְׁזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ ו"ל מְבִיא (שם) מְאָדָם וְחִנּוּהָ, אָדָם זֶה כְּסָדֵר, וְחִנּוּהָ הִיא שְׁלֵא כְסָדֵר, וְצָרִיךְ לְרֵאוֹת שֶׁהֵלֵא כְסָדֵר יִתְבַטֵּל אֶל הַכְּסָדֵר, וְאִז נִכְלָלִים אֶחָד בְּאַחַד, וְנַעֲשֶׂה הַיַּחֲוּד הַשְּׁלֵם.

וּבְקִאֻמַּת כָּל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, הַיַּחֲוּדִים וְהַזְּוִיגִים בְּנוֹיִים עַל זֶה [וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אֵת זֶה עַל פְּנֵי הַכְּתָב, מִפְּנֵי כְבוֹד הַנְּוִי"ה הַסֵּתֵר דְּבָרָן], אָבֵל הַמְּצִיאוֹת הִיא בְּבֵית שְׁאִין שְׁלוֹם, זֶה רַק מִחֲמַת גְּאוֹת וְיִשׁוֹת, אוֹ מִצַּד הַבַּעַל אוֹ מִצַּד הָאִשָּׁה, אוֹ מִצַּד שְׁנֵיהֶם, כִּי בְּכָל בְּעֵיָה תְלוּיָה גְאוֹת וְיִשׁוֹת וְכוּ', בְּרַגְעַ שְׁאָדָם מְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אִזִּי הַכֹּל מִסְתַּדֵּר, וְחוֹזְרִים אֶל הַמְּצִיאוֹת וּמְשֻׁלִּימִים יַחַד. וְכָל-כָּף חָבֵל שֶׁבְּשִׁבִיל שְׁטִיּוֹת וְגֵאוּהָ וְכוּ' רַבִּים בִּינֵיהֶם, וְזֶה כָּלֵל הַמַּחְלָקָת שְׁבַעוֹלָם, שֶׁמִּתְחִילָה עִם שְׁטִיּוֹת, וְעַד שְׁנִכְנָסִים בְּנִצְחוֹן, וְהַכֹּל מִפְּנֵי יִשׁוֹת וְגְאוֹת, שֵׁם וְכְבוֹד וּפְרָסוֹם וְכוּ' וְכוּ'.

מְלַבֵּד כְּשֶׁהַמַּחְלָקָת הִיא בְּשִׁבִיל יְהוּדוּת, שְׁאִתָּה רוֹאֶה שְׁאֶחָד הוֹלֵךְ נִגְדוֹ יִתְבָּרֵךְ, חוּטֵא וּמַחְטִיא אֵת הַרְבִּים וְכוּ', עַל זֶה צְרִיכִים לְמַחֹת וְלֹא לְוֹתֵר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי יְהוּדוּת לֹא נִתְּנָת לְפִשְׁרוֹת, וְעַל יְהוּדוּת צְרִיכִים לְמַסֵּר אֵת נַפְשׁוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וּבְמִקוֹם שֵׁישׁ חֲלוּל הַשֵּׁם, אִין נוֹתְנִים כְּבוֹד אֶפְלוֹ לְרַב, וּמְכַל שְׁפָן שְׁרוּאִים מֵה שְׁקוּרָה הַיּוֹם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִקִּימוּ רַע-בְּנִים קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים, עֲמֵי אַרְצִים גְּמוּרִים, וְהַמוֹן-עִם הוֹלֵךְ שׁוֹלֵל אַחֲרֵיהֶם, וּבְכַרְטִיּוֹת אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִעֲדוֹת הַמְּזֻרָח, שְׁאוֹתָם לְמַדּוֹ שְׁאָסוּר לְדַבֵּר עַל "כְּבוֹד הַרַב", כָּף הַעֲבִירוֹ אוֹתָם עַל הַדַּת, כְּמוֹ שְׁאֲנֵי רוֹאֶה בְּיִבְנָאֵל מִי שֵׁם "הַרַב", קָל וּפּוֹחֵז מְלַבֵּשׁ בְּאִיצְטָלָא דְרַבָּנָן, וְלַצְעָרֵי הַרַב, הוּא חוּטֵא וּמַחְטִיא אֵת הַרְבִּים, שְׁחֻטֵא הַרְבִּים תְלוּי בּוּ.

רלב אָשֶׁר כב תסח בַּנְחַל

הַמְקוּוֹה בְּכָל־אֵינָהּ כְּשֶׁרָה [לא הִיָּה מִיָּם בְּאוֹצָר, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, נִמְצָא שָׁזָה פְּשׁוּט אִמְבִּטְיָה], וְהַכְּשִׁיל וּמַכְשִׁיל בְּאִסּוּרֵי כְּרִיתוֹת, הָעֲרוּב הִיָּה קָרוֹעַ וְכוּ', לֹא גָתַן לָנוּ לְפִתְחַ חֲנוּף כְּשֶׁר וְכוּ' וּמִסֵּר וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ עַל יְמִין וְעַל שְׂמָאל וְכוּ', וְלִכֵּן בְּזֶה אִסּוּר לְוֹתֵר, וְעַל זֶה אֵין תְּשׁוּבָה בְּכָל־ל, כִּי חוּטֵא וּמַחְטִיא אֶת הַרְבִּים — אֵין לוֹ תִּקְוָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיף אוֹתָנוּ עַל דְּרָף הָאֲמֵת, וַיִּזְכְּנוּ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת תּוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְנִזְכָּה לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵינוּ בְּדֶרֶךְ הָאֲמֵת, הַתּוֹרָה וְהָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', אֵין עֲצָה אַחֲרַת, רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֵיעֲצֶךָ, וַיְהִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמָּךְ, אַתָּה גֵּר בְּיַבְנָאֵל, שָׁזָה סֵף הַכַּל חֲמִשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת מְצִיּוֹנוֹ שֶׁל רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַגֶּס, רָאָה לְהִיּוֹת רְגִיל לְבוֹא אֵל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ, וְשֵׁם תִּשְׁפֹּף אֶת לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי צִיּוֹנוֹ מְסֻגָּל לְנִסִּים, וְאִם קָשָׁה לָךְ לְנִסֵּעַ בְּכָל פַּעַם, עַל-כָּל-פָּנִים צֵא בַּחוּץ, כִּי יַבְנָאֵל מְלֵאָה שְׂדוֹת, וְכֵן מְסַבֶּכֶת עִם הָרִים, וְשֵׁם תִּסְתַּבֵּב בֵּין הָהָרִים וְהַשְּׂדוֹת, וְתִשְׁפֹּף לְבָבְךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים, כִּי כָף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רנ): הַטְּבַע מְחַיֵּב כָּף, וְתִפְלָה מְשַׁנָּה אֶת הַטְּבַע.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כב תסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ב סִינן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ זָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, לַמּוֹד גִּמְרָא קִדְּם הַתְּפִלָּה מְטַהֵר אֶת הַמַּח־מִחְשָׁבָה, וּמְנַקֵּה אוֹתָהּ מִכָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, וְאִם בְּגִי-אָדָם הָיָה יוֹדְעִים מַה זֶה לַמּוֹד גִּמְרָא קִדְּם הַתְּפִלָּה, הָיָה עוֹשִׂים לְעֶצְמָם שְׁעוֹר אֶפְלוֹ בְּאִמִּירַת גִּמְרָא, כִּי זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּבְגִי-אָדָם טוֹעִים וְאוֹמְרִים, שֶׁרַק אִמִּירַת זֶהר וְתַקוּנִים מְזַכֵּךְ, אֲבָל לֹא יוֹדְעִים שְׁגָם אִמִּירַת גִּמְרָא מְטַהֶרֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂיִתְמִיד גַּם בְּאִמִּירַת מְשֻׁנִּיּוֹת וּגְמִרָא, וְגַם בְּאִמִּירַת זֶהר וְתַקוּנִים, וְאֵל יִסְתַּפֵּל כָּלֵל עַל מַה שֶּׁאֲחֵרִים אוֹמְרִים וְכוּ', צוֹחֵק מִי שֶׁצוֹחֵק הָאֲחֵרוֹן, אֶחָד זָכָה לְעֵבֶר כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים בִּימֵי חַיָּיו שֶׁשָּׂה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה, ש"ס, בְּכָלֵי וִירוּשָׁלַיִם וְתוֹסֵפֶתָא, זֶהר וְתַקוּנִים וְכוּ', וְאֶחָד עָבְרוּ עָלָיו כָּל יְמֵי חַיָּיו רִיקָנִים מִכָּל זֶה וְכוּ', עֲכָשׁוּ אֶשְׂאֵל אוֹתָךְ, בָּא הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן — מַה יֵּשׁ לָזֶה, וּמַה יֵּשׁ לָזֶה? זֶה יֵשׁ לוֹ יוֹם אַחַר יוֹם לִיְצַנּוֹת וְכוּ', וְזֶה יֵשׁ לוֹ יוֹם אַחַר יוֹם פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְדָפִים גִּמְרָא, וְזֶהר וְתַקוּנִים וְכוּ'.

זְכֹר מַה שֶּׁהַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם אוֹמֵר (מְשַׁלֵּי ט, יב): "אִם חֲכָמָה — חֲכָמָה לָךְ, וְלִצְפָה — לְבַדְּךָ תִּשְׂא"; אִם אִתָּה חֲכָם, אִתָּה לְעֶצְמָךְ, וְאִם אִתָּה לֵץ — אִתָּה מִתְלוֹצֵץ רַק מֵעֶצְמָךְ. תִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כב תע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר שָׁמַר לֹא לְחֹשֶׁב הַרְבֵּה וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל אָמַר בְּעֵינֵי תַקּוּן הִבְרִית: נִישָׁט אֵיבָעַר טְרַאכְטִין (הֵינּוּ לֹא לְחֹשֶׁב וּלְהִרְהַר מַה שְׁעָשָׂה כָּבָר), פִּי הַמַּחְשָׁבָה הִיא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְצָרִיכִים לְשָׁמַר עַל קִדְשַׁת הַמַּחְשָׁבָה. וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַגְבִּיל עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת תָּמִיד עָסוּק עִם מַשְׁהוֹ, וְלֹא לִילֵף בְּטֵל, חֵס וְשְׁלוֹם, פִּי כֶּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת נט.): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי זַמָּה וְלִידֵי שְׁעָמוּם (שְׁגָעוֹן), וְלִכֵּן זִיָּעֵן אֹן טְרַאכְטִין דָּאס אִיז דִּי עֲרַגְסְטֵעַ זְאָף (לִישֵׁב וְלְחֹשֶׁב וְלֹא לַעֲשׂוֹת כָּלוּם, זֶה הַדְּבַר הַכִּי גְרוּעַ), פִּי כְּשֵׁיִשׁ לְאָדָם זְמַן לְחֹשֶׁב, עַל-יְדֵי-זֶה בָּא לִידֵי חַטָּאִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

וּכְדָאִי אָפְלוּ לְלַקֵּט מַסְפָּרִים כָּל מֵינֵי תוֹרוֹת וְשִׁיחוֹת, הַעֲקָר לְהִיּוֹת עָסוּק עִם מַשְׁהוֹ, אָבֵל לֹא לִישֵׁב בְּטֵל, וּמַה טוֹב וּמַה נְעִים, שְׂיָכוֹל גַּם לְמַצָּא אִיזוֹ עֲבוּדָה, פִּי (אָבוֹת פָּרַק ב, ב): טוֹב תוֹרָה עִם דְּרָף אָרֶץ, שְׂיָגִיעַת שְׁנִיָּהֶם מִשְׁפַּחַת עוֹן.

אֵל תַּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, פִּי חֲבַל עַל כָּל רַגְעַ שְׁהוּלְךָ לְאָבוּד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁר   כב תעב — כב תעג   בַּנְחָל   רלה

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר גַּם הָאֲמִירָה בְּעֶלְמָא הִיא מְסַגֶּלֶת מְאֹד, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת לִמּוּד וְאֲמִירַת מְשֻׁנִּיּוֹת, הָיוּ עוֹסְקִים בָּזֶה תְּמִיד. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ג'): אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת הָאֵלוּ מִתְקַבְּצוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת מְשֻׁנִּיּוֹת; וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּלִמּוּד וְאֲמִירַת מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאִם חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ, שֶׁרַק בְּזִכּוֹת זֶה יִתְקַבְּצוּ מִהַגְּלוֹת הָאֶרְכָּה וְהַפְּרָה וְכוּ', אֲזִי עָלִינוּ לְקַיֵּם זֹאת בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כב תעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ לְהִיּוֹת רַגִּיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה יְסוּד גְּדוֹל בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב — לְזֹרֵק אֶת שְׁכָלוֹ וְדַעְתּוֹ וְחֲכָמְתוֹ הַמְּדַמִּית, וּלְהַרְבּוֹת בְּדַבּוּרֵי תַפְּלָה וְשִׂיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ.

וְדַע לָךְ, שְׁאֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ הוּא הַמְּקוֹם הַכִּי טוֹב לְהִתְחַבֵּא וּלְהַנְצִל עַל-יְדֵי-זֶה מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כב תעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין מה שקורה ביבנאל וכו', דע לך, שמי שצריך להיות אחראי על היהדות וכו', הוא חוטא ומחטיא את הרבים וכו', ולנו אין שום שיכות אליו כלל, כי חלקנו רק בתורה וביראת שמים, וזה משחית וקל ריק ופוחז וכו' וכו'.

ועלי לומר לך, שהחכם מכל האדם אומר (משלי יז, טו): "מצדיק רשע ומרשיע צדיק, תועבת הוי"ה גם שניהם", בודאי יהודי צריך לדון לכף זכות את הזולת, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפכ), שאפלו רשע גמור, צריכים לדון לכף זכות, אבל אתה שוכח, כי רבנו ו"ל אומר (ספר-המדות, אות מריבה, סימן סו): אסור לדון את המסית לכף זכות, אחד שמסית ומדיח נגד כל הקדוש לעם ישראל, ומזלזל בטהרת המשפחה וכו', המקנה אינה כשרה כלל, ומכשיל את כלם באסורי פרישות, רחמנא לצלן, ומזלזל בערוב, ולא נותן לתקנו, ומכשיל באסורי שבת החמורים, ומה גם מסית ומדיח את תושבי המקום עלינו, שאנחנו עוד נכבש אותם, ונסגר כבישים בשבת וכו', [והם השוטים חושבים שפך יהיה], ולכן הם מרבים שנאה נגדנו, והוא מוסר אותנו על ימין ועל שמאל וכו', אדם כזה רשע מרשע, טמא מטמא, ומי שדן אותו לכף זכות, סימן שהוא אינו מזרע ישראל, ומי יודע אם לא נתקיים בך (משלי יז, כג): "שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט", ודע לך, שיש שחד דברים, ומי יודע בפה שחד אותך וכו', עד שאתה מחזיק כמוהו ולהטיף לנו מוסר.

אוי לעינים שפך רואות וכו', שאלו נקראים מנהיגים, רחמנא לצלן, מהם ומהמונם.

אנחנו יהודים מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא ובתורתו הקדושה, ואין לנו שום שיכות אל מלכות המינים, אנחנו נחנף את ילדינו

אֲשֶׁר   כב תעד — כב תעה   בְּנַחֵל   רלוז

בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְהִירָאָה כְּפִי שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וּמֵאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ
בְּדַרְךְ הַסְּלוּלָה לָנוּ מְדוּר דוּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ג סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְגִבּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאוּ אֶתְּךָ וְאֶשְׁתְּךָ לְהִתְחַזֵּק עַד מָאֵד, לְשֹׁמֵר לֹא לְהַכְנִיס
בְּמַרְיבוֹת בֵּינֵינוּ, כִּי זֶה מְקוֹר הַטְּמָאָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן סו): בְּמִקּוֹם מְרִיבָה — שֵׁם הַשֵּׁטֶן; וְלִכֵּן
תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ, שֶׁהַשֵּׁטֶן לֹא יִהְיֶה בְּבֵיתְךָ, וְעֵצָה הִיעוּצָה
הִיא — לְדַם וְלִשְׂתֵּק, וְלֹא לְעֵנּוֹת כְּשֶׁהִיא מִתְנַפֶּלֶת עֲלֶיךָ וְכוּ',
וְתִרְאֶה — בְּרַגַע שֶׁאֶתְּךָ לֹא תַעֲנֶה עַל הַצְּעָקוֹת שֶׁלָּהּ וְעַל הַבְּקָרָת
שֶׁעוֹשֶׂה לָּךְ וְכוּ', אֲזִי הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

רַק חֲזוּק וְאַמִּץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִאֲמִין לִי, בְּזֶה
שְׁשׁוֹתְקִים, בְּזֶה מְגַלִּים שֵׁיִשׁ לִי אֲמוּנָה, וְהַשְׁתִּיקָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת
בְּצוּרָה כְּזוֹ לֹא לְצַעַר אֶת הַזּוּלָת, אֲלֵא אֲנִי מוֹסֵר אֶת עֲצָמֵי וְאֶת כָּל
כְּלֵי אֲלִיךָ יִתְבָּרַךְ, וְאֲזוֹ בּוֹ בְּרַגַע יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וַיִּלְךְ לָךְ
כְּסֵדֶר, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פב): כְּשֶׁאָדָם
מִבְּטֵל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, אֲזִי מִתְחִיל לִילֵךְ הַכֹּל כְּסֵדֶר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כב תעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

רלח אָשֶׁר כב תעו בנחל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְבְנֵי הַיָּקָר ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנֶכוֹן קְבִלְתִּי אֶת הַמִּבְחָן שֶׁלָּךְ בְּגִמְרָא סְפָה, וְקִבַּלְתָּ צִיּוֹן כָּל-כָּף
טוֹב, וּמִמֶּשׁ אָנִי וְאִמָּךְ תַּחֲיֶה מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחִים עַל הַצְּלָחָתְךָ
בְּלִמּוּדִים, וּבְמִדּוֹת וּבְיִרְאַת שָׁמַיִם, רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ כָּךְ, וְתַעֲלֶה מַעֲלָה
מַעֲלָה עַל בְּמַתִּי הַתּוֹרָה וְהַיִּרְאָה.

פֹּה אֶתְנוּ הַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם, הַיִּינוּ הַיּוֹם בְּמִקּוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים:
מְרוֹן, צֶפֶת, טְבֵרְיָה, וְהַתְּפִלָּנוּ הַרְבֵּה עַל הַצְּלָחָתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...
אָבִיךָ.

כב תעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְנַהֵג יָפָה וּבְסִבְלָנוּת, וְתִזְרַק אֶת
הַכֶּעַס וְהַקְּפָדוֹת מִמֶּךָ, כִּי הַכֶּעַס וְהַקְּפָדוֹת מוֹרִידִים אֶת הָאָדָם
לְשָׂאוֹל, חֵס וְשָׁלוֹם, וְעַל-כֵּן הִרְגַּל עֲצֻמָּךְ בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוּת, וְאִזּוֹ
תִּצְלִיחַ.

הוֹרִיךְ הַיָּקָרִים מְאֹד שְׂמֵחִים שְׂאֵתָה לּוֹמֵד, וְרְאֵה בְּאֵמֶת
לְהַתְמִיד בְּגִירָסָא בְּמִשְׁנֵיּוֹת, וְכֵן לְחֹזֵר אֶת הַגְּמְרָא שְׂאֵתָם לּוֹמְדִים
— מְסַכַּת סְפָה וּמְסַכַּת תַּעֲנִית.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּצְיֵת אוֹתִי בְּזוֹה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִיּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

שָׁמַעְתִּי שְׂאֵתָה מִפְּרִיעַ בְּלִמּוּדִים וְכוּ', וְכֵן אֵתָה מִתְנַהֵג כְּיֶלֶד קֶטָן וְכוּ', לְזֹאת אָנִי מְזַהֵר אוֹתָךְ בְּאִזְהָרָה חֲמוּרָה, שְׁתִּשְׁנָה אֶת מִדְּתָךְ, וְאִם לֹא, תִקְבַּל מִמְּנִי עֲנֹשׁ מְאֹד חֲמוּר, שְׁתַּחֲרַט אַחֲרֶיךָ.

הוֹרִיךְ הַיְקָרִים כָּל-כָּף שְׂמֵחִים שְׂאֵתָה לוֹמֵד, וּפְתָאֵם אָנִי מִקְבַּל דְּוִיחַ שְׂאֵתָה מִפְּרִיעַ, וְעַל-כֵּן אֶקְנֶה, שְׁעוּד הַיּוֹם הַזֶּה תִּשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְתִפְסִיק לְרִיב לְגַמְרִי.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, אִם לֹא תִצְיֵת — תִקְבַּל עֲנֹשׁ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה.

תִּעֲזֹב כְּבָר אֵת הַיְלָדוֹת שְׁלֶךְ, יֵשׁ לָךְ כְּשֶׁרוֹנוֹת מְאֹד מְאֹד טוֹבִים, וְאֵתָה יְכוֹל לְנַצֵּל אוֹתָם לְהַתְמַדָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבִפְרָט בְּשִׁקִּידָה בְּמִשְׁנִיּוֹת, וּלְחֹזֶר בְּשִׁעוּרִים בְּגִמְרָא שְׂאֵתָם לוֹמְדִים — מִסְּכַת סְכָה וּמִסְּכַת תְּעִנִּית.

אֶקְנֶה שְׁתִּצְיֵת אוֹתִי, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ו סִיּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֶל תְּלִמִּידי "חִסְדֵי בְּרֶסֶלֶב", שְׁמֵרֵם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד.

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּתְּמִידוּ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי מֵה נִשְׁאָר מִהָאָדָם אִם לֹא תּוֹרָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אָבוֹת פְּרָק ו'): אֵין

רמ   אֲשֶׁר   כב תעט   בנחל

מְלוּיֵן לוֹ לְאָדָם, לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. אַתֶּם כָּבֵר לֹא יְלָדִים קְטַנִּים, אֲלֵא אַחַר גֵּיל הַבַּר-מִצְוָה, לְזֹאת, רְאוּ לְקַחַת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתַתְּמִידוֹ בְּשֵׁתֵי הַמַּסְכָּתוֹת שְׂאֵתֶם לומְדִים עֲכָשׁוּ בִישִׁיבָה: הֵן מַסְכַּת סֵפֶה, וְהֵן מַסְכַּת תַּעֲנִית, וַיִּתֵּר הַפְּנָאִי תַגְרָסוֹ הַרְבֵּה פְרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי בֶן עֶשֶׂר — לְמִשְׁנָה, אָמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ, וּבֶן חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה — לְגַמְרָא (אָבוֹת ה, כא), נִמְצָא שְׁבַחְמֵשׁ שָׁנִים אֵלּוּ צָרִיכִים לְהַתְּמִיד בְּיוֹתֵר בְּלַמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, לְזֹאת אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם, שְׁכַל אַחַד מִכֶּם יִרְשֵׁם בְּפִנְקָס כַּמָּה פְרָקִים לְמַד בְּכָל יוֹם, וּכְשֶׁאֲבוֹא — אֲבַדֵּק אֶת זֶה.

נָא וְנָא הַתְּנַהֲגוּ בְּדַרְךְ אֶרֶץ גְּדוֹלָה, וְלֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, וְאֵז תְּצַלִּיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תעט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה לְחַתְּנֵי הַיָּקָר לִי כַּבְנֵי ר' ... גְרוּ יֵאִיר.

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

וְהִנֵּה תִקְבַּל פֶּה רְצוּף מַכְתְּבִים לְתַלְמִידִים. מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאֵתָה מַחְזִיק אוֹתָם הַיָּטֵב, וּמֵה שְׂקָרָה וְכוּ', זֶה רַק מְקַרְהָ חֲרִיג, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַעֲנִישׁ אוֹתָם בְּיוֹתֵר, וְלֹא יִחְזֹר שׁוּב. וְלִכֵּן אֵל תִּפְּל בְּרוּחְךָ כָּלֵל, אֲנִי מְקַנְהָ שְׂמֵאֹד מְאֹד תְּצַלִּיחַ עִם הַתַּלְמִידִים. בְּאִים אֲתִי עוֹד שְׁלֹשָׁה, וְכֵן יִצְטָרְפוּ גַם בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית עוֹד כַּמָּה, וְתִהְיֶה, אִם יִרְצֶה הַשָּׁם, כֶּתֶה טוֹבָה מְאֹד, וְתִהְיֶה לְךָ גַם פְּרִנְסָה וְגַם סְפוּק רִוְחָנִי מִהַלְמוּד.

אֶתְמוּל הֵייתִי בְּמִקוּמוֹת הַקְּדוֹשִׁים: מְרוֹן, צֶפֶת, טְבֵרְיָה,

אָשׁוּר   כב תפ — כב תפא   בַּנְחֹל   רמא

וְהִזְכַּרְתִּי אֶתְכֶם לְטוֹבָה בְּכֹל מְקוֹם (לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַפְּנִיס אֶל הַוְרִיךְ, כִּי חָמִי תַמִּיד מְמַהֵר כְּדַרְכּוֹ, וְלָכֵן מְנַע מִמֶּנִּי זֹאת).

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִכֶּם רַק הַטוֹב...
חָמִיךְ.

כב תפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר, שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה צְרוּת בִּישִׁיבָה, לְזֹאת אֲנִי מִזְהִיר אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁנֶה אֶת הַנְּהַגוֹתֶיךָ, וְתִחְזֹר הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וּכְשֶׁאֲבוֹא, אֶתֵּן לָכֶם פְּרָסִים מְאֹד יְפִים.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ שְׁצִיֵּת אוֹתִי.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חָמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתְךָ, ט"ז סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֶל אֶהוּבִי, חֲתָנִי פְּבֻנֵי ר' ...
גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶקְוֶה שֶׁהַכֹּל בְּסֵדֶר שָׁם בִּישִׁיבָה. רְאֵה לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִכְּחֹן, וְתֹאמַר לָהֶם, שְׁאַתָּה תִּשְׁלַח לִי דֶרֶךְ פָּקֵס אֶת תּוֹצְאוֹת הַמִּכְבָּן, וְכֵן אִם אֶפְשֶׁר לְסֵדֶר בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת הַבַּחֲוָרִים, שִׁיאֲכָלוּ אֶצְלָם עַל שִׁבְת־קֶדֶשׁ — מַה טוֹב וּמַה נְעִים. אֶצְלָנוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַכֹּל בְּסֵדֶר, וּמִי יִתֵּן, שְׁנִזְכֶּה לְגוֹר כָּאֵן, אֲשֶׁר אֵין תּוֹרָה כְּתוּרַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה טז, סִימָן ד').

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תפכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, ט"ז סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי
הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, כָּאֵן הַכֹּל עַל גִּבּוֹן, אִף שֵׁשׁ הֶרְבֵּה בְּלִבּוֹלִים וְכוּ',
עַם כָּל זֹאת מִתְקַיֵּם עֵינַי בְּעֵינַי "וְאֵתָה מְרוֹם לְעוֹלָם ה'" (תְּהִלִּים צב,
ט), וְכִמּוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י: 'לְעוֹלָם יָדָךְ עַל הַעֲלִיּוֹנָה', וּמִקְוִים שִׁיְהִיָּה
לְשׁוֹנָאִים כָּאֵן עוֹד מְעַט מִפְּלֵה גְדוֹלָה, וַיֵּשׁ מְצִיאוֹת גְּדוֹלָה לְהַפִּיל
לוֹ אֶת כָּל הַמוֹעֲצָה, וְ... יִחְזֹר לְהִיּוֹת רֹאשׁ הַמוֹעֲצָה, וְהַכֹּל תְּלוּי
בְּרַחֲמֵי שָׁמַיִם הַמְרַבִּים, כִּי אֶפְלוּ רִישׁ גִּבּוֹתָא מִן שָׁמַיָא מוֹקְמִינָן
לִיה (בְּרַחוֹת נח:).

רְאֵה לְתַפְסֵ חֶזֶק אֶת ... וְהוּא מְכַרַח לְהִיּוֹת בְּשַׁעוּרִים וּבִבְחִינּוֹת,
וְשִׁישְׁמֹר אֶת פִּיּוֹ וְלֹא יִשְׁתַּלֵּט עַל הַקְּטַנִּים, וְכֵן אִם אֶפְשֶׁר לְדַאֵג
לְסֵדֶר אֶת הַבְּחוּרִים, שִׁיְהִיָּה לָהֶם אִיפֹה לְאָכַל עַל שַׁבַּת-קִדְשׁ.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ רַק טוֹב...

אִם אֶפְשֶׁר לְהַמְשִׁיךְ לְתַקְתַּךְ בְּ"אָשֶׁר בַּנְחַל", אִיפֹה שֶׁ... אוֹחוֹז,
כְּמִדְמָה מְשֻׁנָּה תִשְׁמ"ו.

כב תפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל אֱהוֹבֵי, חֲתַנִּי כְּבִנִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם יְכוֹלִים לְזַרְזֵ אֶת עֲנִיָּן הַבְּטוּחַ, כִּי

אָשֶׁר   כב תפד   בַּנְחָל   רמג

פְּשוּט כְּשֶׁאֵנִי חוֹזֵר, הוּא מְכַרַח לְנִקּוֹת אֶת הַבַּיִת, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל
מַה שְּׁבִיכּוֹלְתָּךְ לְלַחֵץ עַל חֲתַן הַיּוֹדֵךְ, שְׂיָבִיא פְּקָח.

כָּאֵן הַכֹּל עַל נִכּוֹן.

חֲמִידָה, הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

כב תפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ח סִינֵן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה וְכוּ' (כְּמוֹ שְׂאֵתָה כּוֹתֵב),
זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת עַד הַסּוֹף, הֵינּוּ לְקַיִם אֶת כָּל הַמְצֻוֹת, אֵין דְּבַר כְּזָה
לְבָרֵר לְעַצְמוֹ אֵילוֹ מְצֻוֹת כֵּן וְאֵילוֹ מְצֻוֹת לֹא וְכוּ', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ־
הוּא נִתֵּן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, שְׂבָה תְּרִי"ג מְצֻוֹת — רַמ"ח מְצֻוֹת עֲשֵׂה
כְּנֶגֶד אֵיבְרֵיוֹ שֶׁל אָדָם, וְשִׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה כְּנֶגֶד גִּידֵיוֹ שֶׁל אָדָם.
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא קָמָא צ.ב.): אַתֶּם נִקְרָאִים אָדָם, וְאֵין
אֲמוֹת הָעוֹלָם נִקְרָאִים אָדָם; כִּי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם דְּגַמַּת פְּרָצוּף
הָעוֹלָמוֹת, שֶׁהֵם דְּגַמַּת אָדָם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (בְּרֵאשִׁית א, כו): "נַעֲשֶׂה
אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ", וַיּוֹדַע שְׁשֵׁם לְמַעַלָּה אֵין צָלֵם וְאֵין דְּמוּת,
אֶלָּא הַכֹּל אֲוֵרוֹת רֵוִחַנִּיִּים, וְלִכֵּן עַל-יְדֵי קִיּוֹם מְצֻוֹת עֲשֵׂה, אוֹ מְנִיעֵה
מִלְּעִבֹר עַל לֹא תַעֲשֶׂה, מִמְּשִׁיךְ עַל נִשְׁמָתוֹ אוֹר עֲלִיוֹן, וְזוֹכֵה לְהִיּוֹת
דְּבוּק בְּדַבְּקוֹת אַמַּת בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן אֵל תַּחֲשֵׁב כְּךָ וְכוּ', אֶלָּא יְהוּדִי הוּא חֶלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל
מִמַּשׁ, לֹא-כֵן גּוֹי עָרַל טָמֵא, זֶה חִיָּה בְּדְמוּת אָדָם, פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ,
חִיָּה טוֹרְפָת, וְרֵאֵינוּ אֶת זֶה בְּמִשְׁךָ כָּל הַדּוֹרוֹת אֵילוֹ רוֹצְחִים הֵם,
אֵילוֹ אֲכֻזָּרִים הֵם, הֶרְגוּ, שְׁחָטוּ וְטָבְחוּ, חָנְקוּ וְשָׂרְפוּ בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת

מִשְׁנוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עַל לֹא דָבָר, רַק מַחֲמַת שְׁהֵם יְהוּדִים. וְלִכֵּן
אוֹי לוֹ לְאָדָם שְׁרוּצָה לְדַמּוֹת עֲצָמוֹ אֲלֵיהֶם.

הַהִכָּרַח לְקַצֵּר מִפְּנֵי הַטְּרָדָה...

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תפה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, י"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל
אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל
צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (סִפְר־הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק): הָאָדָם
נִכְרַ כְּפִי הַתְּקָרְבוֹתוֹ, כְּשִׁרְוֹאִים לְמִי הוּא מְקַרֵּב. אֵיךְ יְכוּלִים לְהַכִּיר
אֶת הָאָדָם? אִם יוֹדְעִים לְמִי הוּא מְקַרֵּב. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קמ), כְּתוּב (אִיּוֹב לו, ז): "בְּיַד כָּל אָדָם יִחַתּוּם לְדַעַת
כָּל אֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ"; הֵינּוּ בְּצַדִּיק בְּעֲצָמוֹ אֵינן לָנוּ שׁוֹם תְּפִיסָה, כִּי
הַצַּדִּיק דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַרְבָּעִים, חֲמֵשִׁים שָׁנָה הוּא עוֹבֵד
אֶת הַשָּׁם בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, עַד שֶׁנִּזְדַּבֵּךְ לְגַמְרֵי, וּמַחוּ דְּבוּק
בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְאֵיךְ יֵשׁ לָנוּ תְּפִיסָה בְּצַדִּיק?! סוּף כָּל סוּף
עֲלִינוּ לְזַכֵּר הַיְכֵן אָנוּ נִמְצָאִים וְמָה עֲשִׂינוּ, וּבְאֵיזָה לְכַלּוֹף אֲנַחְנוּ
מִנְחִים, וְאֵילוֹ מִדּוֹת וְתַאֲוֹת רַעוֹת מִתְּגַבְּרוֹת עֲלִינוּ?! וְלִכֵּן עִם מַח
פָּגוּם וּמְזוּהָם, מֵלֹא הִרְהוּרִים רַעִים, עִם עֵינַיִם מְלַכְלָכוֹת הַמְּסַתְּפָלוֹת
עַל כָּל אֲשֶׁה הַהוֹלֶכֶת בְּרַחוּב, וְעִם כְּעַס וּקְפָדוֹת, וְעִם דְּבוּרִים רַעִים:
לְשׁוֹן-הַרְעָה, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, וְאֵיךְ עִם כָּלֵם כְּאֵלוֹ, אֲנַחְנוּ יְכוּלִים
לְקַבֵּל אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל?! אֵיךְ יֵשׁ לָנוּ אֶפְלוֹ הַשְּׂגָה בְּצַדִּיק?! וְלִכֵּן
בְּצַדִּיק אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוֹם פָּנִים שְׁתַּהַיָּה לָנוּ אֵיזוֹ תְּפִיסָה וְהַשְּׂגָה. אֵלֹא
מָה? אִם מְסַתְּפָלִים עַל אֲנָשֵׁינוּ, וְרוֹאִים אֵיךְ הֵם מִתְּגַהֲגִים וּמַהִי

הַנְהַגְתָּם וְדַרְכָּם, מֵהֶם הַכְּסוּפִים שְׁלָהֶם, מֵהוּ הַרְצוֹן שְׁלָהֶם, עַל-יְדֵי-
 זֶה יְכוּלִים לְתַפֵּס בְּגִדְלַת הַצְדִּיק. וּמִסְבִּיר רַבְּנוּ ז"ל: כְּדִגְמַת חוֹתֶמֶת,
 אִם נִסְתַּכַּל עַל הַחוֹתֶמֶת, לֹא יְכוּלִים לְקַרֵּא אֶת הָאוֹתִיּוֹת, כִּי הַכֹּל
 הוֹלֵךְ הַפּוֹף, אֲבָל אִם חוֹתְמִים עִם הַחוֹתֶמֶת עַל נֶזֶר וְכדוּמָה, אִז
 יְכוּלִים לְקַרֵּא אֶת הָאוֹתִיּוֹת שְׁמֻנְחוֹת עַל הַחוֹתֶמֶת, הֵינּוּ מֵהַחוֹתֶמֶת
 בְּעֶצְמָה אֵין יְכוּלִים לְהִבִּין דְּבָר, אֲבָל כְּשִׁחוֹתְמִים עִמָּה — אִז רוֹאִים
 יָשָׁר. כְּמוֹ-כֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: אֶת הַצְדִּיק בְּעֶצְמוֹ לֹא יְכוּלִים לְהִבִּין
 וּלְהַפִּיר, אֲדַרְבֵּה הוּא נִדְמָה לָנוּ כִּהַפּוֹף מִשְׁכַּלְנוּ, אֲבָל עַל-יְדֵי
 תְּלַמִּידוֹ יְכוּלִים לְהַפִּיר מִיָּהוּ. וְזֶה הַפְּרוּשׁ: 'בֵּיד כָּל הָאָדָם' — זֶה
 הַצְדִּיק, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "כִּי זֶה כָּל הָאָדָם", וְדוֹרְשִׁים חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים: כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ לֹא נִבְרָא אֶלָּא לְצוּרֹת לְזֶה הַצְדִּיק, וְהוּא
 נִדְמָה כְּחוֹתֶמֶת, לֹא יְכוּלִים לְקַרֵּא מִמֶּנּוּ שׁוּם דְּבָר, וְאֲדַרְבֵּה, רוֹאִים
 הַהַפּוֹף, כִּי כָּל אֲשֶׁר עוֹשֶׂה, זֶה נִגְדַּר שְׁכַלְנוּ, אֲבָל 'לְדַעַת' מִיָּהוּ?
 צְרִיכִים לְהַסְתַּכַּל עַל 'אֲנָשִׁי מַעֲשִׂיהוּ' — צְרִיכִים לְהַתְּבַוֵּן עַל אֲנָשִׁי
 וְתַלְמִידוֹ.

לְכֵן צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יֵצֵא שֵׁם רַע עַל הַצְדִּיק,
 כְּמוֹ שְׁאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן ט): מִי שְׁאוּהֵב אֶת
 הַצְדִּיק, צָרִיף לְדַאֵג שְׁלֹא יֵצֵא עַל הַצְדִּיק שֵׁם רַע; וְזֶה "הֵיכַל-
 הַקִּדְּשׁ", שְׁרַבְנוּ ז"ל בְּנֵהָ. כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א,
 סִימָן ט), שֶׁהַצְדִּיק הוּא הַבּוֹנֵה 'הֵיכַל-הַקִּדְּשׁ'; וְצָרִיף לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה
 רַחֲמִים, שְׁלֹא יִפְלוּ מִ"הֵיכַל-הַקִּדְּשׁ", כִּי הַרְבֵּה נוֹפְלִים, כִּי לֹא כָּל
 אֶחָד יְכוּל לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד. וּמָה גַם שֶׁהָרַע שֶׁל אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים שֶׁעֲכָשׁוּ
 מִתְּקַרְבִּים, לֹא יִתְאַחַז בָּהֶם.

וּמָה זֶה "הֵיכַל-הַקִּדְּשׁ"? אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: אִם אֲנָשִׁים נִשְׂאָרִים
 חֲזָקִים בְּאִמּוּנָה, בְּקִדְּשָׁה, זֶה נִקְרָא "הֵיכַל-הַקִּדְּשׁ", אֲבָל, אוֹמֵר רַבְּנוּ
 ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עא), אֲשֶׁר צָרִיף כַּחַ בָּהֶם לְעַמּוֹד
 בְּהֵיכַל-הַמֶּלֶךְ. צְרִיכִים כַּחַ גְּדוֹל לְהַשְׂאֵר בְּהֵיכַל הַמֶּלֶךְ, כִּי מִלְּמַעְלָה
 מְגַרְשִׁים אֲנָשִׁים, שְׁלֹא יִשְׁאָרוּ בְּהֵיכַלָּא דְּמִלְּכָא; כִּי יֵשׁ תְּלַמִּידֵי
 חֲכָמִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם מְנַעִימִים זֶה לְזֶה בְּהַלְכָּה,
 וְיֵשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, שֶׁהֵם בְּחוּץ לְאֶרֶץ, וְהֵם חוֹבְלִים זֶה לְזֶה

בהלכה. הינו אפלו ב"היכל-הקדש" יש תלמידים שרוצים להיות עובדי ה', להתפלל שחרית, מנחה, ערבית, חצות, בכונה גדולה ובדבקות לאין סוף, ולהתבודד בכל יום אליו יתברך, ולהרבות בתפלות ובתחנונים, ורוצים ללמד תורה על-פי סדר-דָרָךְ-הלמוד של רבנו ז"ל, המובא (שיחות-הר"ן, סימן עו), בתמימות ובפשיטות גמורה, לסיים את כל התורה, תנ"ך, ששה סדרי משנה, בבלי, ירושלמי, תוספתא, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, זהר וחקונים, כל המדרשים, כל כתבי האר"י ז"ל, כל ספרי מוסר וחסידות, אלו הם מנעימים זה לזה, עוזרים אחד לשני, ומחזקים זה את זה, אבל ישנה עוד פתה, שהם חובלים זה לזה, שרק מחפשים מומים וחסרונות בזולת, ומה גורמים? שלבסוף שניהם נופלים בחוץ.

לזאת, אבקש את כל אנשי שלומנו, "חסיד בְרַסְלָב", תלמידי "היכל-הקדש", די בכל אתר ואתר, מאחר שהקדוש-ברוך-הוא עזר לי, זה כבר שלשים שנה, שהקמתי את "היכל-הקדש", ואני מגלה ומפרסם את אור רבנו ז"ל בכל העולם כלו. אבקשכם — באו עזרו לי להפיץ את אור רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה. כי לקחתי על עצמי משימה — להביא מליון אנשים אצל ציון רבנו ז"ל לראש השנה, אבל אני צריך את עזרתכם. צריכים להפיץ את אור רבנו ז"ל בכל שכבות העם. ולכן אבקש, שכל אחד מאנשי שלומנו יראה, אפלו פעם אחת על-כל-פנים בשבוע לצאת להפצה. והעקר מה שיותר נחוץ, שתשתדלו לעשות מה שיותר הוראות קבע בעבור קרן הדפסה "היכל-הקדש", כי אנו מדפיסים את ספרי רבנו ז"ל בתכלית ההדור והיפי, וכן ספרי מוהר"ת ז"ל בתכלית ההדור והיפי, ואם ירצה השם, נדפיס גם ספרי הרב מטשְהָרִין בתכלית ההדור והיפי, וספרי ר' אברהם בר' נחמן ז"ל בתכלית ההדור והיפי, וספרי גיסו ר' אלטר טעפליקער ז"ל בתכלית ההדור והיפי, ובפרט כל הספרים שזפני הקדוש-ברוך-הוא לחדש בספרי רבנו ז"ל, שהם: "שפת הנחל" — פרוש על ה"לקוטי-מוהר"ן", "נהרי אפרסמון" — פרוש על "ספורי-מעשיות", "באור-המדות" — פרוש על "ספר המדות", וכן ספרים על התורה, על המועדים, על

אָשׁר   כב תפה   בַּנְחַל   רמז

תַּרְי"ג מְצוּוֹת, עַל אַבוֹת, עַל תְּהִלִּים, פְּרוּשׁ עַל הַסְּדוּר, עַל חֲגֵי יִשְׂרָאֵל: פֶּסַח, שְׁבוּעוֹת, סְכוּת. וְעַל כָּל כְּתָבֵי הָאֲר"י ו"ל, שְׁגַם יְלָדִים יִבְנֵי מָה הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ רוֹצֶה מֵאֲתָנוּ. אָבֵל לְזֶה צָרִיכִים הוּן תּוֹעֲפוֹת, וּבְזָה שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִשְׁתַּדֵּל, שֶׁבְּכָל שְׁבוּעַ יִבִּיא לְכָל הַפְּחוֹת שֶׁלֹּשׁ אוֹ אַרְבַּע הוֹרְאוֹת קָבַע, זֶה יִתֵּן לָנוּ דְחִיפָה, שְׁנוּכַל לְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, שְׁמֵאוֹת וְאַלְפִים וְרַבְּבוֹת רַבְּבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים מִתְקַרְבִּים אֶל דְּרָךְ רַבְּנוּ ו"ל, דִּיקָא עַל-יַדֵּי הַחֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרַסִים, וְאִין זֹו מְלִיצָה בְּעֵלְמָא, אֶלָּא אַתָּם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת סְקָר וְלִשְׂאֵל, כָּל אֵלּוּ שְׁזָכוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת, כָּלֵם יֵאמְרוּ לָכֵם עַל-יַדֵּי אִיזוֹ חוֹבֶרֶת גִּתְקַרְבוּ. וְלִכֵּן "הֵיכַל-הַקֶּדֶשׁ" נִתְיַסַּד רַק עַל יְסוּד דְּבַר אֶחָד — שְׁנַקְיָם רְצוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְנִלְמַד הַמוֹן סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כִּי רַק עַל-יַדֵּי לַמוּד סְפָרֵי הַקְּדוֹשִׁים, אָנוּ מְקַרְבִּים אֵלָיו ו"ל, וּבְלֵי לַמוּד סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אִינְנוּ מְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ו"ל כָּלֵל וּכְלָל. וְאֵל תַּחֲיוּ בְּאַשְׁלִיּוֹת, אִי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת חֲסִיד בְּרִסְלָב, בְּלֵי לִידַע "לְקוּיטֵי-מוֹהֲר"ן" בְּעַל-פֶּה. רַבְּנוּ ו"ל רָצָה שְׁנַחֲזוֹר הַרְבֵּה בְּסִפְרוֹ, עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּינוּ עַל-פֶּה. וְאָמַר, שְׁעַל-יַדֵּי סְפָרוֹ, יְהִיָּה אָדָם נַעֲשֶׂה בַעַל תְּשׁוּבָה גָּדוֹל, וּבַעַל מַחֲזִין וְהַשְּׁגָה, וְיִפְתָּחוּ לוֹ הַשְּׁגוֹת אֱלָקוֹת. וְלִכֵּן, אֲשַׁרֵּי הָאָדָם שְׁאִינוּ מְטַעֶה עַצְמוֹ, וְלוּמַד הַרְבֵּה "לְקוּיטֵי-מוֹהֲר"ן" בְּכָל יוֹם, עַד שֶׁשְׁגוּר עַל לְשׁוֹנוֹ בְּעַל-פֶּה, וְרַק בְּזֶה תְלוּיָה הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ו"ל.

וְזֶה מְלַמְּדִים בְּ"הֵיכַל-הַקֶּדֶשׁ", וְלֹא שׁוּם דְּבַר אַחַר, וְאֵל יְהִיָּה לָכֵם שׁוּם עַסְק עִם אֶף אֶחָד! וְכֵן עַסְקֵנוּ — לְהַפִּיץ אוֹר רַבְּנוּ ו"ל לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְכֵן לְהַתְפַּלֵּל הַתְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחֶה מְעָרִיב, חֲצוֹת, וְכֵן לְהַתְּבוּדָד לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעֲקָר — לְלַמַּד הַרְבֵּה תוֹרָה בְּכָל יוֹם, מְקַרָּא — פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, מְשָׁנָה — מִי שְׁזוֹכָה לְתַפְס בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקֵי מְשֻׁנְיוֹת, אִין לְמַעְלָה מְזָה בְּתַקוּן הַבְּרִית. וְרַבְּנוּ ו"ל גִּתֵּן תַּקוּן לְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ לוֹמַר ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיוֹת, כַּמּוּבָא (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימֵן קפ"ה), וְגַם לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל גִּתֵּן תַּקוּן זֶה. וְכֵן לְלַמַּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא: בְּכָלֵי, יְרוּשְׁלָמֵי,

תוספתא, וכן רמב"ם, טור ושלחן ערוך, כי אצל רבנו ז"ל הלכה
 היתה היסוד, וכמוכא בדבריו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ט), שעל למוד
 פוסקים בקש והזהיר את אנשי שלומנו יותר מכל הלמודים. כי גלוי
 רבנו ז"ל זה תכלית אלקות במדרגה הכי עליונה, לידע שהכל זה
 אלקות ואלקות זה הכל, מה שהעינים רואות, מה שהאזנים
 שומעות, מה שהפה מדבר, מה שהאף נושם — הכל זה אלקות,
 כי אין בלעדיו יתברך כלל, אבל מכרחים ללמד שלחן ערוך, כי
 בלי זה יכול אדם לבוא לטעיות ולעבד עבודה זרה. ולכן מצד אחד
 — צריך אדם להתבודד להקדוש-ברוך-הוא, ולבטל עצמו לגמרי
 לאין סוף ברוך הוא, כמוכא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נב), שעל-ידי
 התבודדות, אדם יכול לזכות להגיע לבטול לאין סוף ברוך הוא,
 עד שיכלל במחייב המציאות, ומצד שני — צריך אדם ללמד הרבה
 שלחן ערוך, ולא לסגת אפלו מסעיף אחד בו. ואמר רבנו ז"ל: אתם
 יכולים לחדש בספרי היכן שאתם רוצים, אבל לא לגע בשלחן
 ערוך, כי זה היתה היסוד אצל רבנו ז"ל. כי צריך את שניהם — הן
 התבודדות, ולהכלל באין סוף, והן שלחן ערוך.

ואומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן ט): מי שאוהב את
 הצדיק, צריך לשמר שלא יצא על הצדיק שם רע. אבקש את כל
 אנשי שלומנו תלמידי "היכל-הקדוש", שלא יהיה לכם שום עסק
 עם שום בריה, כל עניינינו הוא רק איך לגלות את רבנו ז"ל יותר
 לכל העולם, ואיך להביא פמה שיותר אנשים לראש השנה לאומן,
 זו כל מגמתנו, ובפרט מעדות המזרח, כי הם פלים יפים לדבר רבנו
 ז"ל, כי הספרדים הם תמימים בדרך כלל, ואי אפשר לקבל דבר
 רבנו ז"ל, אלא על-ידי תמימות, וככל שתמימים יותר — יותר
 מקבלים מרבנו ז"ל. ואלו האשפנוזים אינם מברכים כל-פך במדה
 זו, ולכן יש להם יותר מניעות להתקרב אל רבנו ז"ל. וכל הרצון
 והחשק שלי להביא מליון אנשים לציון רבנו ז"ל, ואבקשכם —
 עזרו לי! ואיך? על-ידי שתפיצו את אור רבנו ז"ל.

אבקשכם מאד, השתדלו לעשות מה שיותר נפשות להקדוש-
 ברוך-הוא, כמוכא בזהר (נשא קכח): אשרי מאן דאחיד בינא דחייבא

— אֲשֶׁרִי הָאָדָם הַמְחֻזֵק בְּיָדַיִם חַיְבוֹת, הֵינּוּ שְׂמֻקְרָב רְחוּקִים. וְזֶה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כַּמוּבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יד): "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל", יִקָּר אוֹתֵיזוֹת קָר"י, הֵינּוּ מִי שְׂפָגַם בְּפָגַם הַבְּרִית, עָקָר תִּקְוֵנוּ — לְקָרֵב בְּנֵי-אָדָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יוֹעִיל גַּם לָנוּ.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: הַחֻזֵקוּ עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, תֵּאָהָבוּ זֶה אֶת זֶה, תִּבְרָחוּ מִמַּחְלָקָת, כִּי מַחְלָקָת הִיא אִשׁ שׁוֹרְפָת, וְעַם אִשׁ לֹא מְשַׁחֵקִים, כִּי אִף פַּעַם לֹא יוֹדְעִים לְאֵיזָה כּוּוֹן תִּתְפַּשֵּׁט הָאִשׁ. וְלָכֵן בָּאוּ וּנְבָרַח מִמַּחְלָקָת. וְאִם חוֹלְקִים עָלֵינוּ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן כו): מִי שְׂמַגִּיד רִיבּוֹ לְפָנַי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רוֹאֶה נִקְמָתוֹ בְּשׁוֹנְאָיו; מִי שְׂמַסְפֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִה קוֹרָה אֶתוֹ, מִה עוֹשִׂים לוֹ, אֵילוּ צְרוֹת הֵן מְנַת חֵלְקוֹ, לְבִסוּף רוֹאֶה נִקְמָה בְּשׁוֹנְאָיו; וְלָכֵן עָלֵינוּ רַק לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲכַל לֹא לְעֲנוֹת לְבְנֵי-אָדָם, וְלֹא לְהַכְנִס בְּמְרִיבָה (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן לה): מִי שֶׁעֲצוּר בְּמֵלִין, לֹא יוּכַל אוֹתוֹ שׁוּם אָדָם; מִי שֶׁעוֹצֵר עֲצָמוֹ לֹא לְעֲנוֹת וְלֹא לְהִתּוֹפֵחַ, אוֹתוֹ אִף אֶחָד לֹא יוּכַל לְנַצַּח. לְמָה לָכֶם לְהַכְנִס בְּכּוֹפְחִים?! אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, מְרִיבָה, סִימָן סו): בְּמִקּוֹם מְרִיבָה — שֵׁם הַשֵּׁטֶן.

הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, זֶה כָּל כּחוֹ — רַק הַפֶּרֶד וּמְשַׁל', וְקָדָם שִׁירְדָה נִשְׁמָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְזֶה הָעוֹלָם, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עָשָׂה רַעַשׁ בְּשָׁמַיִם, שָׂאֵם הַנְּשָׁמָה הַזֹּאת, אֵין לִי מִה לְעֲשׂוֹת. כָּמוֹ שֶׁסִּפֵּר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר־מִצְוִיּוֹת, מַעֲשֵׂה ז', מִהוֹבּוֹב וְהַעֲפָבִישׁ), וְאָמְרוּ לוֹ: הַנְּשָׁמָה הַזֹּאת מְכַרְחָה לְרַדָּת, וְאֵתָה תִּלְךָ וְתִמְצָא לְעֲצָמְךָ עֲצָה. וְהִלֵּךְ וְכוּ' וְחִזַּר עִם אֶחָד שֶׁצָּחַק וְכוּ', וְאָמְרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁזָּה סוֹבֵב בְּכָל דוֹר וְדוֹר, כְּשֶׁמַּגְלִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל, קָם נִגְדַּד זֶה שְׂמַגְלָה אֶת רַבְּנוּ ז"ל — אֵיזָה רִיק וּפְחוּז, אֵיזָה רֶשַׁע מְרֶשַׁע, אֵיזָה נוֹאֵף כְּפֹלֵב, אֵיזָה אִישׁ מְגַשֵּׁם, וְהוּא כְּבָר צוּחַק מִמֶּנּוּ, וְעוֹשֶׂה שְׂבָנֵי-אָדָם יִצְחָקוּ מִמֶּנּוּ. וְלָכֵן צְרִיכִים לְבָרַח מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל בְּפָרְצוּפוֹ הַטָּמֵא. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן פד): בְּכָל בְּעָלֵי מַחְלָקָת נִתְגַּלְגְּלִים נִצְוִצִין מִנְשַׁמַּת דָּתָן וְאַבְיָרָם; וְיִדוּעַ הַסֵּפֶר

מִהָאָרִ"י ו"ל, שֶׁהֵלֶךְ בְּרַחוּב, וְאָחַד בְּזֵהוּ וְהִתְפָּרֵץ עָלָיו, עָנָה וְאָמַר
 לוֹ הָאָרִ"י ו"ל: עֲדִין אַתָּה חוֹלֵק עָלַי, עֲדִין לֹא הִשְׁלַמְתָּ אֵתִי?!
 וְהִמְשִׁיף לְלֶכֶת. וְהָיִיתָ שְׁתַּלְמִידוֹ ר' חַיִּים וַיְטָאֵל, הִיָּה סִקָּרָן מְאֹד,
 אֲזַי לֹא עֲזָבוּ, עַד שֶׁיִּגְלֶה מִיְהוּ הָאָדָם הַזֶּה. וְעָנָה לוֹ: אֲנִי נִצּוּץ מִשָּׁה,
 וְהוּא נִצּוּץ קֶרַח, וּבְמָקוֹם לְתַקֵּן עֲצָמוֹ, עוֹד מְקַלְקֵל... וְהֵנָּה מְגַלֶּה
 לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁבְּכָל בַּעֲלֵי מַחֲלָקֶת יֵשׁ נִצּוּצֵי דָתָן וְאֲבִירִים. לְכֵן בָּאוּ
 נִבְרַח מִמַּחֲלָקֶת, בָּאוּ נִפְלֵט מִכּוֹחִים וּקְטָטוֹת, עָלִינוּ רַק לְהִיּוֹת
 חֲזָקִים בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה
 נִצְלִיחַ דְּרַבְּנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! רְאוּ לְשִׁמּוֹר
 עַל יְלָדֵיכֶם! עֲכָשׁוּ קוֹרִים מְקָרִים מוֹעֲזוּעִים בְּכָל הַתְּלַמוּדֵי תּוֹרָה
 וּבְחַיֵּי הַסֵּפֶר, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, יֵשׁ יְלָדִים שְׂיֵשׁ לָהֶם וַיִּדְאוּ,
 אֶפְלוּ בְּבָתִּים חֲרַדִּיִּים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שְׂיִכּוּלִים לְרֵאוֹת בְּזֵה עֲבוּדָה
 זָרָה, גְלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים מִמֶּשׁ, וּמְסַפְּנִים הַיְלָדִים —
 מְסַתְּפָלִים, וּמָה יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׂלֵא יִחְטָא?! הוֹלֵךְ בְּשִׁקָּט וְחוּטָא
 וּמַחְטִיא אֶת הַרְבִּיּוֹת. וְלְכֵן צְרִיף לְהַזְהִיר מִנְּגַע הַצְּרַעַת הַזֶּה, שְׂלֵא
 יִמְצָא בֵּינֵינוּ אָדָם שְׂיֵשׁ לוֹ כָּלִי טְמֵאָה אֱלוֹ, כִּי זֶה בְּנַפְשׁ יְלָדֵיכֶם.
 מְסַפִּיק הַזָּבֵל שְׂצָרִיכִים לְרֵאוֹת בְּרַחוּב, שְׂמְסִתוּבְבִים בַּחוּץ כְּחֵיּוֹת
 הַשְּׂדֵה, וְזֶה מְכַנֵּים הַרְהוּרִים רְעִים. וְלְכֵן זֶה לִי בְּנַפְשִׁי לְחַתֵּן אֶת
 הַיְלָדִים בְּגִיל צַעִיר, שְׂלֵא יִדְעוּ מָה זֶה חֲטָא, אָבֵל אֲנִי צְרִיף
 לְעֲזֹרְתְכֶם, שְׂתַעֲזְרוּ לִי. הַסְּמִ"ךְ-מ"ם יֵצֵא נִגְדֵי בַּעֲזוֹת גְּדוּלָּה, אָבֵל
 אֲנִי אֵינִי מִפְּחַד מִמֶּנּוּ. אִף אֲנִי צְרִיף לְעֲזֹרְתְכֶם! וְלְכֵן תִּשְׁמְרוּ עַל
 יְלָדֵיכֶם! שְׂיִהְיוּ קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית! תִּדְאָגוּ עִם מִי
 מִתְּחַבְּרִים, אֵל תִּתְּנוּ שְׂיִתְחַבְּרוּ עִם אֵילוּ פְּרַחְחִים, הוֹלְכֵי בְּטֵל,
 צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עָלֵיהֶם, וְאִז אִם אַתֶּם תִּשְׁמְרוּ עָלֵיהֶם, וְכֵן
 תִּבְקָשׁוּ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַצְּלַחְתֶּם, אִז תִּזְכּוּ לְרוּוֹת
 רַב נַחַת מֵהֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי
 שְׂאֲנִי מִתְּפַלֵּל עַל כָּל אָחַד וְאָחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂיִהְיֶה לוֹ
 בְּנֵי, חַיִּי, מְזוּנֵי, רוּיַחֵי, שְׂפַע בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדָיו, וַיִּזְכֶּה

אָשׁר   כב תפּו   בנחל   רנא

לשוב בתשובה שלמה, ויזכה להחזיר מאות ואלפי אנשים בתשובה, ויזכה להפיץ את אור רבנו ז"ל, ויזכה לפזר צדקה בעבור הדפסה, אשר אין עוד צדקה יותר גדולה מזו, כמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל (ברכות השחר, הלכה ה') על הפסוק (תהלים קיט, קמב): "צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת" — איזו צדקה נשארת לעולם? פשנותנים על תורת האמת של הצדיק האמת.

לכן אבקש את כל אחד מאנשי שלומנו עוד פעם ועוד פעם, עשו מה שביכולתכם להדפיס ולהפיץ את הספרים, זו זכות מאד גדולה, מי שנפטר לו איזו נשמה במשפחה, בר מינן, זו זכות גדולה להדפיס איזו חוברת וקונטרס על שמו. וכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו, תשתדלו מאד לדאג להוראות קבע לקרן הדפסה חסידי ברסלב "היכל הקדוש", ועל ידי זה נזכה להדפיס דברים חדשים, חדושים נפלאים שיחיו את נשמות ישראל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב תפּו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, י"ט סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חוק ואמץ מאד ללכת תמיד בפנים שוחקות, ואף שלבך שבור כחרס הנשבר מרב המרירות והמכאובים והצער שעוברים עליך וכו' וכו', עם כל זאת כבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כג) על פסוק (שמות כ, ג): "לא יהיה לך אלהים אחרים על פני", תשתדל שלא תהיה עצבות ומרירות על פניך, שזו עבודה זרה אלהים אחרים, כי מסטרא דקדושה זה רק שמחה ופנים שוחקות, והתנא אומר (אבות פ"ג, יב): והוי מקבל את כל האדם בשמחה, כי בזה שתלך בפנים שוחקות, אף אחד לא ידע מה שעובר עליך וכו',

ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנג): מי שהולך באנפין
נהורין, פני הצדיק מתראים בפניו. ולכן חזק ואמץ מאד, ותשתדל
ששום ברִיָּה לא תוכל לעצבן אותך ולהפילך וכו', שתק, שתק,
אהובי, ידידי! ואז תהיה בחלקו יתברך.

התמד בלמוד גמרא, ומי יתן, שתלמד בכל יום דף גמרא
בסדרת הדף היומי, ואז טוב לך כל הימים, כי דף גמרא ביום —
זה חיות לנפש.

וכן תהיה רגיל לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור זו
הצלחה נצחית.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כב תפז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, י"ט סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ, כי גדול אדוננו ורב להושיע. ראה להתמיד
בלמוד גמרא, שזה שורף את כל הקלפות.

מה אמר לך! ימינו כצל עובר (תהלים קמד, ד), הנה יום והנה
לילה, ומה נשאר מהאדם? רק הנקודות טובות שזכה לחטף בכל
יום.

הלואי שהיה לך שכל לצית את רבנו ז"ל. ולהיות רגיל לדבר
עמו יתברך בשפת האם שלך בתמימות ובפשטות גמורה, ולספר
לו יתברך כל מה שעובר עליך, כי רק זהו עקר הבית מגוס לאדם,
וככל שמדבר עמו יתברך, כמו-כן זוכה שנשמתו מתדבקת בו
יתברך, ונשפע עליו שפע גשמי וְשֵׁפֶע רוחני.

אָשֶׁר   כב תפח   בַּנְחַל   רנג

בְּעֵינַי וְכוּ', צָרִיף שְׁתַּדַּע, שְׁיֵשׁ לָנוּ אֶת הַלְמוּד שֶׁל רַבְנוּ ז"ל,
אֲשֶׁר אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁצָּעַק בְּקוֹל עֲמַק
וְכוּ' (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עח): גִּיּוּוֹאֵלֵד, זֵיט אֵיִיף נִישְׁט מִיַּאֲשׁ
עַס גָּאָר קֵיִין יַאוּשׁ פֶּאַרְהֶאַנְדִּין [אֵיִן שׁוּם יַאוּשׁ בְּעוֹלָם כְּלָל], אֵיִן
כְּזֶה דְּבַר מְלֶהֱתַיַּאֲשׁ, וְכִף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת י.): אֲפֹלוּ
חֶרֶב חֲדָה מִנְּחַת עַל צְנֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם, אַל יִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ מִהֶרְחָמִים,
הֵישׁ עוֹד דְּבַר מִיַּאֲשׁ כְּזֶה כְּמוֹ שֶׁרָשַׁע טָמֵא אֲכֹזֵר כְּבָר שֶׁם אֶת הַחֶרֶב
עַל הַצְּנֹאָר, שֶׁבּוֹדֵאֵי הוֹלִיף לְשַׁחֵט אוֹתוֹ, אַף-עַל-פִּי-כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים: "אַל יִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ מִהֶרְחָמִים", כִּי יִרְאֶה גַּס.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כב תפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁלַח, י"ט סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יַאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחִזְק עֲצָמֶךָ בְּכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר מַה שֶׁאָמַר
רַבְנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רסא): כְּשֶׁנוֹפֵל אָדָם מִמִּדְרָגָתוֹ,
יָדַע שֶׁמֶן הַשָּׁמַיִם הוּא, כִּי הֵהֱתַרְחֲקוֹת הִיא תְּחִלַּת הַהִתְקַרְבוֹת,
עַל-כֵּן נִפֵּל, שִׁיתְעוֹרֵר לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעֲצָתוֹ — שִׁיתְחִיל
מִחֲדָשׁ לְהַכְנִס בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּאֵלוֹ לֹא הִתְחִיל עֲדִין כָּלֵל
מֵעוֹלָם. וְזֶה כָּלֵל גְּדוֹל בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁצָּרִיכִים מִמֶּשׁ בְּכָל
יוֹם לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, שְׁתַּקִּים אֶת זֶה, וְאִז טוֹב
לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תפט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, י"ט סיון ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא לְבַקֵּשׁ עַל עֲצֻמְךָ רַחֲמֵי שָׁמַיִם וְכוּ' וְכוּ', כִּי מִי שֶׁנִּכְנָסִים בּוֹ סִפְקוֹת בְּאִמוּנָה, הוּא מְסַפֵּן גְּדוּל, וְסִימָן שֶׁפָּגַם בְּבְרִיתוֹ. וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְכֵן מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ קִשְׁיוֹת עַל צְדִיק שֶׁדְּבִיק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, סִימָן שֶׁפָּגַם בְּבְרִיתוֹ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (תהלים נה, כא): "שְׁלַח יָדְיוֹ בְּשִׁלְמוֹ חֲלַל בְּרִיתוֹ".

זְכוּר גַּם תִּזְכֹּר מַה שֶּׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נב): מַה שֶּׁקָּשָׂה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים, זֶהוּ מִכְרַח לְהִיּוֹת; כִּי הַצְּדִיקִים מִתְדַמִּים לְיוֹצְרֵם, כְּמוֹבָא, וְכִמוֹ שֶׁקָּשָׂה קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן בְּהִכְרַח שִׁיחָה קָשָׂה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא מִתְדַמֶּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וּבְעֵינֵי הַקִּשְׁיוֹת שֶׁקָּשָׂה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְרַגְּלָא בְּפוּמֵי דְרַבֵּנוּ ז"ל לֹמַר: אֲדַרְבֵּה, כֶּף רְאוּי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שִׁיחָיו קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכֶף נֶאֱדָה וַיִּפֶּה לוֹ יִתְבָּרֵךְ לְפִי גְּדֻלָּתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ. כִּי מַעֲצָם גְּדֻלָּתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוּמָם מְאֹד מִדַּעַתְנוּ, עַל-כֵּן בְּוֹדָאֵי אֵי אֶפְשָׁר שֶׁנִּבְּיָן וְנִשְׁיָג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיחָיו עֲלָיו יִתְבָּרֵךְ קִשְׁיוֹת, כִּי כֶּף נֶאֱדָה וַיִּפֶּה לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, שִׁיחָה מְרוּמָם וְנִשְׂא מִדַּעַתְנוּ, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה קָשָׂה קִשְׁיוֹת. וְאִם הִיְתָה הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיִּיב דַּעַתְנוּ, אִם כֵּן הִיְתָה, חַס וְשָׁלוֹם, דַּעַתוֹ כְּדַעַתְנוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ' סיון ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא בְיוֹם, מִבִּיא חֵיווֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁחָזַק בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׁזָה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רָע, וְיִמְשִׁיף עָלָיו אֶת הָאֲרַבְעָה מְלָאָכִי הַשְּׁמִינִיָּה, שֶׁהֵם רְאֵשֵׁי תִבּוֹת: גְּמ'ר'א', גְּבִרְיָאֵל מ'יכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרְיָאֵל, וְאֶפְלוֹ רַק בְּגִירְסָא לְגַרְסַת אֶת הַדָּף, זֶה יִתֵּן לָךְ סְפוּק נִפְשֵׁי מְאֹד, וְאֶפְלוֹ לְלַמֵּד בְּלֵי הַבְּנָה — זֶה יַעֲזֹר לָךְ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶהוּ: בְּבָא קָמָא צ"ו. תְּהִיָּה חֲזַק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלֵי לִמּוּד דָּף גְּמָרָא, שְׁזָה שְׁמִינִיָּה לְאָדָם, וּמְדַבֵּיק אוֹתוֹ אֶל הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֲרַר וּלְשַׁעֲרַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרְס וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׁאָז מִמְשִׁיף עַל עַצְמוֹ צָלָם אֱלֻקִּים, וְלִכֵּן תְּהִיָּה חֲזַק מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא אֶפְלוֹ בְּגִרְסָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עִבּוּדָה זָרָה י"ט): לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ, וְאֶף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח, וְאֶף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, שְׁנֶאָמַר (תְּהִלִּים קיט, כ): "גְּרָסָה נִפְשֵׁי לְתַאֲבָה", וּמוֹבָא בְּזִהַר (קְדוּשִׁים פ"ה): וּמֵאֵן דְּתִיאֻבְתִּיָּה לְמַלְעֵי בְּאוּרִיתָא [וּמִי שֵׁישׁ לוֹ רְצוֹן לְלַמֵּד תּוֹרָה], וְלֹא אֶשְׁכַּח מֵאֵן דִּיּוֹלִיף לִיָּה [וְלֹא מוֹצֵא מִי שֵׁיִלְמַד אוֹתוֹ], וְהוּא בְּרַחֲמֵימוֹתָא דְּאוּרִיתָא לְעֵי בֵּיה [וְהוּא מְרַב אֶהְבָּה לּוֹמֵד תּוֹרָה], וּמְגַמְגֵם בָּהּ בְּגַמְגוּמָא דְּלֹא יָדַע [וּמְגַמְגֵם בְּלִמּוּד וְלֹא מִבִּין מַה שְׁלוֹמֵד], כָּל מְלָה וּמְלָה סְלָקָא [כָּל מְלָה וּמְלָה עוֹלִית לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם], וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּהֵיא מְלָה [וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁמַח עִם הַמַּלְאָכִים שֶׁהוּא גּוֹרֵס], וְקִבִּיל לָהּ וְנִטַּע

לֵה סַחְרָנִיָּה דִּיהוּא נַחְלָא [וּמְקַבֵּל אוֹתָם מְלִים וְנוֹטֵעַ מְזַה אֵילָנוֹת סְבִיב עַל נַחַל הָעֵלְיוֹן], וְאַתְעָבִידוּ מְאִלִּין מְלִין אֵילָנִין רַבְרָבִין, וְאַקְרוּן עַרְבֵי נַחַל [וְנַעֲשִׂים מְאֵלוּ הַמְּלִים שְׁמַגְמָגִם בְּתוֹרָה, אֶפְלוּ שֶׁהוּא לֹא מִבִּין אֵילָנוֹת גְּדוֹלִים, וְנִקְרְאִים עַרְבֵי נַחַל]. מִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת מַעֲלַת הָאָדָם, שְׂזוּכָה אֶפְלוּ לְגַמְגָּם בְּתוֹרָה, אִיךָ שְׂזַה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעֲלָה, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְזֶה יֵצִיל אוֹתְךָ מִכָּל רָע, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְטוֹבָתְךָ הַנְּצַחִית, שְׁתַּצִּית אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט, הַלְוֹאִי שְׁתַּצִּית אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ, שְׂיִהוּדֵי צָרִיךָ לְרַחֵם עַל הַזּוֹלָת, וְאִם אֲנַחְנוּ רוֹאִים, שֶׁהוּא מִתְאַכְזֵר עַל הַזּוֹלָת וְכוּ' וְכוּ', צָרִיכִים לְבַדֵּק בְּכַשְׁרוֹת יְהוּדוֹתוֹ, כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת דָּף ע"ט): שְׁלֹשָׁה סִימָנִים יֵשׁ בְּאַמָּה זוֹ: הַרְחַמְנִים, וְהַבִּישְׁנִין וְגוֹמְלֵי חֲסָדִים; רַחֲמָנִים דְּכִתִּיב (דְּבָרִים יג, יח): "וְנָתַן לְךָ רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבֶּךָ", בִּישְׁנִין דְּכִתִּיב (שְׁמוֹת כ, יז): "בְּעֵבֹר תִּהְיֶה יִרְאַתוֹ עַל פְּנִיכֶם", גּוֹמְלֵי חֲסָדִים דְּכִתִּיב (בְּרֵאשִׁית יח, ט): "לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצְוֶה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ" וְגו', כָּל שְׂיֵשׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה סִימָנִים הַלְלוּ, רְאוּי לְהַדְבִּיק בְּאַמָּה זוֹ; וְלִכֵּן אִם רוֹאִים אִיךָ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם, יִפַּח שְׁמוֹ, מִתְעַלֵּל בְּנוֹ וּבִילְדֵינוּ, יֵשׁ סֶפֶק גְּדוֹל בְּיְהוּדוֹתוֹ, וְדִי לְחַפְּיָמָא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁעַקֵּר דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל הִיא רַק לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר פְּשׁוּט, בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת כָּלֵל, וּמוֹהַרְנֵי ז"ל אָמַר פְּעַם, שְׁאָדָם צָרִיף לְהַתְיַגֵּעַ הַרְבֵּה בִּימֵי נַעֲרוּתוֹ, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה יְהוּדִי פְּשׁוּט לַעַת זְקֵנָתוֹ. וּבְאֲמַת כָּבֵר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּפִרּוּשׁ (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן קנ"ד), שְׁעַקֵּר מִה שְׂהַגִּיעַ לְמַדְרַגָּתוֹ הוּא רַק עַל-יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת), שְׂהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה, וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא הַגִּיעַ לְמָה שְׂהַגִּיעַ, וְאָמַר: אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שְׂהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה מִמְּנִי מָה שְׂאֲנִי עֲתָה, דְּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מִה שְׂעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שְׂהִיָּה מְזַדְרָז כְּל-כֹּף בְּעִבּוּדָתוֹ, עַד שְׂמָה שְׂהִיָּה עוֹשֶׂה, וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁנָה כְּלָה, הִנֵּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִנֵּה מִתְגַּעֲגַע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֲמַת, וְאָמַר: אִי אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר, שְׂדַבֵּר עִם כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים, וְאָמְרוּ גַם-כֵּן, שְׁלֹא הַגִּיעוּ לְמַדְרַגָּתָם, כִּי אִם עַל-יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק, שְׂעַסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא הַגִּיעוּ לְמָה שְׂהַגִּיעוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד, שְׂתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תצג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ' סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לשמר מאד מאד מה אתה אוכל, פי בנגל להפשל היום על הדרך במאכלות אסורים, רחמנא לישזבן, ומובא בזהר הקדוש (שמיני מא:): כל מאן דאכיל מאינון מאכלי דאסירי, אתדבך בסטרא אחרא, וגעיל נפשיה וגרמיה, ורוח מסאב שריא עליה, ואחזי גרמיה דלית ליה חולקא באלקא עלאה, ולא אתי מסטריה, ולא אתדבך ביה, ואי יפוק הכי מהאי עלמא, אחידן ביה כל אינון דאחידן בסטר דמסאבא ומסאבין ליה, ודינין ליה פבר נש דאיהו געלא דמריה, געלא בהאי עלמא, וגעלא בעלמא דאתי. ועל דא פתיב (ויקרא יא, מג): ונטמתם במ בלא א', דלא אשתפח אסותא לגעוליה, ולא נפיק ממסאבותיה לעלמין, ווי לון ווי לנפשיהו, דלא תדבכון בצרורא דחיי לעלמין, דהא אסתאבו, ווי לגרמייהו נכל מי שאוכל מאלו המאכלים האסורים, הוא מדבך את עצמו בסטרא אחרא, ומגעיל את נפשו ורוח הטמאה שורה עליו, ואין לו חלק באלקי ישראל, וכשיוצא מזה העולם, נדבקים בו רוחות הטמאה, ודנים אותו בדינים קשים ומרים מאד, אוי לו ואוי לנפשו, שלא יהיה דבוק בחי החיים]. ולכן מהיום והלאה תשמר מאד מאד כשאתה נוסע בדרךים וכו', ותהיה זהיר מאד על האכל, כי לא מספיק שיש שמה סמל של כשרות וכו', כי ידוע שיש ארצות שכל הכשרות שמה בגדר ספק ספיקא, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על הדרך מה אוכלים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תצד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ' סיון ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן רסג) מַעֲנִין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁשָׁכִיחַ מְאֹד שְׁנַעֲשֶׂה קְלָקוּל בֵּינֵיהֶם וּבֵין נְשׁוּתֵיהֶם, וְנִפְרָדִים זֶה מִזֶּה אֵיזָה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגַמְרֵי, חֵס וְשְׁלוֹם. אָמַר, שְׁזֶה מַעֲשֶׂה בַּעַל-דְּבָר, שְׁמַנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדֵי שְׁיִתְפָּסוּ בְּמַצּוּדָתוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֹס בְּנְעוּרֵיהֶם, עַל-יְדֵי קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם-בֵּית, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁגוּרָם בְּעַרְמָמִיתוֹ לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שְׁבִינֵיהֶם. וְהָאֵרִיךְ בְּשִׂיחָה זֹאת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְאַבְרָכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה, כִּי לְצַעֲרָנוּ הֵרֵב, הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי אַנְשִׁים פְּגוּמִים וְכוּ', שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׁמַתְמָחִים בְּעַנְיֵי שְׁלוֹם-בֵּית וְכוּ', וְלוֹקְחִים הֶרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', וְנִקְרָאִים מְפָרְסָמִים לְעַנְיֵי שְׁלוֹם-בֵּית וְכוּ', וּבְאֵמַת נִתְקַיֵּם אֲצֵלָם מַה שְּׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שֵׁשׁ מְפָרְסָמִים וּמְנַהִיגִים שְׁאֵינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת עַצְמָם, וְאֵיךְ יְנַהִיגוּ אֶת אַחֲרֵים? ! וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ'. וְכָלֵל זֶה יִהְיֶה בְּיַדְךָ — אִם אַחַד רוֹצֶה כֶּסֶף בְּעִבּוּר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית, הוּא כְּבֹר שְׁקָרָן גְּדוֹל מְאֹד, וְהוּא לֹא מַעֲנִין שְׁיִהְיֶה אֲצֵלְךָ שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי הוּא יִמְשֵׁךְ אֶת זֶה לְכָל הַפְּחוּת לְחֻצֵי שָׁנָה אוֹ לְשָׁנָה, כִּי הֵרִי זוֹ הַפְּרָנְסָה שְׁלוֹ, וְכִכָּה אִם הוּא יִגְמֹר עִם זֶה מֵהָר וְכוּ', אֲזוּ לֹא יִחְזְרוּ אֵלָיו. וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מֵהֶם וּמִהַמּוֹנָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ מְצֵאתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

בְּרוּךְ ה', בְּנֶךְ וְכֵן ... הִגִּיעוּ לְשָׂדֶה תְּעוּפָה, וְ... נִסַּע מִקֶּדֶם לְקַחַת אוֹתָם, וְהִכַּל עַל הַצַּד הַנִּכּוֹן, וּבְרָגַע שִׁיגִיעוּ לְבֵיתִי, אֲכַתֵּב לְךָ עוֹד פַּעַם, אֵינְךָ לְךָ מַה לְדַאֵג.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת דְּקִדְשָׁה מִבְּנֶךְ, שִׁיגִיד לְיָרָא שָׁמַיִם וְתַלְמִיד חֶכֶם וְצַדִּיק גָּדוֹל, כִּי זֶה כָּל מְגַמְתִּי — לְהַקִּים תַּלְמִידִים יְרֵאֵי שָׁמַיִם הַהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ רַבְּנוֹ ז"ל, אִךְ מַה לַעֲשׂוֹת? אַחֲר־כֵּן אֲנִי מְקַבֵּל חֲזָרָה בְּעִיטוֹת וּסְטִירוֹת לְחַי וְכוּ', וּמְדַבְּרִים עָלַי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי אֶת שְׁלִי עוֹשֶׂה כָּל יְמֵי חַיֵּי — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם.

נָא לְהוֹדִיעַנִי דְּחוּף מַה קָרָה הַיּוֹם עִם הַנְּעֻדָה הַמְּחוּזֵית, שֶׁהֶצְרַכְנוּ לְבוֹא לְבַקֵּר בְּשֵׁטַח, תִּשְׁאַל אֶת ... כִּי זֶה לִי מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְדַעַת.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ הִגִּיעַ בְּנֶךְ, וְכֵן ... וְהִכַּל בְּסֵדֶר אִתָּם, פְּשוּט קָרְתָה אֵי הַבְּנָה, וְכֵן הִיְתָה הַפְּתָעָה מִצַּד הַמְּטוֹס, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הוּא נּוֹחַת בְּאֲמֻצַּע הַדֶּרֶךְ, וְעַל-כֵּן הוּא מַגִּיעַ לְכֹאֵן בְּשָׁעָה שְׁבַע, אֲבָל הַמְּטוֹס שְׁלָהֶם לֹא

עֲשֵׂה נְחִיתת בֵּינֵינוּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה הִגִּיעוּ בְּשַׁעַה חֲמֵשׁ בַּבֶּקֶר, לָכֵן צִלְצְלוּ הַחֲבֵרָה מִשָּׂדֶה הַתְּעוּפָה, וְתַכְּף־וּמִיד עוֹרְרֵתִי מִהַשְּׂנָה אֶת ... וְהִלֵּךְ לְקַחַת אוֹתָם, וְעַכְשָׁו הִגִּיעוּ וְהַכֵּל עַל נֶכוֹן, וְאִין לָךְ מַה לְדַאֵג.

הַעֲקֵר רְאָה רַק לְהַסְתַּפֵּל תָּמִיד עַל יְשׁוּעוֹת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתַקְיִים תָּמִיד (תְּהִלִּים קה, ט): "שִׁיחוּ בְּכֹל גַּפְלֹאוֹתֵינוּ", לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר בְּגַפְלֹאוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, כִּי אִין בַּעַל הַנֶּס מִפִּיר בְּנֶסוֹ (נִדָּה לא.), וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה תָּמִיד נִסִּים עִם הָאָדָם, וְאִין מִי שֵׁשִׁים לֵב אֶל הַנִּסִּים, כִּי מְלַבִּישִׁים אֶת זֶה בְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע, וּבִשְׂבִיל זֶה סוֹבְלִים גְּלוֹת, כַּמּוֹבָא בְּלִקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז' בְּאַרְיִכוֹת, עִינן שָׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִינן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֶכוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְצֻטְעֵר לְשִׁמְעַע שְׁיֵשׁ לָךְ צְרוֹת גְּדוּלוֹת בַּעֲבוּדָה שְׁלָךְ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲצָתִי אָמוּנָה, שְׁלֹא תִזְרַק אֶת הַפְּרִנָּסָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּסוֹן, אֲפִלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מָאד מָאד קָשָׁה, כִּי כָּף אָמַר מוֹהַר"נ"ת ו"ל: בַּר יִשְׂרָאֵל אָסוּר לוֹ לִזְרֹק פְּרִנָּסָה, אֲלֵא הַפְּרִנָּסָה צְרִיכָה לִזְרֹק אוֹתוֹ, וְלָכֵן כָּל זְמַן שְׁלֹא מִפְּטָרִים אוֹתָךְ, אֵל תַּעֲזוֹב אֶת מְקוֹם עֲבוּדָתְךָ, כִּי עַד שֶׁקִּבְּלֵת אֶת הַמְּשָׁרָה הַזֶּה, עֲבֹרָה עֲלֶיךָ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת גְּדוּלָה מָאד וְכוּ', וְעַכְשָׁו מִפְּנֵי שֶׁהַבַּעַל־הַבַּיִת הוּא אִישׁ רַע וּבְלִיעַל, וּמִצְיִק לָךְ וְכוּ', בִּשְׂבִיל זֶה לֹא כְּדָאִי לִזְרֹק פְּרִנָּסָה, אֲלֵא לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שִׁיתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וַיִּתְחִיל לַעֲשׂוֹת אֹתָךְ רַק חֲסָדִים וְרַחֲמִים וְכוּ', וְזָכוֹר גַּם תִּזְכֹּר מַה שֶׁתְּפַלֵּה פּוֹעֵלֵת שׁוּם דְּבָר בַּעוֹלָם אִינוּ פּוֹעֵל, וְלָכֵן תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְמִצְא חֵן בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֶיךָ, וְשְׁלֵא יִצְיָקוּ לָךְ, וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת, אוֹת חֵן, סִימָן ו'):

כְּשֶׁתַּעֲבִיר עַל מִדּוֹתַיךָ תִּמְצָא חֵן; וְלֹכֵן אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִגִּיב עַל כָּל בְּקִרְתְּ שֶׁבַע־הַפֵּית עוֹשֶׂה עֲלֶיךָ וְכוּ', וְאִזּוּ יִתְרַחֵב לְךָ. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שם, סימן יד): עַל־יַדֵּי עֲנֻה בָּא חֵן; אִם תִּבְטֹל אֶת עֲצֻמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹיו יִתְבַּרֵךְ, בְּזֶה תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמְךָ מִדַּת הָעֲנֻה, וְלֹא תַעֲנֶה לְמַחְרָפֵי וּלְמַבְזֵי נִפְשֶׁךָ שׁוֹם דָּבָר, אִזּוּ דִּיקָא תִּזְכֶּה לְמִצָּא חֵן בְּעֵינֵי הַבַּעַל־הַפֵּית, וְהוּא יִהְפֹּךְ עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי לְטוֹבָתְךָ, רַק אַל תִּזְרַק אֶת הַמְּשֻׁרָה שֶׁקִּבַּלְתָּ וְכוּ'.

תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְסַגֵּלֶת לְפָרְנִסָּה בְּנִקְלָה, כִּי כָּף אָמְרוּ צַדִּיקִים, אֲשֶׁר הַשֵּׁם שֶׁל פָּרְנִסָּה שֶׁהוּא חַת"ף, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים טז, טו): וְהֵייתָ אִךְ שִׂמְחָה — סוֹפֵי תְבוֹת חַת"ף, כִּי עַל־יַדֵּי שְׂמֵחָה מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצֻמוֹ אֶת שֵׁם הַפָּרְנִסָּה, הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה): "פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ", אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת רְגִישׁ וְכוּ', וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַעוֹלָם, שֶׁכָּל אֶחָד יִגִּיד מַה שֶׁהוּא רוֹצֶה, וְאֶתָּה תַעֲשֶׂה מַה שֶׁאֶתָּה רוֹצֶה, וְאִזּוּ תִּמְצָא חֵן בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֶיךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כב תצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִינן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ ... גֵּרוּ יֵאִיר.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַגִּעְנוּ בְּשְׁלוֹם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן כֹּחַ לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתֵנוּ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, עֲכָשׁוּ אֲנִי מִכֵּין אֶת לוֹחַ הַשָּׁנָה לְשָׁנַת תִּשְׁנ"ה הַבְּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְיִהְיֶה נִפְלָא עַד מְאֹד, בֵּין פִּתְגָמִים חֲדָשִׁים, וְכֵן אֲנִי מִכֵּין לְךָ הַרְבֵּה הַשְּׂמֻטוֹת לְסַפֵּר חֵי־מוֹהֲר"ן שֵׁישׁ תַּחַת יְדֵי בְּכַתְב־יָד, שֶׁאֵף פֶּעַם לֹא נִדְפַס, וְכִמָּה שִׁיחוֹת שֶׁהָיוּ כְּבָר מִדְּפֻסוֹת בְּחֵי־מוֹהֲר"ן דְּפוּס פֶּרַמְפִּיל, שֶׁרְאִיתִי אֶת זֶה בְּסַפְרִיָּה בְּהִיּוֹתִי בַּחוּר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנוּכַל לְהַדְפִּיס עוֹד הַמוֹן סְפָרִים, רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד.

אָשׁוּר   כב תצט — כב תק   בַּנְחַל   רסג

הייתי רוצה מאוד מאוד אם אתה יכול להשיג לי דרך ... את
הפתכת של הרב ... וכן של ... וכן של הרב ... פי אני רואה
שההכרח לכתב להם המון מכתבים, ואני צריך את הפתכת שלהם,
וכן תאמר ל... שאני אשלח דרךך פקס ל... והוא ימסר לו את זה.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תצט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

באמת אני צריך את ... דחוף מאוד מאוד, מפני כמה ענינים
חדשים שנתחדשו, ואני מכרח לדבר עמו, ועל-כן אם עד חצי שעה
בערך גיע לבית-המדרש, שישלח לי פקס, כי מאוד נחוץ לי לדבר
עמו.

מה אמר לך! בכל יום ויום אני רואה יותר איך שצריכים רחמי
שמים על כל פרט ופרט בחיים, ובפרט בעניני רבנו ז"ל, לא רואים
כלום, רק את הפסיעה הראשונה, כמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל, והסבל
שאני סובל מהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, זה לא נתן להסביר כלל,
ובנדאי הכל ממנו יתברך, ותפלתנו ובקשתנו, שיתבטל לגמרי מה
שיותר מהר, ואז כל התושבים יחזרו בתשובה שלמה.

המחכה לתשובה מהירה...

כב תק.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה
וַיְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר להיות במדת
השמחה, ואף שאני מאד מאד מצטער למה הצרכתי לעת עתה
להתפרד מכם, פי נפשי קשורה בנפשכם, עם כל זאת עליכם לדעת,
פי אין אנו רחוקים, אלא עם גוף הגשמי, אבל עם נפשותינו אני
קרוב אליכם מאד מאד, פי כל אחד ואחד מאנשי שלומנו חקוק
בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ואני מבקש ומתפלל בעדו בפרטי
פרטיות בכל יום, ישמע הקדוש-ברוך-הוא את תפלתך.

מה אמר לכם! עדין אנו צריכין לישועות גדולות, ואי אפשר
להגיע לזה, אלא על-ידי אהבה, אחנה ורעות, פי אם נחזיק את
עצמנו ביחד, על-ידי אהבה, אחנה ורעות, על-ידי-זה נצליח את
דרךנו תמיד, פי הכל תלוי כפי האהבה והאחדות שתהיה ביניכם.

מאד מאד אבקש אתכם, שכל יחיד ביניכם שום מחלקת
ומריבות וחלוקי דעות, חס ושלום, פי אף שזה דבר טבעי שיש
חלוקי דעות, כמאמרם ו"ל (עין ברכות נח.): 'כשם שפרצופיהם
שונים, כך דעותיהם שונות', עם כל זאת כבר גלה לנו רבנו ז"ל
(לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'): עקר השלמות הוא כשפעלות משנות
מתאחדות באחדות אחת; הינו אף שכל אחד מושך לו לבו ונדעתו
לכוון אחר, עם כל זאת בדבר אחד הם מתאחדים יחד; ובאמת
הדבר הזה צריך להיות אחדות הני"ה יתברך שמו, שאנו צריכין
לחקק בדעתנו, שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור
הוא, וצריכין לחזר על זה בכל יום ויום מחדש, אשר אין בלעדיו
יתברך כלל, והוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית,
ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות
חברתה אפלו כמלא נימא (יומא לח.), ואין אדם נוקף אצבעו
מלמטה, אלא אם-כן מכריזין עליו מלמעלה (חלין ז:), וזה ברור.

וְעַל-כֵּן אִם עוֹבֵר עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ מֵה שְׁעוֹבֵר, צְרִיכִין לְדַעַת, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כְּדֵי לְעוֹרֵר אוֹתָנוּ שָׁנֹשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי תַכְמִּינּוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת נח): אָפְלוּ רִישׁ גְּרִגּוּתָא מִן שְׂמִיא מוֹקְמִינָן לִיה; וּמְכַל שְׂכָן רֵאשׁ הַמוֹעֵצָה, וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", אָשֶׁר בּוֹדְאֵי הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְאִף שְׂאָנוּ סוֹבְלִים לַעֲת עֲתָה צְרוֹת רְעוֹת וְרִשְׁעִיּוֹת גְּדוֹלוֹת מִמֶּנּוּ, עִם כָּל זֹאת תִּאֲמִינוּ לִי, שְׂזָה הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כְּדֵי לְעוֹרֵר אֶת לְבַבְנוּ לְחֹזֵר יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֵה שְׁנַחֲזוֹר יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זָה גִזְפָּה לְבַטֵּל אֶת הַקְּלָפָה וְהַטְּמָאָה וְהַרְשָׁעוֹת הַזֵּוּ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, אֶלָּא הַרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְצְרִיכִין לְהִיּוֹת חֲזוֹק בְּזָה מְאֹד מְאֹד, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מֵה יִשְׁאַר אֲתָנוּ, אִם לֹא דְבוֹרִים אֵלּוּ שְׂאֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים כָּל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אָשֶׁר כָּל דְּבוֹר וְדְבוֹר הוּא כְּלִי לְהַמְשִׁכַת זֵיו שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרֵךְ לְמַטָּה, כִּי הַדְּבוֹר הוּא כְּלִי הַשִּׁפְעַע, כַּמּוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֲלֵק א', סִימָן לד).

לְזֹאת רָאוּ בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וּלְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּלְאַמְצוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וּלְשִׁמְחוֹ וּלְדַבֵּר עַל לְבוֹ, וְכֵן רָאוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׂאֲתֶם צְרִיכִים, וְאִזּוּ תִרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, אֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְתִאֲמִינוּ לִי, שְׂאֵת כָּל הַרְשָׁעוֹת וְהַרְעוֹת וְהַצְּרוֹת שְׁעוֹשִׁים לְכֶם מִהַמוֹעֵצָה, הַכֹּל יִפֹּל עַל רֵאשׁ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֲמָן, וְרוֹצֵה רַק אֶת טוֹבְתָנוּ, וְאִם אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם עוֹשִׁים לָנוּ רִשְׁעוֹת שְׂאִין כַּמּוֹתָהּ, זָהוּ רַק כְּדֵי לְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּכְדָרֵךְ מִלְּמַד שְׂמַחֲזִיק רְצוּעָה אוֹ מִקַּל לְהַפְחִיד אֶת הַתְּלַמִּידִים, הֵאִם הַתְּלַמִּידִים צְרִיכִים לְפַחַד מִן הַמִּקַּל אוֹ מִן הַרְצוּעָה? הֲלֹא הֵם צְרִיכִים לְפַחַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן אִין מֵה לְהַתְּפַחַד מִפּוֹחֲזוּ כְּזָה, שְׂקוֹרָא אֶת עַצְמוֹ רֵאשׁ הַמוֹעֵצָה, הוּא רַק מִקַּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ לְהַכּוֹת בָּנוּ, כְּדֵי

שְׁנַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וְתִאֲמִינוּ לִי, שְׂאֲנִי חֲזַק
בְּדַבּוּרִים אֵלֶיךָ, וְאֵין אֲנִי מִתְפַּחַד וּמִתְיַרָא בְּדַבּוּרִים אֵלֶיךָ מֵאֵף אֶחָד,
כִּי סוּף כָּל סוּף יְהוּדֵי צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּעַל חֶסֶד וּבְעַל רַחֲמִים, וְאִם
עוֹשֶׂה רְשָׁעוֹת לְהִשְׁנִי, סִימָן שְׁמֻשָּׁהוּ לֹא בְּסִדֵּר וְכוּ' וְכוּ', וְהַמְשַׁכֵּיל
יִבִּין אֶת אֲשֶׁר לְפָנָיו.

הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לִהְיוֹת דְּבָקִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ
תָּמִיד, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא וְנָא רְאוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב,
וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוֹ אוֹתִי, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשָׁכֶם.

כב תקא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין אַתָּה צָרִיךְ לְהַצְטַעַר כְּלָל, כִּי כָּל
הָעֲנָנִים לֹא נִעְשָׂה מִמֶּךָ כְּלָל, וְאֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיּוּק מַה קוֹרָה פֶּה וְכוּ' וְכוּ',
הַכֹּל מִמֵּנוּ יִתְבַּרְךָ כְּדֵי לְנִסּוֹת אוֹתָנוּ, וְאֲנִי מִבְטִיחַ לָךְ בְּהַבְטָחָה
חֲזָקָה, שְׁעוֹד יִהְיֶה לָנוּ בֵּית-מִדְרָשׁ פִּי אַרְבָּעָה מִמָּה שְׁחֻשְׁבֵּתִי בְּלִי
שׁוּם גְּזָמָא, וְאִם רוֹאִים שְׁהִרְשָׁעִים מִצְטָרְפִים בְּיַחַד, כְּדֵי לְהַצִּיק לָנוּ,
אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְדַעַת שְׁהַכֵּל לְטוֹבֵתָנוּ, כִּי לְבִסוּף יִפְלוּ בְּמִפְלָה אַחַר
מִפְלָה עַד שְׁיִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרִי, וּפֶה תִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב" בְּלִי שׁוּם
עֲכוּבִים, וְלֹא יוֹעִיל לְהַסְמֵךְ-מ"ם הַרְשָׁע וּגְנֵדָא דְלִיָּה שׁוּם דְּבָר.

וְעַל-כֵּן אֵין אַתָּה צָרִיךְ לְתַרְץ אֶת עֲצָמְךָ, אַדְרָבָה, רְאוּהָ לְחֲזֹק

אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְתִרְאֶה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים אֲמוּנָה וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן בְּשָׂעָה שְׂאֵתָה צְרִיךְ לְעֲנוּת לְרִשְׁעִים, תַּעֲנֶה לָהֶם בְּעֲזוּת וְאֵל תִּפְחַד מֵהֶם, כִּי הֵם לֹא מְבִינִים שְׂפָה אַחֲרֵת, וְאִין לָנוּ מָה לְהַתְּפַחַד כָּלָל, יֵאָבְדוּ כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וְיִלְכוּ לְחַרְפוֹת וּלְדַרְאוֹן עוֹלָם, וְאַנְחֵנוּ נִזְכָּה לְהִקָּיִם פֶּה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק אֵל תִּהְיֶה בְּלַחֵץ וְכוּ' וְכוּ', וְאֵל תִּקַּח עַל עֲצָמְךָ אֶת הָאֲשָׁמָה, כִּי בְּאֵמַת אֵתָה לֹא אֲשֵׁם, כִּי אֲנִי יִדְעֵתִי שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם יֵשׁ לוֹ יָדַיִם בְּכָל מְקוֹם, וְעַם כָּל זֹאת אֲנִי יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל וְחִזּוֹק, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקב.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְצַעֲרֵי הָרֵב, הִפִּילוּ אֶת תְּכֵנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אָבָל אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׂיִרְחִיב לִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פִּי אֲרַבְּעָה, וְיִבְנֶה

בית-הַמִּדְרָשׁ עֲנָקִי מְאֹד, בְּעִזְרָתוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ. אֶךְ צְרִיכִים לַעֲת עֵתָה סְבָלִנוֹת גְּדוֹלָה.

נָא וְנָא רְאֵה לַחֲזֵק אֶת עֲצָמְךָ לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס, כִּי אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה לְהַדְפִּיס וּלְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוֹ וְ"ל בְּעוֹלָם, וְרַק בְּזֶה נִשְׁאַרְתְּ הַשְׁאָרְתוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ וְ"ל בְּעוֹלָם, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁהַשְּׁקָרִים כָּל-כָּף מְתַרְבִּים, עָלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ רַק לְגִלּוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּעוֹלָם, וְהוּא יִתְבַּרְךָ יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וְדִיקָא מִתּוֹךְ הַצֶּעַר וְהַצָּרָה, יוֹצִיא אוֹתָנוּ וְיַרְחִיב לָנוּ, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ אֵב הַרְחֻמָּן.

אֹדוֹת הַשְּׁעוֹר הָעָרֵב, אִם תִּרְצוּ — יִהְיֶה שְׁעוֹר, רַק תִּכְתֹּב בְּדִיוֹק בְּאִיזוֹ שְׁעָה.

הָאִם ... מִפִּיץ עוֹד סְפָרִים, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיוּ לָךְ הַרְבֵּה מְפִיצִים, וְיִתְפַּשֵּׁט אֹר רַבְּנוֹ וְ"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂה דִיָּהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לַחֲזֵק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה פּוֹרֶצַת כָּל הַגְּדָרִים, וּמַרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַמַּחֲזִין, וְזוֹכִין לְהַשִּׁיג אֶת הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת בְּכַחֲשֵׁינָת מְטִי וְלֹא מְטִי (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כד), וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַשְּׂמִחָה, הָיוּ תָּמִיד שְׂמִחִים וְעֹלֵיזִים, כִּי טָבַע שֶׁל הָאָדָם שְׂיִמְשֹׁךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפט); עַל-כֵּן

צְרִיכִין לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְהַשְּׂמִיחָה מְכַנְסֶת בְּאָדָם עֲזוֹת וְעַקְשָׁנוּת דְקָדְשָׁה, שְׂאִינוּ מַתְיָרָא וּמִתְפַּחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוּלָם, וְאָפְלוּ שְׂשׁוּמְעִין קוֹל הַהֲבָרָה שֶׁל הַסְטָרָא אַחְרָא, עַל-יְדֵי תַקְףֵי הַשְּׂמִיחָה יְכוּלִים לְעַבֵּר עַל הַכֹּל, וְאִינָם מִתְפַּחְדִים כָּלֵל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵינָן, חֶלֶק א', סִימָן כב), כִּי בְדַרְךָ כָּלֵל כְּשֵׁישׁ קוֹל דְקָדְשָׁה, זֶה לְעַמַּת זֶה קָם קוֹל הַבְּרָה דְסְטָרָא אַחְרָא, וְעַל-כֵּן לֹא בַחֲנָם שֵׁישׁ עֲלִינוּ כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל כָּל-כָּף הַרְבֵּה הַתְּנַגְדוּת, כִּי מִסְתָּמָא אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים דְבָרִים טוֹבִים בְּרוּחָנוּת, כִּי אַחֲרַת לֹא הָיוּ מִתְנַגְדִים עֲלִינוּ כָּל-כָּף, עַם כָּל זֹאת כְּשֶׁאָדָם חֲזַק וְאִמִּין בְּשְׂמִיחָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְעוֹרְרַת בּוֹ עֲזוֹת וְעַקְשָׁנוּת דְקָדְשָׁה, וְהוּא אִינוּ מִתְפַּחַד מִקוֹל הַבְּרָה שֶׁל הַסְטָרָא אַחְרָא.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְתִדְעוּ, אֲשֶׁר כָּל הַבַּחֲוָרִים שְׁבָאוּ אֵלַי לְלַמֵּד, הֵם מִמֶּשׁ יְהִלּוּמִים אַחַד אַחַד הַשָּׁנִי, וְאֲנִי יְכוּל לֹמַר לְכֶם מָה שְׂאָמַר פַּעַם מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל לְזוּג אַחַד, שְׁבָאוּ לְהַתְאֲוֹנֵן לְפָנָיו שְׁהִיְתָה לְהֵם פְּרִנְסָה, וּבְשִׁבִיל מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל הַפְּסִידוֹ אֶת הַפְּרִנְסָה (זֶה הָיָה הַבֶּלֶן וְהַבְּלִיגִית שֶׁל הַמְקַנָּה בְּעִיר בְּרֶסְלָב, שְׁעָשׂוּ טוֹבָה לְמוֹהֲרַנְתָּ ו"ל, וְהַנִּיחוּ לְהַכְנִס לְמַקְנָה אַחַר חֲצוֹת, וְיַעַן שְׁהַמְתַּנְגְּדִים לֹא הַנִּיחוּ אֶת מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל שְׁיַכְנִס לְמַקְנָה, וְהֵם עָשׂוּ לְפָנָיִם מִשׁוּרַת הַדִּין, וּבְאֲמָצַע הַלֵּילָה פְתָחוּ לוֹ אֶת הַמְקַנָּה, וּמָה גַם שְׁהַכִּינוּ לוֹ מִים חֲמִים קָצַת כְּדֵי שְׁיִתְחַמֵּם בַּחֲרָף, וְאִז כְּשֶׁנִּתְוַדַּע לְהַמְתַּנְגְּדִים מָה שְׁעָשׂוּ עִם מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל, פְּטָרוּ אוֹתָם מִהַמְקַנָּה, וּבָאוּ לְבִכּוֹת לְמוֹהֲרַנְתָּ ו"ל: רְאוּ מָה שְׁקָרָה לָנוּ, בְּשִׁבִילְכֶם אֵין לָנוּ פְּרִנְסָה), עָנָה וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: כְּסָף לִתֵּן לְכֶם אֵין לִי, אִךְ זֹאת עָשׂוּ, שְׁלָחוּ אֵלַי אֶת שְׁנֵי בְּנֵיכֶם, וְאֲנִי אֶלְמַד עִמָּהֶם, וְכֵן עָשׂוּ, וְנִתְגַּדְלוּ אֶצֶל מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל, וְנַעֲשׂוּ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים. וְאוֹתוֹ דְבָר אֲנִי יְכוּל לְהַגִּיד לְכֶם, שְׁלָחוּ אֶת בְּנֵיכֶם אֵלַי, וְאֲנִי אֲחֲזִיר לְכֶם יְהִלּוּמִים, וְתִזְכּוּ לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צְעִיר מְאֹד, לְמַעַן שְׁיִהְיוּ קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים בְּקַדְשַׁת הַבְּרִית, וְיִזְכּוּ לְהִיּוֹת עוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֱמִתִּיִּים, וּבְעֲלֵי מַדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי תַהֲלֶה לְאֵל, אֶצְלֵי יְקִנּוּ הַמּוֹן יְדִיעוֹת בְּתוֹרָה, וְכֵן יְקִנּוּ מַדּוֹת טוֹבוֹת אִיךָ לְהַסְתַּדֵּר עִם אֲנָשִׁים, וְאִיךָ לְהַסְתַּדֵּר עִם הָאִשָּׁה בְּבֵית, וְאִיךָ

לְעֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְאֲנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְעוֹר לְכָל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים בְּזֶה, וְתֹאמִינוּ לִי, שְׁזֶה שְׁנָה יוֹתֵר מִכָּל הוֹן דְּעֵלְמָא,
כִּי סוּף כָּל סוּף הַיְלָדִים הֵם הַעֵינַיִם שְׁלָכֶם.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לֹא לְהִשְׁבֵּר מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ,
כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים הַגְּדוֹלִים
שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְאוּ אִיךָ שְׁבַקְיָן הֵזָה עוֹד יִכְנָסוּ
הַמּוֹן מִשְׁפָּחוֹת לְגוֹר כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, וְאֶף-עַל-פִּי שְׁזֶה נִרְאָה כְּמוֹ חֲלוֹם,
אֲבָל הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׁנִרְאוּ כְּמוֹ חֲלוֹמוֹת הַתַּגְּשָׁמוּ, וְיִצְאוּ מִן הַכַּח אֶל
הַפֶּעַל, כְּמוֹ-כֵן תִּרְאוּ בְּזַמַּן הַקְּיָן הֵזָה יִכְנָסוּ הַמּוֹן מִשְׁפָּחוֹת, וְאֵל
תִּירְאוּ וְאֵל תַּחְתּוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, כִּי רַבִּים אֲשֶׁר עִמָּנוּ מֵאֲשֶׁר
עִמָּהֶם, וְאֲנַחְנוּ הוֹלְכִים בְּשֵׁם הַנְּיָ"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, וְעַל-כֵּן
נִנְצַח, וּבַפְּרָטִיּוֹת שְׁאַנְחָנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַתְּפָאֵר וְאָמַר:
"נִצְחָתִי וְאֲנִצַּח, כִּי מִדְּתוֹ מִדְּתוֹ נִצַּח".

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן הַחֲשַׁנָּד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם, בְּנֶךָ ... מִשְׁתַּלַּב טוֹב מְאֹד, וְהוּא רוֹצֵה לְלַמֵּד,
וְאֶקְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַחְזִיר לְךָ יְהוָה מְלֻטָּשׁ, וְתִזְכֶּה לְחַתְּנוּ
סְמוּךְ לְפָרְקוֹ, כְּדִי שְׁיִהְיֶה שְׁמוֹר מֵעֲבֻרוֹת, לֹא עָלֵינוּ, כִּי זֶה כָּל חֲפָצֵי
וּרְצוֹנֵי — לְהִקָּים תַּלְמִידִים כְּאֵלוֹ, שְׁיִהְיוּ מְלֵאִים בַּתּוֹרָה, וּלְהַחְזִיר
אֶת הַעֲטָרָה לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁהַבְּנִים וְהַבָּנוֹת יִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר כְּמוֹ שְׁהִיָּה
פַּעַם, וְחֲסִדֵי הַשֵּׁם, אֲנִי רוֹאֶה שְׁכַמָּה מִתְלַמְּדֵי צִיתוֹ אוֹתִי, וְהַתְּחַתְּנוּ
בְּגִיל צָעִיר, וַיֵּשׁ לָהֶם כְּבָר יְלָדִים.

הַעֲקֹר שְׁנִרְאָה כְּבָר בְּהַתְּבַטְּלוֹתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ

אָשֶׁר   כב תקה   בַּנְחַל   רעא

המוסר, כדי שלא נצטרף לעשות חטנות בהצנע מפחד המסירות שלו.

אודות התאורה, יש כסף בבנק, וכמדמה שיש לי הוראת קבע על זה, וממילא לא ינתקו, אודות החלות, אדאג שיהיה לך כסף, הלא שלמתי לך על חדש קדם. ואודות השלחנות, אם תוכל לסדר יהיה חסד גדול.

המצפה לשמע הטוב ממך...

כב תקה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שליח, כ"ג סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. ואודות הספר "לקוטי-מוהר"ן", אם נשארו 14 עמודים, תדפיס בסוף "תקון הכללי" של 14 עמודים (הינו תגדיל את האותיות, שיהיה עם שער, ואת האותיות של העשרה מזמורים יהיו גדולים, ואת האזכרה של אמי, עליה השלום, תעשה כמו בשאר הספרים.

רק חזק ואמץ, ותאמין לי, שגדל הלחץ והדחק שעובר עלי, זה אין לתאר ולשער כלל, עם כל זאת בתקף הדחקות והבלבולים, אני מחזיק מעמד, ואיני נופל בדעתי כלל, אף שפואב לי מאד מאד, עם כל זאת הקדוש-ברוך-הוא הבית מנוס היחיד שלי, כל זה אני כותב לך שגם אתה תתחזק.

המצפה לשמע בשורות טובות...

כב תקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ד סיון ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלַב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רַבְּנוּ ו"ל אֹמֵר (סֵפֶר־הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן נג): קִרְבַּת הַצְּדִיקִים טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא; לְהִיּוֹת מְקָרָב אֶל צְדִיקִים זֶה טוֹב — הֵן בְּזֶה וְהֵן בַּבָּא. בְּעוֹלָם הַזֶּה — אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת הַצְּדִיק בְּכָל יוֹם, בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע, כְּפִי כָּל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים חֲזוּק וְעִדּוּד עַל כָּל שְׁעַל וְשְׁעַל, וְעַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה. וְכֵן בְּעוֹלָם הַבָּא אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת הַצְּדִיק עַל כָּל צַעַד וְשְׁעַל. כִּי אִם אֲנוּ צְרִיכִים אֶת הַצְּדִיק בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵיךְ אֲנוּ צְרִיכִים אֶת הַצְּדִיק בְּעוֹלָם הַבָּא! בְּעוֹלָם הַזֶּה נִשְׁמָה יוֹרֶדֶת מְרוֹם גְּבוּהֵי מְרוֹמִים, מְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וּמִסְתַּוְבַּכֶּת פֶּה כְּבַמְדַּבֵּר שָׁמַיִם. כָּל זְמַן שְׁאֲדָם בְּגִיל צְעִיר, אֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן רו): הַנְּשִׁמָּה עֲדִין לֹא יִרְדֶּה מִזְמַן מִהַשְּׁמַיִם, וְעֲדִין הִיא זוֹכֶרֶת אֶת כָּל הָאוֹרוֹת וְהַתְּשׁוּקוֹת שֶׁהָיוּ לָהּ בְּרוֹם גְּבוּהֵי מְרוֹמִים. וְלִכֵּן יְכוּלִים לְדַבֵּר עִם בְּחוֹר צְעִיר בְּעַבְדוּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי יֵשׁ לוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה אֶל הַקֹּדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. אָבֵל כְּכָל שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵהַ שְׁעוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבַפֶּרֶט כְּשֶׁנִּכְשַׁל בְּעוֹנוֹת חַמּוּרִים, וּמִתְבַּגֵּר וּמִזְדַּקֵּן יוֹתֵר, כְּבָר קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקֹּדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וּלְהִתְעוֹרֵר בַּתְּשׁוּבָה. כִּי הַיֵּצֵר הָרַע בּוֹעֵר בּוֹ מְאֹד, וְשֹׁכַח מִהֵיכָן בָּא, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁנִּמְצָא פֶה בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, וּפֶה יִשְׂאֵר, וּפֶה יִתְכַנֵּן תְּכַנּוּן חַיָּו, וַיִּכְנֶה בֵּית, וַיֵּשׁ לוֹ עוֹד הַרְבֵּה שָׁנִים בְּזֶה הָעוֹלָם, יֵשׁ לוֹ עוֹד זְמַן לַחֲשֹׁב מִהַתְּכַלִּית, וְחוֹשֵׁב: "אֲנִי עֲדִין צְעִיר, כְּשֶׁאֲהִיָּה זָקֵן, אֲתַחִיל לַחֲשֹׁב מִהַתְּכַלִּית".

וּבֵין כֶּף וּבֵין כֶּף, אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וְיוֹשְׁלָמֵי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ה'): אִם תַּעֲזֹבֵנִי יוֹם — יוֹמִים אֶעֱזֹבְךָ; אִם עוֹזְבִים יוֹם אֶחָד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּכִיכּוֹל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזְבוֹ יוֹמִים, וּמִיּוֹמִים נַעֲשֶׂה אַרְבַּעַת יָמִים, וּמֵאַרְבַּעַת יָמִים נַעֲשֶׂה שְׁמוֹנֶה יָמִים וְכֵן הֵלְאָה. עַד שֵׁשָׁנָם בְּנֵי-אָדָם, שְׁכָל-כֶּף תָּעוּ בְּמִדְבָר, שְׂאִינָם יוֹדְעִים כִּיצַד לַצֵּאת, כָּל-כֶּף רָע וְמָר לָהֶם, שְׂאִינָם מוֹצְאִים שׁוֹם מוֹצָא. עַד שָׂרָב רַבָּם נוֹפְלִים בִּיְאוּשׁ עֲמַק וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי, וְאִינָם רוֹאִים סוּף וְקֶץ לְכָל צְרוּתֵיהֶם. וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שֶׁהַעֲרַב-רַב מִתְּפַשְׁטִים לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה לְטַמֵּא אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, מִדְּבָרִים פְּתוּחִים נֶגְדַת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנֶגְדַת כָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל. הַנְּאוּף, שְׂקוּץ, תַּעֲוֵב וְזָהוּם, עוֹשִׂים פְּרֻצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לֹא יְכוּלִים לַעֲבֹר כְּבִישׁ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, בְּלִי לְהַכְשִׁיל בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי כָּל רְאִיָּה וְרֵאִיָּה שְׂאָדָם מְסַתְּפֵל בְּמֵרְאוֹת אֲסוּרִים, נַעֲשֶׂה כְּתָם בְּנִשְׁמָתוֹ, עַד שֵׁשׁ שְׁחָטְאוּ כָּל-כֶּף בְּנִאוּף וּבְכְפִירוֹת, שְׁלָבָם וּמַחֲסֵם מְסַבְכִים לְגַמְרִי, וּמֵלֵאֵי קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִינָם רוֹאִים כְּלוֹם רַק שְׁחוֹרוֹת.

וְלִכֵּן אָנוּ צְרִיכִים אֶת הַצְּדִיק בְּעוֹלָם הַזֶּה, אוֹ אֵיךְ אָנוּ צְרִיכִים לוֹ, שְׂיַעֲזֹרֵנוּ וְיִחַזְקֵנוּ וְיִדְרִיךְ אֹתָנוּ, וְיִזְרֶה לָנוּ דֶּרֶךְ לַצֵּאת מִהַבּוֹץ שֶׁנִּשְׁשַׁקְעָנוּ בוֹ. הִנֵּה אָדָם עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם, וְצָרִיךְ חֲזוּק בְּכָל יוֹם, בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע, כְּמֵאֲמָרְם ו'ל (שְׁל"ה הַקְּדוּשׁ, חֶלֶק ג', דָּף נד:): אֵין רֵגַע בְּלֹא פְּגַע; וְהִנֵּה אָדָם יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, בּוֹכָה הַמְּשַׁפְּחָה, מִתְּאַסְּפִים כָּלֵם לְלוֹיָהּ שָׁלוֹ, וּבוֹכִים וּמְסַפִּידִים עַד שְׂמֵבִיאִים אוֹתוֹ לְבֵית-הַקְּבָרוֹת, וְחוֹפְרִים קֶבֶר, וּמְכַנְּסִים אוֹתוֹ בְּאַדְמָה, וּמְכַסִּים אוֹתוֹ בַּחּוֹל, וְעוֹמְדִים עוֹד קֹצֵת שָׁם, וְהוֹלְכִים כָּלֵם לְבֵיתָם, קְרוּבֵי הַמְּשַׁפְּחָה מִדְּבָרִים, בּוֹכִים עוֹד וְכוּ', וְכֵן הַיְדִידִים זוֹכְרִים עוֹד מְעַט, בָּאִים לְנַחֵם אֶת הָאֲבֵלִים וְכוּ', וְהִנֵּה חָלְפוּ יָמֵי הַשְּׂבָעָה, וְאֵין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב — מִה עוֹשֶׂה הַנְּפֹטֵר בְּקִבְרוֹ, אָדָם שֶׁגִּרְנוּ אוֹתוֹ יַחַד, אֶהְבְּנוּ אוֹתוֹ, הִיָּה יָדִיד שְׁלָנוּ, חֵבֵר וְרַע טוֹב, קְרוֹב מְשַׁפְּחָנוּ, מִה נַעֲשֶׂה עִמּוֹ עֵתָה?! וּמִיָּד חוֹלְפוֹת מִחֲשָׁבוֹת — לֹא כְּדֹאֵי לְחַשֵּׁב מִזֶּה, הִיָּנוּ מִה נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ בְּקִבְרוֹ וְכוּ'. וּבְזֶה נִסְתִּים הָעֲנָנִים. כִּי אֵף

אָחַד אֵינוֹ מְסַגֵּל לַחֲשֹׁב מַה הַנִּפְטָר עוֹשֶׂה עִכְשָׁו בְּקַבְרוֹ. וּבִבְאֻמַּת מַה עוֹשֶׂה? שׁוֹכֵב שָׁם, וּבֹא מִלְאָךְ וְנוֹתֵן לוֹ מִכּוֹת, וְהוּא צוֹעֵק קוֹלֵי קוֹלוֹת, וְאֵף אָחַד אֵינוֹ שׁוֹמְעוֹ, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ לְאֵן צָרִיךְ לֵלְכֵת, וּמָה עָלָיו לַעֲשׂוֹת וְכוּ' וְכוּ'; וְלִכֵּן אִם אָדָם הֵיךָ מְקַרֵּב לַצַּדִּיק בְּחַיָּיו, הוּא יִהְיֶה מְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק גַּם לְאַחַר מוֹתוֹ. וְכֵן אֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן עד): הַמְקַרְבִּים שֵׁשׁ לַצַּדִּיק בְּחַיָּיו, הֵם יִהְיוּ מְקַרְבִּים בְּמוֹתוֹ; אִם אֲנַחְנוּ נִתְקַרֵּב עִכְשָׁו מִחֲדָשׁ אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, עִכְשָׁו אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים, עִכְשָׁו אָנוּ מִתְקַרְבִּים מִחֲדָשׁ אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, עִכְשָׁו אָנוּ מִתְחִילִים הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְרַבֵּנוּ ז"ל הוֹלֵךְ לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְקַרֵּב אוֹתָנוּ וּלְהַדְרִיכֵנוּ מַה עוֹשִׂים. וְאִם נִצִּית אֶת רַבֵּנוּ ז"ל לְאַרְךָ כֹּל הַדֶּרֶךְ, אִז גַּם כְּשֶׁתִּצָּא נִשְׁמַתְנוּ מִגּוֹפְנוּ, וְהַגּוֹף לְקַבּוּרוֹת יוֹבֵל, וְהַנִּשְׁמָה תַעֲלֶה לְמַעְלָה, גַּם אִז הַצַּדִּיק יִלְוֶה אוֹתָנוּ, וְאֵין לָנוּ מַה לְפַחֵד. וְלִכֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל קִדְּם הַסְּתַלְקוֹת (תִּי"ו-מוֹהַר"ן, סִימָן קצא): "מַה לָּכֶם לְדַאֵג, כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם?!"

וְלִכֵּן, אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! הִנֵּה אָנוּ נִכְנָסִים עִתָּה לְקִיץ הָאָרֶץ. קִיץ הוּא זְמַן מְסַכֵּן מְאֹד, כִּי הַפְּרִיצוֹת עוֹשֶׂה פְּרִצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כָּל הַסְּתַפְלוּת רָעָה עוֹשֶׂה פְּרִצָה בְּנִשְׁמָה, כְּתָם בְּנִשְׁמָה. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִימָן מוה"א): אֵין יִצָּר הָרַע שׁוֹלֵט, אֶלֶּא בְּמָה שֶׁעִינָיו רוֹאוֹת. הַיִּצָּר הָרַע שׁוֹלֵט עַל הָאָדָם רַק בְּמָה שֶׁאָדָם רוֹאֶה וְלֹא בְּמָה שֶׁאֵינוֹ רוֹאֶה. וְכִיִּצָּד יְכוּל אָדָם לֵלְכֵת בְּקִיץ, וְלֹא לְהַכְשִׁיל בְּרָאיוֹת אֲסוּרוֹת?! וּבְרִגְעַ שֶׁאָדָם, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, רוֹאֶה דְּבָרִים מְגַנִּים, דְּמוֹ מִתְחַמֵּם. כִּי כֵן אֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן עב), שֶׁכָּל הַיִּצָּר הָרַע זֶה הַדְּמִים, וְאִז בּוֹעֵר בּוֹ הַדָּם, וּבֹא רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, לְעַבְרוֹת חֲמוּרוֹת. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (מִדְּרַשׁ אֲגוּדָה): כָּל הָעוֹבֵר עַבְרָה אֶפְלוּ יוֹם אָחַד בְּשָׁנָה, מַעֲלָה עָלָיו הַכֶּתוּב כְּאֵלוֹ עֵבֵר כָּל הַשָּׁנָה; כָּל הַשָּׁנָה כְּבָר הִלְכָה לוֹ, כִּי הוּא שָׁבוּר וְרָצוּץ. וְכֵן אוֹמְרִים (יוֹמָא לט.): הָעַבְרָה מְטַמְטֶמֶת לְבוֹ שֶׁל הָאָדָם. וְעַקֵּר הָעַבְרָה זֶה גְאוּף. וְלִכֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים עַל תְּאוֹת גְאוּף (בְּמִדְּבַר רַבָּה, פְּרָשָׁה ט', סִימָן ח'): אוֹי לָהּ לְעַבְרָה שֶׁעוֹבְרִים בָּהּ עַל עֲשֻׁרֵת הַדְּבָרוֹת; כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּפָגַם הַבְּרִית, כְּאֵלוֹ עֵבֵר עַל עֲשֻׁרֵת

אֲשֶׁר   כב תקו   בַּנְחַל   ערה

הַדְּבָרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְצָרִיכִים כָּל-כֶּף הַרְבֵּה רַחֲמִים עַל הַקִּיץ, שְׁלֹא נִכְשַׁל בְּרֵאוֹת אֲסוּרוֹת, שְׁלֹא נִכְשַׁל בְּהַרְהוּרִים רָעִים. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (קִהְלֵת רַבָּה, פְּרָשָׁה ד', סִימָן יג): בְּשַׁעַה שְׁהוֹלֵךְ אָדָם לְעִבְרָה עֲבָרָה, אֵינּוּ רוֹאֶה שְׂיֵישׁ לוֹ בֵּן שְׂיִמוֹת בְּעוֹנוֹתָיו, וְאֵינּוּ רוֹאֶה שְׂיֵישׁ לוֹ אֶחַ שְׂיִתְבַּיֵּשׁ בּוֹ. כִּי כְּשׁוֹבֵעַר בְּאָדָם לְעִשׂוֹת עֲבָרָה, שׁוֹם דְּבָר לֹא יִמְנַע אוֹתוֹ. וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁהִיצֵר הָרַע כָּל-כֶּף גְּדוֹל, שְׁאֵפְלוּ שְׂאָדָם סוֹחֵב נִפְטָר עַל כְּתַפְּיוֹ וְרוֹאֶה אֲשֶׁה, תִּכְף מְשַׁלֵּיךְ אֵת הַנִּפְטָר וְעוֹבֵר עֲבָרָה. וְלִכֵּן אָנוּ צָרִיכִים אֵת רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂיִדְרִיכֵנוּ וְיוֹרֶה לָנוּ מָה עוֹשִׂים? ! אֵיךְ מִתְחַזְּקִים? ! וְכִיצַד מִתְנַהֲגִים? ! כִּי הַנְּסִיווֹנוֹת הֵם מְאֹד מְאֹד קָשִׁים. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרֵאוֹשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה לֵב, סִימָן ג') עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים יא, ה): "הַשֵּׁם צַדִּיק יִבְחֹן", הַיּוֹצֵר הַזֶּה אֵינּוּ בּוֹדֵק קְנָנִים מְרוֹעְעִים, אֲלֵא בּוֹדֵק קְנָנִים יָפִים וְכוּ', כֶּף אֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה אֵת הַרְשָׁעִים, אֲלֵא אֵת הַצַּדִּיקִים. עִם יִשְׂרָאֵל צַדִּיקִים, "וְעַמּוּד כָּלֵם צַדִּיקִים" (שַׁעֲרֵי ס); וּבְשִׁבִיל זֶה מְנַסֶּה אוֹתָנוּ יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְעֲלֵינוּ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד. אֲבָל אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּלִי הַצַּדִּיק, כִּי הַצַּדִּיק מְחַזֵּק וּמְאַמֵּץ אוֹתָנוּ. וְלוֹלֵא הַצַּדִּיק, לֹא הֵינּוּ יְכוּלִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד כְּרַגְע.

וְלִכֵּן כָּל הָעֲנִין שְׁלָנוּ לְהַתְּחִיל לְלַמֵּד יוֹתֵר וְיוֹתֵר סְפָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְלִקְיָם אֵת כָּל מַה שְׁרַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר, כִּי זֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלָנוּ. כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יוֹדֵעַ בְּעִצְמוֹ מַה עָשָׂה בְּשִׁבִילוֹ רַבֵּנוּ ז"ל, וּמָה רַבֵּנוּ ז"ל בְּעִבּוּרוֹ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂיִקַּח עַל עִצְמוֹ מֵהַיּוֹם וְהָלָאָה לְעִשׂוֹת לְעִצְמוֹ שְׁעוֹרִים בְּסְפָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּכָל יוֹם וְיוֹם: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", לְלַמֵּד תּוֹרָה אַחַת, וְלוֹמֵר עֲלֶיהָ תְּפִלָּה מִ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", אֲשֶׁר זֶה מְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׁמֵּחַ אֵת הָאָדָם. כִּי כָּל תּוֹרָה בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", זֶה מְרַשֵּׁם לְמַחְלוֹת אַחֲרוֹת. וְכֵן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם "לְקוּטֵי-הֶלְכוֹת" כְּסִדְרָן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לָנוּ, שְׂאָנוּ מְדַפְּסִים "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן עִם אוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת, וְכֵן "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת" עִם אוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת, וְכֵן "לְקוּטֵי-הֶלְכוֹת" עִם אוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת; אֲשֶׁרֵי שְׂיִזְכֶּה לְלַמֵּד בְּזֶה בְּכָל יוֹם! וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם הָעוֹשֶׂה לְעִצְמוֹ שְׁעוֹר בְּ"אוֹצֵר הַקּוּנְטְרָסִים" בְּכָל

יום; עד כה הוצאנו כְּעֶשְׂרִים כְּרָכִים, שָׁזָה סֶף שֶׁל שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת קוֹנְטֵרְסִים, אֲשֶׁר כָּל קוֹנְטֵרְס וְקוֹנְטֵרְס הוּא תַמְצִית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרֵינֵנוּ ז"ל. וְכֵן כְּשֶׁאֲדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, נִפְתָּח לוֹ הַמֶּחֶ וְהַדַּעַת, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שָׁזָה הָעֲנִיָּן שֶׁל הַתְּבוּדוֹת. שֶׁאֲדָם צְרִיף לְהַתְּבוּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וּלְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, וְזֶה מֵה שֶׁמְּצִיל אוֹתוֹ.

אם תִּרְגִּילוּ עֲצַמְכֶם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְסַפֵּר לְפָנָיו כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עֲלֵיכֶם, תִּהְיוּ בְּטוֹחִים, שֶׁהַשֵּׁם יְתִבְרַךְ יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע. 'הַתְּבוּדוֹת' זֶה הַמִּפְתָּח שֶׁקְּבַלְנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל. אֲבָל אֵי אִפְשָׁר לְהַתְּבוּד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם אָדָם אֵינוֹ לוֹמֵד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְכָכָל שֶׁאֲדָם לוֹמֵד יוֹתֵר "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵינֵנוּ", נִכְנָס בּוֹ יוֹתֵר אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְכִמּוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵינֵנוּ, חֵלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנָיו, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ טְמוּנִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר. מִי שְׂרוּצָה לְרֵאוֹת אֶת הַפָּנִים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, מִכְּרַח לְלַמֵּד "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵינֵנוּ", מִכְּרַח לוֹמֵר "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", אִיזוֹ נְעִימוֹת זוֹ?! אִיזָה תַעֲנוּג זֶה?! לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵינֵנוּ", לוֹמֵר עַל זֶה תְּפִלָּה בְּ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּתְּבוּנְנוּ גַם בְּ"שִׁפְתַי הַנִּחַל" עַל כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה, וְשֵׁם תִּמְצָאוּ חַיּוֹת נִפְלְאוֹה, כִּי מְסַבְּרִים דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּהַסְבֵּר כָּל-כֶּף יִפְהַ וְכָל-כֶּף קָל, אֲשֶׁר מִי שְׂרַגֵּיל בְּזֶה, יֵשׁ לוֹ חַיּוֹת נִפְלְאוֹה. וְכֵן מִי שֶׁמְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד "לְקוּטֵי-הֶלְכוֹת", יֵשׁ לוֹ הַתְּחִזְקוֹת אַחֲרַת, וְצָרִיכִים לְלַמֵּד כְּסֻדְרָן, וְכֶף כָּל יוֹם וְיוֹם, אִם נִקַּח עַל עֲצָמָנוּ לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, תִּהְיֶה לָנוּ הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה, וְכֶף נוֹכַח לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְכֹרֶע שֶׁאֲדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ, הַסֵּמ"ך-מ"ם אֵינוֹ יְכוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ דְּבָר; כִּי כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם אֵינוֹ מְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ, הוּא בְּסִפְנֵה גְדוּלָה מְאֹד, אֲבָל כְּשֶׁמְחַלֵּיט: "אֲנִי אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ עוֹזֵב, אֵף שֶׁאֲאָבֵד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, אֲנִי אֲדַבֵּר תָּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲסַפֵּר לוֹ יְתִבְרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלַי — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי", הוּא אֵף פַּעַם לֹא יִפֹּל, הוּא אֵף

פּעם לאַ יתרחק מִמֶּנּוּ יתברך. וּבְרַגַע שְׁאֵדָם מְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם הַזֶּה, כָּל יוֹם וַיּוֹם לומד אֶת סִפְרָיו, אֲשֶׁר רַק זוֹ נִקְרֵאת הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק, אִזּוֹ הַצַּדִּיק מְחַזֵּק אוֹתוֹ, מְעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתוֹ, וּמְגַלֶּה לוֹ שְׂאִין שׁוֹם יֵאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְעַדִּין יְכוֹל לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר שָׁחַת וּפָגַם. וְכֵן יְכוֹל לְהַמְשִׁיךְ קְדִימָה. וּכְפִי שְׁאֵדָם מְתַחַזֵּק בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי תִהְיֶה לוֹ הַתְּחַזְּקוֹת גַּם בְּעוֹלָם הַבָּא. כִּי גַם שָׁם צְרִיכִים הֵמוֹן הַתְּחַזְּקוֹת, בְּאִים מְלֵאכֵי חַבְלָה, כָּל אֶחָד עִם קְטְרוּגָיו: "עֲשִׂיתָ בַיּוֹם פְּלוֹנֵי כֵן וְכֵן, חָטֵאתָ בַיּוֹם אֶלְמוּנֵי" וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל אִם יֵשׁ לְאָדָם הַתְּחַזְּקוֹת הַצַּדִּיק, אֵינּוּ מְתַפְּעֵל מֵהֶם, הוּא רוֹצֵה רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי כֵן כָּתוּב בַּזֶּהר (עֵין זֶהר ח"ג ה:): כְּפִי הַמְּחַשְׁבָה שֵׁישׁ לְאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי תִהְיֶה לוֹ מְחַשְׁבָה בְּעוֹלָם הַבָּא; כִּי אִם אָדָם מְדַבֵּיק אֶת נִשְׁמָתוֹ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֶּה בְּזֵה הָעוֹלָם, וּנְחֻשָׁה הַחֲלָטָתוֹ: "אֵינְנִי רוֹצֵה שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם, רַק אֶת הַבוֹרָא יתברך שְׁמוֹ, לֹא אֶכְפֹּת לִי מְאוּמָה, אֵינְנִי מְסַתְּפֵל עַל שׁוֹם אָדָם, אֲנִי מְכַרְח לְנִצָּח: אֲנִי הוֹלֵךְ עַד הַסּוֹף לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא", לְבַסּוֹף הוּא יִנְצַח. וְאִיךָ שֵׁיִקְבֵּל מִכּוֹת עַל יְמִין וּשְׂמָאל, אָבֵל אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב וַיְהִי מָה, וַיִּנְצַח! וְאִם חוֹשֵׁב כֵּן וְחִי כֵּן כָּל יְמֵי חַיָּיו, שְׂאִין לוֹ שׁוֹם עֶסֶק כָּלֵל וּכְלָל, וְרוֹצֵה רַק אֶת הַבוֹרָא יתברך שְׁמוֹ, הוּא בְּוַדָּאֵי יִנְצַח, כִּי נִכְלָל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ-כֵן אַחַר הַהִסְתַּלְקוּת, אַחַר שְׁאֵדָם עוֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, נִשְׁמָתוֹ רְגִילָה: "אֵינְנִי רוֹצֵה כְּלוּם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא!" וְכֹא עוֹלָם הַתְּהוֹ, עוֹלָם הַדְּמִיוֹן, לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר מִמֶּנּוּ אֶת הַשֵּׁם יתברך, וְלֹא אֶכְפֹּת לוֹ, וְצוּעֵק: "אֲנִי צְרִיךְ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! אֵיפֹה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא?! אַתָּה שְׁלִיחַ מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי אַתָּה?!" וְהוּא כָּל-כֵּן חֲזָק בְּזֵה, עַד שְׂאִין יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ דְּבַר, וּמְכַרְחִים לְהוֹלִיכּוֹ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! בְּשִׁבִיל זֶה, לֹא בַחֲנָם, שְׂאֵמֵר רַבְּנּוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן נג): קְרִבַת הַצַּדִּיקִים טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא; אוֹ אֵיךְ טוֹב הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנּוּ ז"ל בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵיךְ טוֹב הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנּוּ ז"ל בְּעוֹלָם הַבָּא.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחֵנוּ נִקְרָאִים עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל:
 'בְּרִסְלָבֵר חֲסִידִים', אָבֵל עֲלֵינוּ לְעֶרְךָ לְעִצְמוֹנוּ הַחֲשׁוֹבֵן, הָאֵם אָנוּ
 בְּאֵמֶת חֲסִידֵי בְּרִסְלָב?! הָאֵם בְּאֵמֶת אָנוּ לּוֹמְדִים סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, או
 שְׂמֻטָּעִים אָנוּ אֶת עִצְמוֹנוּ?! כָּל יוֹם וַיּוֹם צְרִיכִים לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבְּנוּ
 ז"ל חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, אִפְלוּ קִצְת דְּקִצְת, לְנֶשֶׁם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוּ מַה
 יִקְרָה? הַלֵּב שְׁלָנוּ כָּל-כָּף יִתְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה הַעֲמֻקָּה, עַד שְׁנֵתְחִיל
 לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזֶה הַסִּימָן אִם אָדָם מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ
 ז"ל אִם לֹא: אִם יֵשׁ לוֹ הַתְּבוּדוֹת בְּכָל יוֹם — אִם יוֹצֵא לַחוּץ
 וּמִתְבוּדָד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ; וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק
 ב', סִימָן יא): כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא לְשׁוּחַ בִּשְׂדֵה, כָּל עֲשׂוֹי הַשְּׂדֵה רוֹצִים
 לְהַפְלִיל בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה שְׁלוֹ. וְאָמַר פַּעַם כְּשֶׁהִתְחִיל הַקִּיץ, אֵיךְ יָפָה
 לְצֵאת בִּשְׂדֵה וּלְהִתְבוּדָד בֵּין הַעֲשָׂבִים, וְזֶה בְּרִיא גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת, זֶה
 מְרַגֵּיעַ אֶת הַעֲצָבִים. אָדָם יוֹצֵא לְשׁוּחַ בִּשְׂדֵה, אָדָם מְטַפֵּס עַל הַר,
 יוֹשֵׁב עַל סֵלַע, וְמַה רוֹאֵה סְבִיב? שָׁמַיִם. מִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ. רַבּוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לְהַפְלִיל לְגַמְרֵי כָּךְ, וְאֵינְנִי רוֹצֵה כְּלוּם רַק אוֹתְךָ.
 רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּמְחַל לִי עַל חֲטָאתִי, לֹא רָצִיתִי לַעֲשׂוֹת נִגְדָּךְ בְּמִרְי
 וּבְזִדּוֹן, אָבֵל מַה אֶעֱשֶׂה?! הֵיטֵר הָרַע הַתְּגַבֵּר עָלַי, בּוֹעֶרֶת בִּי תַּאֲוֹת
 נִאוּף, יוֹקֵדֶת בִּי תַּאֲוֹת מְמוֹן, תַּאֲוֹת אֲכִילָה וּשְׂתֵיָה, בּוֹעֶרֶת בִּי כָּל
 הַתַּאֲוֹת רְעוּת, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹבֵד עָלַי מְאֹד לְהַפְרִידֵנִי מִהַצַּדִּיק,
 לְהִיּוֹת בְּמַחְלָקֶת וּבְמִרְיבוּת, כִּי זוֹ כָּל עֲבוֹדָתוֹ: 'הַפְּרֵד וּמְשַׁל'. רַבּוֹנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹר לִי שְׁלֹא אֶלְכָד בְּמַלְפָּדָתוֹ, וּלְבַל אִפְּל בְּרִשְׁתּוֹ" וְכוּ'
 וְכוּ'; כִּי הַשְׁנֵאָה הִיא הַדְּבָר הַחֲמוּר בְּיוֹתֵר, כִּי פִּיצַד יִתְכַּן, שְׂיִהוּדֵי
 יִשְׁנֵא יְהוּדֵי אַחֵר?! וּבִפְרָט אֵלּוּ הַמְּקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי פִּיצַד
 יְכוּלִים לְשַׁנֵּא אֶת זוּלָתָם?! סִימָן שְׂאִינָם מְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ז"ל, וְרוֹצִים
 רַק יִשׁוּת וְכַבוֹד.

כִּי זֹאת תִּדְעוּ, אִם אֶחָד מְדַבֵּר עַל הַשְּׁנֵי — זֶהוּ רַמְאֵי וְצָבוּעַ,
 שְׂרוּצָה לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ, וְכִדֵּי לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ — מְנַסֶּה לְהַשְׁפִּיל אַחֵרִים.
 וְהַשׁוּטָה הַזֶּה אֵינּוּ יוֹדֵעַ, שֶׁהַיּוֹם כָּאֵן וּלְמַחֵר בְּקָבֵר, וְעַל מִי יִהְיֶה
 רֵאשׁ?! הַאֵינְךָ מִבִּין, שְׂאֵתָה רַחוּק מִרַבְּנוּ ז"ל?! כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְכַנְּסִים

בְּנוֹ אָמֶת כְּזוֹ, שְׁלֹא הִיְתָה בְּעוֹלָם! רַבְּנוּ ו'ל מְכַנִּים בְּנוֹ תְּשׁוּקָה כְּזוֹ, שְׁנִרְצָה רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! וְאִם יֵשׁ עוֹד יְהוּדֵי שְׂרוּצָה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵלֶיךָ וְאַחֲזִקוּ וְאַקְרְבוּ, וְאַגְלֶה לוֹ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן לְעוֹד יְהוּדֵי וְלְעוֹד יְהוּדֵי. וְזֹאת רַבְּנוּ ו'ל רְצָה מֵאַתְּנוּ — שְׁנֹאֵהֵב זֶה אֶת זֶה. וְכִיצַד, אִם-כֵּן, מְלֹאוּ לְבוֹ שֶׁל מִיִּשְׁהוּ לְעִשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ? ! וְגַם בְּבִרְסָלֵב יֵשׁ פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקָר, וְחוֹשְׁבִים שֶׁמְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ו'ל, לֹא וְלֹא! כִּי אִם הָיוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ו'ל בְּאֵמֶת, הָיוּ מִתְּבוֹדְדִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! הָיוּ מִשְׁתַּקְּקִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! הָיוּ מִחֲזִקִּים יְהוּדִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא הָיוּ חוֹשְׁבִים מִשְׁטִיּוֹת, כִּי 'הַיּוֹם אָנוּ פֹּה, וְלִמְחָר אֵינָנו פֹּה, אֲנִי בְּעוֹלָם הַבָּא, וּבְאֵילוּ פָּנִים נִצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם? !

הִזָּה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְהוּדֵי בְּשֵׁם: ר' אַבְרָהָם שְׁטְרִינְהֶרֶץ ו'ל, שְׁהִיָּה נֶכֶד מוֹהֲרֵנוּ ת' ו'ל, וְנֶכֶד הָרַב מִטְּשֶׁהֲרִין ו'ל, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם דִּבֵּר מִרַבְּנוּ ו'ל. אֶפְלוּ כְּשֶׁהָיָה כָּבֵר זְקֵן מִפְּלֶג, כִּי נִסְתַּלַּק בְּגִיל תְּשׁוּעִים וְשִׁלְשׁ, עוֹד דִּבֵּר עִם אַנְשֵׁים מִרַבְּנוּ ו'ל בְּהִתְלַהֲבוֹת כְּזוֹ כְּמוֹ אַבְרָהָם צָעִיר. וּפְעַם שְׁאַלוּהוּ: רַבִּי אַבְרָהָם, אֵינְכֶם מִפְּחָדִים, שְׁבֹאֲמֻצַּע הַדְּבוּרִים תִּצָּא נִשְׁמַתְכֶם? ! אָמַר: אֲדַרְבֶּה, זֹאת אֲנִי רוֹצֶה, שְׁנִשְׁמַתִּי תִצָּא בְּעֵת שְׁאֲנִי מְדַבֵּר מִרַבְּנוּ ו'ל, בְּעֵת שְׁאֲנִי מְדַבֵּר מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵינִי רוֹצֶה, שְׁנִשְׁמַתִּי תִצָּא מִתּוֹךְ דְּבָרִים בְּטָלִים, מִתּוֹךְ מְרִיבוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם. הוּא הָיָה זְקֵן מִפְּלֶג, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה בָּא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת עִם מְקָלוֹ בְּיָדוֹ, וְעָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְנִשְׁקַלָּהּ, וְכֵן הִתְחִיל לְצַעֵד קְדִימָה לְתוֹךְ בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְאָמַר: "אֲנִי נִיַּיע טָאג, אֲנִי נִיַּיע טָאג", יוֹם חֲדָשׁ, יוֹם חֲדָשׁ; וְהִחֵל לְלַמֵּד שְׁעוֹרֵיו כְּסִדְרָן, בְּכָל מְקֻצְעוֹת הַתּוֹרָה, וְיָשַׁב שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְלַמֵּד בְּהִתְחַדְּשׁוֹת. אָדָם כָּבֵר בְּגִיל מְבֹגֵר, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן הִתְנַהֵג כְּבַחֲוֹר צָעִיר בְּהִתְחַדְּשׁוֹת. וְזֶה הָיָה רְצוֹן רַבְּנוּ ו'ל — שְׁנִחַדֵּשׁ עֲצָמֵנוּ בְּכָל פְּעַם מִחֲדָשׁ, לֹא לְהִסְתַּפֵּל אַחֲרָנִית אֲלָא קְדִימָה, וְזֶה כָּל סוּד הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ו'ל.

וְלָכֵן, מֵאַחַר שְׁאֲנוּ זוֹכִים לְדַעַת מִרַבִּי אָמֶת כְּזֶה, הִבָּה נִעֲזֹב אֶת הַשְׁטִיּוֹת שֶׁל פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקָר, שֶׁהִפְלִ הִבֵּל הַבָּלִים, כִּי אַנְשֵׁי

שְׁלוֹמֵנו הָאֲמִתִּים, תָּמִיד חֲשָׁבוּ מֵהִתְכַלֵּית הָאֲמִתִּית. וְלֹא כְּמוֹ שֶׁנַּעֲשֶׂה הַיּוֹם פּוֹלִיטִיקָה מְדַבֵּר רַבֵּנוּ ו"ל, קְבוּצוֹת קְבוּצוֹת, שֶׁהִכֵּל דְּמִיּוֹן, כִּי רַבֵּנוּ ו"ל רָצָה רַק שֶׁנִּצָּא מֵהַבּוֹץ שֶׁלָּנוּ, וְנִתְחִיל מִמֶּדֶשׁ בְּכָל פַּעַם.

הִנֵּה בָּא קִיץ בּוֹעֵר כְּתַנּוּר, וְרַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כְּלָנוּ מְסַפְּנִים, מִי יוֹדֵעַ מָה יִהְיֶה אִתָּנוּ בְּקִיץ הַזֶּה?! כַּמָּה הִסְתַּכְּלוּ רַעוֹת יִהְיוּ לָנוּ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן?! מִי נוֹתֵן לָנוּ הַבְּטוּחוֹת, שֶׁתִּהְיֶינָה לָנוּ עֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת?! מִי יָכוֹל לְהִבְטִיחַ שֶׁהוּא יִנְצֵל מֵהִסְתַּכְּלוּת רַעוֹת, שְׁזָה אָבִי אַבּוֹת הַטְּמָאָה (לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמב); וְכַמְּאֲמָרָם ו"ל (יוֹמָא עד:): טוֹב מְרָאָה עֵינַיִם בְּאִשָּׁה יוֹתֵר מִגּוֹפּוֹ שֶׁל מַעֲשֶׂה, שֶׁנֶּאֱמַר: "טוֹב מְרָאָה עֵינַיִם מִהֲלֶךְ נָפֶשׁ"; הֵהִסְתַּכְּלוּת רָעָה חֲמוּרָה יוֹתֵר מִן הַמַּעֲשֶׂה הָרַע. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי בְּרַכּוֹת א, ה): לֵבָא וְעֵינָא תְּרִין סְרִסוּרֵי דְחֻטָּאָה, אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֵת יִהְיֶינָה לִי לֵבָא וְעֵינָא, אָנָּא יוֹדֵעַ כִּי אֵת לִי. אִם תִּמְסְרוּ לִי אֵת הָעֵינַיִם וְהִלֵּב שְׁלָכֶם, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאַתֶּם שְׁלִי; עֲלִינוּ לְמִסֵּר אֵת עֵינַיִנוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִסְתַּכֵּל עִם עֵינַיִנוּ רַק עַל רוֹחֲנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹת. כְּמוֹ שֶׁאוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), שֶׁהָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיף לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשֶּׁכֶל שֵׁישׁ בְּכָל דְּבָר, עַל הַחַיּוֹת אֱלֹקוֹת הַמְּחִיָּה אֵת כָּל פֶּרֶט, כִּי בְּכָל דְּבָר: דּוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, יֵשׁ אֱלֹקוֹת, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחִיָּה אֵת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְצָרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל רוֹחֲנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹת, וּמִמִּילָא גַם הִלֵּב יִמְשֹׁף אַחַר הָעֵינַיִם. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פֶּרֶשָׁה י', סִימָן ו'): מָה רָאָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשַׂאֵל מִיִּשְׂרָאֵל הִלֵּב וְהָעֵינַיִם שֶׁיִּהְיוּ אַחֲרָיו? לְפִי שֶׁהַעֲבָרָה תְּלוּיָה בָּהֶם; הָעֵינַיִם רוֹאוֹת אֵת הַזּוֹנָה וְהִלֵּב מְהַרְהֵר אַחֲרֶיהָ; וְלָכֵן עֲלִינוּ לְקַבֵּל עַל עַצְמָנוּ מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה לְשִׁמּוֹר עַל הָעֵינַיִם, לְהִסְתַּכֵּל עַל רוֹחֲנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹת, לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקְּשׁוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁנִּהְיֶה שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְנִרְצָה רַק אֲמַתָּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז אֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְהִטְעוֹתָנוּ. אֲבָל עַל זֶה צָרִיכִים הַרְבֵּה לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵז רַבֵּנוּ ו"ל אֵינוּ

אָשׁוּר   כב תקו   בַּנְחָל   רפא

נותן לו לפל, ומחזקו ומעודדו; אשרי אדם שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

בכל הדורות תלמידי רבנו ז"ל, תלמידי מוהרנ"ת ז"ל, תלמידי ר' נחמן מטולטשין ז"ל, תלמידי ר' אברהם בר' נחמן ז"ל, לא הטעו עצמם, והתכלית היתה אצלם לפני העינים. ועל-כן התחילו גם אתם לחשוב: מה, מי ואימת? הנה אנו כאן, ועוד מעט נצא מכאן; ולמה להיות שבורים? הלא כל אחד ואחד מאתנו מלא מצוות כרמון! הלא לכל אחד ואחד יש מאה מצוות, כי ישנן מאה ברכות שכל אחד ואחד מברך בכל יום, ולכן למה לא לברך בשמחה?! למה לא להתפלל שחרית, מנחה וערבית בשמחה?! לברך ברפת-המזון בשמחה?! לקרא קריאת שמע שעל המטה בשמחה?! ומכל שכן כשאדם זוכה להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, צריך להתבודד בשמחה עצומה. אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תפלה, סימן ע'): על-ידי שמחה, תבא תפלתך בהיכל המלך. בזה שאדם מתפלל בשמחה, התפלה נכנסת תכף-ומיד להיכל מלך מלכי המלכים. ולכן למה לא נשמח בכל יום ויום, שאנו יהודים, וזוכים לבקש מבורא עולם כל צרכינו?! אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תפלה, סימן פא): תפלה שהיא בשמחה, היא ערבה ומתקה לפני השם יתברך. והאר"י הקדוש הזהיר מאד, שבעת התפלה צריכים לשמר מעצבות, כי אז יורד על האדם אור גדול על נשמתו, ואם הוא בעצבות, אין לו את הכלים לקבל האור הזה. ולכן למה לא נהיה בשמחה?! ובפרט, שרבנו ז"ל הזהירנו מאד להיות בשמחה, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד. וגם חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם מחמת חסרון השמחה. ומכל שכן וכל שכן כשאדם זוכה ולומד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, ברייתות ותוספתות, איזו שמחה צריכה להיות לו?! כי אין עוד שמחה כשמחת התורה! כי בשעה שאדם לומד תורה, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו. כי כף אומרים חכמינו הקדושים (ירושלמי ראש השנה ד, ח): פיון שקבלתם עליכם על תורה,

מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימכם; אדם מלא חטאים ועוונות, הבה לא נשטה עצמנו, נפיר עצמנו היטב, אמר רבנו ז"ל: הלואי תפירו את עצמכם שעה אחת לפני שאתם יוצאים מהעולם כמו שאני מפיר אתכם עכשו; אנו מלאי עברות, היכן העינים שלנו מסתכלות? היכן המח שלנו משוטט? בפה הפה שלנו מדבר? מה האזנים שלנו שומעות? והנה אנו לומדים תורה, אומרים חכמינו הקדושים: כיון שקבלתם עליכם על תורה, מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימכם; פל-פך חשוב בעיניו יתברך למוד התורה; ולכן אשרי הזוכה ללמד בכל יום ויום תורה, ואל תשטו עצמכם, כי רק זה ישאר מכם! רק אם תקבעו לכם קביעת עתים לתורה, בכל יום ויום לעשות סדר חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, בכל יום ויום ללמד פרק משניות, שני פראים וכו', דף גמרא, שני דפים גמרא, כפי יכלתכם, כי זה שלכם, וכן מדרש רבה ומדרש תנחומא, "עין יעקב" זה שלכם, זהר ותקוניים, "לקוטי-מוהר"ן", "לקוטי-תפלות", "לקוטי-הלכות".

בין אנשי שלומנו הנה יהודי בשם ר' חיים שבת"ס, שהיה בנו של ר' שבתאי ברסלבר. והנה תמים גדול, והיתה לו חנות חליפות בשוק באומן, ודרכו היתה לקום בכל יום קדם אור היום, והלך למקוה, ונגש אל ציון רבנו ז"ל, והיה מתפרץ בבכי, ובכה ושפף דמעות פנים שהקדוש-ברוך-הוא יצילו היום הזה. אחר-כך הלך אל הקלוזי להתפלל ותיקין, והתפלל בחיות ובדבקות כזו, בתשוקה כזו, שאנשים אהבו לשמע תפלתו, שהיתה בתמימות רבה, וכל ברכה ברך במתיקות נפלאה. ולא האריך בתפלה וכו', ועמדו אנשים לשמע מתיקות תפלתו. והיתה לו ערמה של ספרים, ואחר התפלה לא הלך מבית-הכנסת, עד שסיים שעוריו הקבועים: שלחן ערוך, משניות, עין יעקב, זהר, לקוטי-מוהר"ן, לקוטי-תפלות, תהלים, שמות הצדיקים. עד שהגיע אל חנותו, והיתה השעה אחת-עשרה, והשתרף תור ארוך של אנשים שרצו לקנות חליפות וכו', וצעקו: היכן הייתם, ר' חיים? והנה אומר: שוין, שוין, כבר, כבר, אל תקפידו. וכבד את כלם במאור פנים. ולא רחוק ממנו היתה גם-כן

חנות של חליפות, חנות גדולה ומרהיבה וכו', ולהוא לא היו קונים. ובאותו זמן שחכו כלם לר' חיים, שיפתח את חנותו, המוכר מן החנות הסמוכה בא ואמר להם: למה לא תבואו לחנות שלי, יש לי סחורה פה וזולה יותר, ולא גאותו לשמע, ואמרו: לא ולא, ר' חיים לא ישטה בנו, לא ירמה אותנו וכו'. למדים מכאן, שהפרנסה בידי הקדוש-ברוך-הוא, ולא בידי בשר ודם, אם אדם קובע עתים לתורה — הקדוש-ברוך-הוא מעשירו, אם אדם מתפלל במגן — הקדוש-ברוך-הוא נותן לו עשירות.

לכן באו נתחזק יחד. ההתקרבות אל רבנו ז"ל צריכה להיות בהתחדשות חדשה, ודיקא על-ידי-זה נזכה להתחזק לעבר את הקנין החס הנה. ומי יודע מה עוד יקרה בקנין הזה?! הרבה יכול לקרות, אבל מי שמרגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ומחזק ומעודד יהודים, אומר לעצמו: "לא אכפת לי!" לא אכפת לו דבר, והוא בורח רק אל הקדוש-ברוך-הוא ומדבר אל הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן אשרי כל אחד ואחד הנקרא על שם רבנו ז"ל: 'ברסלבר חסיד', ויוצא להפצה מרפנות, או בעצמו מפיץ, ובזה מגלה, שבוער בו אור רבנו ז"ל, וחושב: "אם אני יודע מרבי אמת כזה, מצדיק קדוש כזה, למה שעוד יהודים לא ידעו ממנו?! ואם אינני עושה זאת, סימן שאצלי לא בוער רבנו ז"ל, אינני אוהב אותו, והראיה — שאיני מקרב אחרים". לא-כן אם אדם אוהב את רבנו ז"ל, אוהב את הצדיק, אם הולך לו בחיים להתקרב לרבנו ז"ל, אזי הולך לו בחיים לפרסם את רבנו ז"ל בחוץ.

ולכן אבקש את כלל אנשי שלומנו, חסידי ברסלבר, אל תהיו בטלנים! הבה נתחזק יחד להפיץ את אור רבנו ז"ל כל הקנין הזה, למלא את כל ארץ ישראל לארצה ולרחבה עם חוכרות וקונטרסים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל. והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותנו, וימשיך לנו שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו, ונזכה לעבר את הקנין הגדול בשלום, שלא נפשל חס ושלום, בראיות

אֲסוּרוֹת, בְּמַחְשְׁבוֹת מְגוֹנוֹת, בְּמַעֲשֵׂים רָעִים, וְנִהְיָה דְבָקִים בְּהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, תִּהְיֶה לָנוּ אֲהָבָה זֶה לָזֶה, וְנַעֲזֹר זֶה לָזֶה.

וְאֲנִי מוֹדִיעַ לְכָל אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר בְּאַרְצֵנוּ
הַקְדוּשָׁה; הוֹלְכִים עִכְשָׁו לְבָנוֹת דִּירוֹת חֲדָשׁוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁירָשָׁם
לְדִירוֹת בִּיבְנָאֵל; כִּי בִּיבְנָאֵל תִּהְיֶה נַעֲשִׂית עִיר בְּרִסְלָב בְּמֵלֵא מוֹכֵן
הַמְּלָה! בּוֹדָאֵי אָנוּ עוֹבְרִים עִכְשָׁו חֲבָלֵי לִידָה, אָבֵל נַעֲבֹר עַל זֶה,
וְנוֹלִיד אֶת הַיֶּלֶד, נוֹלִיד אֶת הָעִיר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל
נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְאַבְקֵשׁ מֵאֵד אֶת אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! הֵבֵה נִתְאַחַד יַחַד,
וְנַעֲזֹר זֶה לָזֶה, וּבִפְרֻט שְׁפָל הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ רַק בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת
שְׁתִּיבָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְכָתוּב בְּזֵהר הַקְדוּשׁ (זֵהר חֲדָשׁ, פְּרֻשַׁת נח):
עַל-יָדַי בִּי כִּנְיֻשְׁתָּא חֲדָא — עַל-יָדַי בֵּית-הַכְּנֻסָּת אַחַד, שִׁיחֲזִיקוּ
עֲצָמָם בְּיַחַד, נִזְכָּה לְהִבְיָא אֶת הַגְּאֻלָּה. לְזֹאת אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אָנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְדוּשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר; בָּאוּ נִתְאַחַד
יַחַד! בָּאוּ נַעֲזֹר זֶה לָזֶה! הֵבֵה לֹא נִתֵּן, שְׁבִתוֹךְ הַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ
תִּהְיֶה פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקָר.

הִנֵּה עוֹד כַּמָּה חֲדָשִׁים אָנוּ אוֹחֲזִים בְּחֲדָשׁ אֱלּוּל, חֲדָשׁ
הַתְּשׁוּבָה, וְצָרִיכִים לְהַכִּין עֲצָמֵנוּ לְנִסְעַ לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶל רַבְּנוּ ז"ל.
וְלָכֵן בָּאוּ נִנְצֵל חֲדָשִׁים אֱלוּ שְׁנוּתָרוּ עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּבֵל נָא נִשְׁטָה
עֲצָמֵנוּ. עִכְשָׁו חָלְפוּ הַסְּפִירָה, יָמִים שְׁאָנוּ מִתְאַבְּלִים עַל תְּלַמִּידֵי רַבִּי
עֲקִיבָא שְׁהָרְגוּ זֶה אֶת זֶה, כִּי לֹא נִהְיָנוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֵה, וְהִנֵּה הֵינֵנוּ
בְּל"ג בְּעֵמָר אֲצֵל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, שְׁנַתֵּן מִתְּנֻנּוֹת לְכָל מִי שְׁבָא
לְצִיּוּנוּ הַקְדוּשׁ, וְהוּא לְמַד אֶת הַלְמוּד שֶׁל רַבּוּ רַבִּי עֲקִיבָא, וְאָמַר
(זֵהר ח"ג קכח): "אֲנִן בְּחִבּוּתָא תְּלִיא", אָנוּ תְּלוּיִים בְּאַהֲבָה, אָמְרוּ
אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אֲנִין, רֵאשֵׁי תְּבוֹת: אָנָשִׁי נִיחַל נִיבְעַ —
בְּחִבּוּתָא תְּלִיא. תְּלַמִּידֵי רַבְּנוּ ז"ל צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה
מְאֹד. וְזֶה ל"ג בְּעֵמָר, וְאַחֲרֵי-כֵן נוֹתְרוּ לָנוּ ט' יָמִים עַד חַג הַשְּׁבוּעוֹת,
אִם יְהוּדִים מַחֲזִיקִים עֲצָמָם יַחַד, וְאוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, מְקַבְּלִים אֶת

התורה בַּחג השבועות. ואם יש לנו קבלת התורה בחדש סיון, אז קשבא תמוז ואב, שאלו שני החדשים הקשים ביותר לעם ישראל, וכן כתוב בספר היצירה, שתמוז ואב הם שתי העינים, אזי אם קבלנו את התורה פראוי, אזי זוכים בתמוז ואב לקדשה ולטהרה, ואחר-כך נכנס חדש אלול, שנשוב אז בתשובה שלמה, ונכין עצמנו לראש השנה. לכן הבה נצית פראוי, פי אב אחד לכלנו. רבנו ז"ל הוא המחזיק אותנו ביחד, והוא רוצה את טובתנו. ולכן הבה נתקרב אליו ז"ל מחדש, ולא נטעה את עצמנו. וכמוכא בספרו הקדוש (שיחות-הר"ן, סימן נא): את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד; הבה נתחיל התחלה חדשה מעתה! הבה נברח ממחלקת! למה לנו להפגס בוכוחים, אם פלוני פן צודק או לאו וכו', זה פן מקרב וזה לאו; הבה נחזיר מכל השטיות הללו! הבה נתחיל להתקרב בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא! הבה נחזק ונעודד יהודים! הסמ"ך-מ"ם מאד שונא את רבנו ז"ל, כמו שספר בספורי מעשיות (מעשה ז', מהזבוב והעכביש), שקדם שירדה נשמתו לזה העולם, עשה הסמ"ך-מ"ם רעש בשמים, שאם תרד הנשמה הזו, אין לו כבר מה לעשות בזה העולם. ולכן אשרי ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ובורח רק אל ספרי רבנו ז"ל, ולומד בעצמו ספרי רבנו ז"ל, ומלמד אחרים ספרי ודבורי רבנו ז"ל, ועל-ידי-זה מתחזק יחד.

אבקש מאד את אנשי שלומנו, הבה נתחיל עוד הלילה לרקד ולשמח, כמאמר ז"ל (תנחומא שמיני ב'): אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום — שמח למחר; אצל רבנו ז"ל היתה השמחה יסוד גדול מאד.

היה בין אנשי שלומנו יהודי בשם ר' אהרן קובליטשער, והיה תמיד שמח, אף שהיה עני מרוד. ושאלוהו פעם אנשי שלומנו: איך אתה שמח?! ובמה יש לך לשמח, הלא עני מרוד אתה?! וענה ואמר: תאמרו לי, אתם מאמינים שיהיה לנו טוב? וענו: בודאי, בודאי, יעזרנו הקדוש-ברוך-הוא. וענה: אזי אני לנה לעצמי

מהשִׁמְחָה שֶׁתְּהִיָּה לִי בְּעֵת שֶׁיְהִיָּה לִי טוֹב, וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם הִיָּה לְזֶה שִׁמְחָה. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁשָּׂמַח בְּכָל יוֹם. וְצָרִיכִים לְלוֹת שִׁמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִחְזִיק מִמְּעַד עַל כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֵינוּ.

וְהַעֲקָר מֵה שְׂאֵנו צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת — לְקָרֵב יְהוּדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת לָנוּ קִדְשׁ קִדְשִׁים, עֲבוּדָה זוֹ שֶׁל הַפָּצָה, וְזֶה יָבִיא לָנוּ לְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבָּעוֹלָם.

מֵאֵד אֲבָקֶשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ יִרְתֵּם עֲצָמוֹ לְעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה שֶׁל הַפָּצָת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, לְקַיֵּם אֶת הַצְּוָאָה שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, שְׂאֵמֵר: לִילָדִים שְׁלָכֶם תּוֹדִיעוּ מֵה קֶרֶה פֹּה; וְכֵן מוֹהֲרֵי"ת ו"ל הוֹתִיר לָנוּ צְוָאָה זוֹ, וְאָמַר קִדְשׁ הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ: אֲנִי רוּצֵה שֶׁהַעֲבָדָה שְׁלָכֶם תְּהִיָּה: יְפוּצוּ מַעֲיָנוֹתֶיךָ חוּצָה; זוֹ צָרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל עֲבוּדָתֵנוּ — לְהַפִּיץ אֹר רַבֵּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם! אֲפִלוּ שֶׁזֶה בָּא קָשָׁה, אֲבָל זֶה הַתְּקוּן שְׁלָנוּ! חֲטָאנוּ כָּל-כָּף, וּמִי יוֹדֵעַ אִימְתִי נִזְכָּה לְתַקֵּן פְּגַמֵּינוּ, אֲבָל בְּזֶה שְׂנוּזָכָה לְהַפִּיץ אֹר רַבֵּנוּ ו"ל, וְלְקָרֵב יְהוּדִים לְאֹר רַבֵּנוּ ו"ל, שְׂגַם הֵם יִדְעוּ מֵאֹר זֶה, כִּי יְהוּדִים הֵם קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים, לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵין לְהַתְּבַיֵּשׁ בְּעַם יִשְׂרָאֵל. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נו): אֲפִלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ, מְלֵאִים מַצּוֹת כְּרַמּוֹן; יְהוּדִים הֵם רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים. לֹא-כֵן הַגּוֹיִים הֵם אֲכֹזְרִיִּים, רָשָׁעִים אַרְוֵרִים, הוֹרְגִים בִּינִיָּהֶם זֶה אֶת זֶה בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְאֲכֹזְרִיּוֹת, אַנְשִׁים, נָשִׁים וְטָף, עַל לֹא עוֹל בְּכַפָּם. וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן כִּיצַד נִשְׁכַּח מֶה עָשׂוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל מִשָּׁךְ אֶלְפִים שָׁנוֹת גְּלוּת? ! אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרָשׁ תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי ח'): וְאֶת הַשָּׁפָן — זֶה יָוֵן, וְאֶת הַחֲזִיר — זוֹ מְלָכוֹת אֲדוּם הַרְשָׁעָה, הֵם חִיּוֹת טוֹרְפוֹת. וְלָכֵן עָלֵינוּ לְשַׂמַּח בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּעֵת שְׂאֵנו אוֹמְרִים אֶת הַבְּרָכָה "שְׁלֹא עָשִׂי גוֹי", וְלִרְקַד כָּל הַיּוֹם עִם זֶה. וְכֵן מְסַפְּרִים מִהַצְדִּיק הַקְדוּשׁ ר' מֹשֶׁה לֵיב מְסַאסוֹב, זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, שֶׁבִּבְקָר בְּעֵת שְׂאֵמֵר אֶת הַבְּרָכָה: "שְׁלֹא עָשִׂי גוֹי", אָמַר: הִנֵּה כָּבֵד נִתְעַשְׂרָתִי, אֲנִי עֹשִׂיר גָּדוֹל מְאֹד. וְרִקַּד כָּל הַיּוֹם רַק עִם הַבְּרָכָה הַזֹּאת שְׂנוּזָכָה לְאֵמְרָה. וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), שֶׁזֶה הַשִּׁמְחָה הַכִּי גְדוֹלָה. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאָדָם הַזּוֹכֵה לְרִקַּד בְּכָל יוֹם שְׁלֹא

עֲשֵׂנִי גוֹי, וְזוֹ הַשְּׂמִיחָה הַעֲצוּמָה בְּיוֹתֵר, כִּי אוֹי לָנוּ אִם הֵינּוּ נִבְרָאִים
תְּאִילָנָדִים, אוֹ רוֹסִים, אוֹ אוֹקְרָאִינִים, אוֹ רוֹמָנִים וְכוּ' וְכוּ', אַמּוֹת
הָעוֹלָם רְשָׁעִים אַרְוֵרִים, שֶׁהֲרֵגוּ וְרָצְחוּ וְשָׂרְפוּ וְחָנְקוּ בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת
מְשֻׁנוֹת, מִיתוֹת אַכְזָרִיּוֹת אֶת גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלָכֵן בָּזָה עֲלֵינוּ לְהוֹדוֹת
וּלְשַׁבַּח וּלְהַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל כָּל הַחֲסָד חָנָם שֶׁעָשָׂה אִתָּנוּ,
שֶׁנִּבְרָאנוּ מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת; אֲשֶׁרֵינוּ, מֵה טוֹב
חֲלָקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ!

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלֹחַ, כ"ד סִינן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם,
אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזֵק עֲצָמְכֶם בְּנִקְדַת יְהוּדוּתְכֶם,
וְתִשְׁמְחוּ מְאֹד מְאֹד שֶׁזְּכִיתֶם לְהִיּוֹת שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת, שֶׁהִיא שְׁמוֹ שֶׁל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מִי שֶׁזוֹכֶה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת, רְאוּי לוֹ לְרַקֵּד כָּל
הַשָּׁבוּעַ, וְאִם הָיוּ עִם יִשְׂרָאֵל יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַשַּׁבַּת, הָיוּ שְׂמֵחִים
בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, שֶׁהֵם זוֹכִים לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, שֶׁהִיא עֵצָם עֲצָמִיּוֹת
אֲלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ כִּי בְּיוֹם הַשַּׁבַּת נִתְגַּלָּה אֱמֶתֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּגִלּוּי נוֹרָא וְנִפְלְאוֹ מְאֹד, הַשְּׁגָחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאוֹהָ עַד מְאֹד בְּגִלּוּי רַב
וְעֲצוּם, לֹא-כֵן שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, הַהֲשָׁגָחָה מְתַלַּבֶּשֶׁת בְּטַבֵּעַ, עַד שֶׁלֹּא
רוֹאִים כָּל-כָּף אֶת הַהֲשָׁגָחָה, אִם לֹא שְׂמֵקְשָׁרִים אֶת כָּל יוֹם וְיוֹם
מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל אֶל הַשַּׁבַּת-קֹדֶשׁ, שֶׁזוֹהִי הַסְּפִירָה שְׁאָנוּ סוֹפְרִים בְּכָל
יוֹם: "הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁוֹן בְּשַׁבַּת", "הַיּוֹם יוֹם שְׁנֵי בְּשַׁבַּת" וְכוּ' וְכוּ',

שְׁאַנְחֵנוּ מִקְשָׁרִים אֶת שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל אֶל הַשַּׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲנַחֲנוּ מִמְשִׁיכֵינָן קֹדֶשֶׁת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, עַל־כֵּן רְאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵתֶם זֹכִים לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וּבְזִכּוֹת שַׁבַּת תִּתְבָּרְכוּ מִמְעוֹן הַבְּרָכוֹת, וְתִהְיֶה לָכֶם צִשִׁירוֹת גְּדוֹלָה עַד מְאֹד, כִּי הַשַּׁבַּת מְעַשְׂרֶת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּיּוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּתְפַּעֲלוּ מִמְחַלְלֵי שַׁבַּת, אֲשֶׁר דִּינָם כַּעֲבוּדֵי עֲבוּדָה זָרָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, כִּי כָּל מִי שֶׁמְחַלֵּל שַׁבַּת, דִּינּוּ כְּגוּי. וְעַל־כֵּן שִׁיטְתִי וְדַעְתִּי, וְכֵן דַּעַת הַרְבֵּה פּוֹסְקִים, שְׁלֹא צְרִיכִין לְמַחֹת כָּלֵל, מֵאַחַר שְׁדִינּוּ כַּעֲכוּ"ם, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְהוּא כּוֹפֵר בְּכָל, וְלִכְּן אֵין לָנוּ לְהִתְפַּעֵל מִמְחַלְלֵי שַׁבַּתוֹת, מַה שְּׁהֵם אוֹמְרִים וְכוּ', וּמַה שְּׁהֵם עוֹשִׂים וְכוּ', אֲנַחֲנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת דְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְשַׂמַּח בְּשִׂמְחַת הַשַּׁבַּת, אַךְ מֵאַחַר שְׁכוֹאֵב לָנוּ מְאֹד מְאֹד, שְׁהַעֲרַב־רַב עָקְרוּ מִנְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבַּת, וְעַל־יְדֵי־זֶה הִחְדִּיר בְּהֵם כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וּמִזֶּה נִתְּהַנֶּה הַחֲלוּל שַׁבַּת, עָלֵינוּ לְהִקְדִּים אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל עִם "שַׁבַּת שְׁלוֹם", שְׁזֶה הִ'הַפְּגָנָה הַכִּי גְדוֹלָה, לְהַגִּיד לְכָל אֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל: "שַׁבַּת שְׁלוֹם", לְהִקְדִּים לוֹ "שַׁבַּת שְׁלוֹם", וְאַנִּי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְפַּעֵל מִהַקְמֵץ קֶטֶן שֶׁל רְשָׁעִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה בְּרוּר אֲצִלִּי מְאֹד, וְאַנִּי לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לוֹמַר אֶת זֶה בְּרַבִּים, אִם נִמְצְאִים יְהוּדִים שִׁיעֲשׂוּ הַפְּלִיּוֹת בֵּין יְהוּדִים אַחֲרִים, וְשִׁיְהִיו גְּזֻעָנִים, סִימֵן שְׁהַעוֹרֵק שְׁלֵהֶם אֵינּוּ עוֹרֵק יְהוּדִי, וְעַל־כֵּן אֵין עָלֵינוּ לְהִתְפַּעֵל מֵהֵם כָּלֵל, אֲלֹא אֲנַחֲנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמִחִים וְעַלִּיזִים, שְׁאַנְחֵנוּ מֵאַמִּינִים בְּנֵי מֵאַמִּינִים בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְשׁוֹמְרֵי שַׁבַּת, וְצְרִיכִים לְהִחְדִּיר אֶת זֶה בְּיַלְדִּים, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאַךְ אֶחָד, וְאַנִּי מִבְּטִיחַ לָכֶם, שְׁתִּהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשַׁפְּע, אִם תִּהְיֶה שְׂמִחִים וְעַלִּיזִים כָּל יוֹם הַשַּׁבַּת, וְכֵן תִּדְבְּרוּ עִם כָּל שְׂכֵנֵיכֶם רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאַל תִּתְפַּעֲלוּ כָּלֵל מִכַּמָּה מִחְלָלֵי שַׁבַּת וּרְשָׁעִים וְכוּ' וְכוּ', תֵּאַמִּינוּ לִי, שְׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית פְּרָטִית, וְכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ זֶה רַק מִקַּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כְּדִי שְׁנָשׁוּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל־כֵּן אֵל תִּתְפַּעֲלוּ מֵאַךְ אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק תִּהְיֶה שְׂמִחִים וְעַלִּיזִים, וּבְזִכּוֹת זֶה

אֲשֶׁר   כב תקח   בְּנַחֵל   רפט
תְּנִשְׁעוּ בִישׁוּעָה גְדוֹלָה, וְעוֹד תִּרְאוּ נְסִים וּנְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ וְדַרְכְּכֶם תָּמִיד.
הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ד.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת הַכֶּסֶף לַיִן וְחֵלוֹת, אֲנִי אֶדְאָג שֶׁבְּשָׁבוּעַ הַבָּא יִגִּיעוּ אֵלַיךְ,
אוֹדוֹת הַשְּׁלֻחָנוֹת, בְּוַדַּאי יָפָה שְׁעָה אַחַת קֹדֶם, כִּי זֶה הִנֵּה צָרִיךְ כָּבֵר
מִזְמַן לְהִיּוֹת גָּמוּר, מַה לַעֲשׂוֹת? כִּי ... הִנֵּה טָרוֹד בְּטַרְדוֹת רַבּוֹת,
טַרְדוֹת שֶׁל הַקְּהֵלָה, עִם כָּל זֹאת כְּוָדַי לְתַפְּסֵ אוֹתוֹ עַל יוֹם אֶחָד, כִּי
שְׁלַמְתִּי לָךְ עַל זֶה.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי, שֶׁתַּתְּלֶה אֶת זֶה עַל לוּחַ הַמּוֹדְעוֹת, וְכֵן
מִכְתָּבִים לְמָסוֹר לִיעוּדָם.

אוֹדוֹת צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, אֲנִי נוֹסֵעַ לְבֵד, וְעַל-כֵּן אֲנִי לֹא צָרִיךְ עֲזוּרָה
כָּלְלִי וְכוּ' וְכוּ', וּמַה גַּם שְׂאֲנִי נוֹסֵעַ רַק לְיוֹמִים, וְאוֹדוֹת הַנְּסִיעָה שֶׁלָּךְ
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּוַדַּאי אֶתָּה צוֹדֵק, שֶׁכְּוָדַי לְנִסְעַת מַה שִׁיּוֹתֵר מִקֹּדֶם,
וְלִהְיוֹת שְׂמֵחַ יוֹתֵר מְאֹד, כִּי אֵין לָנוּ רַק צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, הַד' אֲמוֹת
הָאֵלוּ אֲשֶׁר מְקַדְּשׁוֹת בְּקֹדֶשׁ קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים.

אוֹדוֹת יְחוּד, אִם יֵשׁ לָךְ אֶת הַיְלָדִים, וְגַם אֶתָּה יְכוּל לְקַחַת עוֹד
מִבְּגָר, הֲרִי זֶה אֵינּוּ יְחוּד כָּלְלִי, וּבְכַרְט עִם עַכּוּ"ם שֶׁהוּא צָרִיךְ אֶת

רצ אָשֶׁר כב תקט — כב תקי בַּנְחָל

הַפֶּסֶף שְׁלָכֶם, אֵין לָכֶם מָה לַפְחֹד, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵה לְשִׁמְחָה
מְאֹד מְאֹד, שְׁבִנְךָ עוֹשֶׂה חֵיל אֶצְלָנוּ.

הַמְאֵחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וְאֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה תִּפְגַּס בְּכֶם אֵיזָה
מַחְשָׁבָה שֶׁל שְׁטוּת וְכוּ' וְכוּ', כְּאֵלוֹ אֲנִי מִקְפִּיד עֲלֵיכֶם וְכוּ' וְכוּ',
בְּאֵתִי לְחִנּוּכַת הַבַּיִת שְׁלָכֶם מִמָּשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְדַרְשָׁתִי שֶׁם יוֹתֵר
מִשְׁעָה וְכוּ' וְכוּ', וְגִדְל הַצְּרוּת וְהַטְּרָדוֹת שְׁעָבְרוּ עָלַי שֶׁם בִּיבְנָאֵל,
רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹדֵעַ, וְאִם כֵּן מָה וְלָמָּה לָכֶם לְהַפְגִּס בְּאֵיזָה
דְּמִיוֹן שְׁאֵנִי בְּכַעַס עֲלֵיכֶם, אֲדַרְבֶּה, אֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם אֶהְבֶּה אֲמַתִּית,
רַק רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וּבְיָדָי כּוֹאֵב
כֹּל הָעֲנָנִין שֶׁל הָעֲרֵבוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׁרוּצִים לְעַקֵּל לָכֶם דְּבָרִים וְכוּ'
וְכוּ', אֶף אֲנִי תָמִיד צוֹעֵק, שְׁאִסוּר לְהִיּוֹת עָרֵב לְאֵף אֶחָד, וְאֶפְלוּ לְאָח
וְכוּ' וְכוּ', וְהָעָרֵב נִכְנָס בְּמִקוֹם הַלְלוּהָ.

רְאוּ לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת אַחֲרִים, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם.

הַמְאֵחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

אָשֶׁר   כב תקיא   בַּנְחַל   רצא

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׁנוּלְדָה לְךָ בַּת
ל"מְזֵל טוֹב", יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּהֲיֶה בַּת תַּלְמִיד חֶכֶם...
רַק חֹזֵק וְאַמִּץ, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְרֵאָה לְחֹזֵק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
הַיְקָרִים, שֶׁלֹּא יִתְפַּעְלוּ מִכֶּמֶה רְשָׁעִים אַרוּרִים מְחַלְלֵי שְׁבָתוֹת, אֲשֶׁר
דִּינָם כְּדִין עֲכוּ"ם, מַה לָּנוּ לְהִתְפַּעֵל, עוֹד תִּרְאָה נְסִים נְגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה
עִמִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִבְנֶה בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עֲנֻקִי, וְאִף שְׁעַכְשׁוֹ לֹא
רוֹאִים אֶת זֶה, עוֹד תִּרְאָה נְסִים נְגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

נָא וְנָא רֵאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִיַּי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַשְּׂמוּשׁ שְׁשֻׁמַּשְׁתְּ אוֹתִי וְעִזְרוֹתַי
לִי בְּכָל הַעֲנִינִים, כֵּן יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִחַזֵּיר לְךָ בַּחֲזָרָה
אֶלֶף פְּעָמִים כָּכָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקיא.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְגִדְּל שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מַה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! צְרִיכִין לְחַזֵּר הַרְבֵּה בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר
בַּנְחַל", שְׁפַתְבָּתִי אֶת זֶה שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, וְשֵׁם תִּרְאָה אֶת
הַלְמוּדִים שְׁלִמְדָתִי עִמָּכֶם, בְּוַדָּאֵי אֵין הָאָדָם יוֹדֵעַ מַה מְחַכָּה לוֹ וְכו',
וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַכִּין אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל יוֹם עִם הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה,
בְּכָל פַּעַם בְּפַעַם מִחֲדָשׁ, כִּי הָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה יְקָרָה עִמוֹ מְחַר,
וּכְשֵׁישׁ לוֹ חֲזוּק וּמְחֻזָּק אֶת עֲצֻמוֹ, אִזּוּ מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ עֲרֻבוֹת,

ידידות, זיו שכונת עזו ותברך. ועל-כן ראה לחזק את עצמך, וכיותר
 ראה לחזק את אנשי שלומנו הקדושים, כמו שאמר רבנו ז"ל
 (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו): כשאתה צריך חזיק, תראה לחזק את
 אחרים וכו', ולכן צריכים לחזק אותם לא להתפעל מאיזה קמץ של
 רשעים ארורים, מחללי שבתות, אוכלי גבלות וטרפות, שהם סתם
 מקל ממנו ותברך להרביץ לנו, כי באמת לא נעשה שום דבר בלעדי
 רצונו ותברך, ואם אנחנו סובלים מהם מה שסובלים, זה הכל כדי
 לעורר ולחזק אותנו לחזור אליו ותברך. וראוי לנו לשמח מאד
 שאנחנו שומרי שבת, ואנחנו מאמינים בני מאמינים, וזה אתה צריך
 לחקק בין אנשי שלומנו, ועל-ידי-זה נצליח דרכנו תמיד.

ראה להתאזר בעקשנות דקדשה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תקיב.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שלח, כ"ד סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
 מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתראה לחזק את אנשי שלומנו, שלא
 יפחדו מאף אחד, כי אם יש חמולה של רשעים, שרוצים לזרק
 עלינו פחד ולהפחיד אותנו וכו' וכו', אנחנו צריכים להיות מאד
 מאד חזקים להתעלם מהם, ולא להתפעל מהם, כי יש סגלה
 מהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: סגלה לרשעים — לא לפחד מהם
 כלל. ועל-כן ראה לחזק את אנשי שלומנו בכל מיני אפנים
 שבעולם, שלא ייראו ולא יפחדו מאף אחד, אדרבה, אנחנו צריכים
 ללכת בתקף ועז, ולהיות בשמחה, ולהקדים לכל אחד "שבת
 שלום", וזו ההפגנה הכי גדולה — כשפוגשים יהודי, ואמרים לו:
 "שבת שלום" ובחיוך, ושואלים אותו: מה שלומך? ומחזקים אותו,
 זה דבר הכי מצליח. ועל-כן ראה לחזק את אנשי שלומנו, ותכריז

אָשֶׁר כב תקיג — כב תקיד **בַּנְחָל** רצג

לְכֻלָּם, שְׁלֹא יִתְפַּעְלוּ מֵאֶף אֶחָד, הֵם לֹא יִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוּם דְּבָר, הֵם רַק כְּמוֹ כְּלָבִים שְׂנוּבְחִים, אָבֵל לֹא נוֹשְׁכִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְאַחַד וְלִהְיוֹת בְּיַחַד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה קֹדֶם שְׁאַתָּה נוֹסֵעַ לְצַרְפַּת, רְאֵה לְהִתְקַשֵּׁר אֵלַי דְּחוּף מְאֹד בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ אֶצְלָנוּ, הֵינּוּ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּבִקְרֵי אֶצְלָכֶם בְּעֶרְףְךָ בְּסַבִּיבוֹת 6.00 בְּבִקְרֵי, זֶה מְאֹד מְאֹד דְּחוּף, כִּי יֵשׁ לִי עֲנִיָּן דְּחוּף לְדַבֵּר עִמָּךְ.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ לְהִתְבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֹדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלֵחָה נְצַחִית, וְרַבְּנוּ ו"ל רָצָה שְׂנִתְבוֹדֵד כָּל הַיּוֹם, אַף כְּשֵׁאי אֶפְשָׁר, טוֹב לְהִתְבוֹדֵד עַל-כָּל-פְּנִים שְׁעָה, וַיֵּשׁ לְחַלֵּק אֶת הַשְּׁעָה אֶפְלוֹ בְּמִשְׁךָ כָּל הַיּוֹם, כָּל שְׁעָה חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמָּךְ דְּחוּף מְאֹד...

כב תקיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר קַח, כ"ו סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם ל... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בקֶשֶׁר ל... אם יש לו אֶפְשָׁרוֹת לְקַבֵּל עֲבוּדָה קְבוּעָה, שִׁישָׂאָר
לַעֲת עֵתָה שָׁם, כִּי עֲכָשׁוּ מִתְחִיל כָּאֵן הַקִּיץ וְאֲנָשִׁים נוֹסְעִים, וְחָבֵל
לְהַפְסִיד פְּרִנְסָה קְבוּעָה.

אודות ... ראה ללחץ כל מה שאתה רק יכול, והעקר לא
להתפחד כלל, ובפרטיות אם אחד מתושבי המקום יתחצף, צריך
להחזיר לו מנה אחת אפים.

אני מקנה, שהמצב ישתנה לטובה. מה בקשר למועצה הדתית?
אני מקנה שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, לא יעשה מזה סחבת, כי אצלו
הכל רוח — כל חדש שנכנס 40 אלה ש"ח.

הקדוש-ברוך-הוא ירחיב לנו, ויוציאנו מהקטנות, וישפיע
עלינו שפע ברכה והצלחה.

המצפה לשמע הטוב ממך...

כב תקטו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ו סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסדי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש" די בכל
אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל
צרה ומפל צוקה, מפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל
מעשה ידיהם, אמן.

חסדי השם יתברך, שאנחנו זוכים עוד פעם בזה העולם לדבר
מרבנו ז"ל. איזו זכות זו! ואנחנו צריכים מאד מאד לשמח, שאנו
זוכים לדבר מרבנו ז"ל, אשר זו השמחה הכי גדולה, כי מה היינו
עושים בלי רבנו ז"ל?! יש דבור מרבנו ז"ל שאמר: מכפם אתם
יכולים לדעת מה עובר על בני-אדם. מה — אם אתם יודעים
דבורים כאלו, עצות כאלו, ועובר עליכם מה שעובר, מה יעשו אלו
שאין להם דבורים כאלו?! ובאמת מי שיודע מה עובר היום על

אָשֶׁר   כב תקטו   בַּנְחַל   רצה

אברכים, על אנשים בגיל העמידה, ומכל שכן אנשים ישישים, בלי עצות רבנו ז"ל, אשר הם ממש אמללים.

היסוד אצל רבנו ז"ל: התבודדות! לדבר הרבה עם הקדוש-ברוך-הוא. ואם אדם מרגיל עצמו לדבר הרבה אליו יתברך, כשהוא עדין בגיל צעיר, אז בנקל לו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כל חייו; כי כפי שמרגילים עצמם בגיל צעיר, כך ילך כל החיים. וכמו שאומר החכם מכל האדם (משלי כב, ו): "חנף לנער על-פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנו". צריכים לחנף את הילדים לדבר אליו יתברך, ואז אפלו כשמזקינים, ממשיכים לדבר אליו יתברך. כי הנה רואים אנשים גלמודים, מסכנים, אין להם אל מי לדבר, אין להם עם מי להתחלק בצרותיהם, ולכן לא בחנם שפתוב (מנא דבי אליהו, פרק טו): אמר אליהו, לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם אשר מלויים אותו עד שמגיע אל בית עולמו; כשאדם מרגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בימי בחרותו ונעורותו, אז הוא כל-כך רגיל בזה, שגם כשהוא זקן, הוא מדבר אליו יתברך בשוב הדעת בזה, ואיננו צריך את אף אחד. ולכן עלינו להתחזק להיות בשמחה, שאנו יודעים מרבנו ז"ל, ומשתדלים לילך בדרכי רבנו ז"ל, שזה היסוד בחיים.

ר' נחמן טולטשינער ז"ל, היה השמש בקלויז, הוא סדר את הספרים, נקה את בית-הקנסת, הכין מים לנטילת ידים, ובלה בבית-הקנסת זמן הרבה, למד השעורים הקבועים שלו וכו'. פעם נכנס לבית-הקנסת, וראה ילד שוכב, שמתוך שוכבות הפך את הספסלים, ענה ואמר לו: ילד, בא ואעזר לך להפך את הספסלים. ואמר בנגון של איכה: "טוב לגבר כי ישא על בנעוריו". והילד מאד התביש וברח. וספר, שאחרי ארבעים שנה, הוא זכר איך שר' נחמן טולטשינער שר לו: "טוב לגבר כי ישא על בנעוריו", אשרי האדם, המתחיל לעבד את הקדוש-ברוך-הוא כשהוא בימי צעירותו!

ולכן עלינו לשמח מאד מאד, שאנו מקרבים אל רבנו ז"ל,

ויוֹדְעִים מֵרַבְּנוּ ו"ל, וְזוֹ עֵקֶר הַצִּלְחָתָנוּ. ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ו"ל תָּמִיד הָיָה חוֹזֵר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו: אִם הָיִינוּ כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו מִתְאַחֲדִים יַחַד, וְאוֹתֵבִים זֶה אֶת זֶה, וְעוֹזְרִים זֶה לְזֶה, אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר אֶל אֵילוּ מִדְּרָגוֹת רַבְּנוּ ו"ל הָיָה מְבִיא אוֹתָנוּ. אָבֵל לְצַעֲרָנוּ הָרַב, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וְגוֹרֵם תָּמִיד מַחְלָקָת וּפְרוּדִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו. אֲזִי לְכָל הַפְּחוֹת עָלִינוּ לְרְאוֹת שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ חֵלֶק בְּמִרְיבוֹת. פִּי כֶּף אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן 10): בְּמָקוֹם מְרִיבָה — שָׁם הַשֵּׁטֶן. הֵיכָן שָׁיֵשׁ מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת, שָׁם שְׂרׁוֵי הַשֵּׁטֶן. וְלָמָּה לָנוּ אֶת זֹאת?! עָלִינוּ לְהַשְׁתַּדֵּל, שְׂמַצְדָנוּ תָּמִיד יִהְיֶה שְׁלוֹם. מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל תָּמִיד הַשְׁתַּדֵּל עַל נִקְדָּה זוֹ — שְׂיִהְיֶה אֲהָבָה וְאַחֻוּהַ וְשְׁלוֹם וְרַעוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמָּהֶם מֵעַנִּין אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה. פִּי הוּא סֶבֶל בְּזֵה הָעוֹלָם סֶבֶל גְּדוֹל מִהַמַּחְלָקָת. אָבֵל בְּזֵה שֶׁהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, זָכָה לְמִדְּרָגוֹת נִשְׁגָּבוֹת. פִּי כָּל מָה שְׂזָכָה מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, הָיָה בְּזָכוֹת הַמַּחְלָקָת שֶׁהִיָּתָה עָלָיו, שְׂהוֹרִישׁ לָנוּ אֶת הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שְׂזוֹ עֲבוּדָה שֶׁל אַרְבָּעִים שָׁנָה, פִּי כְּתָבָם מִשְׁנַת תַּקס"ה, שְׂאָז אָמַר לוֹ רַבְּנוּ ו"ל לְהִתְחִיל לְכַתֵּב חֲדוּשִׁים, וְעַד יוֹמִים לִפְנֵי הַהִסְתַּלְקוֹת שְׁלוֹ — בְּשָׁנַת תר"ה. וּבְכָל יוֹם יוֹם חֲדָשׁ מִשְׁהוּ, אֵינָה חֲדוּשׁ וְכוּ'. וְאִם לֹא הָיָה לוֹ אֵינָה חֲדוּשׁ, יֵצֵא לְשָׂרָה וּבְכָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְחֲדָשׁ, וְלֹא הָיָה לוֹ יוֹם אַחַד שְׁלֵא חֲדָשׁ בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל. וְהַשְּׂאִיר לָנוּ יִרְשָׁה כְּזוֹ, שְׂמִי שְׁלוֹמֵד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", מִמָּשׁ מְרַגֵּישׁ הָעוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. כְּמֵאמָרָם ו"ל (נִדָּה עג.): כָּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם, הָרִי זֶה בֶּן עוֹלָם הַבָּא; וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂזֵה סוֹבֵב עַל הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", פִּי אֵין דָּבָר שְׂמִכְנִיס הָאֵרֶת הָעוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת". וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הַלּוֹמֵד בָּהֶם בְּכָל יוֹם! וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׂאָנוּ מְדַפְּסִים בְּקֶרֶן הַדְּפָסָה "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת עִם מְרָאֵי מְקוֹמוֹת, בְּתַכְלִית הַהַדוּר וְהִפְיִ, שְׂעוֹד לֹא הִיָּתָה הַדְּפָסָה מִפְּאֲרַת כְּהַדְּפָסָה זוֹ. וְאָנוּ אוֹחֲזִים כְּבָר בְּכֶרֶךְ שְׂתִים-עֶשְׂרֵה.

וְלִכֵּן אָנִי מְעוֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", לְהִתְחִיל מִהַתְחַלֵּת "אַרְחַ חַיִּים" וּבְכָל יוֹם לְלַמֵּד

כמה וכמה דפים, עד שיזכו לגמור כרך אחר כרך. וביותר אבקש את אנשי שלומנו, באו תעזרו שנוכל לגמור את הדפסת כל ה"לקוטי-הלכות", אשר אין צדקה גדולה יותר מזו, שמנדבים להדפסתם. ידוע שבחיים חיותו של מוהרנ"ת ז"ל, הוא הדפיס רק חלק קטן מ"לקוטי-הלכות", עד הלכות תפלין, והשאר נשאר על הבוידם. פעם נסער' נחמן טולטשינער אל עיר טירהוויצא, ודבר עם אנשי העיר דבורי התחזקות, שאלוהו האנשים: מהיכן יש לכם דבורים פאלו?! ענה ואמר: אלו דבורי מוהרנ"ת ז"ל, תדעו לכם שזה מנח על הבוידם, ולאט לאט העש אוכל את הכתבים, ותכף לא ישאר, ועשה אצלם התעוררות כל-כך גדולה, שכלם נדבו נדבות, וכך החל להדפיס כרך אחר כרך, עד שזכה במשך כמה שנים לגמור את ה"לקוטי-הלכות", ולולא ר' נחמן טולטשינער ז"ל, לא היה לנו פיוס ה"לקוטי-הלכות". ולכן גם אנו צריכים כל אחד מאתנו לנדב, שיהיה לנו כל הסט "לקוטי-הלכות" מדפס, ורצייתי מאד שתעזרו לקרן הדפסה "היכל-הקדוש", שזו הדפסה הכי גדולה, כמו שאומר מוהרנ"ת ז"ל (ברכות-השחר, הלכה ה'): דוד המלך אומר (תהלים קיט, קמב): "צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת", איזו צדקה נשארת לעולם?! כשנותנים להדפסת ספרי הצדיק האמת. וכן אומרים: איזוהי צדקה בכל עת? זה הכותב ספרים ומשאילן לאחרים; פי כאשר נותנים לעני אכל או כסף, מחר שוב נזקק לבריות, אבל אם נותנים להדפסת ספר אפלו פעם אחת, זה לדורי דורות, צדקה בכל עת, תמיד הספר מחזק ומחיה את האדם וכו'. ולכן אם תרגילו עצמכם ללמד בספרי "לקוטי-הלכות", אינכם יכולים לתאר איזה ענג יהיה לכם, טעמו וראו פי טוב הונ"ה", מוהרנ"ת ז"ל נותן לנו לטעם, כי טעם הונ"ה טוב.

פעם ספרו למוהרנ"ת ז"ל, שספרי השל"ה הקדוש: "שני לוחות הברית" הם כלבו, יש שם הלכה, קבלה, מוסר, עמקות, פשוטות וכו', וכל אחד יכול להבין את הכתוב שם. ענה ואמר מוהרנ"ת ז"ל: אבל הספר שלי "לקוטי-הלכות" זה הגן-עדן של הקדוש-ברוך-הוא. ובאמת מי שמרגיל עצמו ללמד בהם, מרגיש

אֶת הַגִּן-עֵדֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה.

לִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֲנֵה אָנוּ רוֹצִים מְאֹד לַעֲשׂוֹת תַּעֲמוּלָה בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שְׂמָה שְׂיֹתֵר נִפְשׁוֹת יְבוֹאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וּמָה עוֹשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין כָּלֵל הָעוֹלָם? הַהֲדַפְסָה וְהַהֲפָצָה, מִדְּפִיסִים אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל וּמְפִיִּצִים אוֹתָם. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי שֶׁרַק יֵשׁ בִּיכָלְתוֹ לְהֵבִיא אֶפְלוֹ הוֹרֵאת קִבֵּעַ אַחַת — תָּבֵא עָלָיו בְּרָכָה! פִּי עַל-יְדֵי רַבּוֹי הוֹרֵאוֹת קִבֵּעַ שְׂיֵהִיָּה לְקֶרֶן הַדְּפָסָה "הֵיכַל-הַקֶּדֶשׁ", נוֹכַל לְהַדְּפִיס בְּנִקְלָא אֶת כָּל הַסֵּט "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת". וּמִלְבַּד זֹאת אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאֶת סִפְרֵי מוֹהֲרֵי ת"ו"ל, וְאֶת סִפְרֵי הָרַב מְטֻשְׁהַרִּין ו"ל, וְר' אַבְרָהָם בְּר' נַחְמָן ו"ל, וְר' אֶלְטֵר טַעֲפֵלִיקֶעֶר ו"ל, וְכָל הַסְּפָרִים שֶׁלָּנוּ: "שֵׁפֶת הַבַּיִת" עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי ת"ו", "נִהְרֵי אֶפְרָסִמוֹן" עַל הַ"סְּפָרֵי-מַעֲשֵׂיֹת", "בְּאוּרֵי-הַמִּדּוֹת" עַל "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", "תּוֹרַת נֶתָן" עַל הַתּוֹרָה, "חֹק נֶתָן" עַל הַמוֹעֲדִים, "מְאוּרוֹת נֶתָן" עַל אַגְדוֹת חַז"ל. "מְגִדְנוֹת נֶתָן" עַל הַהֲפֻטְרוֹת, "תְּהִלּוֹת נֶתָן" עַל תְּהִלִּים, וְעוֹד הַרְּבֵה סְפָרִים, שְׂאֵם רַק יֵצְאוּ לְאוֹר — תִּהְיוּ מְזֵה מְאֹד מְאֹד. וְלֹא בַּחֲנָם שְׂהַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְקַח עֲצָמוֹ עָלָי מְאֹד מְאֹד, כִּי הוּא מְאֹד מִפְּחַד מִמְּנֵי, כִּי אִם הַסְּפָרִים הִלְלוּ יֵצְאוּ בְּעוֹלָם, אִין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת.

הֲנֵה תִּרְאוּ, מִדְּפִיסִים בְּכָל שָׁבוּעַ קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, וְזֶה הוֹלֵךְ לְמֵאוֹת וְלְאַלְפִים וְרַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנַחֲטָפִים, וְעוֹשִׂים פְּעֻלוֹת גְּדוּלוֹת בְּעוֹלָם. תִּרְאוּ כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲנָשִׁים בָּאִים לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל רַק בְּזִכּוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים הִלְלוּ. וְלִכֵּן אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִקְרִים! אֵל תִּהְיוּ בְּטָלְנִים, תִּרְאוּ לְהַפִּיץ אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, כָּל זְמַן שְׂאָנוּ חַיִּים, עָלֵינוּ לְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְזֶה יְבִיא לָנוּ אֶת הַשְּׂמִחָה הָאֲמִתִּית. כִּי כִּף אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִחָה, סִימָן טז): מִי שֶׁמְּפָרֵס אֶת הַצְּדִיק — זוֹכֶה לְשְׂמִחָה. אִם אָנוּ רוֹצִים לְשַׂמַּח תְּמִיד — עָלֵינוּ לְפָרֵס אֶת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וּלְהַפִּיץ אוֹרוֹ וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תַּעֲשׂוּ כָּל אֲשֶׁר

בִּיכָלְתְּכֶם, תַּחֲתִימוּ הוֹרָאוֹת קָבַע, וּתְקַרְבוּ מֵה שְׂיֹתֵר אַנְשִׁים אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְרֵאוֹת אֶת הַגָּאֹלָה, כִּי עַל-יְדֵי הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל נָבִיא אֶת הַגָּאֹלָה! כִּי רַבְּנוּ ז"ל מִחֲדִיר בְּנו אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, רַבְּנוּ ז"ל מִחֲדִיר בְּנו הַתְּחִזְקוֹת, וְזוּ הִיְתָה עֲבוּדָתוֹ שֶׁל מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל כֹּל יְמֵי חַיָּו — לְהַפְּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְהָיָה נוֹסֵעַ מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּמִשׁוּק לְשׁוּק, וּמִגָּלָה וּמִפָּרֶסֶם אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְהַצְּלִיחַ, וְהִרְאִיָּה — שְׁאֵנוּ יוֹשְׁבִים הַלְּיָלָה בְּצוֹתָא וּמְדַבְּרִים בְּצוֹתָא, אִיזוּ זְכוּת זו? ! וְהַכֹּל נִזְקָף לְזְכוּת מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל, שֶׁהוּא גָּלָה וּפְרָסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל. וְלָכֵן גַּם אֲנוּ צְרִיכִים לְרֵאוֹת לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וּבְזְכוּת זֶה נִזְכָּה לְגָאֹלָה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קִרְחַ, כ"ז סִיּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל — בֵּין בְּרוּחָנֵי וּבֵין בְּגִשְׁמֵי, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה, שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבֵּי הַמְּחִזֵּק אוֹתָנוּ כָּל-כָּף, רַבֵּי הַמְּחִדִּיר בְּנו אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְצְרִיכִים לְהַחֲיֹת אֶת עֲצָמֵנוּ וּלְהוֹדוֹת לְהַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל יוֹם וְיוֹם עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ, כִּי בְּאֲמַת הוּא יִתְבָּרֵךְ אָב הַרְחָמִים, וְעוֹשֶׂה חֲסִדִּים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים עִם כָּל בְּרִיָּה וּבְרִיָּה, אִךְ 'אֵין בְּעַל הַנֶּסֶם מִכִּיר בְּנִסּוֹ' (נִדָּה לֵא.).

וּבְאֲמַת עֲנִיַן הוֹדָאָה, לְתַן תָּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא, זה ענין נורא ונפלא מאד, כי עובר על כל אחד ואחד מה שעובר, צרות ויסורים, קטנות והרפתקאות, ואי אפשר להנצל מזה, רק על-ידי שמרגילים את עצמו לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, כי בדרך כלל כשעוברת על האדם איזו צרה, או איזה משבר, או איזה הפסד, אזי בוכה ונשבר ונופל בדפאון ובעצבות ובמרירות, ומסתובב מדכא ושבור וכו', ואינו מגיע לשום דבר, אדרבה, מסתבך יותר ויותר, כי עם עצבות ומרירות לא מגיעים לשום דבר, אלא מסתבכים יותר ויותר, לא-כן מי שמרגיל את עצמו לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ומרגיל את עצמו להודות ולהלל להקדוש-ברוך-הוא על החסדים ורחמים גמורים שעושה עמו, הוא תמיד מצליח; כי באמת כל אחד ואחד אם יסתכל בעין האמת, ימצא את החסדים שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמו בכל עת ובכל שעה ובכל רגע, כי תהלה לאל, יש לו עינים לראות, ואזנים לשמע, ופה לדבר, וידיים להתנועע, ורגלים ללכת, וכן יש לאשתו ולילדיו, ומה גם שיש לו לחם לאכל ומים לשתות, ואיזה בגד ללבש, על זה בעצמו ראוי לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי שמרגילים את עצמו תמיד לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה נמשכים עליו באמת חסדים ורחמים גמורים יותר ויותר, כי נתרחב לבו על-ידי תודה והודאה שנותן להקדוש-ברוך-הוא. וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא צו): התודה וכו', אמר הקדוש-ברוך-הוא, חביבה עלי מכל הקרבנות, ואף דוד אמר: זוכת תודה יכבדני אינו אומר, אלא יכבדנני — שתי פעמים: אחת בעולם הזה, ואחת בעולם הבא.

ובאמת רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), אֲשֶׁר תודה והודאה הוא שעשוע עולם הבא.

ולכן ראוי להרגיל את עצמכם לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל פרט ופרט של חייכם, ואף שמר לכם מאד, כי כל אחד ואחד יודע את נגעי ומכאובי לבבו, עם כל זאת אינו עצה להמשיך את עצמו אל הצער, כי כל הנמשך אחר הצער — הצער נמשך אחריו (ברכות טז.); ועל-כן בזה שאדם נותן תודה והודאה

להקדוש-ברוך-הוא תמיד, על-ידי-זה ממשיך על עצמו הארת זיו שכינת עזו ותברך, ומרגיש הארת עולם הבא בעולם הזה ממש, ובפרט ראוי לאנשי שלומנו היקרים להודות ולהלל ולשבח את הבורא ותברך שמו, שזכינו בתקף דתקותנו וירידותינו, להתודע מאורות צחצחות כאלו, אורות עליונים כאלו, שאפלו מגשמים ופגומים כמזנו היום גם-כן נזכה להשתוקק אחריו ותברך.

נא ונא אל יהיה דבר זה נקל בעיניכם, כי הוא דבר גדול מאד מאד — לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ובפרט שאנחנו זוכים לבנות עיר על שם רבנו ו"ל, שיכנסו לגור פה עוד אלפים ורבבות משפחות בלי שום גזמא כלל, יש לנו להודות ולהלל להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו, ואנחנו הנחשונים הראשונים לבנות עיר ברסלב, ומה שעובר בין כף מהסמ"ד-מ"ם הרשע, ימח שמו וגנדא דליה, ומהמסירות והמלשינות, תאמינו לי, שהנה מגיע קצו, שיפל נפילה אחר נפילה. ואמרו חכמינו הקדושים (לקוט תהלים, רמז תרלח): בכך מקום שאתה מוצא מפלתם של רשעים, הודאה מלמעלה והודאה מלמטה, כן יקים אצלנו, שנוזקה בקרוב ממש להודות ולהלל על מפלתם של רשעים ומוסרים וכו', ולא יועיל להם שום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, "ואתה מרום לעולם הני"ה" (תהלים צב, ט): ופרש רש"י: 'לעולם ידך על העליונה'.

נא ונא ראו להחזיק את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ותעשו חסד אחד עם השני, ותשמרו מאד מאד לדון אחד את השני לכף זכות, כי על כל אחד ואחד עובר מה שעובר, ואסור להסתפל בעין רעה, אלא להשתדל להבין את כל אחד ואחד, ומכל שפן וכל שפן שאסור להסתפל ולהציץ בבית אחר, אלא כל אחד ואחד יסתפל בביתו, וישתדל לתקן את עצמו ואת בני ביתו, ולא ילך להסתפל ולהציץ בבית אחר, כי מאד מאד מגנה הדבר להכניס את אפו בענינים שאינם שיכים אליו, ודיקא על-ידי-זה תצליחו תמיד.

מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו היקרים, הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם, שיתפללו בעדי, כי אני זקוק לרחמים רבים, רחמים עצומים, ואהיה לכם אסיר תודה על כל זה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב תקיז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קנח, כ"ח סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל בדעתך כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותדע, כי ישועתך קרובה מאוד, העקר אל תפל בדעתך כלל, כי הנפילה בדעתו לא תביא אותך לשום דבר, אלא תשבר אותך לגמרי. ובאמת ענין הזווגים תלוי רק בידו יתברך, ועל-כן ראה להתפלל בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, וכמו ששזר לך עם בתך הבכירה, כן יעזר לך עם כל הילדים, העקר רק תחזק את עצמך להיות בשמחה, ותאמר את התפלות מהקונטרס הנפלא "מציא-הזווג", והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, בודאי ישמע את תפלתך.

רק חזק ואמן, ותמיד תקבל על עצמך להיות בשמחה, על אף כל הבלבולים שעוברים עליך, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני, ואם האדם תמיד שמח, אז לא חסר לו שום דבר. ורבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד על שמחה, ואמר, שצריכין להיות 'משנה פריליף', לעשות כל מיני מאמצים שבעולם להיות בשמחה, ואם תהיה חזק בזה, אזי תראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא כל ימי חייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני

אָשֶׁר   כב תקיח   בַּנְחַל   שג
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וְתִבְשֹׂר לִי בְשׂוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֶת גְּדֹל הַצֵּעַר וְהָעֲגָמַת נִפְשׁ שִׂישׁ
לִי — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! תְּכַבֵּל מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא הַתְּפַלְלֵת אֲצִלְנוּ
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקּוֹדֵם בְּאוֹמֵן, וְאִזּוֹ לֹא הָיִיתָ בָּא אֵל כָּל הַצְּרוֹת
וְהַיְסוּרִין הָאֵלֶּה שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת רָאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ,
וְאִתָּה תַעֲשֶׂה אֶת שְׁלֵךְ — לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲוֶס
וְיִרְחַם עָלֶיךָ, וְתִרְאֶה אֵיךְ שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מֵעָלֶיךָ כָּל
הַדִּינִים.

הַעֲקֵר אִתָּה צָרִיךְ לְפִיִּס אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּלְהַבְטִיחַ לָהּ שְׁלֵא יִחְזְרוּ
כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁהָיוּ עַד עַכְשָׁו, כִּי הִיא צָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּטוֹחָה, שְׁזֶה
לֹא יִחְזֹר עוֹד.

מָה אָמַר לְךָ! אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הִנֵּה הַיְסוּד שְׁלוֹם-בֵּית, וּבְלִי
שְׁלוֹם-בֵּית אֵין לְאָדָם כְּלוּם, וְהוּא מְאֹבֵד אֶת יְלָדָיו, וְרַחֲמָנוּת גְּדוֹלָה
עָלָיו, וְעַל-כֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית
בְּיַנְיָכֶם, וּכְדָאֵי מְאֹד שְׂאִתָּה תִחְזֹר הַרְבֵּה בְּקִנְטָרִס "לְמָה לְהַתְגַּרֵּשׁ",
וְכֵן בְּקִנְטָרִס "מִפְסִיקוּ לְרִיב", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי

דש אָשֶׁר כב תקיט — כב תקב בַּנְחַל

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְרָכְךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי בְשׂוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קָדַח, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדַל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַה טוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוֹק בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, שֶׁהַכֹּל לְכֹל בְּיָדוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְכֹל פְּרִנְסָתְךָ תְּלוּיָהּ רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן לָמָּה לָךְ
לְהִתְיַאֵשׁ, וְלָמָּה לָךְ לִפְלֵ בְדַעְתְּךָ, וּבִפְרִט עֲנִינֵי פְרִנְסָה, זֶה רַק בְּיָדוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן רַק בְּרַח לָךְ אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה,
וּתְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ו"ל, וְכֹל זְמַן שֶׁתְּפִיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים
הַיָּקָרִים, שֶׁהֵם תְּמֻצִית דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ו"ל, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁתִּהְיֶה לָךְ
פְּרִנְסָה בְּשִׂפְעוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קָדַח, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲשֶׁר   כב תקכא   בנחל   שה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תְּהִי שְׂבוּרָה, חֵס וְשֵׁלוֹם, אֲלֵא תִשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבְזָכוֹת הַשְּׂמֵחָה תִּרְאֵי יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְבִיאָה כָּל מִיַּי יִשׁוּעוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂתַּמִּיד שְׂמַח.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעַדְכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַק טוֹב, וּתְבַשְּׂרוּ לִי בְּקִרְוֹב בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קַנְח, כ"ח סִיּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתְרָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַתֵּן תְּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, שְׂזַכָּה אוֹתָךְ עִם אִשְׁתְּ חַיִל, וּבְזָכוֹת זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּרוּחַ חַיִּיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

רְאֵה לְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה, וְיִקְיָם אֲצִלְךָ (הוֹשַׁע י, יב): "זָרְעוּ לָכֶם לְצַדִּיקָה", בְּזָכוֹת הַצַּדִּיקָה יִהְיֶה לָךְ זֵרַע שֶׁל קַיָּמָא, וְתַפְקִיד אֶת זֶה אֲצִל וְכוּ', שְׂזַה הוֹלֵךְ בְּשִׁבִיל עֲנִיִּי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן בְּשִׁבִיל הַתְּלַמּוּד-תּוֹרָה שְׁלֵנוּ, וּבְשִׁבִיל הַבַּיִת-סֵפֶר שְׁלֵנוּ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַדַּע, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת

שׁו

אֲשֶׁר

כב תקכב

בַּנְחַל

אֵלֶקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל שְׂתַכְנִיִּים בְּעֶצְמָךְ יִדְעוּת אֱלוֹ, אַז תִּצְלִיחַ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִדְשׁ, כ"ח סִינּוֹ ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאָר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִמְשֹׁךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֶיךָ.

הִיָּה טוֹב מֵאֵד, שְׁתִּבְדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם
לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, וְכֵן רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶיךָ.

אֵל תִּפֹּל בְּיָאוֹשׁ וּבְדַכְאֹן, רַק תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתִקְרַב
אֶת בְּנֶךָ, וְאֶז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה. אֲסוּר לְהִתְעַצְבֵּן,
וְאִפְלוּ בְּהַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים צָרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר,
וְאִף שְׁדָבֵר זֶה הוּא הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִין לְהַחְזִיק
מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְאֶז הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים, וְכָל הַיְלָדִים
יִזְכּוּ לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מֵהֵם, וְתִזְכֶּה
לְהִמּוֹן נְכָדִים, כֵּן יִרְבוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחַת, כ"ח סִינָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמָּאָה שְׁקֵלִים לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינָיִם.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מִמְּשַׁכֶּת
יְשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת לְאָדָם — בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי, וְאֲשֶׁרִי מִי
שִׂשְׂמַח תָּמִיד, וְאֵינּוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבַעוּלָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל
בְּכֹל מִינֵי אַפְנִיִם שֶׁבַעוּלָם לְהִתְפַּלֵּל עָרֵב וּבֹקֵר בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת דִּיקָא.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וְתִבְשֹׂר לִי בַשּׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחַת, כ"ח סִינָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד נִשְׁבֵּר לְבִי בְּקִרְאֵי אֶת
דְּבָרֶיךָ מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! כָּל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת
קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאֵינּוּ נִמְשָׁךְ אַחֵר

שח   אָשֶׁר   כב תקכה   בַּנְחַל

הצער, כי כל הנמשך אחר הצער — הצער נמשך אחריו (מועד קטן כז.); ועל-כן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, ועל-ידי-זה תצליח בדרךך. ואתה צריך למסור נפשך על מדת השמחה, ואל תחשב שמדת השמחה באה לאדם בנקל, כי היא העבודה הכי קשה — להיות תמיד בשמחה. ולכן תשתדל בכל מיני אפנים שבעולם למסור נפשך להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה תמיד בשמחה, שזה רצון רבנו ז"ל, ותתן-ומיד כשתהיה בשמחה, יהיה לך הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תקכה.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר קרח, כ"ח סיון ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, ומאד מאד אני שמח לשמע ממך, ואף שפואב לי ממה שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת, תהלה לאל, "בצור הרחבת לי" (תהלים ד, ב), שאתה זוכה לחטף נקודות טובות מתוך החשך והבוץ שאתה נמצא שם, ומה אתה יודע אילו שעשועים אתה גורם בכל העולמות, כי הקדוש-ברוך-הוא מראה למלאכים ולשרפים — ראו איה בריה שפלה שעובר עליו מה שעובר, ואף-על-פי-כן הוא מחזיק מעמד ואינו נשבר, אלא רץ ובורח יותר ויותר אל התורה הקדושה, ואם היית יודע את גדל השעשועים האלו, שאתה גורם בכל העולמות, אז היית שש ושמח, ולא היית נשבר. ובכלל — טוב מאד, שתרגיל את עצמך במדת השמחה, ותהיה תמיד בשמחה, כי השמחה היא היסוד והעקר

אֲשֶׁר   כב תקכו   בַּנְחַל   שט

בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ מֵאֵד מֵאֵד עַל מַדַּת
הַשְּׂמֵחָה, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, לֹא יִשְׁלַט בָּךְ שׁוֹם רַע.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב לִי כָּל שְׁבוּעַ מִכָּתֵב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִנְח, כ"ח סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל אָהוּבִי, יְדִידִי ... נְרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁהִיְתָה לִי,
שֶׁדַּבַּרְתִּי עִמָּךְ, כִּי אַתָּה חָקוּק בְּפִנְיַמִּיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, עַל
אֵף שֶׁבָּאֵלוֹ הַיָּמִים עוֹבֵר עָלַי הַרְבֵּה מְרִירוֹת וְצָרוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
זוֹ חַיּוּתִי, שְׂאֵנִי זוֹכֶה לְשִׂמְשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה
חוּצָה, וְאֵנִי זוֹכֶה וּמְזַכֶּה לְמֵאוֹת וּלְאַלְפֵי אֲנָשִׁים לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, כִּי סֵתֵם אֲנָשִׁים עַל הָרְחוֹב שְׁקוֹנִים אֶת הַקּוֹנְטֵרְסִים, כָּל-כָּךְ
נִתְעוֹרְרִים מִהַקּוֹנְטֵרְסִים, עַד שֶׁחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, וְאַחֲרֵי-כֵן נוֹסְעִים
אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבְפֶרֶט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְתוֹךְ כָּךְ אֵנִי חוֹטֵף
עֲלֻבוֹנוֹת וְכוּ', זֶה לֹא בְּרִסְלָב... שׁוֹכְחִים שֶׁכָּל הַהִתְקַרְבוֹת אֶל
בְּרִסְלָב, זֶה רַק עַל-יְדֵי צְנוּר זֶה...

עַל-כָּל-פָּנִים מֵאֵד נִכְסְפָה נַפְשִׁי אֵלֶיךָ, וּבְפֶרֶטִיּוֹת שֶׁאַתָּה עוֹזֵר
לִי כָּל-כָּךְ בְּהַפְצַת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, זוֹ כָּל חַיּוּתִי וְתַקְוֹתִי.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמָּךְ...

כב תקכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַב־עֵי לְסֹדֵר קִרְחָה, כ"ט סִינּוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲקַנְהָ שְׁשֻׁמְעֶתָ אֶת הַשְּׁעוֹר וְהַחַיִּיתָ עֲצֻמָּךְ, כִּי תִהְלֶה לְאֵל,
הַדְּבוּרִים יֵצְאוּ מִלֵּב גִּשְׁפָּר וְכוּ', כִּי עוֹבֵר עָלַי עֲכָשׁוּ צְרוֹת וַיִּסְוִרִים
וְכוּ', מְרִירוֹת וְחוֹבוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם יִכְלֹתִי לִתֵּן שְׁעוֹר כְּזֶה,
זֶה חֶסֶד חַנּוּם מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְקִשִּׁי אֲנִי מִתְפַּקֵּד, כִּי אֲנִי
צָרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים.

נָא לְשַׁלַּח דְּוִ"חַ בְּכַמָּה עֵירוֹת שְׁמַעוּ אֶת הַשְּׁעוֹר, וּמִי הֵם
שְׁשֻׁמְעוּ אֶת הַשְּׁעוֹר.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם,
רַק תִּגְלֶה אֶת אוֹר רַבְּנוֹ וְ"ל בְּעוֹלָם, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — סִפְרֵי שׁו"ת
"אֲשֶׁר בַּנְחַל".

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כב תקכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר קִרְחָה, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִתָּה צָרִיךְ הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְיֵצֵאת
מִהַדְמִיוֹן, וּכְמוֹ שְׁאֵמַר רַבְּנוֹ וְ"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כה),
שְׁצִרִיכִים לְיֵצֵאת מִהַדְמִיוֹנוֹת וְלָבוֹא אֶל הַשִּׁכּוֹל. וְכִבֵּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (וְיוֹשְׁלָמֵי שַׁבָּת, פָּרָק יד, הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז, טו):

אשר   כב תקכט   בנחל   שיא

"והסיר הוי"ה ממך כל חלי" — זה הרעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כח, מח): "ונתן על ברזל על צנאך" — זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם-הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי, ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר ממה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תקכט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קנח, א' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, שאסור נדה חמור מאד מאד, וצריכים ללמד הרבה את ההלכות האלו, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (שבת יג:): תני דבי אליהו, מעשה בתלמיד אחד ששנה הרבה, וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה, ומת בחצי ימיו, והיתה אשתו נוטלת תפלו, ומחזרתם בבתי פגסיות ובבתי מדרשות, ואמרה להם: כתיב בתורה, "כי הוא תייד וארך ימיד" (דברים ל, כ), בעלי ששנה הרבה, וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה, מפני מה מת בחצי ימיו? ולא היה אדם מחזירה דבר. פעם אחת

נתארחתי אצלך, והייתה משיחה כל אותו מארע, ואמרתי לה: בתי, בימי נדוּתך — מה הוא אצלך? אמרה לי: חס ושלום, אפלו באצבע קטנה לא נגע בי, בימי לבונך — מהו אצלך? אכל עמי ושתה עמי וישן עמי בקרוב בשר, ולא עלתה דעתו על דבר אחר. ואמרתי לה: ברוך המקום שהרגו, שלא נשא פנים לתורה, שהרי אמרה תורה (ויקרא יח, יט): "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב". ולכן זוג צעיר שעכשו התחתנו, צריכים ללמד את ההלכות, ולא להכשל באסור נדה החמור, שזהו עון כריתות, רחמנא לצלן.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, כדי שתנצל ממיתה משנה, ודי לחכימא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תקל.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קרח, א' דראש-חודש תמוז ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתשתדל ללמד בכל יום את הדרך היומי, כי דף גמרא ביום — זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מכל רע, וימשיך עליו את הארבעה מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות: ג'מ'ר'א, ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ואפלו רק בגירסא — לגרס את הדרך, זה יתן לך ספוק נפשי מאד, ואפלו ללמד בלי הבנה, זה יעזר לך. הדרך היומי של היום זה בבא קמא ק"ו, אשרי מי שלא יטעה את עצמו, ויחטף בכל יום דף גמרא, ואפלו בגרסא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.): לעולם ליגריס איניש, ואף על גב דמשכח, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר. ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על-כל-פנים איך

אֲשֶׁר   כב תקלא   בַּנְחַל   שיג

שְׁהוּא, יֵשׁ לוֹ שְׂיִכּוּת אֶל הַגְּמָרָא. וְכָל זְמַן שְׂיִהוּדֵי מְקָשֶׁר לְהַגְמָרָא, הַסְּמִי"ף-מ"ם וְנוֹקְבָא דְלִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי הַסְּמִי"ף-מ"ם יִתֵּן לְאָדָם לְלַמַּד אֶת הַכָּל, אָבָל לֹא גְמָרָא. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְגִרְס בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין שׁוּם דְּבָר, סוּף כָּל סוּף אִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּכָל יוֹם לְגִרְס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, לְבִסוּף תּוּכַל לְהִבִּין הַכָּל. וְתֹאמִין לִי, שְׂאִין עוֹד טוֹב מִלְּפִתּוֹחַ בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא וְלִלְמַד דָּף גְּמָרָא, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אֱלוּ שְׂצוּחִיקִים מִזֶּה וְכוּ', כִּי אֵיךְ הוֹלֵךְ הַפְתָּגָם? צוּחֵק מִי שְׂצוּחֵק אַחֲרוֹן. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה נט, סִימָן ב'): עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִילָא, כה): "עוֹז וְהִדְר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן"; עוֹז וְהִדְר לְבוּשָׁה שֶׁל תּוֹרָה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן, אֵימָתִי הִיא שׁוֹחֶקֶת? מִתֵּן שְׂכָרָה לַעֲתִיד לְבוֹא; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה נב, סִימָן ג'): אֵימָתִי הַתּוֹרָה מִשְׁחֶקֶת? לְמִי שֶׁהוּא עֹמֵל בָּהּ לְיוֹם אַחֲרוֹן, הֲוֵי וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן; כִּי אִזּוֹ בְּיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל הָאָדָם, שְׁלֵמַד כָּל יוֹם תּוֹרָה, אִפְלוּ שְׂעֵבֵר עָלָיו מֵה שְׂעֵבֵר, הוּא שׁוֹחֵק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שְׂתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קַרְח, א' דְּרֵאשִׁיחַדֶּשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד כּוֹאֵב לִי, שְׁנִפְלַת בְּפִחַ כְּזָה וְכוּ' וְכוּ', זְכוּר וְגַם זְכוּר מֵה שְׂרַבְנּוּ וְ"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קכב), שְׂאֵם לֹא הִיָּה מִמֶּתִין

בבטחון לישועת השם, כָּבֵר הָיָה אִישׁ נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל כְּמוֹ כָּל הַנוֹסְעִים וּמְטַלְטְלִים עֲצָמָם בְּשִׁבְלֵי הַפְּרָנְסָה כְּנֹהֵג עֲכָשׁוּ. וְהַפְּנֹנָה, כִּי אָמַר זֹאת לְעִנְיַן הַנְּהַגַת הַבַּיִת בַּפְּרָנְסָה וּמְלַבּוֹשִׁים וּשְׂאָר צְרִיכֵי הַבַּיִת, שְׁעַל-פִּי-רֹב חֶסֶר לְאָדָם הַרְבֵּה. כְּגוֹן: לְזֶה חֶסֶר מְלַבּוֹשׁ פָּשׁוּט, וַיֵּשׁ שְׁחֶסֶר לָהֶם מְלַבּוֹשִׁים חֲשׂוּבִים אוֹ דִירָה וְכוּ'. שְׂצָרִיכִין לְהַמְתִּין לִישׁוּעַת הַשֵּׁם, וְלִבְלֵי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה (עֲרוּבִין יג:), לְמַלְאוֹת הַחֶסֶרוֹן תִּכְרַף-וּמְדֵד, רַק צְרִיכִין לְהַמְתִּין עַד יִרְחַם הַשֵּׁם. וְאָמַר רַבְּנֵינוּ ז"ל עַל עֲצָמוֹ, שְׂאָם לֹא הָיָה מִמֶּתִין, כְּגוֹן: כְּשֶׁהָיָה חֶסֶר לוֹ אֵינָה דְבָר, אִם הָיָה דוֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה, שְׂיִהְיֶה דוֹקָא תִּכְרַף, הָיָה צְרִיף לְלוֹוֹת לְעֲצָמוֹ וְלִהְיוֹת בְּעַל חוֹב, עַד שֶׁהָיָה מְכָרַח לְהִיּוֹת נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל, כְּמוֹ שְׂאָנוּ יוֹדְעִים עִנְיַן הַנוֹסְעִים, שְׂהֵם מְכָרְחִים תְּמִיד לְסַע עַל הַמְּדִינָה מִחֲמַת שְׂהֵם תְּמִיד בְּעַלֵי חוֹבוֹת. וְעִנְיַן זֶה צְרִיכִים לִידַע מְאֹד, וְצְרִיכִין לְלַמֵּד עֲצָמוֹ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה מְאֹד. כִּי לְכָל אָדָם חֶסֶר הַרְבֵּה, אֲפֹלוּ בְּעַלֵי בְּתִים וְעֲשִׂירִים גְּדוּלִים, מְכָל שְׂכָן מְקַבְּלִים אֲפֹלוּ הַחֲשׂוּבִים וְהַגְּדוּלִים. וְצְרִיף לְזֶה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעֲוֹט, וְלִהְנַהֵיג בֵּיתוֹ כְּפִי הַשְּׁעָה וְהַזְמַן. וְאִם נִדְמָה לוֹ שְׂצָרִיף מְלַבּוֹשׁ אוֹ לְאַשְׁתּוֹ וּבְנָיו, אֶף-עַל-פִּי שְׂמְכָרַח לוֹ, אַל יִדַּחֵק הַשְּׁעָה לְלוֹוֹת וְלִהְקִיף וְלִהְיוֹת בְּעַל חוֹב, אֶף יִמְתִּין עַד שְׂיָבֹא עִתּוֹ. וְטוֹב לְסַבֵּל דַּחֵק אֲפֹלוּ בְּמַזּוֹנוֹת, וְכָל שְׂכָן בְּמְלַבּוֹשִׁים וְדִירוֹת וְכוּ', וְלֹא לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב. וּמוֹטָב שְׂיִהְיֶה בְּעַל חוֹב לְעֲצָמוֹ אוֹ לְבָנָי בֵּיתוֹ בְּמְלַבּוֹשִׁים, מְלִהְיוֹת בְּעַל חוֹב לְהַחְנֹנִי אוֹ לְאַחֲרִים. כִּי בְּכָל עִנְיָנֵי פְּרָנְסָה צְרִיכִין לְהַמְתִּין עַד שְׂיָבֹא עִתּוֹ, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה, טו): "עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁכְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעִתּוֹ".

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאָנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שְׂתַּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְחָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מֵתְחִיל לְצִיַּת אוֹתִי, וְלִלְמֹד אֶת סֵדֶר-דִּרְךָ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל. מַה אַתָּה צָרִיךְ לְשִׁמְעַע מֵה שֶׁכַּמָּה פּוֹחֲזִים מְדַבְּרִים! אֲצִלִּי הֵם כְּכֻלָּבִים שְׂנוּבְחִים וְכוּ', הָאֵם אָדָם נוֹרְמָלִי כִּשְׁהוּא שׁוֹמֵעַ כְּלָב נוֹבַח, עוֹמֵד וּמְצִיַּת אוֹתוֹ? רוֹאִים כְּלָב שְׂנוּבַח, אֲזִי הוֹלְכִים הֶלְאָה, כֵּן הַדָּבָר מִי שֶׁמְדַבֵּר נֶגֶד שִׂיחָה אַחַת מְשִׁיחוֹת רַבְּנוּ ז"ל, אֲצִלִּי הוּא כְּלָב, וּמַה אֲנִי צָרִיךְ לְהִכְנִס בְּכּוֹחַ אַתּוֹ? הַשִּׂיחָה הָאֲרָפָה בְּשִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן ע"ו, זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּדִרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְגַם רַבְּנוּ ז"ל הִתְנַהֵג כְּכָה, אֲזִי מַה יֵּשׁ לִי לְהִתְנוּפֵחַ עִם אֵיזָה כְּלָב שׁוֹטָה! וְכָבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יֻמָּא פג:): סִימָן לְכָלֵב שׁוֹטָה — פִּיּו פְּתוּחַ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּחוּס עַל יְמֵי נְעוּרֶיךָ, וְתִרְכָּה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל-פִּי סֵדֶר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְזָכֹר גַּם זָכֹר מַה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית), שֶׁהָעוֹלָם לֹא נִתְיַסַּד אֲלָא עַל הַתּוֹרָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתְנָה לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּתְעַסְקוּ בָּהּ וּבְמִצְוֹתֶיהָ יוֹמֵם וְלַיְלָה, שֶׁנֶּאֱמַר (יְהוֹשֻׁעַ א, ח): "וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה", וְאוֹמֵר (תְּהִלִּים א, ב): "כִּי אִם בְּתוֹרַת הַיְיָ"ה חִפְצוֹ" וְגו', "וְהִיָּה כְּעֵץ שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם" וְגו', שֶׁבְּשִׁבִיל שׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה — הָעוֹלָם עוֹמֵד, שֶׁכֵּן אָמְרָה חֲנָנָה (שְׁמוּאֵל-א' ב): "כִּי לְהַיְיָ"ה מְצוּקֵי אֶרֶץ", וּמִי הֵם מְצוּקֵי אֶרֶץ? אֵלּוּ שׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה, שֶׁבְּזִכְרוֹתָם הַשְּׁתַת הָעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר (שֵׁם): "וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבְל".

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי

מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תקלג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב־שבת־קדש לסדר קרח, ב' דראש־חדש תמוז ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר במדת האהבה, אחוה ורעות, כי אין למעלה מזה, ואף שאני מעורר אתכם מדי פעם בפעם להתחזק ביותר שאת וביתר עז במדת האהבה, עם כל זאת לא התחלתי לעורר אתכם על דבר זה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי־מותרין, חלק א', סימן ד'): אהב"ה גימטריה אה"ד, וכמו שאחדותו יתברך היא אין סוף, ולא שף לומר שהגיע כבר אל האין סוף, כי כל מה שאדם משיג יותר רוחניות אלקותו יתברך, הוא יודע שעדין לא התחיל לדעת שום דבר, וכמו־כן באהבת ישראל, כל מה שאדם אוהב יותר את בר ישראל, מתגלה אליו, שעדין אינו יודע ממעלת נשמות ישראל, ועליו להתאזר יותר ויותר במדת האהבה, לאהב את כל בר ישראל, אך צריכין לשמר מאד מאד מאלו הרשעים והקלי עולם הנקראים עמי ארצים, שאמרו חכמינו הקדושים עליהם (פסחים מט:): גדולה שנאה ששונאים עמי הארץ את התלמידי חכמים, משנאה ששונאים אמות העולם את ישראל. ובפרטיות שהסמ"ך־מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, עוד מסית ומדיח

אותם, ובמקום ללמד עמָהֶם תּוֹרָה וּלְהוֹצִיאֵם מִכָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ, עוד גורם להם יותר ויותר שִׁיְהִיו עַמֵּי אֲרָצִים. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת מו): אֵיזָהוּ עַם הָאָרֶץ? כֹּל שְׂאִינוּ קוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁחֲרִית וְעֲרַבִית וְכוּ', וְכֹל מִי שְׂאִינוּ מְנִיחַ תְּפִלִּין וְכוּ', וְכֹל מִי שֵׁישׁ לוֹ בָּנִים, וְאִינוּ מְגַדְלִים לְתַלְמוּד־תּוֹרָה, עֵינַי שָׁם; וְהִרְשַׁע מִרְשַׁע הַזֶּה, בְּמִקּוֹם שִׁיְחַדִּיר בְּתוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, שְׂבִיבֹאוּ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְיֹאמְרוּ קְרִיאַת שְׁמַע עָרַב וְבִקְרָה, וְיִנְיַחוּ תְּפִלִּין וְכוּ', שְׁעַל־יְדֵי־זֶה יוֹצְאִים מִכָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ, עוֹד זֹאת הוּא מוֹסִיף חֲטָא עַל פֶּשַׁע, שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ אוֹתָם נִגְדָנוּ, וְגוֹרֵם שִׁיְהִיָּה בְּאֵמֶת כֶּף, שֶׁהַשְּׂנֵאָה שְׁלֵהֶם תִּהְיֶה שְׂנֵאָה עֲמָקָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, אוֹי לְעֵינַיִם שְׂכָף רוֹאוֹת, מִי הֵם הַיּוֹם הַמְּנַהֲיָגִים, לֹא עָלֵינוּ, 'רַע בָּנִים' מוֹרֵי הַרְעוֹת...

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֵמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבֵּי הַמְּחִיָּה אוֹתָנוּ כָּל־כֶּף. וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וּלְהַחְזִיק אֶת עֲצֻמְנוּ בְּיַחַד, שְׂזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא תִהְיֶה בֵּינָנוּ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שְׂנֵאֵת חֲנָם, כִּי יֵשׁ בְּגֵי־אָדָם שְׂזוֹרְעִים שְׂנֵאֵת חֲנָם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִצְמַחִים אַחֲר־כֶּף כָּל מִינֵי צָרוֹת. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שֶׁבַת לב): בְּעוֹן שְׂנֵאֵת חֲנָם מְרִיבָה רַבָּה, וְאִשְׁתּוֹ מִפְּלֶת נְפִלִים; וְרוֹאִים שְׂקוּרָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, אֲצֵל בְּנֵי אָדָם הַפְּלוֹת, וְיֵשׁ לָהֶם קְשִׁיּוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, לָמָּה מְגִיעַ לָהֶם דְּבַר כְּזֶה?! וְאִךָ אֶחָד לֹא שָׁם אֵל לְבוֹ דְּבָרֵי חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוּ, שְׂבַעֲוֹן שְׂנֵאֵת חֲנָם אִשְׁתּוֹ מִפְּלֶת נְפִלִים. וְלִכֵּן צָרִיכִין לְהִזָּהֵר מְאֹד מְאֹד מִשְׂנֵאֵת חֲנָם, וְרַק לְאַהֲבֵי אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל כְּנִפְשׁוֹ, וּלְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת דְּרַבֵּי נְתַן, פֶּרֶק טז): אֵיזָהוּ גְבוּרָה? הָעוֹשֶׂה שׂוֹנְאוֹ אוֹהֵבוֹ, כִּי אֵין זֶה קוֹנֵץ וְחִכְמָה לְקַנּוֹת לְעֲצָמוֹ שׂוֹנְאִים, זֶה יְכוּלִים בְּקַלּוֹת... עַקֵּר הַקּוֹנֵץ וְהַחִכְמָה לְקַנּוֹת לְעֲצָמוֹ אוֹהֲבִים. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא דְּבֵי אֱלֹהֵי, פֶּרֶק כו): כֶּף אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנֵי, מַה אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּכֶם, אֲלֹא שְׂתִּהְיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, וְתִהְיוּ מְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה, וְזֶה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל־כֵּן עָלֵינוּ לְמַלְאוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשָׁנוּ בְּפַעַל מַמְשׁ, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין גְּשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִכָּל שְׂכָן

שיח   אֲשֶׁר   כב תקלד   בַּנְחָל

בין אנשי שלומנו היקרים, כי מאד מאד הזהירנו רבנו ז"ל על אהבה ואחדות שתהיה ביננו.

נא ונא ראו להתפלל בעדי, שאזכה להוציא מן הכח אל הפעל את חשקי ורצוני לבוא ולגור ולהתגורר עמכם יחד.

המאחל לכם שבת שלום...

כב תקלד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קנח, ב' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואין אפה יכול לתאר ולשער את גדל הנחת-רוח שאפה גורם לי בהחזקת התלמוד-תורה וכו', על אף כל הצרות והבלבולים והיסורים שעוברים עלינו וכו', עד שאין אפלו שקל לקנות חול לשחק להילדים, אשר דבר זה הוא ממש שלא נשמע עוד, כי במוסדות אחרים מתגלגל למאות ולא לפים וכו', ופה מדברים מגרושים ופרוטות וכו', ואין לנו, עם כל זאת אני מאד מאד מעריך את כל עבודתך עבודת-הקדש, שאפה עוסק בהחזרת תורה ויראת שמים בין אנשי שלומנו, ודבר זה מאד מאד יקר בעיני, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתוכל לעבור על הכל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, ויתרחב לנו בין בגשמי ובין ברוחני, ואז נזכה לראות בישועת השם אשר הוא כהרף עין.

רק חזק ואמץ מאד מאד, כי גדול אדונינו ורב להושיע.

המאחל לך שבת שלום...

פה תקבל המלצה שבקשת, ואני שולח לך את האורגינלי דרך הדאר.

המלצה לכל אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש", די בכל אתר ואתר, אבוא בבקשה מיחדת מפנימיות לבבי.

ידוע לכלכם המאבק שיש לנו ביבנאל על חנוך הכשר והטהור בעבור בנינו ובנותינו שיחיו, ותהלה לאל, יש לנו מלמדים מעלים ויראי ה', אף דא עקא, כי אין הקמץ מספיק וכו', ואנחנו נאבקים ממש על כסף קטן פרוטות ממש, בלי שום גזמא כלל, לזאת נתעורר ידידנו היקר, המנהל של התלמוד-תורה, הרב ... שליט"א, לפזר בין אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" קפסאות של צדקה בעבור התלמוד-תורה "ילדי חן" ביבנאל, וכל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול, לזאת אבקש מכל אוהבי וידידי היקרים, שיקחו ברכה אל תוף ביתם קפסא של צדקה, ויתרמו בכל עת מצא כפי נדבת לבם הטוב, וזאת תדעו, כי כל הכסף הולך אף ורק לצורך התלמוד-תורה "ילדי חן".

ובזכות המצוה של צדקה שתתרמו לתינוקות של בית רבן, הבל פה שאין בהם חטא, תתברכו ממעון הברכות.

החותרים למען גדל המצוה, היום ערב-שבת-קדש לסדר "מטהו יפרח", ב' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ד.

כב תקלה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קרח, ב' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

הנה עכשו התקשר אלי בעלך, וספר לי מה קרה וכו', מה אמר לך, גם אצלנו קורים מקרים יותר גרועים וכו', בין הילדים וכו',

שכ אשר כב תקלו בנחל

ובין הנקדים וכו', האם בשביל זה נאמר שזה סוף העולם?! האם פשאין הולך כמו שרוצים צריכים למאס את החיים? הרי זה עקר הנסיון של האדם בזה העולם. יש לכל אחד ואחד בכל יום ויום עליות וירידות וכו', ושוכרים אותו בכל מיני אפנים, ועקר גדלתו של בר ישראל — שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם, ואף שזו העבודה הכי קשה בחיי האדם, כי עובר על כל אחד כל מיני משברים וגלים, ואין אדם נקי מזה, לכל אחד זה בא בצורה אחרת וכו'.

ולכן ראי לחזק עצמך, ואל תמשיכי עצמך אל העצבות והדכאון וכו', שימאסו לך החיים וכו', אדרבה תשתדלי שיהיה ערך להחיים, ובזכות זה תראי נסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הכפל הדבר, ראי לשמח עצמך, ולמצא רק את הטוב שבתוך הבית, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

כב תקלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר הקת, ג' תמוז ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ובאמת רציתי עוד לדבר עמך, אף לא יצא לי מרב טרדותי.

בענין שלקחת על עצמך על המקוה, בעזרתו יתברך, אשלם לך כל חדש משכרת כפי שעוד נדבר כשאבוא ליבנאל בעוד שלשה שבועות בערך, ומלבד זאת גדל המצנה — אין לתאר ואין לשער כלל.

אָשֶׁר   כב תקלז   בְּנַחַל   שְׂכָא

רק חזקִי וְאַמְצִי מְאֹד מְאֹד, וּבְזִמַּן הַפְּנוּי בְּמִקְנֶה תְּאַמְרִי תְּהִלִּים
לְהַצְלִיחַת הַנְּשִׁים שְׁטוּבָלוֹת, וְשִׂיחָה אֲצִלָּן שְׁלוֹם־בַּיִת, וְשִׂוְלִידוֹ
בָּנִים וּבָנוֹת בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּתְּבָרְכִי בְּכָל הַבְּרָכוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵאַת ה' הִיְתָה זֹאת, שְׂאֲנִי נוֹסֵעַ הַיּוֹם לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאֲזַכֶּה לְפַעַל שֵׁם כָּל טוֹב לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ
הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל.

רְאֵה לְחִזֵּק עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיָדָאֵי יֵשׁ עֲגִיזָן שִׂיתְהַפֵּךְ הַכָּל לְטוֹבָה.

פֶּה תִקְבַּל אֶת הַטְּבָלָה שֶׁל בְּנֵךְ, וְתִרְאֶה כַּמָּה לְמַד בְּשָׁבוֹעַ זֶה
מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, זֶה הֵם לוֹמְדִים וְגוֹרְסִים רַק עַל הַזִּמָּן שֶׁלָּהֶם וְלֹא שֶׁל
הַשַּׁעוֹר לְפָנֵי הַצְּהָרִים וְאַחַר הַצְּהָרִים, וְאַנִּי מְקַנֶּה, שִׂיחָה לָךְ הַרְבֵּה
נַחַת מִמֶּנּוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְסֵדֶר אֶת הַמִּים חַמִּים בְּמִקְנֶה שֶׁל הַנְּשִׁים, כִּי זוֹ אַחֲרִיּוֹת
גְּדוּלָה, וְדִי לְחַכְמָא.

כב תקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל יְדִידֵי ... נְרוֹ יְאִיר.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הַיּוֹם אָנִי נוֹסֵעַ לְכַמָּה יָמִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲזֹכָה לְפַעַל שָׁם מֵה שְׂאֲנֵי צָרִיךְ בְּכָל־לֵיּוֹת וּבְכַרְטִיּוֹת וּבְכַרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת.

מָה אִמַּר לָךְ! אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁעוֹבֵר בְּבֵיתִי, וְרַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכוֹל לַעֲזֹר, וְאָנִי רוֹאֶה עֵינַי בְּעֵינַי אֵיךְ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב עָלַי מְכַל הַבְּחִינוֹת וְכו', אַךְ לֵה' הַתְּשׁוּעָה, וְאָנִי מְקַוֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְשׁוֹם דְּבָר שְׂבַעֲוֹלָם לֹא יוֹכֵל לַעֲכָב אוֹתִי מִלְּהַדְפִּיס סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְעַד הַיּוֹם הָאֶחָדוֹן אֲזֹכָה לְהַתְעַסֵּק בְּקִדְּוֵי שֵׁם לְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים, וְתִבְרַח מְכַל מִינֵי מְרָה שְׁחוֹרָה וְכו', וְעֲצָבוֹת וּדְאָגוֹת וְכו', חֲסֵדֵי הַשֵּׁם, שְׂאֵתָה מְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, י' תמוז ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

שְׂמַחְתִּי מְאֹד בְּאוֹמְרִים לִי, שְׂאֵתָן מִתְכַּנְּסוֹת יַחַד לְדוֹן בְּעֵנֵינִי צְנִיעוֹת, אֲשֶׁר זֶהוּ הַפֶּאֶר וְהַיְיָפִי שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַד שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן ג'): אֲשֶׁה שְׂהִיא מְצַנִּיעָה אֶת

עֲצָמָה, אֶפְלוּ הִיא יִשְׂרָאֵלִית, רְאוּיָה הִיא שְׁתַּנְּשָׂא לְכַהֵן, וְתַעֲמִיד
 פְּהִינִים גְּדוּלִים, וּבִכְרֵט בְּדוֹר הַזֶּה, שֶׁהוּא דוֹר פְּרוּץ עַד מְאֹד,
 וְהַנְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, כִּי לִפְנֵי הָאוֹר הַגְּדוֹל, מִתְּפַשֵּׁט חֲשׂוֹךְ וְאֶפְלָה
 כְּפוּל וּמְכַפֵּל, עַד שֶׁהוֹרִידוּ מֵעֲצָמָם אֶת עַל הַצְּנִיעוֹת לְגַמְרִי, וּבַת
 יִשְׂרָאֵל שְׁעוֹמֶדֶת בְּנִסְיוֹן, וְהוֹלֶכֶת צְנוּעָה, הִיא מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבָה
 בְּשָׂמִים, וּמִתְּפָאֲרִים עִמָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי זֶה עֵקֶר הַנְּסִיוֹן לְנָשִׁים
 — כְּשֵׁרוֹאוֹת אִיף שֶׁכֵּלֵן מִסְבִּיב הוֹלְכוֹת בְּבִגְדֵי פְרִיצוֹת וְשִׁחַץ וְכוּ',
 וְהֵן מִתְּגַבְּרוֹת לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִינוּ שְׁבַשְׂמִים, הֵן גּוֹרְמוֹת שְׁעִשׂוּעִים
 גְּדוּלִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁר לֹא נִתֵּן לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וּמְכַל שֶׁכֵּן
 לְרִשְׁמָם עַל פְּנֵי הַפֶּתַח, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מְגִלָּה יג): בְּשִׁכְר
 צְנִיעוֹת שֶׁהִיָּתָה בְּרַחֵל, זָכָה וְיִצְאָה מִמֶּנָּה שְׂאוּל, וּבְשִׁכְר צְנִיעוֹת
 שֶׁהִיָּתָה בּוּ בְּשְׂאוּל, זָכָה וְיִצְאָה מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר. וְרוֹאִים מִזֶּה אִיף
 שֶׁהַמֶּלֶךְ הִרְאִישׁוֹן לְעַם יִשְׂרָאֵל זָכָה לְצֵאת דִּיקָא עַל־יְדֵי מִדַּת
 הַצְּנִיעוֹת, כְּמוֹ־כֵן אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה, שֶׁהִצִּילָה אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל מִהַמֶּן־
 עֲמָלֵק, זָכָה לְצֵאת דִּיקָא עַל־יְדֵי מִדַּת הַצְּנִיעוֹת. וַיֵּשׁ לֹאמֹר אֶת
 הַקָּשֶׁר בֵּין רַחֵל לְבֵין שְׂאוּל וּלְבֵין אֶסְתֵּר, כִּי הִנֵּה כְּתִיב (עוֹבְדָיָה א,
 יח): "וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ, וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה, וּבֵית עֲשׂוֹ לְקֶשׁ, וְדָלְקוּ
 בָהֶם וְאֶכְלוּם, וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֲשׂו, כִּי הִנֵּה דְבַר", וְאָמְרוּ
 חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה פד, סִימָן ה): נִצּוּץ יוֹצֵא מִיּוֹסֵף,
 שֶׁמְכַלֶּה וְשׁוֹרֵף אֶת כָּל אֱלוֹפִים שֶׁל עֲשׂו שֶׁהוּא אָדוּם, וְהִנֵּה
 הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא צָוָה אֶת שְׂמוּאֵל הַנְּבִיא, שִׁיאֹמֵר לְשְׂאוּל הַמֶּלֶךְ,
 שִׁימַחֵק אֶת זֶרְעוֹ שֶׁל עֲמָלֵק שִׁיּוֹצֵא מֵעֲשׂו (כִּי עֲמָלֵק הָיָה בֶן אֱלִיפַז
 בֶּן עֲשׂו), וְשְׂאוּל לֹא עָשָׂה כֵן, כִּי הִשְׁאִיר אֶת אָגַג אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יִצְאָה
 הַמֶּן הַרְשָׁע, עַד שֶׁבָּאָה אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה, וְהִיא גְּרָמָה שִׁיתְּלוּ אֶת הַמֶּן.
 רוֹאִים מִזֶּה אֶל מַה צְנִיעוֹת שֶׁל אִשָּׁה יְכוּלָה לְגַרֵם — לְמַחֲיַת עֲמָלֵק,
 שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיָּה סַפ"ק, שֶׁמְכַנִּים סְפִקוֹת בְּנִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל (שְׂמוֹת יז,
 ז): "הִישׁ הִנֵּה־אֵם אֵין", כִּי בְּשִׁכְר הַצְּנִיעוֹת שֶׁל נָשִׁי וּבְנִיּוֹת יִשְׂרָאֵל,
 מִחֲדִירִים אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְהֵן הוֹלְכוֹת בְּגָאוֹן, וּמִפְּגִינוֹת
 אֶת הַצְּנִיעוֹת וְהַחֲזֵן וְהִפִּי שֶׁל בַּת יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְאֵינָן
 מִתְּבַשְׂרוֹת כָּלֵל עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָן. וְזֶה עֵקֶר שְׁעִשׂוּעַן לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ־
 בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר־הֵן וְאֲשֶׁר־י חֲלָקוּן!

ולכן אבקש אתכן, ראינה להיות גאות עם מדת הצניעות שלכן, אשר היסוד בצניעות הוא שלשה: א) אשה נשואה אסור שיראה שערות ראשה בחוץ בשום פנים ואפן, והוא עון מאד מאד חמור. ב) הן פנויה והן נשואה צריכה לשמר, שהשרוולים יכסו את המרפק, והחצאית תכסה את הכרפס. ג) הן פנויה והן נשואה צריכה לשמר מאד מאד לילף עם גרבים תמיד.

תדענה, אף שהוא דבר קשה עכשו בעת הקיץ והחם הקשה, וכן שגרים ומסתובבים בין חלוניים, צריך שתדענה, שזה עקר המצנה שלכן, ובזה שתהיינה נזהרות בשלשה דברים אלו — תזכירה, שבניכן ובנותיכן יהיו שמורים מחטא ועון, ותזכירה לרוות מהם רב נחת דקדשה, ויתחננו בגיל צעיר, ויהיה שם שמים מתקדש על ידכן תמיד.

נא ונא ראינה לקים את כל זאת, ואז ישמר אתכן הקדוש-ברוך-הוא, וימשיך עליכן ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכן, ותהיינה הברכות מצויות בביתכן תמיד.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

כב תקמ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י' תמוז ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

חסדי השם יתברך, הגעתי סמוך לכניסת שבת-קדש אל ביתי נסיעה ארצה שנסעתי לאומן אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה בקשתי עליך ועל כל אנשי שלומנו, ושנזפה כבר לראות עצמנו יחד אל המנוחה ואל הנחלה, ולהקים "עיר ברסלב".

חסדי השם יתברך, שבנך ... גרו יאיר, מצליח מאד אצלנו, וגם השבוע שלא הייתי התמיד הרבה במשניות בשעת הפנאי שלהם,

אֲשֶׁר   כב תקמא   בַּנְחַל   שכה
וְכֵן בַּמִּבְחָנִים שֶׁל שְׁנֵי הַשְּׁעוּרִים קָבַל צִיּוּנִים טוֹבִים, וַיְהִי רְצוֹן,
שִׁיחִיָּה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹף מִכְתָּב לְנָשִׁים, שְׁצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת זֶה לַגְּבֵרַת
... תַּחֲנִיָּה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נֶחֱוֶץ לָהּ כָּבֹד לְמַחֵר בַּבֶּקֶר, כִּי הֵן עוֹשׂוֹת
אַסְפֵּת נָשִׁים, וְרוֹצֵה לְחַלֵּק לָהֶן אֶת זֶה.

נָא לְהוֹדִיעַ לִי הָאֵם ... נִמְצָא בְּבֵית עֲכָשׁוּ, וְכֵן הָאֵם ... נִמְצָא
בְּבֵית עֲכָשׁוּ, כִּי אֲנִי צָרִיף לְדַבֵּר עִמָּהֶם.

כב תקמא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּלֶק, י"א תַּמּוּז ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם לִידִידֵי ... וְ... שִׁיחִיו נִצַּח.

אִף שֶׁדִּבְרַתִּי עִמָּכֶם הַרְבֵּה אֶתְמוּל, עִם כָּל זֹאת תֵּאֱמִינּוּ לִי, שִׁישׁ
לִי עוֹד הַמּוֹן הַמּוֹן לְדַבֵּר עִמָּכֶם, וְלְהַסְבִּיר לָכֶם וּלְשַׁכְנַע אֶתְכֶם, אֲשֶׁר
עֲכָשׁוּ צָרִיכִים לְלַכֵּת כְּמוֹ עַל זְכֵכִיּוֹת וְחֻבָּל דַּק בְּזִהִירוֹת גְּדוּלָּה, מִצַּד
אֶחָד לֹא לְהֵאֱמִין ל... כְּלוּם, אִף שֶׁשְּׂמַעְתִּי שֶׁהַיּוֹם בָּאָה הַמְהַנְדְּסַת
לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, וּמְדַדָּה אֶת הַקִּיר, וְגַם הַבְּטִיחָה לְבָנוֹת אֶת הַחֲדָר
הַיֵּכָן שִׁישׁ רַק רְצָפָה וְכו', וְעוֹד הַבְּטָחוֹת וְכו', כָּל זֶה אֵינּוּ אוֹמֵר
כְּלוּם, הַנִּרְאָה שֶׁהַמְּכַתְּבִים וְכו', חוֹנְקִים אוֹתוֹ, וְלִכֵּן צָרִיכִין לְהַמְשִׁיף
הַלָּאָה, וְלֹא לְהַשְׁתַּכְנֵעַ מ... וּמְדַבּוּרֵי הַמְּתוֹקִים שֶׁל ... הַעֲקָר
לְהִתְחַמֵּק מִדַּבּוּרִים עִמוֹ, וְרַק לְהַמְשִׁיף לְהַכְנִיס תְּלוּנוֹת כְּנֻדוֹ, אִף
מִצַּד הַשְּׁנֵי צָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד, שֶׁלֹּא נִמְשִׁיף עֲלֵינוּ אֶת זַעְמוֹ
שֶׁל ... כִּי הוּא בְּכַעֲסוֹ יוֹכֵל לְוַתֵּר עַל ה... וְאִז אֲנוּ בְּאִמַּת בְּצָרוֹת,
וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ צָרִיף לְהִתְמַקְּדַר רַק עַל עֲנִין ה... שְׁתַּעֲבֹר אֶל ... וּבְזֶה
נִפְּיֵל אֶת הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, וְזוֹ תְּהִיָּה לָנוּ כְּבֹד הַצְּלָה
רְבָה, וְאַחֲרֵי-כֵן כְּבֹד נִתְחַשְּׁבֵן עִם כָּלֵם, וַיְהִיָּה לוֹ הַהֲכָרַח לְתַן לָנוּ,

שכו אשר כב תקמב בנחל

פי גאלץ אותו במה שרק יכולים, העקר אל תשתכנעו מדבוריו היפים והמתוקים... שעשה טעות... וכדומה, פי הכל רמאות, פי כלל זה תקבלו — אם האדם אינו אמין להקדוש-ברוך-הוא, איך יהיה אמין לבשר נדם?! וזה ברור. וכן 'אם בארזים נפלה שלהבת', שיכולים להטעות בתי דינים, 'מה יאמרו אזובי הקיר' — סתם חלוניים רחוקים מאמונה ומקיום המצוות. ועל-כן נא ונא תלכו בחכמה עצומה, והעולה על הכל — מחר תדע מה לדבר עם ... ולהסביר לו את עמדתנו, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרככם.

אני מקנה, שאתם הבנתם את הנקדה הזו, אשר היא מאד מאד חשובה — הן עם ... לא להתפעל ממנו, אפלו שהוא נותן ... זה רק מחמת חסרון ברה, והן מ... שלא יתחרט בענין המועצה הדתית.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב תקמב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שאתה כותב, אשר במקומות אחרים יש אלפים ורובות וכו', ואצלנו כל-כך ריק וכו', תאמין לי, שאלו אלפים ורובות וכו', לכלם יש הספרים שלנו בלי שום ספק, וממילא כלם שיכים אלינו, עין בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ו, יש שהוא מושל על כל העולם וכו', שאף שבאתגליא נראה שאין לו שום ממשלה על אלו האנשים, עם כל זאת באתכפיא ובהעלם גדול, הוא מושל על אלו האנשים, כי נשמתם היא תחתיו ונכנעים תחתיו, עין שם. ואם רבי של אלפי חסידים יכול להתפאר לפני, שהקונטרסים זו היתה החיות שלו, מה אתה צריך יותר... אין לנו רק להדפיס עכשו מחדש

אָשֶׁר   כב תקמב   בַּנְחַל   שכז

מליונים קונטרסים, ולהפיצם בכל העולם כלו בכל השפות, ובפרט עכשו, שנתפוצץ השקר הגדול, שסתם עשו ליצנות מפלל ישראל, רחמנא לצלן, עלינו להזרים מחדש אור האמונה. ותאמין לי, אם היה לי עכשו מזמן מליוני דולרים, הייתי נותן לך את כל הכסף רק תדפיס, ואנחנו נפיץ.

הנה מצלצל אלי ... מאפקים ואומר, שאתמול לבד הפיץ אלפי קונטרסים — הוא וחבריו, ולקחו אצל ... תאמין לי, שלאדם הזה יש כחות עצומים, אם הוא רק רוצה, הוא יוכל להפיץ את כל הספרים המכרכים. כל-כף חבל, שאנו מצמצמים בכסף, אחרת הייתי מפיץ מליונים ספרים מכרכים בלי שום גזמא, כי מה ישאר מאתנו, עוד מעט נצטרף לעזב את זה העולם, והגוף לקבורות יובל, ולא יעזר שום דבר, אין דמיון פנה, שחיים לעולם ועד... בתורה כתוב (בראשית ג, יט): "כי עפר אתה ואל עפר תשוב", ולא יכולים לעקר פסוק מהתורה חלילה, ועל-כן מה ישאר מאתנו? רק זה שהפצנו את אור רבנו ז"ל בעולם, ואף שבין כף סובלים בזיונות, חרופין וגדופין, ובפרט אני, ובפרטי פרטיות משאר אנשי שלומנו, מה בכך? זה חלקי מפל עמלי, שנמלא את כל העולם עם אמונה פשוטה בו? תברך. ועל-כן רק חזק ואמץ מאד מאד, ואף שאני יודע שאתה עכשו מצמצם בכסף, תאמין לי, שעוד יום יגיע, שיהיו לך מליוני דולרים, ונזכה להפיץ מליוני ספרים מכרכים, אשריך ואשרי חלקך!

אני רוצה להדפיס עכשו אצלך עוד כמה קונטרסים באנגלית וברוסית, כי חבל שנשמות ישראל ילכו לאבוד, חס ושלום, נא ונא אל תפל בחלישות הדעת כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, אני מאמין באמונה אמתית, אשר לא לעולם יהיה כך, שנסבל עניות ודחקות, חרופין וגדופין וכו', עוד יבוא היום שהכל יתהפך לטובה, ויאר אורו ותברך עלינו. לעת עתה צריכים רק להתחזק ולהתאמץ עד מאד מאד, אף שהמצב מר מאד מאד, ועובר בכל יום ויום מה שעובר, צריכים התחזקות עצומה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תתקשר אל ... להתנדע אם הוא בבית.

אודות ה"לקוטי-מוהר"ן", תדפיס רק "לקוטי-מוהר"ן"
המפאר.

כב תקמג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים, תְּלַמִּידי "היכל-הַקְדוֹשׁ", הַגָּרִים בְּ"יבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלַב",
הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! עכשו חזרתי מבקורי אצל ציון רבנו ז"ל
באומן ובשאר קברי צדיקים, והתפללתי על כל אחד ואחד ביחוד,
יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתקבל תפלתנו לרחמים ולרצון, ונזפה
לישועה שלמה לבנות עיר על שם רבנו ז"ל.

נא ונא ראו לחזק את עצמכם ביותר, כי בזה העולם צריכים
חזוק חדש בכל יום, כפי הירידות והנפילות וההשלכות
וההרפתקאות והצרות והיסורים, חרופין וגדופין, שאדם סובל —
הן מעצמו והן מאחרים, הוא צריך להתחזק ביותר. וכבר אמר לנו
רבנו ז"ל פעם בזו הלשון: "למה זכיתי לבוא אל ענני? מפני
שהחזקתי מעמד", כי העקר בזה העולם הוא התחזקות, לחזק את
עצמו, וביותר ויותר צריכים לחזק את אחרים, כי בענין ההתחזקות
יש בזה למודים עמקים, עמק עמק מי ימצאנו. וראוי לכל בר
ישראל לחזק את עצמו ולחזק את אשתו ואת בניו ואת קרובי
משפחתו ואת השכנים, ואת כל עם ישראל, ואין עוד מצוה יותר
גדולה ממצוה זו — לחזק את זולתו, כי בעוונותינו הרבים, עובר
עכשו על כל אחד ואחד מה שעובר, וכשרק אומרים לו איזו מלה

אֲשֶׁר   כב תקמד   בַּנְחַל   שכת

טובה וכו', או שומעים את הצרה והבעיה שלו וכו', ונותנים לו תשומת-לב וכו', אין עוד מצוה יותר גדולה מזו, כי כל המקיים נפש אחת מישראל, כאלו קיים עולם מלא, ומכל שכן וכל שכן כל המקיים הרבה נפשות, ואל יהיה בעיניכם דבר זה קל.

עליכם לדעת, כי אצלו יתברך יש הרבה ישועות, כי כמו שהקדוש-ברוך-הוא נצחי, בן הישועות הן נצחיות, וצריכים רק לקחת את הישועות, ושמעתי אומרים בשם מוהרנ"ת ז"ל: "תשועתם הייתה לנצח ותקנתם בכל דור ודור", ופרש כך: "תשועתם הייתה לנצח", הינו כמו שהוא יתברך נצחי, בן עם ישראל הם נצחיים, וישועתם היא נצחית, זאת אומרת יכולים תמיד להמשיך ממנו יתברך ישועות גדולות, ישועות רבות, "ותקנתם בכל דור ודור", אף הענין של התקנה, זה צריכים למסור לדור ודור, זאת אומרת ההורים צריכים לחזק את הילדים שיהיה טוב, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב להם, פי צריכים להכניס את התקנה טובה מדור לדור, כי אב לבנים יגיד, וכמו-כן צריכים להחזיר תקנה טובה לכל בר ישראל, ולגלות לו, אשר אין שום יאוש בעולם כלל, ובנדאי אם יחזק את עצמו, יראה נסים נגלים שיעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, אשרי מי שעוסק בעבודה הקדושה הזו — לחזק ולאמץ את נשמות ישראל, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח נצחים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב תקמד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשנ"ד.

שלום לידידי ... גרו יאיר.

פה תקבל מכתב כללי לתלותו בבית-המדרש.

מה אמר לך! צריכים התחזקות חדשה בכל יום ויום מחדש, ואין לנו אלא דברי בן שמחה, העוסק לקשרנו אל שרש השמחה.

של אשר כב תקמה בנחל

התקשרה אלי אשתו של ... בענין המקוה שזה לא עובר, מאד מאד רציתי שיתקנו את זה, תעשה עמי חסד, ואני אשלם כל מה שצריכים, כדי שיהיה הלילה מקנה, כי אוי לי אם המקוה תהיה סגורה אפלו לילה אחד, ועל זה אני מוסר את נפשי. ולכן תעשה עמי חסד, שיהיה הלילה מקנה חמה, לבל תחסר איזו טבילה אצל מישהו, חס ושלום.

תאמר ל... שיהיה על יד הטלפון אחר התפלה בערך בשעה שמונה, כי אני צריך לדבר עמו כמה ענינים נחוצים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תקמה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ... גרו יאיר.

עכשו חזרתי מציון רבנו ו"ל באומן, שהייתי שם שבוע ימים, והרבה התפללתי בערך להצלחתך ולהצלחתך וכו', וכן בכל מקום שרק הייתי בקברי צדיקים לארפה ולרחבה באוקריינה, הזכרתי אותך לטובה.

מה אמר לך! בודאי ידוע לך, שהפילו את התכנית של בנין בית-המדרש שלנו ביבנאל, ואף שזה מאד מאד כואב, איך שקומץ קטן של אנטי דתיים כופרים בעקר, שונאי הדת, שונאי ספרדים על לא דבר, ישתלטו וישימו לנו רגלים על כל צעד ושעל וכו' וכו', עם כל זאת בהקדוש-ברוך-הוא אני בוטח, שלא יועיל להם שום דבר, ויקים: "דידן נצח", כי תהלה לאל, נכנסים שם ביבנאל בכל שבוע משפחה חדשה, ובפרט מעדת הספרדים, וזה שורף אותם מאד, ותאמין לי, ידידי היקר! שעד שלא שמעתי מפי ראש המועצה ושתפו שהם שונאים ספרדים יותר מהחרדים... לא הייתי

אֲשֶׁר   כב תקמה   בַּנְחַל   שלא

מֵאֲמִין שְׁיִכּוֹל לְקִרּוֹת דְּבָר כְּזֶה, שְׁתַּהַיֵּה שְׁנֵאָה תְּהוֹמִית עַל לֹא דְבָר, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

מָה אָמַר לָךְ! אִם הָיִיתָ בָּא לְבַקֵּר אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שֶׁהֵם בְּחִסּוֹת ... הָיִיתָ נִבְהַל וּמִשְׁתוֹמֵם בְּאֵילוּ תְּנָאִים הַיְלָדִים שְׁלָנוּ לּוֹמְדִים, הַחֵם מְחַנֵּיק וְכוּ', וְהִקָּר נִכְנָס בְּעֵצְמוֹת וְכוּ', כָּל כְּתָה הִיא ד' עַל ד', וְצָרִיכִים לְעֵבֵר מִחֻדְר לְחֻדְר, כְּדֵי לְהַגִּיעַ לַכְּתָה הַשְּׁנֵינָה וְכוּ', וְאֵת הַהֶפְלָיוֹת שְׁעוֹשִׂים עִמָּנוּ, זֶה לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֵּר, בְּמוֹשָׁבָה שְׁיֵשׁ לָנוּ, בְּרוּף הַשֵּׁם, מְאֵתִים וְעֵשְׂרֵה יְלָדִים בְּנִים וּבָנוֹת בְּמוֹסְדוֹת הַחֲנוּף שְׁלָנוּ לֹא נִקְבַּל אֲגוּרָה שְׁחוּקָה, בּוּ בְזִמְן שְׁבִיבֵית-סֵפֶר הַמְּמַלְכָתִי יֵשׁ לָהֶם סֵף הַכֵּל מְאָה וְחֲמִשִּׁים וְשִׁבְעָה יְלָדִים, וְלֹא חִסֵּר לָהֶם שׁוּם דְּבָר וְכוּ', וְעוֹד נִשְׁאָר לָהֶם מְבָנִים רִיקִים וְכוּ', וְאֶתְמוּל הָיָו שְׁנֵי נְצִיגֵי הַמוֹעֵצָה מְקוֹמִית תְּלִמִידֵי ... וְ... אֶצֶל יְדִידֶךָ ... וְיֵצְאוּ מִמֶּשׁ מְזַעְזָעִים מִמָּה שְׁשִׁמְעוּ מִמָּנוּ, אִיךָ שְׂרָאֵשׁ הַמוֹעֵצָה דְּבָר עָלִינוּ כָּל דְּבָר אֲסוּר עַל לֹא חֲמַס בְּכַפֵּינוּ, רַק מְחַמֵּת שְׁאַנְחָנוּ סִפְרָדִים וְכוּ', לְזֹאת אִם אֶתָּה יְכוֹל לְעֹזֵר לָנוּ בְּאֵיזָה עֶזֶר שְׂרַק אֶתָּה יְכוֹל, הֵן לְהִנְחוֹת אֶת יְדִידֶךָ ... וְאֶת יְדִידֶךָ ... וְאֶת יְדִידֶךָ מֵר ... שְׁיַעֲמְדוּ לָנוּ לְעֶזֶר בְּכֹל מָה שְׂרַק יְכוֹלִים, לְמַעַן שְׁגִשׁוּג הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וְהִבֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, שֶׁהֵם מִמֶּשׁ פָּאָר, שׁוֹשְׁנָה בְּמִדְבָר שְׁמֵם, וְהַכֵּל תַּחַת חִסּוֹת ... וְאֵל תִּשְׁפַּח, יְדִידֵי הַיְקָר! כִּי לֹאט לֹאט מְתַקְבְּצִים מִשְׁפָּחוֹת אַחַר מִשְׁפָּחוֹת, וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זִמְן, שְׁנִמְנָה מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת בְּלִי עֵינַי הַרְע, וְזֶה יְהִי מְבַצֵּר גְּדוֹל לְ... וְעַל-כֵּן רְאֵה לְעֵשׂוֹת כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְעֹזֵר לָנוּ, הֵן לְהִנְחוֹת לָנוּ מָה לְעֵשׂוֹת וְאִיךָ לְהַתְנַהֵג, כְּדֵי שְׁיִשְׁחַרֵּר לָנוּ מִהַתְקַצִּיבִים שְׁיֵשׁ אֶצְלוֹ.

אֲנִי, אֶחָד שְׁחַתֵּם נִגְדַּת בְּנֵי-בֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְנִגְדַּת לְתַת לָנוּ מְקַלֵּט לְחוּג לְבָנִים, הִיָּה לֹא פְּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר מְאִישׁ שְׁצָרֶיךָ לְיִצְג אֶת תְּנוּעַת ... אֲשֶׁר הַמוֹסְדוֹת יֵשׁ לָנוּ... וְכֵן הַיְלָדִים הֵם שְׁלָנוּ... וְהַצְּבוּר הַבוֹחֵר הֵם שְׁלָנוּ... וְלוֹ אֵין שׁוּם דְּבָר, וְיְכוֹלִים לְבַדֵּק אֶת זֶה עַל הַשְּׁטַח, וְעַל-כֵּן תִּסְיֵק מְסַקְנוֹת בְּעֵצְמֶךָ, אִיךָ לְהַעֲמִידוֹ עַל הַמְּקוֹם.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! עַד שְׁלֹא בְּאֵתִי לִיְבַנְאֵל, לֹא יְדַעְנוּ

שלב אשר כב תקמו בנחל

מה זה פוליטיקה (עג'ן כַּל-כַּף מְטַנֵּף, בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים) מְשַׁקְרִים לָךְ גְּלִיּוֹת... יְצוּעֵקִים: "אֲנִי רוֹצֵה לַעֲזֹר לָךְ... וְתַחַת הַגֵּב חוֹתְרִים לְהַפִּיל אֶת כָּל אֲשֶׁר בְּנִינוּ, קָהֵלָה כַּל-כַּף יָפָה — שְׂבָעִים וְחָמֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת, בֶּן יָרְבּוּ, מְקַנֵּה טְהָרָה לְנָשִׁים (שְׁנֹכְנָה מִכֶּסֶּפִי הַפְּרָטִי בְּלִי עֶזֶר שֶׁל אֶף אֶחָד), פְּעוּטוֹן, גֵּן לְבָנִים, גֵּן לְבָנוֹת, תְּלַמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְהַשְׁנָה הִיָּה לָנוּ גַם תִּיכוֹן, וְכֵן יִשְׁיֵבָה קִטְנָה, וְכוּלָּל אֲבָרְכִים, וְאֶף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֵה לַעֲזֹר לָנוּ, לְזוֹאת לְמַצָּנָה רַבָּה יִחָשֵׁב אִם יַעֲזֹר לָנוּ בְּמָה שֶׁרַק יוּכַל.

נָא וְנָא רְאֵה גַם אֶתָּה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, מֵאַחֵר שְׂזָכִיתָ לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מִפְּנֵי שׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, תַּעֲמֹד חֲזַק נִגְדָּה כָּל הַקָּמִים עֲלֶיךָ, כִּי הַכָּל הוּא רַק מִחֲמַת קִנְיָה וְשִׁנְאָת חַנּוּם, וְאֲנִי מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תִּהְיֶה חֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי יִפְלוּ כָּל שׁוֹנְאֵיךָ תַּחַת רַגְלֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ, וְתִרְוֶה רַב גַּחַת מִיִּלְדֶיךָ, וְכָל הַקָּמִים עֲלֶיךָ יִפְלוּ בְּנִפְיָה אַחֵר נִפְיָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקמו.

בַּעֲזֹרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תַּמוּז ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ מְשֻׁנֵי נְצִיגִי, הֲלֹא הֵם ... וְ... שְׂבָקְרוּ אֲצִלְךָ אֶתְמוּל, וְקִבְלָתָ אוֹתָם בְּחִבּוּבוֹת וּבִידִירוֹת וּבִהְבָּנָה, תְּשׁוּאוֹת חַן לָךְ עַל זֶה.

מָה אֵמַר לָךְ! בְּנֹדָאֵי יְדוּעַ לָךְ, שֶׁהַפִּילוּ אֶת הַתְּכֵנִית שֶׁל בְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ שֶׁלָּנוּ בִּיבְנָאֵל, וְאֶף שְׁנָה מָאֵד מָאֵד כּוֹאֵב אִיךָ שְׂקִמְץ קָטָן שֶׁל אֲנִטֵי דְתֵיִם כּוֹפְרִים בַּעֲקָר, שׁוֹנְאֵי הַדַּת יִשְׁתַּלְטוּ וְיִשְׁמִימוּ

אֲשֶׁר   כב תקמו   בַּנְחַל   שלג

לְנוּ רַגְלִים עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא אָנִי בּוֹטַח, שְׁלֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, וַיִּקְיָם: 'דִּינָן נִצָּח', כִּי
תִּהְיֶה לְאֵל, נִכְנָסִים שָׁם בִּיבְנָאֵל בְּכָל שְׁבוּעַ מְשֻׁפָּחָה חֲדָשָׁה, וְזֶה
שׁוֹרֵף אוֹתָם מְאֹד, וְתֹאמִין לִי, יְדִידֵי הַיָּקָר! שְׁעַד שְׁלֹא שְׁמַעְתִּי מִפִּי
רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה וְשִׁתְּפוּ אֶת מַה שְׁאָמְרוּ... לֹא הֵייתִי מְאָמִין, שְׁיִכּוֹל
לְקִרוֹת דְּבָר כְּזֶה, שְׁתִּהְיֶה שְׁנֵאָה תְּהוֹמִית עַל לֹא דְבָר, רַחֲמָנָא
לִישְׁזָבֵן.

מָה אָמַר לָךְ! אִם הֵייתָ בָּא לְבַקֵּר אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שֶׁהֵם
בְּחִסוֹת ... הֵייתָ נִבְהָל וּמְשֻׁתּוּמָם בְּאֵילוֹ תַּנְאִים הַיְלָדִים שְׁלָנוּ
לוֹמְדִים, הַחֵם מְחַנֵּיק וְכוּ', וְהַקָּר חוֹדֵר לְעֲצָמוֹת וְכוּ', כָּל כִּתָּה הִיא
ד' עַל ד', וְצָרִיכִים לְעֵבֵר מִחֲדָר לְחֲדָר, כְּדֵי לְהַגִּיעַ לְכִתָּה הַשְּׁנֵי
וְכוּ', וְאֵת הָאֲפֻלְיוֹת שְׁעוֹשִׂים עִמָּנוּ, זֶה לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֵּר, בְּמוֹשָׁבָה
שְׁיִישׁ לָנוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, מְאֹתִים וְעֶשְׂרֵה יְלָדִים בָּנִים וּבָנוֹת בְּמוֹסְדוֹת
הַחֲנוּךְ שְׁלָנוּ, לֹא נִקְבַּל אֲגוּרָה שְׁחוּקָה, בּוֹ בְּזִמְן שְׁכַבִּית-סִפֵּר
הַמְּלַכְתִּי יֵשׁ לָהֶם סֵף הַכֹּל מְאֹה וְחֻמְשִׁים וְשִׁבְעָה יְלָדִים, וְלֹא חִסַּר
לָהֶם שׁוֹם דְּבָר וְכוּ', וְעוֹד נִשְׁאָרוּ לָהֶם מִבְּנִים רִיקִים וְכוּ'.

אֲקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּנְצַל אֶת הַשְּׁפָעֶתְךָ, וְתִעֲזֹר לָנוּ
בְּכָל מַה שְׁאֵתָה יְכוֹל, כִּי סוּף כָּל סוּף מִתְרַבֶּה הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וּבְכָל
פְּעַם נִכְנָסוֹת מְשֻׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, וְזֶה יִהְיֶה בְּסִיס גְּדוֹל ל... וְתֹאמִין
לִי, אַחֲרֵי שְׁשֻׁמַּעְתִּי בְּבִקּוּרֵי הָאֲחֵרוֹן בִּיבְנָאֵל, אֵיךְ שֶׁהִתְבַּטְּאוּ רֹאשׁ
הַמוֹעֵצָה וְשִׁתְּפוּ בְּטוֹיִים גִּזְעָנִים וְכוּ', אָנִי רוֹאֶה אֶת הַשְּׁנֵאָה
הַתְּהוֹמִית שְׁיִישׁ בֵּין הַנְּתִיקִים לְבֵין הַסְּפָרְדִים (אֲפֵלוּ חִילוּנִים), וְזֶה
לֹא נִתֵּן לְהֵאמִין כָּלֵל, וְלִדְעוֹתִי, כְּבָר הִגִּיעַ הַזְּמַן וְהַעֵת לְעֲשׂוֹת סוּף
וְקִץ לְכָל זֶה, וְלִמְגַר אֶת הַשְּׁנֵאָת חָנָם.

רֹאה לְקַחַת לְעֲצָמְךָ זְמַן כְּפֹה דַקּוֹת, וְלִחְזֹר וְלַעֲזֹב בְּמִכְתָּבִי זֶה
כְּפֹה פְּעָמִים, וְתִרְאֶה מַה קוֹרֶה פֹּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאָנִי

שֶׁלד אֲשֶׁר כב תקמוז — כב תקמח בַּנְחַל

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ, וְתַרְוֶה רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקמוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה אֶל מַעֲלַת הוֹד קִדְשַׁת הָאֲדָמוֹ"ר
מ... שְׁלִיט"א.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ חֲזוֹרָתִי מִנְּסִיעָה בְּאוֹקְרֵינָה, וְהִיְתִי בַיּוֹם רַבִּיעִי
שֶׁעָבַר בְּעִיר סְאֲדִיגוֹרָא, וּמָה מְאֹד נִשְׁפַּר לְבִי בְּקֶרְבִי, כְּשֶׁרְאִיתִי
שְׁהַגוּיִים וְהַעֲרָלִים טְמֵאִים פָּרְקוּ אֶת הַגָּדָר סְבִיב בֵּית הַחַיִּים,
וּמִסְתַּוְּבָבִים שָׁם בְּהֵמוֹת וְעִזִּים וְכוּ', וְעַל כָּלֵם נַעֲשֶׂה מְקוֹם הוֹלָלוֹת,
רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, לְשִׁקְצִים וְכוּ', בֵּין הַמַּצְבּוֹת, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְהַעוֹלָה
עַל הַכֹּל — אֶצֶל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַסַּבָּא קִדִּישָׁא, גִּפְרִיץ הַגָּדָר,
וּכְפִי הַנְּרָאָה נַעֲשֶׂה בְּזִדּוֹן, וְעַל-כֵּן אִם הוֹד כְּבוֹדוֹ יוֹכֵל לְהַתְּעַנְּנָן
בְּדָבָר זֶה כְּדִי לְתַקְּנוֹ, לְמַצְוֶה גְּדוּלָה יִחְשָׁב, וּבִפְרִט הַיּוֹם,
שֶׁהִמְשָׁלָה מְאֹד רוּצָה לְעֶזֶר לְכֹל דָּבָר הַנוֹגֵעַ לַיהוּדוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תקמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת

אשר   כב תקמח   בנחל   שלה

הנחת-רוח שאתם גורמים למעלה בכל העולמות, בזה שאתם מחזיקים את עצמכם ביחד באהבה, אחוה ורעות, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל אוהב את זולתו ואינו שונאו. וכבר אמר התנא הקדוש (אבות פרק ב'): שנאת הבריות מוציאה את האדם מן העולם. כי כשאדם מסתובב עם שנאה על זולתו, הוא ממש משתגע ויוצא מדעתו, ואינו חי בעולמו, אלא בעולם של זולתו, כי תמיד חושב מאחר, ועל-פן צריכים למסור את נפשנו לאהב את כל בר ישראל, ולזרק את הקנאה והשנאות המגנות, הן האדם בעצמו אסור שישנא את עצמו, והן את אשתו אסור לשנא אותה וכו', ולריב איתה, והן את הילדים אסור לשנא, והן את החברים והידידים והשכנים והקרובים והרחוקים, שנאה הורסת את האדם לגמרי. ואמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק כו): כן אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישראל, בני, מה אני מבקש מכם, אלא שתהיו אוהבים זה את זה ומכבדים זה את זה, ואין עוד מדה טובה כמו מדת אהבה, שאדם אוהב את עצמו ואוהב את אשתו ואוהב את הילדים שלו, ואוהב את החברים שלו, ואת השכנים שלו, ואת הידידים הקרובים והרחוקים, כי אהב"ה בגימטריה אה"ד, זה סימן שהוא אוהב באחדותו יתברך, כשאוהב את כל בר ישראל, ולכן תעשו כל מיני פעולות שבעולם, שתהיה ביניכם אהבה, אחוה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, וזה מאד מאד חשוב בשמים.

נא ונא ראו 'לגנב' בכל יום עשרים דקות להתבודד עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתכם וכל מה שעובר עליכם אליו יתברך בתמימות ובפשטות גמורה, ולצאת על ההר לטייל שם, ולשוח ולספור את כל אשר עם לבבכם עמו יתברך, אשר אין עוד דבר גדול מזה, כי הדבור שאדם מדבר עמו יתברך, הוא כלי להמשיך על עצמו ערכות, נעימות, ידידות, זיו חיות אלקותו יתברך, ואף פעם אל תתערבו עם זולתכם, הינו אסור להסתפל על מעשה זולתו איך שהוא, כי כל אחד ואחד הוא ענין אחר לגמרי, ואסור להתערב בעסקי זולתו יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, ורבנו ז"ל מסים במעשה הראשון (ספורי-מעשיות, מעשה א'): "ואיך שהוציאה לא ספור,

שלו אשר כב תקמט בנחל

ובסוף הוציאה, שפרושו אם האדם עקשן גדול, ואינו מסתכל על אף אחד, ועובר את כל המניעות, ומוציא את נשמתו מגלותה, אף איך שהוציאה לא ספר... כי דבר זה לא שיף לספר, כי כל אחד ואחד יש לו ספור אחר, כי על כל אחד עובר ספורים אחרים, זה יש לו עבר לא טוב מההורים שלו וכו', וזה יש לו עבר לא טוב מהמורים שלו וכו', וזה יש לו עבר לא טוב מעצמו וכו', וכדומה כל מיני ירידות ונפילות והשלכות שעברו על כל אחד ואחד, שזה הספור שלו, ועל-כן איך שהוציאה לא ספר... כי כל אחד ואחד יש לו ספור אחר איך שזכה להתקרב אל רבנו ז"ל, וזה לא שיף לספר, כי כל אחד ואחד יש לו נקדה אחרת, אף צריכים לזכור שלבסוף הוציאה, אם נחזיק את עצמנו ביחד עם רבנו ז"ל, לבסוף נוציא את נשמתנו מהגלות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תקמט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ד.

שלום וברכה יגיעו וירדפו אל ידידי ... נרו יאיר.

אין מלים בפני להודות לך על כל החסד חנם שאתה עושה עמי בענין המקנה, כי זה הולך לי ממש בחיים, שיהיה לנו מקנה טהרה משלנו, וכבר השקעתי בזה יותר ממאה אלף דולר בלי שום גזמא, ועל-כן בנדאי עוד כמה אלפי שקלים כבר אינו מעלה ואינו מוריד על קניית תנור חדש, כי איני רוצה שיהיה המקנה סגור אפלו לילה אחד, אני מקנה במשך הזמן לקנות מ... את הבנין, ולשפץ את זה גם מבחון, באפן שיהיה נפר לכלם שזה מקנה, אבל לעת עתה אם אתה יכול לעשות גמ"ח, עד שאני מגיע בערך שבועים או שלשה, כדי לקנות תנור חדש, דבר זה קורה הרבה פעמים שהתנור נשרף,

אֲשֶׁר   כב תקמט   בַּנְחַל   שלז

ובכפרט שגם בפעם הראשונה רמו אותי מאד מאד בקניית התנור, ויד הסמ"ף-מ"ם היתה באמצע, שהרויח כמה שרצה מן הצד... והיה על סלר ולבסוף הצרכנו להפכו לגז, וכדאי גז יותר מסלר מכמה בחינות, ואף שנגראה מרויחים, זה לא הרבה יחסית, כי גז נקי, ויש בזה עוד מעלות רבות, ולכן אם אפשר לקנות תנור חדש — מה טוב ומה נעים.

רק חזק ואמין מאד מאד לחטף בכל יום יום שיחה בינך לבין קונך אפלו חמש דקות ביום, שהוא דבר גדול עד מאד, כי כל שיחה ושיחה שמדברים ומשיחים עמו יתברך — זו קרן נפלאה, קרן כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

אני מקנה מהיום (בלי נדר) לשלח מכתב כללי לאנשי שלומנו, ותתלה את זה על לוח המודעות, וכן מדי פעם מכתב כללי לנשי אנשי שלומנו, ולמסר את זה ל... והיא תקרא את זה בעת שהיא עושה חוג, כי אני רוצה שיהיה יותר אהבה ואחדות בין אנשי שלומנו, על אפם ועל חמתם של הסמ"ף-מ"ם וגנדה דליה, לא יועיל להם שום איומים, יהיה לנו פאן "עיר ברסלב" לשם ולתפארת.

נא לכתב בכל פעם על נקדות שצריכים תקון, כדי שאוכל לכתב מזה לאנשי שלומנו.

תפרסם בין אנשי שלומנו שהערב יהיה שעור.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרף צח. יזכנו השם יתברך לסדר עכשו לדפוס את כרף צט להגדיל תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

חֵלֶק צ"ח

- ג . . . . . פֶּתַח דְּבָר
- ה . . . . . הַקְדָּמָה
- יא . . . . . כב רנח
ידבר מענין עריכת בר מצוה צנועה, ומענין מלאכת הקדש של סופרות,
ונידריך כיצד תעשה.
- יב . . . . . כב רנט
מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יחזק על התבודדות וסיום מסכתא,
ושאסור לפל בדעתו.
- יד . . . . . כב רס
ידבר מענין בית-ספר מיחד ומתפצה.
- טו . . . . . כב רסא
ידבר מהדפסת ספרי רבנו ז"ל, ויגלה שגם בזה אסור ללכת למעלה
מכחותיו.
- טז . . . . . כב רסב
ידבר במכתב פללי אודות אמונת חכמים, וענין השגחה ועיר ברסלב.
- יז . . . . . כב רסג
מכתב התעוררות על שמירת סדרי הכולל וחשק ללמוד התורה.
- יח . . . . . כב רסד
יפליג במעלת האוירה הרצינית שצריך להשרות בין אנשי שלומנו של
תורה ותפלה ולמוד הלכות, ויזהיר שלא לבטל תורה ביום מסים מחמת
דמיונות.
- יט . . . . . כב רסה
יודה על התפלה שהתפללו אנשי שלומנו בעבורו בקברי צדיקים,
ויעורר על התחזקות, ויאחל ויברך כל טוב.

תִּכּוֹן הָעֲנֻיָּנִים

- כב רסו** . . . . . כ
יחזק על נקיון בית-המדרש, וירחיק ממריבה ומחלוקת.
- כב רסז** . . . . . כא
מכתב כְּלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בו יחזק על אהבה ואחדות, שעל-ידי-זה זוכים לנסים, ויאחל שהמקום יפרח ברוחניות ובגשמיות, והעקר להיות ביחד כחומה בצורה, ויעורר לראות הטוב אצל כל אחד ואחד, ולידע שמכל צרה יכולים לצאת, והעקר לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ויחזק על אורה רצינית בבית-המדרש, וקול התורה ישמע בו תמיד.
- כב רסח** . . . . . כג
יחזק הנמצאן שנטל על עצמו נקיון בית-המדרש, ויבארו השׁכר הגדול בזה.
- כב רסט** . . . . . כד
יחזק הנמצאן על הפחות שגחן בהם, ויבשרו על השעור ב"לקוטי-מוהר"ן" לכלל אנשי שלומנו.
- כב ער** . . . . . כה
יבקש לשלם על חלקת הפשר שחייב לנמצאן, ויעורר על שלום ואהבה, ויעזר לשים איזה בעל תפלה שיעבר לפני התבה.
- כב רעא** . . . . . כו
יעורר על הפצת ספרי רבנו ז"ל.
- כב ערב** . . . . . כז
יפליג במעלת הדפסת "אשר בנחל", ויורה לנמצאן על תפלה לפני העמוד, ויעורר על למוד משניות לעלוי נשמת האבא, ועל שיחה בינו לבין קונו.
- כב רעג** . . . . . כח
יתנה הצער שיש לו מהסמ"ך-מ"ם שמיסרו ברדיפות חנם, ויקנה על התקדמות הדפסת ה"לקוטי-מוהר"ן".
- כב רעד** . . . . . כט
מכתב כְּלִי לְכָל־לִיּוֹת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בו יחזקם על אחדות ואהבה וליחפש רק את הטוב אצל הזולת, ויעורר על למוד התורה הקדושה, ולהזהר מאד בכבוד הזולת.

תַּכְּן הַעֲנִינִים

3

- כב ערה** . . . . . לא
יחזק הנמָעַן שְׁלֵא לְהִשְׁבֵּר מִכָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, אֲשֶׁר זֶה לְכַפֵּרַת עוֹנוֹת,
וְהַעֲקָר לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְלִשְׁמַח בְּזֶה שְׂזֹכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
וְ"ל, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ.
- כב רעו** . . . . . לב
בְּאֵר שְׁעֲנִין יִבְנֶאֱל הוּא גְדוֹל מְאֹד, וְעַל-כֵּן יֵשׁ עָלָיו כָּל-כָּף הַרְבֵּה
מְגִיעוֹת מִהַסֵּמ"ך-מ"ם, וַיִּחַזַּק מְאֹד עַל הַדְּפֻסַּת סְפָרֵי רַבְּנוּ ו'ל.
- כב רעז** . . . . . לד
יִתְנֶה רַעַת הַסֵּמ"ך-מ"ם, שְׁכָל מְגַמְתּוֹ רַק לְמַנְע כָּל דְּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה.
- כב רעה** . . . . . לד
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחַזְקֵם עַל עֲזָרָה לְזוּלַת,
וְלִהְרַבּוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד, וְלִהְקָדִים שְׁלוֹם לְכָל אָחֵד.
- כב רעט** . . . . . לה
בְּאֵר לְנִמְעָן בְּפְרוּטְרוּט הַשׁוֹשְׁלֵת שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל, שְׁיִבְדֹּק אִם יַחוּסוּ
מִתִּיחַס לְזֶה.
- כב רפ** . . . . . לז
יִחַזֵּק וַיֵּאמֶץ שְׁלֵא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְהַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה
בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְכָל הַצַּעַר וְהִיסוּרִים הַכֹּל מֵאֵתוֹ יִתְבַרֵךְ, וּמִכַּפֵּר עַל הָעוֹנוֹת,
וַיַּעֲוֶר עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא מְעַשְׂרֵת בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת.
- כב רפא** . . . . . לט
יִחַזֵּק מְאֹד עַל מַעֲלַת הַדְּפֻסַּת סְפָרֵי רַבְּנוּ ו'ל, וַיַּעֲוֶר עַל הַדְּפֻסַּת הַסֵּפֶר
"אֲשֶׁר בְּנַחַל" וְכֵן "שְׁפַת הַנַּחַל" ו"שְׁמִירַת הַזְּמַן", אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה
מִזֶּה, וּבְזֶה צְרִיכִים לִשְׁמַח כָּל הַחַיִּים, כְּשִׁזְזוּכִים לַעֲסֵק בְּעַבְדוּת קִדְשׁ זוֹ.
- כב רפב** . . . . . לט
יְדַבֵּר טְכָנִית בְּעִנִּין הַתֵּר הַבְּנִיָּה וְכו'.
- כב רפג** . . . . . מ
יְדַבֵּר אֹדוֹת קוֹנְטֵרַס "פְּרִנְסָה קְלָה" מִתְרַגֵּם לְאַנְגְּלִית וְכו', וַיִּבְקֵשׁ עֲזָרָה
לְגַבֵּי הַתֵּר הַבְּנִיָּה שֶׁל בֵּית-הַכְּנֻסֶת.
- כב רפד** . . . . . מא
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בּוֹ יִחַזְקֵם עַל שְׂמִחָה וְאַחֲדוּת, וְלְמוּד סְפָרֵי

תִּכְן הַעֲנִינִים

הַצְדִּיק, שֶׁזוֹ עָקַר הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו. וַיִּבְאֵר מֶה שֶׁדִּבְרוּ בְּלִיל שֶׁבֶת עַל-פִּי הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן ג', מֵעֲנִין הַשְּׁתֵּי צַפְרִים שֶׁצָּרִיף לְהֵבִיא הַמְצָרָע, וְכֵן מֶה שֶׁדִּבְרוּ בְּבִקְרָב בְּעַת הַסְּפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, בְּמַעֲשֵׂה י"ב מִהַבְּעַל תְּפִלָּה, וַיִּבְאֵר עֲנִין חֲרֵב הַתְּפִלָּה, שֶׁיֵּשׁ לָהּ שְׁתֵּי פִּיּוֹת, מִצַּד אֶחָד לַתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִצַּד שְׁנֵי לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, וְכֵן מֶה שֶׁדִּבְרוּ בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית עַל-פִּי הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי מֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן סא, מֵעֲנִין אֲמוּנַת חֻכְמִים. וַיִּבְקֵשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו שֶׁיַּעֲתִירוּ בְּעֵדוֹ, שֶׁיֵּצֵא מִכָּל תְּלֹאוֹתָיו, וְשִׁיְהִיו חֻזְקִים מְאֹד בְּאַהֲבָה, אַחֲרֵיהֶם וְרַעוּת כְּרִצוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

כב רפה . . . . . מו
יֵאחַל וַיִּבְרַךְ לְשִׂמְחָה עִם כָּל יֵלֵד, אֲשֶׁר זֶה מְבִיא רַק אֲשֶׁר רִוְחָנִי.

כב רפו . . . . . מז
יִחֻזַּק מְנַהֲלֵת בֵּית-הַסֵּפֶר לִילָף בְּיַד חֻזְקָה מִצַּד אֶחָד, וּמִצַּד שְׁנֵי לְהַאֲזִין לְהַצְעוֹת וְכוּ', וַיִּבְהִיר בְּעֲנִין יוֹם הַעֲצָמָאוֹת, שֶׁאֵין לְבַטֵּל בּוֹ תּוֹרָה וְכוּ', וַיַּעֲוֹרֵר שְׂתֵּהָא אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֻחָה בְּבֵית-הַסֵּפֶר וְהִבְנָה הַדְּדִית וְכוּ'.

כב רפו . . . . . מח
יִקְנֶה לְטוֹב, שֶׁיִּפְטְרוּ בְּקִרּוֹב מִהַצַּר הַצּוֹרֵר, וַיִּרְחִיב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

כב רפח . . . . . מט
יַעֲוֹרֵר שְׂלֵא לְהַגִּיעַ לַעֲמוֹת וְכוּ', וְהַעֲקֵר לְגֵרֵם הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת וְסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, וּלְהַתְּפַלֵּל בְּכֹנֶה, וְלִילָף לְמַקְנֵה קֹדֶם הַתְּפִלָּה.

כב רפט . . . . . נ
יִדְבֵּר אֹדוֹת אֲשׁוּר בְּנִיָּה לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְהַעֲקֵר לְהַתְּאָזֵר בְּעַקְשָׁנוֹת דְּקַדְשָׁה.

כב רצ . . . . . נא
יִדְבֵּר אֹדוֹת הַפֶּרֶם-מִצְוָה לְכֵן הִנְמַעַן וְכוּ', וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַבְּנֵה הַדְּדִית, וְלֹא לְהַכְּנִס לְחֻבּוֹת.

כב רצא . . . . . נא
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, בּוֹ יִחֻזְקוּ עַל אַהֲבָה וְאַחֲדוּת, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא גִשְׂאָר כָּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן כְּדַאי תְּמִיד לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְפָנָיו יְתִבְרַךְ עַל הַרְחֻמִּים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ וְכוּ', וְלִנְצֹל הַזְּמַן הַיְקָר

תִּכְן הָעֲנִינִים

לשיחה בינו לבין קונו, ולרקד בכל יום אחר התפלה, ולהיות תמיד בשמחה ולשמח אחרים.

נג . . . . . כב רצב

יעורר הנמצען שידאג להשרות שלום בין אנשי שלומנו, ובפרט בתוך התלמוד תורה, שתשרה אהבה ואחדות בין המלמדים וכו', ולהשמר מאד מפרוודים ומחלקת.

נד . . . . . כב רצג

יפליג במעלה להיות על ציון רבנו ז"ל, אשר הבטיחנו הבטחה חזקה, שכל מי שזוכה להגיע אל ציונו הקדוש, ויאמר עשרה מזמורי תהלים, ויתן פרוטה לצדקה, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יעזרהו שם למעלה, ויעורר לדבק עצמו בו יתברך, ולהרבות בשמחה אמיתית, אשר על ידה יוצאים מפל הצרות.

נה . . . . . כב רצד

יחזק למסר נפשו על מדת השמחה, ולהחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר כלל, ולהרגיל עצמו לדבר עמו יתברך, אשר על ידי זה ממשיכים על עצמם אור זיו השכינה הקדושה.

נו . . . . . כב רצה

יורה על בטחון חזק בבורא יתברך שמו, אשר בודאי יזכה למצא שדוכים טובים, והעקר להרבות בתפלה ושיחה אליו יתברך, אשר מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם אינו פועל.

נח . . . . . כב רצו

יורה להתחזק ולא להשבר משום דבר.

נח . . . . . כב רצז

ידבר מקונטרס "פרנסה קלה" והדפסתו, על מנת שיוכל לקחת עמו הקונטרסים המוכנים.

נט . . . . . כב רחצ

יתנה רצת הסמ"ך-מ"ם אשר חותר תחתיו, וכעטיו אין מבנים מרנחים לילדים.

ס . . . . . כב רצט

יורה לבדק ענין הבניה, ואם הסמ"ך-מ"ם אינו שם רגל וכו', ויקנה שיתבטל הסמ"ך-מ"ם במהרה, ואז תשגשג יבנאל ברוחניות ובגשמיות.

תכּן הענינים

- כב ש** . . . . . סא
 יורה לנמָען להתקשר לאיש האלומיניום, שיסיים עבודתו במהרה.
- כב שא** . . . . . סב
 יורה שלא לעשות את הכנס במתנ"ס אלא ב"היכל-הקדש", והעקר להתחזק מאד, ולא להשבר משום דבר.
- כב שב** . . . . . סב
 חזק על אמונה פשוטה בו יתברך, ואז יוצאים מפל הצרות.
- כב שג** . . . . . סג
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על מדת השמחה, שאנו זוכים לידע מרבי אמת כזה, המחיה ומחזק אותנו כל-כף, ותהלה לאל, אנחנו הנחשונים לבנות עיר על שם רבנו ז"ל "יבנאל עיר ברסלב", ואף שנדמה כחלום, אבל יתגשם במלואו, ויעורר על מדת אהבה ואחדות.
- כב דש** . . . . . סה
 יבאר שבזה העולם עובר על כל אחד משברים ונגלים, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ובזרח רק אליו יתברך, ומשיח פל לבו לפניו יתברך, ואז אינו זו משם עד שהקדוש-ברוך-הוא עוזר לו.
- כב שה**
 יברך בברכת "מזל טוב" על פניסת הבן לעל מצוות, ויאחל נחת ובריאות וכו'.
- כב שו** . . . . . סז
 יעורר על שמחה על גדל זכותו של הנמָען, ויפליג ברבוי היסורים שהוא עובר, אשר רק בעבור זה זכה לכתב ספרים פאלו המחיים נפש כל חי.
- כב שז**
 ידבר מהצרה שקרתה במשפחתו, ויקנה לטוב ממנו יתברך.
- כב שח**
 יבאר קדשת מעלת הדפסת הספרים הקדושים, אשר כגדל הקדשה, כן מתגברת הטמאה יותר ויותר.
- כב שט** . . . . . סט
 ידבר על דחית נסיעתו, עקב אסון שארע במשפחתו.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

7

- ע** . . . . . **כב שי**
יפליג במעלת הספר "אָרְךָ אַפִּים", אֲשֶׁר הִדְפֵּס בְּעֵתְקִים רַבִּים עוֹד בְּחַיֵּי
הַמַּחְבֵּר, וַיַּחְזֵק מְאֹד לְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל הַנְּסִיווֹת הַמְּרִים שֶׁעוֹבְרִים בְּזֶה
הָעוֹלָם, וַיִּפְלִיג בַּמַּעֲלַת הַדְּפָסָה בְּכֻלָּל.
- עא** . . . . . **כב שיא**
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יַחְזֵקֵם לְדוֹן תְּמִיד אֶת הַזִּוּלַת לְכַף זְכוּת,
אֲשֶׁר זֶהוּ לְמוֹד עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ, וַיִּבְאֵר, שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מָה
שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְעַקֵּר הַצְּרוּת הֵן כַּדִּי לְקָרֵב אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְכֹאֲשֶׁר
הָאָדָם בּוֹכָה וּמִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, זוֹכָה לִישׁוּעָה גְדוֹלָה.
- עד** . . . . . **כב שיב**
יִבְאֵר שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף
זְכוּת, אֲשֶׁר רַק כֶּף מִצְלִיחִים לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם.
- עה** . . . . . **כב שיג**
יִבְאֵר, שֶׁחַיֵּי הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְלִרְבֵּנוּ ז"ל יֵשׁ לְמוֹדִים
עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְצִיָּתוֹ.
- עו** . . . . . **כב שיד**
יִבְאֵר, שֶׁהַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחַזְקוֹת בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר, וַיּוֹרֶה
לְהַמְשִׁיךְ לְחַלֵּק אֶת הַבֶּשֶׁר לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׁבְתָּ.
- עז** . . . . . **כב שטו**
יּוֹרֶה לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹ, וּבַפֶּרֶט בַּתְּלִמּוֹד תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּזְכוּת הַכֵּל
פִּיָּהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, נִזְכָּה לְרֵאוֹת יְשׁוּעוֹת, וַיַּחְזֵק בְּעֲזוֹת
וְעִקְשׁוֹת דְּקֻדְשָׁה, וְלֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה כָּלְלִי.
- עז** . . . . . **כב שטז**
יַעֲזֹד מִשְׁפָּחָה מְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אוֹדוֹת הַבְּרִי-מִצְנָה לְכַנָּה, וַיַּעֲזֹר אֶת
אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לַעֲזֹר שְׂיָהִיָּה הַכֵּל עַל גְּבוּלֵנוּ.
- עח** . . . . . **כב שיז**
יּוֹדֶה לְנַמְעֵן עַל הַחֲזוּק שֶׁהִחִיָּה אוֹתוֹ מְאֹד, וַיִּשְׁמַח עַל נַעַם גּוֹרְלָנוּ, שֶׁשָּׂם
חֶלְקֵנוּ עִם רַבֵּנוּ ז"ל.
- עט** . . . . . **כב שיח**
יִתְנַצֵּל שְׁלֹא הִסְפִּיק לְהַשִּׁיב לְנַמְעֵן, מִחֲמַת טְרִדוֹתָיו הַרְבּוֹת, וַיֵּאחֲלֵ רַב
נַחַת מִהֵבֵן.

- כב שיט** . . . . . **עט**
 יורה לנמען על ששמחו, ויאחל לו שמחה מאתו יתברך.
- כב שכ** . . . . . **פ**
 יורה בענין הבר-מצוה לאיזו משפחה, שאם אינם רוצים שיבואו, אזי
 שלא ילכו, ויתנה גדל צערו, וישים מבטחו רק בו יתברך.
- כב שכא** . . . . . **פא**
 יחזק מאד להחזיק מאד, ולא להשבר משום דבר, והעקר להיות
 בשמחה גדולה, אשר היא שמירה לפגם הברית.
- כב שכב** . . . . . **פב**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו בו יחזקם על הלמוד העמק של רבנו ז"ל,
 שהוא תמימות ופשיטות, ולהקפיד על למוד שלחן ערוך, אשר רבנו
 ז"ל הזהירנו על כך מאד מאד, שלא לזוז מסעיף אחד, חס ושלום,
 ויזהיר מאד שלא להתפתות אחר מתחזים שאין בידם מאום, כי היצר
 הרע מלביש עצמו במצוות.
- כב שכג** . . . . . **פד**
 יבאר, שמי שעוסק בקרוב רחוקים, עליו לשמר שלא ידבק בו הרע
 מאלו האנשים שמקרב, ויחזק בדבקות הבורא יתברך שמו, לידע
 שהשם יתברך הולך בו, ומשגיח על כל צעד ושעל מחייו.
- כב שכד** . . . . . **פה**
 יוכיח את הנמען, שיחדל מקללות ומריבות, אשר זה עוצר את הגאולה.
- כב שכה** . . . . . **פו**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם להיות בשמחה, ולהחזיק
 עצמם ביחד, ובפרט שזוכים לידע מרבנו ז"ל, כי מה היינו עושים בלי
 רבנו ז"ל, ובפרט בימי העמר הקדושים, צריכים להרבות באהבה
 ואחדות ובמדת הטוב, אשר רק כך יכולים לקבל את התורה הקדושה.
- כב שכו** . . . . . **פז**
 יחזק הנמען לבל יירא ויפחד כלל, ועל-ידי שאנשי שלומנו יחזיקו
 עצמם ביחד, יבטלו את הסמ"ך-מ"ם לגמרי.
- כב שכז** . . . . . **פח**
 ישמח הנמען, ששני בניו עושים חיל בלמודם, ויחזקו להתאזר מאד
 במדת הסבלנות, וילעין הרבה בספר "ארך אפים".

- כב שכח** . . . . . פט
 יחזק מאד על שלום-בית, ולהזהר מאד מקללות, חס ושלום.
- כב שכט** . . . . . צ
 יחזק על שמחה, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ורחמי יתברך על כל מעשיו.
- כב של** . . . . . צ
 יפליג במעלת הדפסה, שיש הרבה מה להדפיס כרך אחר כרך "אשר בנחל", וכן "פרנסה טובה", וכן "שמירת הזמן", אשר נצרכים מאד לעולם.
- כב שלא** . . . . . צא
 יחזק מאד על שלום-בית, וייעץ בענין התפלין וחנוף לבן ושמירת העינים.
- כב שלב** . . . . . צב
 יורה להחזיק מעמד, ולא לפל כלל בחלישות הדעת, ויבארו שגם עליו עובר יסורים וצער נוראים, ועם כל זאת מחזק את עצמו ואת אחרים, ומקבל על עצמו לחבר עוד ועוד ספרים חדשים נפלאים עד מאד, אשר מחזקים את הדור הזה שהן נשמות שבורות ורצוצות כל-כף, שלא היו בדורות הקודמים.
- כב שלג** . . . . . צד
 יחזק הנמענת שתשמח ותחזק את ילדיה, ויבשרה בשורה מבנה שלומד כשורה.
- כב שלד** . . . . . צה
 יבאר, שכל אשה חייבת ברכת התורה בכל בקר, שהרי את הדינים שהיא חייבת מהתורה, בודאי היא צריכה ללמד.
- כב שלה** . . . . . צה
 יפליג במעלת זכוי הרבים על-ידי הפצת ספרי רבנו ז"ל, אשר הספרים הללו מצילים את האדם ממנות לחיים, פשוטו כמשמעו.
- כב שלו** . . . . . צו
 יבאר, שצריך היום לשמר עצמו שלא לטעות ולהטעות אחרים, וכל זמן שאדם לא למד ספרי רבנו ז"ל, איך יכול להנהיג אחרים?!

- כב שלז** . . . . . צז
 יַעֲזֹרֵךְ לְהִרְבּוֹת בְּדַבּוּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַמַּתָּנָה הַכִּי יִפְהַ שְׁקִבְלָנוּ
 מִרְבָּנוּ וְ"ל, וּבִודָאֵי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי
 מִי שְׁבוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹכֵה לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד.
- כב שלח** . . . . . צח
 זִהִיר הַנִּמְעָן שְׁלֵא יִתְעַרֵב בֵּין לְצִים, אֲשֶׁר עֲלוּלִים לְקַרְרוּ מֵעֲבוֹדָתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ וּמִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כב שלט** . . . . . צט
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקְם עַל אֲהֶבָה וְאַחֲדוּת,
 וּבִפְרָט בִּימֵי סְפִירַת הָעֶמֶר הַקְּדוּשִׁים, וְרַק עַל-יַדִּי אַחֲדוּת נִזְכָּה לְמַחֲוֹת
 אֶת הַמֶּן-עַמְלָק הַגּוֹרֵם פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
- כב שמ** . . . . . ק
 יִחְזַק אֶת הַנִּמְעָן לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתּוֹ.
- כב שמא** . . . . . ק
 יוֹדֵה לְנִמְעָן עַל עֲבוֹדָתוֹ הַקְּדוּשָׁה בַּתְּלִמּוּד תּוֹרָה, שְׂמִיחָתוֹ אֶת הַיְלָדִים
 לְתוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְיִקְוֶה לְהִרְחִיבָהּ בְּנַשְׁמֵי מִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַיִּים.
- כב שמב** . . . . . קא
 יוֹרֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה מֵאַהֲבַת חֲבָרִים וְאַחֲדוּת, שְׂזֵה מְבִטֵּל אֶת כַּח הַטְּמָאָה.
- כב שמג** . . . . . קב
 גִּנְיָה הַמַּחְלֵקֶת, אֲשֶׁר הִיא מְשַׁרְשׁ הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְהַשְּׁלוֹם הוּא עֵקֶר
 מַחֲיָתוֹ.
- כב שדמ** . . . . . קג
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִתְנַה צַעֲרוֹ, שְׂאִינוּ יָכוֹל לְהִיּוֹת
 עִמָּהֶם בְּל"ג בְּעֶמֶר, וּיְבַאֵר שְׁחֵי הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
 וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכֵה לְבָרַח תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְיִחְזַק מְאֹד עַל לְמוּד הַזֵּהָר
 וְהַתְּקוּנִים, אֲשֶׁר מְזַכְּכִים הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִיַּנִּי חֲלָדָה, וְכֵן עַל תְּפִלָּה
 וְהַתְּבוּדָה, וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת, אֲשֶׁר עַל זֶה צָרִיף לְמִסַּר הַנֶּפֶשׁ.
- כב שמה** . . . . . קו
 יוֹרֵה שְׁהַעֲקֵר הוּא הַתְּחִזְקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלֹא לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלְל, וְשְׁלֵא
 תַחֲלֵשׁ דַּעְתּוֹ מִשׁוּם בְּרִיָּה.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

11

- כב שמו** . . . . . קח
יבאר, שצדקה היא תקוה לפגם־הברית, ויורה לנמנע להרבות בצדקה, ולהנצל מכל רע.
- כב שמז** . . . . . קח
יבאר, שזו טובה לאדם שסובל ממתנגדים רשעים המחרפים אותו.
- כב שמח** . . . . . קט
יפליג במעלת ההפצה.
- כב שמט** . . . . . קי
יפליג במעלת הדפסה, ולא לשית לבו לאלו המתנגדים, כי כבר ידוע, שכל הבזיון שמבזים תלמידי חכמים, אינו בא אלא מחמת הקנאה שמקנאים בהם עמי ארצות וכו'.
- כב שנ** . . . . . קיד
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזק לעשות התחלה חדשה, ולקיים המצוות בכל פעם בחיות חדשה, ולהרבות באהבת ישראל, אשר זה ערבון לפרנסה בשפע גדול.
- כב שנא** . . . . . קיח
יורה לכבד את חמיו, ולדון אותו לכף זכות, ולקבץ עתים לתורה.
- כב שנב** . . . . . קיט
יבאר, שחיי האדם מלאים נסיונות ומשברים, ועקר גדלת ישראל נמדדת בזה שזוכה להחזיק מעמד.
- כב שנג** . . . . . קיט
יחזק הנמענת בעבודתה עבודת הקדש, ויאחל לה רב נחת מכל ילדיה.
- כב שנד** . . . . . קכ
יבאר דבר רבנו ז"ל, שצריכים לשמר על הזכרון — לזכר מעלמא דאתי וכו', ויגלה השגחתו יתברך הפרטי פרטית.
- כב שנה** . . . . . קכב
יחזק על תפלה והתבודדות, והפצה.
- כב שנו** . . . . . קכג
יאחל הצלחה בעבודת הסופרות וכו', אשר היא עבודה קדושה עד מאד.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- כב שנו** . . . . . קכד
 יוֹרָה שְׁלֵא לְדַאֵג אוֹדוֹת פְּרֻנְסָה, כִּי הַכֹּל בְּיַדֵּי שְׂמַיִם, וְהַעֲקָר לְהַתְמִיד
 בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.
- כב שנח** . . . . . קכה
 יַעֲזֹרֵר לְנֶצֶל הַזְּמַן הַיָּקָר לְשִׁקִּידָה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְתַּפְּלֵל הַשְּׁלֵשׁ
 תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.
- כב שנט** . . . . . קכו
 יוֹדָה מְאֹד לְנִמְעָנִים עַל שְׂמֵד־פִּיִּסִים הַקּוֹנְטְרָסִים הַנִּפְלְאִים, הַמְקַרְבִּים
 רַבּוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְצוּר מְחַצְבָתָם.
- כב שס** . . . . . קכז
 יְבָאֵר חֲשִׁיבוֹת הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר מָה שֶׁהִיא פּוֹעֶלֶת, שׁוּם דָּבָר אֵינּוּ פּוֹעֵל.
- כב שסא** . . . . . קכז
 יְבָאֵר, שֶׁעַקֵּר כְּנֶגֶת הַתְּפִלָּה הִיא לְקִשּׁוֹר מְחַשְׁבֹּתוֹ אֶל דְּבוּרוֹ, וְהִיא
 הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה וְכו'.
- כב שסב** . . . . . קכו
 יוֹרָה לְאִשָּׁה לְהִיֹּת כְּנֹעֶזָה לְבַעֲלָהּ, וְלַעֲשׂוֹת כָּל עֲבוֹדוֹתֶיהָ בְּעִנְיָן בְּשׁוּל
 וּכְבִּיּוּסָה וְכו', וְתִזְהַר מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּיתָהּ.
- כב שסג** . . . . . קל
 יוֹרָה שְׁלֵא לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַחַר כָּלֵל, וְלִהְתְּמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל.
- כב שסד** . . . . . קלא
 יוֹרָה, שֶׁהַעֲקָר לְמַסֵּר הַנֶּפֶשׁ אֶחָד בְּעַבּוּר חֲבֵרוֹ, וַיִּדְבֹּר כַּמָּה עֲנִינִים
 טְכָנִיִּים.
- כב שסה** . . . . . קלא
 יַעֲזֹרֵר עַל אֲהַבָּה וְאַחֲוָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְלִהְזַהֵר מְאֹד בְּשְׁלוֹם-בֵּית.
- כב שסו** . . . . . קלב
 יִתְנַה מְאֹד גְּדֹל הַצָּרוֹת שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִהַסָּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ.
- כב שסז** . . . . . קלג
 יִשְׁבַּח מְאֹד הוֹצֵאת הַ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן הַקְּדוּשׁ, וְכֵן הַסֵּפֶר "אֶרְךָ אִפִּים"
 וְכו'.

כב שסח . . . . . קלד
 יבאר, שאדם צריך לבטל עצמו לגמרי אליו יתברך, ואז תבוא לו
 פרנסתו תכף ומיד, ויחזק על אמונת חכמים.

כב שסט . . . . . קלה
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו ישמח על גדל האהבה
 והאחדות שיש להם, ויבאר שאט אט המקום גדל, ויהיה "בנאל עיר
 ברסלב", ואין זה חלום כלל, והעקר להתחזק בדרך רבנו ז"ל, ולהפיץ
 אורו הקדוש לכלם, ויבדאי מי שעוסק בהפצה, הוא צריך לסבל חרופין
 וגדופים, אבל זה לא ימנע מלפרסם את רבנו ז"ל, אלא להפוך —
 להמשיך יותר ויותר באתר וביתר עז לקרב את כל נשמות ישראל
 אליו יתברך.

כב שע . . . . . קלח
 יורה שלא להתגרש בשום אופן, ויתן עצות להנצל מן הצרה.

כב שעא . . . . . קמ
 יורה לנמענת, שלא להחריב את ביתה, אלא להרבות בשלום, ולדון את
 בעלה לכף זכות.

כב שעב . . . . . קמא
 יחזק בענין גדול הילדים, והעקר רק סבלנות עמהם, ולהרבות
 במחמאות ובמלים טובות, כדי להגדילם ולטפחם.

כב שעג . . . . . קמב
 יחזק את המדפיס על עבודתו הנפלאה, והעקר שלא ישבר משום דבר.

כב שעד . . . . . קמב
 יודה לנמען על עבודת הפצתו ושמושו את רבנו ז"ל.

כב שעז . . . . . קמג
 יגנה הפגנות וכדומה, אשר אין זו דרכנו, והעקר להרבות בקדושה, והרע
 ממילא יפל.

כב שעו . . . . . קמד
 יחזק ויבקש להתפלל בעבורו.

כב שעז . . . . . קמד
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם במדת השמחה, אשר

תִּכְן הַעֲנִינִים

על ידה זוכים לישועה, וכן לא להתפחד מהסמ"ך-מ"ם הרשע, אשר אינו יכול לעשותנו מאום מבלעדי רצונו יתברך.

כב שעח . . . . . קמז
זהיר הנמנען לפעל בנעם ובנחת, ולא בדרךים קשות.

כב שעט . . . . . קמח
ישבח מאד את הדפסת ה"לקוטי מוהר"ן", ויחזק הנמנען שימשיך בעבודתו עבודת הקדש של הדפסה, ובפרט ספרי "אשר בנחל", אשר אין למעלה מזה.

כב שפ . . . . . קמט
יחזק הנמנען לשמח בחלקו, שזכה להתקרב אל רבנו ז"ל, והעקר להדביק עצמו בו יתברך, ולידע שהכל נעשה רק בהשגחת המאציל העליון, ויעורר שלא לדבר בשבת שום דבור חל.

כב שפא . . . . . קנא
יבאר, שענין שדוכים הוא נעלם ונסתר במאד מאד, והעקר סבלנות.

כב שפב . . . . . קנג
יורה לבשר בשורה טובה לאנשי שלומנו, ומי שרגיל בכשורות טובות, נתלבש בחינת אליהו.

כב שפג . . . . . קנד
ימסר דרישת שלום מהבן, ויבקש להתפלל גם עליו, כי תפלה תמיד פועלת.

כב שפד . . . . . קנה
ימסר דרישת שלום מהבן, ויאחל נחת מכל הילדים.

כב שפה . . . . . קנה
יורה להשלים עם הזולת, על הצד הטוב ביותר.

כב שפז . . . . . קנה
יורה לנמנען שבשרו בשורה טובה, שהבן הגיע בשלום.

כב שפז . . . . . קנו
יורה לילך עם הבן בסבלנות גדולה, ולא להכביד עליו.

תִּכְן הָעֲנִינִים

15

כב שפח . . . . . **קנו**
מכתב לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזק על אחנה ורעות, ועזרה לזולת,
ולהתפלל בעדו לרחמי שמים מרבים.

כב שפט . . . . . **קנו**
יקנה לטוב, ושתתגלה מלכות שמים בעולם.

כב שצ . . . . . **קנח**
ישבח הספר "לקוטי-מוהר"ן" שעומד לצאת, ויורה לסדר הקונטרסים
בספר "אוצר הקונטרסים, שיהיה ממש חדוש נפלא.

כב שצא . . . . . **קנט**
יחזק בבטחון חזק, ולא לפל ביאוש כלל, ולהקפיד מאד על מצות כבוד
אב ואם.

כב שצב . . . . . **קנט**
יחזק על שמחה ובפרט בעת ההריון.

כב שצג . . . . . **קס**
יעורר לנצל הזמן ללמוד.

כב שצד . . . . . **קסא**
יחזק במדת הסבלנות, ובפרט בענין מציאת הזיווג.

כב שצה . . . . . **קסא**
יעורר לשמח על המתנות שנתן לו הקדוש-ברוך-הוא, ולגרס הרבה
משניות.

כב שצו . . . . . **קסב**
יברך ויאחל ויזכיר החסדים שעשה הקדוש-ברוך-הוא, ויזהיר מן
היאוש.

כב שצז . . . . . **קסג**
ידיבר מענין תכניות לחבר קונטרסים על טהרת המשפחה, ויחזק
באמונה פשוטה בו יתברך.

כב שצח . . . . . **קסד**
יעורר להמשיך אחר הקדוש-ברוך-הוא, וידיבר מהתמדה בספרי רבנו
י"ל, ויזהיר על תפלת התיקין.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- כב שצט** . . . . . קסד
 יגלה לגמען, שעקר תקונו על מה שחטא כל-כף הוא, על-ידי שיחזיר
 אנשים בתשובה.
- כב ת** . . . . . קסה
 ידבר משמחה וסבלנות, ויזהיר להנצל מן הפעם, ולהתחזק במצות כבוד
 אב ואם.
- כב תא** . . . . . קסו
 ידבר על אי יכלתו לענות לכלם, וימליץ ללמד ב"אשר בנחל", וידבר
 על שלום-בית וסבלנות.
- כב תב** . . . . . קסז
 ידבר מהיפי של הדפסה ועל הלקוטי-מוהר"ן שיצא לאור באותם
 זמנים.
- כב תג** . . . . . קסז
 יביע שמחתו על החזקת התלמוד-תורה ששומעים ממנו דברים טובים,
 וידבר מהדבקות בו יתברך ומהחזיק שצריך מי שעוסק בחנוף.
- כב תד** . . . . . קסט
 יעורר על בדיקת מזוזות ושמירת שבת.
- כב תה** . . . . . קסט
 ידבר מהחיוב של תורה והודאה להשם יתברך על שנתן לו אשה וכו',
 וישבח היזמה לחלק בחתונה "אוצר אמונה" לכל אורח, וישבח ההפצה
 בפרט בעתים הללו.
- כב תו** . . . . . קע
 יחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ויזהיר לברח מלשון-הרע ורכילות.
- כב תז** . . . . . קעא
 ידבר מדרך ההתייחסות אל רודפי הדת, ומענין פרכת לבנה וכו'.
- כב תח** . . . . . קעב
 מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו ביבנאל, בו יחזקם על הנחת-רוח
 של דור ההמשך, ואיך להתנהג מול הרשיות, והתייחסות נאותה אל
 התושבים.

כב תט . . . . . קעד
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִגְלֶה פְּלֹאוֹת אֵיךְ זֹכִים לְהִתְגַּבֵּר עַל
הַפַּחַד, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

כב תי . . . . . קעז
יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׂאֵין לְהִתְעַרֵב עַל מַה שְׂאֵינוֹ שֵׁיךְ לוֹ, וּבִפְרָט שְׂאֵין נוֹתְנִים
צְדָק לְיֵרֵאֵי הַשֵּׁם, כִּי אִם לְהִפְךָ.

כב תיא . . . . . קעח
יְדַבֵּר מִהַסְּכָל הָרַב שְׂאֵנוֹ סוֹבְלִים מִהִתְעַרְב־רַב שְׂמִסִּית אֶת הַתּוֹשְׁבִים נֶגְדַּ
הַדַּת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

כב תיב . . . . . קעח
יִחְזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיְדַבֵּר מִלְּמוּדוֹ הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל.

כב תיג . . . . . קעט
יַעֲוֹרֵר אַבְרָהָם עַל שְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וְלֹא לְבִלּוֹת בְּדַבּוּרִים עִם חֲבָרָיו.

כב תיד . . . . . קפ
יְבַאֵר סִבַּת הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד, וּמֵעֲנִין הַתְּחַדְּשׁוֹת
וְהַתְּמַדָּה בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר שָׁם רוֹאִים גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת.

כב תטו . . . . . קפא
יִחְזַק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְשִׂמְחָה בְּהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוֹ ז"ל, וַיְדַבֵּר מִהַתְּמַדָּה
הַתּוֹרָה וּמִחֻזֵּק וְשִׂמְחָה בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.

כב תטז . . . . . קפג
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַנְּסִיווֹנוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד, וְרוֹאִים חוֹמַת בְּרִנָּל לְפָנֵי
הָאֲדָם.

כב תיז . . . . . קפג
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד, וַיַּעֲוֹרֵר שְׁלֵא לְצַאת
לְרִיב עִם אִשְׁתּוֹ.

כב תיח . . . . . קפה
יְדַבֵּר מִהַצְּמִצּוּמִים שְׁעוֹבְרִים עַל הַמְּלַמְדִים, וּמֵעֲנִין הַתְּבוּדוֹת.

כב תיט . . . . . קפה
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַסְּפָרִים הַנְּדַפְּסִים, וַיִּחְזַק אֶת זְכוּת הַמְּדַפְּסִים שְׂמִכְנִיס הַרְהוּרִי
תְּשׁוּבָה בְּכָל-כֶּף הַרְבֵּה יְהוּדִים, עַל-יְדֵי הַדְּפָסַת הַקּוֹנְטְרָסִים.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

- כב תכ** . . . . . קפו
יורה שלא להתגרש, ויזהיר מאד בשלום-בית.
- כב תכא** . . . . . קפז
ידבר מדבקות השם, ומענין שמחה וסבלנות ורפואה, ויגלה מהי שלמות צדקת הצדיק.
- כב תכב** . . . . . קפח
ישלח דרישת שלום מן הנמצא, ויורה לשלם חובו, כדי שלא תהיה מחלקת.
- כב תכג** . . . . . קפט
ידבר מהתחזקותו בעת שברונו הגדול בזכות למודו "לקוטי-הלכות".
- כב תכד** . . . . . קפט
ידבר מענין פרקת לבנה לבית-המדרש ובלי מחלקת, וידבר מהנסיונות הקשים והשגחה פרטית.
- כב תכה** . . . . . קצ
פליג במעלת רבנו ז"ל שמחדיר בנו את ענין התפלה וההתבודדות, ויחזק באמונה פשוטה בו יתברך.
- כב תכו** . . . . . קצא
ידבר בשבח מדת הסבלנות.
- כב תכז** . . . . . קצב
יגלה שכל אחד יכול לתקן מה שקלקל הוא וכל העולם כלו.
- כב תכח** . . . . . קצג
יחזק מאד באמונה פשוטה וידבר מענין שנה.
- כב תכט** . . . . . קצג
יגלה שמחתנו ברבנו ז"ל, שנה מורה על אמונת חכמים בו, ויפליג במעלת הפצה.
- כב תל** . . . . . קצד
ידבר מענין מלחמת היצר שאינה פוסקת לעולם.
- כב תלא** . . . . . קצה
ידבר מכאב גב שאפשר להפטר ממנו בנקל, ויתן עצה לאחד שילך צעד אחר צעד.

- כב תלב** . . . . . קצו
 יִדְבַר מֵעֵינַי מִחֲלֻקַת שְׂבָאָה מִנְאֻוָּה, וְקִבְּלַת הַתּוֹרָה בְּאֵה עַל־יַד־יְעֹנָה,
 וְכָל מָה שְׁאֶחָד מִדְּבַר נֶגֶד חֲבֵרוֹ, זֶה כִּי לֹא זָכָה לְאַחֲדוֹת, וַיִּדְבַר מֵאַרְבַּע
 כְּתוּת שְׂאֵינָן מִקְּבֻלוֹת פְּנֵי שְׂכִינָה.
- כב תלג** . . . . . קצח
 יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְאַפְשֵׁר אֶת שְׁלִיחוֹ לְשֵׂאת דְּבָרִים בְּשֵׁמוֹ בְּעֵת הַתְּפִנְסוֹת
 הַצְּבוּר.
- כב תלד** . . . . . קצט
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ דְּבָרִים כּוֹאֲבִים כְּנֶגֶד רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה
 הַמְּצִיק לָהֶם וְעוֹד בְּחֻלְקָלוֹת לְשׁוֹנוֹ וְכוּ'.
- כב תלה** . . . . . רב
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחֲזַק עַל אַחֲדוֹת וְאֶהְבֶּה, שְׂאֵז אֵינן
 יְכוּלִים לְנַגֵּעַ בּוֹ, וַיִּדְבַר מֵהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית וְנִסִּים, וְלִבְקֹשׁ עַל לְהִבָּא.
- כב תלו** . . . . . רג
 יִדְבַר מִשְׁמַחָה וְדְבוּרֵי אַמּוּנָה עִם הַזּוֹלַת.
- כב תלז** . . . . . רד
 יִדְבַר מֵעֵינַי שֶׁמִּחְתְּנוּ בְּהַתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, וְהִיּוֹתְנוּ אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, וּכְבוֹד חֲמִיו וְחִמּוֹתוֹ, וְעֵינַי הַתְּלַמִּידִים עִם הַחֲבֵרוֹתוֹת.
- כב תלח** . . . . . רה
 יְבַשֵּׁר מִשְׁלוֹם הַבֶּן, וַיִּגְלֶה כִּי קָנָה לוֹ כָּל הַצְּטָרְכוֹתוֹ.
- כב תלט** . . . . . רו
 יוֹרָה פְּרֻטִים טְכְנִיִּים בְּעֵינַי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׁשֵׁם רְגָלִים לְהִרְעֵ.
- כב תמ** . . . . . רז
 יִדְבַר מֵעֵינַי שֶׁהוּא בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.
- כב תמא** . . . . . שז
 יְבַשֵּׁר אוֹדוֹת הַצְּלַחַת הַבֶּן בְּלְמוּדִים, וַיֹּאחֲזֵל לְעֵתִיד.
- כב תמב** . . . . . רח
 יִדְבַר מֵעֵינַי הַגְּהוֹת הַסְּפָרִים, וּמַעֲלַת תּוֹרַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
- כב תמג** . . . . . רט
 יִחֲזַק וַיֹּאמֶץ שְׁלֵעוֹלָם אֲסוּר לְהַתְיָאֵשׁ מִלְּבַקֵּשׁ תְּחִנוּנִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

- כב תמד . . . . . רט
 ?וְרוּז לְשַׁלַּח הַבֵּן רַק כְּשֶׁהוּא נִמְצָא שָׁם.
- כב תמה . . . . . רי
 ?יְדוּחַ מֵעֲנִין זְמוּנֵי הַגָּעֵתוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.
- כב תמו . . . . . רי
 ?דִּבֶּר מִהַשְּׁטָפוֹן וְהַנֶּזֶק שֶׁהָיָה לוֹ בְּבֵיתוֹ, וְעֲנִין נִסְיַעְתּוֹ.
- כב תמז . . . . . ריא
 ?זֶהִיר אֶחָד, שְׁלֹא יִחַלֵּל הַשֵּׁם בְּרַבִּים, וַיַּעֲשֶׂה שְׁלוֹם עִם אִשְׁתּוֹ.
- כב תמח . . . . . ריא
 ?דִּבֶּר מֵעֲנִין תְּקוּן הַשְּׁלֻחָנוֹת.
- כב תמט . . . . . ריב
 ?דִּבֶּר מֵעֲנִין הַזְהִירוֹת מִפְּרוּדִים בִּינֵנוּ, שְׂזוֹ עֲצַת הַסֵּמ"ף-מ"ם.
- כב תנ . . . . . ריג
 ?דִּבֶּר מִשְׁלוֹחַ אֵיזָה בַּחֲזוֹר מִהִישִׁיבָה מִחַמַּת שְׁמָרִים יְדִים וְכוּ'.
- כב תנא . . . . . ריד
 ?דִּבֶּר מֵעֲנִין הַשְּׁפַעַת כְּדוּר מְסִים, וַיִּתֵּן עֲצָה מַעֲשִׂית.
- כב תנב . . . . . ריד
 ?מִכְּתָב בְּרָכָה לְבַחֲזוֹר בַּר-מִצְוָה, וְאַחֻלִּים וּבְרָכוֹת לְרִגְלֵ יוֹמוֹ.
- כב תנג . . . . . רטו
 ?בִּיעַ הַתְּנַגְדוֹתוֹ לְכַנּוּיוֹ בְּשֵׁם אֲדָמוֹ"ר, וַיִּנְמַק הַסִּבָּה.
- כב תנד . . . . . רטו
 ?דִּבֶּר מִהַתְקַנַּת טַלְפוֹן, וַיְבַרֵךְ בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל כַּר מִצְוָה, וַיַּעֲזֹר עַל סִבְלָנוֹת.
- כב תנה . . . . . רטז
 ?דִּבֶּר מֵעֲנִין הַתְּחִזְקוֹת בְּעַת שֵׁישׁ הַפְּסָדִים וְכוּ', כִּי זֶה עֲדִיף עַל צְרוּת בְּנֶפֶשׁ, וַיִּחְזַק אֶת הַמְדַפִּיס עַל שְׂזָכָה לְהַדְפִּיס כָּל-כָּף הַרְבֵּה לְלֹא עֲזָרָה, וְהַעֲקָר לְמִצָּא הַרְבֵּבוֹת בְּתוֹף הַצְּרוּת, וְלִזְכֹּר תָּמִיד עֲנִין 'אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם'.
- כב תנו . . . . . ריח
 ?דִּבֶּר מֵעֲנִין סְדוּר לְבַחֲזוּרִים, וְעֲרִיכַת מִבְּחָנִים עַל לְמוּדָם.

- כב תנו** . . . . . **ריט**
מכתב לחתנו, בו מבשר על המצב בארץ הקדש, ויתן הדרך על
השגחת הבחורים בהעדרו, ויתנצל על הלחץ שלפני הנסיעה.
- כב תנח** . . . . . **ריט**
מכתב דומה לקודמו, בו יתנצל על שלא היתה אפשרות להפדר.
- כב תנט** . . . . . **רכ**
ידבר מענינתו וכמה ענינים פרטיים, ויעורר הבחורים בכל בקר.
- כב תס** . . . . . **רכא**
יורה שלא לספר לאחרים מה שעובר בביתו, וידבר מענין דעתו הגלויה
בכל דבר.
- כב תסא** . . . . . **רכא**
ידבר נוראות נפלאות ממדת הסבלנות, ואשרי מי שמבטל את עצמו
אליו יתברך, וענין אסור קריאה בעתונים המלאים כפירה ולכלוף.
- כב תסב** . . . . . **רכג**
יגלה שאי אפשר בשום אופן לזכות לילדים טובים, רק פאשר זוכה
למלא דמעות נשפכות כמים עליהם בתפלה בכל יום יום, ויספר ספור
נפלא על כך.
- כב תסג** . . . . . **רכד**
יגלה, שכל הפתרונות נמצאים בדברי הצדיק, וידבר מהתורות
ב"לקוטי-מוהר"ן" שיש עליהן תפלות, ואותן שאין להן היו להן, וצריך
להשלימן.
- כב תסד** . . . . . **רכה**
ידבר מענין שמחתנו ברבנו ז"ל, ויגלה מעלת יפי המתנה שקבלנו
מרבנו ז"ל.
- כב תסה** . . . . . **רכו**
יזכיר בתוכחה חריפה את אשר נוהג כנגד אשתו במדת אכזריות.
- כב תסו** . . . . . **רכז**
ידבר מענין אנפין נהירין ושמחה, וירחיב הדבור בענין שמחת המצוות,
וענין אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולים לתקן.
- כב תסז** . . . . . **רכח**
ידבר מענין שלא כסדר ואנא אמלך, וירחיק מחטא הגאונה והישות,

תְּכֵן הָעֲנִיִּים

שְׁאֵדָם רוֹצֵה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל זִוְלָתוֹ, וְשׁוֹכַח שְׁעָלָיו לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה וְכוּ',
וַיְדַבֵּר מִמַּעַלְת הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסְק זִי"ע,
וּמַעֲנִין הַנְּהַגְת הַבַּיִת לְלֹא גְאֻנָּה.

כב תסח . . . . . **רלב**

דַּבֵּר מַעֲנִין לְכוּא לְרַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּס בְּעַת צָרְתוֹ, וְהַתְּבוּדָה בְּשָׂדוֹת
שְׁסָבִיב לִיבְנָאֵל.

כב תסט . . . . . **רלג**

פְּלִיג בְּמַעַלְת לְמוֹד גְּמָרָא, וְאַמִּירְתָּה מְסַגְּלַת לְנִשְׁמָה, וְכָל הָעוֹסֵק בְּזָה,
זוֹכָה שְׁשׁוֹחֵק לְיוֹם אַחֲרוֹן.

כב תע . . . . . **רלד**

דַּבֵּר בְּגִנוֹת הַבִּטְלָה הַמְּבִיאָה לְחֹשֶׁב מַחְשְׁבוֹת הַבָּל וְהַרְהוּרִים, וְצָרִיף
לְהַקְפִּיד לְהִיּוֹת עָסוּק בְּמִשְׁהוֹ.

כב תעא . . . . . **רלד**

גְּלָה, שְׂאִין הַגְּלִיּוֹת מִתְּכַנְסוֹת אֶלָּא בְּזָכוֹת הַמְּשֻׁנְיוֹת.

כב תעב . . . . . **רלה**

יַחֲזֵק לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁנָה הַיְסוּד.

כב תעג . . . . . **רלה**

יְבִיעַ אֶת מַחְאָתוֹ עַל מַה שְׁקוֹרָה בְּעֲנִין הַרְדִּיפוֹת נֶגֶד הַדַּת, וְעוֹד רְעוֹת
רְבוֹת.

כב תעד . . . . . **רלז**

דַּבֵּר מַעֲנִין זְהִירוֹת מְמַרְיָבָה בַּבַּיִת, וַיִּתֵּן עֲצָה לְזָה, וַיַּחֲזֵק בְּאַמוּנָה
פְּשׁוּטָה.

כב תעה . . . . . **רלז**

יְבִשֵּׁר לְכַנּוֹ עַל הַצְּלָחָתוֹ בְּמַבְחָן, וַיְבָאָרוּ עַל הַשְּׂמִחָה שְׁמֵסֵב לָהֶם.

כב תעו . . . . . **רלח**

יַחֲזֵק בְּחֹר צְעִיר עַל סְבָלְנוֹת וְהַתְּמַדָּה בְּגְמָרָא וּבְמִשְׁנִיּוֹת.

כב תעז . . . . . **רלט**

יְזַהֵר בְּחֹר לְחֻדַּל מִמַּעֲשֵׂי נְעוּרוֹת שְׁלוֹ, וְלִהְתַּמִּיד בַּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

כב תעח . . . . . **רלט**

יְבַקֵּשׁ וַיִּפְצִיר מֵאֵת יְשִׁיבַת "בַּיִת שְׁלֵמָה" אוֹדוֹת הַתְּמַדַּת הַתוֹרָה.

- כב תעט** . . . . . רמ
מכתב לחתנו בו הדרכה אודות התלמידים.
- כב תפ** . . . . . רמא
מכתב תוכחה קצרה לבחור שפרח.
- כב תפא** . . . . . רמא
מכתב לחתנו אודות מבחן לבחורים.
- כב תפב** . . . . . רמב
דבר מענין נפילת שלטון הרשעים.
- כב תפג** . . . . . רמב
מכתב לחתנו בענין טכני.
- כב תפד** . . . . . רמג
דבר מענין קבלת על התשובה על כל המצוות, וענין ההבדל שבין
יהודי לגוי.
- כב תפה** . . . . . רמד
מכתב פללי גפלא לכל תלמידי "היכל-הקדש", בו יבאר כל ענין רבנו
ז"ל ונהתקרבות אליו על-פי ההקדמות הנפלאות שלומדים ב"היכל-
הקדש.
- כב תפו** . . . . . רנא
דבר מענין לילך עם פנים שוחקות ושמחות, אף שעובר עליו מה
שעובר, ויעורר על דף היומי.
- כב תפז** . . . . . רנב
דבר מההתחזקות על-ידי הסתכלות על הנקודות טובות שחוטפין בכל
יום, ויחזק לצית את רבנו ז"ל בשיחה בינו לבין קונו, וידבר מהלמוד
של רבנו ז"ל, שאסור להתיאש.
- כב תפח** . . . . . רנג
באר הענין שההתרחקות היא תכלית ההתקרבות.
- כב תפט** . . . . . רנד
באר הענין שישנן ספקות וקשיות באמונה על השם יתברך ועל הצדיק.

- כב תצ** . . . . . רנה
 יַעֲזֹר מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אֶף כִּשְׂאִינוּ מִבֵּין כָּל-כָּף, וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת בְּזוֹה.
- כב תצא** . . . . . רנו
 יִגְלֶה, שְׁעַקֵּר הַסִּימָן עַל יְהוּדוֹתוֹ שֶׁל אָדָם הִיא — מִדַּת הַרְחֻמָּנוּת שְׁלוֹ.
- כב תצב** . . . . . רנז
 יִגְלֶה, שְׁעַקֵּר דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל הִיא לְהִיּוֹת יְהוּדִי כִּשְׁר בִּפְשִׁיטוֹת.
- כב תצג** . . . . . רנח
 יִזְהִיר מְאֹד עַל כְּשָׁרוֹת הַמְּאָכְלִים, וּבִכְפָּרֵט כִּשְׁנֹמְצָא בַּדָּרֶךְ, וְלֹא לְסִמּוֹן רַק עַל הַסִּמָּל שֶׁל כְּשָׁרוֹת.
- כב תצד** . . . . . רנט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁלוֹם-בַּיִת.
- כב תצה** . . . . . רס
 יְדַבֵּר מִמְּגַמְתּוֹ לְהַקִּים תְּלִמִּידִים יִרְאֵי הַשָּׁם, אֶף שְׂאֵת־רַכּוֹף מְקַבֵּל רַעוּת בְּעֵבֹר זֶה וְכוּ'.
- כב תצו** . . . . . רס
 יַעֲזֹר עֲנִין שִׁמַּת לֵב עַל הַנְּסִים שְׁעוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּמִיד עִמּוֹ.
- כב תצז** . . . . . רסא
 יוֹרֶה לְנִמְעָן שִׁישׁ לוֹ צָרוֹת בְּמָקוֹם עֲבוּדָתוֹ, וְרוֹצֶה לְעֹזֵב מִחֲמַת זֹאת, שְׁלֹא יַעֲזֹב הַמָּקוֹם, וַיִּתֵּן עֲצוֹת עַל כָּף.
- כב תצח** . . . . . רסב
 יְדַבֵּר מֵעֲבוּדַת הַפָּצַת הַמַּעֲיָנוֹת, וְעֲנִין הַשְּׂמֹטוֹת לְ"חֲיֵי-מוֹהַר"ן.
- כב תצט** . . . . . רסג
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁבִדְבַר רַבְּנוּ ז"ל אֵין רוֹאִים, כִּי אִם אֶת הַפְּסִיעָה הַרְּאשׁוֹנָה.
- כב תק** . . . . . רסג
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים בּוֹ יִחְזַקְם עַל הָאֲהָבָה וְעַל הָאֲחֻדוּת, וַיִּגְלֶה שְׁכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ מִבְּעַל בְּחִירָה הוּא לְטוֹבָתְנוּ, שְׁנֹחֵזֵר בְּתוֹשֻׁבָה שְׁלָמָה, וַיַּעֲזֹר שְׁלֹא לְפַחַד מֵאֶף בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, רַק מִמּוֹנוּ יִתְבָּרֵךְ לְבַד.

כב תקא . . . . . רסו

יְדַבֵּר מִחֲזוֹנוֹ עַל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל בְּיַבְנָאֵל, וְשִׁתְּהִיָּה נְעֻשִׁית "עִיר בְּרִסְלָב" וְכוּ', וַיַּחֲזֵק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יַתְבָּרַךְ.

כב תקב . . . . . רסז

יְדַבֵּר מֵהַפְּלַת הַתְּכֵנִית לְבִנְיָן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וַיַּמְעִינֵן הַדְּפָסָה וְהַפְּצָה לְגִלּוֹת אֲמַתַּת מְצִיאֹתָיו יַתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם.

כב תקג . . . . . רפח

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל אָנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יְדַבֵּר עַל עֲנִינֵי קוֹל הַכְּרָה שְׁנַתְעוֹרֵר מִחֲמַת שְׁנַתְעוֹרֵר קוֹל הַקְּדוּשָׁה, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי הַבְּנִים שֶׁל הַתּוֹשָׁבִים שְׁנִסְעוּ לְלַמֵּד אֶצְלוֹ, שֶׁהַשְּׂקָעָה שֶׁמִּשְׁקִיעַ בָּהֶם שָׁנָה יוֹתֵר מִכֶּסֶף, כְּמוֹ הַסְּפּוּר עִם מוֹהֲרֵי"ת ו"ל עִם בְּנֵי הַבְּלָגִים שֶׁל עִיר בְּרִסְלָב, וַיַּחֲזֵק שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, כִּי יִהְיוּ לָנוּ נְסִים.

כב תקד . . . . . ער

יְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי לַחֲתָן בְּגִיל צָעִיר, וְשִׁתְּבַטְּלוּ הַמְּסִירוֹת עַל זֶה.

כב תקה . . . . . רעא

יְדַבֵּר מִפְּרָטִים בְּעֲנִינֵי הַהַדְּפָסָה, וַיַּחֲזֵק שְׁלֵא לִפְלֹ בְּדַעְתּוֹ גַּם בְּעַת הַלַּחֵץ וְהַדְּחָק.

כב תקו . . . . . ערב

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאָנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, בּוֹ יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת קִרְבַּת הַצַּדִּיקִים, אֲשֶׁר מִי שֶׁמְקַרֵּב לְצַדִּיק בְּעוֹלָם הַזֶּה, מְקַרֵּב אִף לְאַחֵר מוֹתּוֹ, וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל שְׁמִירַת הָעֲנִינִים וְעַל לַמּוֹד וְהַדְּפָסַת סְפָרֵי רַבְּנוֹ ו"ל, וְלַהֲרַבּוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

כב תקז . . . . . רפז

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאָנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בּוֹ יְדַבֵּר מִקְּדוּשַׁת הַשַּׁבָּת וּמַעֲלַת הַזּוֹכָה לְשִׁמּוֹר שַׁבָּת, וַיַּמְעִינֵן שֶׁהַשְּׂגָחָה בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ מִתְּגַלֶּה בְּגִלּוּי נִפְלָא, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי הַמְּשַׁכַּח קִדְשַׁת שַׁבָּת לִימּוֹת הַחַל, וַיּוֹרֶה לוֹמַר "שַׁבַּת שְׁלוֹם" לְאֵלּוֹ שְׂאִינָם שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת, וְהֵם בְּבַחֲיַנַּת תִּינוּקוֹת שֶׁנִּשְׁבּוּ, וְזוֹ הַהִפְגָּנָה הַכִּי גְדוֹלָה, וַיַּגִּילָה שְׁמִי שִׁיְהִיָּה שְׂמִיחַ כָּל הַשַּׁבָּת, תִּהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעַ.

כב תקח . . . . . רפט

יְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי נְסִיעָה לְצִיּוֹן רַבְּנוֹ ו"ל, וַיִּזְהֵר מִיַּחֲדוֹ עִם גּוֹי.

- כב תקט** . . . . . **רצ**
 יָזִים מַחְשָׁבוֹת שְׁטוֹת כְּאֵלוֹ מְקַפֵּיד עַל הַנְּמַעֲנִים, וַיִּגְלֶה שֶׁלֹּא כֵן הוּא,
 וַיּוֹרֶה שֶׁלֹּא לְהִיּוֹת עֲרֹב כָּלֵל, וְאֶפְלוּ לְאַחַת.
- כב תקי** . . . . . **רצ**
 יֵאָחַל בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב", וַיִּדְבֵּר אֹדוֹת הַקָּמַת בֵּית-הַמְּדֻרָּשׁ.
- כב תקיא** . . . . . **רצא**
 יִחְזַק מְאֹד לְלַמֵּד הַרְבֵּה בִּ"אֲשֶׁר בִּנְחַל", שֶׁשֵּׁם יֵשׁ הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל
 פַּעַם בְּפַעַם, וַיּוֹרֶה שֶׁלֹּא לְהַתְּפַעֵל מֵאַף אֶחָד.
- כב תקיב** . . . . . **רצב**
 יִדְבֵּר מֵעֲנֵן 'סִגְלָה לְרָשָׁעִים — שֶׁלֹּא לִפְחַד מֵהֶם כָּלֵל'.
- כב תקיג** . . . . . **רצג**
 יִדְבֵּר מֵעֲנֵן הַתְּבוּדָּדוּת וּלְפָרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֶפְשָׁר לְחַלֵּק אֶת
 הַשְּׁעָה אֶפְלוּ כַּמָּה פְּעָמִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם.
- כב תקיד** . . . . . **רצד**
 יוֹרֶה שֶׁלֹּא לְהִפְסִיד פְּרֻנְסָה קְבוּעָה, וְהַעֲקֹר שֶׁלֹּא לְהַתְּפַחַד כָּלֵל מִשׁוּם
 בְּרִיָּה.
- כב תקטו** . . . . . **רצד**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְּקָרִים, בּוֹ יִדְבֵּר מֵעֲנֵן יְסוּד דַּעְתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ
 ו"ל שֶׁהִיא הַתְּבוּדָּדוּת, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה גַם כִּי יִזְקֵין לֹא יִסוּר מִמֶּנָּה, וַיִּדְבֵּר
 מֵאֹרֹז שֶׁל מוֹהֲרֵנֵי ת"ו"ל, וְאִיךָ נִתְחַבֵּר הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" שֶׁלוֹ, וְרֵאוּי
 לְכָל אֶחָד לְלַמֵּד בּוֹ כְּסֻדְרָן, וַיַּעֲזֹר לְתַמּוֹ בְּמַפְעַל חָשׁוּב כַּל-כָּף — "קִנְיָן
 הַדְּפָסָה".
- כב תקטז** . . . . . **רצט**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְכָל אִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, תּוֹכּוֹ רְצוּף אֲהַבָּה, שִׁיְהִיָּה הָאָדָם מְרֻגֵל
 אֶת עֲצָמוֹ לְעֵסֵק תְּמִיד בְּתוֹדָה וְהוֹדָאָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיִּדְבֵּר מִהֶאֱהָבָה
 וְאַחֲדוּת שְׁבִין אִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְּקָרִים.
- כב תקיז** . . . . . **שב**
 יִגְלֶה שֶׁאִסוּר לִפְלֹד בְּדַעְתּוֹ, וּבִכְפָּרֵט בְּעֲנֵן זְוֵיגִים, כִּי זֶה תְּלוּי בִּידוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וַיַּעֲזֹר עַל כָּף, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, עַל אֵף כָּל הַבְּלָבוּלִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו.

תִּכְן הַעֲנִינִים

27

- כב תקיח** . . . . . שג
יְדַבֵּר מִתְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים עַל הַמִּתְקַת הַדֵּינִים, וַיַּעֲוֹרֵר לְפָנֶיךָ אֶת אִשְׁתּוֹ,
וַיִּגְלֶה, שְׂאֵצֶל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הַיְסוּד שְׁלוֹם-בַּיִת.
- כב תקיט** . . . . . דש
יְדַבֵּר מִעֲנִין פְּרֻנְסָה, שֶׁהִיא רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִכְבוֹד אִשְׁתּוֹ, וּמִעֲנִין הַפְּצַת
סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.
- כב תקכ** . . . . . דש
יַחֲזֹק בְּקִצְרָה עַל עֲנִין הַשְּׂמֵחָה.
- כב תקכא** . . . . . שה
יְדַבֵּר מִעֲנִין שְׂמֵחָה וְתוֹדָה וְהוֹדָאָה, וּמִהַצְדָּקָה שֶׁהִיא סְגֵלָה לְהַפְקֵד בְּזוֹרַע
שֶׁל קִימָא, וַיַּחֲזֹק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- כב תקכב** . . . . . שו
יְדַבֵּר מִעֲנִין הַמִּתְקַת הַדֵּינִים וּמְזוּזוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר שְׂלֵא לְכַעַס וְלֹא לְהַשְׁבֵּר
אֶפְלוּ בַּמַּצְבִּים הַקָּשִׁים בְּיוֹתֵר.
- כב תקכג** . . . . . שז
יְדַבֵּר מִעֲנִין שְׂמֵחָה וּקְבִיעוֹת עֵתִים לַתּוֹרָה.
- כב תקכד** . . . . . שז
יַחֲזֹק, שְׂלֵא לְהַמְשִׁיךְ אַחַר צְעָרוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת הַחַיִּים, וַיַּעֲוֹרֵר לְזָכוֹת לְהַגִּיעַ
אֶל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה.
- כב תקכה** . . . . . שח
יַחֲזֹק מְאֹד אֶת הַנִּמְצָן, שֶׁבְּתוֹךְ תַּקְוָה צְרוּתָיו חוֹטֵף נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, וַיִּרְגֵּל
מְאֹד בְּמִדַּת הַשְּׂמֵחָה.
- כב תקכו** . . . . . שט
יִגְלֶה, שֶׁכָּל חַיּוֹתוֹ הִיא שְׂזוּכָה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּהַפְּצַת דְּעֻתוֹ
הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם.
- כב תקכז** . . . . . שי
יְדַבֵּר מִעֲנִין שְׂעוֹר שְׂאֵמְרוֹ מִתּוֹךְ לֵב נִשְׁבֵּר, וַיַּחֲזֹק לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס.
- כב תקכח** . . . . . שי
יִתֵּן עֲצָה אִיךָ לְצִאת מִהַדְמִיוֹן וְהַרְעִיוֹנוֹת הַשׁוֹטְפִים, וַיִּגְלֶה מֵהִיכָן הֵם
נִמְשָׁכִים.

- כב תקכט** . . . . . שיא
 יִזְהִיר מְאֹד עַל שְׁמִירָה יְתֵרָה בְּיָמֵי נְדָתָהּ, וַיַּעֲזֹר עַל כֶּף מְאֹד.
- כב תקל** . . . . . שיב
 יַעֲזֹר וַיַּחֲזֵק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וּבְזֹה יִזְכֶּה לְשַׂחֵק לְיוֹם אַחֲרוֹן.
- כב תקלא** . . . . . שיג
 יַחֲזֵק אַחַד שְׁנָפֵל בְּפֶח יְקוּשׁ שֶׁל דְּחִיקַת הַשְּׁעָה בְּעֲנִינֵי מְמוֹן, וַיַּעֲזֹר עַל כֶּף עַל־פִּי מֵה שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל.
- כב תקלב** . . . . . שטו
 יַעֲזֹר לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי סֶדֶר־דְּרָךְ־הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.
- כב תקלג** . . . . . שטז
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִדְבֹר עַל מִדַּת הָאֱהָבָה וְהֶאֱחָדוּת שְׂבִיב יִשְׂרָאֵל, וְרַק לֹא עִם הַרְשָׁעִים הַמְּסִיתִים עִמִּי הָאֶרֶץ נִגְדַתְּ תִלְמִידֵי חֲכָמִים, וַיִּדְבֹר מֵעַנְשׁ עוֹן שֶׁנֶּאֱתַת חַנּוּם, וַיִּגְלֶה, שְׁעָקֵר הַקּוֹנֵן הוּא לְעֲשׂוֹת שׁוֹנְאוֹ אוֹהֲבוֹ, וַיַּעֲזֹר עַל אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל.
- כב תקלד** . . . . . שיח
 יִתְנַה גְּדֹל צַעֲרוֹ, שְׂאִין מְמוֹן לְהַחֲזִיק מוֹסְדוֹת הַלְמוּד.
- כב תקלה** . . . . . שיט
 יַחֲזֵק הַנִּמְעָנֵת שְׁלֹא תִשָּׁבֵר, עַל אֵף כָּל הַסֶּבֶל, כִּי עָקֵר גְּדֹלְתוֹ שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל — שְׂמַחֲזִיק מְעַמָּד.
- כב תקלו** . . . . . שכ
 יִשְׂבַח הַנִּמְעָנֵת בְּעַבֹדְתָהּ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ.
- כב תקלז** . . . . . שכא
 יִשְׂמַח אָב עַל הַתְּקַדְמוֹת בְּנוֹ בַלְמוּד.
- כב תקלח** . . . . . שכב
 יִקְוֶה לִישׁוּעַת הַשֵּׁם עַל כָּל הַצָּרוֹת וְהַסֶּבֶל שְׂסוּבֵל.
- כב תקלט** . . . . . שכב
 מִכְּתָב כָּלְלִי לַנְּשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַחֲזִיק מְאֹד עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה הִימְנָה, וְזֶה הַפָּאָר שֶׁל בַּת יִשְׂרָאֵל.

כב תקמ . . . . . **שכד**
 ישמח הנמצען על הצלחת בנו.

כב תקמא . . . . . **שכה**
 יורה כמה ענינים טכניים, העקר להתגבר על אבני הנגף שמניח
 הסמ"ך-מ"ם לארץ הדרך.

כב תקמב . . . . . **שכו**
 ישבח מעלת הקונטרסים המחזקים את נשמות ישראל, ואשרי המפיצים
 בכל מקום ומקום.

כב תקמג . . . . . **שכח**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם להחזיק מעמד על אף
 כל הסבל שעוברים, וכן לחזק את אחרים ולומר לכל אחד מלה טובה,
 כי כל המקיים נפש אחת מישראל, כאלו קיים עולם מלא.

כב תקמד . . . . . **שכט**
 יחזק מאד על מדת השמחה.

כב תקמה . . . . . **של**
 יתחזק מאד על אף הסבל שסובל מהסמ"ך-מ"ם וגנדא דילה, ששם
 רגלים שלא לבנות את בית המדרש, וכן כל הממוץ שמקבל מגבוה,
 מכניס לכיסו הפרטי, במקום לתתו לממוץ מוסדות הלמוד הקדושים.

כב תקמו . . . . . **שלב**
 יתנה על התנאים הירודים בו נמצאים תשב"ר, וגדל האפלות שעושים
 עמם.

כב תקמז . . . . . **שלד**
 עורר אדמו"ר על שטמאוי ערלים את ציון זקנו ברוסיה.

כב תקמח . . . . . **שלד**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על אהבת הבריות,
 ולחטף זמן בכל יום להתבודדות, ולשיחה בינו לבין קונו וכו'.

כב תקמט . . . . . **שלו**
 יודה לנמצען בענין המקנה, שמוסר נפש בעבור זה, ויעורר על שיחה
 בינו לבין קונו בכל יום.

הספר הקדוש הזה הודפס
לעילוי נשמתם הטהורה של:
רבינו הקדוש רבי נחמן בן פייגא זי"ע, ותלמידו רבי נתן,
זי"ע

ולאור העולם מוהרא"ש הקדוש, זי"ע
וכן לכבוד אשתי היקרה מכל מרת
אורית בת בתי ביאה, ולילדיי ינון בן
אורית, ואליה בת אורית, להצלחה ברוחניות
ובגשמיות,

ולרפואת אדל בת אפרת,
להצלחת הרב ישראל דוד באך ואשתו אסתר הדסה
וכל בני משפחתו וכל
יוצאי חלציו, שיזכה להקים את " היכל קודש" בבני
ברק.

ולהצלחת "היכל הקודש" הרצליה
לכל הרבנים ולכל התלמידים.
וכן להצלחת הרב שלמה ברוך בלוי ולהצלחת בני ביתו
ברוחניות ובגשמיות.

ולהצלחת הקמת בית הדפוס "ניצני הקודש" ביבנאל
ולהצלחת כל בני ביתו ולכל אלו שמסייעים בעבודת
הקודש

שיזכה להאיר את כל העולם עם כל ספריו,
להצלחת הרב משה בן זהבה ולאשתו מרת אפרת ובתם
אדל בת אפרת
בכל מכל כל.

וכן לרפואת האישה החשובה ליאת בת יסמין
ולהצלחת בעלה אסף בן
יהודית, ולכל בני המשפחה ברוחניות ובגשמיות,
ולהצלחתו ולזיווגו הראוי מן השמיים של דוד בן פלורה
ולכל משפחתו,

לעילוי נשמת ציון בן נאג'יה וניסים בן אהרון ורוזה ז"ל

הספר הקדוש הזה הודפס לע"נ
יוליק בן טובה, שורה רוחלה (רעיה)
בת גולדה ע"ה,

וכן ת.נ.צ.ב.ה :

גולדה בת חוה ע"ה, הניה בת חוה ע"ה,
ריטה בת זינה ע"ה, זינה בת חוה ע"ה,
חיים בן חוה ז"ל, מיכאל בן חוה ז"ל,
מיכאל קמחי בן מזאני ע"ה, פורטנה
בת קמחי מסעודה ע"ה, וזלמן טור
שפט בן חוה, אברהם בן חוה, יפה בת
מסעודה אילנה בת חוה,

ולהבדיל לזיווג הגון

לאליק ברל בן שורה רוחלה (רעיה) נ"י
ולהצלחת ולרפואתה השלימה
אביבה תח' בת שורה רוחלה (רעיה)
וגלאור בת אביבה תח' .

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
גרשון וזרדה מנשרוב
שהכל יסתדר ויהיה להם שלום בית.
ולזיווג הגון חנה בת זרדה ואסתר בת זרדה
שיהיו מאושרות.
רפואת הנפש והגוף
אליעזר שלמה בן מלכה.
שיהיה מאושר עם הוריו,
ולמלכה בת זרדה
שיהיו לה כוחות הנפש והגוף ותיהיה
מאושרת עם בעלה מאיר.

הספר הקדוש הזה הודפס לזכות

חיה מזל בת רומיה

שתזכה לרפואה שלימה והשתלת כליה במהרה שיראו
ניסים נגלים בקרוב,

יאיר בן חיה מזל-לזיווג הגון ולרפואה שלימה.

אורה בת חיה מזל-נחת מהילדים, ושתזכה להביא עוד
ילדים מתוך בריאות,

וטליה בת אורה ואביאל בן אורה שהקב"ה יגדל אותם

לחופה ולמעשים טובים ושיעשו נחת להורים נחת

דקדושא.

זכות הדפסת הספר הקדוש יהיה להצלחת וישועת
נפתלי יצחק בן הרב מיכאל דניאל
ואסתר אקה בת עליזה.
ואליעזר שלמה בן אסתר אקה, בלומה
מלכה בת אסתר אקה, לאה בת אסתר
אקה, נחמן ישראל בן אסתר אקה
שיזכו לכל הישועות והברכות ברוחניות ובגשמיות.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת

עדנה בת שמחה

בזכות הבטחת הצדיק שתזכה לרפואה בכל אבריה

וטיפי דמיה.

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות
מאזר בן לאה נ"י
ספיר בת רינה תחי'
וילדם
מיכאל בן ספיר נ"י.

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, rendered in a dark brown color, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואת

מאירה בת שושנה

בזכות הבטחת הצדיק
שהקב"ה יתן לה מזור בכל
גופה, והחלמה מהירה.

A decorative border with a repeating floral and leaf motif, rendered in a dark brown color, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי
נשמת

מזל בת כלימה

שנפטרה בט"ו חשוון התשע"ח,
ולהצלחת משפחת כחלון הי"ו.

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואת

יצחק צחי בן מזל

שיזכה לקום וללכת על שתי
רגליו כבתחילה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחת
מיכאל בניזרי בן שושנה
בכל העניינים.

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, rendered in a dark brown color, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

מיכאל גולוב

לרפואה שלמה, לבריאות
טובה ולאריכות ימים,
לפרנסה טובה ובקלות,
ולזיווג טוב משורש נשמתו.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת
נחמיה בן ברדה גישה

וכן לרפואת
איאל בן מיכל נקדם
פנינה בת שולמית
ולהצלחה בכל העניינים

אהרן בן אסנת
מיכל בת פנינה
וילדיהם

שילת בת מיכל
עידו חיים בן מיכל

שיזכו לפרנסה טובה, הצלחה, נחת מהילדים, זרע בר-
קיימא והצלחה ברוחניות וגשמיות.

ולהבדיל לעילוי נשמת
מיכל בת אימו שלום

אפרים בן מרים
מיכאל בן מטוב

שולמית בת אימו
רוני בן ברדה גישה

ברדה גישה בת שמעה
סאלם שלום בן סעיד

ת.ג.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואת הגוף והנפש ולזרע
קודש בר קיימא
למירב בת ג'קלין.
אוריאל בן מירב
שיזכה לנחת יהודית,
דניאל בן ציונה
שיזכה לתורה לשמה
ולמעשים טובים.

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת
וישועת

מלי מלכה בת ליאת לאה שורק,
דן ידין בן סוזן סולטנה שורק.
לחזרה בתשובה שלמה של לאה בת
מלי מלכה. וכן שלום בית ללאה בת
מלי מלכה, ומלי מלכה בת לאה ליאת.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת
מנשה בן רינה.

הספר הקדוש הזה הודפס לזכות

מרגלית בת שושנה

להצלחה בכל העניינים וישועה שלמה
מן השמיים ובריאות איתנה.

לזכות

לירן בן מרגלית,

לישועה שלמה וברכה ברו"ג וזיוון

הגון.

דניאל בן מרגלית,

זיווג הגון ושילוב ברוחניות ובגשמיות
וחזרה בתשובה שלמה,

גולן בן מרגלית

לבריאות איתנה ונחת לו ולאשתו מכל

יוצאי חלציהם. שהבית שלנו יהיה

מאוחד באהבה אחווה שלום ורעות

בין כל עם ישראל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
מורינו ורבינו הרב
אליעזר שלמה בן מנחם זאב
זיע"א,
ושיהיה מליץ יושר לכל עם
ישראל.

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות ולהצלחת
משה בן לאה,
ושרה בת יעל סונדרין
זמרדה

השם יזכה אותם לשלום בית
ולידה קלה ופרנסה טובה,
וזיווג הגון

לציפורה בת לאה
אברהם בן לאה
נחמה בת לאה.

נתרם ע"י החפץ בעילום
שמו- לרפואת רבקה בת
אנט ולרפואת משה בן
סעדה.

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern in a dark brown color, framing the central text.

זכות הדפסת הספר הקדוש
הזה תהיה לרפואת וישועת
ניר בן יונה יוכבד, עטרה בת
יונה יוכבד. רפואה שלמה
לשירה בת נירה מרים, רחל
בת רומיה. שריה בן רחל
הצלחה ברו"ג. יוכבד חיה
בת רחל זיווג הגון משורש
נשמתה, וכל יוצאי חלציהם
שיזכו לנסים נגלים ברו"ג.

זכות הדפסת הספר הקדוש הזה
תהיה להצלחת

נדב בן אסתר

שיזכה לזיווג הגון משורש
נשמתו, ופרנסה בשפע עצום.
מנחם מלכה בן עדנה,
שיזכה לבנים זכרים ופרנסה

בשפע,
ולרפואת

רבי יאשיהו יוסף פינטו
בן הרבנית זהרי.

לעילוי נשמת

אברהם ממו בן טורו
ז"ל.

ת.נ.צ.ב.ה.